

Giới thiệu Toàn Năng Tỷ Phu Convert

Chỉ phúc vì hôn lão bà muốn làm thương giới nữ cường nhân, Hạ Huyền nghĩa bất dung từ, tự nhiên muốn giúp .

Lão bà sinh đôi muội muội muốn làm ngôi sao ca nhạc mình tinh điện ảnh, Hạ Huyền làm tỷ phu, tự nhiên muốn phùng.

Còn có một cô em vợ đang học sơ trung, là một thiếu nữ bất lương, Hạ Huyền làm tỷ phu, tự nhiên muốn điều giáo.

Chị vợ là một hôn nhân bất hạnh tuyệt sắc thiếu phụ, làm muội phu, Hạ Huyền tự nhiên muốn đi cứu vớt.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Con rể tới cửa

Hạ gia, là nước Hoa rất nhiều trong gia tộc dị số, nhất quán kiên trì cầm kiếm buôn bán chuẩn tắc. Nếu như đối phương trọng tín dùng, Hạ gia biết lấy gấp đôi chân thành hồi báo; Nếu như đối phương bội bạc, Hạ gia tuyệt đối sẽ lấy gấp trăm lần điên cuồng làm cho đối với phương biết cái gì gọi là sấm sét con giận.

Hơn nữa, Hạ gia nhất quán rời xa chính trị, ở nước Hoa quốc nội thanh danh không hiển hách, ở Phi Châu, Âu Châu lại giao thiệp với rất nhiều sản nghiệp, thực lực hùng hậu.

Hạ gia nào đó chỗ bí ẩn trang viên, đề phòng sâm nghiêm. Chu vi vây quanh hơn ba thước tường cao, mặt trên quần vòng quanh lưới sắt, còn có mang dùng súng cảnh vệ tuần tra.

"Người nào?!" Cảnh vệ cảnh giác bùng súng lên, đợi thấy rõ người tới lại trầm tĩnh lại: "Cậu ấm, ngài đã trở về."

Hạ Huyền gió bụi mệt mỏi, gạt đầu về mặt lo lắng tiếp tục hướng trang viên đi tới.

Đột nhiên, một con chó ngao không khống chế được, tránh thoát cảnh vệ trong tay xích sắt, gầm nhẹ phát như điên hướng hạ Huyền đánh tới.

Chung quanh hộ vệ đều quá sợ hãi, đầu này chó ngao trải qua huấn luyện đặc thù chiến lực hung hãn, một đối một liệt sát dã lang cũng không có vấn đề gì, bây giờ gần khoảng cách công kích hạ Huyền, hậu quả khó mà lường được.

Huyết nhục văng tung tóe trắng cảnh cũng chưa từng xuất hiện. Thế ngàn cân treo sợi tóc, hạ Huyền cũng không bấp đuôi cường tráng giống một điều roi da thông thường rút ra ngoài, đem phi phác tới chó ngao quát ra xa mấy mét đi.

Chó ngao trên mặt đất cuộn cuộn vài vòng, nức nở vài tiếng không được gào thét, tạm thời không thể động đậy.

Hạ Huyền trông coi chiến chiến căng căng hộ vệ, chậm rãi nói rằng: "Ta đã lâu không có trở về, trên người lại có hay không tan hết huyết tính khí, chó ngao bị kích thích không khống chế được, không trách các người."

Cảnh vệ môn thờ phào nhẹ nhõm, trông coi một chân đá bay nổi điên chó ngao hạ Huyền, tràn đầy kính nể.

"Huyền nhi đã trở về a." Phòng trong, một người có mái tóc ngân bạch, lão giả tinh thần quắc thước cười híp mắt trông coi hạ Huyền, vỗ vỗ bên người vị trí nói: "Tới, đến gia gia bên người tới tọa."

Hạ Huyền sắc mặt thay đổi mấy lần, quay đầu cả giận nói: "Tên khốn kiếp kia nói gia gia bệnh tình nguy kịch, muốn ta lập tức chạy về?!"

"Là ta." Lão giả không hề có một chút nào về áy náy, đương nhiên nói rằng: "Nếu như không phải nói như vậy, ngươi sẽ trở về sao?"

Hạ Huyền chỉ có thể nhịn dưới tức giận, bắt đầu dĩ trông coi lão giả: "Gia gia, bên kia đánh thắng được kịch liệt. Lại hai ngày nữa, ta là có thể tiêu diệt cái kia tiểu quân phiệt, đoạt được hai cái mỏ kim cương nữa."

"Tiền là không bao giờ đủ, kim cương cũng là đào không xong." Lão giả đột nhiên nghiêm túc, trông coi ở Phi Châu mưa bom bão đạn bên trong lớn lên hạ Huyền, trầm giọng nói rằng: "Lần này để cho ngươi trở về, là có nhiệm vụ trọng yếu hơn giao cho ngươi!"

Hạ Huyền tinh thần chấn động, có thể khiến cho lão giả từ động can qua lớn như vậy, trình trọng chuyện lạ giao phó sự tình, khẳng định không tầm thường, tràn đầy tự tin nói: "Gia gia nói là được, cam đoan hoàn thành nhiệm vụ!"

"Tốt! Nhớ kỹ ngươi những lời này!" Lão giả trong lòng cười thầm, cho thấy lại về mặt trọng gật đầu nói: "Chuyện này, còn không phải ngươi không thể."

Hạ Huyền thở sâu, vẻ mặt nghiêm nghị, trong lòng âm thầm suy đoán, lần này là đi ám sát Phi Châu một cái đại quân phiệt đầu mục, vẫn là phá vỡ tiểu quốc chính quyền.

"Người lập tức đi Giang hải thị." Lão già cười híp mắt trông coi hạ Huyền, giống như con lão hồ ly, vô lương vừa cười vừa nói: "Nhiệm vụ của người rất đơn giản, chính là, tương thân!"

"Cái gì? Tương thân?!"

Hạ Huyền tại chỗ kinh ngạc đến ngây người, thật thà tiếp nhận một tấm viết địa chỉ tờ giấy nhỏ, phản ứng kịp sau đó, dường như nắm một khối cục sắt nung đỏ, theo bản năng văng ra.

.....

.....

Ba ngày sau, hạ Huyền đi ra giang hải trạm xe lửa, gương mặt mệt mỏi rồi cùng bắt đầu đi.

"Giang hải..... Cuối cùng đã tới a." Một ngày một đêm xe lửa, làm cho hạ Huyền khổ không thể tả.

Xuống xe lửa, hạ Huyền tinh thần rất nhiều, trông coi bốn phía lăm bằm nói: "Nên đi bên nào đâu?! Được tìm người hỏi một chút....."

Xuất trạm Khẩu Bắc trên quảng trường, mấy tên côn đồ coi chừng một cái sạp nhỏ buồn ngủ.

"Hồ ca Hồ ca, có dê béo xuất hiện!" Mắt tam giác nguyên bản vô tình, chứng kiến hạ Huyền trong nháy mắt tinh thần rất nhiều, đánh thức đang đánh ngủ gật mọi người.

"Đâu có đâu có?!" Hồ ca ăn mặc lưng, lộ ra nửa đoạn đầu hồ hình xăm, nghe được dê béo hai chữ đã mã trên tinh thần chấn động.

"Hồ ca người xem..... Tiểu tử kia y phục nhẵn nhúm, đứng ở cửa ra nhìn xung quanh thật lâu rồi, vừa nhìn chính là không có từng va chạm xã hội nơi khác lão. Loại này ngu dê béo tốt nhất làm thịt!"

Hồ ca néo cảm gât đầu, đang suy nghĩ là lừa gạt vẫn là đoạt, đột nhiên chứng kiến hạ Huyền hướng cùng với chính mình phương này Hyuga đi tới, không khỏi cười ha ha: "Cái này dê béo dĩ nhiên đưa mình tới cửa?! Không làm thịt xin lỗi lão thiên gia a! Các huynh đệ, chuẩn bị xong!"

.....

.....

Hạ Huyền đi tới, hỏi: "Xin hỏi....."

"Huynh đệ là nơi khác tới a !?!" Hồ ca cắt đứt hạ Huyền câu hỏi, nhiệt tình đưa lên một chai thủy: "Tọa xe lửa nhưng là rất khổ cực a. Tới, trước uống ngụm thủy."

"Đúng vậy, ngồi một ngày một đêm xe lửa." Hạ Huyền tựa hồ chút nào không có nhận thấy được nguy hiểm, vẻ mặt buồn khổ oán giận.

Nghe xong hạ Huyền lời nói, Hồ ca nhãn tình sáng lên, quay đầu đánh cái ánh mắt, lại nhiệt tình hàn huyên nửa ngày, cảm thấy đem hạ Huyền nội tình bộ không sai biệt lắm, thay một bộ âm ngoan biểu tình nói rằng: "Huynh đệ, một chai thủy một nghìn khối! Lấy tiền a !."

"A?!" Hạ Huyền cúi đầu nhìn một chút nước trong tay, gật mình nói: "Giang hải nước khoáng mắc như vậy?!"

"Lời nói nhảm! Giang hải nhưng là quốc tế đại đô thị!" Hồ ca hơi không kiên nhẫn, thiêu thiêu mi mao nói rằng: "Nhanh bỏ tiền, bằng không....."

"Hừ hừ....."

Mắt tam giác đám người tiến lên mấy bước, đem hạ Huyền vây vào giữa, sắc mặt bất thiện.

"Nhưng là..... Ta không có tiền....." Hạ Huyền bắt đầu dãi thờ dài, buông tay nói rằng.

"Hanh! Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!" Hồ ca nhất thời nổi giận, phát tay nói: "Đưa hân mạng tới trong ngõ hẻm, trước đánh một trận làm cho hân ghi nhớ thật lâu!"

.....

.....

Vừa xong giang hải, liền gặp cướp bóc, thực sự là xui xẻo rất.

Tĩnh lặng trong hẻm nhỏ, Hồ ca, mắt tam giác đám người xuất ra sáng loáng dao găm, vây quanh hạ Huyền đặc ý cười nhạt.

"Ta thật không có tiền!" Hạ Huyền về mặt bất đắc dĩ, lần nữa cường điệu: "Các ngươi phải tin tưởng ta!"

"Hanh! Thiếu mẹ nó lời nói nhảm, hoặc là giao tiền, hoặc là chịu đòn sau đó giao tiền, tự chọn a !!" Hồ ca vô cùng sốt ruột, xem hạ Huyền như thể không lên đường, thẳng thắn phát tay một cái, hung ác nói: "Trên! Đánh hất!"

.....

Sau năm phút.

Trong hẻm nhỏ, Hồ ca, mất tam giác đám người nằm trên mặt đất rên thống khổ.

"Ta thực sự không có tiền." Hạ Huyền nhảy ra trống rỗng túi tiền, về mặt trầm thống nói: "Các ngươi làm sao lại không tin đâu?!"

"Ta tin! Đại ca, ta tin vẫn không được sao?!" Hồ ca mặt mũi bầm dập, trở nên so với con mèo nhỏ còn nhu thuận, khom người khổ hề hề nói rằng: "Chúng ta có mất như mù, cầu ngài bỏ qua cho chúng ta a !, đừng đánh."

Hạ Huyền lại phiến liễu phiến y phục túi tiền, lần nữa thờ dài nói: "Ai, các ngươi xem, ta thực sự không có tiền a."

Mất tam giác nhất cơ linh, lập tức phản ứng kịp, móc bóp ra về mặt đau khổ nói: "Đại ca, ta chỗ này có 80....."

"A....." Hồ ca mục trừng khẩu ngọc, chính mình nhưng là uy chấn trạm xe lửa phương viên 500m, dựa vào vết tài sản cùng cướp đoạt mưu sinh Hồ ca a, ngày hôm nay lại bị một cái người bên ngoài đánh cướp! Cái này..... Cái này..... Đkm không phải khoa học a!

Hạ Huyền tán thương võ võ mất tam giác bả vai, nhẹ bồng ngắm những người khác liếc mắt.

Những người khác cảm thấy áp lực rất lớn, chỉ có thể về mặt đau khổ noi theo.

"Ta có hai trăm....."

"Ta có 90....."

Hồ ca sờ sờ mặt lên ứ tổn thương, đau hít một hơi lạnh, buồn bức nhận mệnh nói: "Ta có đồ ngọc....."

Hạ Huyền tiếp nhận tiền, nhét vào trong túi, giơ ngón tay cái lên thờ dài nói: "Giang hải quả nhiên là quốc tế đại đô thị, tuy là giá hàng đắt một chút, nhưng thị dân tố chất chính là cao! Đều nói các ngươi giang hải người nhất bộ đất, khinh thường người bên ngoài, ta cũng không tin! Xem các ngươi một chút, mặc dù chỉ là tên côn đồ, nhưng chính là như thế không cầu hỏi báo trợ giúp ta một cái người bên ngoài! Lôi phong tinh thần, vẫn chưa đi xa a!"

Hồ ca, mất tam giác quát quát khoe miệng, ngượng ngừng mà cười, trong lòng đều nói lầm bầm: "Ngươi hạ thủ ác như vậy, chúng ta tố chất làm sao có thể không cao?"

Hạ Huyền cúi đầu suy nghĩ một hồi, đã quyết định: "Các ngươi đã như thế có tố chất, ta cũng muốn Hyuga các ngươi học tập. Đến tối, mỗi người cầm hai khối tiền, khí trời nóng như vậy, đều ngồi xe buýt về nhà."

"Cám ơn đại ca....."

"Cảm tạ....."

Mất tam giác, Hồ ca đang cầm hai khối tiền, khóc không ra nước mắt, ở hạ Huyền nhân thần nhìn gần dưới, vẫn không thể không phải biểu hiện mình "Cao tố chất", về mặt đau khổ cúi người gật đầu ngó ý cảm ơn.

.....

.....

Hạ Huyền nho nhỏ trừng trị mấy tên côn đồ, trong túi cũng nhiều mấy trăm đồng tiền, hài lòng đi ra hẻm nhỏ.

Đi ở giang hải trên đường phố, cảm thụ được giang hải huyền ảo và náo nhiệt, hạ Huyền lung tung không có mục đích đi dạo mấy giờ.

Mất thấy sắc trời không còn sớm, hạ Huyền mua chút đơn giản quà tặng, sửa sang lại y phục, hướng phía trung tâm thành phố đi tới.

"Xấu lão bà cũng phải sai ai ra trình diện cha mẹ chồng a." Hạ huyền nhất bên cảm khái, một bên đi về phía trước, móc ra một tờ giấy, phía trên là địa chỉ: "Giang hải thị hương thơm gia vườn c Đồng 301, Tô mưa nhu..... Tên không sai, cũng không biết vốc người thế nào....."

Tô mưa nhu, là hạ Huyền chỉ phúc vi hôn, đến nay lại chưa từng thấy một lần vị hôn thê.

Hơn 20 năm trước, Hạ gia cùng Tô gia lão gia tử say rượu hồ đồ, cho còn chưa ra đời hạ Huyền, Tô mưa nhu định ra rồi cái này cái cộc việc hôn nhân. Sau lại Tô gia dọn về giang hải, Hạ gia viễn phó hải ngoại, hai nhà quan hệ liên nhạt rất nhiều. Cho tới bây giờ người hai nhà đều oán giận trước đây lão

gia tử hồ đồ, rồi lại đều thật ngại quá trước bội ước, chỉ có thể như thế kéo.

Hạ Huyền tới rồi giang hải, chính là vì sai ai ra trình diện người nhà họ Tô một mặt, chấm dứt chuyện cũ này.

Hương thơm gia vườn, là giang hải tiểu khu hạng sang, hộ gia đình phi phú tức quý.

Hạ Huyền bình tĩnh tinh thần, bắt đầu gõ cửa.

"Ai vậy?!"

Bên trong cửa thanh âm êm dịu yêu kiều mềm mại, nghe được xương người đầu mềm yếu, vền vền là thanh âm này, cũng đủ để cho người miên man bất định rồi.

"Bình tĩnh, bình tĩnh! Nghe thanh âm muốn phạm tội, xem hình dáng muốn buồn nôn ví dụ còn thiếu sao?!" Hạ Huyền hít hơi, âm thầm cho mình cố động: "Chỉ phúc vì hôn loại này phong kiến di độc, tất nhiên chống lại!"

Cửa bị mở ra, một cái cười một cách tự nhiên thiếu nữ quan sát toàn thể hạ huyền nhất lần.

Cô gái kia một đầu xinh đẹp tóc dài sỏa vai, trên thân bạch sắc phim hoạt hoạ t Tuất thất ở bên hông, lộ ra tề tề vòng eo cùng trắng noãn cổ, thân dưới mặc cũng là một cái ngắn đến quá mức màu đỏ quần soóc, thon dài hai đùi trắng nõn khiến người ta nhìn muốn chảy máu mũi.

"Di, không nghĩ tới không chỉ có không phải khủng long, lại còn là cái đại mỹ nhân." Hạ Huyền nhân thân ở mỹ đùi người trên nhếch lên mà qua, bình tĩnh và mỹ nhân đối diện.

"Người chính là hạ Huyền a !?!" Chân dài mỹ nhân cười đến có chút cổ quái, sai ai ra trình diện hạ Huyền gật đầu, nhiệt tình bắt chuyện hạ Huyền đi vào, quay đầu la lớn: "Mẹ, người tương lai con rể tới!"

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Lễ gặp mặt

.....

.....

Hạ Huyền chân dưới một cái lão đảo, trong lòng ác hàn, cái này bất tự còn không có nhếch lên đầu cứ như vậy loạn kêu, vẫn là ở ngay trước mặt chính mình, cô nương này..... Cũng quá bu ru hân quá không chút kiêng kỵ chút a !?

"Không cho phép hồ đồ!" Trên lầu đi kế tiếp ưu nhã ôn hòa mỹ phụ trung niên, khiển trách chân dài mỹ nhân vài câu, trông coi hạ Huyền mỉm cười gật đầu.

"Bên trái a di mạnh khỏe....." Hạ Huyền biết đây chính là danh nghĩa mình lên cha mẹ vợ bên trái vãn rồi, không dám thờ ơ, khiêm cung lễ phép chào hỏi.

Chân dài mỹ nhân bữu môi, lười biếng lui ở trên ghế sa lon xem ti vi, chân dài đặt ở trên bàn trà, tư thế tương đối không thực nữ.

Bên trái vãn lúng túng cười cười, đem chân dài mỹ nhân đánh đuổi, đầu tiên là khách sáo hỏi người Hạ gia tình huống, sắc mặt chậm rãi nghiêm túc.

Hạ Huyền biết, muốn đi vào chánh đề.

"Hạ Huyền, nhà ngươi để cho ngươi tới giang hải mục đích, ngươi cũng biết a !?" Bên trái vãn tính cách ôn hòa, nói không nên lời cái gì cường ngạnh nói, có chút chần chờ mà hỏi.

Hạ Huyền liếc mắt một cái không có tim không có phổi không biết tránh chân dài mỹ nhân liếc mắt, uyển chuyển nói rằng: "Gia gia để cho ta tới giang hải xem xét các mặt của xã hội, thuận tiện bãi phòng ngài, gặp mặt mưa nhu....."

Bên trái vẫn khe khẽ thở dài, về mặt cảm khái nói rằng: "Trước đây chúng ta một nhà gặp rủi ro, vẫn là nhờ có gia gia người chiếu cố, bằng không....."

Nói nói, bên trái vẫn đột nhiên dừng lại, âm thầm hồi hận, như thế nhắc tới ân tình, cự tuyệt liền càng khó mà nói ra miệng rồi.

Hạ Huyền cũng vì cái này cha mẹ vợ mềm nhũn tính tình nhưc đầu, sống hay chết cho một lời chắc chắn a, đông lập tây xà không có tí sức lực nào, bây giờ lại bắt đầu ngẩn người ra, mắt thấy còn tè ngắt hơn, liếc vênh tai nghe lén chân dài mỹ nhân liếc mắt, thẳng thắn nói thẳng vào vấn đề nói: "Đều là chút chuyện xưa xưa xưa xưa sự tình rồi, a di ngài không cần để ở trong lòng..... Còn như chỉ phúc vì hôn gì gì đó, cũng chỉ là các gia gia ban đầu một trò đùa, lần này ta tới, chính là vì đem chuyện này nói ra....."

"Như vậy sao được?!" Hạ Huyền càng là nói như vậy, bên trái vẫn càng là không thể bội ước, chỉ là cũng không dám lập tức bằng lòng: "Người trước ở, trước cùng mưa nhu tiếp xúc một chút, nếu là có thể thành, tự nhiên tất cả đều vui vẻ, nếu là không được, chỉ ít cũng có thể cho lão gia từ một cái công đạo."

"Ta xem hần tốt vô cùng a, thẳng thắn bằng lòng không phải rồi!" Chân dài mỹ nhân sai ai ra trình diện bên này đàm phán còn lâu mới có được ức tượng trung giương cung bạt kiếm, rất là thất vọng, không để ý bên trái vẫn ánh mắt cảnh cáo, cười khanh khách đối với hạ Huyền nói rằng: "Như ta xinh đẹp như vậy, người còn chưa hài lòng?!"

Bên trái vẫn về mặt xấu hổ, không biết nói cái gì cho phải.

Hạ Huyền mục trừng khẩu ngọc, cái này tính là gì? Lễ nào cô nương này đối với ta đây nhất kiến chung tình, không phải muốn gả cho ta?! Như vậy một cái mỹ nhân đưa tới cửa, ta là không cự tuyệt đâu còn không cự tuyệt đâu?!

"Hân Dao, không cho phép hồ đồ!" Bên trái vẫn sùng sộ lên khiến trách.

Hạ Huyền còn đang suy nghĩ miên man, nghe được bên trái vẫn lời nói bỗng nhiên phục hồi tinh thần lại, kinh nghi bất định trông coi cô gái kia nói rằng: "Vị này, không phải mưa nhu?!"

"Ha ha, lễ nào người xem lên bản tiểu thư rồi?!" Chân dài mỹ nhân không thêm để ý chút nào mẫu thân rắn dạy, chen đến trên ghế sa lon về mặt nụ cười xán lạn nói: "Ta gọi Tô Hân Dao, tỷ phu chào người!"

Hạ Huyền cười mĩa, lắm, thì ra vị này chính là cô em vợ a, hại ta khấn trương nửa ngày.

"Tỷ phu không phải phải thất vọng....." Tô Hân Dao trông coi hạ Huyền cười hắc hắc nói: "Người mưa Nhu mười mươi, cùng ta giống nhau như đúc, không sẽ là người quái dị!"

Bên trái vẫn hung hăng trừng Tô Hân Dao liếc mắt, có chút ngượng ngùng giải thích: "Mưa nhu ở trường học có việc, vẫn chưa về."

Hạ Huyền lý giải gật đầu, nhưng trong lòng minh bạch, nơi nào là trường học có việc, rõ ràng là Tô mưa nhu đối với cái này cái cộc không giải thích được hôn sự rất mâu thuẫn, thẳng thắn tránh đi mà thôi.

Bên trái vẫn sai ai ra trình diện hạ Huyền như có điều suy nghĩ, cười an ủi: "Vỗ ý của gia gia người, qua mấy ngày để người vào Giang Hải đại học, đến lúc đó người và mưa nhu liền ở một trường học rồi, có khi là cơ hội tiếp xúc."

Hạ Huyền giật mình không thôi, cau mày nói: "Gia gia không có nói cho ta đây sự tình. Kỳ thực, ta chuẩn bị ngày mai sẽ trở về."

"Như vậy sao được?!" Bên trái vẫn tự nhiên không đồng ý, bày ra trường bối tư thế ra lệnh: "Trước ở, không thể đi!"

Tô Hân Dao rất là không sợ lạ, tiến đến hạ Huyền bên người nhìn có chút há hê hỏi: "Người muốn chuyển trường đến Giang Hải đại học a?! Học tập không giỏi tiểu tâm bị khuyên lui."

"Không cho phép nói vậy!" Bên trái vẫn khiển trách: "Hạ Huyền nhưng là ở nước ngoài ngay người thật nhiều năm nhân!"

Tô Hân Dao nguyên bản còn tưởng rằng hạ Huyền là rừng sâu núi thẳm trong đi ra thổ bào tử, cảm thấy rất hứng thú hỏi: "Ồ đâu lưu học? Nước Mỹ? Âu Châu?!"

"Phi Châu..... Sierra Leone....."

"A..... Phi Châu có cái chỗ này sao?!" Tô Hân Dao gương mặt mờ mịt suy nghĩ hồi lâu cũng không có đầu mối gì, rất là đồng tình trông coi hạ Huyền: "Người phải cố gắng a, Giang Hải đại học trong mơ ước nhà người mưa Nhu mười mươi, cũng không phải là mười tám cái....."

Bên trái vẫn dùng nhãn thần cảnh cáo Tô Hân Dao không muốn nói hươu nói vượn nữa, nhìn đồng hồ, trong lòng bắt đầu phát sầu, đều lúc này rồi, mưa nhu dĩ nhiên vẫn chưa trở lại.

"Tỷ phu tỷ phu....." Tô Hân Dao con mắt quay tròn loạn chuyển, vươn một đôi trắng nõn tay nhỏ bé, giả bộ tức giận nói: "Ta đều kêu nửa ngày tỷ phu, người làm sao lại không phải bày tỏ một chút?! Lần đầu tiên gặp mặt, sẽ không ngay cả lễ vật đều không chuẩn bị a !?!"

Hạ Huyền cảm giác sâu sắc nhưc đầu, chính mình nguyên bản định dao sắc chặt đay rồi, nói rõ đi trở về, nơi nào sẽ chuẩn bị lễ vật gì, ở trong túi lật nửa

ngày, cảm giác trên tay mát lạnh, rốt cục thờ phào nhẹ nhõm, xuất ra một cái sáng trông suốt dây xích tay đưa tới.

"Dĩ?! Thật xinh đẹp!" Tô Hân Dao nhận lấy đội, đem cổ tay của mình giơ lên trời quan sát tỉ mỉ, xoay đầu lại cười hi hi hỏi: "Nhiều như vậy, không sẽ là thật chui a !?!"

Hạ Huyền cảm giác sâu sắc tiểu di tử này khó chơi, gật đầu cười nói: "Đương nhiên là thật."

"Đồ quý trọng như vậy, Hân Dao, không thể nhận!" Bên trái vẫn trông coi sáng trông suốt dây xích tay, lại càng hoảng sợ, ngay cả vội vàng cự tuyệt.

"Ha ha, mụ, nguoi thật đúng là tin a?! Nếu như là thực sự, vòng tay này phải giá trị trên một triệu rồi!" Tô Hân Dao cười đến ở trên ghế sa lon lẩn: "Như vậy hàng giả, trường học của chúng ta phụ cận thì có bán, mười lăm khối hai cái! Bất quá chưa từng cái này tốt xem."

Bên trái vẫn cũng tự giễu cười cười, giá trị mấy triệu châu báu, hạ Huyền làm sao có thể như vậy tùy ý từ trong túi lấy ra?

Tô Hân Dao tựa hồ đối với cái này vô căn cứ nhô ra tỷ phú rất có hảo cảm, không có tim không có phổi cùng hạ Huyền càn quấy, một chút thời gian liền hỗn thực.

Bên trái vẫn nhìn thời gian một chút, trong lòng âm thầm phát sầu, đều lúc này rồi, mưa nhu vẫn chưa trở lại, xem ra là hạ quyết tâm trốn ở đó rồi, chỉ là như vậy cũng quá không để cho Hạ gia mặt mũi.

"Giang hải buổi tối nhưng là rất náo nhiệt, không muốn lão nghen ở nhà. Hạ Huyền đi ra ngoài chơi một chút, làm cho Hân Dao mang theo nguoi, mười giờ tối trước nhớ về." Bên trái vẫn lòng có áy náy, có lòng bồi thường hạ Huyền, chủ động đưa ra đề cho hai người đi ra ngoài chơi một chút, mình cũng đang dễ dàng cùng ăn núp không lộ diện mưa nhu nói chuyện một phen.

.....

.....

"gogogogogo!" Tô Hân Dao đổi lại y phục, trên thân vẫn là phim hoạt hoạ t Tuất, hạ thân thay đổi thiên sắc 7 phần khó, trên chân là một đôi ngân sắc giày xăng-đan, thanh thuần xinh đẹp, quang mang bắn ra bốn phía, thúc giục hạ Huyền nhanh lên xuất môn.

Hạ Huyền không tiện cự tuyệt, chỉ có thể theo ở phía sau.

Lê ra, hạ Huyền tới giang hải, mục đích chủ yếu chính là gặp mặt Tô mưa nhu. Bây giờ ngay cả trên danh nghĩa vị hôn thê bóng người cũng không thấy đến, liền phải bồi cô em vợ đi dạo phố, thực sự là mạc danh kỳ diệu.

Tô Hân Dao đem bao vứt cho hạ Huyền, luống cuống tay chân vẽ trang, trong miệng còn oán trách: "Lúc ở nhà, mụ quản được nghiêm, ngay cả son môi cũng không dám tô. Ngày hôm nay xem như là đánh nguoi quang."

"Nguoi muốn đi chơi chỗ nào?!" Hạ Huyền mang theo cô em vợ bao, đi vào trong liếc mắt một cái bất động thần sắc dòm nhãn thần, suy nghĩ một chút nói rằng: "Nếu không ta dẫn nguoi đi chỗ tốt?"

"Tốt!" Tô Hân Dao nhìn hạ huyền nhất nhãn, cảnh cáo nói: "Ngàn vạn lần chớ đi nói thương trường đường dành riêng cho người đi bộ gì gì đó, đó cũng quá không có sáng ý."

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phú Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Mang cô em vợ đi dạo quán ăn đêm

"Quả nhiên là một địa phương tốt....." Tô Hân Dao trông coi từng cái ngọn đèn mê ly, tên mập mờ quán bar, tự lảm bảm, quay đầu nhìn hạ Huyền, cổ quái cười nói: "Nguoi vừa mới bãi phóng cha mẹ vợ, còn chưa thấy trên danh nghĩa lão bà đâu, liền mang theo cô em vợ tới đi dạo quán ăn đêm, thực sự thích hợp?! Không sợ ta trở về vừa nói, triệt để bị hủy hình tượng của nguoi?"

Hạ Huyền không yên lòng, khoát khoát tay nói rằng: "Tùy nguoi nói như thế nào."

Tô Hân Dao biến hóa lên tinh xảo trang điểm da mặt, thanh thuần trong xen lẫn mê ly gọi cảm, tuyệt đối là ở trên đường hấp dẫn người ta nhất con mắt nữ hài, đứng ở quán bar bên ngoài, gương mặt khấn trương và hung phấn, như là đang ở làm chuyện xấu tiểu hài tử, bắt lại hạ Huyền cánh tay, lớn tiếng thúc giục: "Người quả nhiên không có để cho ta thất vọng!! Mau vào đi thôi!"

Quán bar tên là thương cùng cây hoa hồng, bên trong đốt lớn bó buộc lớn bó buộc hòa hoa hồng đỏ. Hiện tại thời điểm còn sớm, người còn không nhiều. Trong quán rượu ngồi rất nhiều quyến rũ nữ nhân, trong góc phòng có chút nam nữ ở thân mật truyện cười, ánh đèn lò mờ, sống động âm nhạc, nụ cười mập mờ nam nữ, khiến người ta có loại muốn phóng túng sự vọng động của mình.

Tô Hân Dao theo âm nhạc lay động thân thể, trong miệng hàm chứa ống hút, đen lúng liếng mắt đánh giá chung quanh.

Hạ Huyền tới nơi này, tự nhiên không phải chỉ cần vì cùng cô em vợ khai nhân giới, theo miệng hỏi: "Trước đây chưa từng tới?"

"Đúng vậy, trước đây ở trường học thường xuyên nghe người ta nói tới, ngày hôm nay rốt cục có thể tới kiến thức một chút rồi." Quầy rượu hoàn cảnh có chút tào tạp, Tô Hân Dao ngoe đầu tiến đến hạ Huyền bên người nhẹ giọng nói.

Hạ Huyền Tâm trung cười thầm, giống như Tô Hân Dao cô gái xinh đẹp như vậy, tự nhiên là rất nhiều người mục tiêu, đem mang tới quán ăn đêm chỉ là bước đầu tiên, quá chén kê đơn gì gì đó quá bất hợp lý rồi, ấm nước sôi hút lên mới là chính kinh. Nhất là Tô Hân Dao như vậy gia giáo quá mức nghiêm nữ hài tử, khả năng dễ dàng hơn ở quán ăn đêm phóng túng chính mình, hảo tâm nhắc nhở: "Những người đó sợ là không ăn hảo tâm gì."

"Ta biết." Tô Hân Dao lười biếng oai đầu gối ở trên cánh tay mình, nhìn chòng chọc trong tay rượu cốc-tai, bĩu môi nói: "Ta lại không ngốc, sẽ không cùng những người đó tới chỗ như thế. Ngày hôm nay cũng chính là có người làm hộ vệ, nếu không... Ta sẽ không đến nơi này."

Hạ Huyền quay đầu lại cười hỏi: "Như thế tín nhiệm ta?! Thật đúng là thụ sủng nhược kinh."

"Hai nhà chúng ta mấy thập niên giao tình, người còn rất có thể làm tỷ phu ta, ta tín nhiệm người có cái gì kỳ quái?!" Tô Hân Dao trách cứ nhìn hạ Huyền nhất nhãn, đột nhiên nghĩ tới cái gì, cười ha hả nói: "Ta và Tô mưa nhu là tỷ muội song sinh, nếu như ta ra đời sớm mấy phút, ngày hôm nay chạy trốn không dám về nhà, nên là ta rồi....."

Hạ Huyền âm thầm bĩu môi, thầm nghĩ trong lòng, vì sao không phải hai tỷ muội cái đi ra gà.

"Đối với cái này cái cộc việc hôn nhân, người đến cùng nghĩ như thế nào?!" Tô Hân Dao lại không buông tha hạ Huyền, lầy cùi chò đỉnh đỉnh hạ Huyền, tò mò hỏi: "Tô mưa nhu tuy là đáng ghét cùng ta giống nhau, thế nhưng tính cách cùng ta kém nhiều lắm. Nàng thường thức thân thể to lớn, có phong độ, còn làm giới vô cùng, là nhà chúng ta trụ cột, ngoại trừ tính tình lãnh đạm, tuyệt đối là hiền thê lương mẫu điển phạm a."

Hạ Huyền ở cha mẹ vợ bên trái vẫn trước mặt phải chú ý đúng mực, ở một cách tình quái Tô Hân Dao trước mặt thì ít đi nhiều chút cố kỵ, thẳng thắn nói rằng: "Lúc đầu, ta là chuẩn bị nói rõ ràng, ngày mai sẽ trở về. Có thể là tỷ tỷ của người ăn núp không lộ diện, ta cũng không có biện pháp."

"Tỷ phu, đừng nản chí, ta ủng hộ người!" Tô Hân Dao lại tựa như có lẽ đã nhận định hạ Huyền cái này tỷ phu, còn xưng phong nhận việc vì hạ Huyền truy Tô mưa nhu bày mưu tính kế.

Hạ Huyền nghe ra cổ quái, hỏi: "Người gấp như vậy đem tỷ tỷ người gả ra ngoài?!"

Tô Hân Dao vẻ mặt khổ đại cừu thâm nói rằng: "Người là không biết, cũng bởi vì nàng sớm hơn ta sinh ra mấy phút, từ nhỏ đến lớn vẫn lấy tỷ tỷ tự cho mình là, cái này cũng quan vậy cũng quan, ngay cả ta mẹ đều sợ nàng. Hơn nữa, từ nhỏ đến lớn, mọi chuyện lợi hại hơn ta, giống như một tòa núi lớn giống nhau, áp bách rồi ta vài chục năm rồi! Người có thể cưới đi nàng, ta cảm kích người cả đời....."

Hạ Huyền trông coi tổ khổ tổ đến nhãn hiện lên nước mắt Tô Hân Dao, kinh nghi bất định, nhỏ giọng hỏi: "Tỷ tỷ người thật lợi hại như vậy?!"

Tô Hân Dao quả thực muốn chỉ thiên lập thế rồi: "Ta gặp nàng là đi vòng! Nàng chỉ cần sừng sộ lên, chúng ta toàn gia đều không dám lên tiếng!"

Hạ Huyền trong lòng vốn là thiết tưởng nước ấm như nước Tô mưa nhu, trong nháy mắt biến thành quả quyết sát phạt, trong tay vung roi da nữ vương hình tượng, nghĩ tới đây nhện không được đánh cái rùng mình, trong lòng đối với cái này người chưa từng gặp mặt Tô mưa nhu cũng sinh ra chút hiếu kỳ tới.

Tô Hân Dao lời thề son sắt nói rằng: "Chờ người nhìn thấy nàng người biết là ta nói được bất giả."

Hạ Huyền từ chối cho ý kiến, để chén rượu xuống đứng dậy nói rằng: "Người ở đây đợi lát nữa, ta đi tìm người."

Tô Hân Dao ồ một tiếng gật đầu, không có hỏi nhiều, lại nhện không được nói rằng: "Mau mau trở về a."

.....

.....

Thương cùng cây hoa hồng quán bar, coi là là Hạ gia ở giang hải một cái tiểu cứ điểm, ngày hôm nay hạ Huyền tới nơi này, là tới giải thích nghi hoặc, càng là tới hỏi tội.

Quán bar lầu hai, một cái căn phòng bí ẩn trong, hạ Huyền đang cùng một người đàn ông trung niên cách bàn mà ngồi, bầu không khí có loại kiềm nén.

"Quan thúc là lão gia tử tâm phúc, nên biết, trước khi tới gia gia bằng lòng, ta thấy người nhà họ Tô một mặt đem chuyện kết liễu, liền có thể rời đi. Sao bây giờ đột nhiên thành lưu lại vào Giang Hải đại học đi học?!" Hạ Huyền ngồi Quan thúc đối diện, giọng bình thản nói rằng.

Lão Quan lại biết đây là hạ Huyền phát hỏa điềm báo, không dám thờ ơ, về mặt đau khổ nói rằng: "Đây đều là lão gia tử phân phó."

Hạ Huyền nhin không được cười nhạt, đứng dậy nói rằng: "Nếu như vậy, ta hiện tại đi trở về, đích thân tìm lão gia tử muốn một giải thích!"

Lão Quan cũng không ngăn trở, thờ dài nói rằng: "Cậu ấm, trong lòng ngài rõ ràng, Hạ gia nặng nhất tín dự, lão gia tử như là đã thông tri Tô gia, quyết định này tự không khả năng sửa lại."

"Hạ gia gia huấn ta biết. Thế nhưng lời hứa đáng giá ngàn vàng, không chỉ có là đối ngoại nhân, tại gia tộc nội bộ cũng giống vậy." Hạ Huyền cau mày, chờ đợi lão Quan giải thích.

Lão Quan cũng sắc mặt trang nghiêm, trầm giọng nói rằng: "Trước đây Hạ gia, Tô gia không chỉ có là định xong cái này cái cọc việc hôn nhân, hai vị lão gia tử còn lập thế hai nhà đồng sinh cộng tử, vinh nhục cùng hưởng, sau đó hai nhà trợ giúp lẫn nhau, mỗi người mới phát triển. Lão gia tử làm cho cậu ấm lưu lại, chính là vì thực tiễn năm đó hứa hẹn. Lẽ nào cậu ấm muốn Hạ gia thất tín với người?!"

Tín dụng, là Hạ gia người nhất nhìn trúng phẩm chất, Quan thúc nếu đánh ra cái này cờ hiệu, hạ Huyền chính là bất mãn đi nữa, cũng phải tạm thời nhin con tức này.

Hạ Huyền lần nữa ngồi xuống, cau mày nói: "Hôn ước sự tình trước không nói, Hạ gia không có khả năng trước bội ước. Bây giờ Tô gia một nhà phú quý, chỉ ít không tính là nghèo túng, gia gia quá nhỏ nói thành to a!?"

"Trước đây Tô gia nhưng là phía nam ngón tay cái, bây giờ đâu, ở giang hải đều chưa được xếp hạng rồi." Quan thúc có chút thản thục cảm khái, lắc đầu nói rằng: "Mười mấy năm trước, Tô Xương Quốc lão gia tử bệnh chết, con trai độc nhất Tô rõ ràng thành xảy ra tai nạn xe cộ, từ nay về sau Tô gia liền xuống dốc không phanh. Bây giờ dựa vào Tô lão gia tử dư uy còn miễn gắng gượng, tiếp qua mấy năm, sợ là sẽ triệt để suy tàn rồi."

Hạ Huyền trầm mặc một hồi, hỏi: "Ta lưu lại có thể làm cái gì?!"

Lão Quan sắc mặt nghiêm nghị, thấp giọng nói rằng: "Hạ gia vẫn hoài nghi, trước đây Tô lão gia tử phụ tử liên tiếp gặp bất trắc, có thể là bị người ám toán. Tô gia mỗi năm suy tàn, cũng khó nói không phải những người đó đang âm thầm thao tác. Cậu ấm lưu lại, không những được âm thầm truy tra, còn có thể kinh sợ bọn đạo chích. Dù cho không tra được cái gì, ít nhất có thể bảo hộ Tô gia mẫu nữ bình an. Diệu dụng ở chỗ, có cậu ấm cùng Tô mư như hôn ước ở, Sự xuất hữu danh, danh chính ngôn thuận, vô luận Tô gia vẫn là những người khác, cũng sẽ không hoài nghi gì."

Hạ Huyền thờ dài, nghe rằng trọn mắt nói: "Nói cách khác, dù cho Tô gia không đồng ý việc hôn sự này, ta cũng phải tìm lý do mặt dày mày dạn lưu lại?!"

"Chỉ có người thích hợp nhất." Lão Quan đồng tình gật đầu, vừa cười an ủi: "Tô gia cùng Nữ Nhi quốc thông thường, hơn nữa Tô gia tỷ muội mỗi người thiên tư tuyệt sắc, cậu ấm không muốn đang ở trong phúc không biết phúc a."

Hạ Huyền hừ lạnh một tiếng, đứng dậy vỗ vỗ tay nói rằng: "Ta đi trước, nhớ kỹ chuyển cáo lão gia tử, coi như ta không tra được cái gì hắc thủ sau màn, chỉ ít cũng sẽ đảm bảo Tô gia một nhà bình an giàu sang."

.....

.....

Hạ Huyền thờ dài một hồi, xem ra sự tình xa so với chính mình tưởng tượng phức tạp, lão gia tử để cho mình độc thân xuống sông hải, thật đúng là để ý mình a.

"Bạn trai ta đã trở về, các người đi nhanh đi." Tô Hân Dao chỉ vào đang từ từ đến gần hạ Huyền nói rằng.

Bên quầy bar, ba cái lưu lý lưu khí thanh niên chặn Tô Hân Dao đường, chu vi rất nhiều người ở xem náo nhiệt.

Một cái thanh thuần xinh đẹp nữ hài xuất hiện ở rỗng rần lẫn lộn quán bar, tự nhiên là hấp dẫn Chư nhiều ánh mắt của người, nhất là bên cạnh không có bạn trai thời điểm, càng sẽ làm rất nhiều chỉ ở lập điểm nam nhân adrenalin tăng vọt.

Tô Hân Dao đã sớm không sợ người khác làm phiền, chứng kiến hạ Huyền trở về, nắm lên xách tay muốn đi qua.

"Ai, muốn có thể đi, tổng yếu bởi mấy ca uống vài chén a!." Một người trong đó híp mắt nhìn hạ huyền nhất nhãn, cười khẩy, tự tay ngăn trở Tô Hân Dao lối đi, lộ ra trên cánh tay màu sắc sặc sỡ hình xăm: "Loại này tiểu bạch kiểm có gì tốt, một phế vật."

Kính râm nam cùng ha hã nam góp vui cười to.

"Cút ngay!" Tô Hân Dao sắc mặt biến thành hàn.

"Yêu, cô nàng tính khí không nhỏ a!" Tên xăm mình không nhìn thấy phía sau hạ Huyền lạnh như băng sắc mặt, cùng hai người đồng bạn nhìn nhau nụ cười - dâm dăng, tự tay đi kéo Tô Hân Dao hông của: "Nếu không trước bởi ca ca nhảy cái..... A..... A!"

Tên xăm mình còn chưa nói hết, kêu thảm thiết hai tiếng té trên mặt đất không ngừng co quắp.

Tô Hân Dao trong tay, một cái dùi cui điện lóe lam sắc điện quang, đi nhanh đến hạ Huyền bên người.

"A..... Đánh hấn! Nam đánh cho tàn phế, nữ hủy dung!" Trên đất tên xăm mình âm ngoan mệnh lệnh.

Ha hả nam tự tay đi bắt Tô Hân Dao, cường tráng hơn kính râm nam đi đánh hạ Huyền.

Hạ Huyền đem Tô Hân Dao kéo ra phía sau, xuất thủ lại không lưu tình, bắt lại ha hả nam lắc cổ tay gấp lại, một cước đem gào thảm ha hả nam đá ra xa mấy mét.

Trang bức kính râm nam lấy làm kinh hãi, biết đã trúng thiết bản rồi, nhất thời do dự.

Hạ Huyền trở tay một cái tát lắc tại kính râm nam trên mặt, đem kính râm nam đánh cho tại chỗ chuyển nửa vòng, một cước tiễn hấn đi tìm đồng bạn của mình.

"Tiểu tử, ngươi chờ, ta là....."

Hạ Huyền chỉ có lười quản loại này tên côn đồ là lai lịch gì, một trận quyền đá chân đoán đem ba người đánh cho quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, chuyện về sau tự nhiên có lão Quan thu thập, quay đầu trông coi về mặt kinh dị, nhân thả tia sáng kỳ dị Tô Hân Dao, tay đề lấy bả vai của nàng: "Yên tâm, có ta ở đây, không ai có thể tổn thương các ngươi!"

Người Hạ gia, từ không dễ dàng hứa hẹn, nhưng cho tới bây giờ đều nói là làm.

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Hình tượng triệt để bị hủy

Ra quán bar, hạ Huyền, Tô Hân Dao đều không nói gì, mỗi người cúi đầu bước đi.

"Vừa mới là ta khinh thường." Hạ Huyền cúi đầu nhận sai, bởi vì là ở lão Quan địa bàn, lại trong lòng căm tức vội vã tìm lão Quan biết rõ tình huống, mình mới sẽ đem Tô Hân Dao ở lại quán bar, suýt nữa để cho nàng chịu khi dễ. Hiểu lão gia tử dụng ý cùng mình vai chịu trách nhiệm sau, hạ Huyền Tâm trung hổ thẹn.

Tô Hân Dao lắc đầu, vung lên khuôn mặt cười nói: "Ta lại không thật bị khi dễ..... Hơn nữa, ta cũng không phải là không có sức tự vệ."

Hạ Huyền cười cười, nhìn thoáng qua Tô Hân Dao xách tay, ai có thể nghĩ tới như thế xinh đẹp người trong bao dĩ nhiên bày đặt một cái dùi cui điện?! Chính mình xuất môn thấy thời điểm cũng lại càng hoảng sợ.

"Tỷ phu rất có thể đánh a." Tô Hân Dao ánh mắt sáng ngời nhìn chằm chằm hạ Huyền, tiếng này tỷ phu đã gọi tương đương tự nhiên thân thiết, hí mắt cười nói: "Có người bảo vệ cảm giác, thật tốt a."

Tô gia năm mới gặp, thật vất vả quật khỏi, Tô Xương quốc, Tô rõ ràng thành liên liên tiếp chết đi, từ nay về sau chưa gượng dậy nổi, chỉ còn dư lại Tô Hân Dao mẫu nữ sống nương tựa lẫn nhau. Đối với Tô Hân Dao mà nói, đại khái từ nhỏ đã khuyết thiếu cảm giác an toàn, mới có thể tùy thân mang theo dùi cui điện phòng thân.

Tô Hân Dao nhớ tới trước ở quán bar hạ Huyền phù cùng với chính mình bả vai giọng nói nghiêm túc hứa hẹn muốn bảo vệ mình thời điểm, cái loại này chưa từng có chấn động to lớn cùng trần đây cảm giác an toàn, cũng có chút không ức chế được hải lòng, ngoe đầu hỏi: "Được rồi tỷ phu....." Nói nửa câu đột nhiên dừng lại, thất vọng mất mát.

Hạ Huyền kỳ quái nhìn Tô Hân Dao liếc mắt, hỏi: "Tại sao không nói?!"

"Không có gì."

Tô Hân Dao lắc đầu, có chút cụt hứng. Người này là anh rể của mình, mình sinh đôi tỷ tỷ Tô mưa nhu nam nhân a, là không có khả năng thuộc về mình. Ở quán bar đứng ra, cũng chỉ là xuất phát từ tỷ phu đối với tương lai cô em vợ chiều cổ mà thôi, mình cũng chỉ là dính Tô mưa nhu quang.

.....

.....

Tô Hân Dao là một lạc quan mà sáng sủa nữ hài, rất nhanh đề xuống trong lòng khác thường tâm tình, lại cùng hạ Huyền cười cười náo ồn ào.

"Chúng ta đã trở về!"

Tô Hân Dao mở cửa, đem xách tay, giấy đều ném qua một bên, chân trần nhào tới trên ghế sa lon, thoải mái đánh cút rên ri nói: "Vẫn là trong nhà thoải mái a..... Một chết ta."

Hạ Huyền đứng ở nơi đó, đối với cười chum chim cha mẹ vợ bên trái vẫn gật đầu cười cười, nhìn Tô Hân Dao liếc mắt, lập tức đòi nhân thân, có chút xấu hổ.

Tô Hân Dao một phen làm lại nhiều lần, t Tuất cuộn cuộn nổi lên nửa đoạn, lộ ra tinh tế trắng nõn vòng eo cùng gần nửa bờ Nhũ.

Bên trái vẫn tự tay giặt nhẹ nữ nhi y phục, thấp giọng khiển trách vài câu mới đứng dậy bắt chuyện hạ Huyền ngồi xuống, đứng dậy đi trừ phòng pha trà.

Tô Hân Dao đại khái cũng ý thức được chính mình đi hết, gương mặt hồng hồng, hung hăng tròn mắt nhìn hạ huyền nhất nhãn, đứng lên cầm bắt đầu túi của mình bao, dĩ nhiên lấy ra dùi cui điện, "Ồn nhu" Uy hiệp nói: "Vừa mới thấy cái gì?"

Hạ Huyền nhất thời nhừ đầu, cũng không dám xác định cái này một cách tinh quái cô gái nhỏ có thể hay không thật cho mình một cái, thấp giọng xin tha: "Thật không thấy được....."

"Hanh!" Tô hân nữ lưu manh giống nhau dùng ngón tay cái chà xát chính mình thanh tú mũi, dùng không có mở ra công tác đèn pin đâm hạ huyền nhất dưới: "Dám nhìn lên, trước điện ngắt, lại đâm mắt mù!" Chứng kiến hạ Huyền sợ sệt đáng vẻ, lại dương dương đắc ý đứng lên, lên lầu thời điểm còn cố ý đem thang lầu dẫm đến rất vang.

"Hân Dao chính là một tiểu hài tử, người không muốn chấp nhặt với hân." Bên trái vẫn đối với cái này một cách tinh quái lại không phục dạy dỗ nữ nhi cũng không có cách nào, nói lời này không biết là khuyên nhủ hạ Huyền còn là đang an ủi mình.

Hạ Huyền còn không thấy mình chính quy bạn gái, nhưng lại rất thích cái này cô em vợ tính cách, vừa cười vừa nói: "Hân Dao hồn nhiên rực rỡ, rất được người ta yêu thích."

Đang nói, Tô Hân Dao lại đặng đặng xuống lầu tới, đổi lại màu đỏ quần soóc, càng có vẻ xinh đẹp động lòng người, thần bí hề hề tới gần hạ Huyền, nhỏ giọng nói rằng: "Lão bà người đã trở về, bây giờ đang ở trên lầu đầu."

Hạ Huyền ngăn người, tiếp lấy phản ứng kịp, hay là lão bà đương nhiên là ngón tay Tô mưa nhu.

Bên trái vẫn cũng không tiện giấu diếm nữa, hướng trên lầu hô: "Mưa nhu, mau xuống đây a !."

"Đã biết, lập tức đi xuống." Nghe Tô mưa nhu thanh âm, rõ ràng hết sức không tình nguyện.

Hạ Huyền ngẩng đầu nhìn lên, thấy được một cái cùng Tô Hân Dao giống nhau như đúc nữ hài, thế nhưng hạ Huyền trong nháy mắt biết là cái này tuyệt đối không phải Tô Hân Dao!

Quá lạnh!

Tô mưa nhu toàn thân tản ra hàn khí, nhân thân đều là lạnh buốt, bên ngoài khí trời oi bức, Tô mưa nhu vừa xuất hiện lập tức làm cho hạ Huyền cảm giác bên trong gian phòng nhiệt độ giảm xuống vài độ.

Bên trái vẫn ngồi xuống, nhử đề ra nghi vấn Tô Hân Dao: "Người đi đâu? Làm sao một thân mùi rượu?!"

Tô Hân Dao hưng phấn huơ tay múa chân nói: "Tỷ phu mang ta đi quán bar chơi..... Oa..... Còn đánh một trận..... Tỷ phu đánh lộn thật là lợi hại....."

Bên trái vẫn mục trừng khẩu ngọc, vẻ mặt khó có thể tin.

Tô mưa nhu lạnh rên một tiếng, ánh mắt lạnh như băng nhìn hạ huyền nhất nhãn, không chậm trễ chút nào xoay người rời đi, tiếp theo là thanh thúy tiếng đóng cửa, không chút nào cho hạ Huyền mặt mũi.

Hạ Huyền nhắm mắt lại bất đắc dĩ xoa mi tâm, vừa tới ngày đầu tiên liền mang theo cô em vợ đi quán ăn đêm, còn đánh lộn. Tô mưa nhu đối với mình ấn tượng đầu tiên khẳng định thành vác phân, cha mẹ vợ đại khái cũng phải giảm chút đối với mình phần ấn tượng rồi.

.....

.....

Thời gian không còn sớm, bên trái vẫn cũng không tiện làm cho hạ Huyền đi từ từ điếm, hạ Huyền không thể làm gì khác hơn là ở.

Hạ Huyền đối với ăn ở yêu cầu không cao, một đêm ngủ rất thoải mái.

Sáng sớm ngày thứ hai, hạ Huyền sớm tỉnh lại, chuẩn bị rửa mặt.

Hạ Huyền đẩy ra cửa phòng tắm, nhất thời ngốc ở nơi nào, người trước mắt này là Tô hân..... Không đúng, lạnh như băng, chắc là Tô mưa nhu.

Tô mưa nhu tâm tình không tốt, cũng ngủ không ngon giấc, dậy sớm vừa mới vọt vào tắm đang ở lau tóc, đột nhiên chứng kiến hạ Huyền đẩy cửa tiến đến, con mắt đều phải trừng ra ngoài, cúi đầu nhìn chính mình chỉ trùm khăn tắm, lạnh như băng nhìn chăm chăm hạ Huyền, đồ ập xuống máng: "Hạ lưu! Sắc lang! Hồn đản!"

Hạ Huyền nhất thời cảm giác mình tốt không may thật oan uổng, một bên lui lại một bên về mặt đau khổ nói: "Ta không biết người đang tắm a....."

Bình thường, Tô gia chỉ có mấy người phụ nhân, mẫu nữ, tỷ muội trong lúc đó, tự nhiên không cần kiêng kỵ cái gì, bây giờ khí trời lại nóng, dù cho ở nhà chỉ mặc nội y cũng không có gì. Mơ mơ màng màng phía dưới, trong lúc nhất thời cũng đã quên trong nhà ở người đàn ông, Tô mưa nhu thực sự là khóc không ra nước mắt, cắn răng nghiêng lợi trông coi hạ Huyền, trong lòng hận đến ngứa.

Tô mưa nhu tóc ướt nhẹp, trên người ngoại trừ một cái khăn tắm, thực sự là trần như nhộng, dưới tức giận càng là cảnh xuân lớn lậu, thon dài thẳng bắp đùi khép lại cùng một chỗ, còn đang khẽ run, dường như trắng nõn ngon nên thông thường, cái mông, đồ thị cực kỳ ưu mỹ êm dịu, đến rồi bên hông lại chột vừa thu lại, trước ngực mặc dù có khăn tắm che lấp, vẫn như cũ có thể nhìn ra quy mô kinh người, hai cái tròn trắng bơ Nhũ bán già bán lộ, sức dụ dỗ mười phần.

Hạ Huyền khô miệng khô lưỡi, kim lòng không đậu yểm hóp nước miếng, ở nơi này lẫn nhau phong bế, lúng túng trong hoàn cảnh phá lệ chói tai.

"Tránh ra!" Tô mưa nhu lạnh lùng gầm nhẹ, đẩy ra hạ Huyền liền hướng ra ngoài chạy, đầu gối nhưng không cẩn thận đụng tới khung cửa, đau nước mắt tràn ra, một cái lão đạo, không cẩn thận đập phải khăn tắm một góc, kính hô một tiếng cả người ở bóng loáng trên sàn nhà đánh cút, mạn điệu tuyệt đẹp thân thể không hề che giấu phơi bày ở hạ Huyền trước mắt.

Hạ Huyền cũng xem ngây người, phản ứng kịp nhặt lên khăn tắm đắp lại trước mắt tuyệt vời thân thể, trông coi Tô mưa nhu hướng ra phía ngoài hiện lên máu đầu gối, hỏi: "Có muốn hay không ta dìu người đi vào?"

Tô mưa nhu từ nhỏ đến lớn chưa từng mất mặt như vậy qua, cùng một người nam nhân ở phòng tắm không thể buông tha cũng cho qua, té lộn mèo một cái dĩ nhiên người trần truồng bị một người nam nhân nửa phù nửa kéo, đầu gối vẫn còn ở đau nhức, đầu một mảnh trắng xóa cũng không biết làm như thế nào tốt, băng son vậy hình tượng dưới tình huống như vậy cũng sụp đổ.

Hạ Huyền chỉ coi nàng ngằm cho phép, nửa phù nửa lâu đem Tô mưa nhu vào phòng, đưa nàng đặt lên giường, hỏi: "Đầu gối tổn thương, có muốn ta giúp người một tay hay không nhìn?"

Tô mưa nhu đại não còn ở vào dịp thời trạng thái, ngu ừ một tiếng.

Vừa mới Tô mưa nhu đầu gối cọ xát một cái, chỉ là bị thương ngoài da, té té lộn mèo một cái mới là trọng điểm, một phần vận trật khớp cổ chân phiền toái rất.

Hạ Huyền nắm Tô mưa nhu chân, thả tại chính mình trên đùi, kiểm tra cẩn thận hoàn tất thở phào nhẹ nhõm nói rằng: "Hắn không có trật khớp." Nhìn lảng lảng xuất thần Tô mưa nhu liếc mắt, cũng ngốc ở nơi nào.

Tô mưa nhu cương mới vừa xông qua tắm, trên người tản ra nhàn nhạt hương thơm, da càng có vẻ thủy nộn trắng nõn, sáng bóng vô cùng tốt, đương nhiên xúc cảm cũng vô cùng tốt. Chỉ là Tô mưa nhu thất kinh phía dưới, chỉ biết là cầm khăn tắm che khuất hạ thân, nhưng không biết vừa vận đem bộ ngực ở trên bại lộ ở trong nắng sớm.

Hạ Huyền dù cho lại chính nhân quân tử, cũng không khỏi trông coi hai luồng trắng nõn mềm mịn, lung lay run vu vù vật dờ ra.

"Ân!?" Tô mưa nhu thuận lấy hạ Huyền ánh mắt cũng cúi đầu nhìn, tiếp lấy đại não một lần nữa khởi động, tất cả ngưng ngừng, xấu hổ, hoang mang..... Các loại phân loạn cảm giác phức tạp đều cùng nhau xông lên đầu.

Đương nhiên, trước hết bộc phát ra, là phần nộ!

"Người tên sắc lang! Cút ra ngoài!"

Tô mưa nhu đơn giản là đang gằm thét, cũng không lo chính mình không mặc quần áo, hướng về phía hạ huyền nhất thông quyền đã chân đoán, đem đuôi ra phòng đi, tiếp lấy giống như thỏ thông thường trốn vào ổ chần, nơi nào còn có nửa điểm băng son nữ thân đáng dấp?

Hạ Huyền lúng túng lui ra khỏi cửa phòng, quay đầu đứng dịp thấy sắc mặt tái xanh cha mẹ vợ phương vân, nhất thời sợ đến hồn phi phách tán, vội vàng nói: "A di, ngài nghe ta giải thích, tuyệt đối không phải ngài nghĩ như vậy....."

"Cút!"

Bên trái vân gợn không kèm được, nổi giận gầm lên một tiếng đi vào Tô mưa nhu gian phòng, nặng nề đóng cửa phòng.

Quán bar, đánh lộn, sắc lang..... Đây nhất định là Tô mưa nhu trong mắt hình tượng của mình rồi.

Vừa tới ngày thứ hai, chính mình liền chặt vật từ Tô mưa nhu căn phòng đi ra, mà trong phòng Tô mưa nhu ở nước nở. Ở cha mẹ vợ trong mắt chính mình tất nhiên là to gan lớn mật, nhập thất cướp sắc siêu cấp đại sắc lang!

Hạ Huyền đứng ở ngoài cửa, ngửa mặt lên trời thở dài, hình tượng của mình, xem như là triệt để bị hủy.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Thị uy

Ăn điểm tâm thời điểm, chỉ có bên trái vân, hạ Huyền, Tô Hân Dao ba người.

Còn như Tô mưa nhu vì sao không phải xuống dùng cơm, hạ Huyền không dám hỏi.

Bên trái vân sắc mặt dễ nhìn rất nhiều, có thể là nghe Tô mưa nhu nói rồi chuyện đã xảy ra, biết chỉ là ngoài ý muốn, cũng không phải là hạ Huyền sắc đảm ngập trời, phá cửa cướp sắc.

Hạ Huyền biết lúc này tự cái gì đều là sai, chỉ là vui đầu ăn.

Tô Hân Dao môi hồng răng trắng, cắn đen nhánh dưa trúc, nhìn bên trái một chút bên trái vân, nhìn bên phải một chút hạ Huyền, vô cùng có thần thái mắt lưu chuyển bất định, phảng phất có thể nói thông thường, càng có vẻ xinh đẹp động nhân, khoe miệng hàm chứa nụ cười cổ quái, cũng không biết đang suy nghĩ gì mưu ma chước quỷ.

"Hạ Huyền a....." Bên trái vân buông chén dưa xuống, chậm rãi nói rằng: "Có nửa một tuần, chính là Giang Hải đại học tân sinh ngày tựu trường, người ở chỗ chung quy không có phương tiện....."

Hạ Huyền đương nhiên gật đầu, tiếp lời nói: "Ta chuẩn bị ở Giang Hải đại học phụ cận mua sáo phòng, không chỉ có cách trường học gần, cũng tiện nghi chút."

Bên trái vân đương nhiên sẽ không lưu hạ Huyền, gật đầu hỏi: "Tiền đủ sao?!"

"Được rồi được rồi." Hạ Huyền suy nghĩ một chút, nói rằng: "Ngày hôm qua ta mang Hân Dao đi quán bar, là trong nhà một cái xa thân thúc thúc mở, hẳn biết bán lý hảo tất cả."

"Àn." Bên trái vân mặc dù biết sáng sớm hôm nay một màn kia là hiểu lầm, cũng không thể chỉ trách hạ Huyền, nhưng nữ nhi mình cật liễu khuy trong lòng luôn luôn vương mắc, nghe xong quẩy rượu giải thích, trong lòng dễ chịu hơn một chút, miễn cưỡng lộ ra chút nụ cười.

.....

.....

Hạ Huyền căn bản không để ý tới Tô Hân Dao tràn ngập tò mò ánh mắt, ăn cơm xong liền vội vã cáo từ, hơi có chút chạy trốn chột ý tứ, đi thương cùng cây hoa hồng tìm lão Quan thương lượng mua nhà sự tình.

Thương cùng cây hoa hồng quán bar, ban ngày tự nhiên không có người nào.

"Cậu ẩm quả nhiên là mạnh mẽ vang dội, bách chiến bách thắng, tối hôm qua dĩ nhiên tại Tô gia qua đêm! Lão Quan ta phục sát đất." Lão Quan rõ ràng già mà không kính, giả vờ kính ngạc cảm thán.

Hạ Huyền sắc mặt phần nộ, lại không tốt đem sự tình nói ra, không vui nói: "Ít nói nhảm, tìm người có chính sự." Nói xong, liền nhắc tới ở Giang Hải đại học phụ cận mua chuyện phòng ốc.

"Cái nà dễ." Lão Quan dựa lưng vào Hạ gia, đương nhiên sẽ không thiếu tiền, tự nhiên đáp ứng một tiếng, lại thấp giọng hỏi: "Nhanh như vậy tự ra đi ở chung?!"

Hạ Huyền hận đến nghiêng răng, thật muốn một quyền đem lão Quan nộ cười - dâm đẳng mặt của đập nát, hữu khí vô lực nói rằng: "Là đắc tội tương lai lão bà cùng tương lai cha mẹ vợ, bị đuổi ra khỏi cửa!"

Lão Quan có chút nhìn có chút hà hê cười hắc hắc, sai ai ra trình diện hạ Huyền muốn trở mặt lại ngay cả vội vàng an ủi: "Chỉ ít cho các nàng để lại ấn tượng khắc sâu, coi như là một loại thành công."

Hạ Huyền tròn mắt một cái, lười nói thêm nữa.

Nói xong nhân thoại, lão Quan trở nên nghiêm túc, lấy ra một tờ giấy nói rằng: "Nếu cậu âm thầm hạ phần này trách nhiệm, tổng phải hiểu tình hình bên dưới hưởng hồ. Tô lão gia tử phụ tử chết vài chục năm rồi, chuyện năm đó làm được vô cùng sạch sẽ, hầu như tìm không được manh mối gì. Mười mấy năm trước Tô lão gia tử đột nhiên chết bệnh, Tô rõ ràng thành khơi mào đồn đồn, sẽ nhập chủ giang hải trở thành Giang hải thị trường, lại ở tiền nhiệm trên đường gặp tai nạn xe cộ chết thảm, dẫn phát lớn chấn động mạnh. Đây là một phần lão gia tử truyền tới tư liệu, phía trên gia tộc đều là ở nhà họ Tô suy sụp sau đó nhanh chóng phát triển..... Nếu quả thật là có người ở phá rối, tổng chạy không khỏi trong danh sách những người này. Nếu như gặp phải, ghi nhớ kỹ tiểu tâm."

Hạ Huyền cúi đầu nhìn, một hồi thở dài một hơi, xoa mi tâm nói rằng: "Thật dài danh sách."

Lão Quan cười khẽ một tiếng, chậm rãi nói rằng: "Trước đây Tô gia là đang thịnh thời điểm, dám hạ ngoan thủ di chuyển Tô gia tất nhiên không phải người bình thường, cũng không khả năng là mấy người. Bây giờ Tô gia tiểu thư đều đã lớn lên, chỉ sợ năm đó những người đó đến cái trăm thảo trừ căn."

"Có ta ở đây, sẽ không để cho bọn họ được như ý." Hạ Huyền giọng nói nói bình thản, cũng rất kiên định.

Lão Quan gật đầu, cũng không nghi ngờ hạ Huyền năng lực, lại đưa qua một trang giấy nói: "Đây là người nhà họ Tô tình huống. Bên trái vẫn người cần phải đã gặp. Tô gia tỷ muội tổng cộng bốn người. Tô chỉ Lan đã lập gia đình, bây giờ ở giang hải bệnh viện nhân dân làm bác sĩ. Tô thủy nhu, chính là tương lai Thiếu phu nhân, ở Giang Hải đại học đọc sách, có người nói phi thường ưu tú, tương lai có hy vọng nhất chống đỡ Tô gia; Tô Hân Dao ở giang hải âm nhạc trường học, đa tài đa nghệ rất có thiên phú, nhưng tựa hồ đối với thương nghiệp khuyết thiếu hứng thú; Ít nhất là Tô tiểu trúc, vẫn còn đang học sơ trung."

Hạ Huyền liếc nhìn vài tờ hơi mong tư liệu, có chút đau đầu, ngón tay đập đập cái bàn, thờ dài nói rằng: "Từ từ sẽ đến, trước nhận thức hỗn thực rồi hãy nói."

.....

.....

Hạ Huyền đi rồi, Tô mưa nhu chỉ có khấp khểnh xuống lầu tới dùng cơm, trong miệng nói lẩm bẩm, đoán chừng là đang trừu yếu mắng hạ Huyền.

"Nhìn cái gì vậy? Còn không đi cho tỷ tỷ bới cơm." Bên trái vẫn dùng chiếc đũa đập đập bát, sừng sộ lên trông coi Tô Hân Dao.

Tô Hân Dao bĩu môi, lười biếng đứng dậy đi trừ phòng mức đem cơm cho, đẩy tới Tô mưa nhu trước người, nhân thể ngồi Tô mưa nhu bên người, hỏi: "Uy, người làm sao vậy?!"

Tô mưa nhu đối với cái này chỉ bản thân nhò hơn mấy phút em gái không lễ phép đã tập mãi thành thói quen, lắc đầu từ tốn nói: "Không có việc gì, chính là bước đi không có phương tiện."

Tô Hân Dao bỗng nhiên nghĩ đến nào đó quyền tiểu thuyết trong miêu tả, phu thê viên phòng sau đó, thê tử đại đô bước đi không có phương tiện gì gì đó, phảng phất bị gõ một muội côn ngọc ở nơi nào, gương mặt khiếp sợ khó có thể tin, lắp bắp nói: "Không thể nào?! Hai người các người vừa mới gặp mặt, buổi chiều đầu tiên liền..... Cũng quá nhanh a!?"

Tô mưa nhu ngẩn người, tiếp lấy phản ứng kịp, nguyên bản lạnh như băng trên mặt trong nháy mắt bốc lên hai luồng đỏ ửng, cắn răng nghiêng lợi nói: "Nói vậy, ta chính là té bị thương đầu gối!" Nói xong còn làm cho Tô Hân Dao xem cột mấy tầng băng vài đầu gối.

Bên trái vẫn hận hận nhìn Tô Hân Dao vài cái, tức giận nói không ra lời.

Tô Hân Dao le lưỡi, cúi đầu âm thầm vì mình ý nghĩ tà ác xấu hổ, nhưng trong lòng không rõ thờ phào nhẹ nhõm.

"Hân Dao, về sau không muốn lại đi quây rượt cái loại địa phương kia, không thích hợp người!" Tô mưa nhu trông coi biểu tình cổ quái Tô Hân Dao, trong trẻo lạnh lùng nói rằng: "Về sau cũng muốn thiếu cùng..... Hân vắng lai."

Tô Hân Dao tròn mắt một cái, làm mê muội trạng, bất đắc dĩ kéo dài cường điệu nói rằng: "Đã biết, mưa nhu a đi." Trông coi nhị tỷ còn muốn lên tiếng, vội vã buông chén đũa xuống, giành nói trước: "Ta ăn no, đi ra ngoài chơi!"

Tô mưa nhu trông coi nói nhỏ đi ra ngoài sinh đôi muội muội, khe khẽ thở dài, muội muội không hiểu chuyện, chính mình muốn càng thêm nỗ lực mới được.

.....

.....

Tô Hân Dao ra cửa, miễn cưỡng đi ở trên đường, đón lấy thái dương thoải mái đuổi cái chặn ngang, kiều mỹ hình thái, làm cho trên đường cả trai lẫn gái con mắt đắm đắm.

"Hân Dao Hân Dao....." Cách đó không xa góc đường, có người ở phát tay triệu hoán.

Tô Hân Dao cũng phát tay đáp lại, bước nhanh tới.

Mất thấy ngày nghỉ kết thúc, học sinh hầu hết đã trở lại trường, hôm nay chính là Tô Hân Dao cùng túc xá tỷ muội hẹn xong cùng nhau đi dạo phố.

Tô Hân Dao đi tới, nụ cười nhạt thêm vài phần.

Góc đường đứng ba người, có Tô Hân Dao cùng túc xá Tống bèo bèo cùng Lưu kiều kiều. Một người Tô Hân Dao cũng nhận thức, chính là giang hải học viện âm nhạc trứ danh hoa hoa công tử triệu Vũ, đã từng khổ truy Tô Hân Dao một năm, lại liên một cái khuôn mặt tươi cười cũng không được qua. Ngày hôm nay, cũng là dùng Lưu kiều kiều bạn trai thân phận xuất hiện.

Tô Hân Dao nhìn nhợt nhìn triệu Vũ cùng Lưu kiều kiều liếc mắt, khẽ cười nói: "Hôm nay là tình lữ ước hội sao? Ta đây sẽ không làm kỳ đà cản mũi."

"Dao dao chớ a, không phải còn có ta sao?" Tống bèo bèo tiến lên đây kéo Tô Hân Dao tay, nhẹ giọng giữ lại, không muốn thương tổn rồi túc xá tỷ muội tình nghĩa.

Tô Hân Dao dù cho ở mỹ nữ như mây giang hải học viện âm nhạc, cũng là điểm áp quần phương tồn tại. Chính là bởi vì dung mạo tuyệt sắc cùng thiên phú làm cho nhân đồ ky, Tô Hân Dao ở trường học nhân duyên cũng không tính tốt, chỉ cùng cùng túc xá mấy người có chút giao tình, trong đó giao tình tốt nhất chính là đối lập nhau bình thường, rộng rãi lạc quan Tống bèo bèo.

Lưu kiều kiều gắt gao kéo triệu Vũ cánh tay, mị vừa cười vừa nói: "Ngày hôm nay, triệu Vũ dẫn chúng ta đi lạc thủy đường phố, cơ hội khó được, Hân Dao ngại cũng không thể đi."

Lạc thủy đường phố, là giang hải phồn hoa nhất địa phương, hội tụ nổi tiếng thế giới xa xỉ phẩm phẩm bài.

Tô Hân Dao khe khẽ thở dài, trông coi không che giấu được đắc ý Lưu kiều kiều cùng rất dè dặt một chút đầu triệu Vũ, rốt cuộc minh bạch, ngày hôm nay hai người kia là tới hướng mình thị uy.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Chân giả kim cương

Lưu kiều kiều chính là tới thị uy!

Giang hải học viện âm nhạc, xem như hội tụ rất nhiều suất ca mỹ nữ, nhưng là từ Tô Hân Dao nhập trường, hoa hậu của trường vị trí liền không thể tranh cãi rơi xuống trên đầu nàng, cái khác rất nhiều hoa hoa thảo thảo lại không có ngày nổi danh. Vô luận là người nào, đi ở Tô Hân Dao bên người, dường như phụ trợ hoa hồng lá xanh thông thường, trở nên rất không thấy được.

Cùng ở một gian ký túc xá, tự nhiên không thể thiếu đồng tiến đồng xuất, trong mắt người ngoài, Lưu kiều kiều giống như Tô Hân Dao nha hoàn thông thường, điều này làm cho tâm cao khí ngạo Lưu kiều kiều trong lòng ghi hận.

Triệu Vũ, là giang hải học viện âm nhạc giáo thảo, tiêu chuẩn cao đẹp trai phú, phong lưu đa tình, thấy Tô Hân Dao sau đó kính vì thiên nhân, đau khổ đuổi một năm, cái gì ánh sáng - nền bày tỏ, ngàn đoá cây hoa hồng, xe sang trọng đồng hồ nổi tiếng chưa từng đối Tô Hân Dao một cái khuôn mặt tươi cười.

Đây càng làm cho Lưu kiều kiều ghen ghét dữ dội.

Sau lại, triệu Vũ nản lòng thoái chí, lại cùng Tô Hân Dao cùng túc xá Lưu kiều kiều câu dưng với nhau, ngày hôm nay chính là hai người liên thủ hướng Tô Hân Dao thị uy tới.

Lạc thủy đường phố, hội tụ trên thế giới đỉnh cấp xa xỉ phẩm phẩm bài, tùy tiện cầm lấy nhất kiện, giá cả tụt khiến người lưu luyến.

Lưu kiều kiều rất có vài phần tiểu thông minh, biết càng là tốt y phục càng là thiếu người, dù cho chính mình xuyên Chanel cũng không thể nào ngăn chặn xuyên t. Tuất, 7 phần khổ Tô Hân Dao, chọn đầu tự nhiên là mua châu báu, chim nhỏ nép vào người kéo triệu Vũ, mềm mại lên tiếng nói: "A Vũ, cái này tấm bảng không tốt, chúng ta đi Cartier cửa hàng a !."

Triệu Vũ ôn nhu chân thành, đã ở xem Tô Hân Dao sắc mặt, trở tay lấy ra một tấm thẻ tới: "Ta có Cartier vip Thẻ, có thể đánh cừu ngũ chiết."

Lưu kiều kiều trong mắt lóe lên tia sáng kỳ dị, trên mặt vẽ đắc ý càng đậm.

Cartier cửa hàng, Lưu kiều kiều bận rộn đứng lên, mỗi xem nhất kiện, sẽ thuộc như lòng bàn tay bình luận châu báu thiết kế sư, nơi sản xuất, chế tác nước chảy, đương nhiên là trọng yếu hơn giá cả.

Ở một cái ký túc xá cùng nhau sinh sống gần một năm, Lưu kiều kiều đã sớm biết, Tô Hân Dao trên người không có gì quý báu đồ trang sức.

"Bèo bèo, Hân Dao, tôi giúp ta xem thấy thế nào?" Lưu kiều kiều chuyển cái quay vòng, thường thức trên cổ mình châu báu hạng liên, trong mắt lóe lên vẻ đắc ý, giả ý oán giận nói: "Ngay cả có chút đất, món này liền mấy trăm ngàn a."

Triệu Vũ cũng trông coi Tô Hân Dao, trong lòng cười nhạt, thấy không, chỉ cần theo ta, châu báu, thẻ vàng đều là nguoi! Bây giờ hối hận đi thôi!

"Đi? Hân Dao từ lúc nào mua dây xích tay?!" Lưu kiều kiều con mắt lóe sáng rất, liếc nhìn Tô Hân Dao trên cổ tay sáng trông suốt dây xích tay, nhìn qua cùng phía ngoài trường học trên sạp nhỏ năm khối một cái rất giống, cổ ý lớn tiếng hỏi.

Tô Hân Dao cúi đầu nhìn thoáng qua, nhớ tới đây là hạ Huyền tiễn cho mình lễ gặp mặt, vừa cười vừa nói: "Không phải mua, người khác đưa."

"Chẳng lẽ là nam bằng hữu đưa?!" Triệu Vũ trong lòng không ngờ ghen tuông, muốn biết mình trước đây tiễn đồng hồ, tặng hoa thậm chí tặng xe, cũng không có đã động Tô Hân Dao, từ đầu đến cuối, Tô Hân Dao ngay cả mảnh giấy cũng không có nhận lấy. Mà bây giờ, cũng không mang đồ trang sức Tô Hân Dao trên cổ tay, dĩ nhiên xuất hiện một cái vòng tay!

Tô Hân Dao cười không nói, không có thừa nhận cũng không có phủ nhận.

"Không nói lời nào chính là thừa chấp nhận." Lưu kiều kiều đang lo tìm không được cười nhạo Tô Hân Dao cơ hội, phát hiện cái này nơi nào sẽ buông tha, bắt lại Tô Hân Dao cổ tay, khoa trương cười nói: "Đi? Làm sao như thế nhìn quen mắt? Không sẽ là phía ngoài trường học hoa năm khối tiền mua a !!"

Tô Hân Dao âm thầm hối hận không có đưa tay liền gỡ xuống, rốt cục cho Lưu kiều kiều bắt được cơ hội, thầm than một tiếng, nụ cười nhạt nhòa nói nói: "Hình như là vậy, ta ngược lại nhìn không ra phân biệt."

Triệu Vũ nhân châu - xoay động, đột nhiên vẫy tay kêu điểm viên tới, nói rằng: "Ta vị bằng hữu này có cái vòng tay, không biết có phải hay không là thật chui, có thể hay không tìm người giám định một cái."

Tô Hân Dao bất động thanh sắc, Tổng bèo bèo lại quá sợ hãi.

Ở Cartier cửa hàng trong, nếu như Tô Hân Dao tay liền bị thợ kim hoàn giám định là năm khối tiền một cái hàng via hệ hàng hàng, thực sự là biết khó chịu đến cực điểm.

Đáng tiếc, chuyên tâm muốn Tô Hân Dao bêu xấu Lưu kiều kiều, triệu Vũ cũng không phải Tổng bèo bèo có thể ngăn cản, rất nhanh trong tiệm cái khác khách hàng cũng vây quanh xem náo nhiệt.

Nhân viên cửa hàng bắt đầu dĩ, nói rằng: "Vừa lúc ngày hôm nay tổng bộ một vị đỉnh cấp châu báu giám định sư Pierre tiền sinh tới khảo sát, ta đi hỏi một chút hân có nguyện ý hay không hỗ trợ giám định."

"Hào hảo! Mau mời a !." Lúc này, Lưu kiều kiều đã không che giấu chút nào mình nhìn có chút há hê.

Giám định sư càng là quyền uy, khán giả càng nhiều, Tô Hân Dao càng mất mặt.

Cartier tổng bộ châu báu giám định sư Pierre đi ra, vóc dáng không cao, mang theo đơn khung con mắt, phong độ chỉ có, điển hình Pháp lão đáng đáp.

Chu vi xem náo nhiệt khách hàng rất nhiều, Lưu kiều kiều, triệu Vũ càng ngày càng cao hứng, Tổng bèo bèo lại khăn trương thẳng xoa tay, Tô Hân Dao vẫn lạnh nhạt như cũ mà cười, gỡ xuống dây xích tay đưa tới.

Pierre chứng kiến dây xích tay trên rậm rạp chẳng chịt nạm kim cương ngăn người, tỉ mỉ nhìn kỹ một phen, nhìn không được quay đầu nhìn Tô Hân Dao liếc mắt.

"Pierre xem như thế tỉ mỉ làm cái gì?!" Lưu kiều kiều vô cùng khó hiểu, một cái ngũ đồng tiền hàng via hệ hàng có cái gì tốt nghiên cứu, nhìn không được lên tiếng thúc giục, đã đợi không kịp muốn xem Tô Hân Dao trước mặt mọi người mất thể diện.

Pierre càng xem càng kích động, trong miệng lăm bầm một chuỗi dài tiếng Pháp.

Triệu Vũ âm thầm cười nhạt, hỏi: "Pierre tiên sinh nói cái gì?!"

Phiên dịch lăm yên lòng kích động Pierre, lúng túng nói: "Pierre tiên sinh đang mắng người."

Lưu Kiều Kiều sáng tỏ gật đầu, trông coi Tô Hân Dao, đặc ý hỏi: "Pierre tiên sinh làm sao mắng? Có phải hay không vòng tay này là giả?"

Chu vi người xem náo nhiệt đã càng tụ càng nhiều.

Pierre lại kích động lăm bầm một trận, còn hướng về phía Tô Hân Dao bị hoa cái gì.

Lưu Kiều Kiều, Triệu Vũ đã không nhịn được muốn cất tiếng cười to rồi.

Phiên dịch cũng có chút kích động, dồn dập nói rằng: "Pierre tiên sinh nói, đây là trên đời xa xỉ nhất tay liên, cũng là lớn nhất lãng phí! Nhiều như vậy kim cương trân quý, hẳn là tháo dỡ ra, trải qua đứng đầu nhất thiết kế cùng đánh bóng, chế tạo thành bảy đến tám cái đỉnh cấp vật phẩm trang sức! Hẳn nguyện ý đại biểu Cartier ra năm trăm ngàn..... Không phải, là một triệu đồng Euro mua vòng tay này!"

Chu vi người xem náo nhiệt mục trừng khẩu ngốc. Một triệu đồng Euro, gần mười triệu người Dân tiền! Cũng liền nói, tay kia liên trên rậm rạp chẳng chịt kim cương, đều là thật!

Lưu Kiều Kiều, Triệu Vũ há to miệng, tràn đầy khó có thể tin, đẩy ra chút chuẩn bị thấy giá trên trời dây xích tay nhân, gấp lớn tiếng nói: "Có phải hay không nhìn lầm rồi?! Rõ ràng là năm khối tiền một cái hàng via hè hàng a!"

Người chung quanh đều lấy hèn mọn nhãn thần trông coi hai người này, nếu như năm khối tiền một cái hàng via hè hàng, Cartier biết lấy trăm vạn đồng Euro thu mua?! Hai cái không có đầu óc ngu xuẩn!

Tô Hân Dao không để ý tới Pierre vương vãi, thu hồi cái vòng tay đeo ở cổ tay, lắc đầu vừa cười vừa nói: "Xin lỗi, không bán."

Pierre tràn đầy tiếc nuối lắc đầu, cẩn thận mỗi bước đi ly khai.

Tô Hân Dao cúi đầu, trông coi sáng trông suốt dây xích tay, trong lòng không rõ vui sướng, không chỉ là ngày đó giá cả mang tới hư vinh hoặc là Lưu Kiều Kiều, Triệu Vũ hai người giống như hề vậy biểu diễn, tự lăm bầm: "Cho dù là mười triệu đồng Euro, 100 triệu đồng Euro, ta cũng sẽ không bán."

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Ước pháp tam chương

Tô mưa nhu ước đoán chính nhất bên nguyên rửa chửi mình một bên đường thương, hạ Huyền đương nhiên sẽ không lúc này tới cửa rui ro, cũng miễn cho tất cả mọi người xấu hổ.

Đương nhiên, lễ phép điện thoại ân cần thăm hỏi hay là muốn có.

Hàn huyền hoàn tất, hạ Huyền lễ phép nói rằng: "Bên trái a di, ngược lại mấy ngày gần đây ta rất rảnh rồi, nếu như có chuyện cứ mở miệng."

Bên kia, bên trái vân trầm mặc một hồi, chần chờ nói rằng: "Ngược lại thật có chuyện gì khả năng làm phiền người một cái. Tiểu trúc trường học tổ chức trại hè, ngày hôm nay trở về giảng hải, ta không đi được, người có thể hay không đi giúp ta tiếp một chút?"

Hạ Huyền chỉ có thể đáp ứng.

.....

.....

Tô gia tỷ muội bốn cái, hạ Huyền bây giờ cùng một cách tình quái cô em vợ Tô Hân Dao lẫn vào rất thuộc, đối với băng lạnh như băng chính quy bạn gái

Tô mưa nhu chỉ gặp hai lần, trong đó một lần hay là đang cái loại này xấu hổ lại ám muội dưới tình huống. Còn như chị vợ Tô chỉ Lan cùng ít nhất Tô tiểu trúc, hạ Huyền còn chưa từng thấy qua.

Tô tiểu trúc ở Giang Hải đại học trường trung học phụ thuộc đọc sơ nhị, lần này là trường học tổ chức học sinh ngồi tàu chạy đường sông vùng ven sông khảo sát phong thổ, bồi dưỡng học sinh độc lập ý thức. Đương nhiên, thu lệ phí cũng là rất cao.

Tàu chạy đường sông chậm rãi cập bờ, xa xa là có thể nghe được một đám sơ trung hài tử liú ríu nháo thành nhất đoàn.

Hạ Huyền dựa vào rào chắn bên, tìm kiếm Tô tiểu trúc thân ảnh.

Từ tàu chạy đường sông xuống học sinh lục tục bị tiếp đi, còn dư lại càng ngày càng ít.

Độ khẩu bên, một người mặc bạch sắc đồng phục học sinh, nhai kẹo cao su thiếu nữ đang nhón lên bằng mũi chân chung quanh quan vọng, cùng bên trái vẫn miêu tả dáng vẻ rất giống.

Hạ Huyền đi tới, cười nói: "Tô tiểu trúc?!"

Thiếu nữ quan sát toàn thể hạ huyền nhất lần, trợn mắt một cái nhỏ nước bọt nói: "Đại thúc, ta còn ở trên sơ trung a, muốn cua ta cũng phải ở qua mấy năm a!? Xem ngài đói khát đáng đáp, vẫn là nhanh đi tìm một tiệm uốn tóc a!."

Hạ Huyền bị trong nháy mắt nháy mắt giết, xem trước mắt bu rầu hân thiếu nữ, một lúc lâu nói không ra lời, chỉ là chức trách trong người, chỉ có thể bất đắc dĩ giải thích: "Ta không phải đồng phục học sinh không, cũng không phải loli Không, càng không phải là dùng kẹo que dụ dỗ bé gái hèn mọn đại thúc. Mẹ ngươi có việc không đi được, để cho ta tới đón ngươi về nhà."

"Ngươi là ai?" Tô tiểu trúc không có thả lỏng đề phòng, cảnh giác trông coi hạ Huyền, cũng bất vi sở động: "Ta không biết ngươi, cũng chưa từng thấy ngươi."

Hạ Huyền cười tự giới thiệu: "Ta gọi hạ Huyền, ngươi nên nghe qua tên của ta a!?"

"Ngươi chính là hạ Huyền?!" Tô tiểu trúc tràn đầy kinh ngạc, lại quan sát trên dưới rồi hạ huyền nhất lần, có chút thất vọng bĩu môi nói: "Mẹ ta có chuyện thời điểm, đều là ta nhị tỷ chiều cổ ta, nàng làm sao không có tới?"

Hạ Huyền thâm than một tiếng, cái này Tô mưa nhu thật là gia trường thông thường, không chỉ có muốn lên học, còn phải chiều cổ lưỡng người muội muội, cũng là đủ quan tâm, lắc đầu nói rằng: "Ngươi nhị tỷ vậy một hồi, bước đi không có phương tiện."

"Ta nhị tỷ làm sao vậy?!" Tô tiểu trúc vẻ mặt khẩn trương, bắt lại hạ Huyền cánh tay hỏi: "Nàng làm sao đau vật rồi? Bị thương có nặng hay không?"

Hạ Huyền lúng túng cười cười, đương nhiên không phải có thể giải thích, chỉ có thể nói nói: "Chính ngươi trở về đi xem sẽ biết."

Tô tiểu trúc đứng không nhúc nhích.

Hạ Huyền cười cười, an ủi: "Yên tâm, ta thực sự là hạ Huyền, không phải dụ dỗ thiếu nữ phần tử xấu, chúng ta ngồi taxi trở về, địa chỉ ngươi nói, tiền xe ta trả."

Tô tiểu trúc lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, đem dưới chân ba lô kín đáo đưa cho hạ Huyền, bước nhanh đi về phía trước đi.

.....

.....

Xuống xe, khoảng cách Tô gia còn có đoạn khoảng cách.

Tô tiểu trúc cầm đầu đi ở phía trước, bỗng nhiên dừng bước lại, nhìn chằm chằm hạ Huyền nói rằng: "Nếu như tương lai ngươi thật cưới tỷ tỷ của ta, nhất định phải đối với nàng tốt!"

Hạ Huyền có chút mặc danh kỳ diệu, cười gật đầu.

Tô tiểu trúc lại đi về phía trước, cước bộ chậm rất nhiều, nói lầm bầm: "Ta từ nhỏ đã biết, tỷ tỷ có một chỉ phúc vi hôn đối tượng, trước đây không có cảm giác gì, nửa năm trước mù mù đột nhiên đề bắt đầu, ta lại đột nhiên lo lắng. Ta nhị tỷ là trên đời tốt nhất tỷ tỷ, lợi hại nhất tỷ tỷ, xinh đẹp, ôn nhu còn có thể làm, ta vẫn cảm thấy trên đời không ai có thể xứng đôi nàng."

Hạ Huyền cũng không ngại cùng cô em vợ nói chuyện tâm tình, cũng thả chậm cước bộ nói rằng: "Rất sùng bái ngươi nhị tỷ?!"

"Đó là đương nhiên"! Tô tiểu trúc trọng trọng gật đầu, chậm rãi nói: "Từ ta nhớ sự tình bắt đầu, ta nhị tỷ vẫn phi thường lợi hại, từ trên nhà trẻ bắt đầu chính là trường học đệ nhất danh, năm kia này đây Giang hải thị hạng nhất thành tích thi vào Giang Hải đại học! Nàng không chỉ có đọc sách lợi hại, còn biết đàn, vẽ một chút, chạy cự li dài qua được toàn thành phố đệ nhất, trung học đệ nhị cấp thời điểm tiếng Anh liền so với lão sư còn lợi hại hơn! Mẹ ta vội vàng chuyển của công ty, tiểu học thời điểm ta đến trường là nàng đưa đón, bị bệnh thời điểm là nàng tiễn ta đi bệnh viện, mở hộp gia trường cũng là nàng đi....."

Hạ Huyền nhẹ nhàng thở dài một tiếng, ở nơi này là tỷ tỷ, rõ ràng chính là mẹ ơi.

Tô tiểu trúc hơi gầy, vóc người lại cao gầy, vì vì ngửa đầu trông coi hạ Huyền, tiểu đại nhân thông thường nghiêm túc nói: "Nếu như ngươi không xứng với tỷ tỷ của ta, ta sẽ không bằng lòng để cho ngươi mang đi của nàng!"

Hạ Huyền ngẩn người, nín cười gật đầu, nói rằng: "Cái gọi là lâu ngày mới biết lòng người, không cần phải gấp gáp, ngược lại ta còn chỗ đang khảo sát kỹ, ngươi còn có nhiều thời gian hiểu ta."

.....

.....

Tô gia, bên trái vẫn quả nhiên không ở, phòng khách chỉ có Tô Hân Dao nửa nằm trên ghế sa lon xem ti vi.

"Yêu, cây gậy trúc nhỏ đã trở về à?" Tô Hân Dao nằm trên ghế sa lon, cùng hạ Huyền chào hỏi, cười híp mắt trông coi Tô tiểu trúc, hỏi: "Lần này đi ra ngoài hơn mười ngày, có hay không đánh nhau nữa?!"

Tô tiểu trúc căm tức nhìn Tô Hân Dao, hiển nhiên đối với người tỷ tỷ này không có gì sùng bái, không chút khách khí đáp lễ nói: "Xen vào việc của người khác! Có liên hệ với ngươi sao?!"

Tô Hân Dao hiển nhiên là cùng Tô tiểu trúc đấu võ mồm quán, cũng không tức giận, nhìn Tô tiểu trúc hầu như không có gì phập phồng trước ngực, ưỡn ngực, cười khẩy.

Cái này xem như đụng tới Tô tiểu trúc nghịch lân!

Tô tiểu trúc như là nổi giận tiểu lão hồ thông thường, nhảy dựng lên dương danh múa vuốt muốn đi cùng Tô Hân Dao đánh lẫn nhau.

"Tiểu trúc! Hân Dao! Không nên ồn ào!" Trên lầu truyền tới Tô mưa nhu trong trẻo lạnh lùng tiếng quát trách.

Tô tiểu trúc quả nhiên kính nể Tô mưa nhu, nghe được thanh âm lập tức dừng tay, cắn răng nghiêng lợi trừng Tô Hân Dao liếc mắt, đặng đặng đặng chạy lên lầu đi.

Tô Hân Dao không thêm đề ý chút nào, lười biếng cười nói: "Làm sao, bị bắt trắng đĩnh?"

Hạ Huyền gật đầu, giải thích: "A di không đi được, để ta đi tiếp tiếp tiểu trúc."

"Hướng này là lão bà của ngươi rồi, nàng không có phương tiện, ngươi trên đỉnh cũng là chuyện đương nhiên." Tô Hân Dao ngoài miệng nhàn nhạt nói, nhưng trong lòng không khỏi có chút ghen tuông, cúi đầu chuyển lấy trên cổ tay dây xích tay.

Hạ Huyền có chút xấu hổ, không biết nói cái gì cho phải.

"Được rồi, ngươi tiễn lão bà ngươi về vật sao?" Tô Hân Dao ngẩng đầu, cười chỉ tay của mình liên.

Hạ Huyền lắc đầu, bây giờ Tô mưa nhu đại khái hận chết mình, chính mình tặng quà đi qua, ước đoán nàng có thể làm mặt nhưng trên mặt mình, mình mới sẽ không có sự tình bị đuổi mà mắc cở.

Tô Hân Dao tâm tình đột nhiên lại khá hơn, lui ở trên ghế sa lon lú rú cùng hạ Huyền nói.

.....

.....

Không lâu sau, Tô tiểu trúc từ trên lầu đi xuống, đoán chừng là bị dạy dỗ một trận, sắc mặt có chút buồn bực, đối với hạ Huyền nói rằng: "Ta nhị tỷ để cho ngươi trên đi xem đi."

Hạ Huyền rất là kinh ngạc, cho tới nay Tô mưa nhu đều là ẩn mình, ngày hôm nay làm sao đột nhiên chủ động muốn gặp mình rồi?

Tuy là kỳ quái, hạ Huyền cũng không còn hỏi nguyên nhân gì, gật đầu đi lên lầu.

Đây là hạ Huyền lần thứ hai vào Tô mưa nhu khuê phòng, chỉ là lần trước, chỉ tính nhìn thoáng qua, căn bản không nhìn kỹ.

Gian phòng lịch sự tao nhã phóng khoáng, vô cùng giản lược, trong phòng không có gì làm đẹp, chỉ có một tủ sách, một cái giá sách cùng một giường lớn.

Trên bàn sách bày đặt một máy tính, biểu hiện trên màn ảnh là một cái chuyên nghiệp diễn đàn kinh tế, thảo luận đề tựa hồ vô cùng thâm thúy.

Trên giá sách dựa vào tường mà đứng, mãi cho đến nóc nhà, bày đầy mỗi người tác phẩm vĩ đại trung ngoại sáng tác, làm cho hạ Huyền rất là thần phục.

Giá sách ở giữa, để Tô mura nhu từ nhỏ lấy được các loại giấy khen, cúp cùng giấy chứng nhận.

Rất cực, hạ Huyền đem nhân thần đặt ở Tô mura nhu trên người.

Tô mura nhu tính từ hiếu thắng, từ nhỏ đến lớn trải qua cảnh tượng hoành tráng cũng không ít rồi, tâm lý tố chất tốt, nhưng tại chính mình chỉ phúc vì hôn đối tượng, xem qua chính mình lửa thể khác phái trước mặt, luôn cảm giác có chút sức mạnh không đủ, nghĩ đến sáng sớm xấu hổ lại mập mờ từng trải, băng son nữ thần vậy hình tượng liền bảo trì không được, trên mặt dường như hòa thiêu, đương nhiên, trong lòng cũng có lửa giận ở đốt, hung tợn trông coi hạ Huyền.

Hạ Huyền không biết Tô mura nhu muốn nói với hắn cái gì, trông coi lãnh khí bức nhân Tô mura nhu nổi giận đùng đùng đáng đáp, ngược lại cũng khá cảnh đẹp ý vui.

Tô mura nhu tách ra hạ Huyền nhân thần, ho khan hai tiếng lãnh đạm nói: "Đa tạ ngươi tiếp tiểu trúc trở về."

Hạ Huyền lắc đầu, xua tay nói rằng: "Việc nhỏ mà thôi, không cần nhắc lại."

Tô mura nhu trông coi hạ Huyền, tận lực chậm lại giọng nói, lạnh lùng nói: "Ngày hôm nay ta tìm ngươi tới, là có một số việc nói cho ngươi.."

Hạ Huyền gật đầu, biết đây là Tô mura nhu tới cùng chính mình than bài.

Tô mura nhu lấy lại bình tĩnh, chậm rãi mở miệng nói: "Đệ nhất, mẹ ta cùng đại tỷ tính cách nhu nhược, Hân Dao cùng tiểu trúc cũng còn không hiểu chuyện, ba ba ta lại mất, trong nhà tạm thời không thể rồi bỏ ta, cho nên....."

Hạ Huyền thảm thán một tiếng, gật gật đầu nói: "Ta hiểu, chỉ cần ngươi nghỉ, vẫn lưu ở nhà họ Tô cũng có thể."

Tô mura nhu kinh ngạc trông coi hạ Huyền, yên lặng gật đầu, lại giọng nói kiên quyết nói rằng: "Đệ nhị, tuy là Hạ gia gia đại nghiệp đại, không phải Tô gia có thể so sánh, thế nhưng, Tô gia không cần bố thí."

Hạ Huyền cười khổ một tiếng, mura nhu mura nhu, tính cách này thật đúng là một điểm không phải nhu, gật gật đầu nói: "Ta cam đoan."

Tô mura nhu phảng phất đặt mình trong trên bàn đàm phán thông thường, quả thực khí tràng kinh người, từ tốn nói: "Ta biết, Hạ gia lời hứa đáng giá ngàn vàng, nói là làm, thế nhưng Tô gia cũng không phải bội bạc hạng người, chuyện của ta ngươi tình, Tô gia tuyệt sẽ không bội ước."

Hạ Huyền lại không có bao nhiêu mừng rỡ, thờ dài, yên lặng gật đầu, trong treo lạnh lùng Tô mura nhu tuyệt đối là Tô gia nhất lý trí, thành thực nhất một cái, chỉ là năng đề cho mình lưng đeo rất nhiều gì đó, thực hiện hôn ước, đại khái chỉ là năng trên vai đem không hết chức trách một trong.

"Cuối cùng, ta còn có chút thỉnh cầu." Tô mura nhu nhìn chăm chăm hạ Huyền mắt, cắn môi, cường điệu nói: "Là thỉnh cầu, không phải yêu cầu, ngươi có thể không nghe."

Hạ Huyền trông coi Tô mura nhu, không khỏi có chút không nề, nhẹ giọng nói: "Ngươi nói là được."

"Tô gia mấy năm nay rất không dễ dàng, tỷ muội chúng ta cùng mẹ sống nương tựa lẫn nhau, ăn thật nhiều khổ, bị rất nhiều bạch nhãn." Tô mura nhu sắc mặt nhu hòa rất nhiều, giọng nói từ tốn nói: "Ngươi ở bên ngoài thế nào ta bất kể, chỉ hy vọng ngươi có thể ở người nhà ta trước mặt làm người tốt, làm cho các nàng thoải mái thích ngươi. Đại tỷ của ta trước đây cũng bởi vì hôn sự, cùng trong nhà huyền rất căng, đến nay văng lai cũng không nhiều, ta không hy vọng người nhà ta đau lòng thêm nữa. Về sau, ta cũng sẽ kết thúc chức trách của mình."

Hạ Huyền minh bạch Tô mura nhu khổ tâm, gật đầu xoay người đi ra phía ngoài, đi tới cửa, thờ dài nói rằng: "Không nên đối với bức được bản thân quá ác, cũng không cần thiết làm oan chính mình."

Môn bị đóng lại, vẫn biểu hiện rất cứng rắn lạnh như băng Tô mura nhu đánh ngã xuống giường, không tiếng động khóc lên.

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Ở chung

Hạ Huyền đi từ từ đi xuống lầu, nhưng trong lòng không bình tĩnh.

Ở nhà họ Tô như vậy giàu sang gia đình trong hoàn cảnh lớn lên, Tô mura nhu xa hướng thường nhân thành thực cùng lý trí, làm cho hạ Huyền rất là kinh ngạc. Tô mura nhu từ nhỏ đã lộ ra nỗ lực cùng đam đương, làm cho hạ Huyền nhìn không được hoài nghi Tô mura nhu có phải hay không biết chút ít cái gì.

Nếu như Tô mura nhu thực sự biết Tô Xương quốc, Tô rõ ràng thành chết đi nội tình, mấy năm nay yên lặng gánh vác trầm trọng như vậy cừu hận cùng áp lực, đại khái rất khổ cực a !, cũng liền thảo nào tính tình của nàng lạnh như vậy rồi.

"Tỷ phụ tỷ phụ, các người ở phía trên nói cái gì a?!" Tô Hân Dao tựa hồ đang khoe khoang thân thể mình tính dẻo dai, hướng phía trước ngồi quỳ lấy, nửa người trên lại khoa trương xoay hướng về phía sau, nhìn hạ Huyền, khuôn mặt tò mò, khiến người ta nhìn không được lo lắng eo thon chỉ có thể hay không vận gãy.

Tô tiểu trúc nhíu nhìn Tô Hân Dao liếc mắt, đại khái bất mãn nàng sớm như vậy liền xưng hô hạ Huyền tỷ phụ.

Hạ Huyền ngồi xuống, cầm lấy trên bàn uống trà ly nước phùng ở trong tay, vừa cười vừa nói: "Tỷ tỷ người nói, nhất định phải đạt được Tô gia tất cả mọi người đồng ý, nàng mới có thể suy nghĩ xuất giá sự tình."

Tô Hân Dao gật đầu, như có điều suy nghĩ.

Tô tiểu trúc mặt nhỏ tràn đầy nghiêm nghị, tựa hồ gánh vác hạng nhất trọng đại trách nhiệm, thẳng tắp nhìn chăm chăm hạ Huyền.

Không lâu lắm, bên trái vân trần đầy mệt mỏi trở về, chứng kiến hạ Huyền gật đầu, nghe được hạ Huyền cùng Tô mura nhu thâm đàm sau đó, trong lòng thở phào nhẹ nhõm, cười đến rất là vui mừng.

Hạ Huyền trông coi thời gian không còn sớm, đứng dậy cáo từ.

"Gấp như vậy đi làm cái gì, lưu lại ăn cơm trưa lại đi." Bên trái vân tự nhiên muốn giữ lại một phen, trong lòng tự nhiên muốn cho hạ Huyền cùng Tô mura nhu tiếp xúc nhiều hơn, tăng tiến lý giải.

Hạ Huyền cười lắc đầu, giải thích: "Đã hẹn xong, một biết đi xem phòng ốc."

"Chờ một chút, ta cùng đi với người." Trên lầu, Tô mura nhu đỡ rào chắn nhân nhật nhìn hạ Huyền, xoay người trở về phòng đi thay quần áo.

Bên trái vân liên tục gật đầu, cười đến rất vui vẻ; Tô tiểu trúc tràn đầy kinh ngạc, quyết miệng nhíu; Tô Hân Dao cúi đầu không nói.

Rất nhanh, Tô mura nhu đổi lại một thân nhẹ nhàng y phục, từ tốn nói: "Đi thôi."

Hạ Huyền gật đầu, thuận tay nắm chặt Tô mura nhu tay nhỏ bé, nắm đi ra ngoài.

Tô mura nhu thân thể run lên, nhủ lạnh lùng nhìn hạ huyền nhất nhãn, nhưng không có tránh thoát, cúi đầu đi theo hạ Huyền phía sau.

.....

.....

Cùng Tô Hân Dao hoặc thanh thuần hoặc kêu gọi trang phục bất đồng, Tô mura nhu thiên hướng bảo thủ một ít, ăn mặc quần, ống quần điểm chué tao nhã hoa nhỏ, trên thân phối hợp màu hồng nhạt bộ đầu áo lót, toàn thân che phủ nghiêm nghiêm thật thật, ngay cả mắt cá chân cũng không còn lộ ra.

Cùng nàng kiên nghị tính cách cùng loại, Tô mura nhu khí chất rõ ràng có chút trong trẻo nhưng lạnh lùng, tản ra một người lạ chó vào khí tức.

Hạ Huyền nắm Tô mura nhu hơi lạnh tay nhỏ bé, cảm giác mình như là nắm khối băng thông thường, tựa hồ còn có nhật không thể ngửi nổi lãnh hương truyền đến.

Tô mura nhu hiển nhiên ở tiểu khu cũng là thu hút sự chú ý của người khác tồn tại, ngày hôm nay lại có người đàn ông nắm Tô gia thiên kim rêu rao khắp nơi, hấp dẫn không biết bao nhiêu người chú ý của.

Ra tiểu khu, Tô mura nhu kiên quyết rút tay về, lạnh lùng nói rằng: "Ta chỉ là muốn đề cho ta mặt hải lòng mà thôi, người không nên suy nghĩ nhiều."

Hạ Huyền nhún nhún vai, gật đầu tỏ ra là đã hiểu.

Tô mura nhu miễn cưỡng trấn định tinh thần, bắt đầu thực hiện bạn gái mình trách nhiệm, lên tinh thần hỏi: "Đi nơi nào xem?!"

.....

.....

Hạ Huyền nhìn trúng địa phương, khoảng cách Giang Hải đại học có chừng tám trăm thước, vị trí vô cùng tốt.

Bán cao ốc tiểu thư nhiệt tình tiếp đãi hạ Huyền, Tô mưa nhu hai người, trông coi cái này một đôi tuần nam nữ, cười giới thiệu: "Nơi đây gần sát Giang Hải đại học, hoàn cảnh ưu mỹ, có thật nhiều đại học lão sư đều ở chỗ này mua nhà, các trụ hộ tố chất cũng rất cao....."

Bộ phòng này quả thật không tệ, đương nhiên giá cả cũng không thấp, trăm vạn xuất đầu.

Hạ Huyền không có ý kiến gì, hỏi Tô mưa nhu nói rằng: "Người thấy thế nào?!"

Bán cao ốc tiểu thư sớm đang suy đoán quan hệ của hai người, nghe được hạ Huyền lời này rất cực xác định mục tiêu, tới gần Tô mưa nhu nhiệt tình nói rằng: "Hai vị là mua phòng cưới a!? Nơi đây tuyệt đối thích hợp, tương lai có hài tử, nhập học đọc sách càng phi thường thuận tiện....."

Dù cho Tô mưa nhu lạnh như băng tính tình, nghe nói như thế cũng không nhìn được khuôn mặt phiếm hồng ngát, con mắt sắc bén nhìn bán cao ốc tiểu thư liếc mắt, nhưu trông coi hạ Huyền, chịu đựng tức giận lạnh lùng nói: "Đây là cửa người phòng ở, ta bắt kê!" Nói xong, tùy tiện đi vào một cái phòng, đem hạ Huyền cùng bán cao ốc tiểu thư nhưng ở phía sau.

Bán cao ốc tiểu thư về mặt xấu hổ, biết đại khái mình nói sai.

Tô mưa nhu vào phòng, nhất thời sửng sốt, không nghĩ tới tùy tiện trốn vào một cái phòng, dĩ nhiên là phòng tắm. Nhớ tới sáng sớm hôm đó lúng túng từng trái, chính mình trong sạch thân thể lại bị nhìn cái quang, bị hạ Huyền cường "Ôm", chân còn bị tên khốn kia nắm ở trong tay sờ toàn bộ, nhất thời liền hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Tựa hồ cái này ghét hạ Huyền liền là khắc tính của mình, chính mình ở trước mặt hắn luôn là không nhìn được nghĩ phát hỏa.

Cửa bị mở ra, hạ Huyền đứng từ ở cửa, sợ Tô mưa nhu dường như bị hoảng sợ thò, theo bản năng lui lại mấy bước, về mặt băng sương về.

Hạ Huyền nhúc nhúc, không biết mình ở đâu có chọc giận Tô nhị tiểu thư, kiên trì nói rằng: "Phòng ở rất tốt, đi thôi."

Tô mưa nhu nghe được có thể đi, khoảng khắc cũng không ngừng chạy, hấp tấp đi ra ngoài.

Hạ Huyền đuổi theo Tô mưa nhu, đem một chuỗi chìa khóa đưa tới.

"Ta không muốn!" Tô mưa nhu trong lòng đề phòng, theo bản năng cự tuyệt.

Hạ Huyền bắt đắc dĩ, nhét vào Tô mưa nhu trong tay nói rằng: "Người muốn diễn kịch, cũng muốn diễn chăm chú chút a!. Trở về đưa chìa khóa cho bên trái a đi xem, năng nhất định hài lòng."

"Dì? Tô mưa nhu, người làm sao ở nơi này?" Lúc này, có người gọi Tô mưa nhu tên, tràn đầy kinh ngạc trông coi Tô mưa nhu hòa hạ Huyền đang ở lời kéo tay.

Tô mưa nhu sai ai ra trình diện gặp phải người quen, vội vã thu tay về, chìa khóa cũng bóp ở lòng bàn tay, thanh thanh đạm đạm hô: "Ninh Vũ lão sư, ngài khỏe."

Ninh mưa ba mươi trên dưới, ưu nhã tri tính, biết Tô mưa nhu lạnh như băng tính cách, đối với cái này thái độ lãnh đạm cũng không để bụng, nhìn một chút hạ Huyền cười trêu ghẹo nói: "Đây là bạn trai người a!? Cái này, Giang Hải đại học những tiểu tử kia nhóm ước đoán phải thương tâm chết."

Hạ Huyền hàm hàm cười, cũng không nói lời nào.

Tô mưa nhu sai ai ra trình diện hạ Huyền không phải thay mình giải thích, cảm tức trừng hạ huyền nhất nhãn, cũng không tiện giải thích cái gì, chỉ có thể hàm hồ lừa bịp được.

"Các người cũng ở đây mua nhà nữa à?" Ninh mưa đề nén trông coi hạ Huyền cái chìa khóa trong tay, chỉ chỉ phía trước giải thích: "Ta liền ở đây tòa nhà, ba tầng, 303."

Hạ Huyền lập tức nhiệt tình, cười nói: "Đây thật là đúng dịp, chúng ta sẽ ngụ ở ngài đối diện, sau này sẽ là hàng xóm rồi, về sau chiếu cố nhiều hơn."

Tô mưa nhu nghe được hạ Huyền lời này, tức giận đến mặt trợn trắng, ý của lời này chẳng phải là trần truồng nói lường người đã ở chung?!

Ninh mưa về mặt kinh ngạc, kinh nghi bất định trông coi Tô mưa nhu, không nghĩ tới giang hải hội sinh viên đại học băng sơn nữ chủ tịch dĩ nhiên tại nơi đây mua nhà ở chung, chứng kiến Tô mưa nhu sắc mặt bất thiện, thức thời vẫy tay từ biệt.

Tô mưa nhu phản rống trung phun lửa, đi được cực nhanh, bị hạ huyền khí đắc thủ chân run, từ nhỏ đến lớn phát hỏa số lần, cũng không có nhận thức hạ Huyền mấy ngày nay phát hỏa số lần nhiều, cắn răng nghiến lợi mắng: "Hạ Huyền, người là tên khốn kiếp, ta hận người chết đi được!"

Hạ Huyền trông coi Tô mưa nhu bị tức đến muốn phát điên đáng đáp, lơ đãng, ngược lại đắc ý cười nói: "Như vậy mới đúng chứ, tuổi thanh xuân tiểu cô nương, luôn bày mặt lạnh làm cái gì, cùng một Diệt Tuyệt sư thái tựa như."

Tô mưa nhu phảng phất bị gõ một muôn côn, chính mình trong mắt hắn dĩ nhiên là Diệt Tuyệt sư thái? Cũng không lo gió gì độ, cắn răng nghiến lợi hướng về phía hạ Huyền quyền đá chân đoán một phen.

Phát tiết một trận lửa giận, Tô mura nhu trông coi vẫn còn ở cười mờ ám hạ Huyền, biết mình lại trúng hán cái trông, âm thầm kiểm thảo chính mình ở trước mặt hán làm sao dễ dàng như vậy không kìm chế được nổi nóng, hạ quyết tâm không hề phản ứng hỗn đản này.

Hạ Huyền đương nhiên sẽ không đem Tô mura nhu xoa bóp tựa như quyền cước để ở trong lòng, thoải mái đuổi người một cái, lười biếng hỏi: "Tiền người về nhà, hay là đi ăn?"

Tô mura nhu chính yếu nói, đột nhiên điện thoại vang lên, cầm lên nghe xong vài câu, sắc mặt lập tức thì trở nên, để điện thoại xuống nói rằng: "Không trở về nhà, cũng không ăn cơm. Lập tức cùng ta đi giang hải bệnh viện nhân dân!"

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Tô chỉ Lan

Giang hải bệnh viện nhân dân, Tô gia trưởng nữ Tô chỉ Lan liền làm việc ở đây.

Cho đến bây giờ, Tô gia bốn chị em, chỉ còn lại có vị này chị vợ hạ Huyền còn chưa có tiếp xúc qua. Sự tình hôm nay hiển nhiên cùng nàng có quan hệ, hơn nữa nhìn Tô mura nhu sắc mặt biết là không sẽ là chuyện gì tốt.

"Không nên hỏi nhiều, sau khi đi vào chiều ta nói làm." Tô mura nhu sắc mặt âm trầm sắp chảy ra nước, hận hận nói rằng: "Hán thực sự là càng ngày càng quá phận."

Hạ Huyền bắt mình sờ dĩ, nhưng vẫn là gật đầu.

Vẫn chưa đi vào y viện đại lâu, hạ Huyền liền nghe được bên trong tào tạp một mảnh, mơ hồ còn có người ở lên tiếng mắng to.

Tô mura nhu lại mất điếc tai ngo, vội vã đi vào.

Trong đại sảnh có thật nhiều người, hò hét ầm ĩ, có một quần áo xốc xếch nam nhân ngồi trên ghế dài mắng cái gì, chứng kiến Tô mura nhu tiến đến, cảm giác say tỉnh thêm vài phần, ngăn người theo bản năng im miệng, ngượng ngùng đứng lên nói: "Mura nhu người đã đến rồi a."

Tô mura nhu chán ghét nhìn người nọ liếc mắt, lạnh như băng nói rằng: "Tỷ phu, người thực sự là càng ngày càng lợi hại, ở nhà còn náo không đủ, đều đến tai y viện tới."

Hạ Huyền lúc này mới ý thức được, người trước mắt này chính là mình anh em đồng hao, trên danh nghĩa tỷ phu, cũng chính là Tô chỉ Lan trọng phu lưu thành nghiệp.

Tô mura nhu không để ý tới nữa lưu thành nghiệp, đi tới Tô chỉ Lan bên người, nhẹ giọng an ủi nàng.

Hạ Huyền đánh giá Tô chỉ Lan, trong lòng thầm than Tô gia một nhà cho là thật đều là mỹ nhân.

Tô chỉ Lan một thân khiết bạch đại quái, trên cổ còn treo móc ống nghe bệnh, dung mạo cùng Tô mura nhu lại mấy phần tương tự, nhưng này chủng tuổi thanh xuân thiếu phụ êm dịu nở nang ý nhị không phải Tô mura nhu có thể có, nhất là vừa mới tựa hồ đã khóc một hồi, tăng thêm thêm vài phần nhu nhược đáng thương khí chất, làm người thương yêu tiếc.

Tô chỉ Lan hướng về phía hạ Huyền miễn cưỡng cười, xem như là chào hỏi.

Nghe Tô chỉ Lan bên người nghĩa phần điền ung y tá nhỏ kỹ kỹ tra tra giảng thuật, hạ Huyền cũng hiểu bảy tám phần.

Lưu thành nghiệp là một hết ăn lại nằm tính tình, bình thường chỉ biết là lêu lổng, chỉ có thiếu tiền thời điểm mới có thể về nhà, tình cảm vợ chồng càng ngày càng hồngбет. Tô chỉ Lan đối với trọng phu đã tuyệt vọng, chuyên tâm đánh về công tác, tận lực không trở về nhà.

Không nghĩ tới, đây cũng làm cho lưu thành nghiệp nghi thần nghi quỷ, hoài nghi như hoa như ngọc Tô chỉ Lan người ở bên ngoài trộm người, trước đã náo qua nhiều lần.

Tô chỉ Lan gần nhất vẫn đứng ở y viện chủ động tăng ca, vốn định tránh cái thanh tịnh, không nghĩ tới lưu thành nghiệp dĩ nhiên ầm ĩ đến y viện tới, thậm chí không lưu nửa điểm phu thê tình cảm, mắng rất là khó nghe.

Hạ Huyền nhú quét lưu thành nghiệp liếc mắt, lại không nói gì, cái này dù sao cũng là việc nhà, còn chưa tới phiên chính mình nhúng tay.

Tô mưa nhu trông coi lưu thành nghiệp, thanh âm lạnh như băng nói: "Náo đủ chưa? Còn ngại mắt mặt không đủ?! Náo đủ cút ngay!"

Lưu thành nghiệp trông coi mặt trầm như nước cô em vợ, theo bản năng có chút sợ hãi, nhưng nhìn đến chu vi rất nhiều người trông coi, lại có chút căm tức, lớn tiếng hét lên: "Nàng là lão bà của ta, cũng không vẫn không trở về nhà, ta vẫn hoài nghi nàng ở bên ngoài trộm người, ngày hôm nay quả nhiên bị ta bắt tại trận....."

Tô chi Lan bên người y tá nhỏ nhin không được nổi giận dùng dùng nói: "Người nói vậy! Tô thầy thuốc một mực tăng ca, vừa mới phải đi kiểm tra phòng, kiểm tra bệnh nhân khai đao lưỡi dao khép lại tình huống!"

Lưu thành nghiệp sắc mặt trầm xuống, tiếp tục mạnh miệng nói: "Hanh! Là có huynh đệ cho ta biết mình bị đội nón xanh (cho cảm sùng) ta chỉ có tới rồi bắt kê thông dân, vừa mới ta là tận mắt thấy....." Lời nói càng ngày càng bất kham, máu chốt là lưu thành nghiệp cái này chồng thân phận, những lời này trở nên rất có lực sát thương, tiếp tục như vậy Tô chi Lan danh tiếng liên triệt để bị hủy.

Tô mưa nhu khí đến sắc mặt trắng bệch, Tô chi Lan lại về mặt dờ dẩn, trở nên chết lặng.

Hạ Huyền đi tới, thấp giọng nói rằng: "Câm miệng" !

Lưu thành nghiệp cảm giác say cấp trên, đang mắng thống khoái, quay đầu trông coi hạ Huyền hét lên: "Người là ai? Đến phiên người tới quản lão tử? Chẳng lẽ người cũng là....."

Hạ huyền nhất quyền đá ở lưu thành nghiệp bụng dưới.

Lưu thành nghiệp nhất thời đau đớn một hồi, thân thể khom thành con tôm trạng, đau đến vẫn hấp lãnh khí, khuôn mặt đều vận vẹo.

Tất cả mọi người sững sốt, không nghĩ tới hạ Huyền đột nhiên đứng ra.

Thế nhưng, chỉ ít ở Tô chi Lan, Tô mưa nhu hòa quen thuộc Tô chi Lan tính tình bác sĩ y tá môn xem ra, một quyền này phi thường hết giận.

Đã chết lặng Tô chi Lan con mắt trở nên có thêm vài phần thần thái, y tá nhỏ nhin không được vỗ tay bảo hay.

Lưu thành nghiệp hơn nửa ngày mới lấy lại sức lực, mắng: "Dám đánh lão tử, người biết....."

Ba!

Lưu thành nghiệp trên mặt xuất hiện năm đạo rõ ràng dấu ngón tay, Trương cửa khắc ra một búng máu, trong đó còn mang theo mấy cái răng.

Hạ Huyền nín lấy lưu thành nghiệp áo, neho mắt lại nói rằng: "Còn dám mắng nữa câu, ta đánh tới mẹ người cũng nhận người không ra."

Lưu thành nghiệp trông coi hạ Huyền ánh mắt lạnh như băng, theo bản năng đánh cái rùng mình, úy úy súc súc gật đầu.

Hạ Huyền buông ra lưu thành nghiệp áo, chỉ chỉ cửa thấp giọng nói: "Cút!"

Lưu thành nghiệp bụm mặt lão đảo mấy bước, chạy ra thật là xa chỉ có hét lớn: "Chờ đây, dám đánh lão tử, lão tử nhất định giết chết người!"

Hạ Huyền làm bộ muốn đuổi theo, lưu thành nghiệp nếu như cùng thò thông thường chạy xa.

.....

.....

Một hồi trò khôi hài cuối cùng kết thúc, thế nhưng Tô chi Lan tạm thời không tốt sẽ ở y viện ở lại.

Hạ Huyền cùng Tô mưa nhu chỉ có thể trước cùng Tô chi Lan ly khai, trấn an tâm tình của nàng.

Ba người tới một cái trà lâu ngồi xuống, tâm tình đều tốt hơn nhiều.

"Người tên là hạ Huyền a !, ngày hôm nay cảm ơn người." Tô chi Lan nhu nhược cười cười, một bộ rất kiên cường đáng đáp.

Hạ Huyền cười lắc đầu, nhìn Tô mưa nhu một cái nói: "Là ta phải làm"

Tô chi Lan cười cười, cũng không nói gì thêm.

Tô mưa nhu không muốn nói mình và hạ Huyền sự tình, cẩn thận nói rằng: "Y viện tạm thời là không thể trở về đi, không bằng tỷ tỷ về nhà ở vài ngày?"

Tô chi Lan nụ cười trên mặt chậm rãi tiêu thất, khẽ gật đầu một cái.

Tô mưa nhu trong lòng thâm than một tiếng, không có cường cầu.

Hạ Huyền mơ hồ biết, Tô chỉ Lan việc hôn sự này, ban đầu là cha mẹ vợ bên trái vẫn dốc hết sức thúc đẩy. Lưu thành nghiệp là bên trái vẫn họ hàng xa, rất được bên trái vẫn thích. Tô chỉ Lan đối với lưu thành nghiệp không có nửa điểm hảo cảm, bên trái vẫn lại cố chấp tin tưởng mình ánh mắt, lại không nghĩ rằng cuối cùng đem nữ nhi đẩy tới hồ lửa.

Hôn sau lưu thành nghiệp lộ ra nguyên hình, ăn uống chơi gái đồ tình thông mọi thứ.

Tô chỉ Lan tính tình nhu nhược, yên lặng thừa nhận, cũng rốt cuộc không có trở lại nhà mẹ đẻ.

Bên trái vẫn trong lòng hồ thẹn, cả người cũng bị đá kích lớn, cũng không dám ... nửa mình làm quyết định, sự tình trong nhà nhất tịnh giao cho Tô mưa nhu quản lý.

"Không quan hệ, nhiều năm như vậy ta cũng quen rồi." Tô chỉ Lan dùng ngón út đem râu đến trước mặt một luồng tóc dài để ý đến sau đó, nụ cười nhạt nhòa nói nói: "Ta phải trở về."

Lời nói bình thản, lại làm cho Tô mưa nhu, hạ Huyền nghe được trong đó chua xót.

"Không bằng như vậy đi." Hạ Huyền suy nghĩ một chút, mở miệng nói: "Ta vừa mới ở Giang Hải đại học phụ cận mua phòng, đã sửa xong rồi, Lan tỷ không bằng tới đó ở ít ngày."

Tô mưa nhu cũng nhàn tình sáng lên, cũng không kịp cùng hạ Huyền khách khí, gật đầu nói: "Đúng vậy tỷ tỷ, nơi đó sửa xong rồi, cảnh vật chung quanh hoàn hảo, nếu như người rồi rảnh còn có thể đi giang hải thư viện trường đại học đọc sách."

Tô chỉ Lan không muốn trở về Tô gia, càng không muốn trở về đối mặt lưu thành nghiệp, bây giờ có một cái lựa chọn khác, nhất thời có chút tâm động, về mặt chần chờ nói: "Thuận tiện sao?"

.....

.....

Rèn sắt khi còn nóng bang Tô chỉ Lan sau khi quyết định, Tô mưa nhu đi trước chuẩn bị, hạ Huyền hộ tống Tô chỉ Lan trở về cầm chút đồ giặt quần áo.

"Mưa nhu đối xử với mọi người tính tình lạnh chút, kỳ thực người là rất tốt." Tô chỉ Lan cúi đầu đi ở phía trước, nhẹ giọng nói: "Nàng được chiếu cố Hân Dao, tiểu trúc, còn phải quả niệm ta những thứ này chuyện loạn thất bát tao, thực sự rất cực khổ."

Hạ Huyền trông coi khí chất dường như hoa lan trong cốc vắng, bị bất hạnh hôn nhân hành hạ đến càng phát ra mềm mại Tô chỉ Lan, nhẹ nhàng gõ đầu.

"Quên đi, chuyện của hai người các người, ta không lắm miệng rồi." Tô chỉ Lan thoải mái trông coi hạ Huyền, vừa cười vừa nói: "Vừa mới người đánh tên khốn kia thời điểm, thực sự rất tuần tú!"

Tô chỉ Lan mở cửa phòng, mời hạ Huyền đi vào.

Bên trong gian phòng, một mảnh hỗn độn. Trên mặt đất là một ít bình rượu, bàn trà, trên ghế sa lon còn có chút chưa ăn xong cơm nước, trong phòng tản ra một mùi gay mũi.

Tô chỉ Lan tựa như đã tập mãi thành thói quen, đi thẳng tới ngoại thất, nhảy ra một cái túi du lịch, bắt đầu thu dọn đồ đạc.

Hạ Huyền cũng đi theo vào, trông coi đầu giường treo nửa bức ảnh áo cưới trong lòng thờ dài.

Tô chỉ Lan khom lưng đưa lưng về phía hạ Huyền, sử dụng cái móng đồ thị có vẻ phá lệ êm dịu khoa trương.

Hạ Huyền lơ đãng nhìn thoáng qua tự vùi vàng dòi nhần thần, rất sợ thấy nhiều rồi biết chảy máu mũi.

Tô chỉ Lan động tác càng ngày càng chậm, quay đầu nhìn hạ Huyền nhất nhãn, khẽ cười nói: "Ta còn chuẩn bị thay quần áo khác đâu, người có phải hay không trước đi ra ngoài một chút?!"

Hạ Huyền lúng túng sờ sờ mũi, cười gượng hai tiếng lui ra ngoài.

Bên trong gian phòng, Tô chỉ Lan chậm rãi cúi ra y phục, cả người trần trụi, cúi đầu nhìn êm dịu lại không hiện lên mập địch mỹ lệ thân thể, trong lòng âm thầm thờ dài, vốn nên là trong cuộc đời xinh đẹp nhất thời điểm, đáng tiếc vẫn chưa hoàn toàn nở rộ sẽ yên lặng héo tàn, đại khái cái này liền là số mạng của mình.

Tô chỉ Lan thay đổi y phục, đem thân thể mạn diệu đồ thị đều che lại, nhìn trên tường ảnh áo cưới liếc mắt, lắc đầu xoay người ly khai, đối với hạ Huyền nói rằng: "Đi thôi."

Hạ Huyền tiếp nhận bao, yên lặng theo ở phía sau.

Ra cửa, Tô chi Lan cũng có chút trầm mặc, tâm thần hoảng hốt đi ở phía trước.

Lúc này, phía trước đột nhiên có một đám người khí thế hùng hăng hướng phía đi tới bên này, dẫn đầu dĩ nhiên là lưu thành nghiệp.

"Mẹ kiếp, chính là chỗ này tiểu tử!" Lưu thành nghiệp chỉ vào hạ Huyền, sờ sờ sưng đỏ gò má, mắng: "Phong thủy luân chuyển, người thiếu trưởng, ta muốn thập bội trả lại cho người!"

Tô chi Lan sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, cơ thể hơi run rẩy, dường như trong gió hoa bách hợp càng có vẻ mảnh mai, theo bản năng nắm chặt hạ Huyền cánh tay, móng tay rơi vào rồi hạ Huyền trong thịt.

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Tên hề

Lưu thành nghiệp đến rồi giang hải sau đó, không có nửa điểm thành tựu, nhưng lại kết giao không ít hồ bằng cầu hữu. Hiện tại, hiển nhiên là tìm được giúp đỡ tìm đến hạ Huyền trả thù tới.

Hạ Huyền bị Tô chi Lan móng tay bóp có chút đau nhức, vỗ nhẹ phách Tô chi Lan tay, nhẹ giọng nói: "Không có chuyện gì, không cần lo lắng."

Lưu thành nghiệp hung tợn nhìn chằm chằm Tô chi Lan, ác độc mắng: "Tiện nhân, lẽ nào ngay cả người thân muội muội nam nhân cũng muốn trộm sao?"

Tô chi Lan sắc mặt càng phát trắng, trông coi giống như hề vậy lưu thành nghiệp, nhìn nhìn lại đạm nhiên cười khẽ hạ Huyền, trong lòng đột nhiên có loại giải thoát vui sướng, thoải mái khoắc ở hạ Huyền cánh tay, cười nhạt một tiếng nói rằng: "Vì sao không được? So với hán người phế vật như vậy mạnh hơn gấp trăm lần một nghìn lần. Chỉ ít, hán là cái nam nhân chân chính, người không phải."

Lưu thành nghiệp từ trước đến nay rõ ràng Tô chi Lan nghịch lại thuận thụ tính tình, dù cho tự mình động thủ cũng chưa từng thấy qua nàng phản kháng, ngày hôm nay giống như biến thành một người khác, dĩ nhiên lần đầu tiên thoả đáng chứng phản bác nhục mạ mình, nhất thời thẹn quá thành giận, cắn răng nghiêng lợi nói: "Chờ ta trước đưa cái này gian phu giết chết, trở lại tính sổ với người."

Hạ Huyền bình tĩnh nhìn trước mặt bảy tám cái đại hán, cũng không có nửa điểm sợ hãi.

"Cường ca, chính là chỗ này tiểu tử." Lưu thành nghiệp hướng về phía dẫn đầu đại hán nịnh hót cúi đầu khom lưng, quay đầu nổi giận dưng dưng chỉ vào hạ Huyền nói rằng: "Chỉ ít phế hán một chân."

Trương tử tay giỏi trung sân nghiệp rất nhiều, ở Giang Hải đại nhân vật trong mắt tự nhiên không coi vào đâu, ở trong mắt người bình thường lại là tuyệt đối không thể trêu chọc tồn tại, là một mười phần hung ác loại người, nghe xong Lưu Kiến nghiệp lời nói, cũng không có đem hạ Huyền đề vào mắt, chứng kiến Tô chi Lan lại nhẫn nhịn sáng lên, cúi đầu cười cùng lưu thành nghiệp nói mấy câu gì.

Lưu thành nghiệp đầu tiên là ngạc nhiên, sắc mặt âm tình bất định trông coi Tô chi Lan kéo hạ Huyền tay, cắn răng gật đầu.

Trương tử cường cười lớn vỗ vỗ lưu thành nghiệp bả vai, mị mắt thấy Tô chi Lan.

Tô chi Lan bị Trương tử mạnh như độc xà ánh mắt tràn đến đánh cái rùng mình, theo bản năng trốn được hạ Huyền phía sau.

Hạ Huyền nheo mắt lại, nhớ kỹ Trương tử mạnh đáng đáp, tự mình tiến tới Giang hải thị, là lo lắng năm đó độc thủ đối với Tô gia tỷ muội động thủ, tới bảo vệ Tô gia một nhà, nếu như bị Trương tử cường, Lưu Kiến nghiệp như vậy tiểu nhân chui chỗ trống, chẳng phải là chuyện cười lớn?

"Các người, làm gì chứ?!" Lúc này, nhất thanh thanh hát, một xe cảnh sát dừng ở ven đường, từ trên xe đi một cái tư thế hiện ngang nữ cảnh sát, nhú trông coi lưu thành nghiệp đám người, cả giận nói: "Trương tử cường, lại muốn vào trong cục uống trà sao?!"

Trương tử cường ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Cục cảnh sát trà vừa đắng vừa chất, ngược lại cũng có một phong vị khác."

Tần Tinh nghiêng răng nghiêng lợi, trong lòng đại hận, lại biết Trương tử cường phía sau có chỗ dựa, từ phi có bằng chứng, nếu không mình không thể làm gì được hán.

Tô chỉ Lan rút cục thờ phào nhẹ nhõm, áy náy nói: "Tần cảnh quan, lại làm phiền người."

Tần Tinh hiển nhiên là nhận thức Tô chỉ Lan, chán ghét nhìn lưu thành nghiệp liếc mắt, thờ dài nói rằng: "Tô thầy thuốc đừng nói như vậy, ta cũng chỉ có thể giúp người nhiều như vậy."

Có cảnh sát ở đây, Trương tử cường dám người tự nhiên không dám nói gì nữa.

"Trương tử cường, lưu thành nghiệp, hai người các người không thể đi!" Tần Tinh hung tợn trông coi hai người, lớn tiếng nói: "Ta hoài nghi các người kẻ khả nghi xã hội đen phạm tội, theo ta trở về bắt cảnh sát một chuyến a !!"

Trương tử cường sắc mặt nhìn không tốt, nói rằng: "Tần cảnh quan, người cũng biết, ta coi như vào bắt cảnh sát, đi ra cũng rất dễ dàng, người cần gì phải làm điều thừa đâu?"

"Ít nói nhảm, lên xe!" Tần Tinh bắt chuyện vài cái đồng sự, đem Trương tử cường, lưu thành nghiệp nhét vào trong xe.

Trương tử cường trong lòng căm tức, cũng không dám trả thù tần Tinh, từ trên xe nhô đầu ra, dùng như độc xà con mắt nhìn Tô chỉ Lan liếc mắt, rồi hướng hạ Huyền nói rằng: "Vị huynh đệ này cũng phải cẩn thận, nói không chừng bước đi khả năng sẽ té gãy chân."

Hạ Huyền thâm dĩ vì nhiên gật đầu, nụ cười xán lạn nói: "Đúng vậy đúng vậy, người cũng phải cẩn thận, nói không chừng ngày nào đó ăn liền đem mình ế tử."

Trương tử cường sắc mặt triệt để lạnh xuống.

Tần Tinh quan sát toàn thể hạ huyền nhất lần, thấp giọng cảnh cáo nói: "Ta cũng chỉ có thể đến giúp mức độ này. Trương tử cường thủ đoạn độc ác, người phải cẩn thận."

.....

.....

Xe cảnh sát gào thét đi, trên đường chỉ còn lại có Tô chỉ Lan cùng hạ Huyền.

"Tần cảnh quan nói rất đúng, người đắc tội rồi những người đó, phải cẩn thận chút." Tô chỉ Lan sắc mặt có chút sầu lo, đối với hạ Huyền nói rằng: "Một hồi ta cho người tần cảnh quan điện thoại của, nếu có phiền phức liên cho nàng điện thoại. Trước đây ta đã cứu nàng, cùng nàng quan hệ không tệ."

Hạ Huyền cười gật đầu, cũng không có nhiều lời nói thêm cái gì.

"Đi thôi, mưa nhu điện thoại tới thúc dục." Tô chỉ Lan nhìn ra hạ Huyền cũng không có nghe vào cảnh cáo của mình, trong lòng sầu lo, thầm nghĩ lấy quay đầu làm cho Tô mưa nhu khuyên nhủ nàng.

Hạ Huyền đi ở Tô chỉ Lan bên người, nhẹ giọng hỏi: "Như là đã như vậy, vì sao không phải với hấn ly hôn?"

"Ly hôn? Người nghĩ rằng ta không muốn sao?" Đại khái bởi vì hạ Huyền đã thấy mình chân thực tình cảnh, Tô chỉ Lan cũng không có có vẻ nhiều xấu hổ, thân nhiên nói: "Trước đây lưu thành nghiệp đem ta mụ dỗ hài lòng, chính là vì nhà sản nghiệp. Tuy là Tô gia không lớn bằng lúc trước, thế nhưng nhà vài cái cổ phần của công ty vẫn là giá trị rất nhiều tiền. Ly hôn, hấn làm sao chia tiền?"

.....

.....

Tô mưa nhu đã tại hạ Huyền nhà mới các loại rất sốt ruột, chứng kiến hai người trở về mới thờ phào nhẹ nhõm.

Tô chỉ Lan ngày hôm nay bị rất lớn kích thích, tâm tình vẫn ba động lợi hại, bây giờ bình tĩnh trở lại tinh thần trở nên vô cùng mệt nhọc, rất nhanh thì buồn ngủ.

Các loại Tô chỉ Lan ngủ, trong phòng khách hạ Huyền cùng Tô mưa nhu hai cái mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Tô mưa nhu đại khái là rất không thích ứng cùng một người nam nhân ở chung một phòng, nghiêng người đối với hạ Huyền nói rằng: "Ngày hôm nay, cảm ơn người."

Hạ Huyền cười cười, khoát khoát tay ý thức không cần để ý, nhưng trong lòng đang suy nghĩ giải quyết như thế nào.

Lưu thành nghiệp là một tiểu nhân, Trương tử cường càng là cái nguy hiểm phiền phức, phải giải quyết rồi còn không ở lại bất kỳ hậu hoạn nào, cũng không dễ dàng.

Tô mưa nhu trông coi hạ Huyền, có chút hơi khó. Tô chỉ Lan ở lại chỗ này không thành vấn đề, nhưng là nếu như mình hiện tại ly khai, lưu bọn hấn lại cô nam quả nữ cũng không phải sự tình, dù sao hạ Huyền bây giờ còn coi như là một ngoại nhân.

Có lưu thành nghiệp người cận bã như vậy làm tiền lệ, Tô mưa nhu đối với nam nhân có loại bản năng đề phòng, đối với hạ Huyền tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Hạ Huyền nhìn ngơ thất, trong lòng có quyết định, đối với Tô mưa nhu nói rằng: "Người đêm nay liền ở a !, ta có việc đi ra ngoài một chút."

Tô mưa nhu đương nhiên cầu còn không được, chỉ là muốn làm cho hạ Huyền đi ra ngoài ở khách sạn lại có chút hồ thẹn, trông coi hạ Huyền bóng lưng trong lòng đột nhiên có loại cảm khái, Tô gia chỉ có nữ nhân chung quy không giống cái nhà, gặp phải Lưu Kiến nghiệp như vậy vô lại liền thúc thủ vô sách, ngày hôm nay nếu như không phải hạ Huyền ở đây, ở y viện cũng chỉ có thể mặc cho lưu thành nghiệp nhục mạ.

Hạ Huyền tự nhiên không rõ ràng lắm Tô mưa nhu cái này sẽ phức tạp tâm tư, xoay người đi ra phía ngoài.

Nếu Trương tử cường hơi có chút bối cảnh, xem ra rồi hướng Tô chỉ Lan động không nên có tâm tư, liền không thể lại lưu hấn. Còn như làm sao động thủ, còn muốn cùng bọn rắn độc lão Quan thương lượng một chút.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Mời cảnh hoa xem A Mảnh nhỏ

Thương cùng cây hoa hồng quán bar, lão Quan đối với hạ Huyền lần nữa đến thăm có chút ngoài ý muốn.

Lão Quan mời hạ Huyền ngồi xuống, đang cầm cái ly nước nhấp nhấp mắt nói rằng: "Cậu ấm không ở Nữ Nhi quốc trong hưởng thụ điểm phúc, chạy đến nơi này của ta làm cái gì?"

Hạ Huyền tròn mắt một cái, lười nói cười, trực tiếp hỏi: "Lưu thành nghiệp sự tình, người biết được bao nhiêu?"

"Lưu thành nghiệp? Tô gia lớn con rể? Tiệc nghi của người tỷ phu?" Lão Quan còn vui đùa hơn vài câu, sai ai ra trình diện hạ Huyền sắc mặt nghiêm nghị, cũng thu hồi tâm tư chăm chú nói rằng: "Hấn a, là người tham tiền tốt lợi tiểu nhân, có Tô gia cung cấp nuôi dưỡng lấy, ở bên ngoài tiêu tiền như nước, ăn uống chơi gái đồ tình thông mọi thứ, sống thư giãn thích ý, chỉ là khổ Tô gia Đại tiểu thư rồi."

Hạ Huyền gật đầu, ngón tay ở trên bàn nhanh chóng xao động lấy, hỏi: "Tám kia tử cường đâu? Người biết được bao nhiêu?"

Lão Quan sắc mặt nghiêm túc rất nhiều, cho hạ Huyền tiếp theo dâng trà thủy, nói rằng: "Trương tử cường thủ đoạn độc ác, cổ tay cũng lợi hại, hắc bạch lưỡng đạo đều ăn mờ, đồn đãi hấn là giang hải mỗi một đại nhân vật phát ngôn viên, không thể coi thường."

Hạ Huyền gật đầu, từ trên bàn xuất ra điều thuốc ngậm lên miệng, như có điều suy nghĩ.

Lão Quan trông coi hạ Huyền, thử dò xét nói: "Cậu ấm muốn động đến hấn?"

Hạ Huyền ngậm thuốc lá, mập mờ không rõ cười nói: "Đúng vậy, hấn chọc tới ta."

"Cậu ấm là xung quan giận dữ vì hồng nhan a !?" Lão Quan người dày dặn kinh nghiệm, rất nhanh đoán được đại khái, trông coi cười không nói hạ Huyền, trầm mặc một hồi, uyển chuyển khuyên cáo nói: "Đây là giang hải, không phải là Phi châu. Không phải vạn bất đắc dĩ, cũng không cần cứng rắn tới tốt lắm."

Hạ Huyền từ chối cho ý kiến, cúi đầu không nói gì.

Lão Quan biết rõ hạ Huyền thủ đoạn sấm rền gió cuốn, rất sợ hấn giờ thương đi ra ngoài gây ra thiên nhiên loạn lớn, Gia Cát Lượng thông thường bấm đốt ngón tay nửa ngày, găm găm giữ giữ nói rằng: "Ta ngược lại thật ra có thượng trung hạ ba loại biện pháp, trực tiếp diệt bọn hấn đương nhiên thắng thán, nhưng đây chẳng qua là hạ hạ cách."

Hạ Huyền ngược lại có rồi chút hứng thú, ngừng đầu cười nói: "Nói một chút coi."

Lão Quan thấy thế tinh thần chấn động, sửa sang lại mạch suy nghĩ chậm rãi nói rằng: "Thượng sách tự nhiên là dùng trí, danh viết mượn đao giết người. Trương tử cường đánh bạc và ma túy mọi thứ dính, thuộc hạ mạng người cũng có mấy cái, chỉ cần lấy được chứng cứ giao cho cảnh sát trong tay, chúng ta trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi thì tốt rồi."

Hạ Huyền gật đầu, ngấm lại lại lắc đầu.

Lão Quan có chút gấp nói: "Một phần vạn cậu ám tự mình xuất thủ, đưa tới một ít người cảnh giác, chẳng phải là cái được không bù đắp đủ cái mất? Trương tử cường là cái tiểu nhân vật mà thôi, không ngại thử một lần."

Hạ Huyền trông coi lão Quan, đột nhiên nghĩ tới cái kia xinh đẹp ngực lớn cảnh hoa tần Tĩnh, tâm tư vừa chuyển đứng dậy nói rằng: "Được rồi, người đi tìm chứng cứ, những chuyện khác ta tự có sắp xếp."

.....

.....

Trương tử mạnh mẽ sự tình kiều ngạo, ý có chỗ dựa vững chắc ngay cả cảnh sát đều không để vào mắt, lại có gurom quý không bao giờ cùn lão Quan ra ngựa, suu tập tội của hắn kiểm chứng tự nhiên dễ dàng.

Hạ Huyền thuận tay lật xem một lượt, cau mày một cái tóc, bấm ngày đó nhìn thấy ngực lớn cảnh hoa tần Tĩnh điện thoại của.

Tần Tĩnh ghét ác như cừu, tựa hồ còn rất có bối cảnh, là lại không quá thích hợp ứng cử viên.

Bá!

Một chiếc màu đỏ xe thể thao đứng ở hạ Huyền trước người, tư thế hiển ngang tần Tĩnh đi xuống xe.

Xe thể thao mỹ nhân, cảnh đẹp ý vui. Hạ Huyền trông coi tần Tĩnh từ trên xe bước xuống, nhin không được thổi một huyết sáo.

Tần Tĩnh sầm mặt lại, trong lòng đem cả những hạ Huyền cho rằng rồi chuẩn bị ăn Tô gia tử muối mềm com tiểu bạch kiểm, trong lòng âm thầm quyết định phải nhắc nhở Tô chi Lan một cái, lạnh mặt nói: "Tìm ta có chuyện?"

Hạ Huyền run lên trên tay vẫn kiện giáp, vừa cười vừa nói: "Tần cảnh quan tốt, ta có chút thứ tốt cho người xem."

Tần Tĩnh hồ nghi nhìn hạ huyền nhất nhãn, thầm nghĩ tên mặt trắng nhỏ này cũng không dám đùa giỡn chính mình, cau mày nói: "Vật gì vậy?"

Hạ Huyền xuất ra một cái cd đưa cho tần Tĩnh, nhún nhún vai nói rằng: "Tần cảnh quan tự nhìn xem liền hiểu, người nhất định sẽ thích."

.....

.....

Hạ Huyền cũng ngồi vào trong xe thể thao, tràn đầy cảm khái thờ dài.

Tần Tĩnh đem cd bỏ vào xe tải dvd Máy móc, hai cánh tay ôm ở trước ngực, liếc hương ba lão thông thường nhìn loạn sò loạn hạ huyền nhất nhãn, nói rằng: "Hy vọng sẽ không để cho ta thất vọng."

Màn ảnh có chút tối, tựa hồ là cái tầng hầm ngầm, tần Tĩnh lên tinh thần, hai mắt lấp lánh nhìn màn ảnh.

Một cái cả người trần trụi nữ nhân bị trôi đến trên tường, ngay sau đó xuất hiện một cái đưa lưng về nhau ông kính nam nhân, trong tay cầm một cái roi da, bắt đầu dùng sức quật.

Tần Tĩnh ngẩn ngơ, tức giận đến toàn thân loạn chiến, bỗng nhiên quay đầu cánh tay ghim chặt hạ Huyền cái cổ, cắn răng nghiêng lợi mắng: "Dám đùa ta! Muốn muốn chết phải không?!"

Cố ý gọi điện thoại kêu mình tới, dĩ nhiên cho mình xem a Mảnh nhỏ, hơn nữa còn là Khẩu vị nặng s.m!!

Trong màn ảnh, trần trụi nữ nhân không biết là rên rĩ hay là đang kêu thảm thiết, các loại khí giới luân phiên lên sân khấu.

Tần Tĩnh nghe kỳ kỳ quái quái thanh âm, luôn cảm giác trong lòng có loại không rõ xao động, tay chân có chút như nhũn ra, cảm giác trước ngực một hồi tê dại, xoang mũi cũng phát sinh một tiếng như có như không rên rĩ, mới đột nhiên phát hiện không gian không đủ, mình tuy là chế trụ hạ Huyền, lại đưa hắn đè ở trước ngực mình, nhìn qua rất ám muội.

Hạ Huyền thế mới biết cảnh hoa ý chí là cỡ nào dày rộng mệnh mỏng, mình bị đặt ở hai luồng cao vót trong lúc đó, buồn bực đến độ nhanh không thể hít thở, buồn bực nói rằng: "Buông..... Nhìn kỹ a....."

Tần Tĩnh hơi đỏ mặt, cuống quít đem hạ Huyền buông ra, thuận tay liền móc ra thương chỉ vào hạ Huyền, nổi giận đùng đùng trông coi hạ Huyền nói: "Không để cho ta cái giải thích, ta sẽ giết người là tên khốn kiếp!"

Hạ Huyền bung cái cổ miệng lớn hấp khí, cuối cùng cũng thông thả lại sức, chỉ vào màn hình vẽ mặt đau khổ nói rằng: "Nhìn tiếp liền hiểu."

Tần Tĩnh một bên phòng bị hạ Huyền, một bên quay đầu liếc mắt một cái, không khỏi nhú mày.

Màn ảnh nữ nhân dần dần không có thanh âm, tựa hồ ngắt đi. Nam nhân tiến lên thăm dò hồ hấp, cúi đầu mắng vài tiếng, vẫy tay để cho người khiêng đi, phân phó nói: "Không nghĩ tới bị chết nhanh như vậy, tha đi xử lý rồi."

Tần Tinh chứng kiến xảy ra nhân mạng, sắc mặt đổi đổi, cẩn thận nhìn một chút giật mình nói: "Là Trương tử cường!"

Hạ Huyền ngửa về đằng sau lấy thân thể, cẩn thận đem tần Tinh nòng súng đẩy ra, nếu như một phần vạn tẩu hỏa, việc vui có thể to lắm.

"Đừng nhúc nhích, đừng hoảng một chút." Tần Tinh sùng sộ lên hướng về phía hạ Huyền rống, lại nhíu hỏi: "Người là từ đâu làm ra những thứ này?"

Hạ Huyền cũng không trả lời, đem văn kiện gấp đưa tới nói rằng: "Bên trong còn rất nhiều, ngoại trừ sát nhân, còn có buôn lậu thuốc phiện cùng cướp đoạt. Máy thứ này, hẳn là cũng đủ làm cho Trương tử cường ăn cơm tù a !?"

"Đương nhiên!" Tần Tinh tạm thời đã quên vừa mới xấu hổ, vẩy tóc, trong lòng một hồi hưng phấn, chính mình vừa xong bớt cảnh sát là có thể làm như vậy một cái đại án, nhất định có thể làm cho đồng sự cùng người nhà đều thất kinh, về sau cũng không dám ... nữa xem nhẹ chính mình, cũng lười truy cứu hạ Huyền phía trước lỗi, lòng tin tràn đầy nói rằng: "Hanh, sẽ chờ tin tức tốt a !!"

Trông coi ngực lớn cảnh hoa xe thể thao gào thét đi xa, hạ Huyền nhu liệu nhu bị ghìm không nhẹ cái cổ, thật dài thở ra một hơi.

Lão Quan xuất quỷ nhập thần, tiến đến hạ Huyền bên người tế mi lộng nhãn, gương mặt sùng bái nói: "Cậu ầm thực sự là lợi hại, làm việc tán gái lường không làm a!"

.....

.....

Hiển nhiên, tần Tinh bối cảnh vẫn là tương đối cường đại.

Ngày thứ hai, Giang hải thị huy hoàng hội sở bị rất nhiều cảnh sát vây quanh, Trương tử cường cùng với bên ngoài rất nhiều thủ hạ bị mang đi, thanh thế có chút lớn, rung động toàn bộ giang hải.

Hạ Huyền suy nghĩ một chút, bấm tần Tinh điện thoại của biểu thị chúc mừng.

Ngực lớn cảnh hoa tần Tinh nhưng không có biểu hiện cao hứng biết bao, vô cùng buồn bực nói: "Chúc mừng cái rắm a! Buổi trưa phải thả hần đi rồi, ta cũng bị trong nhà dạy dỗ một trận, nhanh tức chết rồi."

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương12: Tự gây nghiệt

Giang hải thị bớt cảnh sát bên ngoài, hạ Huyền gặp được ủ rũ cúi đầu tần Tinh.

Tần Tinh vốn cho là mình có thể lập một đại công, hung hăng ra làm náo động, không nghĩ tới cuối cùng không chỉ có phải thả người, chính mình còn bị người nhà dạy dỗ một trận, trong lòng rất buồn bực, nhớ tới những chứng cứ kia, cảm giác có chút thẹn với hạ Huyền tín nhiệm, nói xin lỗi: "Xin lỗi, ta đã tận lực."

Hạ Huyền đối với tần Tinh không câu oán giận nào, cười khoát khoát tay nói rằng: "Ta lại không có trách người, chính là tới hỏi hỏi tình huống gì."

Tần Tinh cũng không giấu giếm, giải thích: "Lúc đầu tất cả cũng rất thuận lợi, người bắt, chứng cứ cũng tìm được không ít, mắt thấy là có thể đem Trương tử cường tiến vào ngục giam. Nhưng là không nghĩ tới, có người thay hần ra mặt, lại có thật nhiều người tự nguyện đi ra gánh tội thay. Cuối cùng chúng ta không thể làm gì khác hơn là thả người, chỉ tùy tiện bắt chút tôm tép nhỏ bé, xem như là bảo toàn trong cục mặt."

Hạ Huyền gật đầu, không có bao nhiêu hết ý biểu tình.

Tần Tinh nhìn chung quanh một chút, thấp giọng nói rằng: "Trương tử mạnh chỗ dựa vững chắc, là Trần gia."

Hạ Huyền kinh ngạc, nhủ hời: "Trần thị tập đoàn?"

Tần Tinh gật đầu, nhỏ giọng nói rằng: "Đây là vừa mới thúc thúc ta nói cho ta biết, toàn bộ giang hải cũng không có bao nhiêu người biết. Người không cần nói cho người khác a."

Hạ Huyền lặng lẽ gật đầu.

Trần gia, là giang hải tứ đại gia tộc bài danh sau cùng một cái, là dựa vào tầm ăn lên Tô thị tập đoàn sản nghiệp lớn lên.

Lúc này, mấy lượng hào hoa kiêu xa dừng ở trên đường, vừa nhìn liền là tới đón Trương tử cường.

Trương tử cường vốn là Giang hải thị hắc. Nói danh nhân, lấy thủ đoạn tàn nhẫn, thần bí bối cảnh trừ danh, lần này gây ra động tĩnh lớn như vậy vẫn không phát hiện chút tổn hao nào, có thể tưởng tượng được, về sau hẳn đáng về bề vệ sẽ càng phách lối hơn.

Tần Tinh tức giận trông coi, trong lòng biệt khuất rất. Có thể thúc thúc cùng gia gia nhiều lần cảnh cáo không nên chọc Trần gia, chính mình cũng chỉ có thể nhìn con tức này.

Trương tử cường đi ra bót cảnh sát, khắp khuôn mặt là khinh miệt cùng đắc ý.

Xe dừng ở hạ Huyền cùng tần Tinh bên cạnh, Trương tử cường từ sau tọa nhô đầu ra, trông coi tần Tinh khiêu khích cười nói: "Tần cảnh quan, trải qua lần này người nên biết ta là thanh bạch rồi a !? Về sau cũng không muốn lại oan uổng người tốt."

Tần Tinh tròn mắt một cái, xoay mặt đi.

Trương tử cường lại đưa ánh mắt chuyển qua hạ Huyền trên người, biểu tình trở nên âm lãnh, nheo mắt lại uy hiếp nói: "Tự gây nghiệt, không thể sống. Đắc tội người không nên đắc tội, tiểu tâm biết chết oan chết uổng."

Hạ Huyền trịnh trọng chuyện lạ gật đầu, khẽ cười nói: "Điểm này, ta vô cùng tán thành."

.....

.....

Gây ra phong ba lớn như vậy, Trương tử cường vẫn có thể toàn thân trở ra, đáng về bề vệ càng phách lối hơn, càng phát không ai bì nổi đứng lên.

Trương tử cường trở lại giang hải ngoại ô nơi ở, dương dương đắc ý tiếp nhận rồi thủ hạ chính là như nước thủy triều nịnh bợ cùng thừa nhận, chứng kiến lưu thành nghiệp nịnh hót bung trà, đột nhiên nghĩ tới mềm mại xinh đẹp Tô chi Lan, trong lòng hưng hực, vẫy tay làm cho hân qua đây, thân thể ngửa về đằng sau lấy, chân đưa đến trên bàn trà, hỏi: "Lão bà người đâu, bây giờ đang ở cái nào?"

Lưu thành nghiệp bây giờ càng thêm kính nể Trương tử cường, che che bị hạ Huyền đánh sưng gò má, về mặt đau khổ nói rằng: "Ta cũng không biết."

Trương tử cường vô cùng căm tức, lạnh lùng trông coi lưu thành nghiệp: "Lão tử là vì thay người xuất đầu, chỉ có chọc tới cảnh sát. Người bây giờ lại dám hồ lộng ta?! Đã quên ngày hôm qua thì bằng lòng ta cái gì?!"

Lưu thành nghiệp sợ đến mồ hôi lạnh chảy ròng, liên tục nói không dám.

Trương tử cường một cước gạt ngã lưu thành nghiệp, hung hãn nói: "Đi đem người cái kia đẹp đến mạo phao lão bà gọi tới nơi này, làm cho lão tử tiết tiết hòa. Nếu không..., ta đem người trói đến tầng hầm ngầm, tìm mười cái trắng hân hảo hảo chơi người!"

Lưu thành nghiệp đánh cái rùng mình, biết rõ Trương tử cường háo sắc vừa ngoan độc, cho tới bây giờ không coi mạng người ra gì, lúc này còn là cái mạng nhỏ của mình quan trọng hơn, cũng bất chấp gì khác rồi, cắn răng rung giọng nói: "Tốt! Ta lập tức gọi nàng đi ra."

Nói xong móc điện thoại ra, gọi không ngừng đánh Tô chi Lan điện thoại di động, hơn nửa ngày chỉ có chuyển được, không thể Tô chi Lan nói đoạt mở miệng trước nói: "Người đi ra, chúng ta thương lượng một chút chuyện ly dị, về sau người đi người Dương quan đạo, ta đi mặc ta cầu độc mộc, người ta không ai nợ ai....."

Trương tử cường trông coi lưu thành nghiệp biểu hiện, cười to hai tiếng, vỗ vỗ lưu thành nghiệp bả vai, đối với hân chân thành cùng nhanh trí rất là tán thưởng, gật đầu nói: "Tốt! Việc này làm xong, ta phân hai cái bãi cho người, về sau theo ta làm rất tốt, về sau ta sẽ giúp người đem sản nghiệp của Tô gia đoạt lại, tiền, nữ nhân bỏ lớn là."

Lưu thành nghiệp cúi đầu khom lưng, tâm tình thật tốt.

.....

.....

Ly hôn, thoát khỏi đoạn này không xong cực kỳ, nghĩ lại mà kinh hồn nhán, vẫn là Tô chi Lan mộng tưởng.

Mặc dù có chút kỳ quái, thế nhưng nghe được lưu thành nghiệp rốt cục bằng lòng ly hôn, Tô chỉ Lan vẫn là cảm thấy cao hứng trong lòng, cảm giác toàn thân vui sướng.

Thế nhưng, nhớ tới ngày đó Trương tử cường như độc xà ánh mắt, Tô chỉ Lan vẫn cảm thấy tiểu tâm cho thỏa đáng.

Tô mưa nhu đã vì chính mình quan tâm nhiều lắm, hạ Huyền lại không quá quen thuộc, Tô chỉ Lan cuối cùng vẫn quyết định kêu lên cảnh sát bằng hữu Tần Tinh làm bạn.

Tần Tinh vô cùng phiền muộn, không muốn công tác càng không muốn về nhà, nhận được Tô chỉ Lan điện thoại của tự nhiên bằng lòng, trong lòng cũng vì nàng cuối cùng có thể giải cởi cảm thấy vui vẻ.

Đến rồi hẹn địa phương tốt, tần Tinh ngồi xuống uống ly trà, chứng kiến Tô chỉ Lan xuất hiện ở đầu phố, cười đứng dậy vung bắt chuyện.

Đột nhiên, một chiếc xe đứng ở Tô chỉ Lan bên người, trong xe nhảy xuống mấy người đại hán bắt lại Tô chỉ Lan nhét vào trong xe, nhanh như chớp biến mất.

Tần Tinh quá sợ hãi, ngay cả vội vàng chạy ra ngoài. Nhưng là đường phố đi đâu còn có chiếc xe kia cái bóng, Tần Tinh vội vã cho đồng nghiệp của mình gọi điện thoại, suy nghĩ một chút, lại chia ra cho Tô mưa nhu hòa hạ Huyền gọi điện thoại, cẩn thận nghiêng lợi chạy về bốn cảnh sát.

.....

.....

Hạ Huyền đang ở thương cùng cây hoa hồng quán bar cùng lão Quan thương lượng đối sách.

"Trần gia, mười mấy năm trước bắt quá là nhị lưu, gần nhất vài chục năm thừa dịp Tô gia suy sụp, chậm rãi thay thế Tô gia vị trí." Lão Quan ở giang hải rất nhiều năm, minh bạch Trần gia nội tình, nhíu nói rằng: "Trần gia, rất có thể là trước đây âm mưu Tô gia hắc thủ sau màn một trong."

Hạ Huyền xem qua gia gia truyền tới cái kia danh sách, tự nhiên biết những thứ này, nhẹ nhàng gõ đầu, vừa cười vừa nói: "Trần gia sự tình sau này hãy nói. Lúc này quan trọng hơn là giải quyết hết Trương tử cường cái phiền toái này. Người mượn đao giết người thượng sách, rõ ràng vô dụng a."

Lão Quan lúng túng cười cười, thờ dài nói: "Ai có thể nghĩ tới, Trần gia sẽ vì Trương tử can thiệp vào? Giang hải một trong tứ đại gia tộc, ai cũng cấp cho mấy phần mặt mũi a."

Hạ Huyền từ chối cho ý kiến, bóp nắm đấm bùm bùm rung động, chuyển khẩu nói rằng: "Ngày hôm nay ở bốn cảnh sát bên ngoài, Trương tử cường cùng ta nói một câu nói, ta cảm thấy rất có đạo lý. Tự gây nghiệt, không thể sống a."

Lúc này, hạ Huyền điện thoại di động vang lên.

Ngực lớn cảnh hoa ở trong điện thoại hỏa cấp hỏa liệu nói rằng: "Chỉ Lan tỷ tỷ bị người cướp đi, ta thấy được lưu thành nghiệp, còn có mấy người tựa hồ là Trương tử cường chính là thủ hạ....."

Lão Quan không nghe được nội dung điện thoại, vẫn là muốn khuyên ngăn trở, làm vừa cười vừa nói: "Ba người nhân sự, 7 phần thiên coi là. Đã nói vị kia tần cảnh quan, bối cảnh nhưng là mười đủ mười cứng rắn, lần này Trần gia đứng ra, ngay cả nàng được nén giận thả người, chỉ có thể nói thiên ý như thế."

"Không cần nói." Hạ Huyền để điện thoại xuống, nói rằng: "Lúc này đây, ta muốn vũ phương thức của mình để giải quyết. Thiên ý như vậy?! Hạnh, thiên không giết hán, ta giết!"

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Diễm phúc

Giang hải thị vùng ngoại thành, Trương tử mạnh bên trong biệt thự.

Tô chỉ Lan nhìn mình chăm chăm trên danh nghĩa trạng phu lưu thành nghiệp, khắp khuôn mặt là phần nộ.

Lưu thành nghiệp chợt dạ nghiêng đầu sang chỗ khác, không dám nhìn Tô chi Lan ánh mắt.

"Uy chút thuốc, trước nhốt vào lầu ba ngoạ thất đi." Trương tử cường đối với tâm phúc của mình phân phó một phen, vỗ vỗ sắc mặt trắng bệch Lưu thành nghiệp bả vai, cười giải thích: "Yên tâm, chỉ là xuân dược mà thôi, ta sẽ không để cho loại này cực phẩm nữ nhân chết nhanh như vậy."

Lưu thành nghiệp cười gượng hai tiếng, ấp úng không biết nói cái gì cho phải.

Trương tử cường vẫn ung dung đứng dậy, mỉm cười đi lên lầu, đi tới cửa thang lầu quay đầu lạnh giọng phân phó nói: "Cho dù có thiên chuyện lớn, cũng không nên quấy rầy lão tử. Nhớ kỹ, ai bảo ta trong chốc lát không thoải mái, ta làm cho hắn cả đời không thoải mái."

Lưu thành nghiệp cùng Trương tử mạnh nhất bang tâm phúc đều đánh cái rùng mình, liên tục gật đầu.

Biệt thự giữa phòng ngủ, Tô chi Lan tức giận nhìn chăm chăm Trương tử cường, chỉ là đôi tay bị trói ở sau người, miệng cũng bị phong bế, căn bản là không có cách chửi bậy, thân thể nỗ lực rúc về phía sau.

Trương tử cường dựa vào ở trên cửa, trông coi Tô chi Lan cười nói: "Xuân dược còn mấy phút nữa liền phát tác, ta xem ngươi có thể kiên trì tới khi nào. Đừng xem hiện tại một bộ trình tiết liệt nữ đáng đáp, một hồi nên chủ động cầu ta."

Tô chi Lan là bác sĩ, tự nhiên so với thường nhân rõ ràng hơn xuân dược lợi hại, cảm giác thân thể chậm rãi phát nhiệt, dường như có hơi yếu điện lưu đi qua thông thường tê dại run, móng tay hung hăng bóp lấy cánh tay của mình, nỗ lực dùng đau đớn kích thích lý trí của mình, lại biết tiếp tục như vậy cũng kiên trì rồi không được bao lâu, chỉ có thể cầu khẩn tân Tinh nhanh tới cứu mình.

Trương tử hơn tử chuẩn bị làm cho Tô chi Lan chủ động khuất phục, tiếp tục nói: "Không muốn từ chối, lúc này người nào sẽ đến cứu ngươi? Cái kia ngực lớn nhưng không có đầu óc cánh hoa? Ngươi phê vật trượng phu? Hoặc là muối muối của ngươi? Ah, được rồi, còn có cái kia tiểu bạch kiểm, hắn cũng dám thiết sáo tính toán ta, ngày mai ta liền phải ngươi phê đi hắn....."

Tô chi Lan tự nhiên biết Trương tử cường nói là hạ Huyền, trong lòng càng phẫn nộ, chỉ là thân thể càng ngày càng nóng, thần trí cũng có chút mờ nhạt.

Thình thịch!

Một tiếng thanh thúy sừng vang lên, làm cho Tô chi Lan giật mình tỉnh lại, làm cho Trương tử cường nhú mảy.

Trương tử cường trải qua vô số đổ máu mới trở thành giang hải thế giới dưới đất đại lão một trong, thủ hạ chính là mạng người đã sớm không nhớ rõ, gặp phải biến cố như vậy cũng không kinh hoàng, nhìn ngạc nhiên Hyuga ngoài cửa sổ trông Tô chi Lan liếc mắt, quay đầu nằm lên trên tường điện thoại hỏi: "Tiểu Vũ, chuyện gì xảy ra?! Làm sao dưới lầu có tiếng sừng?!"

"Lớn..... Đại ca, có người mang dùng sừng vọt vào biệt thự..... Cửa lầu Ngô, thợ đều đã chết....."

Trương tử cường trong lòng cả kinh, hỏi: "Có mấy người?!"

"Không biết..... Khả năng có ba bốn..... Không phải, có thể là năm sáu cái....."

Trương tử cường đã không mò ra người nào dám đến cường công biệt thự này, tức giận mắng: "Nhanh mẹ nó xem xem rốt cục có mấy người?"

Thình thịch thình thịch!

Lại là liên tiếp sừng vang lên.

Tiểu Vũ kêu sợ hãi vài tiếng, ở trong điện thoại rung giọng nói: "Đại ca..... Chỉ có một người! Một người!"

Trương tử cường ngẩn người, tức miệng mắng to: "Hắn liền một cái, các ngươi có ít nhất mười người, mười chuôi thương! Còn không con mẹ nó mau đi ra giết chết hắn!"

"Hắn không phải người..... Ngưu mãng, đầu sói cũng chỉ là thăm dò nhìn thoáng qua, đã bị đánh chết!"

"A, hắn đã vọt tới lầu hai, cay khương cũng bị thương..... Hắn thuật bắn sừng quá thần, người nào đi ra ngoài người đó chết a."

Trương tử cường đại nộ, mắng: "Các ngươi đều là heo a, một mình hắn, nhiều lắm hai cây sừng, làm sao có thể ngăn chặn các ngươi mười mấy cây thương! Uy! Uy..... Tiểu Vũ?!....."

Lại là mấy tiếng sừng vang, bên đầu điện thoại kia lại không âm thanh truyền đến, bên ngoài yên tĩnh đáng sợ.

Trương tử cường sắc mặt đại biến, ném xuống điện thoại, từ sau cửa xuất ra một bả súng shotgun, nhắm ngay cửa.

Ngoài cửa tiếng bước chân càng ngày càng gần, càng ngày càng rõ ràng, dừng ở cửa.

Thình thịch thình thịch!

Trương tử cường nhe răng cười hai tiếng, hướng về phía cửa phòng ngay cả mở máy thương. Khoảng cách gần xạ kích, súng shotgun uy lực to lớn hiển lộ không thể nghi ngờ, đem gỗ thiết cửa phòng đánh cho gỗ vụn vấy ra.

Ba!

Ngoài cửa một tiếng thanh thúy súng vang lên, viên đạn từ cửa phòng bên trong cái hang lớn xuyên qua, chuẩn xác bắn trúng Trương tử cường cổ tay.

Hạ Huyền đá văng đã đồng nát cửa phòng, chậm rãi đi đến.

Trương tử tay giơ cổ tay bị bắn thủng, thương cũng rơi trên mặt đất, kinh sợ nhìn hạ huyền nhất nhãn, tay kia vội vàng đi nhặt thương.

Ba!

Hạ Huyền nã một phát súng, bắn trên mặt đất thanh kia súng shotgun giật một cái, cũng để cho Trương tử cường ngừng nhặt thương động tác.

Trương tử cường bụng chảy máu không ngừng cổ tay, sắc mặt thay đổi mấy lần, trong lòng đối với hạ Huyền thần hồ kỳ thần thuật bắn súng hết sức kiêng kỵ, chịu thua nói: "Lần này là ta Trương tử cường có mắt như mù, đừng phải huynh đệ, ta nhận tội! Trong phòng người nữ nhân này ta tuyệt không đụng năng một sợi lông. Biệt thự này trong có mấy triệu tiền mặt, còn có hơn mười kí lô hải. Lạc bởi vì, cũng làm làm ta nhận, huynh đệ cứ việc cầm đi."

Hạ Huyền nhìn thoáng qua Tô chi Lan, đi đi qua kiểm tra một chút, phát hiện chỉ là ngất đi, hơi chút thư giãn, lắc đầu nói rằng: "Ta không thiếu tiền, cũng không thích ma túy."

Trương tử cường trông coi hạ Huyền đưa lưng về phía mình, nhân thần lóe lóe, vẫn như cũ không dám lộn xộn, chậm lại giọng: "Ta là giang hải Trần gia người, giết ta, đối với người không có lợi. Trần gia sẽ không bỏ qua cho người, còn khả năng liên lụy đến Tô gia."

Hạ Huyền khom lưng nâng dậy Tô chi Lan, xé mở trong miệng nàng băng dán, mạn bất kinh tâm nói rằng: "Hiện tại cũng không phải là mười lăm năm trước, có ta ở đây, không ai có thể cử động Tô gia."

Trương tử cường mở to hai mắt nhìn, khó tin trông coi hạ Huyền, cả giận nói: "Người là ai? Người biết chút gì?"

Hạ Huyền đỡ mềm nhũn Tô chi Lan, tự nhiên nhìn ra Tô chi Lan là bị đứt thuốc, sắc mặt lãnh rất nhiều, từ tốn nói: "Ta biết, năm đó có vài người liên thủ hại chết Tô gia phụ tử, sau đó qua phân sản nghiệp của Tô gia....."

Trương tử cường trong lòng rung mạnh, bỗng nhiên đánh về phía trên đất thương.

Phốc!

Trương tử cường vừa mới cầm thương, trên đầu liền nổ lên một đoàn huyết hoa, lại cũng không có biện pháp đứng lên.

Hạ Huyền thật dài thở ra một hơi, trông coi Trương tử cường lắc đầu.

Ân ^^^^

Một tiếng hàm hồ rên rỉ, Tô chi Lan sắc mặt hồng đồng đồng dường như hóa thiêu, con mắt thủy uông uông, dường như rắn nước thông thường dán tại hạ Huyền trên người, thân thể vô ý thức run rẩy, gương mặt ở hạ Huyền cổ sai ai ra trình diện vuốt ve, ở hạ Huyền bên tai thở gấp, ngọt ngào ướt át khí tức thổi tới hạ Huyền cổ, gương mặt.

Hạ Huyền thở dài, nắm ở Tô chi Lan hông của chi, xúc tua đều là ẩm ướt mà cảm giác, có chút đau đầu.

Tô chi Lan trong cơ thể được hiệu phát tác, ý thức đã có chút mê loạn, càng phát ra phóng đảng đứng lên, hai cánh tay ôm chặt lấy rồi hạ Huyền, tựa hồ muốn chính mình hòa tan vào hạ Huyền trong thân thể, môi đỏ mọng nửa khép mở phân nửa, lập tức ngậm vào hạ Huyền vành tai, nhỏ vụn hàm răng nhẹ nhàng cắn.

Hạ Huyền trông coi toàn bộ quần ở trên người mình Tô chi Lan, tràn đầy bất đắc dĩ, lại không tốt dùng quá sức sợ thương tổn được Tô chi Lan, một bên hưởng thụ cái này khó được diễm phúc, một bên nhìn quét gian phòng, chuẩn bị tìm chút thủy bang Tô chi Lan tỉnh lại đi thân.

Lúc này, bên ngoài biệt thự truyền đến bén nhọn chói tai tiếng còi xe cảnh sát, nhóm lớn xe cảnh sát đang gào thét mà đến.

Hạ Huyền cau mày một cái, cũng không muốn cùng phiền phức trên thân, cúi đầu nhìn Tô chi Lan, ở Tô chi Lan cái ót gõ một cái, đem đã bất tỉnh Tô chi Lan đặt lên giường, nhìn một chút dưới lầu, từ sau cửa sổ nhảy xuống.

.....

Chương 14: Thất vọng

Cửa biệt thự, hơn mười chiếc xe cảnh sát đứng ở ven đường, tần Tinh xung trận ngựa lên trước vọt xuống tới.

"Chớ nóng vội!" Giang hải thị trường cục cảnh sát Hoắc núi xa bắt lại tần Tinh, cũng không dám làm cho xung động Tần gia Đại tiểu thư đặt mình vào nguy hiểm, trầm giọng nói rằng: "Lãnh tinh, không có người được mùi máu tươi sao?"

Tần Tinh ngửi ngửi mũi, sắc mặt nhất thời càng thêm khó coi, cắn răng nghiêng lợi nói: "Nếu như chỉ Lan tỷ tỷ có chuyện bất trắc, ta nhất định đem Trương tử cường tháo thành tám khối, Trần gia cũng phải chịu không nổi!"

Hoắc núi xa khoe miệng giật một cái, nghiêng đầu sang chỗ khác cho rằng không nghe thấy tần Tinh run rẩy ngoan, phát tay sai người vào biệt thự.

Bên trong cánh cửa, hai cổ trong mi tâm đạn thi thể làm cho Hoắc núi xa biến sắc.

"Đây là Trương tử cường chính là thủ hạ, chẳng lẽ là lục đục?!" Tần Tinh nhú mày, kỳ quái hỏi một câu, trong lòng nhớ nhưng Tô chi Lan thoải mái, tạm thời vứt bỏ những thứ này nghi hoặc, bước nhanh nhảy vào bên trong biệt thự.

Bên trong biệt thự, càng là đầy đất đóng hõn độn, tường, trong học tủ đều là vết đạn, thương lỗ. Năm sáu cỗ thi thể hoặc nằm hoặc dựa vào, từng cái đều là trong mi tâm đạn, nhìn qua nhìn thấy mà giật mình.

Thang lầu sớm bị máu tươi nhuộm đỏ, thi thể ngổn ngang ở trên thang lầu, hầu như làm cho không người nào có thể thông hành, mấy cái tay mơ cảnh sát sắc mặt trắng bệch, không ngừng nôn khan.

Tần Tinh chịu đựng gay mũi huyết tinh khí, rốt cuộc tìm được đã hôn mê Tô chi Lan.

Xác định Tô chi Lan không có gì đáng ngại sau đó, tần Tinh rút cục thở phào nhẹ nhõm, căng thẳng tinh thần trầm tĩnh lại.

Hoắc núi xa sắc mặt hết sức khó coi, vẫy tay đối với tần Tinh nói rằng: "Tần Tinh, đi ra, ta hỏi ngươi một số chuyện."

Giang hải thị đã xảy ra bắn nhau, tử thương mười mấy người, trong đó còn có cùng Trần gia có dính líu Trương tử cường, bên trong biệt thự tra ra rất nhiều súng ống, ma túy cùng đại lượng tiền mặt, khắc phục hậu quả ra sao thật là một vấn đề khó khăn không nhỏ.

Hoắc núi xa nhìn chằm chằm tần Tinh hỏi: "Ngươi biết là ai làm?"

Tần Tinh vẻ mặt mờ mịt, theo bản năng lắc đầu nói rằng: "Không biết."

Tần Tinh tuy là xung động măng chàng, cũng thô trung hữu tế (trong thô kịch có tinh tế), rất nhanh liền hiểu Hoắc núi xa ý tứ, nhỏ giọng nói rằng: "Nhà ta không biết việc này, coi như đã biết cũng không khả năng dùng ác như vậy thủ đoạn."

Hoắc núi xa chứng kiến bên trong biệt thự Trương tử cường đám người chết thảm cảnh tượng, theo bản năng liền suy đoán là bối cảnh mạnh mẽ Tần gia phái người cho tần Tinh hết giận, cũng chỉ có Tần gia chỉ có có năng lực cùng quyết đoán làm như vậy, nghe được tần Tinh phủ nhận, chân mày nhíu chặt hơn.

Tần Tinh trông coi Hoắc núi xa, nhỏ giọng hỏi: "Cục trưởng, làm sao vậy?"

Hoắc núi xa đi tới góc, thấp giọng thì thầm nói: "Biệt thự này đề phòng thâm nghiêm, xạ thủ đều có mười mấy, dù cho ta tự mình dẫn đội cường công cũng không phải nhất thời nửa khắc có thể bắt xuống, càng không thể nào không hao tổn nhân thủ. Nhưng là, xem hiện trường vết tích, Trương tử cường chính là thủ hạ cơ bản không có không có bao nhiêu sức phản kháng, cơ hồ là bị nghiêng về một phía hành hạ đến chết rồi..... Người tới thực lực, thực sự khủng bố!"

Tần Tinh biết rõ Hoắc núi xa ánh mắt và tính nết, nghe xong lời này kinh ngạc không hiểu, hoài nghi nói: "Khả năng hung thủ người đông thể mạnh....."

Hoắc núi xa nhìn kỹ trong biệt thự cảnh tượng, ánh mắt sáng quắc nói: "Không phải! Hung thủ, chỉ có một người!"

"Cái gì!" Dù cho tần Tinh rất là kính phục mình cục trưởng, nghe nói như thế cũng không nhận được phản bác: "Một người giết chết mười mấy mang dùng súng tội phạm?! Cục trưởng người đang nói đùa chứ?!"

Hoắc núi xa biểu tình trầm trọng, chậm rãi nói rằng: "Một hồi thăm dò hết hiện trường sẽ biết. Ai, hy vọng là ta sai rồi a !."

Rất nhanh, hiện trường đã bị dọn dẹp sạch sẽ.

"Thế nào, cục trưởng?" Tần Tinh có chút không kịp chờ đợi hỏi.

Hoắc núi xa nắm bắt mấy tờ giấy, tỉ mỉ lật nhìn mấy lần, biểu tình càng ngày càng trầm trọng, nghiêm nghị nói: "Có mảnh long quá giang a....."

.....

.....

Thương cùng cây hoa hồng quán bar, lão Quan sai ai ra trình diện hạ Huyền không phát hiện chút tổn hao nào trở về, rốt cục có thể thở phào, thấp giọng hỏi: "Sự tình giải quyết rồi?"

Hạ Huyền gật đầu, cười vỗ vỗ lão Quan bả vai nói rằng: "Yên tâm, tất cả thuận lợi."

Lão Quan sai ai ra trình diện hạ Huyền không muốn nhiều lời, cũng chỉ có thể nhẫn nhịn ở đủ tâm tính thiện lương kỳ, đem hạ Huyền điện thoại di động đưa tới: "Trước Tô gia nhĩ tiểu thư liên tiếp gọi rất nhiều lần điện thoại tìm người, dường như có việc gấp. Ta hỏi chuyện gì nàng cũng không nói, sau đó vội vã treo."

Hạ Huyền ngẩn người, lập tức ý thức được Tô mura nhu tìm chính mình nhất định là về Tô chi Lan bị trói đi sự tình, một bên quay số điện thoại một bên đầu thương bản thân nên giải thích thế nào.

"Uy." Điện thoại chuyển được, cách điện thoại đều có thể cảm giác được rõ ràng Tô mura nhu băng lãnh.

Hạ Huyền chỉ có thể kiên trì hỏi: "Người bây giờ ở đâu? Ta lập tức đi tới."

Tô mura nhu trầm mặc một hồi, tựa hồ đang kiềm nén đầy ngập lửa giận, ngạnh bang bang nói một câu "Giang hải bệnh viện nhân dân" Liên trực tiếp cúp điện thoại.

Hạ Huyền nghe đơ đơ điện thoại âm thanh bận, bắt đầu dĩ vãng dài.

.....

.....

Giang hải bệnh viện nhân dân, Tô chi Lan đã không có nguy hiểm.

Tô mura nhu trông coi thờ hồng học chạy tới hạ Huyền, nhãn thần hồ hững trông coi hạ Huyền không nói lời nào.

Hạ Huyền xoa xoa mi tâm, tuy là sớm biết Tô chi Lan đã không có vấn đề, vẫn giả bộ quan tâm hỏi: "Lan tỷ không sao chứ?"

Tô mura nhu nguyên bản đối với hạ Huyền ấn tượng liền không tốt lắm, hôm nay biết đại tỷ Tô chi Lan bị trói đi, trong lúc nhất thời thất kinh, vốn muốn tìm hạ Huyền thương lượng, lại tìm không được người, trong lòng vô cùng thất vọng, đối với hạ Huyền thái độ tự nhiên lãnh đạm rất, tùy ý gật gật đầu nói: "Hoàn hảo cảnh sát đi nhanh, đã không sao."

Hạ Huyền trông coi Tô mura nhu thái độ lãnh đạm, tuy là đau đầu, lại cũng không có cách nào.

Trong hành lang truyền đến thanh thúy mà có nhịp điệu tiếng bước chân của, ngực lớn cánh hoa tần Tinh đã đi tới.

"Tần cảnh quan." Tô mura nhu vòng qua hạ Huyền, tiến lên bắt lại tần Tinh tay, thành khẩn nói rằng: "Thật sự là rất cảm tạ các người."

Tần Tinh có chút xấu hổ, lại không thể đối với Tô mura nhu giải thích nội tình, chỉ có thể hàm hồ từ chối: "Không cần cảm tạ ta..... Ta cũng không làm gì sao....."

Tô mura nhu lắc đầu, kiên trì nói: "Nếu như không phải là các người đúng lúc chạy tới, hậu quả khó mà lường được..... Vô luận như thế nào ta cũng phải cảm ơn người....."

Tần Tinh lúng túng đồ bưng cả khuôn mặt, ngắt lời nói: "Không muốn tạ ơn tới tạ ơn lui, hay là trước đi xem Lan tỷ a !."

Bên trong phòng bệnh, Tô chi Lan đang ngủ ngon ngọt.

"Này súc sinh đều đã đền tội, về sau cũng đã không thể hại người, các người yên tâm là tốt rồi." Tần Tinh trông coi Tô mura nhu, uyển chuyển nói rằng: "Chỉ là còn liên lụy đến cái khác án tử, Lan tỷ sự tình xin các người tạm thời bảo mật, không nên đối với bên ngoài lộ ra."

Tô mura nhu đáp ứng, trông coi ngủ say đại tỷ, hơi nhíu mày hỏi: "Thật là lưu thành nghiệp làm sao?"

Tần Tinh gật đầu, thấp giọng giải thích rõ nói: "Lúc đầu Lan tỷ hẹn ta cùng đi gặp lưu thành nghiệp, thương lượng chuyện ly dị. Không nghĩ tới vừa xong đầu phở lưu thành nghiệp giống như Trương tử cường chính là thù hạ trói đi Lan tỷ..... Ta cho người cùng hạ Huyền gọi điện thoại tới, liền lập tức đuổi trở về"

cục....."

"Chờ đã!" Tô mưa nhu bỗng nhiên ngẩng đầu, cắt đứt tần Tĩnh lời nói: "Tần cảnh quan vừa mới nói, người dẫn người đi cứu tỷ tỷ trước, liền gọi điện thoại thông tri ta và..... Hân?!"

Tần Tĩnh bất minh sở dĩ, nhìn hạ Huyền cùng Tô mưa nhu hai người, mờ mịt gật đầu nói: "Đúng vậy. Làm sao vậy?!"

"Làm sao vậy!?" Tô mưa nhu bỗng nhiên xoay người, trông coi hạ Huyền cười lạnh nói: "Người nhận được tần cảnh quan điện thoại của sau đó, đi làm cái gì?"

Hạ Huyền biết Tô mưa nhu lắm sẽ tự mình rồi, chỉ là tần Tĩnh ở đây, cũng không thể thừa nhận mình vọt vào biệt thự đại sát tứ phương a, xoa mi tâm cười khò nói: "Không phải như người nghĩ. Về sau lại giải thích với người....."

Tô mưa nhu lắc đầu, trong lòng tràn đầy thất vọng, dùng ánh mắt giễu cợt trông coi hạ Huyền, thần nhiên nói: "Là đi quây rượu quý hỗn a !?!"

Tần Tĩnh hiểu được, cũng dùng kinh ngạc khinh bỉ ánh mắt nhìn hạ Huyền, nhú không nói.

Hạ Huyền toàn thân không được tự nhiên, trong lòng thầm mắng lão Quan lắm miệng hại khổ chính mình, trông coi cảm tức mình hai cái mỹ nhân, chỉ có thể bất đắc dĩ buông tay một cái.

Tô mưa nhu cho rằng hạ Huyền cam chịu, trong lòng ngũ vị tạp trần, đối với hạ Huyền triệt để thất vọng, người cũng khôi phục dáng vẻ lạnh như băng, nghiêng người sang đi thần nhiên nói: "Người đi đi."

Hạ Huyền tuy là bất đắc dĩ, lại cũng không có cách nào, thở dài xoay người rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Dũng sĩ cùng người nhát gan

Tô chỉ Lan đã không có trở ngại, ra viện sau ở Tô mưa nhu khuyên, quyết định không trở về hạ Huyền trụ sở, mà là đi Tô gia tĩnh dưỡng.

Bên trái vãn, Tô Hân Dao, Tô tiểu trúc đối với Tô chỉ Lan bị bắt cóc sự tình hoàn toàn không biết gì cả, sai ai ra trình diện Tô chỉ Lan cùng Tô mưa nhu trở về, tự nhiên kinh hãi.

Bên trái vãn trong lòng đối với Tô chỉ Lan rất áy náy, thận trọng hỏi: "Chỉ Lan công tác thông thả a !? Lần này tại gia nhiều ở vài ngày a !?"

Tô chỉ Lan có chút xuất thần đang suy nghĩ cái gì, nhẹ nhàng gõ đầu xem như là đáp lại.

Tô mưa nhu cầm Tô chỉ Lan tay, vừa cười vừa nói: "Tỷ tỷ đang nghỉ phép, lần này biết ở nhà ở một thời gian ngắn."

Bên trái vãn hết sức cao hứng, có chút không biết làm sao bận trước bận sau, chuẩn bị mua thức ăn làm cơm.

Tô mưa nhu kéo Tô chỉ Lan, vừa cười vừa nói: "Đêm nay tỷ tỷ giống như ta ngủ chung đi, hiện tại đi trước trên lầu nghỉ một lát, lúc ăn cơm xuống lần nữa tới."

.....

.....

Lầu hai bên trong gian phòng, Tô chỉ Lan ngồi ở trên giường, trông coi quen thuộc vừa xa lạ trang sức, lòng tràn đầy cảm khái.

Tô mưa nhu rót một chén nước đưa cho Tô chỉ Lan, có chút chần chờ nói: "Sự tình hôm nay, vẫn là tạm thời không cần nói cho tiểu trúc các nàng, thiếu cho các nàng lo lắng hải hùng."

Tô chỉ Lan trông coi mỹ lệ lại thành thực muội muội, cười gật đầu.

"Được rồi, người và hạ Huyền thế nào?" Tô chỉ Lan nhớ tới hạ Huyền, cười trừ ghẹo nói: "Ta xem người khác không sai, nếu không gọi hân tới dùng

com?"

Tô mưa nhu nhũu mảy, có chút lãnh đạm nói: "Còn không nói hấn."

Tô chỉ Lan tự nhiên nhìn ra Tô mưa nhu có tâm sự, hỏi: "Làm sao vậy?"

Tô mưa nhu do dự một chút, vẫn là đem hạ Huyền lâm trận bỏ chạy sự tình nói ra, nổi giận đùng đùng nói rằng: "Tỷ tỷ ngươi xem, bình thường biểu hiện cho dù tốt có ích lợi gì? Vừa đến thời điểm mấu chốt liền hiện ra tướng mạo sẵn có rồi. Rõ ràng đã biết tỷ tỷ gặp phải nguy hiểm, không thêm nghĩ nữa biện pháp cứu cũng cho qua, dĩ nhiên đi quây rượu lêu lổng, rõ ràng là nhát gan sợ phiền phức, không dám xuất đầu!"

Tô chỉ Lan cũng nhũu mảy, nghĩ đến hạ Huyền ra sức đánh lưu thành nghiệp lúc đứng cảm, bồi về nhà mình lúc sẵn sóc, có chút tâm thần ngẩn ngơ, theo bản năng thay hạ Huyền phân bua: "Khả năng có hiểu lầm a !."

"Nếu có hiểu lầm, hấn vì sao không giải thích?" Tô mưa nhu thờ dãi, oán hận nói: "Nam nhân đều là kẻ giống nhau!"

Tô chỉ Lan nghĩ đến lưu thành nghiệp, nhất thời lặng lẽ.

Tô mưa nhu xem chính mình trong lúc vô tình nhắc tới Tô chỉ Lan chuyện thương tâm của, âm thầm hối hận nói lỡ, nói tránh đi: "Còn phải đa tạ tần cảnh quan bọn họ, ngày mai chúng ta xin nàng ăn bữa cơm a !."

"Tốt." So với hạ Huyền, Tô chỉ Lan khẳng định vẫn là tín nhiệm thân muội muội của mình, nhũu nghĩ một lát, cắn môi nói rằng: "Kỳ thực, cứu ta, không phải tần cảnh quan bọn họ....."

Tô mưa nhu lấy làm kinh hãi, hỏi: "Không phải tần cảnh quan, kia là ai?"

Tô chỉ Lan nhớ tới trong trí nhớ cái kia thân ảnh mơ hồ, hơi có chút buồn vô cớ, lắc đầu nói: "Ta cũng không biết. Ta chỉ nhớ rõ hấn vọt vào, giết những người xấu kia đã cứu ta, bên ngoài vang lên tiếng còi xe cảnh sát, hấn rồi rồi đi."

Tô mưa nhu càng thêm giật mình, trông coi thần sắc dị dạng, dường như mười sáu mười bảy tuổi hoài xuân thiếu nữ một dạng Tô chỉ Lan, đột nhiên thấp giọng vừa cười vừa nói: "Là một nam?"

Tô chỉ Lan muốn từ bản thân xuân tình bắt đầu khởi động ** Bộ dạng, sắc mặt phát sốt, cúi đầu khẽ ừ.

Tô mưa nhu ở Tô chỉ Lan ngồi xuống bên người, trêu ghẹo nói: "Mỹ nữ bị ác long bắt đi, anh hùng từ trên trời giáng xuống, gợn gang giết chết ác long cứu ra mỹ nữ, sau đó không lưu tính danh tiêu sái rồi đi, quả thực quá lãng mạn rồi!"

Nữ nhân nào không muốn làm công chúa, không muốn gặp gỡ đồ long dũng sĩ đâu? Tô mưa nhu như vậy phá lệ độc lập lại kiêu ngạo nữ hài cũng không nhận được hưởng tới, Tô chỉ Lan như vậy hôn nhân bất hạnh nữ nhân, tự nhiên dễ dàng hơn rơi vào tay gã không còn cách nào tự kềm chế.

Tô mưa nhu hỏi tới chút tỉ mỉ, nhận không được tắc tắc kêu kỳ lạ, tiếp tục nói: "Nói không chừng người nọ thăm mến tỷ tỷ đã lâu, không có dũng khí bày tỏ, một mực yên lặng mặc thủ hộ tỷ tỷ. Chứng kiến tỷ tỷ gặp nạn, chỉ có phản đầu quên mình đi cứu. Nếu không.. Làm sao có thể chạy đi như vậy đúng lúc?!"

Tô chỉ Lan cảm giác lòng của mình thỉnh thoảng nhảy cực nhanh, hai tay theo bản năng xé rách sàng đan, thanh âm đều có chút run: "Thật sao?"

"Nhất định là như vậy!" Tô mưa nhu trong lòng cười thầm, biểu hiện ra lại lời thề son sắt, lại nghiêng đầu lại hỏi: "Tỷ tỷ kia có thấy hay không hấn bộ dạng dài ngắn thế nào?"

Tô chỉ Lan cố gắng nghĩ lại, trong trí nhớ lại lần là mình thờ gấp rên rĩ, cùng người nọ vành tai và tóc mai chạm vào nhau tình hình, trên mặt bay lên hai luồng rặng mây đỏ, có chút ngượng ngùng lắc đầu nói: "Không nhớ rõ."

Tô mưa nhu bắt lại Tô chỉ Lan tay, có chút hâm mộ nói rằng: "Nói không chừng tỷ tỷ nhân họa đắc phúc, từ nay về sau tìm được hạnh phúc đâu. Về sau tỷ tỷ có thể phải chú ý dưới, cũng đừng làm cho người đồ long dũng sĩ từ người không coi vào đầu trốn."

Tô chỉ Lan phục hồi tinh thần lại, xấu hổ không thể át, rút tay về cúi đầu cười mắng: "Nói bậy bạ gì đó, nói không chừng chỉ là đúng dịp đã cứu ta, về sau lại không có cơ hội gặp mặt rồi."

Tô mưa nhu đương nhiên nhìn ra được Tô chỉ Lan nghĩ một đằng nói một nẻo, cũng không nói ra, thờ dãi nói rằng: "Đối lập tỷ tỷ dũng sĩ, hạ Huyền thực sự là tên quý nhát gan."

Tô chỉ Lan gạt đầu, tiếp tục hướng về kia cái bóng lưng, sắc mặt biến đổi bất định.

.....

.....

Bữa cơm rất là phong phú, Tô chỉ Lan, Tô mưa nhu mỗi bên có tâm sự, đều có chút trầm mặc, Tô Hân Dao cùng Tô tiểu trúc lại đang đấu võ mồm tranh cãi âm ỉ, bầu không khí ngược lại cũng không có vẻ nặng nề.

Tô tiểu trúc trừng mắt Tô Hân Dao, mắng một câu "Yêu tình" Tạm thời thu bình, đánh giá Tô chi Lan sắc mặt, nhỏ giọng hỏi: "Tỷ tỷ, cái họ kia Lưu không có lại khi dễ người đi?"

Bên trái vân biến sắc, nhúu trông coi Tô tiểu trúc.

Tô chi Lan dùng ngón út đem rũ đến trên gương mặt một chòm tóc để ý đến sau tai, sắc mặt hiện lên đỏ ửng nhàn nhạt cùng vui sướng, thanh tao lịch sự cười nói: "Yên tâm đi, tỷ tỷ giải thoát rồi, về sau cùng hẳn lại không có quan hệ."

"Thực sự?!" Bên trái vân, Tô Hân Dao, Tô tiểu trúc ba người vừa mừng vừa sợ.

Tô chi Lan cười không nói, chỉ là gật đầu.

Bên trái vân trước đây cố chấp tin tưởng Lưu thành nghiệp, suýt nữa bị hủy Tô chi Lan trọn đời, nghe nói như thế lệ quang doanh doanh, cúi đầu nước nờ nói: "Chi Lan, là mẹ có lỗi với người."

Tô chi Lan trong lòng đối với mẫu thân tự nhiên không khỏi có chút oán ý, nhìn Tô mưa nhu, Tô Hân Dao, có ý riêng nói: "Có ta làm phản lệ, mưa nhu, Hân Dao cần phải cảnh giác cao độ, không muốn giẫm lên vết xe đổ a."

Tô mưa nhu nhớ tới hạ Huyền lâm trận bỏ chạy, nhúu mày.

Bên trái vân trong lòng có chút hồ thẹn, trông coi Tô mưa nhu nói rằng: "Tuy là hạ Tô hai nhà mấy thập niên giao tình, nhưng nếu như mưa nhu thật không thích, nói thẳng là được. Hạ Huyền các người cũng đều gặp rồi, các người cảm thấy người khác thế nào?!"

Tô mưa nhu nhớ tới đột nhiên xuất hiện, cứu vớt Tô chi Lan thần bí nhân, đối với hạ Huyền ấn tượng kém hơn, trong trẻo lạnh lùng nói rằng: "Sắc lang..... Người nhất gan một cái! Ta mới không cần gả hẳn."

Bên trái vân có chút giật mình, không biết Tô mưa nhu thái độ làm sao trở nên nhanh như vậy, ngày hôm qua rõ ràng còn rất thân thiết cùng đi ra ngoài xem phòng a.

Tô tiểu trúc là Tô mưa nhu trung thực người sùng bái, nghiêm mặt nhỏ nói: "Ta chống đỡ mưa Nhu tỷ tỷ."

Tô Hân Dao cúi đầu chuyển hạ Huyền đưa kim cương dây xích tay, đứng ở hạ Huyền bên này, cười hi hi nói rằng: "Ta xem người khác rất tốt a, tính khí cũng tốt, cùng Tô mưa nhu rất xứng đôi a."

Bên trái vân liên tục gật đầu, nhìn về phía Tô chi Lan.

Tô chi Lan suy nghĩ một chút, hoà giải nói: "Chuyện này còn phải xem mưa nhu nghĩ như thế nào, ý kiến của chúng ta chỉ có thể làm tham khảo. Mấy ngày nữa hạ Huyền sẽ vào Giang Hải đại học, về sau cơ hội tiếp xúc cũng nhiều, mưa nhu trước chậm rãi quan sát a !."

Nghe ngữ khí, hiển nhiên Tô chi Lan cũng không coi trọng hạ Huyền.

Bên trái vân bỏ quyền, Tô mưa nhu, Tô tiểu trúc, Tô chi Lan phản đối, chỉ có Tô Hân Dao một nhóm tán thành.

Tô Hân Dao nhìn hai bên một chút, lặng lẽ le lưỡi, xem ra tình thế đối với hạ Huyền rất không lạc quan a.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Tỷ phu là đại sắc lang!

Giang hải học viện âm nhạc.

Tô Hân Dao ngồi sưởi bên cạnh trên băng đá, một tay chống cằm, chán đến chết trông coi đại môn, trông coi hạ Huyền chậm rì rì đi tới, liền vội vàng đứng lên vẫy tay hô: "Bên này bên này."

Hạ Huyền cười phát tay, trông coi Tô Hân Dao, âm thầm kinh diễm.

Tô Hân Dao trên người mặc thiên sắc ô vuông áo somi, bên trong còn có một cái quần trắng ăn mỗi ngón tay, hạ thân lại chỉ mặc một cái quần short jean, trắng nõn bắp đùi thon dài dưới ánh mặt trời hiện lên nhân nhật ánh huỳnh quang, xinh đẹp đến chói mắt, khiến người ta nhìn đã cảm thấy khí mát mẻ đập vào mặt, nhin không được tâm thần động rung.

Hạ Huyền chìa vào chu vi rất nhiều người ánh mắt ghen tỵ đi tới, vừa cười vừa nói: "Ta áp lực thật lớn."

Tô Hân Dao phốc thử cười, bỗng nhiên nở rộ miệng cười làm cho vài cái đi ngang qua nam sinh thấy ngây người lên, đi lên thân thiết vỗ vỗ hạ Huyền bả vai, nghịch ngợm nháy mắt mấy cái nói rằng: "Sẽ không trắng để cho ngươi có áp lực. Đi, dẫn ngươi đi nữ sinh ký túc xá nhìn, mỹ nữ rất nhiều yêu."

Học viện âm nhạc còn không có chính thức khai giảng, ngày hôm nay Tô Hân Dao muốn mang ký túc xá, cố ý gọi hạ Huyền tới làm lao động.

Đến rồi Tô Hân Dao ký túc xá, đã có mấy nữ sinh ở bên trong nói giỡn.

"Dao dao, đây là người nào a?!" Một đám nữ sinh ngạc nhiên đánh giá hạ Huyền, hỏi: "Cái này không phải là trong truyền thuyết ngươi cái kia thần bí bạn trai a!?"

Tô Hân Dao cười không nói, chỉ vào vài cái đã sửa sang lại bao vây đối với hạ Huyền nói rằng: "Nhiều như vậy, cũng phải dời đến đối diện tòa kia lâu đi."

"Không nói lời nào, chính là thầm chấp nhận?!" Một cái ha hả phong cách nữ hài đứng lên, nhìn từ trên xuống dưới quần áo mộc mạc hạ Huyền, vẻ mặt nghi vấn hỏi: "Cái kia kim cương dây xích tay, thực sự giá trị mấy triệu?!"

Hạ Huyền sững sốt một chút, nhìn Tô Hân Dao liếc mắt.

Tô Hân Dao không nói gì, công lên chứa nhạc khí bao vây, sắc mặt thản nhiên nói: "Đi thôi."

"Điên cuồng cái gì điên cuồng? Trang bị thanh cao gì?! Còn chưa phải là bị người bao nuôi?!....." Hạ Huyền, Tô Hân Dao vừa đi đến cửa cửa, liền nghe được phía sau có người lầm bầm.

Hạ Huyền cước bộ dừng dừng, neho mắt lại lạnh lùng nhìn chằm chằm cái kia ha hả nữ sinh.

Ha hả nữ sinh còn đang lầm bầm, ngẩng đầu nhìn đến hạ Huyền ánh mắt lạnh như băng, rung mình một cái, sắc mặt trắng bệch không dám nói nữa.

Tô Hân Dao lắc đầu, giật nhẹ hạ Huyền góc áo nói rằng: "Đi thôi."

.....

.....

Ra lâu túc xá, Tô Hân Dao hoảng hốt hoảng hốt sáng sửa chói mắt dây xích tay, ngoe đầu hỏi: "Làm sao, sẽ không muốn phải đi về a!?"

Hạ Huyền cười lắc đầu nói: "Đều tiền ngươi, đương nhiên sẽ không cản trở về."

"Lẽ nào ngươi là thật muốn bao nuôi ta?!" Tô Hân Dao hồ nghi nhìn một chút hạ Huyền, ánh mắt sáng ngời trung lóe ra giao hoạt.

Hạ Huyền đã đắc tội Tô mưa nhu, cũng không muốn đắc tội nữa cô em vợ, khoát tay lia lịa nói: "Không có không có, ta nào dám a."

"Hanh. Tin rằng ngươi cũng không dám!" Tô Hân Dao cao ngạo ngắc đầu lên, khinh thường nói: "Mấy triệu đã nghĩ bao bản tiểu thư?! Còn kém xa lắm đâu!"

Tô Hân Dao Ký túc xá mới, là nghiên cứu sinh lâu một cái nhà một gian, mặc dù có chút tiểu, tiền thuê cũng đắt, nhưng rất u tĩnh.

"Ngày hôm nay kéo ngươi làm cu li, cho ngươi viết tin tức nội tình làm thù lao a!!" Tô Hân Dao đem bao lớn bao nhỏ đều để dưới đất, thấp giọng hỏi: "Ngươi làm sao đắc tội mưa nhu a đi rồi?! Không sẽ là vợ vả muốn đẩy ngã nàng thất bại a!?"

"Mưa nhu a đi....." Hạ Huyền đối với tiếng xưng hô này không biết nói gì, cười khổ nói: "Một lời khó nói hết a."

Tô Hân Dao không có hỏi tới, an ủi vỗ vỗ hạ Huyền bả vai, thờ dài đồng tình trông coi hạ Huyền nói rằng: "Khuya ngày hôm trước, Tô gia triệu khai toàn thể thành viên đại hội, đối với ngươi tiến hành đầu phiếu biểu quyết, kết quả rất là thê thảm a. Một nhóm bỏ quyền, ba nhóm phản đối, chỉ có ta đầu tán thành."

Hạ Huyền khổ não xoa mi tâm, cười thờ dài nói: "Chinh phục đường, gánh nặng đường xa a."

Đề tỏ lòng đối với Tô Hân Dao cái này nội gian cảm kích, hạ Huyền cúi đầu bằng Tô Hân Dao thu xếp đồ đạc.

"A..... Cái kia ngươi không thể di chuyển!" Tô Hân Dao kinh hô một tiếng, nhảy qua ngăn cản hạ Huyền.

Tô Hân Dao gì đó, bao lớn bao nhỏ rất nhiều, phần lớn đều là quần áo và các loại tất cả lớn nhỏ nhạc khí.

Hạ Huyền còn tưởng rằng Tô Hân Dao không muốn chính mình quá mệt mỏi, tự nhiên không để cho. Hai người nhét chung một chỗ cướp đoạt cái xách tay kia.

Xoẹt một tiếng, bao vây bị xé mở, đồ vật bên trong lập tức đều vẩy đi ra. Nhất thời, hoa hoa lục lục các thức thiếp thân nội y bay lượn trên không trung, nhan sắc khiến người ta hoa mắt, quả thực giống như một hồi nội y mưa.

Hạ Huyền tự tay tiếp được một cái, cúi đầu vừa nhìn, lại là một quần chữ đinh, trong lúc nhất thời cảm cũng không phải, nhưng cũng không phải, nhất thời ngốc ở nơi nào.

"Ngươi..... Ngươi..... Ngươi..... Đều nói không cho ngươi động!" Tô Hân Dao cũng choáng váng, tiến lên một bả từ hạ Huyền trong tay đoạt lại, sắc mặt đỏ đều giống như hóa thiêu, cắn răng nói: "Đều tại ngươi! Tỷ phu quả nhiên là một đại sắc lang!"

Hạ Huyền sau lùi một bước, cười khan nói: "Ngoài ý muốn ngoài ý muốn, tuyệt đối là ngoài ý muốn."

Tô Hân Dao tức giận trừng hạ huyền nhất nhãn, xem hắn tay chân luống cuống đáng đáp, bốt giận hơn phân nửa, nhin không được phốc thử cười, mắng: "Xem ngươi ngốc dạng! Nếu như sắc lang đều giống như ngươi vậy, sớm bị người đánh chết!"

Hạ Huyền thở phào nhẹ nhõm, nhanh lên lấy lòng, khom lưng nói: "Ta giúp ngươi nhát....."

"Ngươi....." Tô Hân Dao mục trừng khẩu ngốc, bị tức không nói, dậm chân nói: "Buông, đừng nhúc nhích, ta tự mình tới!"

Hạ Huyền biết mình lại làm sai chuyện, lộ vẻ tức giận đứng dậy, ché cười cầm trong tay mấy y hung y đưa cho Tô Hân Dao.

Tô Hân Dao tức giận ngồi chồm hỏm dưới đất nhát, ngượng ngùng hơn, ở hạ Huyền không thấy được góc độ, nhưng ở căn môi âm thầm cười, len lén liếc hạ huyền nhất nhãn.

Hạ Huyền trên tay còn lưu lại hung y xúc cảm khác thường, mơ hồ còn có cổ nhân nhát mùi thơm, nhúu nhìn một chút ngón tay, bàn tay đến trước lỗ mũi mặt, nhẹ nhàng ngửi một cái.

"Tỷ phu!!! Ngươi đang làm gì?!"

Hạ Huyền bị bắt cái hiện hành, lúng túng nói không ra lời.

"Vừa mới động tác kia..... Quá bỉ ổi!" Tô Hân Dao cũng bị hạ Huyền tiếp nhị liên tam việc ngốc khiến cho không có tính khí, tức giận hỏi: "Cảm giác thế nào?!"

"A..... Rất thơm..... Chính là dường như có chút hơi....."

Hạ Huyền theo bản năng thành thực nói ra ý nghĩ trong lòng, nói xong liền không nhin được muốn tát mình bạt tai.

Tô Hân Dao lần này nhưng là chân hóa, không có buông tha hạ Huyền, cúi đầu nhìn trước ngực mình, ngẩng đầu ưỡn ngực, từng bước hướng hạ Huyền tới gần, cắn răng nghiêng lợi nói: "Tiểu?! Nơi nào nhỏ?! Không tin ngươi sờ sờ, tuyệt đối so với nhìn lớn!"

Hạ Huyền cũng về phía sau từng bước lui, liên tục phát tay, cười khan nói: "Ngươi nghe ta giải thích..... Ta không phải ý kia..... Có ít nhất b+....."

"Là c+!!!" Tô Hân Dao cũng là một nghiệp dư nữ hải tử, nghe được hạ Huyền lời này hoàn toàn bị tức đến chập mạch rồi, ưỡn ngực lớn tiếng nói: "Sờ! Không phải sờ không được!"

Hạ Huyền càng nói càng sai, đã dựa vào trên tường, sàu mi khổ kiếm.

Tô Hân Dao tức giận từng bước tới gần, căn bản không có chú ý khoảng cách giữa hai người, một bước bước qua đi, giờ cao hai ngọn núi vừa lúc đụng phải hạ Huyền trên tay.

Hạ Huyền xúc tua đều là mềm nhũn xúc cảm, theo bản năng dùng sức néo néo.

Tô Hân Dao cúi đầu nhìn chính mình bộ ngực lưỡng hai bàn tay, mới ý thức tới chuyện gì xảy ra, kinh hoàng lui lại đến góc nhà, hai tay che ở trước ngực nhắm mắt lại hô: "Tỷ phu, ngươi thật là một đại sắc lang!"

.....

Chương 17: Sợ người không uống nổi

.....

Tô Hân Dao vừa thẹn vừa vội, cần môi tràn đầy phòng bị trông coi hạ Huyền.

Hạ Huyền cười khan, không biết nói cái gì cho phải.

Vừa mới đã xảy ra như vậy mập mờ sự tình, tiếp tục ở chỗ này dạng một cái không gian thu hẹp làm cho Tô Hân Dao trên mặt phát sốt, toàn thân không được tự nhiên, thẳng thắn đối nhưng dưới vật trong tay, nói lầm bầm: "Đi thôi, buổi tối ta tự mình tới thu thập."

Hạ Huyền tự nhiên không dám có bất đồng ý kiến, quy quy củ củ đi theo Tô Hân Dao phía sau, một bộ đánh chửi tùy ý dánh đáp.

Ra lâu tức xá, noãn dung dung gió phảng phát thổi đi Tô Hân Dao tức giận cùng khô nóng, cũng thoải tan giữa hai người ám muội.

"Vội vàng đem chuyện mới vừa rồi quên mất, còn dám muốn, ta bóp chết ngươi!" Tô Hân Dao đi ở sân trường trong, lại vênh vào tự đắc đứng lên, gương nanh múa vuốt hung hăng nhìn chăm chăm hạ Huyền, móng tay thật dài dưới ánh mặt trời tỏa sáng lấp lánh. Chỉ là dung nhan quá mức xinh đẹp, nhìn qua bây giờ không có bao nhiêu lực uy hiếp, càng giống như là tình lữ giữa làm nũng xấu lắm.

Hạ Huyền đưa tay thả ở sau người, liên tục gạt đầu, ánh mắt lại nhìn không được liếc Tô Hân Dao trước ngực liếc mắt.

Tô Hân Dao hầy còn tức giận bất bình nói: "Vừa mới thật sự là bị ngươi tức đến chập mạch rồi, bằng không sẽ không để cho ngươi đánh lớn như vậy tiện nghi!"

Hạ Huyền sai ai ra trình diện Tô Hân Dao không có truy cứu ý tứ, thờ phào nhẹ nhõm, liên tục nhận sai.

"Vậy ngươi nói một chút, ngươi sai ở đâu?!" Tô Hân Dao nghiêng đầu trông coi hạ Huyền, vẻ mặt nghiêm túc.

Hạ Huyền đầu đầu, ngượng ngừng cười nói: "Chớ nên qua quýt hỗ trợ....."

"Thiếu tránh nặng tìm nhẹ!" Tô Hân Dao nhỏ vụn hàm răng mài xèo xèo rung động, làm cho hạ Huyền mao cốt từng nhiên, rất sợ nàng nhào lên cắn mình một cái.

Tô Hân Dao sai ai ra trình diện hạ Huyền vẫn không rõ, tới gần hạ huyền nhất điểm, sắc mặt hồng hồng liếc hạ Huyền hạ thân liếc mắt, thấp giọng nói: "Nếu như ta hoài nghi ngươi hạ thân nhỏ, ngươi có tức giận hay không?!"

Hạ Huyền về mặt gạt mình, quán quýt một lát nhắm mắt nói: "Đương nhiên biết..... Là người đàn ông đều sẽ tức giận."

"Vậy thì đúng rồi!" Tô Hân Dao dù sao vẫn là một cô gái, nói lên lời như vậy đề luôn luôn chút không được tự nhiên, nỗ lực để cho mình nghiêm túc, đó mặt nhìn chăm chăm hạ Huyền hung ác nói: "Tuổi tác, vóc người, cũng là nữ nhân đại ky! Ngươi vừa mới hoài nghi vóc người của ta, giống như ta cười nhạo ngươi..... Nhỏ giống nhau, là hướng ta lớn nhất vũ nhục!"

Hạ Huyền ngẩn ngơ, hiện tại mới hiểu được, vừa mới chính mình phạm sai lầm là cỡ nào nghiêm trọng cỡ nào thái quá!

.....

.....

Trải qua lần này xâm nhập nói chuyện với nhau sau đó, hạ Huyền nhận thức được sai lầm của mình, làm khác sâu kiểm thảo.

Tô Hân Dao cũng đại độ biểu thị sẽ không truy cứu, cũng sẽ không về nhà cáo trạng, nhưng là lúc sau hạ Huyền tất nhiên theo gọi theo đến, sung mãn làm lao động tay chân, bảo tiêu các loại nhân vật, không thể tìm bất kỳ cố gì cự tuyệt.

Tô Hân Dao bắt hạ Huyền nhọc điểm, đang dương dương đắc ý áp bách hạ Huyền ký kết một loạt hiệp ước không bình đẳng, đâm đầu đi tới mấy cái anh chàng đẹp trai mỹ nữ.

"Đi?! Hân Dao, thật là đúng dịp a....."

Tô Hân Dao thu hồi tiểu ý, nhàn nhạt gạt đầu, đối với hạ Huyền giới thiệu: "Ta nguyên lai bạn cùng phòng Lưu kiều kiều, bạn trai nàng triệu Vũ..... Bạn học ta Trần cường, cô phi lượng."

Hạ Huyền bèn nhảy đã nhận ra Tô Hân Dao lãnh đạm, cười gạt đầu thăm hỏi.

Mấy ngày hôm trước, Lư Kiều Kiều lập tô Hân Dao đi dạo phố, vốn muốn thị uy, thuận tiện làm cho Tô Hân Dao xấu mặt, lại không nghĩ rằng để cho nàng đại xuất danh tiếng, ngược lại là chính mình khiến cho đầy bụi đất, trong lòng tự nhiên hận ý càng sâu, trở lại trường học ngược lại trắng trợn tàn Tô Hân Dao bị bao đường lời đồn.

Tô Hân Dao cũng chính bởi vì cùng nàng mâu thuẫn, mới thẳng thắn mang ra ký túc xá chính mình ở.

Lư Kiều Kiều nghe nói bao nuôi Tô Hân Dao chính chủ lộ diện, làm sao bằng lòng bỏ qua, tìm hồ bằng cầu hữu tới chặn hai người, chuẩn bị tìm Tô Hân Dao phiền phức, nhìn từ trên xuống dưới quần áo, tướng mạo, khí chất cũng không quá mức xuất sắc hạ Huyền, về mặt hồ nghi.

"Hân Dao, ngươi cũng là bởi vì hắn, chỉ có cự tuyệt ta?!" Một cái khôi ngô kẻ cơ bắp tiến lên một bước, về mặt vội vàng nói: "Ta nơi nào kém hơn hắn!!"

"Trần cường, ta và người nào cùng một chỗ, cùng ngươi không có quan hệ." Tô Hân Dao mặt lạnh, có chút tức giận nói rằng: "Còn có, ta và ngươi cũng không quen thuộc, biệt khiếu thân thiết như vậy."

Hạ Huyền trông coi Lư Kiều Kiều, triệu Vũ, cô phi lượn về mặt chờ đấy xem kịch vui biểu tình, trong bụng thờ dài, biết đây tuyệt không phải vô tình gặp được.

Có lần trước giáo huấn, Lư Kiều Kiều, triệu Vũ không hề mình trần ra trận, mà là cô động đầu óc ngu si bóp thịt của nam Trần cường.

Trần cường hiển nhiên không ủng hộ Tô Hân Dao lời nói, tiếp tục tới gần, tự tay muốn nắm Tô Hân Dao tay, không tha thứ nói: "Mang ký túc xá ngươi vì sao không gọi ta?! Tại sao muốn cùng hắn thân thiết như vậy?!"

Hạ Huyền rốt cục đã nhìn ra, cái này Trần cường không chỉ có mình cảm giác hải lòng, vẫn là đầu sẽ không chuyển biến toàn cơ bắp, tự tay ngăn Trần mạnh tay, thờ dài nói rằng: "Nàng nói không thích ngươi, ngươi hà tất cường cầu."

Trần cường một thân bắp thịt chống đỡ t Tuất đều nhanh muốn nứt mở, cánh tay càng là so với hạ Huyền to rất nhiều, không nghĩ tới lại bị đơn giản ngăn, ngăn người trừng mắt hạ Huyền nói: "Ngươi dám cùng ta động thủ?!"

Tô Hân Dao là học viện âm nhạc nổi danh nhất hoa hậu giảng đường, Trần cường, triệu Vũ, cô phi lượn cũng là trong trường học nhân vật phong vân. Bên này tranh chấp đã hấp dẫn rất nhiều người đi đường chú ý, tứ diện đều có người ở vừa xem cuộc vui một bên xì xào bàn tán.

Triệu Vũ đi tới Trần cường thân bên, thấp giọng nói câu gì, Trần cường nhăn nhó sáng lên, nhìn về phía hạ Huyền ánh mắt có chút bất thiện.

Lư Kiều Kiều làm bộ hảo ý khuyên nhủ nói: "Không nên ồn ào rồi, đều là bằng hữu a. Hạ Huyền đứng vậy, hắn là lần đầu tiên tới trường học của chúng ta a !, không bằng chúng ta mang ngươi đi dạo một chút vườn trường a !, nếu không... Chẳng phải là đi không?"

Tô Hân Dao nhủ, biết nàng không có hảo ý, sẽ mở miệng cự tuyệt.

Hạ Huyền cầm Tô Hân Dao tay ý bảo nàng yên tâm, cười gật đầu nói: "Tốt."

.....

.....

Tô Hân Dao lôi kéo hạ Huyền đi ở phía sau, nhủ nói rằng: "Triệu Vũ, Trần cường, cô phi lượn đều là giang hải nổi danh quần áo lụa là, nhất là cái kia Trần cường, khi còn bé qua được bệnh, đầu óc không quá linh quang, ý vào gia thế yếu nhất khi dễ người..... Ngươi chớ nên chầy cái này giao du với kẻ xấu!"

"Trần cường..... Trần gia....." Hạ Huyền Tâm trung mặc niệm vài tiếng, trông coi nhủ mảy Tô Hân Dao, thảo hảo cười nói: "Yên tâm, giúp ngươi đánh đuổi mấy con ruồi, coi như là bồi tội được rồi."

Tô Hân Dao hừ một tiếng, ngang hạ huyền nhất nhãn, trên mặt bay lên hai luồng đỏ ửng, cho rằng hạ Huyền lại đang trêu đùa chính mình.

Trần cường trông coi Tô Hân Dao không thẳng thẹn thùng nhưng lại, trên mặt tức giận càng tăng lên.

Cô phi lượn kéo Trần cường, thấp giọng nói rằng: "Xem ta."

"Ngươi xem, đây chính là chúng ta trường học bi-a câu lạc bộ." Cô phi lượn chỉ vào một cái nhà lóe sáng kiến trúc, khê khom người, làm bộ nói: "Bi nhân bất tài, chính là câu lạc bộ chủ tịch, mấy vị xin mời."

Học viện âm nhạc tài đại khí thô, bi-a câu lạc bộ cũng có ba tầng, bên trong có chuyên nghiệp cầu đài, thậm chí có loại nhỏ quầy bar.

Golf, Gers dạ khắc được xưng quý tộc vận động, ở tiểu chi phí giới thịnh hành học viện âm nhạc, tự nhiên rất có thị trường.

"Có muốn hay không chơi một ván?" Cô phi lượn tự tiểu phi tiểu trông coi hạ Huyền, khiến người ta sạch ra một cái cầu đài: "Gers dạ khắc, sẽ phải chơi a !?"

Hạ huyền nhất khuôn mặt khỏ sở nói: "Kỳ thực ta bóng bàn cùng túc cầu chơi được tốt hơn."

"Bóng bàn..... Túc cầu..... Ha ha....." Trần cường, triệu Vũ cười ha ha, tràn đầy khinh thường, Gers dạ khắc cũng là quý tộc vận động, là bóng bàn, túc cầu lớn như vậy chúng ngoạn ý có thể so sánh sao?!!

Quả nhiên là một cái thổ bao tử!

Tô Hân Dao đã biết những người này là có ý gì, nhất định là muốn bi-a trình độ tiếp cận chuyên nghiệp cỡ phi lượng trước mặt mọi người còn ăn hiếp hạ huyền nhất cục, nhục nhả nàng một phen, nhìn về phía hạ huyền nhất khuôn mặt lo lắng.

Cỗ phi lượng sai ai ra trình diện hạ Huyền rụt rè, đương nhiên càng không thể bỏ qua hắn, cũng không đợi hắn cự tuyệt, vỗ vỗ tay lớn tiếng nói: "Được rồi, đều dừng lại. Vị này, là chúng ta hoa hậu của trường bằng hữu hạ Huyền, phía dưới từ ta và hắn chơi một ván Gers dạ khắc."

Câu lạc bộ cả trai lẫn gái đều vây quanh, trông coi sắc mặt nhìn không tốt Tô Hân Dao, về mặt đắc ý Trần cường, cũng đã đoán được sự tình đại khái.

"Ha ha..... Chủ tịch đại nhân, nhưng là đã lâu không thấy người xuất thủ, chẳng lẽ vị này chính là cao thủ....."

"Đúng vậy đúng vậy, nghe nói nghỉ hè chủ tịch đi Anh quốc huấn luyện đặc biệt qua?"

Nơi đây, tự nhiên đủ cỗ phi sáng hồ bằng cầu hữu, như là đã nhìn ra cỗ phi lượng muốn ở mỹ nhân trước mặt dương oai, thuận tiện nhục nhả một cái cái kia ngoại lai tiểu tử, tự nhiên góp vui ở một bên châm ngòi thổi gió.

Cỗ phi lượng khiến người ta cảm ra bản thân chuyên dụng gậy golf, căng thẳng cười không nói chuyện.

"Nếu là tỷ thí, tổng yếu có tiền trúng giải." Triệu trên mái hiên trước một bước, nhìn bên cạnh quẩy bar liếc mắt, vừa cười vừa nói: "Tốt như vậy, thua năm phần, uống một ly huyết ky."

Tô Hân Dao biến sắc, nhú mày, không nghĩ tới triệu Vũ như thế không kiêng nể gì cả.

"Tốt!"

Người chung quanh lớn tiếng ồn ào, vung tay vung chân vây lại không muốn bỏ qua cái này náo nhiệt.

Có vài người thì lẩn tránh rất xa, không đành lòng xem cỗ phi lượng như vậy trần truồng nhục nhả hạ Huyền.

"Ta nhớ được Gers dạ khắc tối cao 147 phân a !?" Hạ Huyền có chút không xác định, lắc đầu nói: "Vẫn thua vô cùng uống một chén a !."

Cỗ phi lượng suất chút nữa nhin không được cười, trông coi tựa hồ còn không biết mình tình cảnh hạ Huyền, khiêu khích nói: "Sợ có thể chịu thua a."

Người chung quanh lại bắt đầu ồn ào, tiếng huyền náo một mảnh.

Hạ Huyền cầm lấy một cây cơ bi da, khe khẽ thở dài, tự lẩm bẩm: "Đứa nhỏ ngốc, ta là sợ người một hồi không uống nổi a....."

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Lực mạnh xuất kỳ tích!

【 Cầu phiếu đề cử cầu cất dấu.....】

.....

Chu vi tiếng huyền náo một mảnh, cỗ phi sáng hồ bằng cầu hữu e sợ cho thiên hạ bất loạn, lập tức ở bên cạnh trên bàn bi da dọn lên mười mấy chai rượu mạnh, hi hi ha ha chờ đấy xem hạ Huyền xấu mặt.

Cỗ phi lượng hiển nhiên rất hưởng thụ bị người chú mục chính là cảm giác, nhìn sắc mặt nhìn không tốt Tô Hân Dao liếc mắt, xoay người lại vỗ vỗ Trần mạnh bả vai, thấp giọng âm hiểm cười nói: "Chờ đấy xem kịch vui a !. Xem ta như thế nào ngược chết hắn."

Hạ Huyền thuận tay mang theo một cây thấp kém gậy golf, cúi đầu đứng ở nơi đó.

Ở những người khác xem ra, tự nhiên là chột dạ rụt rè biểu hiện, người chung quanh tiếng cười tự nhiên càng thêm chẳng đáng.

Cổ phi lượng tài chơi banh xuất chúng, lo lắng cho mình khai cầu sẽ làm hạ Huyền sớm chịu thua, sẽ không có nhục nhã cơ hội của hắn, giả mù sa mưa khiêm nhượng nói: "Người là khách nhân, người trước khai cầu a !."

Hạ Huyền cũng không khiêm nhượng, gạt đầu, cúi người qua quét liếc một cái, bỗng nhiên lực mạnh ra cái.

Ba!

Lực lượng khổng lồ làm cho tiếng đánh phá lệ thanh thúy vang dội. Quả cầu đỏ rào rào một tiếng tán ra, cầu trên đài loạn thành nhất đoàn.

"Ha ha..... Gers dạ khắc tay mở tất sát kỹ, lực mạnh xuất kỳ tích sao?!"

Hạ Huyền không đứng tiêu chuẩn tư thế, liêu lĩnh ra cái cùng khoa trương lực lượng, bên ngoài người chung quanh xem ra, thật sự là lại diễn hình bất quá thái điều đặc thù, ở vừa mới tiếp xúc Gers dạ khắc thái điều trên người vô cùng thông thường.

Mà hay là lực mạnh xuất kỳ tích, chính là cao thủ trào phúng thái điều không hiểu không chế chạy chỗ, một mặt thích dựa vào lực mạnh đánh bóng, thuần túy dựa vào vận khí tiến cầu.

Tô Hân Dao chứng kiến tình hình này, trong lòng cũng là mát lạnh, đều không đành lòng nhìn nữa.

Đồng!

Một viên quả cầu đỏ lao đảo, miễn cưỡng vào túi.

"Dựa vào, lực mạnh xuất kỳ tích, quả nhiên là thái điều tất sát kỹ!"

"Lau, cái này vận cứt chó..... Vô địch....."

Chứng kiến quả cầu đỏ vào túi, người chung quanh ngăn người, cũng không nhận được mắng to hạ Huyền Chân là vận cứt chó.

"Ha ha..... Vận khí thật tốt!" Hạ Huyền tựa hồ căn bản không phát hiện những người khác đang giễu cợt, rất hài lòng liên tục gạt đầu.

Cổ phi lượng trong lòng cười nhạt, cho thấy trên lại làm bộ hảo tâm nhắc nhở: "Như người vậy chơi không được. Gers dạ khắc không phải tám cầu, là có phạm quy cùng phạt phân, phải chú ý phòng thủ a."

Hạ Huyền lơ đãng cười cười, làm bộ ngấm nửa ngày, lại một cái lực mạnh đánh bóng, trông coi bính bính khiêu khiêu quả cầu đen vào túi, thật dài xả giận.

Cổ phi lượng bữu môi khinh thường, trông coi tự thành một đồng quả cầu đỏ, hoạt động một chút ngón tay, chuẩn bị xuất thủ, trông coi hạ Huyền lại là lực mạnh ra cái, lại một viên quả cầu đỏ vào túi, nhất thời ngăn người tại đó.

"Ha ha, vận khí tốt, không có biện pháp a." Hạ Huyền làm bộ lắc đầu, cảm thán liên tục.

Cổ phi lượng nhìn không được nhử mồi, có chút bất đắc dĩ. Có đôi khi chính là như vậy, thái điều chỉ dựa vào "Lực mạnh xuất kỳ tích" Tiếp theo đánh ra tốt thành tích, chỉ có thể chịu nhìn tình tình đợi, cũng không tin hạ Huyền vận khí vẫn tốt như vậy.

Ba.

Hạ Huyền lần nữa đánh bóng vào túi, đứng lên thật dài thở ra một hơi.

"A....." Phụ trách tỷ số Lưu kiều kiều cho hạ Huyền lại bỏ thêm 7 phần, nhìn không được kinh hô một tiếng.

Cổ phi lượng bỗng nhiên phục hồi tinh thần lại, quá sợ hãi.

Bất tri bất giác, hạ Huyền đã liên tục được bốn mươi tám phần.

Triệu Vũ, Trần cường đã nhủ, có chút nóng nảy thấp giọng hỏi: "Chuyện gì xảy ra?"

"Yên tâm, hắn chỉ là vận khí tốt mà thôi." Cổ phi lượng nhìn xuống bất an trong lòng, quan sát hạ Huyền nhất lần cũng phát hiện cao thủ gì phong phạm, cắn răng nói: "Còn dư lại này cầu, cũng đủ thắng hắn."

Thanh âm chưa dứt, hạ Huyền lần nữa đánh bóng vào túi, làm cho cổ phi lượng, Trần cường, triệu Vũ trong lòng ba người cả kinh, sắc mặt trắng bệch.

Lúc này, người chung quanh cũng nhận thấy được không đúng, đều trầm mặc trông coi, lại không có người lớn tiếng mắng hạ Huyền vận cứt chó.

Tô Hân Dao trong lòng sinh ra vô tận lòng tin, không rõ tin tưởng hạ Huyền thật có thể đánh ra tuyệt thành tích tốt, sáng trông suốt con mắt không nhúc nhích nhìn chăm chăm hạ Huyền, tựa hồ muốn từ sắc mặt hắn nhìn ra hoa tới.

"Làm sao vậy?!" Hạ Huyền quay đầu trông coi Tô Hân Dao ôn nhu nói: "Chờ không nhìn được?!"

Tô Hân Dao không nghĩ tới hạ Huyền đột nhiên nói chuyện với mình, thanh âm lại phá lệ ôn nhu, vội vã cúi đầu không dám uống hạ Huyền đối diện, có chút bối rối gật đầu: "Ừ..... Đúng vậy....."

"Được rồi..... Ta đây tận lực nhanh lên một chút đánh xong....."

Hạ Huyền hít hơi, cả người khí chất biến đổi, lại không có phía trước lười nhác, sắc mặt nghiêm nghị, đánh bóng tư thế cũng vô cùng tiêu chuẩn, ra cái cũng phá lệ kiên quyết thẳng thắn.

Chu vi vang lên ông ông tiếng nghị luận.

"Con bà nó, nhất định là ta hoa mắt a !?! Minh làm Gers dạ khắc, sau đó chính mình giải khai?! Đây là đang khoe khoang kỹ thuật a !?!"

Cổ phi lượng trong lòng cảm giác nặng nề, chân mày giật một cái, trong lòng rõ ràng vừa mới quả banh kia mình tuyệt đối đánh không được.

Hạ Huyền lười quan tâm tới cổ phi lượng tâm tình, ra cái tốc độ cực nhanh, ghim cái, cao cái, thấp cái, cùng cầu, hạ bút thành văn, quả thực không gì làm không được.

Ba ba ba!

Thanh thúy đánh bóng tiếng liên tục vang lên, tựa hồ có loại vận luật đặc biệt.

Thế nhưng, thanh âm này ở cổ phi lượng, Trần cường, triệu Vũ, Lưu kiều kiều đám người nghe tới, tuyệt đối không tính là dễ nghe.

Tương phản, theo thanh âm kia không ngừng vang lên, mấy người sắc mặt càng ngày càng khó coi. Nhất là chủ động khiêu chiến cổ phi lượng, trông coi bên cạnh mùi mấy chai rượu mạnh, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

Chu vi cũng lặng ngắt như tờ, phảng phất đều sợ hãi quấy rầy hạ Huyền phát huy.

Ba!

Hạ Huyền sắp tới cầu đánh vào, lớn như vậy cầu trên đài, chỉ còn lại có cô linh linh một cái bạch cầu.

"Tốt!"

Chính mắt thấy trong truyền thuyết đơn cái 147 phân, người chung quanh nhìn không được lớn tiếng vỗ tay tán thưởng.

Hạ Huyền buông gậy golf, thật dài xả giận, đối với Tô Hân Dao hạ thấp người khom lưng, vô cùng thân sĩ nói: "May mắn không làm nhục mệnh."

Tô Hân Dao cũng không nhìn được có chút nhảy nhót, cắn môi trắng hạ huyền nhất nhãn, hừ nói: "Chính ngươi thể hiện, đâu có chuyện gì liên quan tới ta a."

"Đều mẹ nó cầm miệng!"

Trần cường trông coi hạ Huyền, Tô Hân Dao "Liếc mắt đưa tình", nhũu hét lớn một tiếng, đề xướng chung quanh tiếng khen, hung tợn trông coi hạ Huyền.

Hạ Huyền lơ đãng, cười chỉ chỉ bên cạnh cầu trên bàn mùi mấy chai rượu mạnh, thờ dãi nói rằng: "Ta trước cũng đã nói, tốt nhất thua vô cùng uống một chén, nếu không... Ngươi khả năng uống không hết đã bất tỉnh."

Cổ phi lượng sắc mặt xanh lét lúc thì trắng một hồi, rung giọng nói: "Ngươi..... Ngươi..... Không phải nói sẽ không chơi sao?!"

"Lời này ta cũng không nói." Hạ Huyền lắc đầu, nghiêm túc cải chính nói: "Ta chỉ nói là, so với việc Gers dạ khắc, bóng bàn, túc cầu ta chơi được tốt hơn mà thôi."

Trước, hạ Huyền nói bóng bàn, túc cầu chơi được tốt hơn, những người khác chỉ biết cười nhạo hắn chột dạ rụt rè.

Hiện tại, lại khiến người ta cảm thấy bí hiểm.

Cổ phi lượng chủ động khiêu chiến hạ Huyền, không nghĩ tới cuối cùng tự rước lấy nhục, trước mắt bao người, cắn răng cầm lấy một chai rượu mạnh, ngửa đầu miệng lớn rót hết.

Hạ Huyền bình tĩnh nhìn, cũng không có ý ngăn cản.

Thình thịch!

Uống hai bình nhiều, cổ phi lượng một đầu vừa ngã vào thấp giọng, không biết là thật say bất tỉnh vẫn giả bộ.

Tô Hân Dao sáng trông suốt mắt nhìn hạ Huyền gò má, trong ánh mắt có không che giấu được hài lòng, kinh ngạc, sùng bái và thích.

"Mẹ kiếp , một phé vật!" Trần cường nhíu trông coi đã bất tỉnh cổ phi lượng, hận hận đập hấn một cái, hoạt động một chút thân thể, khoe khoang tựa như phô bày một phen chính mình khắp người bắp thịt, nhìn chăm chăm hạ Huyền lạnh lùng khiêu khích nói: "Dưới lầu là của ta Tae Kwon Do câu lạc bộ, có hứng thú hay không dưới đi chơi một chút?!"

Người chung quanh hiển nhiên biết Trần mạnh tính tình nóng nảy cùng vũ lực giá trị, trong lúc nhất thời cảm như hèn.

Tô Hân Dao cũng nhíu, trông coi so với hạ Huyền chỉ ít một vòng to Trần cường, lạnh lùng nói: "Trần cường, nguoi chớ quá mức!"

Triệu trên mái hiên trước một bước, ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Lời không thể nói lung tung a. Trần cường cũng chỉ là mời hấn dưới đi đi thăm một chút mà thôi, có thể không có có ác ý gì a."

Tô Hân Dao chán ghét nhìn triệu Vũ liếc mắt, đôi tay nắm lấy hạ Huyền cánh tay, khẽ gạt đầu một cái.

"Là nam tử hán liền đáp ứng, trốn nữ nhân phía sau có gì tài ba?!" Lưu kiều kiều trốn đoàn người phía sau, cổ ý đâm một câu.

Hạ Huyền cảm Tô Hân Dao tay, nhìn vẻ mặt khiêu khích Trần cường, vẻ mặt khổ sở nói: "Kỳ thực, so với Tae Kwon Do, Thái quyền cùng thái cực ta chơi được tốt hơn....."

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Tỷ phu Cảm ơn người 【 Cầu phiếu cầu cất dấu 】

"Kỳ thực, so với Tae Kwon Do, Thái quyền cùng thái cực ta chơi được tốt hơn....."

Lại là này bộ dạng, trông coi liền cần ăn đòn. Lại là loại giọng nói này, nghe xong hận đến nha dương dương.

Vừa mới cổ phi lượng đắc ý vô cùng, chủ động khiêu chiến, hạ Huyền nói đúng là rồi không sai biệt lắm nói, để cho người ta cho là hấn chột dạ rụt rè. Kết quả hạ Huyền đại phát thần uy, ngược cổ phi lượng không còn cách nào khác, làm cho quần chúng vây xem diệt phá đầy đất kính mắt.

Triệu Vũ, Lưu kiều kiều bị ghen nói không ra lời, trên mặt nóng hừng hực. Trần cường bị tức cái trán gân xanh đập mạnh.

"Ít nói nhảm! Đi thôi." Trần cường như trước lòng tin tràn đầy, hùng cù củ ở phía trước dẫn đường.

Gers dạ khắc nói được là kỹ xảo, có thể ở cầu trên bàn chơi ra đẹp mắt trò gian trá"Linh xảo nhu nhược" Tay, có thể chống đỡ mình vài cái trọng thích?! Lùi một bước nói, chỉ cần xem lưỡng thân thể của con người điều kiện, hơi có vẻ gầy yếu hạ Huyền cũng tuyệt không có hy vọng thắng.

Hạ Huyền huỷ một cái dưới Gers dạ khắc tài chơi banh, làm cho luôn luôn mất cao hơn đầu cổ phi lượng đầy bụi đất, bây giờ lại muốn cùng Trần cường đánh nhau, tự nhiên đưa tới càng nhiều hơn khán giả.

Tô Hân Dao đi theo hạ Huyền phía sau, sắc mặt phức tạp, lo lắng hơn, càng mơ hồ có loại chờ mong, chờ mong hạ Huyền có thể lại hãnh diện một lần!

Trần cường đổi lại Tae Kwon Do đạo phục, toàn thân tràn đầy nỗ lực lượng, phát tay đánh đuổi đang luyện tập học viện, nhảy đến chính giữa trên đệm, chỉ vào hạ Huyền nói: "Đến đây đi! Thua, quý xuống đất bò ba vòng, về sau không được vương víu Hân Dao! Thắng, ôm mỹ nhân về!"

Chung quanh khán giả chột gật đầu, gây ra động tĩnh lớn như vậy, quả nhiên là vì tranh giành tình nhân! Hồng nhan họa thủy, cổ nhân không gạt ta ta.

Trong lúc nhất thời, ánh mắt của mọi người đều ở đây hạ Huyền, Tô Hân Dao giữa hai người lưu chuyển, thỉnh thoảng thấp giọng nói chuyện với nhau, ánh mắt cùng nụ cười đều có vẻ ám muội không gì sánh được.

Tô Hân Dao trong lòng cảm tức, vừa muốn mắng Trần cường một trận, nhận thấy được mọi người ánh mắt khác thường, minh bạch là hiểu lầm rồi hạ

Huyền cùng quan hệ của mình, xấu hổ cúi đầu. Nhưng không biết động tác này ở những người khác xem ra, đơn giản là thăm chấp nhận ước định này, càng thăm chấp nhận cùng hạ Huyền quan hệ.

Hạ Huyền nhìn Tô Hân Dao liếc mắt, nhỏ giọng hỏi: "Một phần vận ta thua làm sao bây giờ?"

Tô Hân Dao trừng hạ huyền nhất nhãn, căn nhỏ vụn hàm răng thấp giọng uy hiếp nói: "Thua, ta liền cắn chết ngươi!"

Trần cường chứng kiến hạ Huyền lúc này vẫn không quên liếc mắt đưa tình, trong con giận dữ, trong lòng nổi lên sát tâm.

Hạ Huyền cũng không còn còn y phục, biếng nhác đi tới.

Người chung quanh làm thành một vòng tròn lớn, nín hơi ngưng thần, phòng lớn như thế bên trong vắng vẻ một mảnh.

Rốt cuộc là Tô Hân Dao thần bí bạn trai lần nữa khiến người ta diệt phá kính mắt, vẫn là lộ ra nguyên hình bị Trần cường còn ăn hiếp?! Tất cả mọi người rất là chờ mong.

Hắc!!

Trần cường hét lớn một tiếng, lớn tiếng dọa người, bỗng nhiên bán ra một bước dài nhảy trên không trung, một cái thế đại lực trầm cao đá vào cẳng chân, quét về phía hạ Huyền đầu.

Thình thịch!

Hạ Huyền dùng cánh tay ngăn trở, hết ý liền lùi lại mấy bước, nhú mày.

Cao đá vào cẳng chân, là Tae Kwon Do trung bình sai ai ra trình diện cũng rất nguy hiểm nhất chiêu, luyện bắt đảo gia rất dễ dàng lộng thương chính mình, cao thủ dùng đến đã có nhất chiêu chế thắng hiệu quả.

Trần mạnh lên tới chính là như vậy ngoan chiêu, lại dùng toàn lực, nhiều lần đều đá về phía hạ Huyền đầu, hiển nhiên là đối với hạ Huyền động sát tâm.

Trần mạnh đến nỗi thế không tha người, cao đá vào cẳng chân đá liên tục, nhìn qua chiếm hết phía, chèn ép hạ Huyền liên tiếp lui về phía sau.

Lưu kiều kiều, triệu Vũ ám ám thở phào nhẹ nhõm, trầm tĩnh lại.

Tô Hân Dao khăn trương vạt bắt tay vào làm ngón tay, tìm đều nhảy đến cổ rồi rồi.

Trần cường có khổ tự biết, cao đá vào cẳng chân uy lực lớn không giả, đẹp có thể dọa người cũng không sai, nhưng là cũng vô cùng tiêu hao thể lực. Cái này một chút thời gian Trần cường đã thở hồng hộc, đầu đầy mồ hôi.

Hạ Huyền lần nữa ngăn trở Trần mạnh đá chéo, phản kích lực lượng làm cho Trần cường lao đảo lui lại mấy bước.

"Cao đá vào cẳng chân, ta cũng sẽ a."

Hạ Huyền cũng không cường tráng chân roi da thông thường bỏ roi trên không trung, động tác so với Trần cường phiêu dật, đẹp.

Thình thịch thình thịch!

Lần này đối Trần cường dùng cánh tay chống lại, nhưng là hạ Huyền nhìn như tùy ý đá vào cẳng chân ẩn chứa lực lượng khổng lồ làm cho Trần cường âm thầm kêu khổ, cánh tay tê dại đều sắp mất đi tri giác, ngực khó chịu muốn thổ huyết, bỗng nhiên một cái đứng không vững phía bên trái bên ngã xuống, lại bị hạ Huyền đá về phía bên phải.

Lần này, đối Tô Hân Dao thở phào nhẹ nhõm.

Triệu Vũ, Lưu kiều kiều cùng những người khác trông coi khô ngô cường tráng Trần cường giống như như con thoi, bị hạ Huyền đá tìm không được đông tây nam bắc, mục trừng khẩu ngọc nói không ra lời. Nhạ trong gian phòng lớn, chỉ có trầm muộn đám đá tiếng cùng Trần mạnh kêu rên.

Hạ huyền nhất chân đem Trần cường đá bay, bún một cái trên đùi cũng không tồn tại bụi, bị Trần cường liều lĩnh sát ý kích phát tức giận chỉ có ép xuống.

Trần cường sắc mặt tái nhợt, trông coi mặt lạnh đứng yên hạ Huyền, không có đứng lên lại dũng khí.

Thái quyền đạo quán bên trong, hoàn toàn yên tĩnh, mọi người nhìn về phía hạ Huyền ánh mắt đều không kính nể.

"Chuyện gì xảy ra?!" Cửa truyền đến một tiếng lần điệu cổ quái tiếng la, một cái vóc người trung đẳng trung niên nhân đi đến.

"Kim giáo luyện....."

"Kim giáo luyện tới....."

Các học viên nhao nhao hành lễ chào hỏi.

Nằm dưới đất Trần cường con mắt đột nhiên sáng ngời, giùng giàng hô: "Kim giáo luyện, người này là tới phá quán. Hắn nói hắn nói luyện Thái cực, rất khinh bỉ Tae Kwon Do....."

Kim hạo nam là Trần gia số tiền lớn từ Hàn quốc đạo quán mời tới Tae Kwon Do cao thủ, sở dĩ hạ mình để làm một cái vườn trường câu lạc bộ giáo luyện, một là vì giáo dục Trần cường, hai chính là vì bảo hộ Trần mạnh an toàn, chứng kiến Trần cường té trên mặt đất, lập tức trở nên sốt sắng, nghiêm nghị trông coi hạ Huyền.

Tô Hân Dao giật nhẹ hạ Huyền góc áo, tiểu giải thích rõ nói: "Hắn là Hàn quốc tới chuyên nghiệp giáo luyện, phi thường phi thường lợi hại, chúng ta đi nhanh đi."

Hạ Huyền cũng không muốn phản ứng bức này người không liên quan, cười gật đầu.

"Muốn đi?!" Kim hạo nam cầm Trần gia phong phú lương bổng, tự nhiên không thể thả hạ Huyền ly khai, khí thế hung hăng ngăn trở lối đi.

Hạ Huyền nhúu, đem Tô Hân Dao kéo ra phía sau.

"Ta là kim hạo nam, thế giới Tae Kwon Do liên minh xử lý công việc....." Kim hạo nam rất kiêu ngạo tự giới thiệu một phen, khinh thường trông coi hạ Huyền nói: "Nếu tới phá quán, còn đánh đệ tử của ta, nhất định phải đánh với ta một hồi!"

"Chúng ta không phải tới phá quán, chỉ có không cùng người đánh!" Tô Hân Dao sớm đã biết kim hạo nam khủng bố, căn bản không phải Trần cường già ở cạnh thân thể ưu thế chiến thắng kẻ cơ bắp có thể so sánh, rất sợ hạ Huyền chịu thiệt, đoạt mở miệng trước cự tuyệt.

"Trung Hoa Trung Quốc nam nhân, chỉ biết khoa chân múa tay, trốn sau lưng đàn bà." Kim hạo nam vô luận là vì chức trách vẫn là mặt mũi cũng không thể thả hạ Huyền ly khai, ác độc khiêu khích.

Hạ Huyền nhúu, đem Tô Hân Dao kéo ra phía sau, thân nhiên nói: "Vậy thì tới đi, nhìn người nào khoa chân múa tay."

Kim hạo nam ở cách hạ Huyền xa năm, sáu mét địa phương mà bắt đầu xuất phát chạy, một cái khoa trương lại dữ dằn cao đá vào cẳng chân mang theo gào thét tiếng gió thổi quét về phía hạ Huyền!

"A....."

Ở người chung quanh tiếng kinh hô trung, kim hạo nam lấy tốc độ nhanh hơn bay trở về!

Rào rào!

Kim hạo nam nặng nề đụng vào góc nhà, bị chôn rất nhiều khí giới cùng tạp vật phía dưới, bất tỉnh nhân sự.

"Làm sao có thể?!" Trần cường, triệu Vũ, Lưu kiều kiều tựa như nhìn quái vật trông coi hạ Huyền, há to miệng, tràn đầy khó có thể tin. Đây chính là ở Hàn quốc thậm chí thế giới đều thanh danh hiển hách trứ danh cao thủ, lại bị hạ Huyền vừa đối mặt đá bay!

Hạ Huyền run lên hơi tê tê chân, nhìn về mặt hoảng sợ hãi triệu Vũ, đột nhiên hỏi: "Cái kia eo là là bi-a xã, trên mặt đất cái kia kẻ cơ bắp là Thái quyền đạo quán, người là người nào hội đoàn?!"

Triệu Vũ bây giờ sắp nứt cả tim gan, nào dám lại khiêu khích hạ Huyền, lui lại mấy bước nao núng nói: "Cờ vua xã....."

Hạ Huyền thở dài, về mặt khổ sở nói: "Kỳ thực, so với cờ vua, cờ vây, quân kỳ ta chơi được tốt hơn....."

"Phốc thử....."

Bao quát Tô Hân Dao ở bên trong, rất nhiều người cũng không nhịn được bật cười.

Ngày hôm nay, hạ Huyền đã là lần thứ ba nói lời tương tự tới, một lần so với một lần cần ăn đòn.

Triệu Vũ nơi nào nghe không ra hạ Huyền ý giễu cợt, chỉ là có cổ phi lọng, Trần cường xe trước làm giám, sẽ không ngốc đến giẫm lên vết xe đổ, mặt đỏ tới mang tai sững sờ là không dám nói tiếp, chỉ có thể lúng túng nhếch miệng cười.

"Đi thôi." Tô Hân Dao nín cười, chủ động kéo hạ Huyền cánh tay đi ra phía ngoài, đi tới đi tới từ từ tựa ở hạ Huyền trên người, nhẹ giọng nói: "Tỷ phu, cảm ơn người."

.....

Chương 20: Bị bắt Gian 【 Phần 2 Cầu phiếu cầu cát dấu 】

"Tỷ phu, cảm ơn người." Tô Hân Dao kéo hạ Huyền cánh tay, thân thể chậm rãi rúc vào hạ Huyền trên người.

Hạ Huyền cười ôn hòa cười, lắc đầu nói: "Khách khí với ta cái gì?"

"Tỷ phu giáo huấn bọn họ, là vì ta sao?" Tô Hân Dao đầu nhỏ trong không biết có gì đó cổ quái ý tưởng, ngạo đầu hỏi: "Hoặc là chỉ là vì biểu hiện chính mình lợi hại?"

Hạ Huyền ngẩn người, cười nói: "Đương nhiên là vì người a."

Trần gia cùng Tô gia có huyết cừu, Trần cường vương vưu Tô Hân Dao, tuyệt đối là một nguy hiểm nhân tố. Vì để tránh cho hậu hoạn, hạ Huyền không thể không sớm làm xuất thủ. Nếu như Trần cường còn không chừng mực, hạ Huyền tuyệt không ngại lại thủ đoạn độc ác giết địch.

Cổ phi lượng, triệu Vũ cũng đều không phải là cái gì hảo điều, lần này hạ Huyền quá mức cường thế cùng bá đạo, chính là vì kinh sợ bọn họ.

Tô Hân Dao mặt mày mỉm cười, ôn nhu hỏi: "Vậy người tại sao muốn đối với ta tốt như vậy a?"

Hạ Huyền nhìn Tô Hân Dao liếc mắt, vừa cười vừa nói: "Chúng ta là quan hệ như thế nào? Ta tốt với người có gì kỳ quái đâu sao?!"

"Hanh! Đầu heo tỷ phu!" Tô Hân Dao nghe nói như thế, run lên trong lòng, không chỉ không có vui vẻ, ngược lại khuôn mặt nhỏ nhắn nhú một cái, bỏ qua hạ Huyền cánh tay tức giận đi về phía trước đi.

Hạ Huyền không biết mình lại nói sai cái gì, mờ mịt trông coi trở mặt so với lật sách mau Tô Hân Dao, tự lâm bầm: "Nữ nhân, tốt mặc danh kỳ diệu."

.....

.....

Vừa mới gây ra lớn như vậy phong ba, Tô Hân Dao cũng không tiện dừng lại, ngược lại rời chính thức khai giảng còn có vài ngày, thẳng thắn về nhà tránh tình thế.

Hạ Huyền lo lắng, tự nhiên muốn làm bảo tiêu hộ tống.

Tô Hân Dao sinh biết hồn dỗi, cũng cảm giác mình có chút mặc danh kỳ diệu, quay đầu nhìn hạ huyền nhất nhãn.

Hạ Huyền bắt mình sờ dĩ, ôn hòa cười.

Tô Hân Dao run lên trong lòng, nhớ tới hạ Huyền ở quán bar đối với mình giữ gìn, nhớ tới hạ Huyền tại chính mình Ký túc xá mới trì độn, nhớ tới hạ hoang tưởng bắt đầu hạ Huyền còn ăn hiếp cổ phi sáng ưu nhã cùng chăm chú, nhớ tới ở Thái quyền đạo quán thể không thể đỡ lưng cùng nghiêm ngặt bá đạo, nhin không được chìm đắm trong cái này nụ cười ôn nhu trung.

"Tiểu tâm" Hạ Huyền ngẩn người Tô Hân Dao suýt nữa đụng vào đèn đường, lại càng hoảng sợ, nhúu hỏi: "Làm sao vậy?!"

"A..... Không có gì, vừa mới ánh mặt trời lung lay con mắt." Tô Hân Dao có chút bối rối, dụi dụi con mắt, qua quýt mượn có.

Sắc trời đã trễ, rất là mát mẻ, Tô Hân Dao trên mặt lại dường như hỏa thiêu, sợ hạ Huyền chứng kiến, vội vã cúi đầu.

Hạ Huyền kỳ quái nhìn Tô Hân Dao liếc mắt, gật đầu không có hỏi nhiều.

Tô Hân Dao trầm mặc xuống, không biết đang suy nghĩ gì, chậm rãi đi tới.

Hạ Huyền sai ai ra trình diện Tô Hân Dao muốn tâm sự, cũng không tiện đã quấy rầy.

Qua một hồi lâu, xuyên qua lộ khẩu thời điểm, hạ Huyền đột nhiên lượn quanh một vòng tròn, đi tới Tô Hân Dao một bên kia.

Tô Hân Dao hơi nghi hoặc một chút, hỏi: "Người làm cái gì?!"

Hạ Huyền ngẩn người, ngón tay chỉ mình một bên dòng xe cộ, nửa đùa nửa thật giải thích: "Thấy không, xe đều là từ ta bên này tới. Nếu có xe không

không chế được xông lại, muốn đụng cũng phải trước đụng ta, người sống sót hy vọng liền lớn hơn."

Tô Hân Dao ngần ngừ, đột nhiên nghĩ tới từ trường học sau khi đi ra, hạ Huyền đều là đi thẳng tại chính mình phía bên ngoài, dù cho hạ Huyền rõ ràng cho thấy đùa giỡn giọng nói, một to lớn cảm động hay là từ lòng bàn chân xông thẳng đỉnh đầu, cúi đầu thật nhanh xoa một chút con mắt.

Hạ Huyền chứng kiến Tô Hân Dao muốn khóc, nhất thời nhức đầu không gì sánh được, có chút bất đắc dĩ nói: "Tiểu cô nãi nãi người làm sao vậy?! Ta nơi nào lại được tội người?"

Tô Hân Dao muốn bắt đầu tỷ tỷ của mình, lại có chút thương cảm, căn môi trừng mắt hạ Huyền, hỏi: "Người đối với ta như vậy, ta về sau tìm không được nam bằng hữu làm sao bây giờ?!"

Hạ Huyền cho rằng Tô Hân Dao là nói mình đánh đuổi nàng người đeo đuổi sự tình, nhất thời có chút xấu hổ, chính mình chỉ muốn đem các loại nhân vật nguy hiểm từ Tô Hân Dao bên người đá đi, lại đã quên suy nghĩ Tô Hân Dao cảm thụ.

Đối với nữ hài tử mà nói, bị rất nhiều người truy cầu, khả năng cũng là một hạnh phúc phiền não a.

"Hanh, nếu như ta về sau tìm không được người gả, người phải phụ trách!" Tô Hân Dao bỗng nhiên toát ra một câu, nói xong mình cũng mặt đỏ, thật nhanh cúi đầu đi về phía trước.

Hạ Huyền đầu đầu, xoa mi tâm, sâu mi khổ kiếm, loại chuyện như vậy mình tại sao phụ trách?!

.....

.....

"Ta đến nhà." Tô Hân Dao khôi phục tâm tình, đứng ở dưới lầu trông coi hạ Huyền.

Hạ Huyền gật đầu, cuối cùng đem cái này khó dây dưa cô em vợ tiễn đến nhà, trong lòng âm thầm thở phào.

"Người không đi lên?!" Tô Hân Dao có chút kỳ quái trông coi hạ Huyền.

"Không được không được....." Hạ Huyền có chút khổ não khoát khoát tay.

Gần nhất tiếp nhị liên tam sự tình, Tô mư nhu đối với hiểu lầm của mình càng ngày càng sâu, đang nghĩ kỹ đối sách trước, hạ Huyền chỉ có không muốn đi tự làm mất mặt.

Tô Hân Dao sinh ra mấy phần hứng thú, hạ thấp giọng hỏi: "Làm sao vậy? Lại được tội mư nhu a đi rồi?"

Hạ Huyền sờ mũi một cái, xấu hổ gật đầu.

Tô Hân Dao tâm tư vừa chuyển, ngược lại cũng sẽ không vội vã về nhà, mang theo hạ Huyền ngồi tiểu khu vườn hoa ghé đầu trên, hiểu kỳ nói: "Đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Hạ Huyền nhìn Tô Hân Dao liếc mắt, đã đoán được nàng đối với mấy ngày hôm trước Tô chỉ Lan bị bắt cóc bỏ thuốc sự tình hoàn toàn không biết gì cả, tự nhiên cũng không thể giải thích, đỡ phải sau đó Tô mư nhu lại tìm đến mình tính sổ, cười khổ nói: "Một lời khó nói hết a."

Tô Hân Dao bất mãn bĩu môi, đẩy hạ Huyền bả vai một cái, dậm chân nói: "Nói nha nói nha."

Hạ Huyền quát ra một điều thuốc ngậm lên miệng, thừa dịp tìm bật lửa thời gian bắt đầu ở trong đầu hư cấu có sự.

Tô Hân Dao nhìn hạ huyền nhất nhãn, chợt nói: "Ta biết rồi. Có phải hay không Tô mư nhu không thích người hút thuốc uống rượu đi dạo quán ăn đêm?!"

Hạ Huyền ngần người, lưỡng lự gật đầu.

"Quả nhiên là như vậy!" Tô Hân Dao tự cho là nắm giữ chân tướng, đồng tình trông coi hạ Huyền nói rằng: "Không có biện pháp, Tô mư nhu chính là như vậy cũ kỹ. Kỳ thực, hút thuốc, uống rượu, chỉ cần không quá phạm, cũng không có gì a, nói không chừng còn càng có thể tăng nam nhân vị đâu."

Hạ Huyền sai ai ra trình diện Tô Hân Dao giúp mình tìm được đầu phở, đương nhiên sẽ không ngốc đến phản bác, nín cười xem Tô Hân Dao nói lái nhai.

"Lại nói tiếp hay là muốn oán ta....." Tô Hân Dao quả nhiên thần cơ đại điều, tư duy nhún nhảy cực nhanh.

Hạ Huyền mờ mịt, không hiểu hỏi: "Cái này có quan hệ gì với người?!"

Tô Hân Dao sâu mi khổ kiếm, có chút áy náy nhìn hạ huyền nhất nhãn, chợt dạ nói: "Lần kia người dẫn ta đi quán bar chơi, ta không cẩn thận nói lỡ miệng, chỉ có hại được các người quan hệ khản trương."

Hạ Huyền không nói, cười khoát khoát tay, đương nhiên sẽ không bởi vì Tô Hân Dao chính mình vô căn cứ tưởng tượng ra được tội danh trách tội hân.

Tô Hân Dao linh động đôi mắt loạn chuyển, nhìn chăm chăm hạ Huyền trong miệng điều thuốc lá hiệu kỳ nói: "Rượu ta uống qua, cảm giác mĩ mĩ hồ hồ..... Nhưng là hút thuốc chuyện này rất hường thụ sao, làm sao đàn ông các người như thế thích?"

Hạ Huyền thấy buồn cười, trông coi Tô Hân Dao tính trẻ con đáng đáp, cười nói: "Có muốn thử một chút hay không?!"

Tô Hân Dao có chút tâm động nói: "Có thể sao?"

"Cái này có gì không thể?!" Hạ Huyền đốt thuốc, thuận thực phun ra cái vòng khói, sợ đến Tô Hân Dao vội vã quay đầu lui lại, lấy tay quạt phi.

Tô Hân Dao nhận lấy điều thuốc, tò mò quan sát một phen, cả người như lâm đại địch, vẻ mặt nao núng vừa tò mò hút một hơi, sắc lớn tiếng ho khan, nước mắt đều chảy ra, làm bộ đáng thương hối hận nói: "Sặc chết ta rồi..... Cẩn bản không tốt quá!"

Hạ Huyền các loại cười ha ha, cười giựt giấy Tô Hân Dao tiếp tục quất chiếc thứ hai.

"Hân Dao, người đang làm gì?!"

Một cái mạng theo tức giận thanh lương thanh âm truyền đến, sắc mặt lạnh như băng Tô mưa nhu nhìn chăm chăm hạ Huyền, Tô Hân Dao hai người, vẻ mặt kinh sợ.

Hạ Huyền, Tô Hân Dao quay đầu, hai người đều là vẻ mặt thất kinh.

"Hai người các người....." Tô mưa nhu trông coi Tô Hân Dao thuốc lá trong tay, tức giận càng tăng lên.

"Không phải như người nghĩ....." Tô Hân Dao vội vã ném xuống điều thuốc lá, hốt hoảng giải thích: "Hai chúng ta chỉ là ở nơi này nghỉ một lát....."

Hạ Huyền nhúc nhúc, chỉ có thể ám chỉ một câu trùng hợp lạ kì rồi.

Tô mưa nhu lạnh lùng trông coi hạ Huyền, tự nhiên khi hân là đầu sở gây nên, không chỉ có hạo sắc nhát gan, còn làm hư muội muội mình, thực sự là có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục!

Lúc này, một đôi mẹ con dắt tay trải qua, tựa hồ cũng muốn ở nơi này nghỉ ngơi.

"Mụ mụ..... Thúc thúc a đi ở cái nhau....." Bảy tám tuổi tiểu nam hài ánh mắt sắc bén, nhất châm kiến huyết.

Ba mươi trên dưới mẫu thân rõ ràng nhiều chuyện rất nhiều, tò mò quan sát ba người liếc mắt, đáng tiếc chỉ có thể nhìn được Tô mưa nhu phía bắc diện, có chút tiếc nuối nắm tiểu nam hài đi trở về, trong miệng còn cảm thán nói: "Ai, thế đạo gì a, xinh đẹp như vậy cô nương dĩ nhiên cam tâm làm thiếp ba, còn ở trường hợp này yêu đương vụng trộm..... Cái này bị nhà giữa tại chỗ bắt gian a !..... Thật là sống nên a!"

Tô mưa nhu, Tô Hân Dao hai người mặt đỏ tới mang tai, vừa thẹn vừa giận không dám ngăn đầu, hạ Huyền cũng lúng túng muốn chết.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Không phải như người nghĩ

"Bất kể thông dân....."

Hạ Huyền, Tô mưa nhu, Tô Hân Dao ba người đều bị cái từ này khiến cho rất là xấu hổ.

Kỳ thực cũng không trách được người khác hiểu lầm, thì nhìn Tô mưa nhu hùng hổ vấn tội, hạ Huyền, Tô Hân Dao hai người hoang mang chột dạ đáng về, thật sự là rất giống bất gian.

Hơn nữa, Tô mưa nhu là hạ Huyền trên danh nghĩa vị hôn thê, nói là nhà giữa cũng không tính là sai.

Tô mưa nhu lòng tràn đầy con tức bị tưới tắt sạch sẽ, bắt đắc dĩ trông coi ánh mắt tránh né Tô Hân Dao, hữu khí vô lực nói rằng: "Còn trước mắt mặt không đủ! Vẫn chưa về nhà!"

Tô Hân Dao liếc hạ huyền nhất nhãn, ồ một tiếng, cúi đầu đứng ở Tô mưa nhu bên người.

Hạ Huyền san chề cười, không có trông cậy vào có thể lại vào Tô gia môn, đứng dậy cáo từ.

"Khoan hãy đi, theo chúng ta về nhà, ta có việc nói cho ngươi." Tô mưa nhu do dự một chút, vẫn là để cho ở hạ Huyền, vẫn không quên quay đầu đe dọa Tô Hân Dao một phen: "Còn ngươi nữa, trở về lại tính sổ với ngươi."

Hạ Huyền, Tô Hân Dao hai người liếc nhau, mỗi người cười gượng hai tiếng, ừ ừ cúi đầu đi ở Tô mưa nhu phía sau.

.....

.....

Tô mưa nhu Về đến nhà, liền khôi phục tâm tình, hai tay ôm ở trước ngực, thần sắc nhàn nhạt trông coi hai người không nói lời nào.

Hạ Huyền, Tô Hân Dao hai người khổ hê hê ngồi chung một chỗ chờ đợi bị phê.

Hạ Huyền có chút không được tự nhiên xoay uốn người tử, trông coi lãnh nhược băng sương Tô mưa nhu, muốn mở miệng đánh vỡ trăm mặt.

"Đừng nói chuyện." Tô Hân Dao con mắt nhìn thẳng phía trước, âm thầm lại vươn tay nhỏ bé ở hạ Huyền bên hông bấm một cái, nhỏ giọng nói: "Dùng vài chục năm lão chiêu số, nàng là đang chờ chúng ta chính mình mở miệng trước nhận sai, muôn ngàn lần không thể rút lui."

Hạ Huyền nhú, không phải là bởi vì Tô mưa nhu, mà là Tô Hân Dao cái này nha đầu chết tiết kia hạ thủ không có nặng nhẹ.

Bóp quá đau!

"Châu đầu ghé tai nói cái gì đó?!" Tô mưa nhu mắt sáng như đuốc, sắc bén con mắt nhìn chăm chăm hạ Huyền, Tô Hân Dao hai người, nhú hỏi: "Bây giờ biết sai rồi sao?!"

"Đừng rút lui, đây là bẫy rập!" Tô Hân Dao cùng Tô mưa nhu đầu vài chục năm rồi, lại bấm hạ huyền nhất dưới, hảo tâm nhắc nhở.

Hạ Huyền bên hông lại chọt đau xót, trên mặt sầu khổ càng đậm.

Cái này nha đầu chết tiết kia, không sẽ là nhân cơ hội trả thù chính mình a !? Đẩy móng tay cây cái kim thông thường, đập một dưới liền quá sức rồi.

Tô mưa nhu sai ai ra trình diện hai người khó chơi, trong trẻo lạnh lùng hỏi: "Hân Dao, vừa mới ngươi đang hút thuốc lá?!"

"Không có!" Tô Hân Dao ưỡn ngực ngẩng đầu, tát bắt đầu đối tới mắt cũng không chớp một cái, dùng vô tội lại hồn nhiên nhãn thần trông coi Tô mưa nhu, lời thề son sắt nói rằng: "Tỷ tỷ, là tỷ phụ muốn ném loạn tàn thuốc. Ta nhặt lên chuẩn bị ném vào thùng rác. Lão sư từ nhỏ giáo dục chúng ta, muốn bảo vệ vệ sinh!"

Tô mưa nhu không có xem quá rõ, cũng biết Tô Hân Dao am hiểu càn quấy, liền đem đầu mâu nhắm ngay hạ Huyền: "Ngươi mang Hân Dao đi vào trong đó làm cái gì?!"

Hạ Huyền bên hông lại một đau, biết là tiểu yêu tinh cảnh cáo chính mình không muốn nói lọt, cười khổ nói: "Ta đi trường học bang Hân Dao khuôn đồ, sau đó tiễn nàng trở về. Lên lầu trước, nàng hỏi ta có phải hay không cùng ngươi phát sinh mâu thuẫn, sau đó không phải kéo ta đến hoa viên bảo căn vấn đề."

Tô Hân Dao cho hạ huyền nhất cái ánh mắt tán thưởng, tiếp lời nói: "Đúng vậy đúng vậy. Ta đã rất nghiêm nghị phê bình qua tỷ phụ, hắn cũng cam đoan về sau cai thuốc kiêng rượu, không hề đi quầy rượu, sẽ không lại làm cho tỷ tỷ sinh khí."

Tô mưa nhu vốn đang lo lắng hạ Huyền đem Tô chỉ Lan gặp nạn sự tình nói lộ ra rồi, khẩn trương không được, nghe đến đó thở phào nhẹ nhõm, lại âm thầm suy nghĩ, nhất định là hạ Huyền sợ mất mặt mới không có nói.

Tô Hân Dao diễn kịch còn thượng ần, làm bộ khuyên nhủ: "Nam nhân mà, hút thuốc uống rượu chỉ cần có độ, cũng không coi vào đâu, tỷ tỷ ngươi cũng không cần quản được quá nghiêm a, cái này sẽ làm cho tỷ phụ áp lực rất lớn, ở trước mặt bằng hữu cũng sẽ thật mất mặt..... Dù sao các ngươi còn chưa kết hôn a....."

Cái này... Cái này... Cái nào cùng cái nào a.....

Tô mưa nhu cười khổ không được, nỗ lực để cho mình nghiêm túc, nghiêm mặt nói rằng: "Nữ hài tử, muốn trang trọng điểm, rượu thuốc lá cũng không thể dính."

Tô Hân Dao đã sớm mò thấy rồi Tô mưa nhu tính khí, âm thầm bĩu môi, cho thấy trên lại ngoan ngoãn bảo bảo thông thường, khéo léo gạt đầu bằng lòng.

Hạ Huyền thở phào nhẹ nhõm, không nghĩ tới dễ dàng như vậy lừa dối qua cửa, nghĩ lại, cũng có thể là Tô mưa nhu cố kỵ có chính hắn một ngoại nhân tại đó, cho Tô Hân Dao dễ lại mặt mũi.

Dù sao, Tô mưa nhu chỉ là tỷ tỷ, không phải thật gia trưởng.

Tô mưa nhu cũng chỉ có thể tạm thời buông tha Tô Hân Dao, trông coi hạ Huyền thần nhiên nói: "Ngươi chờ chút, ta đi trên lầu lấy đồ cho ngươi."

Hạ Huyền bắt mình sờ đi, nhưng vẫn là gật đầu.

"Tín vật đính ước a....." Tô Hân Dao biểu tình khoa trương, kinh ngạc nói: "Lẽ nào ta bằng sơn nữ thần tỷ tỷ cũng động phạm tâm rồi?!"

Tô mưa nhu làm bộ không nghe thấy, đi lên lầu.

Hạ Huyền thở dài, hiện tại ước đoán Tô mưa nhu đều nhanh hận chết mình, còn tín vật đính ước đâu.

Tô Hân Dao trông coi hạ Huyền sắc mặt phức tạp, bấm hạ huyền nhất dưới, chua xót nói: "Trước giờ chúc mừng ngươi a....."

Hạ Huyền bắt lại Tô Hân Dao tay nhỏ bé, dùng sức nắm chặt.

"A a a..... Đau nhức đau nhức đau nhức đau nhức!! Buông tay buông tay buông tay a!" Tô Hân Dao nhảy dựng lên, đau xèo xèo oa oa kêu loạn, dùng sức bỏ rơi tay nhỏ bé, cả giận nói: "Tỷ phu ngươi chiếm ta tiện nghi, tiểu tâm ta cáo trạng!"

Hạ Huyền tròn mắt một cái, xoa bên hông tức giận nói: "Ta còn tưởng rằng tay ngươi là thiết làm, không biết đau nhức đâu."

"Đương nhiên biết đau!" Tô Hân Dao làm bộ đáng thương đối thủ hắc lấy khí, trông coi hạ Huyền nhủ xoa bên hông, muốn từ bản thân dường như bấm hấn thật nhiều lần, hơi đỏ mặt, chê cười nói: "Vừa mới không có lực chú ý độ, có phải hay không bóp thương ngươi rồi?!"

Hạ Huyền trừng tiểu yêu tinh liếc mắt, tức giận nói: "Ngươi nói xem?!"

"Ai nha, ta không phải cố ý a, ngươi một người nam nhân làm sao có thể nhỏ mọn như vậy đâu." Tô Hân Dao lại bắt đầu xấu lắm, bài trừ mấy giọt nước mắt hù dọa hạ Huyền, nhỏ giọng nói: "Nhân gia đã biết sai rồi."

Hạ Huyền tuy là biết rõ yêu tinh này đang diễn trò, cũng nghiêm chỉnh truy cứu nữa.

"Ta giúp ngươi nhìn." Tô Hân Dao nhắc lên hạ Huyền vạt áo, trông coi bên hông xanh tím dấu móng tay, cũng sắc mặt phỉếm hồng, dùng mềm mại tay nhỏ bé nhu liễu nhu, vẽ mặt thảo hảo nụ cười nói: "Xoa xoa liền hết đau....."

Hạ huyền khí kết thúc, đem mình là ba tuổi đứa trẻ hồng sao?

Bất quá, Tô Hân Dao ôn nhu mềm nhũn tay nhỏ bé nhẹ nhàng nhào nặn vỗ, cảm giác ngược lại cũng thực sự không sai.

"Đi? Tỷ phu trên người có hình xăm a?" Tô Hân Dao như là phát hiện tân đại lục thông thường kinh ngạc.

Hạ Huyền ngăn người, cười gật đầu nói: "Đúng vậy, xăm đùa."

"Ta có thể nhìn sao?" Tô Hân Dao nháy đôi mắt to sáng ngời, cầu khẩn nói: "Ta cho tới bây giờ chưa thấy qua đâu....."

Hạ Huyền do dự một chút, vẫn là không chống nổi ánh mắt vô tội, cắn răng gật đầu.

Hình xăm là hắc sắc, từ sau thắt lưng, đến nhảy qua bộ phận vẫn kéo dài đến bụng dưới.

Tô Hân Dao nhắc lên hạ Huyền t Tuất, ngồi xổm xuống nhẹ nhàng xoa, cảm thán nói: "Thật là đẹp hình xăm....."

Hạ Huyền có chút không được tự nhiên, xoay uốn người thể nói: "Xem xong rồi a !?"

"Đừng nhúc nhích!" Tô Hân Dao vỗ hạ Huyền một cái tát, trông coi quý dị kia lại kinh diễm đồ án, tràn đầy tán thán.

"Vân là cái gì?"

"Một cái Phi Châu tôn giáo thần minh....."

"Đừng nhúc nhích, phía dưới không thấy được....."

"Thần còn có đuôi? Tốt đáng về kỳ quái....."

Tô mưa nhu cầm trong tay một văn kiện túi, đi tới cửa thang lầu nhất thời ngốc từ nơi đó.

Hạ Huyền tọa ở trên ghế sa lon, trên thân y phục nhắc lên lão Cao, vẽ mặt nhăn nhó.

Mà Tô Hân Dao ngồi xổm hạ Huyền trước người, khuỷu tay đặt ở hạ Huyền trên đùi, cả người ghé vào hạ Huyền trước người, đầu ở hạ Huyền bên hông

vị trí qua lại lay động, còn giống như phát sinh áp ứng thanh âm.....

"Các người..... Các người....."

Tô Mưa như phảng phất bị gõ một muện côn, đầu óc trống rỗng, văn kiện trong tay cũng bộp một tiếng rơi trên mặt đất.

"A....."

Tô Hân Dao, hạ Huyền hai người đồng thời quay đầu nhìn lại, trông coi Tô Mưa như kinh sợ sắc mặt, lập tức ý thức được hai người mình tư thế là biết bao ám muội mà chọc người hà tư, như tia chớp xa nhau, mặt đỏ tới mang tai cùng kêu lên nói rằng: "Đừng hiểu lầm, thật không phải là như người nghĩ....."

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Hoài nghi

【 Tân nhân sách mới, hiện tại Bảng truyện mới thứ chín, mỗi ngày giữ gốc hai canh, đi tới một gã, tăng thêm một chương! Cầu phiếu cầu cất dấu!】

.....

Ngắn ngủi hỗn loạn sau đó, hạ Huyền, Tô Hân Dao, Tô Mưa như ba người trầm mặc ngồi xuống.

Hạ Huyền lấy tay nâng trán, Tô Mưa như xấu hổ trung tức giận.

Còn như Tô Hân Dao.....

"Ha ha..... Hào hào cười." Tô Hân Dao biểu tình cổ quái, đột nhiên ghé vào ghế sa lon cười đến cười run rẩy hết cả người, gián đoạn nói: "Tỷ..... Tỷ tỷ..... Người có phải hay không..... Đã cho ta đang cùng tỷ phu....."

Tô Mưa như cương mới vừa chỉ là bị giật mình, rất nhanh cũng biết là mình hiểu lầm, trừng Tô Hân Dao liếc mắt, cau mày nói: "Có tốt như vậy cười sao?!"

Tô Hân Dao ngưng cười, ôm bụng, thân thể oai đến hạ Huyền trên người, giải thích: "Ngày hôm nay ở trường học, có người lại tới vương vấy ta. Tỷ phu vì bảo hộ ta, cùng người đánh một trận. Vừa mới ta là giúp hắn nhìn chỗ đau. Hoàn hảo, chỉ là có chút ứ tổn thương, không có vấn đề lớn."

Tô Mưa như từ chối cho ý kiến, đem văn kiện trong tay túi đưa cho hạ Huyền.

"Đây là cái gì?!" Hạ Huyền nhận lấy, hơi nghi hoặc một chút, bên trong tựa hồ là chút văn kiện.

"Người thư thông báo cùng chúc phúc đơn!" Tô Mưa như trông coi hạ Huyền nhất khuôn mặt mờ mịt, bất đắc dĩ nói: "Hậu thiên người phải đi Giang Hải đại học trình diện!"

"A....." Hạ Huyền điên cuồng ngắt, gần nhất sự tình quá nhiều, mình cũng đã quên chuyện này, trông coi thư thông báo cau mày một cái, cảm giác mình người như thế lại vẫn muốn đi học, nghĩ như thế nào làm sao không được tự nhiên.

Tô Hân Dao tiến tới, chế nhạo cười nói: "Ta khai giảng năm thứ hai đại học, mau gọi sư tỷ!"

"Hân Dao!" Tô Mưa như ngăn lại Tô Hân Dao hồ đồ, đối với hạ Huyền từ tốn nói: "Đến lúc đó sẽ có người trường học tiếp đãi, có cái gì không biết cũng có thể hỏi ta."

Hạ Huyền tự nhiên biết đây chỉ là lời khách sáo, lấy tay vỗ vỗ tay trong thư thông báo, tràn đầy cảm khái thở dài, đứng dậy cáo từ.

.....

.....

Tô Mưa như trông coi hạ Huyền bóng lưng, sắc mặt phức tạp.

Tô Hân Dao nhìn sắc mặt, mặt bất kinh tâm nói: "Nếu như luyến tiếc, liền lưu hân lại a."

"Nói bậy bạ gì đó?!" Tô mưa nhu phục hồi tinh thần lại, sờ sờ mái tóc của mình, thần nhiên nói: "Hiện tại liền hai chúng ta rồi, có thể nói thật a !?!"

Tô Hân Dao lại không sợ, kỳ quái nói: "Người muốn biết cái gì?!"

Ồ Tô mưa nhu trong mắt, hạ Huyền là một hảo sắc lại ghét người nhất gan, thực sự không hiểu vì sao nhìn như hiền hoà kỳ thực so với ai khác đều kiêu ngạo Tô Hân Dao nguyện ý cùng hân thân cận như vậy.

Tô mưa nhu thần nhiên nói: "Về sau người không muốn luôn cùng hân hồn cùng một chỗ."

"Vì sao?!" Tô Hân Dao lập tức nhảy dựng lên nghi vấn, thanh âm rất lớn, tựa hồ muốn che giấu chính mình không rõ chốt dạ.

Tô mưa nhu không nghĩ tới muội muội sẽ có kịch liệt như vậy phản ứng, cau mày nói: "Hân hồn quán bar, đánh lộn ta bắt kẻ, liền sợ người học xấu. Trước kia người, có thể không phải như vậy."

"Người cái gì cũng không biết, liền qua quyết chỉ trích người!" Tô Hân Dao có chút bất mãn, đêm ngày đó ở quầy rượu sự tình nói, cau mày nói rằng: "Hân là vì bảo hộ ta chỉ có lấy chồng đánh nhau có được hay không?! Lẽ nào tỷ phu khoanh tay đứng nhìn, trông coi ta bị khi dễ mới tốt?!"

Tô mưa nhu ngăn người tại đó, trước đây chỉ biết là hạ Huyền ở quán bar đánh lộn, lại vẫn là lần đầu tiên biết nội tình, nhất thời có chút xấu hổ, ho khan hai tiếng tiếp tục nói: "Vậy hôm nay là chuyện gì xảy ra?!"

"Ngày hôm nay làm sao vậy?!" Tô Hân Dao cũng không biết là chính mình ủy khuất, vẫn là vì hạ Huyền bất bình giùm, cứng rắn nói: "Ta mang ký túc xá, đồ đạc nhiều như vậy, hân là tỷ ta phu a, ta gọi hân giúp một tay cũng không được?!"

Tô mưa nhu có chút bối rối, nhận thấy được sự tình cùng tưởng tượng của mình có chút sai lệch.

Quán bar đánh lộn, ở Tô mưa nhu xem ra, tự nhiên là hạ Huyền gây chuyện thị phi, còn liên lụy Tô Hân Dao rơi vào hiểm cảnh, thực sự đáng trách. Tới ở hôm nay, đại khái là hạ Huyền vì lấy lòng Tô Hân Dao chỉ có đi hỗ trợ, nói không chừng vẫn còn Tô Hân Dao chú ý, thật là ghê tởm.

Nghe Tô Hân Dao nói như vậy, dường như hạ Huyền còn lâu mới có được mình nghĩ như vậy ác liệt.

Tô mưa nhu có chút áy náy, biểu tình cũng chẳng phải lạnh, nhận sai nói: "Được rồi, là tỷ tỷ sai trách các người rồi."

Tô Hân Dao vẫn tức giận bất bình, tức giận nói rằng: "Kỳ thực, vừa mới ta muốn hân nhắc lên y phục, là muốn nhìn một chút trên người hân có hay không tổn thương! Trên lưng hân mấy chỗ ứ tổn thương, không phải té, mà là bị người đánh."

"A....." Tô mưa nhu lần nữa kinh ngạc, lại theo bản năng cau mày nói: "Hân lại cùng người đánh lộn."

"Là vì ta, chỉ có cùng người đánh lộn!" Tô Hân Dao bất mãn nhìn Tô mưa nhu liếc mắt, nói rằng: "Luôn vương vãi ta chính là cái kia Trần gia trẻ hư Trần cường người biết chưa?!"

"Trần gia!?" Tô mưa nhu thân thể run lên, nhớ tới lý kỳ tử vong phụ thân lưu lại cái kia máy vi tính xách tay, tiến lên bắt lại Tô Hân Dao, về mặt khăn trương hỏi: "Trần gia người, tìm làm phiền người rồi?!"

Tô Hân Dao có chút ngoài ý muốn Tô mưa nhu phản ứng, xoa bị Tô mưa nhu bắt đau nhức cánh tay, chán ghét nói rằng: "Cái kia Trần gia đại thiếu, là một ngay cả trong đầu đều là bắp thịt hỗn đản, lão là hướng ta dầy dưa không ngọt, còn uy hiếp cần cường. Ngày hôm nay ta mang..... Mang tỷ phu đi trường học, cùng hân gặp được. Tỷ phu hung hăng đánh hân một trận, đánh cho hân không có tính khí, thay ta thở một hơi, còn cảnh cáo hân về sau không cho phép dầy dưa nữa ta....."

Tô mưa nhu thật dài thở phào.

Trần gia, là năm đó sát hại phụ thân và gia gia hung thủ một trong, Trần gia người vương vãi Tô Hân Dao, tự nhiên làm cho Tô gia duy nhất biết được nội tình Tô mưa nhu thần kinh căng thẳng.

Nếu như Trần gia nữa đối Tô gia hạ độc thủ, Tô gia lúc này căn bản không có cái gì lực lượng tự vệ.

Nghĩ tới đây, Tô mưa nhu theo bản năng cảm kích hạ Huyền giải trừ một cái tai hoạ ngầm, đối với hạ Huyền cảm giác càng phát ra phức tạp.

Tô Hân Dao nhớ tới hạ Huyền ra sức đánh Trần cường, kim hạo nam thời điểm bá đạo sắc bén, tràn đầy kiêu ngạo nói: "Lúc đó, Trần cường chủ động khiêu khích, nói cái gì thua muốn trên mặt đất bò ba vòng, về sau không thể dầy dưa nữa ta; Thắng, có thể ôm....."

Nói đến đây, Tô Hân Dao dừng một chút, có chút chốt dạ hỏi: "Ta hôm nay làm cho tỷ phu làm bộ bạn trai ta, là muốn đánh đuổi này con ruồi, người không nên suy nghĩ nhiều a....."

"Sẽ không....." Tô mưa nhu biết Tô Hân Dao thích hồ đồ, không để ý tới những thứ này việc nhỏ không đáng kể, nhàn nhạt lắc đầu, nói rằng: "Thắng được có thể ôm mỹ nhân về đúng vậy? Sau đó thì sao?"

Tô Hân Dao đỏ mặt Hồng, tiếp tục sinh động như thật nói: "Trần cường, so với..... Tỷ phu cao nhiều, cũng trắng nhiều, là trường học Tae Kwon Do xã trường, rất có thể đánh. Ngay từ đầu ta lo lắng gần chết. Không nghĩ tới, tỷ phu đại phát thần uy, cũng dùng Tae Kwon Do trong đá vào cẳng chân, giống như đá con quay giống nhau ngược hẳn. Cuối cùng ta đều xem choáng váng....."

Tô mưa nhu chưa thấy qua Trần cường, chỉ cho là là một biết chút khoa chân múa tay quần áo lụa là mà thôi, cũng không còn để ở trong lòng.

"Kim hạo nam người nghe nói qua chứ?!" Tô Hân Dao sai ai ra trình diện Tô mưa nhu không có biểu tình gì, quay đầu hỏi.

Tô mưa nhu ngẩn người, hơi nghi hoặc một chút nói: "Biết, cái kia rất lợi hại Hàn quốc đai đen cao thủ, nghe nói còn là giang hải tốt nhất Thái quyền đạo quán trấn quán giáo luyện. Trường học của chúng ta đều có rất nhiều người rất sùng bái hẳn. Làm sao vậy, nói hẳn làm cái gì?!"

Tô Hân Dao vỗ tay lớn một cái, gạt đầu nói: "Đối với! Hẳn chính là Trần mạnh giáo luyện a. Lúc đó tỷ phu đánh bại Trần cường, kim hạo nam vừa vận chạy tới, muốn thay Trần cường báo thù, giáo huấn một chút tỷ phu....."

"A....." Tô mưa nhu vẻ mặt kinh ngạc, cau mày nói: "Kim hạo nam là thành danh thật nhiều năm cao thủ, cũng quá đáng đi?!"

"Chính phải chính phải. Nhưng lại phá lệ kiêu ngạo." Tô Hân Dao liên tục gạt đầu, ít có đồng ý Tô mưa nhu lời nói: "Lúc đó cái kia Hàn quốc cây gây phi thường làm càn, trên tới một người thật là dọa người thật là dọa người lắng không đá chéo....."

Tô mưa nhu cũng theo bản năng thay hạ Huyền khăn trương, vẻ mặt lo lắng nói: "Hẳn chính là chỗ này sao bị thương sao?!"

"Hừ hừ....." Tô Hân Dao bỗng nhiên đứng lên, cũng làm ra một cái chân đá động tác, hưng phấn nói: "Lúc đó tỷ phu vẫn lạnh lùng trông coi hẳn, giống như vậy..... Vô cùng đơn giản một cước, liền trực tiếp đem cái kia Hàn quốc cây gây đá bay tốt xa mấy mét..... Một khắc kia, tỷ phu thực sự là đẹp trai đến muốn chết a!!"

Tô mưa nhu kinh hô một tiếng, tràn đầy khó có thể tin.

Tô Hân Dao lập tức phi phác đến trên ghế sa lon, trong miệng còn nói lầm bầm: "Về sau ta cũng muốn tỷ phu gọi chiêu đó..... Thực sự quá tuần tú rồi....."

Tô mưa nhu ngồi ngơ ngẩn, quá khứ đối với hạ Huyền ấn tượng nhất thời đổ nát, nỗ lực suy nghĩ, lại phát hiện thủy chung hoàn toàn mơ hồ, hạ Huyền chu vi tựa như bao phủ ở một tầng sương mù dày đặc phía sau giống nhau, làm sao cũng nhìn không ra rõ ràng, chính mình dĩ nhiên đối với hạ Huyền cũng không biết một tí gì.

Như vậy, đại tỷ bị trời lúc đi, hạ Huyền Chân sợ trốn đi sao? Chẳng lẽ là đi tìm người hỗ trợ, hoặc là đại tỷ trong miệng đồ long dũng sĩ căn bản là hẳn?!

Tô mưa nhu tự giễu cười cười, đem vừa mới cái kia không đáng tin cậy ý tưởng từ trong đầu bỏ rơi đi, lầm bầm nói: "Làm sao có thể....."

Tô Hân Dao hưng phấn tinh thần đi qua, xoay người lại trông coi Tô mưa nhu, vẻ mặt thành thật nói rằng: "Tỷ phu..... Người thực sự tốt rất tốt. Ta không biết có phải hay không là có hiểu lầm gì đó, thế nhưng người đối với hẳn loại thái độ đó thực sự không nên..... Bỏ qua hẳn, tương lai người sẽ hối hận....."

Tô mưa nhu kinh ngạc không hiểu, không nghĩ tới Tô Hân Dao đối với hạ Huyền đánh giá cao như thế, cười nhạt một tiếng không nói chuyện, yếu ớt trầm nghĩ, về sau liền ở một trường học rồi, có rất nhiều cơ hội lý giải hẳn.

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Ta không phải đang nói đùa

.....

Rời Giang Hải đại học báo danh hết hạn Nhật Bản còn có ba ngày, hạ Huyền cũng không nóng nảy, ly khai Tô gia liền đuối quay về chỗ ở chuẩn bị nghỉ ngơi.

Hạ Huyền móc ra chìa khoá đang muốn mở rộng cửa, cửa phòng đối diện đột nhiên mở.

"Chào người. Làm sao Tô mư như không cùng người đồng thời trở về?!" Ninh mư ăn mặc ở nhà chơi rộng quần trang, tóc dùng cài tóc tùy ý vẫn ở sau ót, tựa hồ vừa mới tỉnh ngủ, so với lần trước sai ai ra trình diện bớt chút đoan trang ưu nhã, sinh ra chút thân thiện lười biếng, đỡ cửa phòng lễ phép chào hỏi.

Hạ Huyền vừa cười vừa nói: "Ninh Vũ lão sư tốt. Bình thường chỉ có ta ở ở bên này."

Ninh mư cười cười, không nói thêm gì, giải thích: "Bình thường chưa thấy qua các người qua đây. Nghe được vang động, còn tưởng rằng là có tiểu đầu cạy cửa đâu."

Hạ Huyền quan sát ninh mư vài lần, nói đùa: "Ninh Vũ lão sư mặc đồ này, có thể không thích hợp bất tiểu đầu a."

Ninh mư hé miệng cười cười, từ sau cửa xách ra một cây bông cầu côn, thị uy tựa như huy vũ vài cái.

Hạ Huyền chợt gạt đầu, mở cửa phòng, cười mời: "Có muốn hay không tiến đến ngồi một chút?!"

Ninh mư ngăn người, vui vẻ gạt đầu nói: "Tốt, đều nói bà con xa không bằng láng giềng gần, ta và Tô mư như cũng quan hệ không tệ, về sau không nên khách khí, nhiều hơn vãng lai."

.....

.....

Ninh mư đem bông cầu côn trả về, bụng mâm hoa quả làm lễ vật, quan sát một chút phòng khách, cười hỏi: "Làm Tô mư như nam bằng hữu, rất không dễ dàng đâu?!"

Hạ Huyền đoan chén nước phóng tới trên bàn trà, nghe nói như thế cười nói: "Ta còn có thể chịu đựng được."

Ninh mư hé miệng cười khế, nhất cử nhất động dừng không để lộ lấy đoan trang ưu nhã, chủ động nói về Tô mư như ở trường học sự tình, cảm thán nói: "Tô mư như ở trường học của chúng ta nhưng là có rất nhiều danh, uy vọng cũng cao. Mỹ nữ nhân hội trường hội học sinh a, người theo đuổi có thể từ nơi này xếp hàng Giang Hải đại học của trường đi."

Hạ Huyền xoa mi tâm, giả vờ khổ não nói: "Ninh lão sư đừng nói nữa, ta liền sắp không chịu được nữa rồi."

"Có áp lực, mới có thể có động lực." Ninh mư cười nói đùa, thờ dài cảm khái nói rằng: "Tô gia sự tình, ta biết chút, nhưng là vẫn luôn đối với Tô mư như bội phục rất. Nàng đau khổ chống đỡ Tô gia không dễ dàng, người về sau phải nhiều nhiều giúp đỡ nàng."

Hạ Huyền gạt đầu, trong lòng hơi động.

Giang hải tứ đại gia tộc, lần lượt là ninh phủ tương Trần. Nghe nàng khẩu khí, tựa hồ đối với chuyện năm đó có chút hiểu, chẳng lẽ nàng là Trữ gia nhân?!

Đúng lúc này, đột nhiên vang bắt đầu chuông điện thoại.

"Xin lỗi, ta."

"Xin lỗi, ta."

Hạ Huyền, ninh mư hai người đều lấy điện thoại cầm tay ra cúi đầu xem, đồng thời mở miệng xin lỗi, tiếp lấy đều sừng sốt sừng sốt, ngẩng đầu nhìn nhau cười.

"Thật đúng là đúng dịp, điện thoại di động của chúng ta không chỉ có tiếng chuông giống nhau, lại vẫn đồng thời vang lên." Hạ Huyền cười lắc lắc còn đang rung động điện thoại di động.

Ninh mư cũng có chút kinh ngạc, hé miệng cười cười, đứng dậy vuốt lên rồi trên váy nếp uốn, cúi đầu nhìn điện thoại di động của mình, nhú mày, miễn cưỡng cười cười cáo từ.

Hạ Huyền nhìn theo đoan trang ưu nhã thực nữ lão sư rồi đi, nhận nghe điện thoại.

"Cậu ấm, việc lớn không tốt rồi!" Trong điện thoại, lão Quan thanh âm có chút gấp thúc, tựa hồ mui phiền khẩn trương.

.....

.....

Thương cùng cây hoa hồng quán bar, lão Quan về mặt lo lắng các loại ở cửa, chứng kiến hạ Huyền chạy tới, liền vội vàng đi tới.

Hạ Huyền vỗ vỗ lão Quan bả vai, thần nhiên nói: "Đi thôi."

Lão Quan rõ ràng có chút khản trương, một bên lau mồ hôi một bên tiểu giải thích rõ.

Thì ra, vẫn là Trương tử mạnh chết rước lấy phiền phức.

Trương tử cường ở biệt thự của mình chết thảm, ở giang hải thế giới dưới đất dẫn phát rồi lớn chấn động mạnh.

Mà trước lão Quan chủ động xin đánh, sưu tập Trương tử mạnh rất nhiều chứng cứ phạm tội, từ hạ Huyền đi qua ngực lớn cảnh hoa tần Tĩnh giao cho cảnh sát. Tuy là sự tình làm được rất bí ẩn, người biết không nhiều lắm, lại cũng không có thể giấu diếm được giang hải thế giới dưới đất cảm đầu đại ca núi Hạ Lan.

Trương tử mạnh chết, quá đột ngột thật là làm cho người ta chấn động, làm cho cả giang hải ** Nom nóp lo sợ, lo lắng là có cái gì mãnh long quá giang tới chiếm địa bàn, kẻ tiếp bị giết tiếp theo là mình.

Làm Giang hải thị ** Đại ca, núi Hạ Lan có trách nhiệm điều tra rõ chân tướng, cho mọi người cái khai báo.

Hạ Huyền chợt gạt đầu, thần nhiên nói: "Hiểu."

"Bọn họ đang ở bên trong chờ đấy." Lão Quan do dự một chút, nhỏ giọng khuyên nhủ: "Cậu ầm, cường long không phải áp bọn rấn độc, tận lực không muốn nổi lên va chạm."

Hạ Huyền gạt đầu, bỗng nhiên đá một cái bay ra ngoài cửa phòng.

Bên trong gian phòng, có bốn người. Trên ghế sa lon dài chỉ có một trung niên nhân tọa, hai cái trầm mặc đại hán tả hữu đứng.

Bệ cửa sổ bên, còn có một cái biểu tình âm trầm thẹn đại hán.

Hạ Huyền không để ý tới bốn người đề phòng kinh sợ biểu tình, trực tiếp ngồi vào sau bàn làm việc lão bản ghế, thoải mái đuổi người một cái, hỏi: "Chuyện gì có chuyện gì, bây giờ có thể nói."

Lão Quan đứng ở hạ Huyền phía sau, mồ hôi trán làm sao lau cũng lau không xong.

Ngồi trên ghế sa lon gian trung niên nhân quan sát hạ huyền nhất biết, phất tay một cái làm cho phía sau hai cái trầm mặc đại hán lui xuống đi, không mò ra hạ Huyền nguồn gốc, sang sang cười nói: "Bất tài núi Hạ Lan, mạo muội tới chơi, không có địch ý gì, chỉ là có chút sự tình muốn biết rõ ràng."

Hạ Huyền trông coi giang hải ** Đại ca, gạt đầu thần nhiên nói: "Tri vô bất ngôn."

"Trương tử cường sự tình....." Núi Hạ Lan ở giang hải sừng sững vài thập niên không ngã, ánh mắt độc ác, sai ai ra trình diện hạ Huyền không ỷ kị tí nào khí thế của mình, biết hoặc là đối phương có sức mạnh hoặc là chính là cũng đủ ngu ngốc, chủ động chậm lại giọng: "Trương tử cường chết quá đột ngột, cũng quá kinh khủng, làm cho cả ** Lòng người bàng hoàng. Hạ mỗi nếu tọa ở cái chỗ ngồi này, thì có chức trách cho người thù hạ một cái công đạo."

Hạ Huyền đương nhiên minh bạch đạo lý này, chậm rãi nói rằng: "Tự gây nghiệt, không thể sống. Hẳn tự tìm chết, không oán ta được."

Núi Hạ Lan nghĩ đến mà sợ, kinh nghi nói: "Tiểu huynh đệ không nói đùa chứ? Trương tử cường..... Cùng hẳn những thù hạ kia đều là nguoi giết?!"

"Mẹ kiếp, quan người què, nguoi muốn chết có phải hay không?!" Bệ cửa sổ bên thẹn đại hán đột nhiên mở miệng, âm trầm mắng: "Cũng dám dùng cái mao đầu tiểu tử tới hồ lộng lão tử?! Cường ca người nào ta lại quá là rõ ràng, trong biệt thự còn có hơn mười khẩu súng, sẽ bị như vậy một cái lông đều chưa mọc đủ tiểu hải tử giết chết sạch sẽ?! Coi lão tử cùng Hạ lão đại là đứa ngốc hay sao?!"

Hạ Huyền không có đi xem sắc mặt trắng bệch lão Quan, mà là nhìn chăm chăm núi Hạ Lan trực tiếp hỏi: "Ta không rõ, đến cùng ai mới là giang hải ** Đại ca?!"

"Vị này chính là triệu thiết Triệu huynh đệ, là Trương tử mạnh anh em kết nghĩa, mới vừa từ Việt trở về. Hẳn muốn cùng đi, ta cũng không tiện cự tuyệt." Núi Hạ Lan sắc mặt cũng khó nhìn, liếc vết sẹo đao kia đại hán liếc mắt, ha hả cười nói: "Bất quá Triệu huynh đệ nói cũng có đạo lý, dù sao nói mà không có bằng chứng, tiểu huynh đệ nguoi nói là nguoi..... Ha hả, chuyện cười này kỳ thực tuyệt không buồn cười."

"Tiểu tử, sớm làm cút về bú sữa mẹ!" Triệu thiết bỗng nhiên đi tới trước bàn, trên cao nhìn xuống trông coi hạ Huyền, từ bên hông rút súng lục ra, nhắm ngay hạ Huyền, âm ngoan nói: "Lão tử không có Hạ lão đại tốt như vậy tính khí. Hoặc là nói thật, hoặc là chết!"

Hạ Huyền xem lên trước mặt hống súng đen ngòm, nheo mắt lại.

"Đường như Cường ca gặp chuyện không may cùng ngày, trời lại nữ nhân đến biệt thự." Triệu thiết liếc núi Hạ Lan liếc mắt, dừ tợn nói: "Nếu nơi đây hỏi không ra cái gì, không bằng giết quan người què cùng cái này tiểu mao hải tử, lại đi tìm được nữ nhân kia, ép hỏi manh mối. Sau đó giết, tiền nạng đi tới mặt bồi Cường ca, Hạ lão đại cảm thấy chủ ý này thế nào?!"

Núi Hạ Lan sầm mặt lại, trong lòng căm tức, chỉ là không muốn cùng triệu thiết cái này hung hãn thứ liễu mạng xích mích.

Hạ Huyền bỗng nhiên duỗi tay nắm lấy triệu thiết mang dùng súng cổ tay xuống phía dưới gấp lại, nhất thanh thủy hưởng sau đó, triệu thiết cường tráng cổ tay bị chiết thành 90 độ, súng lục nhất thời tuột tay.

Triệu thiết quả nhiên không hổ là làm cho núi Hạ Lan kiêng kỵ thứ liều mạng, gặp loạn không sợ hãi, thẳng thắn mặc kệ tay phải, cánh tay trái run lên, một thanh sơn đen dao găm đã nắm trong tay.

Hạ Huyền trên không trung tiếp nhận súng lục, nghiêm khắc lắc tại triệu thiết trên mặt, đem triệu thiết đầu đặt tại trên bàn, tay kia cầm qua quyết đâm tới triệu thiết tay trái, xoay cổ tay một cái, dao găm đâm xuyên qua triệu thiết cổ.

Triệu thiết cổ tay phải gãy, bên trái tay cầm dao găm đâm xuyên qua cổ của mình, lấy một loại quỷ dị tư thế ghé vào hạ Huyền trước người trên bàn.

Hạ Huyền thuận tay đem triệu thiết từ trên bàn đẩy xuống, trông coi núi Hạ Lan thần nhiên nói: "Hiện tại, Hạ lão đại còn cảm thấy ta đang nói đùa sao?"

.....

.....

【 Hai canh hoàn tất, Bảng truyện mới trên như trước thứ chín, còn bị người ác ý chà phiếu đánh giá, quá buồn bực, cầu phiếu đề cử cất dấu thoải mái 】

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Nhật được cái mỹ nhân

.....

Cầu phiếu đề cử cất dấu

.....

.....

Triệu thiết là Trương tử mạnh anh em kết nghĩa, một mực nước ngoài làm chút giết người cướp của sinh ý, tính cách âm trầm độc ác, động thủ điên cuồng bất chấp hậu quả.

Núi Hạ Lan làm giang hải thế giới dưới đất đại ca, tự nhiên lại quá là rõ ràng, vì vậy chỉ có vấn đề trong lòng có e dè khắp nơi nhường nhịn, lại không nghĩ rằng hạ Huyền thật không ngờ thô bạo, một lời không hợp liền sạch sẽ gọn gàng giết triệu thiết, trông coi triệu thiết thi thể, cũng không nhìn được trầm mặc.

"Ta khuyên các ngươi cũng không cần móc súng rồi, bởi vì, ta khẳng định so với các ngươi nhanh." Hạ Huyền đem từ triệu thiết thủ trung đoạt được thương đặt lên bàn, liếc núi Hạ Lan sau lưng lưỡng đại hán liếc mắt, bình thần nói rằng.

Núi Hạ Lan nhìn về phía hạ huyền nhất nhãn, nhìn không được đánh cái rùng mình.

Hạ Huyền trong ánh mắt, không có tàn nhẫn điên cuồng, càng không có nửa điểm hưng phấn kinh sợ, bình thần như nước, dường như vừa mới chỉ là thuận tay đập chết một con ruồi, cảnh cáo chính mình hộ vệ thời điểm cũng có chút mạn bất kinh tâm, chỉ là trong giọng nói sự tự tin mạnh mẽ hiển lộ không thể nghi ngờ, ngồi ở chỗ kia khí tràng kinh người, chính mình chấp chương giang hải thế giới dưới đất vài chục năm, dĩ nhiên cũng cảm giác sâu sắc áp lực.

Núi Hạ Lan vẫy tay đề cho người bên cạnh lui ra phía sau, thờ dài nói rằng: "Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên a! Tiểu huynh đệ nói, Hạ nỗ tin. Chỉ là chỗ chức trách, còn không được không phải hỏi một câu, lão đệ giết Trương tử cường, là vì cái gì?"

Hạ Huyền minh bạch núi Hạ Lan đang lo lắng cái gì, từ tốn nói: "Ta đối với làm lập đỉnh núi đoạt địa bàn không có hứng thú gì, giết Trương tử cường, chỉ là ân oán cá nhân."

Núi Hạ Lan âm thầm thở phào, nếu như hạ Huyền là mãnh long quá giang, chuyên tâm muốn ở giang hải mới lập cái đỉnh núi, giang hải tất nhiên muốn phát sinh lớn đại rung chuyển, vô luận như thế nào cũng phải sớm một chút diệt trừ cái này mối họa, trầm giọng nói rằng: "Lời này, ta tin, thế nhưng sợ rằng không thể thuyết phục những người khác a."

Hạ Huyền cười cười, từ trong ngăn kéo xuất ra một cây viết trên giấy phác hoạ lấy cái gì, một lát sau mới dừng lại, cầm lấy quan sát một phen, thoả mãn gật đầu, đưa cho núi Hạ Lan.

Núi Hạ Lan mặc danh kỳ diệu, tiếp nhận tờ giấy kia trông coi phía trên đồ án nhủ mày lại, cảm giác có chút quen thuộc lại nhất thời nhớ không ra thì sao đã gặp qua ở nơi nào, nhớ tới hạ Huyền đơn giản giết chết triệu thiết sắc bén bá đạo, trong đầu hiện lên một đạo linh quang, bỗng nhiên đứng lên chỉ vào hạ Huyền khó có thể tin nói: "Người là hạ....."

Hạ Huyền cười gật đầu.

Núi Hạ Lan hô hấp dồn dập, miệng lớn hô hấp vài cái chỉ có bình tĩnh trở lại, chậm rãi nói rằng: "Nếu huynh đệ họ Hạ, đương nhiên sẽ không đối với ở giang hải lập đỉnh núi chiếm địa bàn có hứng thú gì. Hạ lão đệ yên tâm, Trương tử cường, triệu thiết sự tình ta sẽ giải quyết, cam đoan sẽ không cho lão đệ mang đến phiền phức."

Hạ Huyền giết Trương tử cường, triệu thiết, là bất đắc dĩ, lại cho thấy thân phận, đã đủ để uy hiếp ở núi Hạ Lan, cười gật đầu nói: "Đa tạ Hạ lão đại rồi."

Núi Hạ Lan trong lòng một tảng đá lớn hạ xuống, lại biết được hạ Huyền nội tình, nhất thời toàn thân ung dung, đứng dậy cáo từ, về mặt thành thật nói rằng: "Về sau có chuyện gì, Hạ lão đệ cứ việc tìm ta. Đương nhiên, đại sự Hạ mỗ khẳng định không thể giúp, thế nhưng giải quyết chút phiền toái nhỏ vẫn là rất đơn giản."

Hạ Huyền minh bạch núi Hạ Lan lực ảnh hưởng, về sau rất có thể mượn lực lượng của hắn, cũng không cự tuyệt như vậy lấy lòng, cười trao đổi phương thức liên lạc, đứng dậy tiễn núi Hạ Lan xuống lầu.

Núi Hạ Lan làm người bức nào đánh đá chưa ngoa, sai ai ra trình diện hạ Huyền tuổi còn trẻ liền có thâm trầm như vậy tâm tính, bối cảnh vừa sợ người, tự nhiên có lòng gần hơn quan hệ.

Đi tới cửa quán rượu, một lớn một nhỏ lưỡng con hồ ly cũng đã đối trá xưng huynh gọi đệ.

Hạ Huyền cùng núi Hạ Lan khách sáo lấy, ánh mắt đột nhiên đông lại một cái.

Bên cạnh, có hai cái khỏe mạnh đại hán một tả một hữu đỡ một cái bóng lưng thướt tha say rượu nữ nhân, đang ở vậy tay gọi xe taxi.

Cảnh tượng như vậy ở cửa quán rượu thật sự là bình thường rất.

Chỉ là cô gái kia bóng lưng thoạt nhìn tương đương quen thuộc, tựa hồ là.....

Hạ Huyền nhíu suy nghĩ một chút, đi lên đề lại cửa xe, cúi đầu nhìn nữ nhân kia một chút chính diện, thờ dài, chính là cái kia đoàn trang ưu nhã thực nữ hàng xóm ninh mưa.

"Tiểu tử, đừng mê nó xen vào việc của người khác." Bên trái đại hán hung ác nhìn chăm chăm hạ Huyền, uy hiếp nói.

Hạ Huyền buông tay một cái, mình và ninh mưa cũng không quen, một phần vạn thực sự là người tình ta nguyện, mình cũng không thể xen vào việc của người khác.

"Coi là tiểu tử người thức thời." Khác một tên đại hán phun ra hộp nước miếng, cười lạnh phát tay nói: "Nhanh rút ngay."

Hạ Huyền sẽ xoay người, vẫn cúi thấp đầu ninh mưa nỗ lực ngẩng đầu, ánh mắt tan rã, khóe miệng chảy nước dãi, vô ý thức ha hả cười.

"Các người đối với nàng bỏ thuốc?!" Hạ Huyền sầm mặt lại, nếu như là say rượu, còn có thể là người tình ta nguyện, hiện tại rõ ràng là ninh mưa bị kẻ đơn không có ý thức, chính mình liền không thể lại ngồi yên rồi.

"Nói cái gì đó, tiểu tử?!" Hai người rõ ràng có chút khản trương, tiến lên thôi táng hạ Huyền, thấp giọng quát: "Lại xen vào việc của người khác, lão tử để cho người chết không yên lành."

Hạ Huyền cười cười, xem như là triệu thiết, đây đã là người thứ hai uy hiếp muốn giết chết người của mình.

"Ai ô ô....." Tay của người kia còn không có đụng tới hạ Huyền, đã bị vạn dùng tay cổ tay, lớn tiếng kêu đau đớn lạy.

Hạ Huyền đẩy ra người nọ, lại một cước bị đá tên còn lại lão đảo lui lại, làm mất đi ý thức ninh mưa nhận lấy kéo.

"Tiểu tử, người cái này là muốn chết!" Hai người nhìn ra hạ Huyền không dễ chọc, lại không bỏ được mắt thấy tới tay mỹ nhân bay đi, âm trầm nói: "Chúng ta là cùng tây thành Phi ca, nữ nhân này cũng là Phi ca coi trọng. Hiện tại, Phi ca đang ở bên trong quán rượu, không muốn chết tự buông ra nữ nhân này, cảm giác rút đi."

Hạ Huyền lười để ý, vỗ vỗ ninh mưa gò má, thấy nàng như trước đàn độn, lắc đầu.

"Phi ca, Phi ca....." Lúc này quán bar lại đi ra một nhóm người lớn, mùi rượu tận trời, lớn tiếng cười nói, trọng tâm câu chuyện luôn là không rời nữ nhân và chém người lưỡng dạng.

"Ăn?!" Cảm đầu là một bốn mươi trên dưới cao gầy trung niên, còn lâu mới có được triệu thiết vậy khí chất hung hãn, rồi lại so với núi Hạ Lan còn có hắc. Nói đại ca khí chất, liếc hạ huyền nhất nhãn, trầm mặt hỏi: "Làm sao vậy?!"

"Phi ca..... Tiểu tử này, đánh chúng ta, muốn dẫn đi người nữ nhân này....."

Phi ca sắc mặt vẻ dữ tợn chợt lóe lên, ngay trước nhiều như vậy thủ hạ chính là mặt, nếu như nữ nhân bị cướp đi rồi, xem như vô cùng nhục nhã rồi, ý vào cảm giác say, lạnh lùng nói: "Nếu ánh mắt hãn như thế không dễ xài giữ lại lấy cái gì dùng? Đi phé đi tiểu tử này một đôi áp phích!"

"Là, Phi ca."

Một đám cảm giác say ngất trời đại hán đem hạ Huyền vây vào giữa, một người trong đó móc ra một bả tề tề dao găm, hướng về phía hạ Huyền con mắt bi hoa.

"Phi ca thực sự là thật là uy phong a..... Một lời không hợp sẽ đào mắt người, có muốn hay không cũng đem con mắt của ta đào đi?!" Mắt thấy sự tình đến rồi loại tình trạng này, núi Hạ Lan cũng không thể lại ẩn núp không hiện thân.

"Người cho rằng lão tử không dám sao?! Con mẹ nó, lắm mồm, lão tử còn muốn cắt đầu lưỡi của người....." Phi ca đánh ợ rượu, tưởng hạ Huyền đồng bạn, ác độc mắng, quay đầu trông coi sắc mặt âm trầm núi Hạ Lan, xoa xoa con mắt, sợ đến hồn phi phách tán, lắp bắp nói: "Hạ..... Hạ gia....."

Chung quanh những tên côn đồ các kẻ cũng sợ ngây người, nhìn về phía tới phách lối Phi ca toàn thân run lên, tự nhiên không khó đoán được người trước mắt này chính là trong truyền thuyết giang hải Hạ gia.

Núi Hạ Lan không để ý tới như tang kiểm tra nhóm Phi ca, liếc mắt một cái tựa ở hạ Huyền trên người mỹ nhân, cười đối với hạ Huyền nói rằng: "Người thủ hạ hữu nhân vô châu, mạo phạm Hạ lão đệ, lão ca thay bọn họ bồi tội. Lão đệ cảm thấy, như thế nào mới có thể ra khẩu khí này?!"

Phi ca sai ai ra trình diện núi Hạ Lan cũng muốn chủ động trấn an hạ Huyền, lập tức kinh hải muốn chết, rượu đều hóa thành mồ hôi lạnh chảy ra, cúi đầu khom lưng về mặt đau khổ nói: "Hạ gia đại nhân đại lượng..... Bỏ qua cho ta đây trở về..... Ta thật không biết nàng là của ngài nữ nhân....."

Hạ Huyền gật đầu, thản nhiên nói: "Nếu con mắt không hữu hiệu, còn giữ làm cái gì đây?!"

Núi Hạ Lan sắc mặt bị kiềm hãm, hồi hận vừa mới không có nói sớm xuất hiện dẹp loạn sự cố, lấy hạ Huyền thân phận cùng tính tình, vừa mới một lời không hợp liền dám giết triệu thiết, bây giờ bị người uy hiếp móc mắt, loại phản ứng này cũng không kỳ quái, thấp giọng nói: "Tiểu Phi, là người tự mình động thủ, hay là ta giúp người?"

Phi ca thân thể mềm nhũn, té trên mặt đất khóc rờn rờn nói: "Hạ gia..... Hạ gia..... Không thể như vậy a..... Bỏ qua cho ta lần này đi....."

"Động thủ!" Núi Hạ Lan xem hạ Huyền căn bản không xem bên này, chỉ có thể thảm than một tiếng.

Núi Hạ Lan sau lưng bảo tiêu tiến lên, một cước đá ngã lẫn tiểu Phi, lấy tay gắt gao đem Phi ca đầu dè xuống đất, từ phía sau móc ra một bả chủy thủ xinh xắn.

Chung quanh những tên côn đồ các kẻ đều mồ mồ ngây người, từng cái toát ra mồ hôi lạnh toàn thân run, di chuyển cũng không dám di chuyển.

Bình thường quen theo Phi ca khi dễ, lãng nhục người thường, nơi nào nghĩ đến sẽ có hôm nay?

"Dừng tay a !." Hạ Huyền đột nhiên lên tiếng, nhặt vừa cười vừa nói: "Ta chỉ là theo Hạ đại ca chỉ đùa một chút mà thôi, người làm sao lại tưởng thật?!"

Núi Hạ Lan trong bụng thở phào, lặng lẽ xoa một chút mồ hôi lạnh, cười khổ lắc đầu, vừa mới còn giết người không chớp mắt, hiện tại liền chơi đùa chính mình hết hồn, âm thầm kinh sợ với hạ Huyền thâm trầm tâm cơ.

Phi ca nghe nói như thế, nằm trên mặt đất mềm thành một đoàn, giữa hai chân chậm rãi hiện ra giọt nước.

"Mỹ nữ, tất cả mọi người thích a." Hạ Huyền quét mắt một vòng, ánh mắt đến mức, những tên côn đồ các kẻ kia không khỏi hoảng sợ cúi đầu, từ tốn nói: "Người tình ta nguyện không sao cả, dùng tiền đập cũng có thể tìm tới nguyện ý nữ nhân cõi hết, kẻ đơn, cũng quá bỉ ổi rồi!"

Một đám tên côn đồ khúm núm, nơm nớp lo sợ liên tục gật đầu.

Núi Hạ Lan cũng thấp giọng dạy dỗ vài câu, sợ đến đám kia tên côn đồ chi thiên mắng thề về sau cũng không dám nữa, phát tay một cái để cho bọn họ cút đi.

"Hạ đại ca không nên oán ta đùa giỡn người, hại người dưới tay mặt người trước mắt mặt." Hạ Huyền trông coi sắc mặt nhìn không tốt núi Hạ Lan, chậm rãi nói rằng: "Ta là ở cứu người."

Núi Hạ Lan ngăn người, trông coi vui đầu vào hạ Huyền trong ngực ninh mura, kinh nghi nói: "Nàng là....."

Hạ Huyền từ tốn nói: "Họ nàng ninh."

Núi Hạ Lan mờ hơi lạnh đều chảy xuống, ôm quyền đối với hạ Huyền thành khẩn nói rằng: "Phản nhân tình này, lão ca nhớ kỹ, cũng xin lão đệ thay ta giải thích vài câu, ta sẽ cho Trữ gia một cái công đạo." Nói xong vội vã rời đi.

Hạ Huyền thở dài, đêm nay thật đúng là đặc sắc lộ ra a.

Ninh mưa nói mê vài tiếng, nước bọt đều cọ đến hạ Huyền ngược.

Hạ Huyền đau đầu, lúc này phiền toái lớn nhất, vẫn là cái này hôn mê bất tỉnh lại bối cảnh kinh người mỹ nhân a.

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Làm sao bây giờ làm sao bây giờ?!

.....

Hạ Huyền không mở ra ninh mưa chỗ ở cửa phòng, chỉ có thể đưa nàng mang về nhà mình.

Ninh mưa hiển nhiên uống nhiều rượu, sắc mặt ửng đỏ một mảnh, trong hô hấp mang theo nhàn nhạt mùi rượu, ý thức đã mờ nhạt.

Hạ Huyền đem ninh mưa đặt lên giường, bãi chánh tư thế để cho nàng ngửa mặt hướng lên trên, nhìn nàng hô hấp bình thường rất nhiều, thở phào nhẹ nhõm.

Ninh mưa nằm ở trên giường không nhúc nhích, thỉnh thoảng ngáy thơ nói mê vài câu, nơi nào còn có nửa điểm thường ngày thấy đoan trang và ưu nhã.

Hạ Huyền thở dài, trước đem ninh mưa tràn đầy mùi rượu dày hoá trang lột xuống, nếu không... Ướt lạnh y phục rất có thể làm cho ninh mưa bị cảm lạnh. Nếu như trên thân y phục ràng buộc thật chặt trở ngại hô hấp, đối với ý thức mơ hồ ninh mưa càng là cực đoan nguy hiểm, rất có thể muốn tánh mạng của nàng.

Lúc này khí trời còn còn lâu mới có được mát mẻ, ninh mưa đoan trang chính trang dưới tự nhiên chỉ có một tầng cuối cùng hung y, không hề có bất kì thứ gì khác.

Hạ Huyền trông coi thực nữ lão sư nửa thân trần nửa người trên, nhất thời ngáy ngẩn cả người.

Ninh mưa đoan trang hơi lộ ra cổ bản chính trang che giấu ngạo nghễ vóc người, bây giờ hai luồng cao vót từ nghiêm mật trong bọc bị giải phóng ra ngoài, ngạo nhân cao cao đứng vững, theo ninh mưa hô hấp phập phồng bất định, chọc người hà tư, khiến người ta nhìn không được sinh ra đi tới sờ một thanh xung động.

Oánh bạch dưới ánh đèn, ninh mưa nửa thân trần nửa người trên lóng lánh đặc biệt nhấn nhai sáng bóng, vùng ngoại thành dường như tinh xảo quý trọng như đồ sứ, có loại làm say lòng người khuynh hướng cảm xúc, phảng phất vừa đụng sẽ thực sự bể nát.

Hạ Huyền tuy là không phải là cái gì y thuật đại gia, nhưng vẫn là đơn giản nhìn ra, ninh mưa khác hẳn với thường nhân mị hoặc chất da, cũng không trôi sinh, hơn phân nửa là thuờ nhỏ ốm yếu còn để lại biểu hiện, nhưng lại hơn phân nửa không phải là cái gì bệnh nhẹ.

Ninh mưa hô hấp thông thả rất nhiều, không an phận phiên liễu phiên thân, ôm chặt lấy một cái gối, gương mặt cả cà, thoải mái rên rỉ một tiếng, tiếp tục nghiêng người ngủ, không biết chút nào cảnh xuân lớn lậu.

Hạ Huyền nhẹ nhàng chạm dưới ninh mưa da thịt, cảm thụ được trắng mịn lại quái dị chất cảm giác thờ dài, kéo sàng đan che ở trước mắt cảnh xuân, cũng không dám lại có cái gì nhân cơ hội đẩy ngã tâm tư, một cái không tốt, rất có thể làm cho thân mắc ắn tịt ninh mưa đi đòi nhà ma.

"Mụ mụ, ba ba, không muốn bỏ lại mưa nhỏ!" Ninh mưa dùng sức bắt lại hạ Huyền tay, không biết có phải hay không làm ác mộng, chẳng biết lúc nào mặt đã nước mắt, cầu khẩn nói: "Không muốn bỏ lại ta một cái! Ta rất sợ hãi."

Hạ Huyền ngẩn người, cười khổ không được, dùng sức vùng thoát khỏi.

Ninh mưa lại làm tâm trọng thêm, kích động toàn thân rung động, nhẩn nhụi đồ sứ trắng vậy da nổi lên một đoàn đoàn đỏ tươi, phảng phất nhiều đóa nở rộ màu đỏ liên hoa, tăng thêm thêm vài phần mỉa hoặc, gắt gao ôm lấy hạ Huyền cánh tay, khổ tiếng nói: "Không muốn bỏ lại ta! Lẽ nào các người đều không cần ta nữa sao?! Vì sao..... Ta đã làm sai điều gì..... Ô ô....."

Hạ Huyền trông coi ninh mưa đỏ trắng giao thoa da, cũng không dám lại kích thích ninh mưa, ngồi xuống nhẹ nhàng vuốt ve phía sau lưng, nhẹ giọng an ủi nói: "Yên tâm, ta không đi, ở chỗ này vẫn cùng người."

Ninh mưa chậm rãi bình tĩnh trở lại, giống như chỉ nhu thuận con mèo nhỏ thông thường chà xát hạ Huyền cánh tay, giang hai cánh tay ngây thơ nói: "Ba ba..... Mưa nhỏ muốn ôm một cái....."

"....." Hạ Huyền tức xạm mặt lại, bị ninh mưa lôi kéo ngã xuống giường.

Ninh mưa nhanh chóng đứng lên tới, dường như trước ôm gối đầu thông thường, ôm lấy hạ Huyền cổ, dùng gương mặt cà cà, thoải mái rên rỉ một tiếng, ngủ thật say.

Hạ Huyền trông coi gắt gao trói buộc chặt mình ninh mưa, muốn tránh thoát lại sợ thương tổn được ninh mưa, giằng co hơn nửa ngày chỉ có thể chấp nhận thờ dài.

.....

.....

Ninh mưa mơ màng tỉnh lại, đầu có chút đau, mờ mịt mờ mắt ra, mơ hồ nhận thấy được không đúng chỗ nào.

Ân? Mình ôm lấy, dường như không phải là mình thích nhất cái kia cầu hùng môn đồ chơi?! Căn phòng này..... Cái giường này..... Đây là nơi nào?!

Ninh mưa một cái giật mình, nhanh chóng tỉnh táo lại, trông coi trên thân hoàn toàn trần trụi chính mình, kinh hô một tiếng.

Hạ Huyền cả người bị ninh mưa cuốn lấy, ngủ vô cùng khó chịu, nửa người đều tê dại, nghe được bên tai một tiếng kêu sợ hãi, bỗng nhiên một cái xoay người đem ninh mưa áp dưới thân thể, tay trái theo bản năng bóp ninh mưa mềm mại cái cổ sẽ dùng sức bẻ gãy, xem nói ninh mưa hoảng sợ khuôn mặt, khó khăn lắm ngừng tay, âm thầm nghĩ mà sợ.

Ninh mưa vốn là vạn phần hoảng sợ, bỗng nhiên lại bị đẳng đẳng sát khí hạ Huyền áp dưới thân thể, cái cổ suýt chút nữa bị cắt đứt, trông coi hạ huyền băng lãnh hung ác nhãn thần, sợ đem kêu sợ hãi ngạnh sinh sinh nuốt trở về.

Lúc này, hai người tư thế ám muội không gì sánh được.

Ninh mưa ngủ không thành thật, trên thân một điểm cuối cùng che lấp cũng không biết chạy đi nơi nào, vốn là ốm yếu hơn nữa chán kinh, điềm đạm đáng yêu. Mà bây giờ lại là buổi sáng, hạ Huyền mỗi chút đặc thù tự nhiên hết sức rõ ràng, hai người lúc lên lúc xuống, hai chân còn đan vào một chỗ, đều có thể rõ ràng cảm thụ được.

Hạ Huyền như không có chuyện gì xảy ra buông tay ra, từ ninh mưa thân thượng xuống tới, thần nhiên nói: "Ninh lão sư tỉnh a."

Ninh mưa không biết là bị kinh sợ sợ, vẫn bị hạ Huyền bình tĩnh hù dọa rồi, dĩ nhiên không có bão nổi, vội vàng gạt đầu.

Hạ Huyền gạt đầu, đứng dậy xuống giường thuận tay dùng sàng đan đắp lại ninh mưa thân thể mềm mại, thần nhiên nói: "Ta đây đi trước rửa mặt. Ninh lão sư cũng mau đốt lên a !."

Ninh mưa nhìn theo hạ Huyền ly khai, nhủ suy nghĩ một lúc lâu, mới đột nhiên ý thức được chính mình tối hôm qua dĩ nhiên cùng một người nam nhân cùng giường chung gối rồi, vừa sợ vừa xấu hổ, ôm lấy sàng đan co lại thành một đoàn.

Hạ Huyền nghe sau lưng hoảng sợ ngượng ngập kêu sợ hãi, có chút không nói, cái này thực nữ lão sư phản xạ hình cung, thực sự cũng quá dài chút a !.

.....

.....

Có thể phát hiện mình vẫn chưa thất thân, cũng có lẽ là nhớ lại tối hôm qua chuyện đã xảy ra, ninh mưa đi ra phòng ngủ thời điểm, biểu tình tuy là cổ quái, thể nhưng cũng không có ý hối tội.

Hạ Huyền bình tĩnh gạt đầu mỉm cười, càng làm cho ninh mưa không đề được tức giận, ngược lại có chút chột dạ.

Ninh mưa chịu đựng xấu hổ, ngồi vào hạ Huyền đối diện, nội tâm phiền gang đao hải, mặt ngoài lại nỗ lực duy trì chính mình đoan trang ưu nhã hình tượng, nhẹ giọng nói: "Tối hôm qua, cảm ơn người."

"Không có việc gì, một cái nhắc tay." Hạ Huyền tùy ý phất tay một cái, dường như cũng không có lâu lên trước mắt như hoa như ngọc mỹ nhân lớn số sảng, mà là đang trên xe buýt để cho cái tọa giống nhau, cười ha ha nói: "Đều là ta phải làm."

Ninh mưa truong liễu truong chủ, hơi có chút không nói, không xác định hạ Huyền là nghiêm túc, hay là đang đùa giỡn chính mình.

Hạ Huyền đánh giá ninh mưa, không chỉ có thầm khen một tiếng.

Ninh mưa y phục bị rượu ướt nhẹp, hiện tại không biết từ nơi này nhảy ra khỏi hạ Huyền ống tay áo thương cảm, vạt áo vẫn rũ đến giữa hai đùi, ngồi ở chỗ kia, lộ ra đặc hữu đồ sứ vậy bấp bề, mị hoặc phi thường.

Tô Hân Dao cũng thích như vậy thương cảm thêm quần cụt thanh lương trang phục, chỉ là nha đầu chết tiết kia tính tình một cách tình quái, coi như gọi cảm trong, cũng hầu như sảm tạp thiếu nữ thanh thuần rực rỡ. Mà ninh mưa vốn là khí chất ưu nhã thành thực, bây giờ phong cách đại biến, hơn nữa ngạo nhân vóc người, mới tính là chân chánh gọi cảm xinh đẹp.

Ninh mưa bị hạ Huyền quan sát không được tự nhiên, chủ động giải thích: "Y phục không thể mặc, mặc y phục của người hy vọng người bỏ qua cho."

Hạ Huyền lắc đầu, cười tán dương: "Ta bây giờ mới biết, mặc quần áo này mặc ở trên người ta thực sự là lãng phí a."

Ninh mưa cũng là lần đầu tiên mặc như thế cay trang phục, nghe hạ Huyền uyển chuyển ca ngợi chính mình, trong lòng hơi ngại ngùng, biểu hiện ra như trước ưu nhã, đứng dậy nói rằng: "Ta cũng không muốn quấy rầy. Ta trở về đem y phục giặt sạch, tới nữa cảm tạ người."

Hạ Huyền như trước bình tĩnh gật đầu, chủ động bang ninh mưa tìm cái túi trang bị đi y phục.

Đột nhiên, môn ngoài truyền tới một loạt tiếng bước chân, tiếp lấy rắc...rắc... chìa khoá tiếng vang, có người ở bên ngoài mở rộng cửa.

Ninh mưa, hạ Huyền hai mặt lẫn nhau dòm ngó.

Hạ Huyền bỗng nhiên phục hồi tinh thần lại, có chìa khoá nơi này, trừ mình ra, cũng chỉ có Tô mưa nhu một cái.

Ninh mưa rất thông minh, nhìn chính mình nóng bỏng kêu gọi trang phục, vẻ mặt lo lắng nói: "Là Tô mưa nhu a !? Nàng nhìn thấy nhất định sẽ hiểu lắm, làm sao bây giờ làm sao bây giờ?!"

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Bồi thường người 【 Canh thứ nhất 】

Tô Vũ Nhu đẩy cửa phòng ra, trông coi hạ Huyền tại gia có chút giật mình.

Hạ Huyền liếc mắt một cái cửa phòng ngủ, âm thầm bóp đệm mồ hôi lạnh, cười hỏi: "Sao người lại tới đây?!"

Tô Vũ Nhu trệ rồi trệ, miễn cưỡng cười nói rằng: "Làm sao, không chào đón sao?!"

Hạ Huyền cũng lười vương vãi lẫn nhau phức tạp lại cớ quái quan hệ, đổi chủ đề hỏi: "Có việc?!"

Tô Vũ Nhu từ hạ Huyền chính là lời nói cùng biểu tình, có thể cảm giác được xa cách cùng lãnh đạm ý tứ, trong lòng có chút không được tự nhiên, thần nhiên nói: "Đại tỷ có ít thứ rơi ở chỗ này, ta giúp nàng tới bắt."

Hạ Huyền gật đầu, không nói gì nữa.

Phòng trong nhất thời rơi vào an tĩnh quý dị.

Tô Vũ Nhu bèn nhảy đã nhận ra hạ Huyền thái độ cải biến, trong lòng thầm nghĩ không biết hẳn là biết khó mà lui, diệt đối với tâm tư của mình hay là đang lạt mềm buộc chặt, nhân thần phức tạp nhìn hạ huyền nhất nhãn, đem Tô chi Lan gì đó trang, nhớ tới phía trước hoài nghi suy đoán, có chút chần chờ nói: "Có chuyện..... Ta muốn hỏi hỏi người."

Ninh mưa hiện tại liền trốn ngoa thất, nếu như bị Tô Vũ Nhu thấy, hạ Huyền nhiều vác một cái hắc oa không có gì.

Thế nhưng câu dẫn mình học sinh nam nhân, cho dù là trên danh nghĩa, truyền đi cũng sẽ làm cho ninh mưa danh tiếng cùng hình tượng hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Hạ Huyền thầm nghĩ mau đánh phát đi Tô Vũ Nhu, gật đầu nói "Chuyện gì?!"

Tô Vũ Nhu trước đây vẫn lo lắng hạ Huyền biết đối với mình da mặt dày, bây giờ sai ai ra trình diện hạ Huyền lãnh đạm như vậy, tâm tư cũng là phức tạp khó hiểu, nhíu chậm rãi mở miệng hỏi: "Nghe Hân Dao nói, thân người tay thật tốt?"

Hạ Huyền hơi nghi hoặc một chút nhìn Tô Vũ Nhu liếc mắt, cúi đầu nhìn bàn tay mình, thờ dãi nói rằng: "Hắn là còn có thể a !."

"Như vậy..... Đại tỷ bị Trương tử cường cướp đi ngày đó, người đi làm cái gì?" Tô Vũ Nhu ánh mắt sáng ngời trông coi hạ Huyền, trong lòng có chút không rõ khăn trương, giọng nói có chút phức tạp hỏi: "Đại tỷ nói, ngày đó có người ở cạnh sát trước vọt vào biệt thự, giết Trương tử cường cứu hắn..... Người kia, người biết hắn là ai vậy sao?"

Hạ Huyền Tâm trung than thở một tiếng, mặc dù không biết Tô Vũ Nhu làm sao liên tưởng đến chính mình, nhưng là bây giờ trường hợp này, thực sự không thích hợp thảo luận cái đề tài này.

Ninh mưa hiện tại liền đứng ở ngoa thất, nói không chừng đang dựa vào ở trên cửa nghe trộm động tĩnh bên ngoài.

Núi Hạ Lan lòng dạ thâm trầm, không phải dám đắc tội Hạ gia, càng không có can đảm cháy cái này sâu không lường được nước đục, biết vì mình giữ bí mật.

Ninh mưa cũng không giống nhau, một phần vận chính mình thừa nhận, nằng cho rằng tin đồn thú vị nói ra hoặc là nói cho Trữ gia trường bối..... Chẳng lẽ mình thật đúng là muốn giết nàng diệt khẩu.

Hạ Huyền khổ não xoa mi tâm, giọng nói qua loa lấy lệ nói rằng: "Chuyện này rất phức tạp, nhất thời nửa khất cũng nói không rõ, về sau người sẽ biết."

Tô Vũ Nhu ngẩn người, có chút không rõ hạ Huyền ý tứ, hoặc là hoặc là không phải, còn có thể làm sao phức tạp? Sai ai ra trình diện hạ Huyền lạnh nhạt như vậy có lẽ, cũng mất truy vấn hứng thú, tâm tư phức tạp nhìn hạ huyền nhất nhãn, thần nhiên nói: "Xem ra giữa chúng ta thật đúng là không quá có thể..... So với việc ta, người tựa hồ càng thích tín nhiệm hơn Hân Dao."

Hạ Huyền trông coi Tô Vũ Nhu đi hướng ngoa thất phương hướng, trong lòng nhất thời khăn trương, cười khổ nói: "Ái tình là chuyện của hai người tình. Người nửa điểm không tín nhiệm không thích ta, vẫn luôn đối với ta tràn đầy đề phòng cùng cảnh giác, còn trông cậy vào ta đối với người thẳng thắn thành khẩn đối đãi, tri vô bất ngôn, người cảm thấy có thể sao?"

"Người....." Tô Vũ Nhu không nghĩ tới hạ Huyền dĩ nhiên nói thẳng như vậy trắng, hết lần này tới lần khác chính mình còn không còn cách nào phản bác.

Người bị gia tộc huyết cừu, âm thầm còn khả năng có thật nhiều người nhìn chăm chăm, tùy thời chuẩn bị đem Tô gia liên căn nhắc lên, hơn nữa Tô thành nghiệp tên rác rưởi kia tiền lệ, mình tại sao có thể không đối với hạ Huyền cẩn thận cảnh giác?

Chính mình một thân một mình gánh vác nhiều như vậy trọng đồ đặc, cắn răng khổ xanh, lại len lén khóc qua bao nhiêu lần?

Những khổ này trung, ủy khuất, không ai có thể hiểu được, càng không thể đối với người kể ra.

Tô Vũ Nhu xoa một chút hồng hồng con mắt, một lần nữa bình phục tâm tình, hướng ngoa thất phương hướng đi tới.

Hạ Huyền bắt lại Tô Vũ Nhu cổ tay, hỏi: "Làm sao vậy? Còn rơi xuống cái gì, ta đi giúp người cầm."

"Không cần người quan tâm!" Tô Vũ Nhu trong lòng ủy khuất, bỏ qua hạ Huyền tay, phát tiết tựa như dùng sức đẩy ra cửa phòng ngủ, nhất thời ngăn người tại đó.

Hạ Huyền thờ dãi bất đắc dĩ một tiếng.

Bên trong gian phòng, ninh mưa áo khoác ném ở đầu giường, bên trong gian phòng còn có chút nhàn nhạt mùi rượu.

Trên giường lớn, ninh mưa mê đầu, dùng chân đơn bó chặt chính mình, thân thể còn đang không ngừng run rẩy, mảnh khảnh chân nhỏ lộ ở tại bên ngoài.

Tô Vũ Nhu nhìn đầu giường nữ trang, nhìn nhìn lại dưới mền có lỗi có lỗm mạn diệu thân thể, kinh sợ hơn, càng có chút mất mát, trông coi hạ Huyền rung giọng nói: "Người..... Người..... Người....."

Hạ Huyền cúi đầu, không biết nên giải thích thế nào.

Tô Vũ Nhu trong lòng cảm giác nặng nề, trong lòng ngũ vị tạp trần, cúi đầu trầm mặc đã lâu chỉ có ngẩng đầu, sâu đậm hít hơi, từ tốn nói: "Người nói đúng, ta làm không được thẳng thắn thành khẩn, không dám đương nổi tốt thế tử. Loại chuyện như vậy, ta không có lập trường bất kể người....."

Nói xong, Tô Vũ Nhu đến bên học tử, nhảy ra Tô chỉ Lan gì đó, đẩy ra hạ Huyền, thật nhanh xoa một chút con mắt, cúi đầu có chút chật vật chạy ra

ngoài.

.....

.....

Hạ Huyền gãi gãi đầu, đi tới bên giường xốc lên chăn đơn, trông coi đến mức đồ bùng cả khuôn mặt nhin mưa, thờ dài nói rằng: "Nàng đi, mau ra đây a !."

Ninh mưa chợt dạ trông coi hạ Huyền, có chút nóng nảy nói: "Ngươi mau đuổi theo nàng a, cùng với nàng giải thích a!"

Hạ Huyền tròn mắt một cái, tức giận nói: "Giải thích thế nào?! Nói ta ở quán bar bên ngoài lượm cái đã bắt tình mĩ nữ, sau đó ôm nàng ngủ một đêm, thế nhưng tuyệt không hề động nàng một cọng tóc gáy?! Ngươi thấy cảm thấy nàng sẽ tin sao?!"

Ninh mưa tức giận trông coi hạ Huyền, bị ế được nói không ra lời.

Hạ Huyền biết Tô Vũ Nhu đối với mình ấn tượng luôn luôn không tốt, cũng không ở từ nhiều bởi một cái ác danh, trông coi ninh mưa thờ dài nói: "Nhiều tội danh ngược lại không có gì, mấu chốt là ta quá oan uổng. Nói ra, người khác cũng phải chê cười, không bằng cầm thú, nam nhân vô cùng nhục nhã a!"

"Ngươi....." Ninh mưa tự nhiên biết hạ Huyền đang nói đùa, không muốn để cho chính mình quá mức hồ thẹn, trong lòng cảm động, nọ nọ giải thích: "Ta từ nhỏ đã thân thể có bệnh. Nếu như tối hôm qua ngươi..... Ngươi..... Ta có thể sẽ có nguy hiểm tánh mạng....."

Hạ Huyền tự nhiên biết, trong lòng cười thầm, lắc đầu thờ dài.

Ninh mưa mờ nhạt nhớ kỹ hạ Huyền tối hôm qua cứu mình, sau khi trở về càng không có lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, trong lòng đối với hạ Huyền ấn tượng vô cùng tốt. Bây giờ chính mình lại làm hại nàng và như vậy bạn gái xinh đẹp trở mặt, trong lòng hồ thẹn ý càng đậm, khiếp khiếp trông coi hạ Huyền, nhỏ giọng nói: "Không bằng, ta bồi thường ngươi một cái?"

Hạ Huyền không có để ý, thuận miệng vừa cười vừa nói: "Làm sao bồi thường?! Đầu tiên là lãng phí một lần đốt đèn lồng tìm không ra tuyệt hảo điểm ngộ, sau đó lại chạy cái phong hoa tuyệt đại nữ bằng hữu..... Ta thực sự là tổn thất nặng nề a."

Ninh mưa nghe xong hạ Huyền lời nói, quý thần xui khiến nói rằng: "Ta đây liền bồi thường ngươi một lần điểm ngộ được rồi."

Hạ Huyền ngăn người, kỳ quái nói: "Làm sao tu bổ?"

Ninh mưa nắm lên hạ Huyền tay, chịu đựng xấu hổ thả ở trước ngực mình cao vót trên, đem hạ Huyền đè ngã ở trên giường, nhắm mắt lại, béo mập môi đỏ mọng run nhẹ, hướng về phía hạ Huyền hôn xuống.

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Thực nữ lão sư thế giới nội tâm

【 Phần 2, cầu phiếu cầu cất dấu 】

.....

Ninh mưa hơi nhắm mắt lại, phần nhuận môi đỏ mọng nhẹ nhàng dán tại hạ Huyền ngoài miệng, vì vi thờ gấp, thom khí tức phun ở hạ Huyền trên mặt.

Hạ Huyền lúc đầu chỉ là trêu chọc một chút thực nữ lão sư, không nghĩ tới chịu không nổi kích thích ninh mưa dĩ nhiên làm ra như vậy đáp lại.

Mỹ nhân như ngọc, chủ động **, hạ Huyền cự tuyệt nửa liền thật là không bằng cầm thú rồi.

Hạ Huyền cạy ra nhìn mura khớp hàm, tùy ý thường thức mỹ nhân lời lẽ.

Ninh mura rõ ràng thiếu kinh nghiệm, thân thể lại suy yếu, rất nhanh thì thua trận, đem quyền chủ động chấp tay tặng cho hạ Huyền, cơ thể hơi run rẩy, trầm mê tại nơi kỳ diệu lại vui sướng trong cảm giác.

Hạ Huyền tay đề ở ninh sau con mura nảo, nhẹ khẽ vuốt vuốt không dài lại nhỏ vụn tinh xảo mái tóc, tay kia từ ninh mura t Tuất vói vào đi, nhấn nhai trong mềm dường như đồ sủ xúc cảm, làm cho hạ Huyền nhìn không được trong lòng thâm than.

Ninh mura toàn thân chấn động, hô hấp lại dồn dập chút, tính cách tượng trưng phản kháng một cái liền buông tha rồi chống lại, thân thể mềm thành một đoàn.

Hạ Huyền tay ở ninh mura sau lưng đeo qua lại phủ di chuyển, ngón tay linh xảo cỡi ra ninh mura hung y, ném tới trên sàn nhà, hướng ninh mura trước ngực nơi cổ áo liếc mắt một cái, ánh mắt rơi vào sâu thẳm không thấy đáy khe rãnh trung.

Ninh mura trước ngực mát lạnh, chứng kiến hạ Huyền xem ngây ngô đáng đáp, hoảng sợ ngượng ngập cúi đầu.

Hạ Huyền trông coi ninh mura xấu hổ hình thái, nhìn không được nhẹ nhàng xoa ninh mura gò má.

Trước hạ Huyền thì nhìn ra, ninh mura thể chất đặc thù, da thịt khuynh hướng cảm xúc cùng ánh sáng màu khác hẳn với thường nhân. Hiện tại vừa nhìn càng là tán thán.

Cổ nhân nói, tươi như đào hoa, chính là lúc đối với ninh mura chuẩn xác nhất miêu tả.

Ninh mura gò má hồng đồng đồng, vừa sợ vừa thẹn thùng đáng đáp tăng thêm thêm vài phần diễm lệ, như nước đôi mắt đẹp hiện lên giọt nước, ánh mắt dò về phía một bên, không dám cùng hạ Huyền đối diện, nhịp tim cực nhanh, theo bản năng muốn lùi bước trốn tránh.

Hạ huyền nhắt cái xoay người, đem ninh mura áp dưới thân thể, đem rộng lớn thương cảm cuốn lên đi, tay chỉ từ ninh mura bằng phẳng bụng dưới một đường hướng về phía trước, vạch qua địa phương trong nháy mắt biến thành mị hoặc diễm hồng sắc, nhìn qua phá lệ mê hoặc tâm thần con người, chỉ chốc lát sau lại khôi phục nguyên bản trắng nõn như sứ nhan sắc.

Ninh mura cắn môi, hạ Huyền ngón tay vạch qua địa phương cơ thể hơi tê dại, lặng lẽ cúi đầu nhìn, có chút ngượng ngừng nhỏ giọng nói: "Ta cũng không biết tại sao có thể như vậy."

Hạ Huyền trông coi xinh đẹp thân thể ở trong tay mình nhan sắc biến hóa bất định, tự đáy lòng ca ngợi nói: "Quá đẹp."

Ninh mura hơi ngại ngừng, nhưng trong lòng mơ hồ có chút kiêu ngạo.

Hai người dây dưa ở trên giường cuộn cuộn, rất nhanh đều có chút động tình.

"Ồ ô....." Ninh mura trước ngực đau xót, miệng lại bị ngăn chặn, nhìn không được nức nở một tiếng.

Hạ Huyền buông ra ninh mura, hai người nhìn nhau lẫn nhau lớn tiếng thở dốc.

Ninh mura có thể cảm nhận được hạ Huyền sắp thiêu đốt dục vọng, nghiêng đầu thấp giọng nói: "Nếu như ngươi thật muốn....."

Hạ Huyền thở dài, nhẹ nhàng mon tron ninh mura, vừa cười vừa nói: "Ngươi xác định ngươi có thể chịu được? Ta cũng không muốn xảy ra án mạng."

Ninh mura buồn bã cúi đầu, xem hạ Huyền muốn đứng dậy, tự tay kéo, liếc mắt một cái hạ Huyền hạ thân, sắc mặt hồng hồng nhỏ giọng nói rằng: "Nghe nói..... Lấy tay cũng có thể..... Nếu như ngươi nghĩ, ta..... Có thể giúp ngươi....."

.....

.....

Giang hải một nhà có chút danh tiếng nhà hàng, ninh mura, hạ Huyền ngồi đối diện lấy, trầm mặc ăn bữa trưa.

"Ách....." Ninh mura cũng không biết mình trước là không phải là bởi vì ở lại toái cùng cảm kích đầu óc mê muội, dĩ nhiên bị ma quỷ ám ảnh chủ động đưa ra như vậy mắc cỡ kiến nghị, trông coi hạ Huyền tự tiểu phi tiểu đáng đáp, nhìn xuống xấu hổ cùng ý xấu hổ, nỗ lực nói thật: "Vừa mới..... Ta chỉ là biểu đạt cảm kích mà thôi, bởi thường ngươi một lần điểm ngộ. Ngươi đem hân cho rằng một lần điểm ngộ, mau nhanh quên mất a !. Ta sẽ không chém giết chính mình học sinh nam nhân."

Hạ Huyền thở dài, chỉ có thể thâm than một câu nữ nhân thực sự là giỏi thay đổi, vừa mới còn xấu hổ mang sên, cái này sẽ liền khăn cấp bắt đầu phân rõ giới hạn.

Ninh mura quyết vì mình tìm một cái cớ, liền bắt đầu quang minh chánh đại lừa mình dối người, khôi phục đoan trang ưu nhã đáng đáp, tò mò hỏi: "Ngươi là khoáng thạch buồn bán?!"

Hạ Huyền ngăn người, có chút kỳ quái: "Lời này nói như thế nào?!"

"Ngươi máy vì tính mở ra, ta trong lúc vô tình chứng kiến mặt trên tựa hồ là Phi Châu bản đồ, mặt trên tiêu chú một ít khu mỏ." Ninh mưa ngẩng đầu nhìn hạ Huyền, hỏi: "Chẳng lẽ không đúng?!"

Hạ Huyền cười gượng hai tiếng, nói hàm hồ không rõ: "Không kém bao nhiêu đâu."

Ninh mưa coi như hạ Huyền thăm chấp nhận, ưu nhã đề ý làm tóc, chậm rãi nói rằng: "Tôi hôm qua nói mớ, không có hù được ngươi đi?"

Hạ hoang tưởng bắt đầu tối hôm qua ninh mưa vừa khóc vừa gào tiếu hài tử đáng đáp, cười khê hai tiếng.

Ninh mưa cũng có chút ngưng ngưng, cúi đầu uống nước che giấu một cái, than nhẹ một tiếng nói rằng: "Khi còn bé, ba mẹ ta náo loạn thật nhiều năm ly hôn, bởi vì ta chỉ có vãn găng gượng. Ta năm tuổi sinh nhật thời điểm, là mùa đông, ba mẹ lái xe mang ta đi tuyết sơn chơi. Lân kia ở trên núi, bọn họ sảo đặc biệt lợi hại, mẹ ta khóc xuống núi, ba ba ta cũng tức giận đến trở về núi trên biệt thự, ta đã bị ném ở nơi nào. Ta không biết nên truy người nào, khóc gọi bọn họ, bọn họ cũng không để ý. Ta khóc mệt, liền núp ở ven đường một cái trong bụi cỏ đang ngủ. Sau đó liền bắt đầu rơi xuống thật là tốt đẹp lớn tuyết, ta liền lạc đường. Thẳng đến ngày thứ hai chạng vạng, bọn họ mới tìm được ta, khi đó ta đã hô hấp suy kiệt, còn lại một miếng cuối cùng khí."

Hạ Huyền cầm giấy lên khăn đưa tới.

Ninh mưa xoa một chút con mắt, cho hạ huyền nhất cái khuôn mặt tươi cười xem như là cảm tạ, tiếp tục nói: "Hiện tại ta còn nhớ rõ, đêm đó tuyết đặc biệt lớn, gió cũng đặc biệt lớn, ta vừa lạnh vừa đói, hại sợ muốn chết. Kỳ thực lúc mới bắt đầu, ta nghe đến phụ cận có người ở tìm ta gọi tên ta, thế nhưng ta khi đó cảm giác mình thật đáng thương, bọn họ tốt đáng trách, Vì vậy đổi chính là không đáp ứng. Sau lại, muốn bằng lòng cũng mất khí lực. Kết quả suýt chút nữa chết, đến bây giờ thân thể chưa từng dưỡng hảo, bình thường ngay cả chạy mau cũng không dám, càng chưa nói làm cái gì kịch liệt vận động rồi."

"Ngày hôm qua, ba mẹ ta gọi về nhà ăn cơm chiều. Kỳ thực ta biết, là muốn ta trở về tương thân, chỉ bất quá đám bọn hần không dám thẳng thuyết phục." Ninh mưa ưu nhã cười cười, thờ dài nói rằng: "Trước đây bọn họ cũng không muốn ta, hiện tại thế nào, lại bắt đầu mọi chuyện quanh ta. Vì vậy, nhanh đến cửa nhà thời điểm, ta đột nhiên đổi chủ ý rồi, ta chưa có về nhà, mà là đi quán bar."

Hạ Huyền uyển chuyển khuyên nhủ: "Quán bar chỗ kia, rỗng rần lẫn lộn, vẫn là ít đi tốt, tối hôm qua liền quá nguy hiểm."

"Ta biết, về sau sẽ không." Ninh mưa gật đầu, hướng về phía hạ Huyền cảm kích cười, thờ dài, thần thanh khí sảng cười nói: "A, việc này giấu ở trong lòng hai mươi năm rồi, nói ra quả nhiên toàn thân ung dung."

Hạ Huyền không nghĩ tới ninh mưa biết đối với mình nói bắt đầu những thứ này bí ẩn nhất tâm sự, trong lúc nhất thời có chút không nghĩ ra.

"Ăn no, cũng nói xong, đi thôi." Ninh mưa đứng dậy, ký đơn trả tiền, khê cười nói: "Bữa này ta mời ngươi, coi như là để cho ngươi nghe ta cầu nhàu thù lao."

Hai người trầm mặc đi tới cửa nhà hàng.

Hạ Huyền vẫy tay gọi xe taxi, lên xe, quay đầu trông coi đứng thẳng bất động ninh mưa, nghi ngờ hỏi: "Sao không lên xe?!"

"Không được." Ninh mưa lắc đầu cự tuyệt, sắc mặt phức tạp trông coi hạ Huyền, nhẹ giọng nói: "Ta muốn mang đi về nhà ở, không có biện pháp làm các ngươi hàng xóm, về sau, đại khái cũng không có cơ hội không gặp mặt nhau nữa."

Hạ Huyền kỳ thực mơ hồ đã dự liệu được kết quả như vậy, cười hỏi: "Ta đây có tính không là bị ngươi quăng?!"

"Trở thành là một lần điểm ngũ, mau nhanh quên mất a !." Ninh mưa lần nữa cường điệu, chậm rãi cúi người xuống, nhẹ nhàng hôn hạ huyền nhất dưới, yếu ớt nói rằng: "Ngươi có chủ, ta có bệnh. Nếu không thể tương cứu trong lúc hoạn nạn, liền để cho chúng ta cả quay về nước, quên đi chuyện trên bờ a !. Đừng nói tái kiến, sau này này cũng không có."

Nói xong, hướng về phía hạ Huyền nhovn miệng cười, phất tay một cái, ưu nhã xoay người rời đi.

.....

.....%

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Tự mình đa tình 【 Canh thứ nhất 】

Hạ Huyền báo danh thời điểm, đã là Giang Hải đại học tân sinh báo danh ngày cuối cùng.

Đại đa số tân sinh ở phía trước lưỡng thiên đã đến, chỗ tiếp đãi học sinh mới vắng lạnh rất nhiều, chỉ có ba năm người vô tình dả thái coi chừng.

Hạ Huyền đi ra phía trước, nhẹ nhàng ho khan hai tiếng.

"Ân?!" Đang đánh ngủ gật một người lười biếng ngẩng đầu, liếc hạ huyền nhất dạng nhân, thấy là cái nam nhất thời không có hứng thú, đẩy một cái người bên cạnh nói: "Cần gì phải bình, lại có tân sinh đến rồi, mau tỉnh lại."

Cần gì phải bình xoa xoa con mắt, đứng dậy trông coi hạ Huyền không nhận được nói: "Làm cái gì a?! Tối như vậy mới đến!"

Chỗ tiếp đãi học sinh mới nhân, thông thường đều là trường học vai nam trung niên, đại thể đều là cát nhân cơ hội lập điểm tâm tư. Dù sao này vừa mới nhập trường tiểu sư muội đại đô thanh thuần ngưng ngưng, mộng mộng đồng đồng, đối với học trường sư ca biết theo bản năng tin cậy, đặc thù xác xuất thành công rất cao.

Hạ Huyền cười cười, từ tốn nói: "Vị bạn học này, ngày mai mới là báo danh hết hạn ngày, ta có thể không tới trễ."

"Tên gì cùng học?! Có hiểu quy củ hay không!" Thường ngày những tay mơ này tân sinh thấy chính mình, người nào không phải khách khí cung kính, sư huynh học trưởng không rời miệng, tiểu tử này cũng không phải mỹ nữ, cần gì phải bình chỉ có lười cùng hạ Huyền khách khí, nhử dạy dỗ: "Phải gọi học trưởng biết?! Bây giờ tiểu mao hải, thực sự là càng ngày càng không hiểu chuyện rồi."

Hạ Huyền nhún, tiểu ý phai nhạt đi.

Một đám người sai ai ra trình diện cần gì phải bình phát hỏa, cũng không gấp khuyên nhủ, ngược lại hi hi ha ha ở một bên xem cuộc vui.

Chỗ tiếp đãi học sinh mới vị trí, nhưng là đứng đầu quý hiếm rất, mấy người có thể cướp được, đương nhiên sẽ không sợ khi dễ một cái thái điều tân sinh. Xem hạ huyền y lấy mặc, vừa không có xe sang trọng đưa tiễn, nói vậy cũng không có bối cảnh gì.

Cần gì phải bình sai ai ra trình diện đồng bạn cười nhạo mình, thẳng thắn trở lại bàn trước mặt, quyết định chú ý cho hạ Huyền một bài học, lười biếng ngáp nói: "Nhớ kỹ mang theo thư thông báo cùng thẻ căn cước đi lĩnh thẻ học sinh, thẻ ăn cơm. Còn như đi đâu lĩnh, chính mình đi tìm a !, đang ngắm nghĩa cần thận trường học phong cảnh. Đi thôi đi thôi, đừng đến quấy rầy mấy ca ngủ."

Giang Hải đại học diện tích cực đại, các loại giáo học lầu, thực nghiệm lầu khiến người ta hoa cả mắt, hiển nhiên cần gì phải bình đẳng người là chờ đấy xem hạ Huyền chê cười, đừng nói dẫn đường, ngay cả chỉ lộ ý tứ cũng không có.

Hạ Huyền buồn cười lắc đầu, móc điện thoại ra trực tiếp nói: "Ta đến rồi, ở cửa trường học cửa. Nhưng là phụ trách tân sinh người tiếp đãi dường như chỉ để ý tiếp đãi nữ sinh, ta không tìm được địa phương a."

Cần gì phải bình mấy người cũng không thêm đề ý, tiếp tục hi hi ha ha xem cuộc vui.

Chỉ chớp lát sau, Tô Vũ Nhu mặt lạnh đã đi tới, nhìn hạ huyền nhất nhãn, lạnh lùng nói: "Cần gì phải bình! Định Thần! Thôi sáng sửa! Làm cho các người tới đây, không phải cho các người ngủ, càng không phải là cho các người tới tán gái!"

Cần gì phải bình mấy người giật mình một cái, trông coi sắc mặt nhìn không tốt Tô Vũ Nhu ngưng ngưng mà cười, hiển nhiên đối kỳ rất là kính nể, hung hăng trợn mắt nhìn hạ huyền nhất nhãn, miến cường nói: "Chúng ta lập tức dẫn hắn đi....."

"Không cần." Tô Vũ Nhu nhìn hạ huyền nhất nhãn, tiếp nhận hạ Huyền thư thông báo cùng chúc phí đơn, thấp giọng nói rằng: "Đi thôi, ta dẫn người đi."

Cần gì phải bình đẳng người mở to hai mắt nhìn, tràn đầy khó có thể tin.

Hạ Huyền tự tiểu phi tiểu, hướng về phía cần gì phải bình đẳng người lắc đầu thờ dài nói: "Các người a, còn quá non! Thông đồng này mới vừa vào giáo vô tri tiểu nữ sinh tính là gì?! Giống như ta vậy, cường công bằng son học tỷ mới là vương đạo. Nỗ lực lên, các thiếu niên!"

Tô Vũ Nhu bị ghen nói không ra lời, buồn bực cúi đầu, cho rằng không nghe thấy hạ Huyền lời nói.

"Dựa vào! Tiểu tử này quá ngu đi?! Một chiếc điện thoại liền đem Tô nữ thần triệu hoán đến rồi?!"

"Tô nữ thần còn chủ động dẫn hắn đi giúp thủ tục?!"

"Ta không có hoa mắt a !?! Tiểu tử kia vừa mới trước mặt mọi người đùa giỡn Tô nữ thần, Tô nữ thần dĩ nhiên không có tức giận?!"

Cần gì phải bình, định Thần, Thôi sáng sửa trông coi hạ Huyền cùng Tô Vũ Nhu kẻ vai đi xa, mục trừng khẩu ngốc.

.....

.....

"Náo đủ chưa?!" Tô Vũ Nhu tâm tư phức tạp, không quen nhìn hạ Huyền cả lơ phát phơ, đề lại hòa khí hỏi.

Hạ Huyền lắc đầu, hàm hậu thành thật trả lời: "Còn không có....."

Tô Vũ Nhu ngẩn ngơ, tức giận đến thanh âm run: "Ngươi còn muốn thế nào?!"

"Kỳ thực, vừa mới ta muốn cho ngươi cái ôm, đến cái hôn gì gì đó, nhìn mấy tiểu tử kia trông mắt có thể hay không trừng ra ngoài." Hạ Huyền quay đầu nhìn thoáng qua, ngạc nhiên nói: "Bọn họ còn đang nhìn? Hiện tại thử xem cũng không chậm."

Tô Vũ Nhu cầm trong tay thư thông báo nắm chặt xèo xèo vang, bước nhanh hơn, cắn răng nghiêng lợi bước nhanh đi về phía trước đi, tựa hồ thực sự sợ hạ Huyền đối với mình đến cái trước mặt mọi người ôm hôn.

.....

.....

Có Tô Vũ Nhu dẫn đường, rất nhanh thì đến học sinh chỗ.

Học sinh chỗ lão sư đại khái là xem ở Tô Vũ Nhu mặt mũi của, đem thẻ học sinh đưa cho hạ Huyền, rất ôn hòa cười nói: "Vài chục năm học hành cực khổ, đổi được giang hải sinh viên đại học kiểm chứng, coi như là đáng giá a."

Hạ Huyền cảm ơn, trông coi màu xanh biếc thẻ học sinh, lắc đầu nói lầm bầm: "Ta cũng không mười năm học hành cực khổ, đồ chơi này, là dùng một cái nhà thực nghiệm lâu đời a."

Tô Vũ Nhu chán nản, chột dạ nhìn chung quanh một chút, rất sợ người khác nghe thấy được hạ Huyền hồ ngôn loạn ngữ.

Lúc này, bên ngoài truyền đến một hồi tiếng huyền oán.

"Sur muội, ta là năm thứ ba đại học cần gì phải bình, về sau có chuyện gì cứ việc tìm ta!"

"Ta gọi địch Thần..... Cái rương này rất nặng a !? Sur ca giúp ngươi cầm."

"Sur muội, điện thoại di động ngươi hào bao nhiêu....."

Vừa mới đối với hạ Huyền lạnh nhạt cần gì phải bình, địch Thần, Tô sáng sửa ba người vây quanh một cái thần tình kiêu ngạo thiếu nữ đã đi tới.

Hạ Huyền cười lắc đầu, than thở: "Tắm tắm, ngươi cái này cái hội chủ tịch sinh viên..... Không hợp cách a."

Tô Vũ Nhu bị đâm một cái câu, nhưng không cách nào phản bác, buồn bực nhìn về phía trước.

Cần gì phải bình, địch Thần, Tô sáng sửa ba người chứng kiến hạ Huyền, Tô Vũ Nhu, cũng có chút xấu hổ, chỉ là quay đầu lại lại chém giết lấy xum xoe.

Kiều ngạo thiếu nữ không nhìn thẳng hạ Huyền, quan sát Tô Vũ Nhu vài lần, thần tình có chút đồ kị, ngoắc nói: "Đường tỷ."

Tô Vũ Nhu miễn cưỡng bài trừ chút tiểu ý, gật đầu thăm hỏi, nhìn hạ Huyền nhất nhãn, thấp giọng thích rõ nói: "Thúc thúc ta nhà nữ nhi, Tô dung."

Hạ Huyền gật đầu, nghĩ tới.

Tô Vũ Nhu phụ thân chết thảm, giang hải Tô gia dần dần suy sụp. Thế nhưng ở kinh thành phát triển Tô Vũ Nhu thúc thúc Tô rõ ràng lẽ lại ly kỳ không có làm sao chịu ảnh hưởng, con đường làm quan ngược lại phá lệ thuận lợi. Trong đó nội tình, rất là ý vị sâu xa.

Tô dung kinh ngạc trông coi Tô Vũ Nhu, không biết nàng tại sao muốn đối với hạ Huyền giải thích thân phận của mình, có chút làm bộ tả oán nói: "Ba ba ta bị Tướng thị trường kéo đi uống rượu, bằng không ta cũng sẽ không một người tới báo danh. Nhiều như vậy hành lễ, vẫn là ít nhiều mấy cái này học trường hỗ trợ....."

"Tướng thị trường....." Cần gì phải bình đẳng trong mắt người sáng ngời, giang hải chỉ có một Tướng thị trường, vậy vị này Tô dung địa vị tất nhiên cũng là không tầm thường, biểu tình càng thêm nịnh nọt đứng lên.

Tô dung liếc Tô Vũ Nhu liếc mắt, có chút không che giấu được đắc ý.

Tô Vũ Nhu âm nhiên cúi đầu, nếu như cha của mình còn sống, Giang hải thị trường lại tính là cái gì?

Hạ Huyền lắc đầu, cũng không biết Tô dung chẳng qua là có lòng khoe khoang, hay là đang cố ý kích thích Tô Vũ Nhu.

"Không hiệu trưởng tốt"

"Không hiệu trưởng ngài đã tới....."

Một cái râu tóc sương trắng nho nhỏ người đã đi tới, mọi người liên tục không ngừng chào hỏi vắn an.

"Không hiệu trưởng chào người" Tô dung nhìn tình sáng lên, nụ cười xán lạn lấy khom lưng nói: "Ba ba ta có việc không thể qua đây, rất là xin lỗi."

Cần gì phải bình đẳng người nghe xong lời này, bưng tỉnh đại ngộ.

Đức cao vọng trọng lão hiệu trưởng đột nhiên xuất hiện ở học sinh chỗ, nhất định là có nguyên nhân, hiện tại xem ra, rõ ràng chính là đặc biệt vì Tô dung mà đến a!

Ngoại trừ hạ Huyền, Tô Vũ Nhu, tại chỗ những học sinh khác, lão sư nhìn phía Tô dung ánh mắt càng phát ra kính nể.

Tô dung hiển nhiên rất hưởng thụ ánh mắt như vậy, kiêu ngạo tiến lên mấy bước, chuẩn bị cùng Không hiệu trưởng hàn huyên.

"Àn? Ba ba người là ai?! Người là ai?!" Không hiệu trưởng kỳ quái nhìn thoáng qua Tô dung.

Tô dung sắc mặt cứng đờ, có chút gấp thúc giải thích: "Ta gọi Tô dung, ba ba ta là bình Kinh thành phố Phó thị trưởng Tô rõ ràng lẽ. Người làm sao không nhớ rõ!? Đoạn thời gian trước ta và ba ba còn đi bãi phóng qua ngài."

"Ah....." Không hiệu trưởng gật đầu, nhưng là không đợi Tô dung thở phào, lại lắc đầu nói: "Không nhớ rõ."

Người ở chỗ này hầu như muốn thổ huyết, không nhớ rõ người ah cái gì tinh thần a.

"Tiểu tử, làm sao không lễ phép như vậy! Tôi báo danh cũng không phải nói trước một tiếng!" Không hiệu trưởng không có lại đi xem vẻ mặt thất lạc Tô dung, tiến lên hung hăng vỗ vỗ hạ Huyền bả vai, tề mi lộng nhãn cười nói: "Đến tới, đến phòng làm việc của ta, ta cho người biết người nào học viện mỹ nữ nhiều....."

Lão hiệu trưởng tự mình xuất hiện, chính là vì tiểu tử tầm thường này?! Còn một bộ thân thiết như vậy tư thế?!

Chu vi rớt bể đầy đất con mắt, mà cần gì phải bình đẳng người và Tô dung, càng là mục trừng khẩu ngữ, suýt nữa kinh điệu cảm.

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Nhân phẩm ác liệt hiệu trưởng

Hạ Huyền cười khan nhìn Tô Vũ Nhu, vẻ mặt củ kết nói rằng: "Lão hiệu trưởng, ngài có thể chớ nói nhảm, ta là tới cầu học a!"

"Thí thoại"! Không lão hiệu trưởng vỗ hạ Huyền đầu một cái, khinh thường nói: "Người khác không biết, ta còn không rõ ràng lắm?! Người tới giảng hải không phải là vì tương thân, gặp người một chút chỉ phúc vì hôn lão bà?! Nói đi, nàng ở Giang Hải đại học người nào học viện người nào tiểu đội, ta an bài người xếp lớp đi vào, cho người sáng tạo cơ hội."

Người chung quanh cũng đều lau mồ hôi lạnh, cái này lão hiệu trưởng nói cũng quá không chút kiêng kỵ a!, ngay cả tấm màn đen đều đặt tới thay diện thượng mà nói rồi.

Tô Vũ Nhu lúng túng cúi đầu, tự nhiên rõ ràng nhất lão hiệu trưởng đang nói cái gì.

Hạ Huyền không nói, thẳng thần đất Không lão hiệu trưởng đi lên lầu, như đầu nói: "Đi một chút đi, đi ngài phòng làm việc nói."

.....

.....

Khổng lão hiệu trưởng tên là đường hằm Đức, một tay đem Giang Hải đại học đánh tạo thành nước Hoa đệ nhất học phủ, có thể nói đức cao vọng trọng. Ở giang hải, thậm chí ở nước Hoa, người nào thấy cũng phải lễ kính ba phần.

Hạ Huyền gia gia cùng đường hằm Đức xem như là cùng một thời đại nhân, rất thương thức lỗ đạo đức phẩm đức cùng chí hướng, những năm gần đây không ít hướng Giang Hải đại học góp tiền quỳen vật, bằng không đường hằm Đức cũng sẽ không đích thân thương lượng cửa sau, ngoại lệ làm cho hạ Huyền vào giáo.

Đường hằm Đức cười híp mắt trông coi hạ Huyền, như có điều suy nghĩ nói: "Vừa mới ta nhắc tới chỉ phúc vi hôn, học sinh kia hội họ Tô tiểu cô nương dường như xấu hổ mang khiếp, một bộ chưa xuất giá tiểu tức phụ dạng, chẳng lẽ chính là nàng?!"

Hạ Huyền thăm mắng người dày dặn kinh nghiệm, lão hồ ly này quả nhiên ánh mắt độc ác, căn bản không nói tiếp tra, giả ngây giả dại nói: "Ngài nói cái gì đó? Vãn bối nghe không hiểu a."

Đường hằm Đức dùng ngón tay chỉ chỉ hạ Huyền, khinh thường cười cười nói: "Chỉ bằng ngươi, cũng dám theo ta đùa giỡn tâm cơ?"

Hạ Huyền đã xem thấu đường hằm Đức con lão hồ ly này ác liệt tính cách, thẳng thắn mạnh miệng đến cùng nói: "Theo ngài nói như thế nào, ta ngược lại cái gì cũng không biết."

"Hanh, cái gì cũng không nói đúng vậy?" Đường hằm Đức cười cười, cầm lấy điện thoại trên bàn, nghiêm túc nói: "Lưu bí thư, gọi hội học sinh Tô Vũ Nhu cùng học đến phòng làm việc của ta một cái, ta có việc hỏi nàng."

Hạ Huyền mồ hôi lạnh đều chảy xuống, liền Tô Vũ Nhu tôn sư trọng dạy tính tình, qua đây sau đó chắc chắn sẽ không có cái gì giấu giếm, cáo già chiêu này ngoan độc! Hết chỗ nói rồi đã lâu chỉ có biệt xuất tới một câu: "Ngài không thể như vậy. Không mang theo người khi dễ như vậy."

"Ta không phải nếu như vậy, ngươi cần ta a?!" Đường hằm Đức bĩu môi, mặt coi thường.

"Xem như ngươi lợi hại!" Hạ Huyền rốt cục chịu phục, thờ dãi nói rằng: "Được rồi được rồi, chính là nàng."

"Theo ta đâu?!" Đường hằm Đức vẽ mặt âm mưu được như ý tiểu ý, đem lời đồng nhắm ngay hạ Huyền, chỉ nghe bên trong chỉ có đô đô âm thanh bận, nào có cái gì chó má Lưu bí thư. Cáo già căn bản là đang hù dọa hạ Huyền.

Hạ huyền khí kết thúc, không dám lại phản ứng cái này càng già càng ác liệt cáo già, từ trong túi móc ra tám chi phiếu, cung kính nói: "Đây là ta học phí."

"Tám tác, lại là mười triệu, Hạ gia quả nhiên tài đại khí thô." Đường hằm Đức nhận lấy, dùng ngón tay gõ một cái, không khách khí nhận lấy nhét vào trong ngăn kéo, cảm thán nói: "Cái này dường lão tiền cổ, ngày mai ta phải đi đổi một đẹp mắt nữ bí thư, lại đi bao nuôi cái nữ minh tinh gì gì đó....."

Hạ Huyền trợn mắt một cái, cho rằng không nghe thấy lỗ đạo đức hồ ngôn loạn ngữ.

Tuy là đường hằm Đức trong miệng thích nói vậy, nghe tham tài háo sắc, kỳ thực sớm đem cả đời tâm huyết đều bỏ vào Giang Hải đại học, chẳng bao giờ thay mình mưu quá nửa điểm tư lợi, mấy thập niên qua ăn ở ở Giang Hải đại học, thậm chí ngay cả tiền lương chưa từng lĩnh qua. 80 tuổi, như trước kiên trì mỗi tuần tự mình cho học sinh đi học, là một cái đáng giá mọi người kính trọng khả ái lão nhân.

Quần quít lấy hạ Huyền đối với nước Hoa vài cái nổi danh nữ minh tinh xoi mói một phen sau đó, đường hằm Đức đột nhiên nghĩ tới cái gì, hạ thấp giọng hỏi: "Lão đầu ta lớn tuổi, có một số việc..... Hữu tâm vô lực a. Nghe nói Phi Châu có một tượng nhân tộc, tính năng lực..... Cùng voi giống nhau cường. Ngươi có thể hay không làm tới chút bí phương gì gì đó, làm cho lão đầu ta dùng một chút?"

Hạ Huyền ngần ngại, nhìn về mặt thô bỉ Khổng lão đầu, nhin xuống huy quyền đánh hấn mặt mo xung động, về mặt rầu rĩ nói: "Tượng nhân tộc, ta biết..... Bí phương, thật không có!"

"Nói vậy! Khẳng định có bí phương!" Khổng lão đầu nổi giận, vỗ mạnh một cái cái bàn, lớn tiếng nói: "Ta biết rồi. Ngươi nhất định là muốn giữ lại bí phương, tốt cùng vừa mới hội học sinh cái kia xinh đẹp tiểu cô nương cái gì đó thời điểm dùng! Thứ tốt muốn mọi người chia sẻ biết, tư tàng bí phương, tiểu tử ngươi thật không có thương thức! Hào hảo hảo, len lén cho ta một phần, ta cam đoan không truyền ra ngoài còn không được sao?!"

Hạ Huyền siết chặt nắm tay, nhìn lại nhần, rốt cục vẫn phải không thể xuất thủ, thẳng thắn đứng dậy đi ra ngoài.

"Tốt tốt! Bị ta xem xuyên âm mưu rồi, chột dạ bắt đầu chạy trốn." Đường hằm Đức âm điệu lại cao thêm một đoạn, trung khí mười phần hô lớn: "Nói cho ngươi biết, không đem bí phương giao ra đây, ta không để yên cho ngươi!"

Hạ Huyền Tâm trung điên cuồng hấn, chạy trốn chết.

.....

.....

Dưới lầu phòng khách, Tô Vũ Nhu, cần gì phải bình đám người đã đi, giáo trong viện này chung quanh du đẳng những học sinh mới cũng mất tung ảnh.

Hạ Huyền có chút kỳ quái, thỉnh giáo một cái lão sư sau đó, mới biết được tân sinh hiện tại cũng đi mở ban hội, liền vội vàng hỏi sạch địa phương chạy

tới, trong lòng thăm mắng Khổng lão đầu hại chính mình không cạn.

Vào giáo học lâu, hạ Huyền quả nhiên thấy từng gian trong phòng học đều ngồi đầy người, có chút lớp đã khai hoàn rồi ban hội, bắt đầu làm cho học sinh lẫn nhau quen thuộc, hò hét ầm ĩ vô cùng náo nhiệt.

Hạ Huyền như vậy còn ở hành lang du đãng học sinh liền phá lệ thấy được.

Phía trước có lưng cái lão sư trẻ tuổi khai hoàn ban hội sau đó, đứng trong hành lang đưa lưng về phía hạ Huyền trong lúc nói cười.

"Chứng kiến những thứ này thanh xuân tung bay tân sinh, liền cảm giác mình lão liễu a."

"Đúng vậy đúng vậy."

"Lớp của ta trong có mấy người nam sinh vừa nhìn chính là đau đầu, thăm! Nữ sinh trong đẹp đẹp mắt cũng không có, thăm hại hơn!"

"Đồng bệnh tương liên a, ta trong ban cũng là."

"Bất quá có người nói đang ở phía trước 403 Phòng học khai ban biết chính là cái kia tiểu đội, có thật nhiều đẹp mắt a."

"Ừ, ta cũng nghe nói. Bất quá nói thật cho người biết, trong ban tất cả đều là đi cửa sau tiến vào, trong nhà phi phú tức quý. Người đi làm chủ nhiệm lớp, không trấn áp được này phú nhị đại, quan nhị đại không nói, còn khả năng sẽ bị đùa chơi chết a."

"Nói cũng phải. Người nào xui xẻo như vậy, bị phải đi phụ trách cái kia tiểu đội?!"

"Còn có thể là ai?! Phóng nhân toàn trường, có thể trấn trụ cái kia ban, người đếm một chút có thể có mấy người?!"

"Người là nói..... Tầm tặc, trong lớp các tiểu tử hạnh phúc a....."

.....

.....

Hạ Huyền nghe nói như thế, lập tức hiểu được, cái này hay vị lão sư nói 403 Phòng học, khẳng định chính là mình địa phương muốn đi.

Chỉ là, trong lớp tiểu tử hạnh phúc là có ý gì?

Hạ Huyền suy nghĩ miên man, đi tới 403 Cửa phòng học bên ngoài, gõ cửa một cái.

"Mời đến!"

Thanh âm tựa hồ có hơi quen thuộc, hạ Huyền nhú nghĩ, đẩy cửa ra, lấy làm kinh hãi.

Ba!

Ninh mưa đứng đang bọc giảng trên, quyển sách trên tay rơi trên mặt đất, trông coi cửa hạ Huyền, ngốc ở nơi đó.

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30 Khổ hài tử 【 Bỏ canh một 】

Hạ Huyền trông coi ngốc ở nơi đó ninh mưa, xuất ra mới lãnh thẻ học sinh giờ giờ, vừa cười vừa nói: "Ninh lão sư ngài khỏe."

Ninh mưa ưu nhã nụ cười âm áp cứng ở trên mặt, đầu óc có chút ngẩn ra.

"Ninh lão sư?!" Hạ Huyền trông coi lảng lảng xuất thần nhìn mưa, nhẹ giọng hỏi: "Ta có thể vào sao?"

Ninh mưa bỗng nhiên phục hồi tinh thần lại, trong lúc nhất thời có chút chân tay luống cuống, khom lưng nhắt lên trên đất thư che giấu xấu hổ, cúi đầu bước nhanh đi ra phía ngoài, cắn răng đối với hạ Huyền thấp giọng nói rằng: "Người, theo ta đi ra!"

Lớp này trong đều là chút con em quyền quý, đều sợ hãi với ninh mưa phía sau giảng hải đệ nhất gia tộc uy thế, không dám làm càn, rất sợ trở thành ninh mưa quan mối nhậm chức, giết gà dọa khỉ lập uy phả hồi.

Bây giờ sai ai ra trình diện hạ Huyền đứng phải trên hòng sủng, cũng không nhìn được nhìn có chút há hê cười, lấy đồng tình cười nhạo ánh mắt nhìn theo hạ Huyền rời đi.

.....

.....

Ninh mưa bây giờ cảm tức lúng túng hơn, giày cao gót ở trong hành lang phát sinh thanh thúy dồn dập tiếng vang, đi tới góc tối không người chỗ, quay đầu trông coi hạ Huyền hỏi: "Người tại sao lại ở chỗ này?!"

Hạ Huyền lại giờ thê học sinh, cười không nói.

"Đem ra!" Ninh mưa tiến lên, một cái đoạt lấy, lật nhìn một lần, khó có thể tin nói: "Người là học sinh mới của năm nay?!"

Hạ Huyền sắc mặt thành khăn gập đầu.

Ninh mưa cảm giác thiên toàn địa chuyển, suýt nữa ngã đi.

Trước, hạ Huyền ở ninh mưa trước mặt vẫn biểu hiện rất là thành thực, bên người xuất hiện cũng là núi Hạ Lan, lão Quan như vậy trung niên nhân tính.

Ninh mưa tự nhiên cho rằng hạ Huyền là sự nghiệp thành công nhân sĩ thành công, còn lan chanh cho hạ Huyền xoa bóp cái khoáng thạch thương thân phận của người.

Ngày đó, hai người ở hạ Huyền gia trong đã xảy ra ám muội sau đó, ninh mưa liền mang về nhà ở, chắc hẳn phải vậy cho rằng về sau hai người từ nay về sau trời nam đất bắc, lại không có cơ hội gặp mặt, còn học trong tiểu thuyết kiều đoạn, ám muội sau đó, chủ động huy kiếm trăm tư tình, ưu nhã xoay người cáo biệt, lưu cho hạ huyền nhất cái tiêu sái tuyệt mỹ bóng lưng. Nói không chừng làm cho hạ Huyền trong đêm khuya nghĩ đến mình thời điểm, sẽ có chủng tưởng niệm sâu tận xương tủy, đau thấu tim gan gì gì đó.

Văn nghệ thanh niên ninh Vũ lão sư tự cho là mình kế hoạch hoàn mỹ vô khuyết.

Chỉ là hiện thực so với tiểu thuyết ly kỳ hơn, vèn vèn hai ngày sau, hạ Huyền liền xuất hiện lần nữa ở trước mặt mình, hơn nữa còn là lấy chính mình thân phận học sinh, chuyện này nhất thời làm cho ninh mưa rơi vào xấu hổ vô cùng hoàn cảnh.

Ninh mưa chưa từng có chật vật như vậy qua, đứng ở nơi đó ngăn người năm phút đồng hồ, dĩ nhiên không biết nên dùng thái độ gì đối mặt hạ Huyền.

Hạ Huyền vỗ vỗ ninh mưa bả vai, nhỏ giọng hô: "Ninh lão sư?!"

"A! Người làm cái gì?" Ninh mưa dường như giống như bị chạm điện, đẩy ra hạ Huyền tay, hoảng hoảng trưng trưng lui lại mấy bước, cảnh giác trông coi hạ Huyền nói: "Người không nên xằng bậy, nơi này là trường học!"

Hạ Huyền không nói, chỉ chỉ ninh mưa tay, nhắc nhở: "Thê học sinh, ta."

"Ồ ồ ồ....." Ninh mưa cũng biết mình là phản ứng quá độ, trên mặt dường như hỏa thiêu, đem thê học sinh ném cho hạ Huyền, không tự chủ nhớ tới ngày đó âu yếm, cảm giác trên người dường như có con kiến đang bò thông thường, toàn thân khó chịu, thật nhanh cúi đầu nói rằng: "Không sao, người trở về phòng học a !."

Hạ Huyền rất lễ phép gập đầu, xoay người rời đi.

.....

.....

Hạ Huyền về tới phòng học, nhất thời nghênh đón một hồi ồn ào tiếng khen.

Có vài người lớn tiếng vỗ tay, la lớn: "Bạn thân thật lợi hại, cố ý đến trễ đạt được cùng Ninh lão sư tiếp xúc thân mật cơ hội, biện pháp này ta làm sao không nghĩ tới đâu?! Cao thủ a!"

Hạ Huyền tròn mắt một cái, thầm nghĩ trong lòng, ta cùng với Ninh lão sư tiếp xúc thân mật trình độ, tuyệt đối vượt lên trước tưởng tượng của các người.

Đương nhiên, người nhiều hơn là đang cười trên nỗi đau của người khác.

Nóng lòng lập uy Trữ gia Đại tiểu thư cũng không phải là dễ trêu, đánh vào xanh miệng hạ Huyền về sau có khi là nếm mùi đau khổ.

Lúc này, nhìn mưa miến cường trấn định tinh thần, trở lại phòng học, đứng ở trên bục giảng, tận lực không nhìn tới ngòi sau cùng hạ Huyền, qua loa lấy lệ nói rằng: "Các học sinh trước làm quen một chút, lão sư còn có một số việc muốn làm." Nói xong, vội vã đi ra.

Trong ban nhân hai mặt nhìn nhau, đều có chút bất minh sờ dĩ.

"Bạn thân, Ninh lão sư làm sao vậy, làm sao như vậy kỳ quái?!" Một cái thân tình nhảy thoát thanh niên đi tới, không sợ lạ ngòi hạ Huyền bên người, hỏi: "Người nên biết nguyên nhân a !?"

Hạ Huyền vô tội buông tay một cái, ý bảo giống như mình hoàn toàn không biết gì cả.

"Nhất định là Ninh lão sư trong nhà có sự tình." Một cái giảng hải bốn địa học sinh lời thề son sắt nói: "Nghe nói Ninh lão sư ngoại trừ dạy học, cũng tham dự quản lý nhà công ty, rất bận rộn."

Có chút nơi khác tới lại nhất thời gian không biết rõ tình trạng, nhao nhao hỏi thăm làm cho đại gia cũng không dám thờ mặt Ninh lão sư là thần thánh phương nào.

"Hắc, giảng hải tứ đại gia tộc biết?! Phía sau ba gã một mực thay đổi, chỉ có đệ nhất danh Trữ gia địa vị không thể lay động! Ninh lão sư là Trữ gia duy nhất con gái, người thừa kế duy nhất, người nói năng là thần thánh phương nào?!"

"Ninh lão sư được xưng giảng hải chi hoa, người nào cưới nàng, không chỉ có riêng là ôm mỹ nhân về, tương lai còn có thể tiếp quản lớn như vậy Trữ gia, người nói năng có lợi hại hay không?!"

"Nếu như người phá đổ mấy nhà Trữ gia kỳ hạ công ty, Trữ gia con mắt cũng sẽ không người một cái. Thế nhưng Trữ gia từng phóng xuất ngoan thoại, ai dám động đến Ninh lão sư một đầu ngón tay, Trữ gia tuyệt đối với không chết không ngớt! Người nói đại gia có sợ không năng?!"

.....

.....

Nơi đây đủ giảng hải bốn địa học sinh, thất chủ bát thiết một trận nói lung tung, làm cho mọi người liên tục tán thán, nhân giới mở rộng ra.

Có nữ lão sư xinh đẹp làm trọng tâm câu chuyện, trong lớp người rất nhanh thân thiện đứng lên, nhao nhao tự giới thiệu, tự nhiên cũng phân chia mấy cái vòng tròn nhỏ.

Bình Kinh tới thái tử nữ Tô dung, giảng hải Trường gia công tử tương minh, Trần gia tiểu thiếu gia Trần dũng, còn có mấy cái khác địa vị tương đối người hợp thành cái tinh anh cái vòng nhỏ hẹp, nhân số ít nhất, cánh cửa cũng tối cao.

Cũng có thật nhiều bị thượng bất túc bị hạ hữu dư, cũng tụ chung một chỗ đàm tiếu, số người nhiều nhất.

Cuối cùng, chỉ còn lại có trong góc phòng hạ Huyền các loại mèo lớn mèo nhỏ hai ba chỉ, hoặc là bị xa lánh, hoặc là khiếp nhược nhất gan, bắt đặc dĩ xem như là người cuối cùng.

Hạ Huyền đột nhiên cười cười, lớp này cấp thật là có ý tứ.

Phía trên nhất có cao cao tại thượng, ai cũng không dám trêu chọc nữ vương ninh mưa.

Mặt trên có Tô dung, tương minh, Trần dung như vậy tinh anh tiểu tập đoàn. Ở giữa có người cân nhắc rất nhiều giai cấp tư sản dân tộc.

Đương nhiên, còn có hạ Huyền bên người những thứ này hạ tầng "Nghèo khó đại chúng".

Một cái tiêu chuẩn hình trướng thành, trong truyền thuyết hoàn mỹ nhất hình thái xã hội!

Xem những người khác trò chuyện khí thế ngất trời, sau cùng tầng dưới chót đại chúng nhóm, cũng không thể luôn trầm mặc.

Cái kia nhảy thoát nam sinh thờ dài, đặt mộng ngòi vào trên bàn, tự giới thiệu mình: "Ta gọi cao đẹp trai, giảng hải người địa phương, trong nhà mở cửa hàng tổng hợp....."

Hạ Huyền cười cười, cũng nói: "Hạ Huyền, trong nhà đào quáng....."

"Ta gọi lưu thanh, Tây cương người, nuôi trâu....."

"Ta..... Ta..... Gọi lo cho gia đình Điền, bắc..... Bắc Cương người..... Trong nhà..... Trồng trọt."

.....

Tự giới thiệu hoàn tất, tính cách nhảy thoát cao đẹp trai nhìn hai bên một chút, có chút không nói, nín hờn nửa ngày mới tìm được đề tài, nói: "Mọi người đều là cùng khổ đại chúng a. Nhà của ta vì tiền ta vào Giang Hải đại học, là xuất huyết nhiều, ước đoán nhất kiện đồng phục học sinh, phải bán mấy trăm đôi bít tất chỉ có kiếm về được."

Cái này cái vòng nhỏ hẹp cuối cùng cũng tìm được tiếng nói chung rồi.

Lặng đầu lẳng nào, một thân phi khí lưu thanh nghiêng răng nghiêng lợi, con mắt đều có chút đỏ lên: "Vén vén là mua đồng phục học sinh, chuẩn bị lộ phí, nhà ta thì bán hai đầu đại ngư!"

Mọi người thấy cái này Bắc Cương đại hán động thật cảm tình, một hồi đồng tình, nhao nhao thoải mái.

Về mặt đáng về quê mùa, nói còn có chút cả lăm lo cho gia đình Điền cũng thương tâm, lấp bắp nói: "Quá..... Quá mắc..... Lộ phí, đồng phục học sinh..... Bán mấy..... Hơn mười mẫu hạt thóc!"

Mọi người vừa đồng tình, đây cũng là một khổ hải từ a.

Cuối cùng mọi người vừa nhìn về phía Hạ Huyền.

Hạ Huyền bắt đầu dĩ, nhớ tới đường hầm Đức cáo già, cũng chỉ có thể về mặt thống hận nói rằng: "Giá hàng quá mắc..... Ở nơi này tới mấy năm học, được đào xong lâu đã lâu mỏ a!"

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Vì sao không hỏi ta?

.....

Giang Hải đại học một cái bên trong phòng học, những học sinh mới phân chia ba cái vòng tròn, thảo luận khí thế ngất trời, chỉ là trọng tâm câu chuyện hướng đi.

Trước mặt nhất, là Tô Dung, Trương Minh, Trần Dũng đám người cái vòng nhỏ hẹp, nói là trong mây sương mù lượn quanh, các loại cao tăng bí ẩn.

"Bình Kinh gần nhất thật là loạn, x Gia cùng y Gia trở mặt, ngay cả ta ba đều trốn được giang hải tới!"

"Đúng vậy đúng vậy, ta cũng nghe nói. Bất quá Tô thúc thúc mới có thể lại đi lên một bước a !?"

"Trương Minh, xx Cũng muốn lên chức?!"

"Xuyt, Trần Dũng, cái này không thể nói lung tung, trong lòng mình bạch là tốt rồi....."

.....

Ở giữa số người nhiều nhất, trọng tâm câu chuyện cũng phức tạp nhất, đủ loại.

"Ai nha, người cái này đồng hồ xem thật kỹ, đất không mắc? Chỉ có sáu trăm ngàn? Tốt tiện nghi!"

"Ta mua chiếc mới ra xe Ferrari, đi ra ngoài hóng gió một chút a !?!"

"Nghe nói Chanel lại bước phát triển mới khoản rồi, bọn tỷ muội có hay không cùng ra nước ngoài tào hóa?"

.....

Còn như mặt sau cùng.....

Cao đẹp trai khẩu tài vô cùng tốt, nói sinh động như thật, nghe răng trợn mắt nói: "Mở thương trường khó a! Bán đôi bít tất phải mặt dày mày dạn đây mạnh tiêu thụ hơn nửa ngày, còn muốn nộp thuế! Các người nói còn có thiên lý hay không?!"

Lưu Thanh mạnh như Ngưu, thế nhưng nói lên nhà súc vật tới, giọng nói được kêu là cái ôn nhu: "Từ bỏ cái mạng thai liền phải cẩn thận chiếu cố, đỡ đỡ thời điểm cũng không thể khinh thường. Nếu như năm nào mùa đông lạnh rồi, còn phải chú ý phòng lạnh hâm nóng, nếu không... Tiểu Ngưu liền không chịu nổi....."

Nông gia tiểu tử Cổ Gia Điền về mặt kích động, nói càng thêm lấp bắp: "Muốn..... Tưới nước..... Muốn đánh thuốc..... Còn muốn cướp..... Gật gáp. Có một năm, dưới..... Mưa to, toàn bộ ngâm nước..... Trong nước rồi! Mẹ ta..... Khóc....."

Hạ Hoang tưởng bắt đầu hỗn loạn Phi Châu, lắc đầu thờ dãi nói: "Đào quá cũng khó, bình thường có người tới đoạt địa bàn, không thể đồng ý phải đánh, sẽ chết thật là nhiều người."

.....

.....

Mất thấy thời điểm cũng không sớm, bạn học cùng lớp cũng đều tìm được thích hợp bản thân bạn chơi, Vì vậy đại gia quyết định đi ra ăn cơm

Có giang hải Tường gia, Trần gia cậu ấm ở, tự nhiên không lo tìm không được chỗ ăn cơm

Rất nhanh, Trần Dũng mấy điện thoại liền định rồi một nhà trường học phụ cận quán rượu bao sương lớn, một đám người liền hạo hạo đang đang chạy đi.

Vừa ra khỏi cửa, thật là không bình thường, nhất lưu xe sang trọng làm cho mắt người đâm đâm

Hạ Huyền, Cổ Gia Điền, Lưu Thanh vẫn là chen lẫn cao đẹp trai màu đỏ bảo mã, đương nhiên, là thấp kém nhất cái chủng loại kia.

Tô Dung một mực âm thầm ghi hận Hạ Huyền, chứng kiến tình hình này, khinh miệt cười cười.

"Tô Dung, cùng loại người như vậy tích cực, làm mất thân phận a!" Tường Minh cũng liếc mắt một cái, lắc đầu thấp giọng nói rằng: "Nhìn hấn kết giao ba người bằng hữu, một cái tiểu Phú, một cái nuôi trâu, một cái trồng trọt..... Biết là hấn là tầng thứ gì người."

Tô Dung phụ thân cùng Tường Minh phụ thân gần nhất rất thân cận, tựa hồ có hơi kết minh ý tứ, hai người cũng rất tinh minh, tự nhiên cũng đi được rất vào.

.....

.....

Đến rồi từ điểm, làm ông chủ Trần Dũng tự nhiên rất là đã ra danh tiếng, đạt được rất nhiều hoặc thật hoặc giả tán thưởng.

Rất nhanh, trong bao sương lại lần nữa náo nhiệt lên.

"Ai, thật là đáng tiếc, Ninh lão sư bạn quá không đi được, không có thời gian qua đây."

"Cũng tốt, nói không chừng Ninh lão sư tới, tất cả mọi người không buông ra đâu....."

"Nói cũng đúng....."

"Thái đơn đâu? Đem ra ta xem một chút. Xem ra không có lạc thủy trên đường cửa tiệm kia đất a....."

.....

Nhập tọa thời điểm, còn là dựa theo cái vòng nhỏ hẹp, phân biệt rõ ràng.

Hạ Huyền, cao đẹp trai đám người ngồi nhất trong góc phòng, thì cũng chẳng có gì không được tự nhiên, Cổ Gia Điền cùng Lưu Thanh còn hiếu kỳ đánh giá chung quanh.

Cao đẹp trai tính tình nhảy thoát, ừ ừ cúi đầu nói làm bầm: "Nếu ta nói, hoàn toàn là tên của ta hại ta trọn đời. Cao đẹp trai cao đẹp trai, từ nhỏ gọi như vậy lấy, kết quả đến bây giờ, lão tử lại ải lại xấu."

Hạ Huyền, Lưu Thanh, Cổ Gia Điền cười ha ha.

Cao đẹp trai tính tình nhảy thoát, làm người rất rộng rãi khôi hài, chỉ là một tử không cao, không đến 1m7 bộ dạng, tướng mạo không tính là xấu, thế nhưng rồi đẹp trai khoảng cách xa hơn.

Nghe được hạ Huyền ba người cười nhạo mình, cao đẹp trai cũng không tức giận, hi hi hoàn toàn không để ở trong lòng, bắt đầu quần quít lấy Luru Thanh muốn đi kị mã chân thả, muốn đi theo Cố Gia Điền trở về thể nghiệm một chút cuộc sống điền viên, còn muốn đi theo hạ Huyền đi khu mỏ. Đương nhiên là nhìn sống mái với nhau đánh nhau, đào quáng liền miễn.

Hạ Huyền không thêm đề ý, cao đẹp trai da mặt dày, thật thà Luru Thanh cùng ngốc bẩm sinh Cố Gia Điền phản ứng có chút chậm lụt, bốn người không coi ai ra gì, cười cười nói nói ngược lại cũng rất là hợp ý.

Rượu và thức ăn rất là phong phú. Vây cá cá muối, quý báu đương tửu cái gì cần có đều có.

Nghe làm ông chủ Trần cường, tự nhận là thủ lĩnh Trương Minh nói một trận lời nói nhảm sau, mọi người khai cắt.

Trương thành ở nhà giàu có, Tô Dung, Trương Minh đám người mưa dầm thấm đất, tự nhận so với người khác thành thực rất nhiều, bắt đầu bùng ly rượu đối trả khách sáo, nói không chừng có thể cho gia tộc kéo một mình hừ.

Tha một vòng mấy lúc sau, còn dư lại nhất trong góc phòng hạ Huyền đám người một bàn không có quá khứ.

Tô Dung thở sâu, miễn cưỡng nói: "Dù sao cũng là đồng học, còn là đi một chuyến a !."

Bên này, hạ Huyền, cao đẹp trai, Luru Thanh, Cố Gia Điền bốn người đang ăn thật quá mức.

Cao đẹp trai khoa trương nhất, trong miệng nhét tràn đầy, trên chiếc đĩa còn mang theo, ánh mắt còn chết nhìn chòng chọc trong khay, đều không có thời gian cùng tới được Tô Dung đám người chào hỏi.

Luru Thanh cái này Tây cương đại hán nhất dừng cảm, ăn cái gì đều là một ngụm giải quyết, nước vắng khắp nơi cũng không ở từ.

Cố Gia Điền không hổ là nông gia hải tử, ăn chăm chú nhất, rau quả, sơi thịt đều ăn sạch sẽ, tuyệt không lãng phí.

Hạ Huyền cũng là lang thôn hổ yết.

Tô Dung, Trương Minh, Trần Dũng ba người mặt lộ vẻ vẻ khinh bỉ, ở trường hợp này, đại gia động đĩa cũng liền ý tứ, nào có ăn như vậy pháp? Thực sự là bốn cái thổ bao tử a!! Mắc cỡ chết người!

Hạ Huyền nhìn hai bên một chút, sai ai ra trình diện những người khác đều rất bận rộn, chỉ có thể ngẩng đầu xoa một chút miệng, cười gật đầu nói: "Đa tạ Trần đồng học khoản đãi, rượu và thức ăn không sai."

Tô Dung, Trương Minh, Trần Dũng lúng túng cười cười, cảm giác thật là mất mặt.

"Một đầu đại ngư! Lại một nhức đầu Ngư! Lại một nhức đầu Ngư!" Luru Thanh không có ăn một miếng, còn lớn tiếng hơn cảm khái một câu, cắn xuống một cái chính là một con trâu giá, vậy đại khái làm cho nuôi trâu Luru Thanh đã không nở lại thoải mái.

"Ăn sạch sẽ, không nên lãng phí! Ăn sạch sẽ, không nên lãng phí!" Cố Gia Điền nói câu nói này thời điểm, thần kỳ không phải lắp bắp.

Ngay cả tửu điểm phục vụ viên cũng bắt đầu đồng tình hai cái này đáng thương cùng khổ hải tử.

Trần Dũng cảm giác rất mất mặt, trông coi Luru Thanh trước mặt như ngọn núi xương cá, nhìn không được châm chọc nói: "Nhà ngươi có thể có vài đầu Ngư?! Sắp bị ngươi ăn sạch a !?!"

"Ăn sạch?! Còn xa đâu!" Luru Thanh nuốt vào một đại muôi trứng cá muối, hoàn toàn thất vọng: "Trên thảo nguyên, nhà của ta tuy là chỉ có mấy vạn con Ngư, nhưng đẻ nhiều, khẳng định không ăn hết!"

"Chỉ có mấy vạn con?!"

Hạ Huyền tức xạm mặt lại, im lặng nhào nặn mi tâm

Trần cường, Tô Dung, Trương Minh khiếp sợ choáng váng, khó có thể tin, đều hiểu ở Tây cương, có mấy vạn con Ngư, là khái niệm gì.

"Cổ đồng học..... Nhà ngươi có vài mẫu mà?!" Tô Dung không dám cười nữa nói bối cảnh thông thiên Luru Thanh, lại không đành lòng như thế lùi về, nhìn không được lại đi ám sát thành thật người nhất gan nông gia hải tử Cố Gia Điền.

"A..... Ta không biết a....." Cố Gia Điền vẻ mặt mờ mịt, nghiêm túc nghĩ một lát, khổ não nói rằng: "Nhà ta thúc thúc bá bá nhiều lắm, bắt quá đường như từ Bắc Cương có một phần năm mà đều là ta đây thôn! Bọn Tây nước mà không tính là, bởi vì đó là cho thuê!"

Trần cường, Tô Dung, Trương Minh hai mặt nhìn nhau, cái này tốt giống như lợi hại hơn, lúng túng chân tay luống cuống, trong lúc nhất thời cũng không bỏ xuống được tư thái mụ mị, hỏi lưu lưu đi.

Ba người đi rồi, hạ Huyền cùng cao đẹp trai liếc nhau, đồng thời vỗ bàn chửi má nó: "Mẹ kiếp , khinh thường người! Bọn ta thật lâu rồi, vì sao không hỏi ta?!"

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Xấu lắm

Giang Hải đại học không để cho hạ Huyền thất vọng.

Có Tô Dung, Trần Dũng, Tưởng Minh nhìn như vậy chính mình siêu cấp không vừa mắt lớn phản phái, có cao đẹp trai, Luru Thanh, Cổ Gia Điền như vậy thứ vị hồ bằng cầu hữu, nói vậy sau này trường học sinh hoạt sẽ không buồn chán.

Hạ Huyền cảm thán về đến nhà, lại hết ý thấy được Tô Vũ Nhu, không khỏi bật cười.

Suýt nữa đã quên, Giang Hải đại học trong còn có danh nghĩa mình lên lão bà, băng son hội trưởng hội học sinh Tô Vũ Nhu, còn có một văn nghệ nữ nhân thanh niên ninh Vũ lão sư! Thực sự là càng ngày càng có ý tứ.

Tô Vũ Nhu trông coi hạ Huyền cổ quái tiểu ý, có chút không được tự nhiên, lãnh đạm nói: "Ngươi cười cái gì?!"

"Không có gì?!" Hạ Huyền bây giờ đối với Tô Vũ Nhu thái độ cũng rất thân thiện, không chủ động tiếp cận cũng không tận lực xa lánh, đem chìa khoá thuận tay ném lên bàn hỏi: "Tìm ta có việc?!"

"Ngươi nghĩ rằng ta nghĩ đến?!" Tô Vũ Nhu nhớ tới ngày hôm trước hạ Huyền trong phòng nữ nhân kia, liền không khỏi có chút tức giận, trừng mắt hạ Huyền cả giận nói.

Hạ Huyền không muốn cùng Tô Vũ Nhu tranh luận, làm ra cái tạm ngừng thủ thế, chỉ chỉ phòng tắm nói rằng: "Có việc nói sự tình, không có việc gì ta đi tắm."

"Ngươi chờ một chút." Tô Vũ Nhu sai ai ra trình diện hạ Huyền như thế chẳng phối hợp, ngay cả giải thích đều không cho mình một cái, trong lòng càng thêm buồn bực, hung hăng té té tay, thở sâu hỏi: "Ngươi có phải hay không đắc tội ninh Vũ lão sư rồi?!"

"Không có chứ?!" Hạ Huyền giọng nói có chút không xác định, liếc Tô Vũ Nhu liếc mắt, làm bộ tùy ý hỏi: "Nói Ninh lão sư làm cái gì?!"

"Không có gì." Tô Vũ Nhu nhú, không biết đang suy nghĩ gì, không nhìn được thúc giục: "Muốn tắm cũng nhanh chút, một hồi cùng ta cùng đi ra ngoài ăn."

Hạ Huyền về mặt giặt mình, kinh ngạc nói: "Ngươi, mời ta đi ra ngoài ăn cơm chiều?!"

"Không phải ta, là ninh Vũ lão sư!" Tô Vũ Nhu buồn bực trừng hạ huyền nhất nhãn, cũng hơi nghi hoặc một chút, nhú nói rằng: "Sau khi tan học, Ninh lão sư đột nhiên gọi điện thoại cho ta, nói đêm nay muốn mời hai chúng ta ăn. Thực sự là quá kỳ quái."

"Đây có cái gì kỳ quái đâu?!" Hạ Huyền miễn bất tại hồ làm bầm một câu, vào phòng tắm.

"Ăn?!" Tô Vũ Nhu ngẩng đầu, về mặt mong đợi hỏi: "Ngươi biết nguyên nhân?!"

"Có miễn phí bữa tiệc lớn ăn, ngươi lại vẫn bào căn vấn đề tìm nguyên nhân, quá không chỗ nói quá Sát phong cảnh."

Tô Vũ Nhu bị ế được nói không ra lời, hung hăng cầm ghế sa lon đệm dựa phát tiết: "Ngươi là heo a, chỉ có biết ăn thôi!!"

Tiếp lấy, trong phòng an tĩnh lại, chỉ có ào ào tiếng nước chảy, còn có Tô Vũ Nhu cắn răng nghiêng lợi tiếng lẩm bầm.

"Hạ Huyền....." Tô Vũ Nhu buồn bực một hồi, cuối cùng cũng một lần nữa bình tĩnh trở lại, hướng phía phòng tắm phương hướng hô: "Ta hy vọng về sau chúng ta không muốn lão đem đôi phương cho rằng cừu nhân. Dù cho cuối cùng không làm được..... Phu thể, cũng có thể làm bạn. Nếu như ngươi ở trường học có phiền toái gì đều có thể tìm ta, bình thường cũng có thể cùng ta tán gẫu một chút, không phải muốn mọi việc gạt ta....."

Hạ Huyền cười cười, tự nhiên biết Tô Vũ Nhu là vòng vo thăm dò chính mình, muốn nghe được có quan hệ cứu Tô chỉ Lan sự tình.

Tô Vũ Nhu nghe ào ào tiếng nước chảy, nhẹ giọng nói: "Ngươi liền không có chuyện gì muốn nói với ta sao?! Tỷ như....."

"Mưa nhu....." Hạ Huyền cũng nhẹ giọng hô một tiếng, giọng nói phá lệ nghiêm túc.

"Ân..... Ta đang nghe." Tô Vũ Nhu rất nhanh nắm tay, có chút khấn trương, cũng có chút chờ mong.

"Nước ấm vừa vặn, thực sự là thật là thoải mái! Ngươi có muốn hay không tiến đến cùng tắm....."

.....

.....

Chính mình chơi trò mập mờ đối tượng dĩ nhiên thành học sinh của mình, nhìn mưa trong lòng thực sự là ngũ vị tạp trần, dở khóc dở cười.

Thế nhưng, vẫn ẩn nấp hạ Huyền là không có khả năng, nhìn mưa suy đi nghĩ lại, vẫn là quyết định phải làm một kết thúc, Vì vậy cố ý gọi điện thoại cho Tô Vũ Nhu, mời hạ Huyền, Tô Vũ Nhu hai người ăn.

Tô Vũ Nhu ở đây, không những được hưởng hạ Huyền cho thấy thái độ của mình, cũng có thể tránh cho xấu hổ, nhìn mưa rất vì cơ trí của mình đắc ý.

"Mời đến mời đến....." Nhìn mưa mở cửa phòng, ánh mắt nhảy qua hạ Huyền, hướng về phía Tô Vũ Nhu gật đầu cười cười.

Tô Vũ Nhu cùng nhìn mưa về mặt hòa khí hàn huyên, hạ Huyền tò mò đánh giá nhìn mưa khuê phòng.

"Không nên lộn xộn!" Tô Vũ Nhu hận đến nghiêng răng, uống tự kỷ vừa mới còn lòng tràn đầy chờ mong, hỗn đản này dĩ nhiên mời chính mình..... Cùng tắm?! Tuy là đã vừa mới phát tiết một trận, nhưng là bây giờ như trước còn có động thủ xung động.

Hạ Huyền cười khở đối với nhìn mưa gật đầu, nhẹ giọng nói: "Đã mạn bạn gái, thật sự là không có biện pháp a. Nếu như nàng có thể có Ninh lão sư vậy ôn nhu, ta coi như cảm ơn trời đất."

Nhìn mưa cười gượng hai tiếng, xem Tô Vũ Nhu lại cắn răng nghiêng lợi tự tay bóp hạ Huyền cánh tay, một bộ liếc mắt đưa tình, "Ân ân ái ái" Đáng đáp, trong lòng chẳng những không có thả lỏng, ngược lại có chút nhàn nhạt ghen tuông.

Hạ Huyền ngồi xuống, Tô Vũ Nhu giúp đỡ nhìn mưa đi trù phòng đem thức ăn bung ra.

"Thịnh soạn như vậy?!" Hạ Huyền sờ bụng một cái, về mặt kinh ngạc trông coi nhìn mưa hỏi: "Ninh lão sư trù nghệ không sai a."

Nhìn mưa lúng túng cười cười, có chút ngượng ngùng cúi đầu, nhỏ giọng nói rằng: "Kỳ thực đều là từ điểm đưa tới....."

Quả thực, Trữ gia thiên kim đại tiểu thư, hàm chứa chìa khóa vàng sanh, áo đến thì đưa tay đem cơm cho tới há mồm đó là cơ bản nhất, học trù nghệ làm cái gì?!

"Không nên nói chuyện lung tung," Tô Vũ Nhu có chút tức giận, nói xin lỗi: "Ninh lão sư đừng đi quản hần, hần cứ như vậy, ngươi càng phản ứng đến hần, càng là hận nghiêng răng....."

"Ta so với các ngươi cũng không lớn hơn mấy tuổi, gọi tỷ tỷ liền thành." Nhìn mưa ưu nhã khui chai rượu chất ra, ôn uyển cười nói: "Thật ước ao các ngươi, cảm tình thật tốt."

Tô Vũ Nhu cùng nhìn mưa cũng không quá quen, tự nhiên đem hạ Huyền trở thành trọng tâm câu chuyện, cũng không có tệ ngắt.

Hạ Huyền bĩu môi, sẽ không đem Tô Vũ Nhu phát tiết tựa như chửi bới để ở trong lòng, giống như uống nước lạnh thông thường rót lấy rượu chất thượng hạng, tức giận đến Tô Vũ Nhu từng mất thờ hỗn hển.

Nhìn Vũ chi trước ở hạ Huyền về mặt thân phận xiêm áo lớn quạ đen, bây giờ ngược lại hữu ý vô ý đem lời đề hướng hạ Huyền trên người dẫn, muốn phải nhiều giải khai hạ huyền nhất điểm.

Hạ Huyền đột nhiên cảm thấy trước mặt tràng cảnh rất có ý tứ.

Tô Vũ Nhu cùng mình có bạn bè trai gái danh phận, kỳ thực không có gì thực tế tiếp xúc.

Nhìn mưa lại cùng mình từng có một đoạn quan hệ mập mờ, nhưng bây giờ trang bị làm không có gì cả phát sinh.

Hai nữ nhân các hoài quý thai, làm trò nhưng lại diễn cũng không kém.

"Nói như vậy, các ngươi là nhất kiến chung tình a....." Nhìn mưa kinh ngạc trông coi Tô Vũ Nhu, hạ Huyền hai người, nhẹ giọng cảm thán nói: "Thật là lãng mạn a....."

"Nhiều món ăn như vậy còn ngăn không nổi miệng của ngươi." Hạ huyền cương phải nói, Tô Vũ Nhu vội vã gấp một đũa thức ăn nhét vào hạ Huyền trong miệng, rất sợ hạ Huyền nói ra chỉ phúc vì hôn sự tình làm cho nhìn mưa chê cười, hàm hồ nói rằng: "Đúng vậy..... Không kém bao nhiêu đâu....."

Ninh mưa trong lòng ngũ vị tạp trần, cũng nói không rõ mình là cảm giác gì, thẳm than một tiếng, đứng dậy khẽ cười nói: "Các người ăn trước, ta lại đi cầm chai rượu."

Mới vừa đi tới trước tủ rượu, ninh mưa đột nhiên một cái lão đảo, suýt nữa mới ngã xuống đất.

"A, Ninh lão sư người không sao chứ?" Tô Vũ Nhu lấy làm kinh hãi, liền vội vàng đứng lên tiến lên đỡ ninh mưa ngồi xuống, thận trọng trông coi ninh mưa sắc mặt.

"Không có việc gì..... Có thể là ngồi lâu, có chút chân đã tê rần." Ninh mưa sắc mặt có chút tái nhợt, miễn cưỡng cười nói rằng.

Hạ Huyền nhíu, nhìn kỹ ninh mưa liếc mắt, đột nhiên vươn tay bắt lại ninh mưa cổ tay.

Ninh mưa ở Tô Vũ Nhu trước mặt luôn luôn chút chột dạ, rất sợ nằng xem ra cái gì, vẫn cực lực tránh cho cùng hạ Huyền tiếp xúc, hiện tại đột nhiên bị hạ Huyền bắt lại tay, lòng khẩn trương đều cổ họng rồi, theo bản năng dùng sức giãy giụa nói: "Người làm cái gì?! Buông!"

Tô Vũ Nhu cũng lấy làm kinh hãi, trông coi phản ứng kịch liệt ninh mưa, cũng gấp giọng nói: "Hạ Huyền, người....."

"Tất cả câm miệng!" Hạ Huyền trừng hai người nữ nhân liếc mắt, quát lớn.

Hai nữ nhân giật nảy mình, ninh mưa không phải từ chối, Tô Vũ Nhu cũng không hô lên.

Hạ Huyền trông coi ninh mưa, chậm lại giọng nói nhẹ giọng nói: "Nếu biết tự có bệnh, cũng không cần gượng chống. Ngoan, đừng nhúc nhích, cho ta xem xem."

Tô Vũ Nhu sắc mặt đỏ lên, là tức, ở nhà họ Tô, ở trường học, ai dám dùng loại này bá đạo giọng nói đối với mình nói nói?!

Ninh mưa cũng sắc mặt đỏ lên, là thẹn thùng, bị học sinh của mình dùng đồ con giọng của nói ngoan, luôn là thật ngại quá, cảm giác cầm lấy hạ Huyền bắt lấy cổ tay mình tay giống như hóa giống nhau, đốt đầu mình đều hỗn loạn.

"Ân?!" Tô Vũ Nhu ánh mắt sắc bén, trông coi ninh mưa, hạ Huyền ánh mắt của hai người có chút cổ quái, hồ nghi hạ Huyền: "Làm sao người biết Ninh lão sư thân thể có bệnh?!"

Hạ Huyền âm thầm lưu mồ hôi lạnh, trong chốc lát vô ý, nói lỡ miệng.

Ninh mưa vốn là chột dạ rất, nghe được Tô Vũ Nhu lời này, tim đập so với trước kia nhanh hơn thập bội, rất sợ Tô Vũ Nhu hỏi tới, chính mình từng cùng hạ Huyền mập mờ sự tình bại lộ, thẳng thắn hai mắt vừa lộn, ngất đi!

Hạ Huyền trợn mắt một cái, lại sinh ra khí vừa buồn cười. Hôn mê đột, Ninh lão sư ngái như vậy cũng quá ăn vạ a !?!

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Đào hầm đem mình chôn

"Ninh lão sư..... Ninh lão sư....." Tô Vũ Nhu sai ai ra trình diện ninh mưa đã bất tỉnh, cũng không kịp hoài nghi gì, đối với hạ Huyền nói rằng: "Mau đem Ninh lão sư đỡ lên giường."

Hạ Huyền gật đầu, nửa phù nửa lâu đem ninh mưa kéo lên.

Tô Vũ Nhu mở ra ninh mưa cửa phòng ngủ, vào bên trong nhìn thoáng qua, biểu tình có chút cổ quái.

Hạ Huyền đỡ ninh mưa đi tới, cũng có chút buồn cười.

Ninh mưa ngoạ thất, giống như tiểu cô nương ở công chúa phòng thông thường, lời ty phong cách, sắc sỡ các loại làm đẹp, trên giường còn tràn đầy bày đặt các loại mao nhung món đồ chơi, bên ngoài trung một cao chừng một người màu râm nắng ôm một cái gấu càng làm cho người ghé mắt.

Tô Vũ Nhu cũng không nghĩ tới luôn luôn đoan trang ưu nhã Ninh lão sư nói lý ra lại có như thế ngây thơ chất phác đồng thú một mặt, cũng cảm giác tùy tiện vào ninh mưa ngoạ thất có chút liễu lĩnh, chỉ là chuyện gấp phải tòng quyền, cũng không kịp so đo, đi lên trước thanh lý trên giường mao nhung món

đồ chơi.

Hạ Huyền đỡ ninh mura đứng ở bên giường, vừa cười vừa nói: "Nếu như nói đi ra ngoài, người khác khẳng định không tin. Ninh lão sư ưu nhã nữ thần hình tượng liền triệt để bị hủy."

Tô Vũ Nhu cũng không quay đầu lại, phản bác: "Nói vậy! Bình thường Ninh lão sư chính là quá tiểu thư khuê các, quá nữ thần, rõ ràng đang ở trước mắt lại làm cho người cảm thấy cao cao tại thượng không dám đến gần. Nếu như người khác biết Ninh lão sư tư để hạ có một mặt đáng yêu như vậy, nhất định sẽ càng thích hẳn."

"....." Hạ Huyền im lặng trông coi đây giường mao nhung nhưng món đồ chơi cùng trên tường phim hoạt họa thiếp giấy, bùi môi nói: "Đây rõ ràng là ngây thơ a !....."

Lời còn chưa dứt, bên hông liền bị hung hăng bấm một cái.

Ninh mura quả nhiên là ở giả bộ hôn mê!

Tô Vũ Nhu rút cục ở khắp giường mao nhung món đồ chơi trung thành lý qua một bên, đỡ ninh mura nằm xuống.

Hạ Huyền xoa bên hông, cổ ý lớn tiếng cảm thán nói: "Ngây thơ! Thực sự là quá ngây thơ."

Tô Vũ Nhu kỳ thực cũng có loại cảm giác này, không có phản bác nữa hạ Huyền, hỏi: "Ninh lão sư đến cùng bệnh gì, có nghiêm trọng không?!"

Hạ Huyền đã biết ninh mura là bị Tô Vũ Nhu vô tâm một câu nói hù được giả bộ hôn mê, tràn đầy tự tin nói rằng: "Yên tâm đi, không có vấn đề gì lớn. Xem ta, năm phút đồng hồ liền có thể làm cho nàng tỉnh lại."

Tô Vũ Nhu cau mày một cái, từ chối cho ý kiến, đứng dậy nói rằng: "Ta đi bên ngoài rót cốc nước, nếu như một hồi Ninh lão sư còn không tỉnh, liền đi bệnh viện."

Hạ Huyền ngồi ở trên giường, nín cười nói rằng: "Ta trước bắt mạch một chút....."

Nói cảm ninh mura cổ tay, làm bộ bắt mạch.

Ninh mura sợ Tô Vũ Nhu phát hiện, nhin.

"Thử lại nhiệt độ cơ thể....."

Ninh mura cảm giác cái trán mát lạnh, biết là hạ Huyền tay, tiếp tục nhắm.

"Cũng có thể là tâm Luật không đồng đều....."

Hạ Huyền thanh âm có chút tắc, làm cho ninh mura kinh nghi bất định, bỗng nhiên mở mắt, hung tợn đánh bay hạ Huyền đang đuổi hướng mình bộ ngực tay.

"Ninh lão sư đã thức chưa?!" Tô Vũ Nhu bụng thủy vào được.

Ninh mura vừa vội hoang mang nhắm mắt lại, trên tay còn thật nhanh bấm hạ huyền nhất dưới.

Hạ Huyền đau đầu, không biết trả lời như thế nào.

"Ninh lão sư mặt của đồ như vậy, hô hấp cũng như vậy gấp?!" Tô Vũ Nhu đi tới, trông coi ninh mura có chút sầu lo, suy nghĩ một chút quả đoán nói: "Không thể đợi thêm nữa, lập tức tiến y viện!"

Hạ Huyền ngất, ninh mura cũng quán quýt.

"Lo lắng làm cái gì a, mau đem Ninh lão sư thuộc đi a!" Tô Vũ Nhu trông coi đứng bất động ở nơi đó hạ Huyền, có chút bất mãn.

"A....." Ninh mura biết mình không thể giả bộ tiếp nữa rồi, chậm rãi mở mắt, hai mắt mờ mịt đánh giá bốn phía, "Suy yếu" Mà hỏi: "Ta làm sao vậy?!"

Hạ Huyền suất nữa nhảy dựng lên, giả bộ thực sự quá giống, nếu không phải mình đã sớm biết rõ chân tướng, còn khả năng bị ninh mura hồ lộng ở.

Nữ nhân, quả nhiên trời sinh liền am hiểu diễn kịch!

"Ninh lão sư ngơoi đã tỉnh a." Tô Vũ Nhu thở phào nhẹ nhõm, gương mặt kính hi.

.....

.....

Ninh lão sư bình an tĩnh lại, Tô Vũ Nhu mừng rỡ vui vẻ, hạ Huyền lại chỉ có thể mắt tròn trắng.

Đang xác định ninh mưa không có việc gì sau đó, Tô Vũ Nhu thấy thời gian không còn sớm, liền đứng dậy cáo từ.

Ninh mưa bị chơi đùa quá, cũng không tâm tư giữ lại, kéo "Bệnh thể" Tiến hai người tới cửa, mười mấy thước đường, liền "Không cẩn thận" "Đúng dịp" Đạp hạ Huyền bốn năm lần.

Về đến nhà, hạ Huyền đổi dép, trông coi bị dẫm đến đỏ lên ngón chân, thậm chí độc nhất là lòng dạ nữ nhân.

Tô Vũ Nhu tọa ở trên ghế sa lon, đang cầm chén nước cũng không uống, trên mặt biến ảo chấp chòn, có chút xuất thần đang suy nghĩ cái gì.

Hạ Huyền có chút kỳ quái, chẳng lẽ là Tô Vũ Nhu vừa mới nhìn ra cái gì, hoặc là đêm nay nàng muốn lưu lại qua đêm?

Tô Vũ Nhu chứng kiến hạ Huyền sắc mặt cổ quái nhìn chính mình, cau mày nói: "Lại đang đánh cái gì chủ ý xấu?"

Hạ Huyền dời nhãn thần, như không có chuyện gì xảy ra nói rằng: "Không có gì. Chính là muốn hỏi một chút, ngươi có muốn hay không ở?"

"Đương nhiên không được!" Tô Vũ Nhu nhớ tới ngày đó hạ Huyền trên giường nữ nhân kia, sắc mặt rét run, lại biến thân thành cái kia băng sơn nữ nhân, nhin xuống vừa hỏi đến tội cùng xung động, cứng rắn hỏi: "Ta có chuyện muốn hỏi ngươi."

Hạ Huyền gãi gãi đầu, hỏi chuyện gì đâu, là mới vừa ninh mưa sự tình, ngày đó trên giường nữ nhân, vẫn là.....

"Ngày đó, đại tỷ bị trói đi, ngươi nhận được tần cảnh quan điện thoại sau đó, là đi quầy rượu tìm người hỗ trợ đi?!" Tô Vũ Nhu tiếp xúc hạ Huyền lâu như vậy, mặc dù đối với hạ Huyền cả những ác liệt tính cách căm thù đến tận xương tủy, nhưng là tin tưởng hạ Huyền không phải cái loại này rất sợ chết, thấy chết mà không cứu được người cận kề, trông coi hạ Huyền nói rằng: "Cái quầy rượu kia, nghe Hân Dao nói là người xa thân thúc thúc mở?"

"Ân." Hạ Huyền gật đầu, nói rằng: "Hôm nào giới thiệu ngươi biết."

"Ngược lại không cần rồi." Tô Vũ Nhu nụ cười có chút nhạt, hiển nhiên không muốn tiếp xúc xám lạnh nhân vật, hỏi: "Rốt cuộc là có phải hay không ngươi tìm người cứu ra đại tỷ?"

Hạ Huyền suy nghĩ một chút, miễn cưỡng gật đầu nói: "Coi là vậy đi." Bất quá mình cũng không có tìm người khác, tìm chính là mình.

"Ngày đó ở y viện, ta hiểu lắm ngươi, ngươi vì sao không giải thích?!" Tô Vũ Nhu sắc mặt phức tạp, trông coi hạ Huyền nói rằng: "Giải thích một chút, không khó a!?"

Hạ Huyền lắc đầu, vừa cười vừa nói: "Ngươi đại khái cũng biết, ngày đó vì cứu đại tỷ, ta..... Bằng hữu kia giết rất nhiều phần tử xấu. Lúc đó tần cảnh quan cũng ở tại chỗ, ta để cho ta giải thích thế nào?"

Tô Vũ Nhu ngẩn người, cúi đầu nói rằng: "Xin lỗi."

Hạ Huyền không sao cả buông tay một cái, cũng không có so đo ý tứ.

"Ta nghe đại tỷ nói, ngươi bằng hữu kia một thân một mình vọt vào, giết sạch rồi trong biệt thự ngoại nhân cứu nàng." Tô Vũ Nhu che giấu đi trong lòng phức tạp tâm tư, hỏi: "Ngươi bằng hữu kia thật lợi hại như vậy? Chẳng lẽ là bộ đội đặc chủng?!"

"Bộ đội đặc chủng....." Hạ Huyền tròn mắt một cái, cũng lười khinh bỉ Tô Vũ Nhu thiếu thốn sức tưởng tượng, bí hiểm nói: "Còn lợi hại hơn so với ngươi tưởng tượng."

Tô Vũ Nhu nhãn tình sáng lên, nhẹ giọng hỏi: "Vậy ngươi có thể hay không gọi ngươi bằng hữu kia đi ra, chúng ta xin hắn ăn bữa cơm cảm tạ cảm tạ."

Hạ Huyền sắc mặt cổ quái, vẻ mặt khó khăn nói: "Không cần a!, ta..... Bằng hữu kia rất điệu thấp. Ta chuyển đạt ngươi lòng biết ơn thì tốt rồi."

"Không được! Cái này quan hệ đến đại tỷ nửa đời sau hạnh phúc a!" Tô Vũ Nhu vẻ mặt kiên quyết nói rằng: "Đại tỷ đối với cái này cứu anh hùng của nàng vô cùng sùng bái, gần nhất mấy ngày này mắt hôn mắt vía, đều nhanh tẩu hỏa nhập ma! Trễ nhất cuối tuần này, ngươi nhất định phải đem bằng hữu ngươi mời đi ra. Sau đó cùng ta cùng nhau, nỗ lực tác hợp đại tỷ cùng hắn trở thành một đôi!"

Hạ Huyền ngốc ở nơi nào, mồ hôi lạnh đều chảy xuống, chính mình đi đâu cái kia căn bản không tồn tại bằng hữu, đi cùng chị vợ tương thân a?!

Đây coi như là chính mình đào hầm đem mình chôn sao?

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Ý vị thâm trường

Ngày thứ hai, hạ Huyền đi Giang Hải đại học, trong ban như trước náo nhiệt, Tô Dung, Tường Minh, Trần Dũng dường như hồ điệp xuyên hoa thông thường, chung quanh tìm đồng học giao lưu cảm tình.

Cao đẹp trai đang miệng lưỡi trơn tru, chọc cho vài cái tiểu cô nương cười ha ha.

Lưu Thanh, Cố Gia Điền vẫn còn ở giao lưu nuôi Ngưu, trồng trọt tâm đắc, một bộ hận gặp nhau trễ đáng đáp.

"Đại gia yên lặng một chút." Ninh mưa đi lên bục giảng, nhẹ bỗng liếc mắt một cái ghé vào trên bàn thân du thiên ngoại hạ Huyền, ưu nhã vừa cười vừa nói: "Từ bắt đầu ngày mốt, là vì thời kỳ hai tuần lễ quân huấn. Đại gia muốn chuẩn bị tâm lý thật tốt, tất cả mọi người được tham gia."

Không có gì bất ngờ xảy ra, phía dưới than thở, kêu khổ thấu trời.

Ninh mưa cười cười, chờ chút mặt an tĩnh lại lại tiếp tục nói: "Phía dưới, lão sư chỉ định một cái lâm thời ban ủy, ở quân huấn trong lúc trợ giúp lão sư quản lý lớp. Có người hay không xung phong nhận việc?!"

Không ai lên tiếng.

Tô Dung, Tường Minh, Trần Dũng tuy nhiên cũng ngẩng đầu ưỡn ngực, nhìn về phía ninh mưa.

"Vậy được rồi." Ninh mưa cúi đầu trông coi trên bàn danh sách, hỏi: "Hạ Huyền, ngươi có hứng thú hay không?"

"A....." Hạ Huyền nghe được tên mình, bỗng nhiên phục hồi tinh thần lại, mờ mịt nói: "Cái gì?!"

Chu vi vang lên một hồi tiếng cười khê.

Ninh mưa bây giờ thân đang bục giảng, có lão sư quang hoàn bao phủ, ngược lại cũng có thể làm được bình thường, trông coi hạ Huyền, lập lại: "Lão sư hỏi ngươi, có hứng thú hay không làm ban ủy. Tỷ như, tiểu đội trưởng?!"

Phòng học một mảnh an tĩnh, có người kinh dị nhìn về phía hạ Huyền, cũng có chút người len lén quan tâm Tường Minh.

Tường Minh sắc mặt có chút cứng nhắc, thực sự không rõ ninh mưa sao lại thể để ý như vậy hạ Huyền, dĩ nhiên người thứ nhất hỏi hắn có hứng thú hay không làm tiểu đội trưởng, điều này làm cho vẫn tự nhận là lớp lãnh tụ chính mình làm sao chịu nổi?!

Thay đổi các lão sư khác, Tường Minh tuyệt đối có biện pháp làm cho hắn nắm lỗ mũi đem mới vừa lời nuốt trở về, nhưng đối với ninh mưa, Tường Minh thực sự không phải dám đắc tội.

"Quên đi, không có hứng thú." Hạ Huyền không rõ ràng lắm ninh mưa dụng ý, trong lòng đang phiền làm sao tìm được cái "Anh hùng" đi cùng Tô chỉ Lan tương thân, lắc đầu nói rằng: "Lão sư tìm người khác a !."

Ninh mưa sai ai ra trình diện hạ Huyền cự tuyệt, có chút thất vọng, quay đầu hỏi: "Tường Minh đồng học đâu....."

.....

.....

Ngoại trừ vừa mới cái kia tiểu nhạc đệm, ninh mưa chỉ định danh sách cơ bản không có gì ngoài ý muốn.

Tường Minh tiểu đội trưởng, Trần Dũng ủy viên thể dục, Tô Dung đoàn bí thư chi bộ, ngay cả nhảy thoát cao đẹp trai đều lẫn lộn cái không biết đang làm gì sanh hoạt ủy viên.

"Không sao, đại gia có thể giải tán, chuẩn bị tối hôm nay đón người mới đến tiệc tối. Tường Minh, Tô Dung cùng lão sư đi tới phòng làm việc." Ninh mưa đều đầu vào đẩy an bài hoàn tất, đi tới cửa vừa quay đầu nói: "Hạ Huyền, ngươi cũng tới một cái."

Cái này, tất cả mọi người nhận thấy được có cái gì không đúng.

Ninh Vũ lão sư đối với hạ Huyền đơn giản là trần truồng thiên vị a.

Tường Minh cảm giác uy tín của mình cùng địa vị bị tổn hại, nhìn về phía hạ Huyền ánh mắt cũng có chút âm trầm.

Tô Dung nhìn thoáng qua hạ Huyền, nhất thời nhìn có chút hả hê.

Hạ Huyền đứng dậy đi theo, tự nhiên cũng đã nhận ra Tường Minh đích ý, trong lòng có chút bất đắc dĩ, cái này Ninh lão sư, rốt cuộc là có chủ ý gì, không nên giúp mình kéo cừu hận sao?

.....

.....

Đến rồi phòng làm việc, ninh mura chỉ chỉ chỗ ngồi, khẽ cười nói: "Tất cả ngồi đi."

Tường Minh, Tô Dung còn muốn khiêm nhường một tý, bày tỏ một chút đối với ninh mura tôn kính, hạ Huyền đã đem chính mình ném tới trên ghế sa lon.

Ninh mura cười cười, cúi đầu chỉnh lý văn kiện trên bàn.

Tường Minh, Tô Dung trừng hạ huyền nhất nhãn, cũng chỉ có thể theo ngồi xuống.

"Tường Minh, Tô Dung, hai người các ngươi, trong nhà tình huống có chút đặc thù, bình thường phải chú ý đoàn kết đồng học." Ninh mura tạm thời không thấy hạ Huyền, cười đối với Tường Minh, Tô Dung nói rằng: "Nhất là quân huấn trong lúc, các ngươi nên vì bạn học cùng lớp làm xong hậu cần công tác, nhiều giúp đỡ lão sư....."

Tường Minh, Tô Dung tự nhiên liên tục gật đầu.

Kỳ thực, trong lớp Trần Dũng trong nhà bối cảnh cũng tương đương cường đại, thế nhưng làm giang hải có uy tín đại gia tộc Trữ gia, thật tình không đem bạo phát nhà Trần gia để vào mắt.

Hạ Huyền không quan tâm những đề tài này, có chút buồn chán, trông coi trần nhà lại bắt đầu ngẩn người ra.

Ninh mura ôn hòa làm an bài, Tường Minh, Tô Dung cũng không thường chủ động nói chút kiến nghị, ba người nói rất là thông thuận.

"Liên an bài như vậy a !." Ninh mura cười gật đầu, cho Tường Minh, Tô Dung cái ánh mắt tán thưởng.

Tường Minh, Tô Dung rất là hưởng thụ.

Ninh mura vừa nhìn về phía hạ Huyền, nhíu mày.

Tường Minh nhìn sắc mặt, nhìn thoáng qua hạ Huyền, nhỏ giọng hỏi: "Ninh lão sư, hạ Huyền đồng học có phải hay không phạm lỗi gì rồi?"

"Phạm sai lầm?! Không có." Ninh mura thả dưới văn kiện trong tay, cười đối với đem mình, Tô Dung nói rằng: "Các ngươi đi về trước đi, lão sư có việc cùng hạ Huyền đồng học nói."

Tường Minh, Tô Dung đều có chút không tình nguyện, lại không tốt cường lưu lại, chỉ có thể đứng dậy rời đi.

Bên trong phòng làm việc, chỉ còn lại có hạ Huyền, ninh mura hai người.

Ninh mura trông coi còn ở thân du thiên ngoại hạ Huyền, ho khan hai tiếng nói rằng: "Hạ Huyền, vừa mới vì sao cự tuyệt làm lớp trưởng!?"

Hạ Huyền hồi quá thân lai, trông coi ninh mura cười khổ nói: "Ninh lão sư vừa mới không thấy được Tường Minh ghen tỵ muốn phun lửa ánh mắt sao?! Ngài đây là đang cho ta kéo cừu hận a. Hơn nữa, ta cũng thực sự không có hứng thú gì."

Ninh mura thở dài, đối với hạ Huyền nói rằng: "Ta gọi ngươi tới, là thông tri ngươi, Không lão hiệu trưởng tự mình mở miệng, để cho ngươi vào hội học sinh làm Tô Vũ Nhu Phó Thủ."

Kỳ thực, dựa theo ninh mura vốn là dự định, làm cho hạ Huyền làm tiểu đội trưởng, có thể danh chính ngôn thuận chống lại lão hiệu trưởng mệnh lệnh.

Đáng tiếc, hạ Huyền căn bản không cảm kích phối hợp.

"Hội học sinh Phó chủ tịch?!" Hạ Huyền có chút giật mình, rất nhanh liền biết, đây nhất định là đường hầm Đức có lòng để cho mình cùng Tô Vũ Nhu tiếp xúc nhiều hơn, nói không chừng phía sau còn có Hạ gia lão gia tử bày mưu đặt kế.

Ninh mura tâm tư phức tạp, gật gật đầu nói: "Đúng vậy. Bất quá việc này có chút hư quy củ, ngươi tốt nhất tạm thời bảo mật, đỡ phải đưa tới phiền toái không cần thiết."

Hạ Huyền lý giải gật đầu, trong lòng cũng không có đem điều này học sinh nào biết Phó chủ tịch chức vị để vào mắt, chẳng qua là một thuận tiện ở trường học sinh hoạt danh tiếng mà thôi, bình thường trốn trốn học cũng dễ dàng hơn tìm lý do.

Ninh mura khe khẽ thở dài, cúi đầu nói rằng: "Không sao, ngươi trở về đi."

"Ninh lão sư cũng bảo trọng thân thể nhiều một chút." Hạ Huyền đứng dậy rời đi.

Trong phòng học như trước ồn ào náo động náo nhiệt, chứng kiến hạ Huyền trở về, đột nhiên an tĩnh lại.

"Hạ Huyền, Ninh lão sư tìm ngươi chuyện gì a?" Vừa mới Tô Dung, Trương Minh đều bị ninh mura gọi đi, thậm chí tăng thêm không giải thích được hạ Huyền, lại duy chỉ có không có đề cho Trần Dũng, điều này làm cho Trần gia tiểu thiếu gia rất là khó chịu, chỉ là thực sự không phải dám đắc tội ninh mura, Trần Dũng liền đem tức giận phát tiết đến hạ Huyền trên người, cười lạnh nói: "Ngay cả tiểu đội trưởng cũng không làm. Chẳng lẽ Ninh lão sư lại cho ngươi tốt hơn chức vị?"

Trương Minh nghe đến đó, sắc mặt cũng là trầm xuống, nhìn về phía hạ Huyền ánh mắt có chút bất thiện.

"Hội học sinh Phó chủ tịch, dường như thực sự so với tiểu đội trưởng tốt hơn chút." Hạ Huyền tự lẩm bẩm, cười đi tới phía sau chỗ ngồi của mình, lại nằm ở chỗ này thần du thiên ngoại.

Trương Minh trong lòng khó chịu, khiêu khích nhìn hạ huyền nhất nhãn, ngạo nghễ nói: "Bước tiếp theo, ta sẽ tranh cử hội học sinh Phó chủ tịch! Ta tình thế bất buộc!"

Hạ Huyền biểu tình cô quái nhìn Trương Minh liếc mắt, cho hắn một cái ánh mắt ý vị thâm trường.

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Xe đạp VS Ferrari

Buổi tối, Giang Hải đại học khu đông đại lễ đường hội tụ năm nay mấy nghìn tân sinh, hò hét ầm ĩ vô cùng náo nhiệt.

Nửa giờ sau, đón người mới đến tiệc tối liền muốn bắt đầu.

Hạ Huyền đang đến gần trong sân khấu gian lệch bên phải vị trí, phạm vi nhìn không sai. Vô cao đẹp trai thuyết pháp, ở nơi này phong thủy bảo địa, một hồi nhất định có thể thưởng thức được các học tỷ thon dài xinh đẹp bắp đùi. Nếu như hèn mọn điểm cố ý cúi đầu, nói không chừng còn có thể rình coi đến giờ đấy quần cánh xuân gì gì đó.

Giang Hải đại học, là nước Hoa đệ nhất học phủ, cho là thật gọi là ngọa hổ tàng long, hàng năm đón người mới đến tiệc tối cũng là đặc sắc lộ ra.

Dưới đài những học sinh mới hưng phấn cười cười nói nói, về mặt chờ mong.

"Đáng tiếc a, chỉ để cho chúng ta xem, không thể biểu diễn tiết mục."

"Nghe nói trường học rất nhiều xinh đẹp học tỷ ah....."

"Lời nói nhảm, Giang Hải đại học là địa phương nào?! Vô luận là mỹ nữ chất lượng vẫn là số lượng, Giang Hải đại học cũng sẽ không so với giang hải học viện âm nhạc kém!"

"Có người nói trường học chúng ta hội trường hội học sinh phi thường đẹp vô cùng....."

"Hắc hắc, thi đại học trước ta liền nghe nói, ngày hôm qua ta còn cố ý kiểm soát đi trộm nhìn thoáng qua....."

"Thế nào thế nào?! Thực sự thiên hương quốc sắc sao....."

.....

.....

Những học sinh mới ở dưới đài phát tiết dư thừa tình lực, trọng tâm câu chuyện cũng đủ loại.

Đột nhiên, trong lễ đường ngọn đèn diệt, một mảnh đen như mực, những học sinh mới cũng từ từ an tĩnh lại.

Có một bóng người màu trắng đi lên sân khấu.

Ba!

Một đạo sáng ngời chùm tia sáng bao phủ ở bóng người kia trên người.

Dưới đài chính tề nhớ tới một tràng tiếng thổn thức, ngay cả hạ Huyền cũng không nhận được có chút kinh diễm.

Trên đài Tô Vũ Nhu hóa đồ trang sức trang nhã, ăn mặc một cái trần châu trắng lộ vai kéo mà quần dài, một đầu xinh đẹp tóc đen rối tung mờ, khí chất trong trẻo nhưng lạnh lùng cao quý, giống như một đóa trên tuyết sơn bạch sắc liên hoa, đẹp đến thấm vào ruột gan, rung động lòng người, làm cho một loại thánh khiết không đành lòng tiết độc dị dạng mỹ cảm.

Đen nhánh đại lễ đường bên trong, duy nhất sáng đều dành dùm ở Tô Vũ Nhu trên người. Tại loại này rất cường liệt dưới sự so sánh, Tô Vũ Nhu đơn giản là quang mang vạn tượng, tuyệt đẹp đáng đáp khiến người ta không dám nhìn thẳng!

"Tôn kính các vị lão sư, Honey các học sinh....."

Thanh âm thanh thúy lạnh thấu xương, dường như hàn tuyến suối nước, tản ra nhẹ cảm giác mát, ở lớn như vậy trong lễ đường tiếng vọng.

"Phía dưới, mời thưởng thức đoàn thể vũ đạo, tung bay thanh xuân, người biểu diễn....."

Tô Vũ Nhu không chút nào khấn trương, thanh âm vẫn như cũ hòa hoãn trong trẻo nhưng lạnh lùng, chỉ là nghe nàng không nhanh không chậm giới thiệu chương trình, đã là chủng cảnh đẹp ý vui sự tình.

Ào ào xôn xao!

Chính tề mà tiếng vỗ tay nhiệt liệt ở trong lễ đường kéo dài không ngừng, Tô Vũ Nhu vì vi khom lưng, ở trong tiếng vỗ tay chậm rãi lui xuống đi.

Giang Hải đại học xinh đẹp hội trường hội học sinh lấy một loại nhất lóa mắt phương thức xuất hiện, đón người mới đến tiệc tối cũng bởi vì nàng, nghênh đón người thứ nhất cao trào!

.....

.....

Toàn bộ đón người mới đến tiệc tối, Tô Vũ Nhu đều biểu hiện thành thực, phóng khoáng, mỹ lệ, trong trẻo nhưng lạnh lùng..... Hoàn mỹ vô cùng!

Đêm này, thuộc về hết thấy Giang Hải đại học học sinh mới của, cũng thuộc về Tô Vũ Nhu.

Tiệc tối sau khi chấm dứt, những học sinh mới ý do vị tân bắt đầu ló ra, đầu đề đàm luận, ngoại trừ các đặc sắc tiết mục, càng nhiều hơn chính là về Tô Vũ Nhu.

"Tô học tỷ thật là lợi hại, nếu như là ta đứng ở trên đài, ta nhất định sẽ khấn trương đến đã bất tỉnh....."

"Về sau ta cũng muốn giống như nàng lợi hại....."

"Ta phát thệ, từ hôm nay trở đi Tô học tỷ chính là ta tình nhân trong mộng....."

"Nếu như Tô học tỷ là bạn gái của ta thật tốt!"

"Cất, đừng có nằm mộng! Hai năm rồi, nhiều như vậy như lang như hổ các niên trưởng đều thất bại tan tác mà quay trở về....."

.....

.....

Đón người mới đến tiệc tối sau đó, Tô Vũ Nhu còn muốn lưu lại giải quyết tốt hậu quả, thuận tiện ăn mừng.

Lễ đường bên ngoài, còn có thật nhiều học sinh dừng, tụ chung một chỗ cười cười nói nói, có chút nóng nảy học sinh mới của đã chuẩn bị hướng mục tiêu khởi xướng tấn công.

Cửa em gái từ loại chuyện như vậy, sớm hạ thủ vì cường, hậu hạ thủ tao ương.

Từ nhỏ gia trưởng sẽ giáo dục đại gia, vạn sự sớm làm, muôn ngàn lần không thể thua ở hàng bắt đầu trên.

Đang ở lễ đường cửa cách đó không xa, một cái vẻ mặt khăn trương nam sinh ôm trong ngực một bó lửa đỏ cây hoa hồng, vẻ mặt chần chờ đi về phía trước đi.

Phía trước một người nữ sinh cố ý nghiêng người, nhìn chăm chăm ven đường một gốc cây nhỏ.

"Trần mỹ, làm bạn gái ta a !!" Khăn trương nam rốt cục cố lấy dũng khí, đi tới nữ sinh trước mặt, khoa trương quỳ một chân trên đất, dâng lên hoa hồng la lớn.

"Tốt....."

Chu vi một mảnh ồn ào tiếng, rất nhiều người đều lực mạnh vỗ tay.

Cái kia gọi Trần mỹ nữ sinh xấu hổ mang khiếp nhận lấy hoa, cúi đầu không nói gì.

Khăn trương nam lớn tiếng hét giận, cầm tay của nữ sinh, khuôn mặt đắc ý, lôi kéo mới nữ bằng hữu chạy đi phong hoa tuyết nguyệt rồi.

"Con bà nó, không phải đâu? Bây giờ tân sinh đều như thế sinh mãnh?!"

"Mới đi học hai ngày liền hạ thủ?! Còn có nhường hay không chúng ta những thứ này còn độc thân các sư huynh lẫn lộn?!"

Giang Hải đại học đám lão sinh kêu rên một mảnh, các loại hâm mộ và ghen ghét.

Lúc này, Tô Vũ Nhu cùng hội học sinh mọi người cười cười nói nói đi ra lễ đường, một đám xinh đẹp nữ sinh trong nháy mắt hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Ong ong ong!

Một hồi trầm thấp âm vang, một chiếc màu đỏ Ferrari dừng ở lễ đường trước trên đường, Trần Dũng mở cửa xe ra, dựa lái xe trung tắc chìa khóa xe.

Vừa mới hoa tươi bày tỏ, thành công.

Bây giờ lại có cái mở ra xe sang cao đẹp trai phú xuất hiện, có thể thành công hay không đâu? Mục tiêu lại là người nào?!

"Tô học tỷ, sắc trời đã trễ thế này, không bằng ta lái xe tiện đường tiễn người về nhà?!" Trần Dũng vẫy vẫy tóc, lộ ra một bản vẽ lại đây trang trắng nõn thanh tú khuôn mặt.

"Học sinh mới của năm nay điên rồi!" Lễ đường bên ngoài Giang Hải đại học đám lão sinh nổi giận, vừa mới tiểu tử kia ngâm nước năm thứ nhất đại học muội muội còn chưa tính, bây giờ lại dám đánh năm thứ ba đại học học tỷ, vẫn là rất nhiều nam sinh trong lòng nữ sinh Tô Vũ Nhu chú ý, thực sự là có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục!

Chỉ là, xem Trần Dũng xe sang trọng nơi tay, quần áo ngăn nắp, lại không có gì cử động quá đáng, mọi người cũng chỉ giận mà không dám nói gì.

Vừa mới tiểu tử kia dùng một bó hoa hồng liền bắt cóc một cái muội tử, hiện tại Trần Dũng nhưng là dùng Ferrari.

Chu vi đã có chút nữ sinh nhìn không được nhãn hiện lên đào hoa, nhìn không được thiết tưởng mình là nữ nhân vật chính, rụt rè sau đó ưu nhã lên Ferrari gào thét đi, tốt biết bao nhiêu.....

Tô Vũ Nhu đứng ở trên bậc thang, sắc mặt lãnh đạm trông coi Trần Dũng, không nói gì.

Trần Dũng cũng là để vì Tô Vũ Nhu là giả vờ rụt rè, trong lòng ám cười một tiếng.

Đình linh linh!

Lúc này liên tiếp thanh thủy chuông tiếng vang lên tới, một chiếc nửa mới không cũ xe đạp oai oai nữ nữ từ trong đám người xuyên qua, hiềm hiềm đứng ở lễ đường cửa dưới thêm đá.

Hạ Huyền bàn chân chống đỡ mà, vỗ vỗ xe đạp ngồi phía sau, khinh bạc thổi một huyết sáo nói rằng: "Tô học tỷ, sắc trời đã trễ thế này, không bằng ta lái xe đưa người về nhà?!"

Trần Dũng nhìn ra là hạ Huyền, sắc mặt có chút khó coi, khinh thường hừ lạnh một tiếng.

Người chung quanh đều dùng ánh mắt cổ quái trông coi hạ Huyền, trong lòng âm thầm thở dài, cho dù là chiếc Mercedes, bảo mã cũng tốt, Trần Dũng phía sau nhưng là lợi khí tán gái Ferrari, dùng xe đạp không phải tự rước lấy nhục sao?!

Xe đạp vs Ferrari, hoàn toàn không phải là tồn tại ở cùng một đẳng cấp a.

Trần Dũng cũng cười lạnh, lười cùng không biết nghe hạ Huyền tính toán.

"Phốc thử....."

Tô Vũ Nhu nhìn không được bật cười, trong giây lát nở rộ miệng cười choáng váng rồi ngời mắt, hai ba bước đi xuống, ngồi lên hạ Huyền xe đạp ngồi phía sau, vỗ vỗ hạ Huyền sau lưng của, thấp giọng thúc giục: "Đừng làm quái, đi mau đi mau."

"Yes Sir, đi rồi!" Hạ Huyền cười ha ha trong tiếng, xe đạp cong cong xoay xoay biến mất ở trong màn đêm.

Lẽ đường bên ngoài, sắc mặt của mọi người rất là đặc sắc.

Trần Dũng sắc mặt đỏ lại trắng, hết trắng rồi đỏ, đại khái xưa nay chưa bao giờ gặp như thế biệt khuất sỉ nhục sự tình, hung hăng một quyền đánh ở trên xe, đầu ngược lại hít một hơi lạnh, chặt vật lên xe phi mau rồi đi.

"Con bà nó, lão bà mau đến xem thượng đế!"

"Là ta hoa mắt a !?! Vừa mới Tô nữ thần bị kị phá xe đạp tiểu tử đón đi?!"

"Chẳng lẽ thế đạo thay đổi?! Mỹ nữ không thích cao đẹp trai phú, bắt đầu yêu thích ta các loại nghèo ải xoa?!"

"Giá cao cầu mua nhị thủ xe đạp!!!"

"Ô ô ô..... Xe đạp đại bại Ferrari..... Ta lại tin tưởng tình yêu!"

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Chạy chết người.

Đêm hè gió, rất là mát mẻ.

Sáng ngời dưới ánh trăng, hạ Huyền dùng xe đạp chở Tô Vũ Nhu chậm rãi hành sử ở sân trường trên đường nhỏ, cùng cái khác phổ thông tình lữ không có gì lưỡng dạng.

Đáng tiếc, hạ Huyền cùng Tô Vũ Nhu cũng không phải thật sự là mà tình lữ.

Vừa mới ở trước mắt bao người, Tô Vũ Nhu nhìn cũng chưa từng nhìn Trần Dũng Ferrari liếc mắt, kính thẳng lên hạ Huyền xe đạp, khiến người ta mở rộng tầm mắt, càng làm cho Trần Dũng xấu hổ vô cùng.

Chứng kiến Trần Dũng xấu mặt, Tô Vũ Nhu tự nhiên trong lòng sung sướng.

Chỉ là bây giờ bị hạ Huyền chở, trông coi trên đường rất nhiều cùng cười một xe những tình lữ, trong lòng luôn luôn chút sầu não.

Lại có một đôi tình lữ kị xa trải qua, nữ hài ôm cậu con trai thất lưng, cả người dán tại cậu con trai phía sau lưng, trong miệng toái toái niệm cái gì, khắp khuôn mặt đầy ngọt ngào làm cho Tô Vũ Nhu thấy đờ ra.

"Làm sao vậy?" Hạ Huyền phát hiện Tô Vũ Nhu đột nhiên trầm mặc xuống, có chút kỳ quái quay đầu hỏi.

"Không có gì." Tô Vũ Nhu rất nhanh sửa sang xong tâm tình, chính mình muốn chống đỡ Tô gia, muốn tìm cơ hội cho cha gia gia báo thù, ở đâu có thời gian và tinh lực, cái nào có tư cách đi nói chuyện yêu đương?! Lắc đầu, lại khôi phục bình thường băng lãnh cao ngạo đáng đáp, từ tốn nói: "Đừng lại a !, ta đón xe trở về."

"Được rồi, cuối tuần nhớ kỹ gọi người bằng hữu kia đi ra, làm cho hắn cùng đại tỷ gặp mặt một lần." Tô Vũ Nhu trông coi hạ Huyền, vẻ mặt thành thật nói rằng: "Việc này Quan đại tỷ hạnh phúc, người không muốn không xem ra gì."

Hạ Huyền Tâm trung ai thán một tiếng, một tình đã thái gât đầu.

Tô chi Lan yêu cái kia cứu hần "Anh hùng", Tô Vũ Nhu muốn tác hợp vị kia "Anh hùng" Cùng Tô cô chi và cô lan, còn muốn hạ Huyền khiến cầu thành lập quan hệ.

Nhưng là, các nàng cũng không biết, vị kia cứu Tô chi Lan "Anh hùng", chính là hạ Huyền!

Vị hôn thê của mình yêu cầu mình đi cùng chị vợ tương thân.....

Hạ Huyền nghĩ vậy sự tình, liền buồn bực suy nghĩ chết.

.....

.....

Lời nói dối càng kéo càng lớn, sự tình phát triển đến bây giờ, đã có chút khó có thể thu tràng.

Hạ huyền nhất bên cạnh lầu, vừa nghĩ biện pháp giải quyết.

"Ân?!" Hạ Huyền móc ra chìa khoá vừa muốn mở rộng cửa, xuất hiện sau lưng một vệt ánh sáng lộng.

Ninh mưa vì chứng minh mình thái độ, lấy dũng khí lại trở về ở, nghe phía bên ngoài có tiếng vang, len lén mở đạo môn và xem động tĩnh, không nghĩ tới hạ Huyền đột nhiên quay đầu, chợt dạ cúi đầu, bộp một tiếng lại gất gao đóng cửa phòng, dựa lưng vào trên cửa lớn tiếng thở dốc.

Hạ Huyền nhin không được lắc đầu cười khê.

Cái này ninh Vũ lão sư cũng thực sự là quá thú vị.

"Ninh lão sư sớm nghỉ ngơi một chút, không nên thức đêm." Hạ Huyền trông coi cửa phòng đóng chặt, cười lớn tiếng nói: "Nếu như Ninh lão sư một người sợ, ta có thể miễn phí bồi trò chuyện bồi ngủ ah."

Răng rắc.

Ninh mưa không dám đáp lời, luống cuống tay chân cho trên cửa khóa, thân thể dùng sức để ở cửa phòng, tựa hồ sợ hạ Huyền Chân mạnh mẽ xông tới đánh chính mình tiện nghi giông nhau.

.....

.....

Giang Hải đại học thao trường, những học sinh mới chia vào mặt trời chói chang đứng thế nghiêm.

Huấn luyện viên nghiêm ngặt làm cho những học sinh mới không ngừng kêu khổ, nhất là Tưởng Minh, Tô Dung như vậy không có bị khổ con em nhà giàu, càng là lung lay sắp đổ, khoa trương tựa hồ tùy thời có thể đã bất tỉnh.

Đương nhiên, quân huấn đối với hạ Huyền mà nói cơ bản không có độ khó.

Ninh mưa cũng mặc một bộ béo mập lục sắc quân trang, ngồi xổm dưới bóng cây coi chừng thủy để nguyên quần áo phục, tay nâng cầm lên chán đến chết chung quanh nhìn loạn, mỗi lần chứng kiến hạ Huyền, nhân thân cũng không tránh ra, một bộ bình tĩnh ung dung dưng dưng.

Đáng tiếc, cái kia theo bản năng néo vạt áo mờ ám vẫn là bại lộ Ninh lão sư nội tâm không bình tĩnh.

Đứng thế nghiêm, thực sự là khô khan lại chịu tội.

Phụ cận các nam sinh có nhãn phúc rồi, có thể dựa vào thương thức nữ lão sư xinh đẹp để giết thời gian cùng dòi đi lực chú ý.

"Nhìn cái gì vậy, cóc mà đòi ăn thịt thiên nga!" Khuya ngày hôm trước, Trần Dũng không giải thích được ra đại sự, trong lòng tự nhiên cực hận hạ Huyền cái này đầu sỏ gây nên, chứng kiến hạ Huyền tự tiểu phi tiểu chia vào "Giang hải chi hoa" Ninh mưa xem, trong lòng cảm tức, hung tợn mắng.

Hạ Huyền liếc Trần Dũng liếc mắt, chậm rãi nói: "Tán gái là thiên phú của ta kỹ năng, người lại đồ kị cũng không dùng."

"Ta đồ kị người?!" Trần Dũng khoa trương nở nụ cười hai tiếng, hoảng liểu hoảng trên cổ tay đồng hồ nổi tiếng: "Biết được bao nhiêu tiền sao?!"

"Không biết." Hạ Huyền lắc đầu, lại vừa cười vừa nói: "Ta có chiếc nhị thủ xe đạp, người biết trị giá bao nhiêu tiền sao?!"

Giang Hải đại học lễ đường trước, xe đạp đại bại Ferrari câu chuyện truyền kỳ đã sớm râm ran Giang Hải đại học, làm cho Trần Dũng luân làm trò hề, cũng trực tiếp đưa tới phụ cận nhị thủ xe đạp giá cả tăng mạnh!

"Mẹ kiếp !" Trần Dũng đương nhiên biết chuyện này, tức giận nhất thời giận dữ.

"Hai người các người, làm gì chứ!" Lạnh lùng huấn luyện viên đã đi tới, trông coi hạ Huyền, Trần Dũng cau mày nói: "Ra khỏi hàng!"

Người chung quanh một mảnh đồng tình, hai người kia phải xui xẻo.

"Hai người các người, hiện tại đi vòng quanh thao trường chạy ba vòng!" Mặt lạnh huấn luyện viên mềm không được cứng không xong, chỉ vào bị phơi nóng hùng hực cao su chạy quất một tiếng.

"Hanh!" Trần Dũng chẳng hề để ý, khiêu khích nhìn hạ huyền nhất nhãn, vén tay áo lên huyền rồi huyền cánh tay bắp thịt, cười lạnh nói: "Chạy quay vòng, lão tử có thể chạy chết người!!"

Hạ Huyền đột nhiên nghĩ tới học viện âm nhạc bắp thịt của nam Trần cường, thờ dài, cổ quái vừa cười vừa nói: "Kỳ thực, so với chạy bộ, ta nhảy cao, nhảy xa lợi hại hơn chút."

Trần Dũng nghe không rõ, cũng không ở ý.

Trần gia ban đầu chính là dựa vào hỗn, hắc lập nghiệp, mỗi một người đều rất thích tàn nhẫn tranh đấu, thân thể tố chất tốt kinh người, tính tình càng là âm ngoan độc ác, hành sự rất là không kiêng nể gì cả. Trần Dũng bắt đầu chạy, âm hiểm cười nói: "Không bằng như vậy, người nào thua, sẽ trước mặt mọi người gọi một cái khác ba tiếng gia gia!"

Hạ Huyền không nhìn tới Trần Dũng lửa giận ngút trời sắc mặt, gật gật đầu nói: "Người đã gấp như vậy đưa tới cửa làm hiệu từ Hiền Tôn, ta liền cố mà làm bằng lòng người."

.....

.....

Cái này lúc sau đã nhanh đến mười hai giờ, thái dương sắc bén lợi hại, rất nhiều tân sinh đã trốn được dưới bóng cây chờ đầy giải tán.

Tò như vậy trong thao trường, chỉ có hạ Huyền, Trần Dũng hai người ngu chạy quay vòng, tự nhiên phá lệ thấy được, rất nhiều người đều ở đây hi hi ha ha xem náo nhiệt.

Nhưng là, từ từ, rất nhiều người đều phát giác không đúng.

Mới vừa bắt đầu, Trần Dũng xung trận ngựa lên trước, dùng chạy 100m tranh tài tốc độ, muốn đem hạ Huyền bỏ xa, tốt nhất có thể lượn quanh hẳn một vòng, hung hăng trước mặt mọi người trào phúng nhục nhã hẳn một phen.

Nhưng là, tốc độ cao nhất chạy hơn 100m, Trần Dũng nhìn lại, khinh miệt nụ cười đắc ý cứng ở trên mặt.

Tên khốn kia tiểu tử vẫn theo sát chính mình!

Trần Dũng nhú, lại cắn răng liều mạng gia tốc đứng lên.

"Liên loại tốc độ này, còn muốn chạy chết ta?!" Hạ Huyền buông lỏng theo Trần Dũng, thờ dài lắc đầu nói rằng: "Quá yếu quá yếu....."

Lúc này, mọi người nhìn ra hạ Huyền, Trần Dũng hai người ở so tài.

Trong thao trường người đứng lên, trông coi hai cái cấp tốc chạy như bay bóng người.

Hạ Huyền cố ý chột nhanh chột chậm, quấy rầy Trần Dũng chạy bộ nhịp điệu.

Trần Dũng chuyên tâm cùng hạ Huyền phân cao thấp, căn bản không quản, vẫn cắn răng liều mạng chạy ở hạ Huyền phía trước, chỉ chốc lát sau mồ hôi đầy người, sự khó thở, lòng buồn bức cháng váng đầu.

"Nhanh lên một chút..... Mau hơn chút nữa..... Mau hơn chút nữa....." Hạ Huyền ở Trần Dũng phía sau không ngừng nhỏ giọng hô, tựa hồ cho ... nữa Trần Dũng nỗ lực lên khuyến khích.

Trần Dũng sắc mặt đã trắng bệch, cước bộ cũng thất tha thất thểu, cảm giác thiên toàn địa chuyển.

"Ta muốn siêu người yếu....." Hạ Huyền đã nhìn ra Trần Dũng thể lực và ý chí đã gần đến tan vỡ, lười dầy dựa vào hần, buông lỏng vượt lên trước đi, đem Trần Dũng bỏ xa, hướng về phía huấn luyện viên và nhìn hạt mưa đầu cười cười, nhẹ nhàng xuyt khẩu khí, quay đầu vẫn ung dung chờ đầy Trần Dũng.

Trần Dũng trong lòng đã gần đến tuyệt vọng, vừa nóng vừa giận vừa mệt, dựa vào một điểm cuối cùng tự tôn mới miễn cưỡng chống, chạy đến người cuối cùng lao đảo, suýt chút nữa té lăn trên đất.

Hạ Huyền cười cười, tiến lên nhắc nhở: "Trần công tử, nguyện thua cuộc ah."

Trần Dũng miễn cưỡng đứng lên, sắc mặt trắng bệch, nhìn chung quanh một chút mọi người, tự nhiên không chịu nổi ước hành sự, nếu không... Về sau cũng không cần sẽ ở Giang Hải đại học lẫn lộn.

"Người Trần gia quả nhiên kẻ giống nhau." Hạ Huyền cũng không còn cảm thấy cái gì ngoài ý muốn, thờ dài nói rằng: "Cái kia gọi Trần cường bắt thịt của nam là ca ca ngươi a !?"

"..... Ngươi..... Là ngươi!" Trần Dũng mở to hai mắt nhìn, bỗng nhiên nhớ tới, trở nên kích động sau đó, một hơi thở lên không nổi, hai mắt trắng dã hôn mê bất tỉnh.

.....

.....

Đối với những khác người, hạ Huyền có thể nhường nhịn ba phần.

Thế nhưng, Trần gia là trước đây ám toán Tô gia phụ tử hung thủ sau màn một trong, hạ Huyền quyết không cho phép Trần gia người vương vãi Tô gia tỷ muội.

Nghe tin mà đến Tô Vũ Nhu trông coi Trần Dũng bị đưa về chữa bệnh và chăm sóc thất, nhìn hạ huyền nhất nhãn, không có ý trách cứ, trầm mặc một sẽ hỏi: "Để cho ngươi làm sự tình thế nào?!"

"Chuyện gì?!" Hạ Huyền trong lúc nhất thời không có phản ứng kịp, theo bản năng hỏi.

Tô Vũ Nhu sắc mặt phát lạnh, chịu đựng giận dữ nói: "Để cho ngươi vị bằng hữu kia..... Cùng đại tỷ gặp mặt một lần ăn bữa cơm sự tình."

Hạ Huyền phản ứng kịp, tâm tư khẽ động gật đầu nói: "Đều làm xong!"

"Thực sự?!" Tô Vũ Nhu có chút kinh hãi, lại hỏi: "Từ lúc nào!"

"Đêm nay!"

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phụ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Yêu thương nhưng nhớ

"Đêm nay?!" Tô Vũ Nhu hơi có chút kinh ngạc, sắc mặt hòa hoãn rất nhiều, trông coi hạ Huyền nói rằng: "Ngươi tất cả an bài xong?!"

Hạ Huyền vỗ ngực một cái, lời thề son sắt nói: "Đó là đương nhiên!"

Tô Vũ Nhu trông coi mồ hôi đầy người hạ Huyền, suy nghĩ một chút có quyết định: "Ngươi về trước đi tắm, buổi tối hai chúng ta cùng đại tỷ cùng đi."

"Không được!" Hạ Huyền không chút nghĩ ngợi liền một ngụm phủ quyết.

Tô Vũ Nhu sắc mặt nhìn không tốt, cau mày nói: "Vì sao không được?!"

"Có hai chúng ta đèn lớn ngấm mình ở, hai người bọn họ làm sao có thể coi mở?!" Hạ Huyền đau đầu, sai ai ra trình diện Tô Vũ Nhu còn muốn nói gì nữa, giành nói trước: "Ta bằng hữu kia nói, chỉ có thể đại tỷ một người đi. Nếu có ngoại nhân, hẳn là sẽ không xuất hiện."

Tô Vũ Nhu cái này không có biện pháp, chỉ có thể bất mãn nói: "Thật là quái người!"

Hạ Huyền âm thầm thở phào, hy vọng buổi tối tất cả thuận lợi a !.

.....

.....

Tô chỉ Lan nhận được Tô Vũ Nhu điện thoại của, vừa mừng vừa sợ.

Tự từ ngày đó bị giải cứu sau đó, Tô chỉ Lan liền đối với cái kia ân nhân nhớ mãi không quên, bình thường âm thầm hồi tưởng ngày đó kinh tâm động phách, muốn từ mờ nhạt xốc xếch trong trí nhớ phát hiện manh mối gì, đáng tiếc từ đầu đến cuối không có đầu mối gì.

"Tỷ tỷ..... Người vẫn còn ở nghe sao?!" Tô Vũ Nhu phát hiện điện thoại đột nhiên không có thanh âm, có chút không xác định nói rằng.

"Ah ah....." Tô chỉ Lan phục hồi tinh thần lại, có chút ngượng ngùng nói rằng: "Xin lỗi, vừa mới tỷ tỷ mất thần."

Tô Vũ Nhu ý vị thâm trường vừa cười vừa nói: "Đại tỷ có thể cần phải nắm chắc cơ hội a..... Qua thôn này cũng không tiệm này."

Tô chỉ Lan gương mặt nóng lên, cúp điện thoại mở ra tủ quần áo lại rối rắm, nên xuyên món nào tốt đâu?! Lần đầu tiên gấp mặt, chính mình có thể muốn chuẩn bị thật tốt, muôn ngàn lần không thể làm cho hấn thất vọng!

.....

.....

Trong màn đêm, thương cùng cây hoa hồng quán bar ngọn đèn mê ly.

Ngọn đèn ảm đạm trong góc phòng, hạ Huyền mặc một bộ hắc sắc trường áo khoác, đứng lên cổ áo của che mặt, nhìn qua có chút kỳ quái.

Hạ Huyền kế hoạch rất đơn giản, có ở đây không bị nhìn thấu thân phận điều kiện tiên quyết, dao sắc chặt đay rồi, nhanh chóng giải quyết hết cái phiền toái này, lấy bản lĩnh của mình, hồ lộng một cái Tô chỉ Lan cũng còn là rất dễ dàng.

Lão Quan tự mình đưa tới rượu, trông coi thần bí hề hề hạ Huyền, cảm giác có chút buồn cười, lại không dám hỏi nguyên nhân, sắc mặt hết sức cổ quái.

Hạ Huyền phát huy đi liếm không muốn đi lão Quan, nhìn về phía cửa, có chút kỳ quái, càng tốt thời gian đã đến, lẽ nào Tô chỉ Lan lâm trận lùi bước không dám tới.

"Chào người....." Lúc này, một cái nhu nhu nhược nhược thanh âm ở hạ Huyền bên người vang lên.

Hạ Huyền ngẩng đầu nhìn lên, suýt chút nữa bị cả kính nhảy dựng lên, quan sát người nọ liếc mắt, dùng thanh âm khàn khàn nói rằng: "Mời ngồi đi."

Tô chỉ Lan đầy lòng thấp thòm, ngồi ở chỗ kia, khăn trương vất bắt tay vào làm ngón tay.

Hạ Huyền về phía sau dựa vào thân thể, đem cả người giấu ở trong bóng tối, đánh giá Tô chỉ Lan.

Tô chỉ Lan là bác sĩ, tính cách so với Tô Vũ Nhu còn muốn truyền thống, ngoại trừ thân trắng tinh bác sĩ trường bào, bình thời trang phục đều là cực kỳ bảo thủ.

Đêm nay, Tô chỉ Lan lại thay đổi một thân tân triều màu đỏ lộ vai sâu v Quần trang, có vẻ gọi cảm trước bảo vệ. Quần trang diện liệu có chút giống tơ lụa, trơn thuận dán da thịt, da thịt ở dưới ánh đèn lờ mờ hiển hiện ra mượt mà trắng muốt, trước ngực thật sâu khe rãnh hấp dẫn người ánh mắt, cả người có vẻ yêu mỹ, tán ra cái loại này chín cây đào mặt vậy thiếu phụ phong tình.

Rực rỡ hấn lên Tô chỉ Lan làm cho hạ Huyền mở rộng tầm mắt, mãi cho đến Tô chỉ Lan đi tới bên người còn không có nhận ra.

Tô chỉ Lan ở y viện là mổ chính bác sĩ, làm người từ trước đến nay lãnh tính, bây giờ lại có vẻ phá lệ co quắp khăn trương.

Thời thiếu nữ mất cha, gia cảnh xuống dốc không phanh, sau khi lớn lên lại hôn nhân bất hạnh..... Cực khổ nhân sinh làm cho Tô chỉ Lan tính cách nhu nhược, luôn là nhẫn nhục chịu đựng.

Nhưng là, ngày đó, ở giang hải ngoại ô trong biệt thự, người nam nhân trước mắt này từ trên trời giáng xuống, làm cho Tô chỉ Lan hoàn toàn u ám trên thế giới xuất hiện một tia sáng.

Người đàn ông này, cường đại, thần bí, có thể thủ hộ tổng chính mình, nguyện ý vì mình xuất sinh nhập tử!

Tô chỉ Lan trong lòng cảm tình rất phức tạp, có cảm kích, có khát vọng, càng nhiều hơn, là sùng bái, tựa như chết chìm người bắt được một cây đồng cỏ và nguồn nước, liều mạng muốn nắm chặt, mới không tiếc đột phá cực hạn của mình, mặc vào một thân bình thường tự xem liếc mắt sẽ đỏ mặt gọi cảm phục sức.

Phụ thân và gia gia chết thảm, gia đạo sa sút, Tô chỉ Lan vô lực ngăn trở; Mẫu thân cường ngạnh, Tô chỉ Lan vô lực phản kháng; Bất hạnh hôn nhân, Tô chỉ Lan cũng yên lặng thừa nhận.

Thế nhưng, lúc này đây, Tô chi Lan quyết định phải cố gắng nắm chặt cuộc sống của mình, tóm chặt lấy người đàn ông này!

.....

.....

Tô chi Lan hiển nhiên cũng không thói quen mặc cái này sao khêu gọi trang phục, luôn là không tự chủ đi kéo vấy vạt áo, ngẩng đầu nhìn, chỉ là ngọn đèn hôn ám, thủy chung thấy không rõ đối diện mặt của người kia, nhỏ giọng nói rằng: "Ngày đó, thực sự phi thường cảm tạ người đã cứu ta."

Hạ Huyền lại kéo cổ áo một cái, gật gật đầu nói: "Àn."

Tô chi Lan sai ai ra trình diện người đối diện có chút lãnh đạm, trong lòng lo được lo mất, chẳng lẽ mình còn chưa đủ xinh đẹp, khăn trương cần môi hỏi: "Ta có thể biết tên của người không?"

Hạ Huyền suy nghĩ một chút, lắc đầu cự tuyệt nói: "Không thể."

"Ồ ồ ồ....." Tô chi Lan liên tục gật đầu, giống như là mình làm không thể tha thứ tội lớn giống nhau, hai tay đặt ở trên đùi, khăn trương nói xin lỗi: "Xin lỗi xin lỗi, ta không nên hỏi."

Hạ Huyền trông coi chiến chiến căng căng Tô chi Lan, có chút buồn cười, thấp giọng nói rằng: "Không quan hệ, không cần khăn trương như vậy."

"Ta hiểu." Tô chi Lan hướng về phía trong bóng tối hạ Huyền cười cười, nhẹ giọng nói: "Người nhất định là có đặc thù sứ mệnh người, cho nên tên không thể nói cho ta biết, thậm chí ngay cả tướng mạo cũng không thể bị người chứng kiến, nếu không... Người sẽ có nguy hiểm....."

Hạ Huyền trong bóng đêm tròn mắt một cái, đã biết vị chị vợ đại khái tiểu thuyết điện ảnh thấy nhiều rồi, mới có như thế ngây thơ lại cổ quái liên tưởng.

Đương nhiên, hạ Huyền chắc chắn sẽ không đi phản bác, ngược lại rất vui lòng tiếp thu Tô chi Lan cho mình biên lý do.

Tô chi Lan sai ai ra trình diện đối diện trầm mặc, đương nhiên cho rằng là đối phương thăm chấp nhận, nhỏ giọng nói rằng: "Người..... Là ân nhân cứu mạng của ta, ta nhất định sẽ vì người giữ bí mật, nếu như người gặp phải nguy hiểm, có thể trốn được nhà ta..... Ta một người ở, rất an toàn. Được rồi, ta gọi Tô chi Lan, là một bác sĩ, nếu như người bị thương....."

Hạ Huyền cảm giác có chút buồn cười, ngắt lời nói: "Những thứ này, ta đều biết."

Không nghĩ tới, Tô chi Lan không chút nào bị cắt đứt bất mãn, ngược lại về mặt ngạc nhiên nói rằng: "Người thực sự đều biết?!"

Hạ Huyền mặc danh kỳ diệu, gật đầu dùng thanh âm khàn khàn nói rằng: "Ta biết người ở đây giảng hải bệnh viện nhân dân ngoại khoa làm bác sĩ, người ở tại....."

"Người quả nhiên đều biết....." Tô chi Lan thanh âm đều có chút run rẩy, trong mắt lệ quang oánh oánh, si ngốc trông coi hạ Huyền.

Hạ Huyền bỗng nhiên dừng lại, cảm giác nơi nào có chút không đúng, chính mình tựa hồ muốn dao sắc chặt đứt rồi, chặt đứt Tô chi Lan không giải thích được ý tưởng, sao bây giờ tựa hồ cục diện bị chính mình càng lộng càng không xong.

Tô chi Lan vẫn còn ở kích động, ngờ ngạc đang suy nghĩ cái gì, hạ Huyền cũng không lời mắt tròn trắng.

Đột nhiên, ánh đèn tắt hết, bên trong quây rượi rơi vào trong bóng tối.

Tô chi Lan kinh hô một tiếng, có chút khăn trương, rung giọng nói: "Làm sao vậy?!"

Hạ Huyền sinh sợ Tô chi Lan lại sinh xảy ra cái gì kỳ quái liên tưởng, lên tiếng giải thích: "Quán bar quy củ bắt thành văn, năm phút đồng hồ tình lữ thời khác."

Tô chi Lan còn có chút mờ mịt, lơ đãng chứng kiến bên cạnh một bàn hai bóng người ôm nhau, tựa hồ còn truyền đến tầm tắc hôn tiếng, mới hiểu rõ là có ý gì, trong lòng bỗng nhiên khẽ động, trong lòng một cái ý tưởng cũng không còn cách nào khắc chế.

Hạ Huyền sai ai ra trình diện ngọn đèn toàn diệt, rốt cục thờ phào nhẹ nhõm, bụng ly rượu lên liền muốn uống nước, bỗng nhiên làn gió thơm kéo tới, một cái âm áp thân thể mềm mại tiến đụng vào rồi trong lòng ngực mình, mơ hồ còn nghe được một tiếng thẹn thùng ngôn ngữ.

"Ôm ta..... Hôn ta....."

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Muốn bí kịch

Hắc ám làm cho phóng túng dừng khí.

Trong quán rượu ngọn đèn toàn diệt, rất nhiều vốn đang căng thẳng nam nữ đã ôm nhau, bầu không khí trở nên ám muội mà vi diệu.

Tô chi Lan cũng gò lên lớn nhất dừng khí, chủ động **, không thảng thẹn thùng nhẹ giọng nói: "Ôm ta..... Hôn ta....."

Hạ Huyền Tâm trung mắng to lão Quan tìm phiền toái cho mình, bị Tô chi Lan khiến cho trở tay không kịp, có chút thế khó xử, hạ thủ xin lỗi Tô Vũ Nhu, không động thủ có lỗi với chính mình.

Tô chi Lan lại đem hạ Huyền do dự coi là ngầm đồng ý, càng thêm làm tầm trọng thêm, gan lớn hết sức kéo qua hạ Huyền tay nhẹ nhàng thả tại chính mình trên gương mặt, vẫn không quên dùng lòng ngực nhẹ nhàng cọ sát hạ Huyền cánh tay, hơi có chút cổ vũ cùng câu dẫn ý tứ.

Hạ Huyền nhẹ khẽ vuốt vuốt Tô chi Lan gò má, trong tay đều là ôn nhu cảm giác, đột nhiên trên tay một ẩm ướt, thấp giọng hỏi: "Tại sao khóc?!"

"Người..... Không thích ta sao?" Tô chi Lan trời sinh tính bảo thủ, có thể làm được loại trình độ này đã đến cực hạn, thấy đối phương vẫn không có chủ động ý tứ, trong lòng thất lạc, nhẹ giọng trừu khấp nói: "Bằng không vì sao....."

Người nhưng là ta trên danh nghĩa lão bà Tô Vũ Nhu thân tỷ tỷ, ta chị vợ a, ta động người, một phần vạn sự việc đã bại lộ, sự tình liền không còn cách nào xong việc, ba người cũng phải xấu hổ.....

Hạ Huyền lục lợi lau đi Tô chi Lan nước mắt trên mặt, thở dài thấp giọng nói: "Ta thực sự không thể..... Nếu không... Về sau người nhất định sẽ hối hận."

"Ta không hối hận!" Tô chi Lan giọng nói vô cùng kiên định, trong bóng đêm nhìn chăm chăm hạ Huyền nhẹ giọng nói: "Chẳng cần biết người là ai, thân phận gì lai lịch, ta đều không để ý, càng sẽ không hối hận!"

Hạ Huyền giật mình, lặng lẽ không nói.

"Ta từ nhỏ đã không có mình làm qua chủ, làm bác sĩ là ba nguyện vọng, hôn nhân là mục an bài....." Tô chi Lan như như thao thao nói cùng với chính mình cái này gần ba mươi năm nay nhân sinh, sau khi nói xong có chút khản trương bắt lại hạ Huyền cánh tay, rung giọng nói: "Vẫn là..... Người ghét bỏ ta?!"

Hạ Huyền cảm Tô chi Lan khản trương ra rất nhiều mồ hôi tay, nhẹ giọng an ủi: "Sao lại thế?!"

Tô chi Lan ám ám thở phào nhẹ nhõm, như trước cố chấp nói: "Hôn ta!"

Hạ Huyền do dự một chút, đang cảm Tô chi Lan ôn nhu gò má, êm ái hôn xuống.

Tô chi Lan dường như tiểu cô nương thông thường, lòng khản trương nhẩn nhai bản thủ nhay, thân thể phản mềm, trong đầu đều là tràn đầy hạnh phúc cảm giác hôn mê.

.....

.....

Ba!

Đèn trong quán rượu quang lại bỗng nhiên sáng lên, du dương âm nhạc cũng vang lên.

Hạ Huyền phản ứng kịp, buông ra Tô chi Lan lại lần nữa ẩn thân trong bóng đêm, sợ Tô chi Lan chứng kiến mặt mình sau, hai người rơi vào xấu hổ cùng khó chịu, âm thầm đau đầu, biến hóa như vậy có thể không phải ở kế hoạch của chính mình ở giữa.

Ngọn đèn sáng lên, Tô chi Lan lại biến thành cái kia truyền thống lại bảo thủ thiếu phụ, ngượng ngùng căn bản không dám ngẩng đầu.

Bầu không khí có chút trầm mặc, nhưng tựa hồ quán bar tất cả mọi người rất hưởng thụ loại này vi diệu ám muội.

Tô chỉ Lan hơn nửa ngày chỉ có lấy dùng khí ngẩng đầu, ánh mắt như nước long lanh nhìn chăm chăm hạ Huyền, tràn đầy ngượng ngùng cùng vui sướng.

Hạ Huyền vì vì ho khan hai tiếng, thấp giọng nói: "Chúng ta thực sự không nên....."

"Không muốn nói!" Tô chỉ Lan đột nhiên cắt đứt hạ Huyền lời nói, thân thể nghiêng về trước lấy, thấp giọng cầu khẩn nói: "Ta sẽ không quán quít lấy người, cũng sẽ không yêu cầu người cái gì. Chỉ cầu người không ngại ta, thường xuyên đến xem ta, ta liền thỏa mãn. Lẽ nào cái này điểm yêu cầu, cũng không thể thỏa mãn ta sao?"

Hạ Huyền trông coi Tô chỉ Lan, phía dưới lại cũng nói không được nữa.

Tô rõ ràng thành, Tô Xương quốc thời điểm chết, Tô chỉ Lan đã mười mấy tuổi, bị kích thích tự nhiên so với Tô Vũ Nhu, Tô Hân Dao mãnh liệt hơn, sau đó lại hôn nhân bất hạnh, yên lặng ngao rất nhiều năm, sớm liền hơi choáng, hạ Huyền ngày đó đột nhiên xuất hiện, chiếu sáng Tô chỉ Lan hoàn toàn u ám thế giới nội tâm, thành Tô chỉ Lan hi vọng cuối cùng cùng dựa vào.

"Đương nhiên có thể." Hạ Huyền than nhẹ một tiếng, là mình cho Tô chỉ Lan hy vọng, nếu như hôn lại toái, thực sự quá tàn nhẫn một ít, cùng lắm thì lấy sau kế tục ở Tô chỉ Lan trước mặt đắp nặn một cái hành tẩu trong bóng tối đại anh hùng, chỉ ít cũng có thể Tô chỉ Lan nhân sinh thật nhiều hy vọng cùng quang thái.

Tô chỉ Lan lấy sống bàn tay xoa một chút con mắt, cho trong bóng tối hạ huyền nhất cái lê hoa đài vũ khuôn mặt tươi cười.

Bỗng nhiên, quây rượu ngon đèn lại diệt.

Vòng thứ hai tình lữ thời khắc.

Lúc này đây, Tô chỉ Lan liền chủ động lớn mật rất nhiều, một bước nhảy đến hạ Huyền bên người, chặt chẽ tựa ở hạ Huyền lồng ngực, thấp giọng nói: "Ta cả người đều là người....."

Hạ Huyền bắt đầu dĩ trợn mắt một cái, chặt chẽ chen vào trong ngực, mình chính là muốn động thủ động cước cũng không có biện pháp, chỉ có thể nhẹ nhàng xoa Tô chỉ Lan sau lưng của.

Tô chỉ Lan chịu đựng ý xấu hổ, trên thân nhẹ nhàng cọ sát hạ Huyền lồng ngực, nhẹ giọng hỏi: "Cảm giác thế nào?!"

"Không có hấn, duy thực người." Hạ Huyền tràn đầy tán thán.

Tô chỉ Lan ngẩn người mới phản ứng được hạ Huyền là có ý gì, có chút kiều ngao ngắc đầu lên, nhẹ giọng nói: "Nếu như người nghĩ..... Chúng ta có thể đi ra ngoài..... Đi khách sạn....."

Hạ Huyền ngược lại có chút rục rịch, chỉ là vợ chính còn dừng lại ở đất tay giai đoạn, trước hết đẩy ra ngược lại chị vợ, thực sự đại trượng phu?!

"Không được nhúc nhích!" Quán bar đại môn đột nhiên bị mở ra, tiếp lấy có tiếng hét lớn: "Cảnh sát làm công, bật đèn!"

"A....."

Trong quán rượu vang lên tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi, vẫn còn ở thân thiết cả trai lẫn gái liên tục không ngừng xa nhau.

Hạ Huyền cũng thu hồi trong lòng cờ bay phát phối tâm tư, buông ra Tô chỉ Lan đứng lên, nếu như ngọn đèn sáng lên, sự tình liền thực sự đại điều, lúc này còn tam thập lục kế tẩu vi thượng sách.

"Người đi đâu vậy?!" Tô chỉ Lan còn đắm chìm trong ngọt ngào vui sướng ở giữa, đột nhiên sai ai ra trình diện hạ Huyền đứng dậy rồi đi, tự nhiên không nữ, tiếp lấy lại phản ứng kịp, nghĩ đến hạ Huyền gánh vác "Đặc thù sứ mệnh" Thân phận, cũng đứng dậy hạ giọng, khẩn trương hỏi: "Là tới bắt người sao?!"

Hạ Huyền tự nhiên biết Tô chỉ Lan hiểu lầm, cho là mình là cái gì đặc công gián điệp sát thủ gì gì đó, cũng lười giải thích, hàm hồ gạt đầu.

"Đều ngồi tại chỗ, lão bản nhanh bật đèn!" Cảnh sát sai ai ra trình diện quán bar vẫn là tối sầm, nghiêm nghị quát to.

"Người đi mau....." Tô chỉ Lan cắn cắn môi, thúc hạ Huyền nói: "Quán bar phải có cửa sau."

Hạ Huyền gạt đầu, thông vội vàng chuyển người từ hướng quán bar lầu hai đi tới, chỉ cần không bị Tô chỉ Lan tại chỗ nhận ra là tốt rồi.

Quán bar lầu hai, ngoại trừ lão Quan cơ bản không có người nào tới, trong hành lang ngọn đèn hôn ám, cũng rất an tĩnh.

Vừa mới lên thang lầu, quây rượu ngon đèn liền sáng lên, hạ Huyền nói thầm một tiếng nguy hiểm thật.

Lúc này, Tô chỉ Lan đột nhiên cũng lao đảo nghiêng ngã đi theo qua.

Hạ Huyền vội vã nghiêng người sang đi, rất sợ Tô chỉ Lan chứng kiến mặt mình, đè nặng thanh âm hỏi: "Người làm sao đi lên?!"

Tô chỉ Lan có chút kinh hồn táng đảm về phía sau nhìn một cái, rất sợ hạ Huyền hiểu lầm, về mặt khẩn trương giải thích: "Ta không phải muốn liên lụy người..... Phía dưới, có người nhận thức ta."

"Các người tí mi kiểm tra, ta đi lâu hai nhìn." Lúc này, một cái quen thuộc giọng nữ truyền đến, tiếp theo là hỏ hỏ sanh phong tiếng bước chân của càng ngày càng gần.

Là ngực lớn cảnh hoa tần Tinh!

Hạ Huyền trong nháy mắt phản ứng kịp, nhức đầu xoa mi tâm, chuyện gì trùng hợp như vậy, lẽ nào đêm nay thật muốn bị kịch, cũng bị tại chỗ vạch trần?!

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Cùng cảnh hoa ân oán cá nhân

Tô chỉ Lan từ trước đến nay là ôn uyển bảo thủ hình tượng, tự nhiên không muốn để cho bằng hữu tần Tinh chứng kiến mình bây giờ gọi cảm diêm dưa đáng dấp, vậy quá xấu hổ quá khó chịu.

Hạ Huyền không muốn để cho tần Tinh hoài nghi mình cái gì, lo lắng hơn thân phận sẽ bị vạch trần, cũng mình bạch Tô chỉ Lan lo lắng, trong lúc nhất thời cũng có chút hơi khó.

Tần Tinh tựa hồ cũng nhận thấy được cái gì, lên lầu cước bộ thả rất nhẹ rất chậm, mỗi một cái cũng làm cho hạ Huyền, Tô chỉ Lan hết hồn.

Tô chỉ Lan bỗng nhiên nhớ tới cái gì, đẩy một cái hạ Huyền, giả vờ buông lỏng vừa cười vừa nói: "Người đi nhanh đi, nàng là bằng hữu ta, để ta đối phó nàng."

Hạ Huyền âm thầm buồn cười, biết Tô chỉ Lan đây là muốn cậy mạnh làm ra hi sinh, cho mình tranh thủ cơ hội thoát đi, trong lòng cảm động, liếc mắt một cái bên cạnh, bỗng nhiên ôm Tô chỉ Lan xâm nhập bên cạnh một gian nhỏ hẹp bên trong cánh cửa.

"Không được nhúc nhích!"

Tần Tinh trực giác trên lầu khẳng định có người, bỗng nhiên lác mình đi lên, giờ ngang thu súng lục, trông coi trống rỗng hành lang kinh nghi bất định.

.....

.....

Hẹp phía sau cửa, là quầy rượu phòng chứa đồ lật vật.

Phòng chứa đồ lật vật vốn là bị tái được tràn đầy, không gian thu hẹp miễn cưỡng có thể chứa đựng hạ Huyền, Tô chỉ Lan hai người, chỉ là hai người không thể không dán thật chặt cùng một chỗ.

Trong hành lang, tần Tinh tiếng bước chân của càng ngày càng gần.

Hạ Huyền đem Tô chỉ Lan cả người ôm vào trong ngực, một tay che Tô chỉ Lan miệng, tay kia làm ra an tĩnh thủ thế.

Hắc ám giam cầm không gian, nguy hiểm khẩn trương hoàn cảnh, mập mờ nam nữ.

Tô chỉ Lan từ nhỏ đến lớn đều là nhu nhược ôn uyển tính tình, đánh lộn mắng chửi người cũng chưa từng có, cần gì phải từng trải qua chuyện như vậy?! Trong nháy mắt chỉ cảm thấy trái tim nhảy cực nhanh, cái loại này chưa từng có khẩn trương kích thích làm cho Tô chỉ Lan thậm chí có chút linh hồn run sợ cảm giác!

Sau lưng người đàn ông này, cường đại, thần bí, nguy hiểm.....

Tô chỉ Lan cảm giác mình có loại đột phá cảm cố, giành lấy cuộc sống mới vui sướng, đối với người đàn ông này mê say càng ngày càng sâu, quả thực

đường như nghiệm thông thường.

Ngoài cửa, tần Tinh bước chân của càng ngày càng gần, tựa như lúc nào cũng có thể có thể mở môn phát hiện hạ Huyền hai người.

Tô chi Lan mặc thanh lương gọi cảm, vốn là có hiển thân ý thức, ở loại nguy hiểm này hoàn cảnh một cái ngược lại có loại muốn muốn xông ra cảm kỳ xung động, thân thể mềm nhũn nóng lên, cảm giác ghim chặt chính mình hai ngọn núi cánh tay phá lệ cường tráng mạnh mẽ, cảm giác phía sau nam nhân hạ thân đỉnh tại chính mình hông, cách mấy tầng thật mỏng vải cũng có thể cảm giác được nhiệt lực.

Hạ Huyền có chút xấu hổ, đáng tiếc không gian hữu hạn, lại sợ phát sinh cái gì âm thanh kinh động phía ngoài tần Tinh, chỉ có thể tận lực nghiêng người sang.

Tô chi Lan phảng phất không có phát hiện, như có như không động thất lưng nhảy qua, phảng phất vô ý thức mà sát.

Hắc ám không gian thu hẹp bên trong, có mập mờ hoa lửa đang lỏng lẻo.

Tần Tinh bước chân của đình ở ngoài cửa, tiếp theo là súng lục lần trước giòn vang.

Hạ Huyền, Tô chi Lan tim nhảy tới cổ rồi.

"Tần đội..... Có phát hiện!" Dưới lầu có người hô.

"Tốt, ta lập tức đi tới!" Tần Tinh tiếng bước chân của lại vang lên, bước nhanh đi xuống lầu dưới, rất nhanh thì biến mất.

.....

.....

Hạ Huyền, Tô chi Lan đều thờ phào nhẹ nhõm, nhẹ nhàng đi ra.

"Người lại ở chỗ này tránh một hồi, ta phải đi trước." Hạ Huyền xem dưới lầu lớn như vậy động tĩnh, biết chắc là ở lầu, cúi đầu hướng cuối hành lang đi tới.

Tô chi Lan nhanh đi vài bước lại dừng lại, không thôi hỏi: "Người về sau còn có thể sai ai ra trình diện ta sao?!"

Hạ Huyền trong bóng đêm cười cười, khàn khàn nói rằng: "Hội, ta có điện thoại di động người hào, có việc điện thoại liên lạc."

Tô chi Lan thật dài thở ra một hơi, vừa mừng vừa sợ liên tục gật đầu.

.....

.....

Hạ Huyền từ lầu hai cửa sổ nhảy xuống, cúi đầu từ phía sau trong hẻm nhỏ đi ra ngoài.

Trên đường động tĩnh thật là lớn.

Một trường chạy xe cảnh sát đình ở trên đường, đèn báo hiệu không ngừng lóe ra, nhiều cảnh sát đi tới đi lui, kiểm tra lấy khả nghi đối tượng, không biết giang hải lại xảy ra đại sự gì.

"Người, đứng lại!"

Hạ Huyền không muốn gây phiền toái, nhưng là phiền phức lại không buông tha hắn, vừa định xoay người ly khai cái này là không phải mà, liền nghe được phía sau hét lớn một tiếng.

"Tần cảnh quan..... Lại gặp mặt." Hạ Huyền bất đắc dĩ xoay người, hướng về phía tần Tinh cười cười.

"Là người." Tần Tinh quan sát toàn thể hạ Huyền vài lần, hồ nghi hỏi: "Người ở đây làm cái gì?!"

Hạ Huyền nhìn một chút đáng hồng tửu lục quán bar đường phố, vừa cười vừa nói: "Tần cảnh quan cảm thấy, ta tới cái này là vì cái gì?!"

"Nam nhân quả nhiên không có thứ tốt!" Tần Tinh tự nhiên cho rằng hạ Huyền là tới tìm nữ nhân, gương mặt hèn mọn, nhin không được giấu cợt nói: "Tới nơi này tìm nữ nhân, hơi tâm đắc bệnh!"

Hạ Huyền cười hắc hắc, về mặt thành khẩn nói cảm tạ: "Đa tạ tần cảnh quan nhắc nhở, ta nhất định sẽ chú ý an toàn."

Tần Tinh trông coi hạ Huyền cả nhống tà tâm, hận đến nha dương dương.

"Tần đội, tôm tép nhỏ bé bắt lấy nhiều, con cá lớn chạy....." Lúc này, một cái tuổi trẻ lính cảnh sát chạy tới, thấp giọng nói tình huống.

Hạ Huyền lười quan tâm tới, cười phất tay nói: "Tần cảnh quan vội vàng, ta cáo từ trước."

"Không được!" Tần Tinh tựa hồ nghĩ tới điều gì, ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm hạ Huyền, lớn tiếng phân phó nói: "Mã Đào, đem hán mang trở về cục đi! Hừ hừ, hạ Huyền, người ta trong lúc đó, có món nợ có thể phải thật tốt tính với người quên đi!"

.....

.....

Giang hải bát cảnh sát hành động lớn, tuy là chưa bắt được cá lớn, thế nhưng cũng thu hoạch tương đối khá, hơn mười chiếc xe cảnh sát bị nhét tràn đầy.

Hạ Huyền cũng không thể bắt bớ, chỉ có thể bắt đắc dĩ lên xe cảnh sát.

Giang hải bát cảnh sát, cũng là đèn đuốc sáng trưng.

Rất nhiều quần áo xóc xếch khách làng chơi, ý thức mơ hồ kẻ nghiện, vẻ mặt hung lệ tên côn đồ làm cho Giang hải thị bát cảnh sát phòng thẩm vấn toàn bộ có đất dụng võ.

"Tần đội, bên kia có mấy người trên người khả năng có đại án, người có muốn hay không tự mình đi thẩm một cái?!" Vẫn là cái kia rất kiện to lớn niên kỉ xanh cảnh sát, lại gần cười xin chỉ thị tần Tinh.

Hạ Huyền tự tiểu phi tiểu, tự nhiên nhìn ra năm ấy xanh cảnh sát là ở lấy lòng tần Tinh.

"Không cần, mã Đào, chính người đi thẩm a !, ta bên này không đi được." Tần Tinh khẽ nhú mày, lắc đầu cự tuyệt, trông coi hạ Huyền cổ quái tiểu ý, hặn hặn đẩy hạ huyền nhất đem, dạy dỗ: "Cười cái gì cười?! Có món nợ ta phải thật tốt tính với người coi là!"

Hạ huyền nhất khuôn mặt giật mình, không hiểu nói: "Tần cảnh quan lời này, ta nghe không rõ a."

"Tần đội, tiểu tử này phạm vào chuyện gì? Nếu không, ta và người cùng nhau thẩm thẩm hán?!" Mã Đào còn không buông tha, vẻ mặt lạnh lùng trông coi hạ Huyền.

"Không phải, đây coi như là ta và hán giữa người chết ân oán." Tần Tinh trông coi hạ Huyền, vẫn là gương mặt không cam lòng, nặng thêm giọng nói cường điệu nói: "Ta một người thẩm hán là được!"

"Ân oán cá nhân?!" Mã Đào vẻ mặt hồ nghi, nhìn về phía hạ Huyền ánh mắt có chút bất thiện.

Hạ Huyền cảm giác thật oan uổng, chính mình còn chưa hiểu ngược lớn cảnh hoa tức giận đến từ đâu, liền lại khó hiểu nhiều một địch nhân.

"Bớt giả bộ vô tội! Mau vào đi!" Tần Tinh thoát nhìn có sáu phần tức giận, bốn phần ủy khuất, đem hạ Huyền đẩy tới một gian phòng thẩm vấn, bịch một tiếng khép cửa phòng lại.

Hạ Huyền mặc danh kỳ diệu, mã Đào hồ nghi khăn trương.

Thu hẹp trong phòng thẩm vấn, ngọn đèn chói mắt, tần Tinh bộp một tiếng đem một xấp hồ sơ lác tại hạ Huyền trước người trên bàn, câu nói đầu tiên thì làm cho hạ Huyền, mã Đào hai người đều nhảy dựng lên.

"Hạ Huyền, chuyện giữa chúng ta, bị nhà ta đã biết!"

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Không cần thận một chút rồi đàn phát

Tần Tinh mang theo sáu phần tức giận, bốn phần ủy khuất, đối với hạ Huyền nói rằng: "Chuyện giữa chúng ta, bị nhà ta đã biết!"

"Cái gì?!" Ở ngoài cửa nghe lên mã Đào khiếp sợ mục trừng khẩu ngọc, kích động một cái đụng vào trên cửa.

Hạ Huyền cũng nhảy dựng lên, trông coi tần Tinh tràn đầy bất đắc dĩ.

Tần Tinh bất minh sở dĩ, mở cửa phòng trừng mắt ở nhào nặn cái trán mã Đào, cau mày nói: "Người ở nơi này làm cái gì?!"

Mã Đào trong lòng phần hận, rộng rãi thẳng thắn lại bối cảnh thông thiên tần đội dĩ nhiên cùng cái này không giải thích được tiểu tử có một chân, sắc mặt âm trầm nhìn hạ Huyền nhất nhãn, cắn răng nghiêng lợi xoay người ly khai.

"Nữ nhân, thực sự là hồng nhan họa thủy." Hạ Huyền bất đắc dĩ thở dài, trông coi tần Tinh nói rằng: "Tần cảnh quan, đem cơm cho có thể ăn vậy, lời không thể nói lung tung! Vừa mới lời kia rất dễ dàng khiến người ta hiểu lầm."

"Vậy thì có cái gì tốt hiểu lầm, ta là nói thật a." Tần Tinh cảm giác mặt danh kỳ diệu.

Hạ Huyền lặng lẽ không nói, hơn nửa ngày chỉ có cảm khái nói: "Tần cảnh quan ngài không chỉ có là ngọc bả sinh, vẫn là ngũ thể giáo." "

"Người chỉ có ngọc bả sinh!" Tần Tinh cảm tức trừng hạ Huyền nhất nhãn, lại tò mò hỏi: "Cái gì gọi là ngũ thể giáo?!"

"Vừa mới người nói lời kia, dễ dàng khiến người ta mập mờ liên tưởng, rõ ràng là từ không phải diễn ý." Hạ Huyền thở dài, kiên nhẫn giải thích: "Cho nên, tần cảnh quan ngài khi còn bé ngũ văn giờ học, nhất định là giáo viên thể dục dạy a !?!"

"Ta học giỏi lời nói, trở về làm cảnh sát sao?!" Tần Tinh bị điểm đến trong lòng chỗ đau, nghĩ đến từ nhỏ đến lớn đáng thương thành tích cuộc thi liên trong lòng cảm tức, mặt lạnh trông coi hạ Huyền, chỉ vào trên bàn hồ sơ nói: "It nói nhảm! Tốt nhất hiện tại liền cho ta cái hài lòng giải thích, nếu không... Có người quả ngon để ăn!"

Hạ Huyền cảm lấy hồ sơ lật xem một lượt, không có gì bất ngờ xảy ra, là lão Quan sư tập tói, chính mình chuyển giao cho tần Tinh Trương tử cường chứng cứ phạm tội.

"Hanh, đầu tiên, trước đây đem thứ này giao cho ta động cơ là cái gì?!" Tần Tinh hai cánh tay ôm ngực, trên cao nhìn xuống trông coi hạ Huyền.

Hạ Huyền buông hồ sơ, vẻ mặt nghiêm nghị nói rằng: "Tục ngữ nói tốt, quân dân mối tình cá nước, cảnh dân một nhà hôn. Trợ giúp nhân dân vệ sĩ, cảnh hoa xã hội bầu không khí, là ta ứng tấn trách nhiệm! Còn có....."

"Lộn xộn cái gì!" Tần Tinh vẻ mặt tức giận, lực mạnh vỗ xuống bàn: "Người hỗn đản này chính là coi ta là thương sử!"

Hạ Huyền gạt mình không thôi, nhìn từ trên xuống dưới tần Tinh, từ lúc nào cái này tinh thần trọng nghĩa nhộn nhịp nhưng có chút mẫn cảm liễu lĩnh cảnh hoa có bức này sắc bén ánh mắt?!

Tần Tinh lạnh rên một tiếng, khinh thường nói: "Làm sao, cái này không phản đối a !?!"

Hạ Huyền chột gật đầu, cười hạ thấp giọng hỏi: "Nhà người người nói cho người biết a !?!"

Tần Tinh mặt đỏ lên, có bị điểm phá chuyện xấu xấu hồ xấu hổ, phần hận mạnh miệng nói: "Cho dù bọn họ không nói, sớm muộn tự ta cũng có thể nhìn ra!"

Hạ Huyền thâm dĩ vi nhiên gật đầu, trong lòng bù đắp lại thời gian, chỉ ít mười năm.

"Thiếu nói sang chuyện khác!" Tần Tinh lại đại lực vỗ xuống bàn che giấu sự chột dạ của mình cùng xấu hổ, nghiêm mặt nói rằng: "Những chứng cứ này, người là từ nơi nào lấy được?! Ngần vịn lần chó nói là trên đường nhặt!"

"Dĩ nhiên không phải!" Hạ Huyền lắc đầu, cười cái chính nói: "Rõ ràng là ở trong thùng rác nhặt a!"

Tần Tinh miệng đều sắp tức điên rồi, cảm lấy hồ sơ cuốn lại, làm bộ muốn đập xuống, uy hiếp nói: "Lại cợt nhả, có tin ta hay không quát người!"

"Tra tấn bức cung?!" Hạ Huyền trước đây còn thật bất hảo giải thích động cơ của mình cùng những chứng cứ này lai lịch, chỉ bất quá biết núi Hạ Lan sau đó liền không là vấn đề, cùng lắm thì đều tới núi Hạ Lan trên đầu đấy, đường đường giang hải hắc, nói đại ca, nâng lên chút chuyện nhỏ này vẫn không phải là để?! Thở dài nói rằng: "Kỳ thực, ban đầu là núi Hạ Lan....."

Tần Tinh nghe xong như có điều suy nghĩ, gật gật đầu nói: "Nhưng lại cùng người nhà của ta thuyết pháp không sai biệt lắm."

Hạ Huyền nho nhỏ kinh ngạc một chút, mình và núi Hạ Lan quan hệ có thể không có mấy người biết, tần Tinh trong nhà thật là lai lịch không nhỏ, dĩ nhiên đã sớm biết.

"Tính toán một chút, ta lười với người so đo." Tần Tinh đột nhiên tiết khí, chút nào không chú ý hình tượng ngồi hạ Huyền trước người trên bàn, bất mãn oán giận nói: "Trước đây người nên theo ta nói thẳng, ta sớm làm chuẩn bị, nói không chừng liền một lần hành động bắt Trương tử cường tên khôn kia rồi. Vội vàng động thủ, kết quả làm hại ta ở bót cảnh sát bị chê cười, còn bị trong nhà mắng..... Người dĩ nhiên cùng núi Hạ Lan có cầu kết, còn coi ta là

thương sử, cũng không phải là thứ tốt gì! Cảnh cáo ngươi lần nữa, nếu có lần sau, ta sẽ không bỏ qua ngươi!"

Hạ Huyền sai ai ra trình diện tần Tinh đại độ như vậy, ngược lại có chút chột dạ, dù sao mình thật là có ý xem nàng như thương sử, có lỗi trước, liên tục gặt đầu, cam đoan sẽ không tái phạm

Tần Tinh hoài nghi mình như thế buông tha hạ Huyền có thể hay không làm cho hạ Huyền cảm giác mình quá mềm yếu yếu dễ khi dễ, liếc hạ huyền nhất nhãn, lạnh mặt nói: "Núi Hạ Lan là gan không nhỏ, lão nương sẽ làm hấn nhớ lâu một chút!"

Hạ Huyền cười gặt đầu, trong lòng âm thầm vì lão Hạ cầu khẩn, ít ngày trước suýt chút nữa đắc tội chết Trữ gia, hiện tại lại bị lai lịch bí ẩn cảnh hoa đề mất tới, ước đoán đủ đầu hấn đau một đoạn cuộc sống, chỉ chỉ cửa phòng, cười hỏi: "Tần cảnh quan, ta đây có phải hay không có thể đi?!"

"Không được!" Tần Tinh theo bản năng phủ quyết, suy nghĩ một chút nghiêm túc nói rằng: "Đêm hôm khuya khoắc, đi chỗ đó chủng địa phương quỷ quái tìm nữ nhân, vừa nhìn liền không phải là cái gì người tốt. Thành thật ngóc tại chỗ này nhớ lâu một chút!"

Hạ Huyền kháng nghị nói: "Tần cảnh quan, ta chỉ là suy nghĩ một chút, còn không có làm đâu! Ý dâm một cái không phạm pháp a !?!"

Tần Tinh nhìn hạ huyền nhất nhãn, đương nhiên nói rằng: "Ngươi ý dâm không phạm pháp, ta dự phòng phạm tội cũng là nên! Hanh, ta còn có việc, chính ngươi ở chỗ này tỉnh lại a !!" Nói xong vẩy vẩy tóc, lưu cho hạ huyền nhất cái kiêu ngạo bóng lưng.

.....

.....

Tần Tinh mới vừa đi không bao lâu, cửa phòng thăm vấn lại bị mở ra, mấy cảnh sát đi đến

Dẫn đầu, là mã Đào.

Hạ Huyền khổ não xoa mi tâm, trong lòng thầm than là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi a.

Mã Đào ở giang hải bắt cảnh sát cũng là tuyệt đối thanh niên tuần kiệt, sớm đã đem nghe nói là cục trưởng bà con xa cháu gái tần Tinh là chính mình độc chiếm, vừa mới muốn phát động mãnh liệt truy cầu, đột nhiên ngang trời toát ra một tên tiểu tử cùng tần Tinh có cái gì ân oán cá nhân, nhất là tần Tinh câu kia "Chuyện của chúng ta, bị nhà ta đã biết" Suýt chút nữa làm cho mã Đào nội thương đến thổ huyết, các loại hãm mộ và ghen ghét phía dưới, đương nhiên sẽ không đơn giản buông tha hạ Huyền, các loại tần Tinh ly khai, kêu lên vài cái bạn thân tới thăm dò một chút hạ Huyền nội tình, thuận tiện giáo huấn một chút hạ Huyền.

"Tính danh!"

Hạ Huyền thở dài, nói rằng: "Vừa mới tần cảnh quan đã thăm qua, mấy vị không cần phiền toái nữa đi?"

"Thiếu mẹ nó lời nói nhảm, tính danh!"

Hạ Huyền trông coi mã Đào có chút mặt dữ tợn, gặt đầu hỏi đáp: "Hạ Huyền."

"Tuổi tác!"

"Hai mươi."

"Chức nghiệp!"

"Học sinh."

.....

Mã Đào ngẩng đầu, hồ nghi nhìn hạ huyền nhất nhãn, hỏi: "Ngươi là học sinh?!"

Hạ Huyền gặt đầu, ưỡn ngực ngẩng đầu kiêu ngạo nói: "Giang Hải đại học đệ nhất, không thể giả được."

Mã Đào bĩu môi khinh thường, ở bắt cảnh sát lịch lãm lâu như vậy, tự nhận cũng có đầy đủ tư cách đi bao quát mới vừa lên sinh viên đại học năm thứ nhất.

Lúc này, một người cảnh sát khác tiến đến mã Đào bên tai, thấp giọng nói những gì.

Mã Đào nhãn tình sáng lên, âm hiểm cười vài tiếng, đỉnh chỉ ghi chép, về mặt nghiêm túc đối với hạ Huyền nói rằng: "Ngươi đã là học sinh, kẻ khả nghi phạm tội, chúng ta nhất định phải thông tri gia trưởng của ngươi cùng lão sư, để cho bọn họ tới lĩnh ngươi....."

Hạ Huyền buồn cười lắc đầu, đã hiểu mấy người này đang đánh cái gì chú ý.

Nếu như học sinh phổ thông, bị vô vào bắt cảnh sát, tự nhiên kinh sợ, rất sợ người nhà bằng hữu biết.

Mã Đào đại khái là muốn hư cấu mấy hạng cùng loại chơi gái. Kỳ nữ, hấp. Đọc các loại tội danh, sẽ tìm mấy người chỉ chứng, sau đó yên lành tuyên dương một phen, làm cho hạ Huyền danh tiếng lớn hủy, nói không chừng có thể khiến cho tần Tinh người nhà "Nhận rõ" Hạ Huyền chân diện mục, triệt để chặt đứt hạ Huyền cùng tần Tinh khả năng.

"Xuất ra điện thoại di động người tới." Mã Đào đối với người bên cạnh lựa chọn cầm, ý bảo đoạt lấy hạ Huyền điện thoại di động.

Hạ Huyền giống như xem diễn xem mấy người biểu diễn, cũng không phản kháng.

"Tâm tác..... Loại này nát vụn điện thoại di động....." Mã Đào đưa qua hạ Huyền có chút cũ cũ khó coi nokia Điện thoại di động, lật qua lật lại nhìn, cười nhạo một phen chỉ có cố sức mở ra danh bạ, lật xem một lượt, trông coi mặt trên "Ninh lão sư" "Bên trái a di" "Lão gia tử" "Hạ lão đại" Các loại xưng hô liên không nhận được hưng phấn, trên gheo mãi vừa lộn, viện cái thật dài tin nhắn ngăn gữ đi, cố ý làm bộ kinh ngạc hỏi hận nói: "Ai nha, không xong, vừa mới không cẩn thận một chút rồi đàn phát....."

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Một đời mới hắc, nói đại lão

Mã Đào ảo thuật thông thường, không ngừng đưa điện thoại di động ném trên không trung lại tiếp được, khuôn mặt trên tức, một bộ chờ đợi xem kịch vui đáng đáp.

Mấy cái khác cảnh sát cũng hi hã.

Hạ Huyền không nghĩ tới mã Đào đã vậy còn quá bi ối, vừa bực mình vừa buồn cười lắc đầu.

Thành thật!

Cửa phòng thẩm vấn bị một cước đá văng, tần Tinh mặt lạnh đi đến.

Mã Đào từ trên bàn xuống tới, vài người khác cũng thu hồi tiểu ý.

"Mấy người các ngươi đang làm gì?!" Tần Tinh cũng cho hạ Huyền lưu điện thoại di động hào, tự nhiên cũng bỏ vào cái tin nhắn ngăn, cầm lấy điện thoại di động của mình, cắn răng nghiêng lợi hỏi: "Các ngươi đây là ý gì?!"

Mã Đào cười gượng hai tiếng, như không có chuyện gì xảy ra nói rằng: "Hắn là ở trường học sinh, ta võ trình tự thông tri người nhà của hắn cùng lão sư tới lĩnh người, trong chốc lát không cần thận xoa bóp đàn phát mà thôi."

"Câm miệng!" Tần Tinh cảm tức đợi mã Đào mấy người liếc mắt, lớn tiếng nói: "Ta nói qua cho ngươi rồi, dẫn hắn trở về, là bởi vì ta cùng nàng ân oán cá nhân, cùng tới nay hành động không có chút quan hệ nào! Lập tức nói xin lỗi, tha người!"

Mã Đào sai ai ra trình diện tần Tinh khản trương như vậy hạ Huyền, sắc mặt càng thêm âm trầm, trong lòng hung ác, lắc đầu cự tuyệt nói: "Không được. Dựa theo trong cục trình tự, nhất định phải nhà hắn người hoặc là lão sư tới mới có thể thả hắn đi."

Tần Tinh thật sâu hít một hơi lạnh, đè xuống lửa giận trong lòng, không để ý tới nữa mã Đào, đi tới kéo hạ Huyền nói rằng: "Xin lỗi, chuyện này ta sẽ cho người nhà của ngươi, lão sư giải thích. Đi, ta đưa ngươi đi ra ngoài."

Hạ Huyền Chân là bị tai bay vạ gió, chỉ có thể cười khổ gật đầu.

"Đứng lại!" Mã Đào chặn ở cửa, nhìn chăm chú tần Tinh, hạ Huyền khiến ở chung với nhau tay, trong lòng lòng đổ kị mãnh liệt thiêu đốt, cường ngạnh nói: "Hắn bây giờ là hiềm phạm, tần đội ngươi không có tư cách thả hắn ly khai!"

Tần Tinh bị tức tay chân run.

"Chuyện gì xảy ra, ở ồn ào cái gì?!" Lúc này, một cái tròn vo trung niên hói đầu nam nhân xuất hiện ở cửa, nhìn quét một vòng, hướng về phía mã Đào gật đầu.

Tần Tinh quay đầu lại, chậm lại giọng: "Mã cục phó....."

Mã Đào cười đắc ý cười, đưa điện thoại di động ném cho hạ Huyền, đi tới đem sự tình thêm dầu thêm mỡ nói một lần.

Mã cục phó là mã Đào thân thúc thúc, tự nhiên xem ra cháu mình đối với tần Tinh tâm tư, cũng có ý giúp hẩn một chút, về mặt ôn hòa đối với tần Tinh nói rằng: "Tiểu Tần a, đã kích phạm tội, dự phòng phạm tội, tình lọc xã hội không khí, là chức trách của chúng ta! Rắn trước ngừa sau, trị bệnh cứu người, không thể nói nói mà thôi. Chuyện này tiểu Đào làm được rất đúng, nên nghiêm ngặt vô trình tự tới."

"Nhưng là Mã cục phó....."

"Đừng bảo là!" Mã cục phó mặt béo phì run lên mấy run rẩy, hiển nhiên cảm giác cái kia chữ phó có chút chói tai, giận tái mặt tới khiến trách: "Tuổi còn trẻ không cầu phát triển, nên truy cứu nhà hẩn trưởng cùng lão sư trách nhiệm, không có đóng hẩn mấy ngày đã coi là tốt!"

Hạ Huyền trông coi Mã cục phó chậm rì rì đi xa bóng lưng, lắc đầu thở dài, cái này ngực lớn cảnh hoa, thực sự là bất thông nhân tình lỗi đời a.

Tần Tinh sắc mặt cũng khó nhìn, đối với hạ Huyền trầm giọng nói rằng: "Chờ ta năm phút đồng hồ, ta nhất định khiến ngươi đi ra ngoài!"

.....

.....

Giang hải cục trưởng bót cảnh sát Hoắc núi xa phòng làm việc của trong.

"Cục trưởng, ngươi phải lập tức làm cho mã Đào xin lỗi, thả người!" Tần Tinh tức giận trông coi Hoắc núi xa, về mặt kiên quyết nói rằng.

"Không được! Chuyện này tiểu Đào vô trình tự làm việc, không có sai!" Mã cục phó về mặt lạnh nhạt lắc đầu.

"Ngươi câm miệng!" Tần Tinh nhìn cũng không nhìn Mã cục phó liếc mắt, tiếp tục nhìn chăm chăm Hoắc núi xa thúc giục: "Cục trưởng!"

Mã cục phó bị tần Tinh một câu câm miệng ế được nói không ra lời, tay chỉ tần Tinh, bất khả tư nghị nói: "Ngươi..... Ngươi....."

Tiến đến rót nước bí thư quên sợ đến sắc mặt trắng bệch, tay run rẩy không ngừng.

Hoắc núi xa nhưc đầu xoa mi tâm, âm thầm thở dài, đây chính là Tần gia Đại tiểu thư a, đừng nói làm cho ngươi một cái chính là Phó cục trưởng câm miệng, chính là thật đi tới cho ngươi một bạt tai, ngươi chẳng lẽ còn có lá gan đánh trở về hay sao?!

Mã cục phó không mò ra tần Tinh nội tình, mặt âm trầm, gằn từng chữ: "Ngươi, tuyệt đối không thể thả!"

Đình linh linh.

Lúc này Hoắc núi xa điện thoại trên bàn làm việc vang lên.

Hoắc núi xa cầm lên nghe xong một hồi, liên tục gật đầu xưng phải, lại đem điện thoại đưa cho Mã cục phó.

Mã cục phó về mặt vô cùng nghi hoặc, kết quả điện thoại trong nháy mắt bỗng nhiên thân thể chấn động, khom người cung kính nói: "Tề thư ký..... Hào hào hào..... Dạ dạ dạ..... Ta lập tức để cho bọn họ thả người, là chúng ta công tác sơ sót..... Ân, mong ước thân thể người kiện khang công tác thuận lợi....."

Tần Tinh nhú, hơi nghi hoặc một chút.

Hoắc núi xa trông coi tần Tinh, thấp giọng thích rõ nói: "Vừa mới là Giang hải thị ủy Tề thư ký điện thoại của, làm cho chúng ta lập tức thả bằng hữu ngươi ly khai. Hình như là Giang Hải đại học Khổng lão hiệu trưởng chào hỏi."

Tần Tinh gật đầu, âm thầm thở phào.

Khổng lão hiệu trưởng đức cao vọng trọng, địa vị đặc thù, môn sinh khắp thiên hạ. Tuy là rất ít nói chuyện, nhưng chỉ cần lên tiếng, dám không nể mặt hẩn người, cơ bản không có.

Mã cục phó sai ai ra trình diện Khổng lão hiệu trưởng lên tiếng, Tề thư ký tự mình kiểm người, nào còn có lá gan kiên trì cái gì nguyên tắc, tự nhiên không dám để cho Hoắc núi xa đứng ra, chỉ có thể mang theo tần Tinh đi thả người.

"Tiểu Tần a, ngươi bằng hữu kia lai lịch thế nào, cùng Khổng hiệu trưởng, Tề thư ký quan hệ thế nào?!" Mã cục phó lòng tràn đầy nghi hoặc, nhưng cũng biết mình bảo bối cháu trai đã trúng thiết bản rồi, hữu ý vô ý thăm dò hạ Huyền nội tình.

Tần Tinh lắc đầu, thấp giọng nói rằng: "Ta cũng không rõ ràng lắm."

Mã cục trưởng sắc mặt nhìn không tốt, nhưng địa thế còn mạnh hơn người, cũng chỉ có thể nhẫn nhịn rồi.

"Thức thức..... Tàn đội..... Các người đã tới a." Mã Đào trong tay lắc một xấp ghi chép, liếc mắt một cái trong phòng hạ Huyền, vừa cười vừa nói: "Đây là dưới lầu này gái đứng đường ghi chép, có mấy người chỉ ra và xác nhận cùng hạ Huyền đã xảy ra quan hệ....."

Tàn Tinh nghiêng đầu sang chỗ khác, Mã cục phó sắc mặt trắng bệch, không ngừng xoa mồ hôi lạnh.

Mã Đào cười lạnh một tiếng, chính mình không có được, người khác cũng mơ tưởng được, ngày hôm nay chính mình muốn hoàn toàn bị hủy thanh danh của hắn, đi hướng hạ Huyền, âm trầm nói: "Nhân chứng vật chứng đều có, nhanh thừa nhận a !! Không nên ép ta bắt đầu đoạn!"

Tàn Tinh đứng ở nơi đó giễu cợt cười, cũng không nói chuyện, thì nhìn hắn làm sao biểu diễn.

Hạ Huyền lắc đầu bật cười.

Mã Đào vẻ mặt hung phấn, muốn đi tới bức hạ Huyền ký tên, đột nhiên ngang lưng đau xót, bị người một cước đạp phải trên mặt đất, quay đầu mắng: "Người nào mẹ nó....."

"** Câm miệng!" Mã cục phó nheo mắt lại, lại đi tới đạp mã Đào một cước, tiến lên đối với hạ Huyền nói rằng: "Thực sự là thật ngại quá, là chúng ta công tác sai lầm. Hiện tại người có thể đi."

Mã Đào mờ mịt xoa ngang lưng, khuôn mặt ủy khuất.

Mấy cái khác xe cảnh sát trông coi thái độ đại biến, quả thực có vài phần nịnh hót Mã cục phó, cũng là nom nớp lo sợ, mục trừng khẩu ngốc.

Hạ Huyền đứng dậy vỗ mông một cái, hướng về phía tàn Tinh cười cười.

"Đào ca Đào ca..... Tiểu tử này vị hôn thê tới lĩnh người....." Lúc này, có một người cảnh sát hào hứng chạy vào, hướng mã Đào báo hi, trông coi té xuống đất mã Đào cùng sắc mặt âm trầm Mã cục phó, vội vã im miệng, sắc mặt bá trắng.

Hạ Huyền thông khổ che cái trán, hầu như có thể đoán được hiện tại Tô Vũ Nhu sắp bị tức điên đáng đáp.

Tàn Tinh có chút hồ thẹn, nếu như không phải là mình cũng sẽ không có nhiều như vậy phiền toái, thấp giọng nói rằng: "Yên tâm đi, ta đưa người xuống phía dưới, giải thích với nàng rõ ràng."

Hạ Huyền thờ dài, cười khổ nói: "Nàng chưa chắc chịu nghe, càng chưa chắc chịu tin."

Mã cục phó hiện tại lại muốn đoán mã Đào mấy cước, bài trừ nụ cười tiến lên nói rằng: "Ta đưa người xuống phía dưới, sẽ đối với người vị hôn thê hảo hảo giải thích."

"Vị hôn thê?!" Mã Đào đột nhiên phục hồi tinh thần lại, chỉ vào hạ Huyền hỏi: "Người có vị hôn thê, vậy người và tàn Tinh là quan hệ như thế nào?!"

Hạ Huyền cười cười, nhìn về phía tàn Tinh.

Tàn Tinh phản hận trừng mã Đào liếc mắt, căm tức nói: "Ngược lại với người không có nửa xu quan hệ!"

Hạ Huyền chia vào áp lực thật lớn xuống lầu, không có gì bất ngờ xảy ra thấy được vẻ mặt băng sương về Tô Vũ Nhu.

Tô Vũ Nhu đứng ở bót cảnh sát giữa sân, băng lãnh xinh đẹp đáng đáp hấp dẫn chúng nhiều ánh mắt của người, lầu trên lầu dưới đều có thật nhiều người chỉ trỏ, xì xào bàn tán.

Mã Đào cũng xem choáng váng, lúc đầu biến mất lòng đỏ kị lại cháy hừng hực đứng lên, dù cho người và tàn Tinh không quan hệ, lại có tài đức gì có thể sở hữu một cái như vậy xinh đẹp vị hôn thê!!

Hạ Huyền bài trừ nụ cười nói rằng: "Đêm hôm khuya khoắc, làm phiền người."

Người còn biết là đêm hôm khuya khoắc!!

Tô Vũ Nhu hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, hơn nửa đêm mình bị mẫu thân bên trái vân điện thoại của thức dậy, xem điện thoại di động lên tin nhắn ngắn mới biết được hạ Huyền bởi vì chiều Kỳ bị bắt đi bót cảnh sát, lúc đó suýt chút nữa xỉu vì tức, cuối cùng còn không thể không nhịn khí thôn tiêng đứng lên tới bót cảnh sát lĩnh người, trên đường còn nhận được Tô chỉ Lan, Tô Hân Dao hỏi thăm tin tức điện thoại, trong lòng càng là hận đến ngứa, chẳng qua là khi lấy nhiều người như vậy, vẫn là nhịn xuống tức giận, bình tĩnh nói: "Đi thôi, trở về rồi hãy nói."

Mã Đào bị trong trêu nhưng lạnh lùng xinh đẹp Tô Vũ Nhu dao động hoa mắt, sắc mê tâm khiêu nói: "Không được, còn có thù tặc không có làm!"

Tô Vũ Nhu tự biết Dân không đầu với quan đạo lý, gạt đầu bằng lòng.

"Không biết còn có cái gì thù tặc không có làm?!" Thanh thúy giày cao gót tiếng truyền đến, ba người tràn đầy đi tới.

"Tuần luật sư....." Mã cục phó ngược lại sẽ không để ý nhiều thương thức một hồi Tô Vũ Nhu sắc đẹp, nghe được thanh âm nhìn lại, nhận ra nói chuyện nữ nhân, là một bối cảnh cường đại khó chơi nhân vật, hồ nghi nói rằng: "Người tới nơi này làm gì?! Hai vị này là....."

"Ta là ninh mura, là tới lĩnh hạ Huyền." Ninh mura phát hiện Tô Vũ Nhu cũng ở tại chỗ, gật đầu cười cười.

"Ninh..... Ninh....." Mã cục phó thì thầm mấy lần, tâm trung một cái giật mình, trong lòng dâng lên sợ hãi một hồi, triệt để luống cuống, mồ hôi lạnh không ngừng giữ lại, vội vã phân bua: "Ninh tiểu thư, ngài nghe ta giải thích, đây tuyệt đối là cái hiểu lầm....."

Chê cười, đường đường giang hải Trữ gia Đại tiểu thư, đêm hôm khuya khoác tới chút nào không tránh hiềm nghi tự mình đến bót cảnh sát lĩnh người, nếu như không có gì quan hệ đặc thù, kẻ ngu si mới có thể tin!

Trữ gia Đại tiểu thư xuất hiện, Hoắc núi xa cũng không thể bình tĩnh, xuống lầu tới tự mình giải thích, tiễn đoàn người đi ra ngoài.

Trong bót cảnh sát đèn đuốc sáng trưng, tất cả mọi người kính úy trông coi hạ Huyền, thực sự không rõ ràng lắm là đại nhân vật gì, bên người vây quanh ba cái nhân vật mỹ nhân, một người trong đó là giang hải cảnh giới chi hoa, một người khác là Trữ gia Đại tiểu thư, chánh phụ cục trưởng đại nhân tự mình tiễn đưa.

Nhưng là, chuyện khiến người ta khiếp sợ còn chưa kết thúc.

Rầm rầm rầm!

Bót cảnh sát bên ngoài, hơn mười chiếc hắc sắc xe có rèm che chính tề dừng lại, từng cái ô phục đen, kính đen đại hán đi xuống xe, đi tới cửa mặt hướng hạ Huyền, đen thùi lùi một đám người lớn chính tề cúc cung, đồng nói: "Huyền thiếu....."

Núi Hạ Lan nhanh đi vài bước, tiến lên bắt lại hạ Huyền tay, liên tục thở dài nói: "Hạ lão đệ, để cho người chịu ủy khuất....."

Người ở chỗ này đều nhận được giang hải hắc, nói đại ca núi Hạ Lan, trong lúc nhất thời sắc mặt đều hết sức đặc sắc.

Cái này tính là gì?! Xã hội đen tới bót cảnh sát thị uy?! Một đời mới hắc, nói đại lão sinh ra?!"

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Nằm cũng trúng thương

Giang hải bót cảnh sát trước, đen thùi lùi một đám tây trang nam đồng lúc hướng hạ Huyền khom lưng hành lễ, trang diện rất là đồ sộ, làm cho bên trong bót cảnh sát người hai mặt nhìn nhau, từng cái sắc mặt rất là đặc sắc.

Giang hải bót cảnh sát, đêm nay thực sự là quá náo nhiệt!

Hoắc núi xa sắc mặt thay đổi mấy lần, rốt cục vẫn phải mạnh mẽ nhịn xuống bạo nổ thô tục xung động.

Không lão hiệu trưởng, Trữ gia, núi Hạ Lan..... Cái này ba thể lực, bất kỳ một cái nào đều không thể khinh thường, hơn nữa một cái thái độ cường ngạnh Tần gia Đại tiểu thư, to như vậy giang hải ai dám cứng lại?!

Hoắc núi xa chỉ có thể nén giận làm như không thấy, căm tức quay đầu trừng Mã cục phó, mã Đào hai người liếc mắt, đều do hai cái này hư việc nhiều hơn là thành công hỗn đản!

Mã cục phó, mã Đào thúc cháu hai cái mục trừng khẩu ngữ, cũng ý thức được chuyện nghiêm trọng, chiến chiến căng căng cúi đầu, trong lòng sợ hãi.

Giang hải hắc, nói đại ca núi Hạ Lan tiến lên đây cầm hạ Huyền tay, về mặt trầm thống nói: "Làm cho lão đệ người chịu ủy khuất!"

Hoắc núi xa rất nhanh thở hỗn hển mấy cái, cắn răng thấp giọng nói: "Hạ lão bản, hưng sư động chúng như vậy, ảnh hưởng không tốt sao?!"

Núi Hạ Lan sừng sững giang hải vài thập niên không ngã, cũng không úy kỵ. Hoắc núi xa, không mẫn không lạt giải thích vài câu, chứng kiến trong đám người nhìn mưa, mí mắt giật một cái, đem hạ Huyền bắt càng chặt hơn.

Tô Vũ Nhu cũng không ngờ tới gặp phải loại tràng diện này, thần nhiên nói: "Nếu như vậy, ta đây đi về trước."

"Đã trễ thế này, ta đưa ngươi trở về đi." Nhìn mưa chạy tới vừa lúc đụng vào Tô Vũ Nhu, hơi hơi có chút chột dạ, sửa lại một chút tóc đối với hạ Huyền nói rằng: "Đừng quên ngày mai đi học."

Tô Vũ Nhu không có cự tuyệt.

Hai cái thiên kiều bá mị mỹ nhân rời đi, người ở chỗ này đều thở phào nhẹ nhõm.

"Ta đây sẽ không tiễn Hạ lão bản rồi!" Hoắc núi xa đối với hắc, nói đại ca tự nhiên không có cảm tình gì, qua loa lấy lệ chấp tay một cái, xoay người mặt lạnh đối với Mã cục phó, mã Đào nói rằng: "Hai người các ngươi, đến phòng làm việc của ta!"

Mã cục phó, mã Đào hai người cũng biết sự tình đại thể, lại không có phía trước kiều căng phách lối, ủ rũ cúi đầu đi theo.

Tần Tinh trông coi núi Hạ Lan hừ lạnh một tiếng, đối với hạ Huyền nói rằng: "Chuyện đêm nay, ta sẽ đi giúp ngươi giải thích rõ." Nói xong, cũng nghênh ngang mà đi.

Hạ Huyền bỏ qua núi Hạ Lan tay, thờ dài nói rằng: "Đa tạ Hạ lão đại cố động, ta đi về trước!"

"Ngươi không thể đi!" Núi Hạ Lan sai ai ra trình diện hạ Huyền muốn đi, gấp giọng nói: "Lão đệ được cứu trợ ta à!"

.....

.....

Hạ Huyền cũng không muốn lập tức đi ngay đối mặt Tô Vũ Nhu lửa giận, nghe được núi Hạ Lan cầu cứu, không thể làm gì khác hơn là miễn vi kỳ nan lên xe.

"Lão đệ cứu ta a." Núi Hạ Lan thờ dài, tổ khổ nói: "Lần trước tiểu Phi cái kia không có mắt hỗn đản mạo phạm Trữ gia Đại tiểu thư, Trữ gia lại đem sổ sách coi là ở tại trên đầu ta, gần nhất liều mạng làm lại nhiều lần, ngươi nói ta có oan hay không?! Hiện tại, ta chặt tên khốn kia tâm đều có!"

Hạ huyền nhất khuôn mặt đồng tình, lại không tiếp lời.

Núi Hạ Lan bắt đắc dĩ, chỉ có thể kiên trì tiếp tục nói: "Lão đệ dường như cùng Trữ gia Đại tiểu thư quan hệ không bình thường a !?! Lão đệ có thể hay không để cho Ninh tiểu thư xin bớt giận, hợp kim có vàng cửa bỏ qua cho lão ca một lần?! Chỉ cần Trữ gia Đại tiểu thư có thể người giận, ta nhận thức đánh nhận phạt còn không được sao?!"

Hạ Huyền cũng không nghĩ tới Trữ gia thật như vậy tích cực, dĩ nhiên làm cho giang hải hắc, nói đại ca núi Hạ Lan đến nước này, thờ dài nói rằng: "Quên đi, xem ở Hạ lão đại đêm hôm khuya khoác, tự mình dẫn người chặn bắt cảnh sát cửa phân thượng, ta giúp ngươi hỏi một chút."

Núi Hạ Lan sớm nhận định nhìn mưa cùng hạ huyền quan hệ không bình thường, đêm nay nhìn thấy nhìn mưa tự mình đi bắt cảnh sát kiểm người, càng thêm tin tưởng không nghi ngờ, nghe hạ Huyền nhận lời, thật dài thở phào nhẹ nhõm.

.....

.....

Sáng sớm ngày thứ hai, Tô gia.

Tô Vũ Nhu ngáp liên hồi đi xuống lầu, nhận thấy được nhà bầu không khí có chút quỷ dị.

Tô Hân Dao cũng bỏ vào cái tin nhắn ngắn, đang tức giận bất bình lên án công khai hạ Huyền, Tô tiểu trúc đang cười trên nỗi đau của người khác, hi hi ha ha vô giúp vui; Tô chỉ Lan, bên trái vẫn lại có chút thất thần, mỗi người trầm mặc đang suy nghĩ cái gì tâm sự.

Tô Vũ Nhu ngồi xuống, bưng lên chén dưa bắt đầu ăn.

"Các ngươi làm sao chưa từng phản ứng! Mụ, đây chính là ngươi con rể! Tô Vũ Nhu, đây chính là ngươi lão công tương lai!" Tô Hân Dao nói hồi lâu rồi, khô miệng khô lưỡi, sai ai ra trình diện người nhà đều không có gì đáp lại, nhất thời có chút nhụt chí.

"Cát, nhị tỷ còn chưa lên tiếng đâu, ngươi kích động như vậy làm cái gì?!" Tô tiểu trúc cười đùa phúng thứ Tô Hân Dao một câu.

"Ta....." Tô Hân Dao nhất thời ngây người, có chút chột dạ mạnh miệng nói: "Ta quan tâm một cái Tô Vũ Nhu, có lỗi gì sao?!"

Tô Vũ Nhu ngăn lại lưỡng người muội muội khác khẩu, nhớ tới chuyện tối ngày hôm qua, trong lòng cũng có thật nhiều nghi hoặc.

Trữ gia ở giang hải căn cơ thâm hậu, một chiếc điện thoại đủ để giải quyết sự tình, Trữ gia Đại tiểu thư ninh mura nhưng ở đêm hôm khuya khoác, chút nào không tránh hiềm nghi tự mình chạy đi bót cảnh sát, lẽ nào sẽ không sợ người khác hiểu lầm?!

Sau đó, hắc, xã hội chặn bót cảnh sát đại môn, núi Hạ Lan xuất hiện, càng làm cho Tô Vũ Nhu mở rộng tầm mắt, cũng để cho sự tình trở nên khó bề phân biệt, làm cho hạ Huyền có vẻ vô cùng thần bí.

Tô chi Lan còn chuyên tâm chìm đắm trong cùng người trong lòng thành công hẹn hò vui sướng ở giữa, chỉ có không để bụng hạ Huyền sự tình, ngồi ở chỗ kia, khóe miệng mỉm cười, mặt mày hàm xuân.

Bên trái vãn cũng nhũ không nói, nhớ tới công ty gặp phải khốn cảnh cùng nguy cơ, có loại tâm lực lao lực quá độ cảm giác, nhưng không biết có nên hay không cùng chúng nữ nhi nói.

Đình linh linh.

Chuông điện thoại reo lên.

Tô Hân Dao nhìn hai bên một chút, sai ai ra trình diện những người khác đều không có đi nhận ý tứ, chỉ có thể lộ vẻ tức giận đứng lên.

"Chuyện gì?!" Tô Vũ Nhu mạn bất kinh tâm hỏi.

Tô Hân Dao tiếp điện thoại xong ngồi xuống, thần tình vui sướng nói rằng: "Là Giang hải thị cục cảnh sát tần Tinh tần cảnh quan, nằng nói chuyện tới ngày hôm qua có chút hiểu lầm, một hồi biết tới nhà bãi phóng, thuận tiện thay..... Tỷ phụ giải thích một chút. Tỷ phụ rất có thể là bị oan uổng!!"

.....

.....

Tiểu khu ở ngoài, tần Tinh nài ép lời kéo kéo hạ Huyền đi tới.

"Ít nói nhảm! Chuyện tới ngày hôm qua, trách nhiệm ở ta, ta liền có nghĩa vụ đem sự tình nói rõ ràng!" Ngực lớn cảnh hoa không để ý tới hạ Huyền kháng nghị, nói năng hùng hồn đầy lý lẽ nói: "Một tới Tô gia, ta thay người giải thích rõ, về sau hai người chúng ta chính là không ai nợ ai!"

Hạ Huyền đối với ân oán rõ ràng tần Tinh không có cách nào, chỉ có thể cùng đi theo.

"Trước đây ta còn tưởng rằng người là tiểu bạch kiểm đâu, không nghĩ tới là Tô Vũ Nhu vị hôn phu a." Đi ở trong tiểu khu, tần Tinh lại nhịn không được bát quái: "Hai người các người chuyện gì xảy ra?! Cái kia Trữ gia Đại tiểu thư đâu? Người sẽ không bắt cả hai tay a !?!"

Hạ Huyền bắt đắc dĩ tròn mắt một cái, kiên quyết bài xích tần Tinh đối người mình phẩm chửi bới, nhìn một chút Tô gia tăng trệt, theo miệng hỏi: "Tới hôm qua tình huống gì, lớn như vậy chiến trận?!"

"Ta nói, người không thể ngoại truyền a." Tần Tinh do dự một chút, thấp giọng hỏi: "Người nếu nhận thức núi Hạ Lan, Đông nam á vân đỉnh tập đoàn nghe nói qua chứ?!"

Hạ Huyền gật đầu.

Vân đỉnh tập đoàn, mặt ngoài là từ điểm xích đầu sỏ, kỳ thực âm thầm giao thiệp với sòng bạc, trong lòng đất hắc quyền, súng ống đạn dược buôn lậu các loại rất nhiều xám lạnh sản nghiệp, nuôi dưỡng rồi rất nhiều dong binh, thực lực mạnh mẽ rất.

"Ít ngày trước, vân đỉnh lão bản cần gì phải đông thắng bị giết! Cần gì phải đông thắng có một tên hiệu Hắc quả phụ nữ nhi, đang nổi điên giống nhau chung quanh báo thù, phạm là cùng vân đỉnh từng có ăn tết, giống nhau thủ đoạn độc ác huyết tẩy. Hiện tại Đông Nam Á loạn đều sắp đuổi kịp Afghanistan rồi." Tần Tinh thở dài, gương mặt cảm thán.

Hạ Huyền không nghĩ ra người nào vậy sao là gan, lớn như vậy năng lực, dĩ nhiên giết Đông Nam Á đại lão cần gì phải đông thắng, cũng âm thầm khiếp sợ với phát nữ nhân điên đáng sợ, tò mò hỏi: "Giang hải hữu vân đỉnh cừu gia?!"

"Cái đó ngược lại không có." Tần Tinh lắc đầu, lại về mặt khổ não nói rằng: "Nhưng là, có người nói hung thủ bây giờ đang ở giang hải! Nếu như không thể ở Black Widow - nhện góa phụ đen đuổi trước khi tới bắt được hung thủ, giang hải thế tất yếu nhắc lên tình phong huyết vũ a!"

Hạ Huyền chỉ nhìn làm trò là tốt rồi, không thể nào lo lắng, cười hỏi: "Hung thủ là ai vậy? Mạnh mẽ như vậy?!"

"Không rõ lắm" Tần Tinh một bên nhấn chuông cửa, một lần thuận miệng hỏi đáp: "Nghe nói là cái dong binh giới nhân vật truyện kỳ, Phi Châu một nơi huyết nguyệt tổ chức đầu mục..... Ai, nói cho người những thứ này làm gì, ngược lại với người không có quan hệ gì....."

"Ngạch....." Hạ Huyền sắc mặt cứng đờ, nuốt nửa mớ ngẫm xuống đất.

Phi Châu..... Huyết nguyệt..... Nói không phải đúng là mình sao?!

Thực sự là nằm cũng trúng thương!

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Tô Vũ Nhu ghen tị

Tần Tinh là Tô chi Lan bạn thân, nhưng cũng là lần đầu tiên tới Tô gia, mới vừa vào cửa, cũng thiếu chút nữa dao động hoa mắt.

Tô chi Lan nhu nhược ôn uyển, Tô Vũ Nhu trong trẻo nhưng lạnh lùng cao quý, Tô Hân Dao thanh thuần xinh đẹp, Tô tiểu trúc cũng cũng coi là cái tiêu mỹ nhân phối, hơn nữa phong vận dư âm bên trái vãn, Tô gia thực sự phảng phất Nữ Nhi quốc thông thường.

Tần Tinh ngồi xuống, cảm ơn Tô Hân Dao nước trà, mở miệng cười nói rằng: "Chi Lan tỷ tỷ đã cứu mạng của ta, là ta ở giang hải bằng hữu tốt nhất, ngày hôm nay vẫn là lần đầu tiên tới bãi phỏng, thực sự là thật ngại quá."

Tô chi Lan vỗ vỗ tần Tinh tay, cười cười không nói gì.

Bên trái vãn vừa cười vừa nói: "Lần này nhận đúng gia môn, về sau thường tới là được. Đến tới, ăn trái cây, đừng làm như người xa lạ."

"A di ngài quá khách khí." Tần Tinh tiếp nhận hoa quả cầm ở trong tay, nhìn hạ huyền nhất nhãn, do dự một chút vẫn là nói: "Kỳ thực, ngày hôm nay ta là tới nói xin lỗi. Chuyện tối ngày hôm qua, đều tại ta, làm hại mưa Nhu muối muối hơn nửa đêm chạy một chuyến....."

Tiếp lấy, rất thẳng thắn đem đầu đuôi sự tình nói, ngay cả ngựa Đào bởi vì ghen tị và hiểu lầm, hãm hại hạ Huyền trải qua cũng không chút nào giấu giếm.

Tô chi Lan tới hôm qua suýt nữa bị tần Tinh chứng kiến, trong lòng có quý, nghe xong khẩn trương hỏi: "Tối hôm qua hạ Huyền cũng đi thương cùng cây hoa hồng quán bar?!"

..... Cũng..... Ngươi tại sao muốn dùng cũng đầu.....

Hạ Huyền âm thầm thở dài, như không có chuyện gì xảy ra nói rằng: "Hân Dao biết đến, cái quầy rượu kia lão bản là ta bà con xa."

Tô chi Lan cũng nhận thấy được chính mình suýt chút nữa nói lộ ra miệng, chột dạ cúi đầu.

"Ừ! Ta làm chứng!" Tô Hân Dao thật cao giọng tay lên, liên tục gật đầu, hướng về phía hạ Huyền hét lên: "Tỷ phu, ngươi chừng nào thì lại mang ta đi chơi a?!"

"Cũng bao lớn người rồi, chỉ biết chơi!" Bên trái vãn cho Tô Hân Dao một cái tát, quay đầu ôn hòa trông coi hạ Huyền, vừa cười vừa nói: "Nhà của chúng ta cùng Hạ gia là tam đại nhân giao tình, hạ Huyền phẩm tính, ta rất tin được. Hân không phải loại người như vậy!"

Hạ Huyền cảm kích hướng về phía cha mẹ vợ cười cười, lời này chính mình thích nghe!

Lẽ nào đây chính là cha mẹ vợ xem con rể, càng xem càng thuận mắt?!

Tần Tinh nhìn hạ huyền nhất nhãn, âm thầm bĩu môi, lại cũng không có tháo dỡ hạ Huyền đài.

Nói tới chỗ này, hạ Huyền trên người chỗ bản bị triệt để tẩy đi, một lần nữa biến thành bên trái vãn trong mắt hảo nữ tề.

Vẫn lắng nghe Tô Vũ Nhu đột nhiên trông coi hạ Huyền hỏi: "Ta có thể hỏi ngươi mấy vấn đề sao?!"

Tất cả mọi người đều có chút ngoài ý muốn, nhìn về phía Tô Vũ Nhu.

Hạ Huyền hướng về phía Tô Vũ Nhu cười cười, gật đầu nói: "Đương nhiên có thể!"

Tối hôm qua, nình mưa chút nào không tránh hiem nghi xuất hiện ở giang hải bát cảnh sát, phần kia cấp thiết cùng lo lắng, xa siêu việt hơn xa một cái lão sư đối với học sinh quan ái.

Tô Vũ Nhu bằng vào trực giác của nữ nhân, bèn nhảy chộp được chút sợi tơ nhện, dấu chân ngựa, cảm thấy nình mưa cùng hạ Huyền quan hệ có chút dị thường, trong lòng luôn luôn chút cảm giác khó chịu.

Ngày hôm nay, tần Tinh tự mình đến Tô gia vì hạ Huyền làm sáng tỏ hiểu lầm, lời trong lời ngoài đối với hạ Huyền cũng rất là quen thuộc cùng thân cận.

Tên hỗn đản này, ta chỉ có là của người chính quy bạn gái, vị hôn thê, nữ lão là như thế trâu hoa ghẹo nguyệt, là đang thị uy sao?!

Tô Vũ Nhu trong lòng có chút tức giận, trông coi hạ Huyền nhân nhạ hỏi: "Tối hôm qua ở bát cảnh sát, Nình lão sư cùng cái họ kia hạ là chuyện gì xảy ra?!"

"Cái gì Nình lão sư, cái gì họ Hạ?!" Bên trái vẫn có chút hồ đồ, không hiểu hỏi.

"Nình lão sư, chính là Trữ gia Đại tiểu thư, tối hôm qua hơn nửa đêm cũng bởi vì hấn đi bát cảnh sát." Tô Vũ Nhu rõ ràng không muốn cho hạ Huyền lưu mặt mũi, có chút bất mãn châm chọc nói: "Họ Hạ, chính là núi Hạ Lan, giang hải trứ danh hắc, nói đại ca. Tối hôm qua tự mình mang theo mười mấy cái thủ hạ chặn bát cảnh sát môn. Lúc đó đen thui lù một mảng lớn xã hội đen đồng loạt cúi người chào, cùng kêu lên kêu'Huyền thiếu', thật sự rất tốt uy phong đâu....."

Bên trái vẫn, Tô chỉ Lan mục trừng khẩu ngốc, khó tin trông coi hạ Huyền.

"A a a a..... Thật sao thật sao?!" Tô Hân Dao về mặt hưng phấn, lập tức nhào tới hạ Huyền bên người, lắc hạ Huyền bả vai hỏi: "Tỷ phu, người thật sự là lợi hại! Mang ta đi chơi, ta muốn xem ta muốn xem!"

Tô tiểu trúc cũng nhìn chăm chăm hạ Huyền, trong ánh mắt không phải hèn mọn trào phúng, mà là kinh ngạc sùng bái.

"Hạ Huyền, chuyện gì xảy ra?!" Bên trái vẫn bất chấp răn dạy e sợ cho bất loạn Tô Hân Dao, trầm mặt hỏi: "Núi Hạ Lan người nào, ta biết, người muốn giải thích rõ!"

Tần Tinh nhiệm vụ đã hoàn thành, hôm nay là tiểu tình nhân giữa mâu thuẫn nhỏ, đương nhiên sẽ không nhiều hơn nữa nói.

Hạ Huyền cũng không nghĩ tới Tô Vũ Nhu đột nhiên bão nổi, thờ dài nói: "Nình mưa, là của ta hàng xóm, cũng là ta ở Giang Hải đại học lão sư. Ít ngày trước, Nình lão sư ở quán bar uống say, suýt chút nữa bị vài cái hắc, xã hội chiếm tiện nghi, ta xuất thủ cứu nằng. Nình lão sư trong nhà người biết, rất tức giận, tìm núi Hạ Lan muốn một khai báo. Núi Hạ Lan bị thua thiệt nhiều, liền cầu ta giúp đỡ nói tốt một chút, làm cho Trữ gia bỏ qua cho hấn....."

Trữ gia ở giang hải bối cảnh không cần nhiều lời, nình mưa ở Trữ gia tầm quan trọng cũng nhân sở cộng tri. Phen này lí do thoái thác, thiên y vô phùng, thiếu không ra bất kỳ sai tới.

Bên trái vẫn sắc mặt hòa hoãn rất nhiều, buồn cười hướng về phía Tô Vũ Nhu lắc đầu, vẫn không quên nhắc nhở hạ Huyền: "Cũng không trách được mưa nhu không cao hứng, chuyện này người chó nên gạt của nằng!"

Hạ Huyền tự nhiên gật đầu bằng lòng.

Tô Vũ Nhu cũng nói không nên lời cái gì, có chút hoài nghi mình có phải hay không có chút chuyện bé xé ra to, chỉ là suy nghĩ một chút nình mưa, tần Tinh, trong lòng vẫn là có chút khó chịu.

.....

.....

Tần Tinh phải đi về đi làm, hạ Huyền cũng phải đi học, hai người liền rời đi trước.

"Ta cũng đã sớm nói, tỷ phu nhất định là bị oan uổng nha!" Tô Hân Dao dương dương đắc ý làm mã hậu pháo, huyền diệu mình dự kiến trước.

Bên trái vẫn lắc đầu, vừa cười đối với Tô Vũ Nhu nói rằng: "Mưa nhu về sau sẽ nhiều quản quản hạ Huyền. Hiện tại đường thành quen, về sau các người kết hôn rồi, hấn cũng trốn không thoát lòng bàn tay của người rồi."

Tô Vũ Nhu mặt đỏ lên, chịu đựng ý xấu hổ bất mãn nói: "Mụ, người nói cái gì đó?! Hanh, ta chỉ có lừa quản hấn!"

"Ta biết rồi!" Tô tiểu trúc đột nhiên đứng lên, như là phát hiện tân đại lục thông thường ngạc nhiên trông coi Tô Vũ Nhu, kêu ầm lên: "Nhị tỷ là ghen tị!"

Tô Vũ Nhu lại càng hoảng sợ, cau mày nói: "Tiểu trúc, người nói bậy bạ gì đó!"

"Ta nào có nói bậy?!" Tô tiểu trúc cười đùa nhảy đến Tô Vũ Nhu bên người, làm bộ phân tích nói: "Cái kia Trữ gia lớn thiên kim đại tiểu thư, tối hôm qua đêm hôm khuya khoắc dĩ nhiên tự mình đi bát cảnh sát, muốn nói cùng..... Tỷ phu trong lúc đó không có gì ám muội, Quý mới tin đâu!"

Tô Hân Dao, Tô chỉ Lan, bên trái vẫn nghe xong tự tiểu phi tiểu, như có điều suy nghĩ.

"Còn có, vừa mới ở dưới lầu, tỷ phu cùng cái kia bộ ngực to cảnh hoa do dự, còn thần thần bí bí nói gì đó, quan hệ khẳng định cũng không bình thường!" Tô tiểu trúc phảng phất kịch Mỹ trong la lý trình thám thông thường, càng nói càng hưng phấn: "Nhị tỷ ngoài miệng nói chán ghét tỷ phu, trong lòng rõ ràng rất khâm trọng! Vừa mới rõ ràng chính là ghen tị..... Ai u, dĩ nhiên đánh ta..... Nhất định là bị ta nói phá tâm sự then quá thành giận!"

Bên trái vãn, Tô Hân Dao, Tô chi Lan ba người bừng tỉnh đại ngộ, trông coi Tô Vũ Nhu biểu tình đều có chút ám muội.

Tô Hân Dao vẫn còn ở lửa cháy đổ thêm dầu: "Ai u, Giang Hải đại học hoa hậu giảng đường, băng sơn nữ thần dĩ nhiên ghen tị, là muốn thất thủ điểm báo, tuyệt đối rung động Giang Hải đại học tin tức lớn a!"

Tô Vũ Nhu chịu không nổi toàn gia mập mờ nhân thần, chạy trốn chết đi lên lầu.

"Hanh, cái kia không có phẩm, không đẹp trai lại không phải ôn nhu hỗn đản, ta chán ghét chết hán, làm sao có thể vì hán nổi máu ghen....." Tô Vũ Nhu ngồi trước gương, trong miệng giận dữ lầm bầm, lo lắng chứng kiến trong gương mặt như mây tia chính mình, theo bản năng sờ sờ bởi vì xấu hổ mà nóng lên gương mặt, có chút niềm tin chưa đủ nhỏ giọng nói: "Hanh, ta mới không có nổi máu ghen đâu..... Được rồi, có tội đa một chút....."

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Black Widow - nhện góa phụ đen!

Giang Hải đại học, những học sinh mới chậm rãi thích ứng khô khan quân huấn sinh hoạt, giữa bạn học chung lớp hoặc nhiều hoặc ít đều sâu hơn cảm tình.

Đương nhiên, Trần Dũng cùng hạ Huyền khẳng định không ở tại trung.

Từ ngày đó ở thao trường bị hạ Huyền trước mặt mọi người trêu đùa sau đó, Trần Dũng liền trở nên có chút yên lặng, cũng không có gì phía sau thủ đoạn, chỉ là nhìn phía hạ Huyền ánh mắt dữ phát âm trầm.

Huấn luyện quân sự khoảng cách, những học sinh mới tam tam lưỡng lưỡng tụ chung một chỗ đàm tiếu.

Tường Minh đưa qua một chai thủy, theo Trần Dũng ánh mắt nhìn, không ra ngoài dự liệu thấy được hạ Huyền, vừa cười vừa nói: "Làm sao, còn đang suy nghĩ ngày nào đó sự tình?!"

Trần Dũng hừ lạnh một tiếng, đem vật cầm trong tay bình nước bóp xèo xèo vang, âm trầm nói: "Ta sẽ không bỏ qua cho hán!"

"Vậy ngươi cũng nên cẩn thận." Tường Minh cũng xem hạ Huyền không vừa mắt, vốn chính là muốn gây xích mích Trần Dũng đi tìm hạ Huyền phiền phức, giả mù sa mưa nhắc nhở: "Nghe nói ít ngày trước ở học viện âm nhạc, ca ca của ngươi Trần cường, còn có cái kia Hàn quốc giáo luyện, đều bị tiểu tử này đánh một trận đau nhức."

"Ta biết!" Thủ mới hận cũ cùng nhau xông lên đầu, Trần Dũng cười nhạt một chút, thấp giọng nói rằng: "Ta đã sắp xếp xong xuôi, xế chiều hôm nay tan học, tiểu tử này nhất định sẽ bị đương chúng đánh thành đầu heo! Ngươi hãy chờ xem kịch vui đi!"

Tường Minh trong lòng vui vẻ, cũng không nghi ngờ Trần Dũng lời nói.

Ở Tường Minh xem ra, Trần gia dựa vào hắc, nói làm giàu, trong nhà dự trữ nuôi dưỡng rồi chứng thật lợi hại tay chân, tìm mấy người cao thủ ra sức đánh hạ huyền nhất bỗng nhiên, vẫn dễ như trở bàn tay.

Trần Dũng cũng không ngốc, biết Tường Minh có cố ý ý khích bác, nhìn thẳng Tường Minh, lạnh lùng nói: "Có chuyện, ta muốn trước giờ cho ngươi lên tiếng kêu gọi, tiết kiệm lấy sau đó phát sinh xung đột."

Tường Minh bất động thanh sắc, hỏi: "Chuyện gì?!"

"Ngươi tốt nhất không nên đánh Tô gia tỷ muội chủ ý." Trần Dũng sắc mặt có vài phần âm lệ, thấp giọng nói rằng: "Ngươi khả năng cũng đã nghe nói

qua, Trần gia cùng Tô gia, có chút không giải được ân oán. Bất kể dùng thủ đoạn gì, Trần gia nhất định sẽ triệt để chiếm đoạt Tô gia!"

Tường Minh nghe thế có chút uy hiếp ý vị nói, có chút khó chịu, trong lòng có chút hèn mọn.

Trần gia giết Tô gia hai đời gia chủ, tầm ăn lên rồi Tô gia hơn phân nửa sản nghiệp, mới chỉ là ân oán mà thôi?! Hiện tại bất quá là khi dễ Tô gia một đám dốt nát nữ nhân, sợ Tô gia phát hiện nắm đó chân tướng, đặt được ngoại lai trợ lực, đối với Trần gia khởi xướng huyết tnh báo thù mà thôi.

Đương nhiên, Tường Minh cũng sẽ không ngu đến mức đối với chuyện như thế này khiêu khích Trần gia, cười chỉ chỉ cách đó không xa bóng cây, vẻ mặt nóng bỏng nói rằng: "Yên tâm đi, cái kia, chỉ có là mục tiêu của ta."

Trần Dũng vừa nhìn, chợt gật đầu, biểu tình dễ dàng hơn.

Dưới bóng cây đứng, rõ ràng là giang hải chi hoa, Trữ gia người thừa kế duy nhất ninh mưa.

Đột nhiên, Trần Dũng thờ nhẹ một tiếng, Tường Minh nụ cười cứng ở trên mặt.

Ở trước mắt bao người, hạ Huyền ngồi xuống ninh mưa bên người, cười nói mấy câu gì, chọc cho ninh mưa đỏ mặt che miệng cười khẽ, liên tục gật đầu.

"Tiểu tử này, muốn chết!" Tường Minh hận hận đem vật cầm trong tay thủy ngã trên mặt đất, hung tợn đối với Trần Dũng nói rằng: "Buổi chiều làm cho người của ngươi xuất thủ trọng chút, tốt nhất phế đi hẳn!"

.....

.....

Ninh mưa thân thể mảnh mai, lại không muốn gây người ngồi ở trong phòng làm việc, liền dời ghế ngồi dưới bóng cây, vì học sinh của mình đưa nước xem đồ đạc, thỉnh thoảng phát tay xoa hân, có phán sanh tư, là bên thao trường một đạo tịnh lệ phong cảnh tuyệt.

Hạ hoang tưởng bắt đầu bằng lòng núi Hạ Lan sự tình, liền đi tới, đặt mông ngồi vào ninh mưa bên người, chỉ cảm thấy một hồi quen thuộc hương vị phô diện nhi lai, thanh u mà thanh nhã, không biết là mùi nước hoa vẫn là ninh mưa mùi thơm của cơ thể.

Ninh mưa kinh ngạc nhìn không phong độ chút nào ngồi dưới đất hạ huyền nhất nhãn, hơi nghi hoặc một chút cũng có chút giật mình, sáng trông suốt con mắt nhìn chăm chăm hạ Huyền, khuôn mặt hiện lên cổ quái tiêu ý.

"Ninh lão sư, ngươi nhìn cái gì?!" Hạ Huyền có chút mặc danh kỳ diệu, sờ sờ mặt hỏi: "Còn cười còn cổ quái như vậy."

Ninh mưa trước mặt người khác vẫn là đoan trang ưu nhã hình tượng.

Chỉ là, ninh mưa đã từng bị hạ Huyền đã cứu, đối với hạ Huyền nói hết lại đây nội tâm chỗ sâu nhất bí mật, hai người còn đã xảy ra một đoạn pháo bông ngắn ngủi lại mộng ảo ám muội. Ninh mưa rất khó coi hẳn là làm một người bình thường học sinh, tuy là mơ hồ có chút tiếc nuối thất lạc, nhưng nhiều lần suy nghĩ sau đó, ninh mưa vẫn là quyết định đem hạ Huyền cho rằng một cái đặc thù hảo bằng hữu.

Ninh mưa nghĩ thông suốt những thứ này sau đó, liền thoải mái cúi đầu nhìn kỹ một chút hạ Huyền mặt của, che miệng cười nhạo nói: "Ta là muốn tìm tìm ngươi trên mặt có không có vết thương! Tối hôm qua Tô Vũ Nhu nhưng là chọc tức, trở về nhất định không có tha nhẹ cho ngươi a !?!"

Hạ Huyền bất đắc dĩ cười cười, thờ dài nói rằng: "Kỳ thực, ta là bị oan uổng....."

Ninh mưa trắng hạ huyền nhất nhãn, trong lòng thâm hận, ngươi nhưng là thiếu chút nữa thì trở thành bốn tiểu thư người đàn ông đầu tiên, dĩ nhiên đi tìm gái đứng đường còn bị bắt, đáng đời bị làm lại nhiều lần mới đứng, bữu môi hừ lạnh nói: "Mỗi cái phạm sai lầm nam nhân, đều sẽ trang bị vô tội!"

Hạ Huyền gãi gãi đầu, cười khổ một tiếng cũng không giải thích rồi, liền đem núi Hạ Lan bài việc nhờ chính mình nói.

"Chuyện này, ta không biết a. Chờ ta về nhà hỏi một chút người nhà ta." Ninh mưa nghe hạ Huyền nói xong, lơ đãng khoát khoát tay, trong lòng hơi động, lại bổ sung: "Tốt như vậy, ngươi làm cho núi Hạ Lan đi giang hải đại tửu điểm đặt hàng bàn tiệc rượu, đến lúc đó ta theo lấy ngươi đi qua một chuyến, việc này coi như bóc quá khứ."

Ninh mưa nể mặt dự tiệc, ý nghĩa tượng trưng trọng đại, biểu thị Trữ gia không truy cứu nữa, ngoài ra có ý lấy lòng Trữ gia người, cũng sẽ không lại đi tận lực làm khó dễ núi Hạ Lan.

Hạ Huyền sai ai ra trình diện sự tình hoàn thành, nhất thời buông lỏng, ngậm cây nhánh cỏ trông coi bị phơi nắng nóng hồi thao trường, trong lúc lơ đãng chứng kiến Tường Minh, Trần Dũng âm trầm ánh mắt, đựng một cái ninh mưa chân, thờ dài nói rằng: Ninh lão sư mị lực quá, ta bất quá là ở bên cạnh ngươi ngồi một hồi, đã bị người cừu thị rồi."

Ninh mưa bị hạ Huyền đựng một cái, như là giống như bị chạm điện, tim đập cũng mau vài phách, theo bản năng trở về đá hạ huyền nhất dưới, phản bác: "Miệng lưỡi tron tru, nói bậy!"

"Tê....." Hạ Huyền bị ninh mưa cao cân gậy xăng-đan kim loại mũi gậy đâm một cái, đau thẳng hấp lãnh khí, đứng lên lao đảo rạo rực.

"A..... Người không sao chứ..... Ta không phải cố ý!" Ninh mưa về mặt hồi hận khẩn trương, cũng đứng lên, có chút hốt hoảng tự tay nhấc lên hạ Huyền vật áo, nước mắt đều phải rút xuống: "Ta thật không phải là cố ý....."

Hạ Huyền ngay cả vội vàng nắm được ninh mưa tay, an ủi: "Không có việc gì không có việc gì, ta đùa người chơi đâu."

Đáng thương Ninh lão sư, mặc dù nhưng đã là chín niên kỷ, nhưng bởi vì thân thể và gia thế nguyên nhân, từ nhỏ đến lớn chưa từng tiếp xúc qua nam nhân. Bây giờ tay bị hạ Huyền bắt lại, cái loại này giống như điện giật cảm giác lại dâng lên, hơn nữa so với vừa mới mảnh liệt thập bội, phảng phất bị cảm không phải tay, mà là run rẩy không ngừng đầu quả tim, suýt chút nữa ngắt đi.

Cách đó không xa, Tường Minh trông coi hạ Huyền dĩ nhiên sắc đảm ngập trời, cường bắt được ninh mưa nhu đề, con mắt đều nhanh muốn phun ra lửa.

Người chung quanh cũng đều mục trừng khẩu ngốc.

Ninh mưa mặt đỏ tới mang tai mặt như mây tía, vội vàng rút tay về, làm say xe bộ dạng mềm nhũn ngồi ghé trên, có ý định cất cao giọng nói rằng: "Ngồi quá lâu, Mạnh vừa đứng lên cũng có chút say xe..... Hạ đồng học, nhờ có người giúp đỡ một cái, cảm ơn người....."

Chung quanh học sinh đều biết ninh mưa thân thể không tốt, nghe nói như thế nhất thời bưng tỉnh đại ngộ, vội vã tiến tới ba chân bốn cẳng phù ninh mưa ngồi xong, ân cần hỏi han quan tâm tới tấp.

Hạ Huyền bị chen đến bên ngoài, lộ vẻ tức giận sờ mũi một cái, Ninh lão sư diễn trò trình độ, thực sự là càng ngày càng cao.

Tường Minh cũng ý vào trường lớp thân phận tiến tới quan tâm một cái, đáng tiếc tự nhiên không có giải giải ninh mưa tay nhỏ bé cơ hội như vậy.

"Lão sư không có việc gì....." Ninh mưa ngồi một hồi, dường như tinh thần tốt hơn nhiều, thờ dãi nói rằng: "Bệnh cũ."

Một trường phong ba ở Ninh lão sư xuất thần nhập hóa kỹ xảo dưới, rất nhanh tiêu tan thành mây khói.

Cạch cạch cạch!

Thanh thúy lại vang dội giày cao gót chạm đất tiếng truyền đến.

Vền vền nghe thanh âm, là có thể nghe được người là cái cường thế mà có muốn không chế nữ nhân.

Bên thao trường các nam sinh quay đầu lại, trong lúc nhất thời mục trừng khẩu ngốc, nhin không được dời nhãn thần, có chút nam sinh thậm chí len lén nuốt nước miếng.

Chậm rãi đi tới, là một vô cùng xinh đẹp yêu mỹ nữ nhân, vẻ tinh xảo trang điểm da mặt, màu xanh nhạt mị hoặc nhãn ảnh, diêm dúa môi đỏ mọng, màu đen thuận thẳng tóc dài. Hoa lệ lại thiếp thân hắc sắc sâu v Lộ lưng quần trang, lộ ra gần nửa hai ngọn núi cùng thật sâu khe rãnh. Màu đen đặc vẩy, chỉ là khó khăn lắm che khuất cái mông đầy đặn, làm cho thon dài hai đùi trắng nõn dưới ánh mặt trời càng thêm chói mắt, trên chân một đôi lửa đỏ giày cao gót chừng cao mười cm, đều là đoạt người nhãn cầu, như người mẫu thông thường đi bước kiêu mào, mông eo lấy một loại đặc thù vận luật bất động.

Nếu như nói ninh mưa là đoan trang ưu nhã điển phạm, vậy tới người nữ nhân này chính là đẹp đẽ mị hoặc cực hạn, làm cho nam nhân chứng kiến đầu tiên mất thì có chừng muốn đem bên ngoài ném lên giường chà đạp xung động.

Trần Dũng, Tường Minh như vậy tự nhận từng va chạm xã hội bụi hoa cao thủ cũng không nhin được ánh mắt hùng hực, trộm nuốt nước miếng.

Tuyệt thế vu vật!

Đây là tất cả mọi người tại chỗ cảm giác!

Hạ Huyền lại nhủ mảy, ánh mắt lạnh lùng trông coi chậm rãi đi tới nữ nhân, không chút nào nửa điểm tình dục, ngược lại là thật sâu kiêng kỵ.

Người nữ nhân này, chính là danh chấn Đông Nam Á, giết người như góc Black Widow - nhện góa phụ đen!

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Nữ nhân điên

Black Widow - nhện góa phụ đen rất nhiều nóng bỏng ánh mắt nóng bỏng nhìn soi mói không coi ai ra gì nhìn quanh một hồi, e lệ cười cười, lắc lắc câu hồn vòng eo tiếp tục đi về phía trước đi.

Tướng Minh, Trần Dũng đều nhìn ngây người, ánh mắt không biết nên đứng ở rung động hai ngọn núi vẫn là bắp đùi thon dài trên, hận không thể đem vốn cũng không nhiều quần áo và đồ dùng hàng ngày lột xuống, sau đó nghiêm khắc chà đạp cái này vu vật một phen, thấy kia vu vật hướng cạnh mình cười cười, hồn vía bay mất phần nửa.

"Vị tiểu thư này, có cái gì ta có thể giúp sao?!" Tướng Minh phục hồi tinh thần lại, bày ra tự nhận là nhất nộ cười tiêu sái ứng đi tới.

"Khanh khách....." Vu vật nữ nhân cười duyên vài tiếng, thanh âm ngọt ngào kiều nhu, như người thông thường có cảm dỗ ý tứ hàm xúc, trêu đùa đưa tay sờ một cái Tướng Minh mặt của, ôn nhu nói: "Đa tạ người, tiểu soái ca."

Thanh âm này, nam nhân nghe xong, nhin không được đầu khớp xương đều có chút mềm, nếu như đến rồi trên giường, lại hẳn là biết bao.....

Tướng Minh chỉ cảm thấy làn gió thơm đập vào mặt, trong lòng miên man bất định, sớm đem cái gì ninh mưa vớt ở một bên, nóng bỏng nói: "Tiểu thư có việc cứ việc nói, ở giang hải, không có ta làm không được sự tình."

Vu vật sáng lên mắt nhìn rồi Tướng Minh liếc mắt, gương mặt cảm kích.

Tướng Minh lòng hư vinh cực độ bành trướng.

"Ai....." Vu vật khẽ thở dài một tiếng, có chút ủy khuất nói xin lỗi: "Nhưng là, nam nhân ta quân tương đối nghiêm, sẽ đánh đoạn chân của ta."

Tướng Minh lòng thương tiếc nổi lên, nhin không được có chút tức giận, như vậy xinh đẹp quyến rũ nữ nhân, người nào sẽ cam lòng đánh?!

"Honey....." Vu vật không để ý tới nữa Tướng Minh, giang hai tay ra đánh về phía hạ Huyền, về mặt vui vẻ nói: "Nhân gia cứ tưởng người đã chết rồi!"

Vu vật vậy nữ nhân vẻ mặt hạnh phúc đánh về phía hạ Huyền, làm cho người chung quanh mở rộng tầm mắt.

Tướng Minh, Trần Dũng càng là suýt chút nữa đem tròng mắt trừng ra ngoài.

Nhưng là, làm người ta giật mình còn ở phía dưới.

Hạ Huyền sai ai ra trình diện nữ nhân kia nhào tới, dĩ nhiên thật nhanh né tránh, tùy ý vu vật một cái lão đảo ngã nhào trên đất.

"Làm sao vậy, Honey, người không cần ta nữa sao?!" Vu vật tựa hồ té không nhẹ, trên mặt đất lệ quang oán oán trông coi hạ Huyền, làm cho vô số nam nhân đều muốn tan nát cõi lòng.

Hạ Huyền nhưng thật giống như không chút nào lòng thương hương tiếc ngọc, lãnh đạm nói rằng: "Cần gì phải lệ châu tiểu thư, ngoạn cú liễu liền đứng lên đi, trên mặt đất có găng bản."

Ninh mưa nhìn về phía cô gái kia trong con mắt cũng không nhin được có chút đồ kị, nhìn hạ huyền nhất nhãn hỏi: "Hạ Huyền, đây là người bằng hữu?!"

"Bằng hữu....." Hạ Huyền thở dài, nói rằng: "Nói là cừu gia thích hợp hơn chút."

Cần gì phải lệ châu bò đây, quần áo mất trật tự cảnh xuân càng là nhiều lộ thêm vài phần, khinh miệt nhìn chung quanh một chút hùng hực ánh mắt, cũng không sửa sang một chút quần áo và đồ dùng hàng ngày, về mặt u oán nói rằng: "Honey, người chính là ác tâm như vậy."

Hạ Huyền cười nhạt hai tiếng.

Quyết?! Luận quyết ai có thể có thể so với trước mặt người nữ nhân này?!

Cần gì phải lệ châu ngoài ba mươi, kết thúc lại đây ba lần hôn, ba mặc cho trọng phu theo thứ tự là lập tức tới vận tải đường thủy đầu sỏ, tam giác vàng trùm buồn thuốc phiện cùng một vị Thái Lan tướng quân.

Đáng tiếc, sau khi kết hôn, cái này ba cái tựa hồ diêm phúc không cận ngư xoa nhân vật chưa từng sống quá một năm.

Hắc quả phụ tên hiệu, làm cho vô số nam nhân nghe mà biến sắc.

Cần gì phải lệ châu đối với hạ Huyền lãnh đạm lơ đãng, nhìn về phía hạ Huyền hỏi: "Honey, người biết ta tới tìm người là vì chuyện gì a !?!"

Hạ Huyền khẽ cười một tiếng, từ tốn nói: "Ta theo Hà gia không có ân oán gì, người tốt nhất đừng gây chuyện với ta."

"Người dọa ta rồi....." Cần gì phải lệ châu vẫn còn ở phần nhu nhược, nhìn ưu nhã nhìn mưa, thiêu thiêu mi mao nói: "Honey, người chính là vì người nữ nhân này, chỉ có không cần ta nữa sao?!"

Nhìn mưa sầm mặt lại.

Hạ Huyền hướng về phía nhìn mưa áy náy cười, hít và một hơi, ánh mắt càng phát ra lãnh đạm.

Cần gì phải lệ châu sắc mặt bị kiềm hãm, nhận thấy được hạ Huyền thật sự nổi giận, cũng thu hồi khinh bạc thái độ, khẽ cười một tiếng nói rằng: "Chuyện của chúng ta, thực sự phải ở chỗ này nói sao?!"

.....

.....

Thao trường bên cạnh vẫn phòng trong, cần gì phải lệ châu mềm giọng muốn nhờ một cái lần, liền dễ dàng mượn một gian sáng sửa phòng làm việc.

Hạ Huyền tùy ý tìm cái ghế ngồi xuống, hỏi: "Chuyện gì, bây giờ có thể nói."

Cần gì phải lệ châu đóng cửa lại, có chút tổn sức ngồi xuống hạ Huyền trước mặt trên bàn, vốn là ngăn ngoại hạng váy hướng về phía trước lui, lộ ra màu đen lồi ty nội khố, cười quyến rũ nói: "Nhân gia là tới giúp người, cũng không phải tới hại người, đừng lãnh đạm như vậy nha....."

Hạ Huyền liếc mắt một cái, dời nhãn thần.

Cần gì phải lệ châu tự nhiên không tin hạ Huyền sẽ bị chính mình dễ dàng mê hoặc, thờ dài, yếu ớt nói rằng: "Honey, kỳ thực ta có lỗi với người. Người giết ta mà bài bạc phụ thân tin tức, là ta tán....."

Hạ Huyền cũng không ngoài ý, lạnh nhạt hỏi: "Lý do?!"

"Ai....." Cần gì phải lệ châu nắm lên trên bàn bút, ở trắng noãn trên cánh tay của qua quýt vẽ, trong miệng nói rằng: "Honey người cũng biết, Hà gia lão quỷ chết, Hà gia liền phải là của ta rồi! Đáng tiếc ta mấy cái ma quỷ ca ca đều không đồng ý, vừa may ta nghe nói Honey người đến giang hải rồi, liền động linh cơ một cái, nói là Honey người giết chết lão quỷ, sau đó đại gia ước định, người nào có thể giết người cho lão quỷ báo thù, người đó liền kế thừa vân đỉnh tập đoàn....."

Hạ Huyền chợt gạt đầu, tò mò hỏi: "Phụ thân người, rốt cuộc là chết như thế nào."

"Nhân gia nói, Honey, người cũng không nên mắng ta....." Cần gì phải lệ châu vẽ mặt khiếp ý, nhỏ giọng nói rằng: "Là ta giết....."

Hạ Huyền nhìn không được dời về phía sau một chút cái ghế, rời xa nữ nhân trước mặt vài phần.

Trước đây cần gì phải lệ châu có thể trước sau ba lần tự tay giết chết trọng phụ của mình, hiện tại giết cha của mình, tựa hồ cũng không tính là quá ngoài ý muốn.

"Nói như vậy, người là tới giết ta?" Hạ Huyền trông coi cần gì phải lệ châu, tùy ý hỏi.

"Dĩ nhiên không phải!" Cần gì phải lệ châu ở trên cánh tay mình vẽ một con khiến người ta xúc mục kinh tâm hắc sắc Chi Chu, thoả mãn gạt đầu, nói rằng: "Tương phản, ta là tới giúp người."

Hạ Huyền cười khẽ hai tiếng, nhìn chung quanh, suy nghĩ có phải hay không hiện tại đang xuất thủ giết chết người nữ nhân điên này.

Cần gì phải lệ châu tựa hồ không có nhận thấy được nguy hiểm của mình, tiếp tục nói: "Hiện tại, ta mấy cái ngu ngốc ca ca đều đang tới rồi giang hải giết người. Đến lúc đó, chỉ cần người ta liên thủ, giết bọn họ dễ dàng. Sau đó, vân đỉnh tập đoàn, ta phân người một thành công ty cổ phần làm nhận. Honey người ở đây giang hải ngâm nước nữ nhân đại khái cũng rất rảnh rồi, còn không bằng bớt thời giờ kiếm ít tiền lẻ đâu....."

Vân đỉnh tập đoàn một thành công ty cổ phần, chỉ là tiền tiêu vật?!

Cái này nữ nhân điên thật là khẩu khí thật là lớn.

Cần gì phải lệ châu đột nhiên tự tay ngăn chặn hạ Huyền miệng, khẽ gạt đầu một cái nói: "Suy nghĩ một chút nữa, không muốn nhanh như vậy cự tuyệt nhân gia nha. Honey người thông minh nhất, coi như hiện tại giết ta, đối với người có thể có chỗ tốt gì? Ngược lại thì tiện nghi ta mấy tên khốn kiếp kia ca ca. Chờ người ta liên thủ giải quyết rồi nguy cơ trước mắt, nhân gia tùy người làm sao xử phạt....."

Hạ Huyền trông coi xấu hổ mang khiếp cần gì phải lệ châu, cũng bắt vì sở động.

Nữ nhân này lời mặc dù không thể tin, cũng không tiện ở Giang Hải đại học động thủ giết người.

"Người đi đi, thừa dịp ta hiện tại tâm tình tốt." Hạ Huyền tự tay đẩy ra cần gì phải lệ châu tay, đứng dậy nói rằng: "Ta đối với vân đỉnh tập đoàn không có hứng thú gì, người cũng tốt, người những ngu ngốc kia ca ca cũng tốt, tốt nhất đều đừng gây chuyện với ta."

Cần gì phải lê châu bỏ rơi giày cao gót, ôm đầu gối tọa ở trên bàn làm việc, trông coi hạ Huyền bóng lưng nói rằng: "Thân ái kia người cũng nên cẩn thận, ta mấy cái ngu ngốc ca ca làm việc không kiêng nể gì cả, bây giờ lại giết đồ mất rồi, có thể là chuyện gì đều làm được....."

Hạ Huyền sầm mặt lại, bỗng nhiên hộ thân bóp cần gì phải lê châu cổ đưa nằng vổ ở trên bàn, nắm lên trên bàn bút máy đâm về phía cần gì phải lê châu mắt.

Thình thịch!

Cửa bị mở ra.

Tô Vũ Nhu, nhìn mưa đứng ở cửa, chứng kiến trong phòng tình hình, cùng hô lên: "Hạ Huyền, người đang làm gì?!"

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Học một môn ngoại ngữ rất trọng yếu

.....

Hạ Huyền buông ra cần gì phải lê châu, chậm rãi đứng dậy, thuận thế thu hồi trong tay bút máy.

Cần gì phải lê châu tựa hồ không thèm để ý chút nào vừa mới chính mình tại Quý Môn quan đi một lần, từ bàn thượng xuống tới, chân trần đứng ở trên sàn nhà, mạn điều tư lý sửa sang lại chính mình xốc xếch y phục che khuất tiết lộ ra ngoài cảnh xuân, chứng kiến trong treo lạnh lùng Tô Vũ Nhu cũng không nhận được có chút kinh diễm.

Tô Vũ Nhu đích mỹ lệ, là sạch sẽ mà trong suốt, là xinh đẹp dung mạo cùng khí chất thoát tục hài hòa thống nhất.

Cần gì phải lê châu đích mỹ lệ, là mỹ hoặc mà diễm dúa, nhìn một cái, mọi người chú ý là nằng bại lộ quần áo cùng cảm đồ cử chỉ.

Mấu chốt hơn là, Tô Vũ Nhu đích mỹ lệ vẫn chưa có hoàn toàn nở rộ, cần gì phải lê châu đích mỹ lệ lại đã định trước sắp héo tàn.

Nhìn mưa chứng kiến cần gì phải lê châu bản năng cảm giác có chút khó chịu, chứng kiến hạ Huyền cùng cần gì phải lê châu thần thần bí bí vào ký túc xá, muốn truy đi lên xem một chút đến tột cùng lại chợt dạn, quý thần xui khiến đánh Tô Vũ Nhu điện thoại của.

Tô Vũ Nhu đều nhanh đối với hạ Huyền thông đồng nữ nhân xinh đẹp tốc độ chết lặng, nhưng khi nhìn đến trước mắt một màn này vẫn là không nhận được kinh ngạc đến ngây người.

Nữ nhân này quần áo mất trật tự..... Vừa mới hạ Huyền lại đặt ở cái này trên người nữ nhân..... Hai người kia sẽ không phải là sắc đảm ngập trời ở chỗ này.....

Hạ Huyền hiện tại chỉ có thể thần phục cần gì phải lê châu thâm trầm tâm cơ, thờ dài đối với Tô Vũ Nhu nói rằng: "Về sau lại giải thích với người....."

Tô Vũ Nhu muốn nói cái gì, rốt cục vẫn phải nhận xuống, chỉ là gật đầu ừ một tiếng.

"Tiểu muội muội thật xinh đẹp a....." Cần gì phải lê châu trông coi Tô Vũ Nhu, đem giày cao gót xách trong tay, thờ dài nói rằng: "Khó trách hẳn chương mất ta đâu, thì ra lòng có tương ứng nữa à....."

Tô Vũ Nhu sắc mặt như trước rất nhạt, không nói gì.

Cần gì phải lê châu tự nhiên nhận thấy được người ở chỗ này đều đối với mình không thích, cười cười cũng không có để ý, ở Tô Vũ Nhu, nhìn mưa không gì sánh được kinh ngạc nhìn soi mói, đột nhiên xoay người lại ôm lấy hạ Huyền, nặng nề hôn vài cái, cười duyên hai tiếng đi ra phía ngoài, đi tới Tô Vũ Nhu bên người, ánh mắt kỳ quái nói: "Tiểu muội muội, trên đời này ta như vậy nữ nhân xấu rất nhiều, nam nhân tốt rất ít, người có thể phải biết quý trọng yêu....."

.....

.....

Cần gì phải lê châu mang theo giày cao gót cưỡi đi ra ngoài, không thèm để ý chút nào đi chân trần đi ở bị chiếu nóng bỏng đá phiến đường, điên điên khùng khùng đáng ghét, làm cho vô số người vây xem nghị luận.

Mãi cho đến cửa trường học, ở bảy tám cái đại hán dưới sự bảo vệ lên một chiếc hắc sắc xe sang trọng.

Khoa trương xe chống đạn đội rất nhanh đi xa, làm cho cho phép chuẩn bị thêm đến gần người mục trường khẩu ngốc.

Ninh mưa kiến thức rất nhiều cảnh tượng hoành tráng, chứng kiến tình hình này cũng không nhịn được hỏi: "Nàng đến cùng người nào?!"

Hạ Huyền suy nghĩ một chút, giải thích: "Vân đình tập đoàn Hà gia Thất tiểu thư, Thái Lan thượng nghị viện nghị viên....."

"A....." Ninh mưa nhìn không được thờ nhẹ một tiếng, thực sự không nghĩ tới nữ nhân kia còn có như vậy địa vị.

Hạ Huyền cười cười, thầm nghĩ, đây chỉ là nàng rất nhiều thân phận trung không phải quá rõ ràng mà thôi, so sánh như nào lệ châu vẫn là vân đình sông bạc chủ nhân, tam giác vàng nữ nhân độc vương.....

Tô Vũ Nhu trầm mặc một hồi, trông coi hạ Huyền hỏi: "Nàng tới tìm người làm cái gì?!"

Hạ Huyền nhíu mày một lát, uyển chuyển giải thích: "Nói là đi cầu ta giúp một tay cũng được, nói là tới tìm ta phiền toái đã cùng..... Nói chung, rất phức tạp, nói ba xạo không nói rõ ràng....."

"Ah....." Tô Vũ Nhu gật đầu, không có hỏi tiếp, cúi đầu như có điều suy nghĩ.

Hạ Huyền, Tô Vũ Nhu, ninh mưa ba người đều trầm mặc đi ra ngoài.

"Vây các người nói, lão sư đi trước." Ninh mưa tâm tình phức tạp, rất nhanh vẫy tay từ biệt.

"Ninh lão sư....." Hạ hoang tưởng bắt đầu cần gì phải lê châu lời nói, lên tiếng gọi lại ninh mưa.

"Ân?!" Ninh mưa ngoe đầu, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

Hạ Huyền cười khẽ một cái, uyển chuyển nhắc nhở: "Gần nhất giang hải có thể sẽ rất không bình tĩnh, người không cần đi quá muộn, tốt nhất làm cho trong nhà tiếp một chút."

Ninh mưa trong lòng âm áp, cười gật đầu bằng lòng.

Tô Vũ Nhu trông coi ninh mưa bóng lưng, trong lòng có vô số nghi vấn, lại không biết nên làm sao mở miệng.

"Còn người nữa....." Hạ Huyền quay đầu trông coi Tô Vũ Nhu, nhẹ giọng nói: "Bắt đầu từ ngày mai, buổi chiều sau khi tan học, hoặc là đi theo chỗ của ta ở, hoặc là ta đưa người về nhà."

Tô Vũ Nhu trong đầu lập tức thoáng hiện "Ồ chung" Hai chữ, tức giận nói: "Dựa vào cái gì?! Ta không cần người lo!"

"Ít nói nhảm!" Hạ Huyền đè lại Tô Vũ Nhu bả vai, nhìn chăm chăm ánh mắt của nàng, giọng nói cường ngạnh nói rằng: "Hoặc là a, hoặc là b, người chỉ có quyền lựa chọn, không có quyền phủ quyết, hiểu chưa?!"

Tô Vũ Nhu rõ ràng bị hạ Huyền bá đạo giọng nói kinh hãi, đối cùng hạ Huyền nhìn nhau một phút đồng hồ sau rốt cục thua trận, gật đầu nhỏ giọng nói rằng: "Đã biết..... Để làm chi dữ dội như vậy a....."

.....

.....

Hạ Huyền nói ba xạo giải quyết Tô Vũ Nhu, nhưng không biết làm cho cách đó không xa Trần Dũng, Tường Minh đã trong cơn giận dữ.

Đầu tiên là ninh mưa..... Sau đó là cái kia ngoại quốc vưu vật..... Bây giờ là Tô Vũ Nhu.....

Tên hỗn đản này là chuẩn bị chân đạp ba cái thuyền sao?!

"Một hồi gọi người của người hạ thủ trọng chú! Chỉ cần bắt tử, bót cảnh sát ta sẽ chào hỏi." Tường Minh lúc đầu chỉ là xem hạ Huyền không vừa mắt, bây giờ đều hận không thể đâm chết hắn.

Trần Dũng nghiêm khắc gật đầu, móc điện thoại ra nói: "Ta lập tức an bài."

.....

.....

Trương phong nay đêm 30 năm tuổi, thân thể đang đứng ở đỉnh phong, vết đao liếm máu gần mười năm, chiến lực tuyệt đối cường hãn, là Trần gia vương bài tay chân một trong.

Nếu như nói Trương tử cường là Trần gia nuôi ở ngoài sáng chó dữ, Trương phong chính là Trần gia thả từ một nơi bí mật gần đó đao!

Trương phong hơi không kiên nhẫn, người như chính mình, lại muốn xuất thủ khi dễ một đệ tử, thực sự là càng hỗn càng đi trở về.

Chỉ là, tiểu tử kia đầu tiên là đánh Trần cường, bây giờ lại cùng Trần Dũng phát sinh mâu thuẫn. Hai cái cậu ấm xin, Trương phong cũng không thể không ra tay rồi.

"Ân?!" Trương phong chứng kiến đám đầu đi tới một người, móc ra một tấm hình nhìn, gật đầu nói: "Chính là người rồi!"

.....

.....

Câu thường nói, cường long không phải áp bọn rắn độc, cần gì phải gia huynh muội hùng hổ tới rồi giang hải báo thù, hạ Huyền lại cũng không trở thành sợ.

Không nói đến bọn họ lẫn nhau giữa tính toán, đã nói giang hải bát cảnh sát, cũng không khả năng mất mở trùng trùng xem của bọn hắn muốn làm gì thì làm.

Hạ Huyền ra trường, đang suy nghĩ đối sách, mới vừa mới vừa đi tới một cái yên lặng lộ khẩu, bỗng nhiên ngừng đầu.

Tôi nhanh như vậy?!

Trương phong nhận đúng hạ Huyền, vừa muốn tiến lên, rồi lại dừng bước.

Lộ khẩu lại xuất hiện khác nhất hòa nhân.

Ba cái hắc y gây gò thấp bé người cũng đã đi tới, cảnh giác nhìn hung hãn Trương phong liếc mắt, dùng tiếng Thái hỏi hạ Huyền: "Người chính là huyết nguyệt người sao? Là thủ hạ của người sao?!"

Hạ Huyền cũng không trả lời, cũng dùng tiếng Thái hỏi: "Các người là Hà gia phái tới người?"

Trương phong sai ai ra trình diện hạ Huyền cùng ba người kia dùng chính mình nghe không hiểu ngôn ngữ nói gì đó, ba người kia nhìn về phía mình nhân thần đều tràn đầy địch ý, khinh thường cười lạnh nói: "Làm sao? Đây chính là người tìm giúp đỡ sao?! Hanh, đặc tội Trần gia, tìm loại rác rưởi này mặt hàng có thể không bảo vệ được người!"

Ba cái kia Hà gia tay chân đồng dạng nghe không hiểu Trương phong lời nói, lại có thể cảm giác được Trương phong chẳng đáng cùng địch ý, nhất thời cũng đem Trương phong cũng coi là địch nhân.

Hạ Huyền hiểu được, nhất thời cảm giác buồn cười.

Cái này hai nhóm người thật biết điều, đều cho rằng đối phương là hộ vệ của mình.

Trương phong cảm giác ba cái ngoại quốc lão ngược lại có chút điều luyện ý tứ, cười lạnh một tiếng nói rằng: "Lão tử trước giải quyết rồi cái này ba cái kia rác rưởi, lại phế người một chân!"

Nói xong, Trương phong hét lớn một tiếng, từ trên người lấy ra một bả dài một thước đoan đao, chém về phía ba cái Thái Lan lão!

Thái Lan lão cũng không cam chịu tỏ ra yếu kém ngênh liểu thượng khứ, đầu gối, khuỷu tay, quyền, chân, đều biến thành hung hãn vũ khí giết người.

Thái quyền hung hãn khát máu, Trương phong có đao nơi tay, ba cái đánh một cái, lẫn nhau kiêng kỵ, trong lúc nhất thời dĩ nhiên đánh không sai biệt lắm.

Phốc!

Trương phong một đao chém xuống, ở một cái Thái Lan lão ngực vẽ ra một đao thật dài vết thương, tiên huyết vẩy ra.

Hạ Huyền ngồi xổm góc nhà, nhếch nhếch miệng, thấy nóng nhiệt.

Thành thực!

Thái Lan lão một cái lên gối, đem Trương phong cả người đung bay ra thật là xa.

Hạ Huyền đứng lên, che bụng mắt con người, vừa lớn tiếng vỗ tay tán thưởng.

Thái Lan lão bị phé một cái, Trương phong cũng bị thương không nhẹ.

Chỉ là, song phương đều đã đánh nhau thật tình, không có khả năng thu tay lại rồi.

Một cái khác Thái Lan lão làm thật hung hãn, liều mạng bị đâm một đao, một cái hoành khử tay, Trương phong trên mặt của nhát thò mở đóa huyết hoa.

Người cuối cùng Thái Lan lão nổi giận gầm lên một tiếng, mắt đỏ ngầu ngăn chặn Trương phong một trận Mãnh quyền, xem tư thế chuẩn bị ngạnh sinh sinh đánh chết Trương phong.

Phốc!

Nhất thanh muện hưởng!

Trương phong không hổ là Trần gia vương bài, dùng hết một điểm cuối cùng khí lực, một đao đâm vào rồi Thái Lan lão bên hông.

Trước sau bất quá ba phút, Trương phong, ba cái Thái Lan cao thủ đều hấp hối, nằm ở trên mặt đất.

"Ngôn ngữ không thông đưa tới hiểu lầm a!" Hạ Huyền đứng lên, thờ dài cảm khái nói: "Bài học kinh nghiệm xương máu nói cho chúng ta biết, học một môn ngoại ngữ, là trọng yếu cỡ nào a!"

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Tin nhắn ngắn ve vãn

Giang Hải đại học bên ngoài huyết án rung động toàn bộ giang hải.

Nguyên bản, cần gì phải gia huynh muội hùng hổ tới giang hải trả thù, đã làm cho giang hải cuộn cuộn sóng ngầm, bây giờ Trần gia lại không giải thích được cuốn vào trong đó, càng làm cho sự tình trở nên quỷ dị.

Trương phong sau khi chết, Trần gia gia chủ Trần cương liệt giận dữ.

Đầu tiên là Trương tử cường, hôm nay là Trương phong..... Trần gia không phải phát hỏa, thật coi giang hải một trong tứ đại gia tộc là nói đùa sao?!

Thật tốt, bất kể người lai lịch ra sao, Trần gia phụng bồi tới cùng!

Người nhà họ Hà là mãnh long quá giang, bây giờ lại là cướp đoạt quyền thừa kế thời khắc mấu chốt, tự nhiên cũng không khả năng tỏ ra yếu kém.

Hà gia, Trần gia đánh đập tàn nhẫn, sang sông Long, bọn rấn độc thực lực lực lượng ngang nhau, cuối cùng đều đánh nhau thật tình, cũng không kịp truy cứu song phương ban đầu bạo phát xung đột nguyên nhân.

Hạ Huyền chứng kiến tình huống như vậy, chỉ có thể cười ha ha ba tiếng, cũng vui vẻ ở vừa xem cuộc vui.

.....

.....

Bên ngoài đánh cho trời đen kịt, Giang Hải đại học vẫn một mảnh bình tĩnh.

Hạ Huyền thoải mái ghé vào trên bàn, mị mắt thấy phía ngoài thái dương, hưởng thụ khó được an tĩnh.

Trong phòng học đang khí thế ngất trời thảo luận "Xã hội đen bắn nhau" Các loại đề.

Hạ Huyền cảm thấy tay máy móc rung động, lấy ra nhìn một chút, nhìn không được bật cười.

Là Tô chi Lan gọi tới tin nhắn ngắn.

Mấy ngày gần đây bên ngoài rất loạn, hạ Huyền thỉnh thoảng gọi nhắn tin quan tâm một cái, làm cho Tô chi Lan thụ sủng nhược kinh.

Từ từ biến thành Tô chi Lan mỗi ngày đều đúng hạn hội báo tình huống của mình, nói đều là chút vụn vặt lại chuyện nhàm chán, tỷ như nào đó bệnh nhân xuất viện, chính mình rất vui vẻ, đi dạo phố mua quần áo mới, Về đến nhà lại hoài nghi có phải hay không mua đắt..... Lại lo lắng hạ Huyền biết phiền, liền thận trọng không chế được tin nhắn ngắn số lượng.....

Hạ Huyền cười cười, trở về cái tin nhắn ngắn, làm cho Tô chi Lan ăn mặc quần áo mới tự quay một tấm, chính mình tốt hỗ trợ giám định một cái.

Không đến một phút đồng hồ, hạ Huyền nhận được Tô chi Lan tự quay.

Trong hình, Tô chi Lan mặc một bộ hồng nhạt thiếp thân nhỏ nhỏ mềm mại lộ vai nửa tay áo, lộ ra mượt mà vai cùng eo thon chi, vì vì trước cúi người, vừa may lộ ra tinh xảo xương quai xanh cùng trắng nõn rãnh giữa hai vú, gọi cảm mà xinh đẹp.

Hạ Huyền khen ngợi vài câu, làm cho Tô chi Lan tiếp tục mặc thử tự quay.

Lần này các loại thời gian dài rất nhiều, hạ Huyền mở ra xem, ngắm người, nhìn không được nuốt nước miếng.

Lần này Tô chi Lan vỗ nửa người dưới, chỉ mặc lưới đánh cá vớ đen cùng với..... Hắc sắc lòi ty quần lót nhỏ.....

Hạ Huyền nhịp tim nhanh mấy nhịp, cái này xem tới được sờ không được tin nhắn ngắn ve vãn, thực sự là ghê rợn hợp nam nhân âm u thô bỉ tâm lý.

Tô chi Lan lại phát tới tin nhắn ngắn, dư thừa giải thích: "Lần này chỉ mua rồi ba cái....."

Hạ Huyền không nhìn được nghĩ, lần sau mua quần áo nói, có phải hay không còn có thể tự quay cho mình xem, tỷ như gọi cảm đồng phục y tá các loại.....

"Đang nhìn cái gì?!" Nhìn mưa từ phía sau thăm dò nhìn thoáng qua, ngần ngại, nhìn không được đỏ mặt mắng: "Khi đi học xem loại này hình ảnh, người thực sự là....."

Hạ Huyền vội vã cắt điện thoại di động, cười gượng hai tiếng, vô lực giải thích: "Nhìn lão sư, không phải như người nghĩ....."

.....

.....

Mãi cho đến tan học thời điểm, nhìn mưa chưa từng nhìn hạ Huyền nhất nhãn, trực tiếp đi nhanh ly khai.

Hạ Huyền cũng đã quen rồi, phản đang danh tiếng của mình vốn là không tốt lắm.

Bạn học cùng lớp bắt đầu kết bạn đi ra ngoài.

Trần Dũng cùng Trương Minh kẻ vai đi ra phía ngoài, đều liếc hạ Huyền nhất nhãn.

Gần nhất giang hải không bình tĩnh, hai vị này công tử ca cũng rất là biết điều.

Trần Dũng sẽ không nghĩ tới, Hà gia cùng Trần gia phổ đột nhiên mỗi dẫn hỏa, là hạ Huyền cái này "Tiểu nhân vật". Bây giờ Trần gia cùng Hà gia đánh ngang tay, tự nhiên làm cho Trần gia tiểu thiếu gia sinh ra cao cao tại thượng, bao quát chúng sinh cảm giác về sự ưu việt.

Hạ Huyền đứng ở phía ngoài cửa trường chơi điện thoại di động, các loại Tô Vũ Nhu đi ra.

Gần nhất mấy ngày này, Tô Vũ Nhu mỗi ngày đều cùng hạ Huyền cùng nhau đến giáo, cùng rồi đi, làm cho vô số người mở rộng tầm mắt.

Trong đó, Trần Dũng tự nhiên là nhất cảm tức một cái.

"Tên tiểu tử khôn kiếp này." Trần Dũng ngồi ở trong xe trông coi hạ Huyền, cắn răng nghiến lợi nói: "Nếu không phải là gần nhất nhà ta thực sự quá không ra nhân thù, nhất định khiến tiểu tử này đẹp!"

Trương Minh quan sát rất nhiều ngày, mơ hồ nhận thấy được nhìn mưa đối với hạ Huyền thái độ thực sự rất không bình thường, tựa hồ sớm nhận biết, trong lòng cũng khó chịu, cau mày nói: "Ta còn tưởng rằng nhà các người sẽ cùng Hà gia thành bằng hữu đâu, làm sao đánh nhau."

"Hà gia người, vì đoạt quyền kế thừa đều sắp điên rồi." Trần Dũng hiển nhiên biết chút ít sự tình, thay một bộ giọng buồn lòng nói rằng: "Bất quá lập tức phải dừng tay. Ngày kia, Trữ gia ở giang hải đại tửu điểm thiết yến, ở giữa điều đình."

Tường Minh như có điều suy nghĩ, nhân tình sáng lên nói rằng: "Tô Vũ Nhu không phải chuyên tâm muốn phục hưng Tô thị tập đoàn sao? Ngươi có thể đứng ra mời. Nói vậy Tô Vũ Nhu cũng minh bạch, được mời tham gia Trữ gia tiệc rượu, đối với Tô gia ý vị như thế nào. Như vậy tuyệt hảo đích cơ hội, nàng cũng không thể từ chối cự tuyệt a !?! Trải qua chuyện này, có thể Tô Vũ Nhu là có thể minh bạch, hạ Huyền cùng ngươi, đến cùng ai mới là có thể cho Tô gia, có thể cho nàng trợ giúp người....."

Trần Dũng chợt gạt đầu, nhìn không được bật cười.

Tường Minh trông coi hạ Huyền, Tô Vũ Nhu cùng cười một xe đi xa bóng lưng, vỗ vỗ Trần Dũng bả vai, vừa cười vừa nói: "Chuyện này không nên gấp. Tô Dung là Tô Vũ Nhu đường muội, ngày mai ngươi để cho nàng đi thăm dò một chút Tô Vũ Nhu ý, sau đó lại kiến cơ hành sự."

.....

.....

Tô Dung nghe Trần Dũng nói xong, đáp ứng một tiếng .

Ngày thứ hai, Tô Dung, Trần Dũng, Tường Minh ba người vô cùng thuận lợi "Xảo ngộ" Rồi Tô Vũ Nhu.

"Đường tỷ....." Tô Dung khoe miệng mỉm cười, tự tiểu phi tiểu trông coi Tô Vũ Nhu.

Tô Vũ Nhu đối với cô em họ này không có cảm tình gì, gạt đầu thân nhiên nói: "Tô Dung, tìm ta có việc sao?!"

"Không có chuyện thì không thể tìm đến tỷ tỷ chơi sao?!" Tô Dung tiến lên thân thiết khoác ở Tô Vũ Nhu cánh tay, nhìn Trần Dũng liếc mắt, vừa cười vừa nói: "Tỷ tỷ vẫn nỗ lực, muốn một lần nữa chấn hưng Tô thị tập đoàn, ta nhưng là vẫn rất kính nể. Hiện tại, có một đôi với tỷ tỷ rất có ích lợi cơ hội, ta liền vội vàng qua đây nói cho tỷ tỷ."

"Ah, cơ hội gì?" Tô Vũ Nhu biểu tình vẫn nhàn nhạt.

"Hậu thiên, giang hải đại tửu điểm có một tiệc rượu, giang hải các giới nhân vật nổi tiếng đều sẽ đi, thậm chí hải ngoại hòa bình kinh một vài đại nhân vật cũng sẽ đi cổ động. Nếu như tỷ tỷ muốn chấn hưng Tô thị tập đoàn, rượu như vậy biết liền không thể bỏ qua." Tô Dung trong lòng cười lạnh một tiếng, cố ý giả vờ hồ đồ hỏi: "Đến lúc đó ta theo lấy ba ba đi, tỷ tỷ ngươi được thỉnh mời rồi sao?!"

Tô Vũ Nhu biểu tình buồn bã, Tô gia rốt cuộc là suy sụp, rượu như vậy biết, đã rất khó có tư cách tham dự.

"Tỷ tỷ không có được thỉnh mời cũng không có chuyện gì." Tô Dung làm bộ hào tâm thoải mái, như không có chuyện gì xảy ra nói rằng: "Trần Dũng đồng học trong nhà, là lần này tửu hội một trong những nhân vật chính, hẳn có thể mang ngươi đi vào....."

Tô Vũ Nhu biểu tình lạnh lẽo, mặc dù biết cơ hội như vậy không nhiều lắm, lại cũng không có thể cầu Trần gia người hỗ trợ.

"Học tỷ không cần khách khí....." Trần Dũng tiến lên một bước, lộ ra tự nhận tiêu sái nụ cười ưu nhã, vừa cười vừa nói: "Lần này tiệc rượu, quy mô rất lớn, thiệp mời rất khó thu vào tay. Nhưng mà, học tỷ có thể làm ta bạn gái....."

"Thực sự rất khó thu vào tay sao?!" Hạ Huyền từ phía sau đi tới, vẻ mặt không thèm để ý thoải mái Tô Vũ Nhu nói: "Thiệp mời mà thôi, không có gì lớn."

"Ha ha..... Không có gì lớn?!" Trần Dũng nhìn không được cười lạnh, hướng về phía hạ Huyền lắc đầu, cao thâm khó lường nói: "Theo như ngươi nói, ngươi cũng không hiểu được."

Tô Dung làm bộ hào tâm giải thích: "Hạ đồng học ngươi thực sự làm trò cười rồi. Ba ba ta là bình Kinh Phó thị trưởng, cũng vền vẹn lấy được hai tờ mà thôi."

"Đúng vậy đúng vậy....." Tường Minh cũng không nhìn được lửa cháy đổ thêm dầu, nhìn chung quanh, cười lớn tiếng nói: "Ngày hôm trước, có một giá trị con người hơn trăm triệu người bên ngoài, không làm rõ được tình huống, cũng cùng hạ đồng học giống nhau, cảm thấy chẳng có gì ghê gớm, tuyên bố mười triệu mua một tấm thiệp mời, thành giang hải sốt dẻo nhất chê cười, cùng ngày liền hồi lưu lưu đi, lại không dám ở giang hải xuất hiện....."

"A..... Thật sao?!" Hạ Huyền gãi gãi đầu, vẻ mặt hồi hận nói: "Vừa mới có mấy người hỏi ta có muốn hay không cái này tửu hội thiệp mời, ta không muốn. Sớm biết ta sẽ mất tở, bán làm sinh hoạt phí cũng tốt a!"

Tường Minh, Trần Dũng, Tô Dung ba người ngẩn ngơ, đột nhiên bạo nổ cười rộ lên.

"Thực sự là khoác lác không phải đã thảo cảo....."

"Loại này mạnh miệng, ngươi cũng thật không ngại nói....."

"Đừng mất mặt có được hay không..... Thực sự là cười chết ta rồi....."

.....

"Các người làm sao lại không tin đâu?!" Hạ Huyền cầm cầm Tô Vũ Nhu tay nhỏ bé, ý bảo nàng yên tâm, lấy điện thoại di động ra gọi mấy điện thoại, giống như lấy chồng mượn năm khối tiền giống nhau không nhận được nói: "Cho ta tiền mấy tờ qua đây..... Trên tay người có mấy tờ..... Ít như vậy?! Chỉ có ba tấm?..... Tính toán một chút, góp từ đưa tới a !....."

Tường Minh, Trần Dũng cái bụng đều nhanh cười phá, khoanh tay đứng ở nơi đó, chờ đấy xem hạ Huyền kết thúc như thế nào.

Tô Dung cũng cười có chút lạnh, đối với Tô Vũ Nhu nói rằng: "Tỷ tỷ..... Người như thế, trừ miệng lợi hại, thực tế không có bản lĩnh gì, người về sau tốt nhất cách xa nàng chút....."

Mấy phút sau, một vị trẻ tuổi lão sư thờ hớn hên đã chạy tới, đưa cho hạ huyền nhất giấy gấp thiệp mời, giải thích: "Hạ Huyền đồng học đúng vậy?! Nơi đây tổng cộng ba tấm, Không lão hiệu trưởng để cho ta cho người đưa tới....."

Hạ Huyền vội vã cảm ơn, cười đem thiệp mời ném cho Tô Vũ Nhu, giấu lại lại quát ra một tấm, kín đáo đưa cho tên kia lão sư trẻ tuổi, cảm kích nói: "Khổ cực lão sư, hậu thiên giảng hải đại từ điểm, miễn phí xa hoa bữa tiệc lớn quán cú..... Không cần cảm tạ không cần cảm tạ..... Hai người chúng ta, hai tờ là đủ rồi..... Lão sư tái kiến, nhất định phải đi hắc....."

Tường Minh, Trần Dũng chứng kiến hạ Huyền không chỉ có thực sự lấy được thiệp mời, còn thuận tay đưa đi một tấm, sắc mặt có chút cứng ngắc.

Tiếp lấy, một cái khí chất bén nhọn đen gầy nữ hài đã đi tới, từ trên người móc ra cân nhắc tấm thiệp mời đưa cho hạ Huyền, dùng lập tức tới ngữ nói mấy câu gì, xoay người rời đi.

Hạ Huyền thuận tay phiến liễu phiến, cau mày nói: "Thật nhỏ mọn, mới đưa tới năm cái....."

Nói xong, lại thuận tay kín đáo đưa cho Tô Vũ Nhu.

Tô Dung, Tường Minh, Trần Dũng hai mặt nhìn nhau, xem đáng đáp thiệp mời cũng là thật a, sao bây giờ cùng rau cải trắng giống nhau giá rẻ rồi?!

Dưới lầu truyền đến tiếng xe thanh âm, một cái tuổi trẻ cảnh sát hấp tấp chạy tới, trong tay ôm một xấp thiệp mời, đưa cho hạ Huyền giải thích: "Tần đội trưởng để cho ta đưa tới....."

Tô Dung, Tường Minh, Trần Dũng ba người nhìn không được sắc mặt đại biến, cái này Tần đội trưởng là thần thánh phương nào, vừa ra tay chính là hai chữ số thiệp mời!

Tô Vũ Nhu có chút cật lực đang cảm thật dày một chồng thiệp mời, nhìn Tô Dung ba người liếc mắt, sáng trông suốt con mắt nhìn chăm chăm hạ Huyền.

Hạ Huyền hướng về phía Tô Vũ Nhu cười cười.

Giữa lúc Tô Dung ba người khiếp sợ đến chết lặng thời điểm, nình mưa đạp giày cao gót đã đi tới, nhìn mấy người tại chỗ, hướng về phía Tô Vũ Nhu cười cười, có chút kỳ quái hỏi hạ Huyền nói: "Người muốn nhiều như vậy thiệp mời để làm chi?"

Tô Dung, Tường Minh, Trần Dũng trông coi nình mưa trong tay cổ cổ nang nang xách tay lớn, đều nhanh muốn qua đời.

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Mở màn múa

Giang hải đại từ điểm, ngọn đèn rực rỡ, xe sang trọng tập hợp.

Giang hải đệ nhất gia tộc Trữ gia làm chủ từ thiện tiệc rượu, làm cho rất nhiều nhân vật nổi tiếng xưa như xưa vịt.

Tham gia tiệc rượu, không chỉ là thân phận địa vị tượng trưng, cũng có thể nhân cơ hội mở rộng mạng giao thiệp. Nếu là có thể cùng Trữ gia cài đặt quan hệ, sẽ làm rất nhiều người nằm mơ đều phải cười tỉnh.

Kỳ thực rất nhiều người đều hiểu, tối nay tiệc rượu, từ thiện chỉ là một ngụy trang, chân chính chủ đề là điều đình.

Trần gia, Hà gia đánh mặc danh kỳ diệu, khí thế ngất trời, làm cho rất nhiều người ăn no thỏa mãn, vô cùng thích ý xem chớ cần chớ, cũng để cho rất nhiều người cảm thấy cảm xúc, tỷ như giang hải bát cảnh sát.

Yến hội trong đại sảnh, chư vị thân sĩ cử rượu tâm tình, phu nhân danh viện làm đẹp trong đó, bầu không khí nhiệt liệt mà không huyên náo.

Tường Minh, Trần Dũng gia thế bất phàm, là trong tiệc rượu làm người ta chú mục chính là tồn tại.

"Tiểu tử kia làm sao còn chưa tới?!" Trần Dũng hơi không kiên nhẫn, tự tay kéo kéo cà- vạt, cau mày nói: "Không sẽ là rụt rè không dám tới a !?"

Tường Minh một tiếng bạch sắc tây trang, sắc mặt cũng có chút khó coi, tối tăm nói: "Chờ một chút, sẽ phải tới."

Tô Dung kéo phụ thân Tô rõ ràng lễ đã đi tới.

Tô rõ ràng lễ vẻ mặt tươi cười hô: "Tường Minh, Trần Dũng, đứng ở chỗ này làm cái gì? Đang chờ người sao?!"

Tường Minh, Trần Dũng đương nhiên không thể thừa nhận là đang đợi hạ Huyền, hàm hồ có lệ đi qua.

"Người đến không sai biệt lắm, mau vào đi thôi." Tô rõ ràng lễ nhìn thoáng qua cửa, hơi nghi hoặc một chút, thức thời không có hỏi tiếp, nói đùa: "Bên trong thật nhiều xinh đẹp cô nương đều thấy hai người các người thật lâu, làm cho thúc thúc đều có chút ghen tỵ."

Tường Minh, Trần Dũng căng thẳng cười cười, đối với Tô rõ ràng lễ hảo cảm sinh nhiều.

Lúc này, cửa phòng khách đều bị đẩy ra, một đen một trắng hai cái tuyệt sắc mỹ nhân xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Tô Vũ Nhu một thân bạch sắc buộc ngực quần dài, hiển nhiên xuất từ danh gia thủ, không phải bại lộ cũng không bảo thủ, vừa may hiện ra Tô Vũ Nhu vóc người hoàn mỹ hòa thanh lãnh khí chất.

Ninh mưa còn lại là một thân điển nhã hắc sắc phục cổ gió quần trang, nổi bật lên vốn là da thịt trắng nõn càng thêm hữu chất cảm giác, trên mặt là nhạt mà không lạnh mỉm cười, càng có vẻ cao quý ưu nhã, dường như thực sự công chúa thông thường.

Hai cái mỹ nhân tuyệt sắc cặp tay đi tới, hấp dẫn trong đại sảnh ánh mắt mọi người.

Không biết là người nào cầm đầu, trong đại sảnh đúng là vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt, mơ hồ còn làm mấy tiếng huýt sáo, đưa cho đêm nay đẹp nhất hai vị công chúa.

Hai cái mỹ nhân sau lưng hạ Huyền, làm bộ đáng thương bị mọi người không thấy.

.....

.....

Tô Vũ Nhu rất ít tham dự rượu như vậy biết, khá có chút khẩn trương, kéo ninh mưa, thỉnh thoảng quay đầu xem hạ Huyền.

"Yên tâm, không cần khẩn trương." Ninh mưa vỗ vỗ Tô Vũ Nhu tay, cười thoải mái.

Hạ Huyền cũng hướng Tô Vũ Nhu mỉm cười một cái, ý bảo nàng an tâm.

Tô Vũ Nhu nhẹ nhàng thở ra một hơi, tâm tình khẩn trương chậm rãi bình tĩnh trở lại.

"Ninh tiểu thư bên cạnh cái kia, hình như là người Đường tỷ mưa nhu a !....." Không phải nói giang hải Tô gia đã suy sụp không còn hình dáng sao, tại sao lại cùng Trữ gia dính líu quan hệ rồi? Tô rõ ràng lễ trong lòng kinh nghi bất định, quay đầu hỏi: "Nàng và Ninh tiểu thư rất thuộc?"

"Ta làm sao biết!" Tô Dung cũng là một thân quần trắng, tuy là hình thức bất đồng, nhưng là có cùng Tô Vũ Nhu dụng áo lót hiềm nghi, nhìn một chút Tô Vũ Nhu trong lòng lòng đỏ kị thiêu đốt, nhúu nói rằng: "Ninh lão sư lại mặc kệ nàng ở niên cấp, bình thường các nàng không có gì lui tới."

Tường Minh chứng kiến hạ Huyền, nhìn không được nhúu mày, xen vào nói: "Có người nói Ninh lão sư ở trường học phụ cận mưa sáo phòng chính mình ở, vừa may cùng Tô Vũ Nhu là hàng xóm, cho nên....."

Tô rõ ràng lễ trong lòng thở phào nhẹ nhõm, gật đầu như có điều suy nghĩ, âm thầm quyết định quay đầu hỏi thăm một chút ninh mưa mưa ở đâu phòng ở, nghĩ biện pháp đem sát vách mưa dưới, sau đó làm cho con gái của mình Tô Dung vào ở, cười đối với Tô Dung nói rằng: "Dung dung..... Đi, cùng ba ba đi qua lên tiếng kêu gọi."

Hạ Huyền, Tô Vũ Nhu ở chỗ này cơ bản không có gì người quen, lần tìm một tĩnh lặng chỗ ngồi xuống.

Ninh mưa cũng không có đi trước mặt chủ tọa, mà là ngồi Tô Vũ Nhu bên người, nhẹ giọng giới thiệu trong tiệc rượu một vài đại nhân vật lai lịch cùng bối cảnh.

Tô Vũ Nhu tự nhiên biết ninh mưa là ở có ý định giúp mình, cảm kích cười.

"Mưa nhu, người cũng ở đây à?!" Tô rõ ràng lễ có chút ngạc nhiên giọng nói, chỉ là ánh mắt lại nhìn về phía ninh mưa.

Tô Vũ Nhu cùng thúc thúc Tô rõ ràng lễ cảm tình rất nhạt, chỉ là gật đầu, ừ một tiếng, không chút nào giới thiệu ninh mưa ý tứ.

Tô rõ ràng lễ trong lòng thầm giận, chỉ có thể tự mở miệng, vừa cười vừa nói: "Ninh lão sư chào người, dung dung ở trường học không cho ngài thêm phiền phức a !? Có cơ hội phải thật tốt cảm tạ ngài a."

Ninh mưa hướng về phía Tô Dung cười cười, khẽ gật đầu một cái nói: "Không cần, đều là ta phải làm."

Hiển nhiên, Tô Vũ Nhu, ninh mưa đều không muốn nói chuyện nhiều, bầu không khí trong lúc nhất thời có chút xấu hổ.

"Ninh lão sư, yến hội sắp bắt đầu, ngài vẫn chưa tới phía trước tọa sao?" Tô Dung nhìn Tô Vũ Nhu quần dài, nhìn lại mình một chút trên người, hận không thể lập tức trở lại đổi một thân, trong lòng hơi động, cười nhắc nhở ninh mưa.

Nếu như không phải là bởi vì ninh mưa, người nào sẽ để ý hạ Huyền, Tô Vũ Nhu như vậy vô danh tiểu tốt?!

Ninh mưa cười cười, lắc đầu cự tuyệt nói: "Không được, ta thích ngồi ở nơi đây."

Tô Dung biểu tình ngưng trọng, miễn cưỡng cười nói không ra lời.

Tô rõ ràng lễ xem ninh mưa có chút tức giận, cảm tức trừng nữ nhi liếc mắt, chỉ có thể cáo từ trước ly khai, về sau lại tìm cơ hội bỏ cứu.

Ninh mưa nhìn hạ Huyền, Tô Vũ Nhu, thờ dài, cười khổ nói: "Nếu như ta đi phía trước tọa, ba ba ta khẳng định lại muốn giới thiệu một ít thanh niên tuấn kiệt cho ta. Ta thật sự là sợ, các người có thể không nên đuổi ta đi."

Tô Vũ Nhu lại dữ phát cảm kích, nếu như không phải là vì giúp mình, đại khái Ninh lão sư đêm nay căn bản sẽ không đến đây đi.

.....

.....

Bây giờ rượu, tiệc rượu chính thức bắt đầu.

Ninh thị tập đoàn chủ tịch ninh thị thần phong độ nhanh nhẹn lên đài đọc diễn văn.

Một trận không hề sáng ý lời nói nhảm sau đó, ninh thị thần rốt cục bắt đầu giới thiệu cần gì phải gia huynh muội.

"Phía dưới, đại gia tiếng vỗ tay hoan nghênh Đông Nam Á vân đỉnh tập đoàn mấy vị quý khách..... Lần lượt là vân đỉnh tập đoàn cao cấp Phó tổng tài cần gì phải đông bãi tiên sinh, chấp hành đồng sự cần gì phải đông thành tiên sinh, Phó tổng kinh lý Hà Ngũ hằng tiên sinh, cùng với vân đỉnh tập đoàn Phó chủ tịch, Thái Lan thượng nghị viện nghị viên cần gì phải lệ châu nữ sĩ....."

Tiếng vỗ tay nhiệt liệt trong, Giang hải thị rất nhiều nhân vật nổi tiếng chỉ có lần đầu tiên thấy được cần gì phải gia huynh muội.

Kế tiếp, ninh thị thần giới thiệu sơ lược một cái vân đỉnh tập đoàn, làm cho đang ngồi đều hiểu, cần gì phải gia huynh muội thế lực phía sau, là cường đại đường nào.

Black Widow - nhện góa phụ đen cần gì phải lệ châu thu hồi 7 phần yêu mị, nhìn qua rất là phóng khoáng đoan trang.

Ninh thị thần đọc diễn văn hoàn tất, lấy một loại giọng buồn lòng vừa cười vừa nói: "Tối nay tới rồi thật nhiều thanh niên tuấn kiệt cùng mỹ nữ đẹp, chúc phúc các người đêm nay có một khoái trá hồi ức. Hiện tại rượu sẽ bắt đầu, chúng ta những đại thúc này đi tới mặt uống rượu, sẽ không đã quấy rầy các người trẻ. Ah, được rồi, nữ nhi bảo bối của ta đêm nay cũng tới, nàng nhưng là khiêu vũ cao thủ yêu....."

Dưới đài vang lên một hồi thiện ý cười vang, ánh mắt mọi người đều nhìn về ninh mưa.

Ninh mưa đã hai mươi bảy tuổi, ninh thị thần vì nữ nhân hôn sự cũng là nhọc lòng, hiện tại hầu như xem như là trước mặt mọi người cổ vũ tại chỗ thanh niên tuấn kiệt chúng ta theo đuổi ninh mưa.

Rất nhiều người đã xoa tay, nóng lòng muốn thử.

Ninh thị thần cười xuống đài đi, vũ hội chính thức bắt đầu.

Chỉ là ninh thị thần đều ám thị như vậy trần trường, người nào cũng sẽ không bạch mắt đến lập tức hạ tràng.

Mở màn múa, tự nhiên phải nhường ninh mưa tới nhảy.

Tại chỗ hội tụ các giới nhân vật nổi tiếng, có tư cách bởi ninh mưa nhảy ra tràng múa, lại cũng không nhiều.

Tỷ như ở xa tới là khách Hà gia ba vị công tử, tỷ như Trương gia đại thiếu Trương Minh, tỷ như Trần gia đại thiếu Trần tin.....

Ninh mưa tuy là cũng thường xuyên theo phụ thân tham gia các loại cơ hội, thế nhưng thông thường chỉ cùng cha của mình nhảy, không chấp nhận những người khác mời, bây giờ thật là có chút cười hồ khó xuồng.

Trương Minh, Trần tin, thậm chí Hà gia ba vị công tử ca đều đứng dậy, nhìn về phía ninh mưa.

Ninh mưa nhất thời đau đầu, trường hợp này không phải nhảy là không thể nào, đột nhiên đứng dậy bắt lại hạ Huyền tay đem hấn kéo lên, nói khẽ với Tô Vũ Nhu nói rằng:"Mưa nhu..... Cho người mượn gia hạ Huyền dùng một chút....."

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Đều là hấn nữ bằng hữu

Từ vào giang hải đại tửu điểm, hạ Huyền đã bị bên người hai cái mỹ nhân quang mang bao phủ, vẫn bị mọi người bỏ qua.

Hiện tại, ở trước mắt bao người, ninh mưa không có tiếp thu bất luận kẻ nào mời, ngược lại chủ động kéo hạ Huyền, khiến người ta mở rộng tầm mắt.

Trong lúc nhất thời, mọi người đều an tĩnh lại, kinh ngạc nhìn về phía hạ Huyền.

Hạ Huyền kiên trì đứng lên, nắm ninh mưa đi hướng sân nhảy, nhỏ giọng hỏi: "Thật muốn nhảy?!"

"Ít nói nhảm, trước đây sờ đầu sờ soạng, bây giờ còn để chứa đựng thuần khiết?!" Ninh mưa hận hận trừng hạ huyền nhất nhãn, thấp giọng cảnh cáo nói: "Hảo hảo nhảy, dám cố ý xấu mặt ta không tha cho người!"

Hạ huyền lý thua thiệt, liên tục gật đầu.

Trên chủ tọa, Giang hải thị trường tương trọng khẽ nhíu mày, nhìn có chút thất hồn lạc phách con trai Trương Minh liếc mắt, hỏi: "Ninh huynh, đây là người nào?"

Ninh thì thần cũng khẽ lắc đầu, ý bảo chính mình không biết.

Trần Liệt biết ninh thì thần khinh thường chính mình, đối với cùng Trữ gia đám hỏi không có ý tưởng gì, nhìn đối diện anh em nhà họ Hà liếc mắt, lạnh rên một tiếng.

Cần gì phải lộ châu nhãn tình sáng lên, sắc mặt hiện lên mỉa hoặc nụ cười, con mắt nhìn chăm chăm hạ Huyền.

Cần gì phải đông bãi, cần gì phải đông thành, Hà Ngũ hằng ba người trông coi hạ Huyền, kinh nghi bất định, thấp giọng trao đổi cái gì.

.....

.....

Ninh mưa từ nhỏ sư từ danh sư, là một khiêu vũ cao thủ, nhỏ giọng đối với hạ Huyền nói rằng: "Chớ khẩn trương, không biết nhảy cũng không quan hệ, ta có thể mang theo người nhảy."

Trong sân nhảy.

Hạ Huyền ưu nhã khom lưng cúi đầu, đưa tay phải ra.

"Giã bộ còn rất giống như thật....." Ninh mưa trong lòng cười thầm, cũng làm bộ làm tịch đưa tay đưa cho hạ Huyền.

Hạ Huyền cầm ninh mưa tay, nhẹ nhàng lôi kéo, thuận lợi vòng lấy rồi ninh mưa vòng eo.

Ninh mưa thở nhẹ một tiếng, tay kia cũng khoát lên hạ Huyền trên vai, mới vừa phải nhấc nhô hạ Huyền dưới chân, ngẩng đầu liền thấy hạ Huyền tươi đẹp mắt đang ngưng mắt nhìn chính mình, không tự chủ được đem lời nuốt trở vào, mang trên mặt nụ cười nhàn nhạt.

Hạ Huyền cười khẽ một tiếng, vũ bộ càng lúc càng nhanh.

Trong sàn nhảy hai người, nam phóng khoáng hào hiệp, nữ nhân khuôn mặt đẹp ưu nhã, vũ bộ không có một tia ngưng trệ, phối hợp không gì sánh được ăn ý, thiên y vô phòng.

Vũ khúc dần dần sục sôi, hai người cũng càng lúc càng nhanh.

Ninh mưa dần dần thả chính mình, đem vũ bộ nhịp điệu cùng thân thể của chính mình toàn bộ giao cho hạ Huyền, hết thấy chung quanh đều đã mờ nhạt đến thấy không rõ rồi, cả thế giới chỉ còn lại có hạ Huyền ánh mắt sáng ngời, chính mình như là bay lượn tại trong hư không một con bướm thông thường, vây quanh trước người người đàn ông này thoả thích bay lượn.

Người ở chỗ này đã nhìn ngây người.

Cực đoan phức tạp lại lưu loát vũ bộ, ở hai người ăn ý dưới lộ vẻ ra mỹ cảm kỳ dị.

Ninh mưa tóc dài bay lượn trên không trung, màu đen lán vấy toàn thành một cái vòng tròn, giống như một vị cao quý chính là công chúa, đang ở trong buổi hoa ưu nhã hành tẩu.

Bình thường, ninh mưa mỹ, là hàm súc mà nội liễm.

Hiện tại, ninh mưa lại như là đổi thành một người khác, là nhiệt tình mà bốn phóng, tản ra một loại cảm hoá lòng người vui sướng cùng nhiệt tình, làm cho một loại rục rở đến chói mắt mỹ cảm.

Bỗng nhiên, vũ khúc hơi ngừng.

Ninh mưa eo thon chỉ bị hạ Huyền ôm, cánh tay đỡ hạ Huyền bả vai, thân thể hầu như muốn thiếp tới mặt đất, ngực miệng không ngừng trên dưới khi dễ, vì vì thở hổn hển lấy cùng hạ Huyền đối diện.

Ba! Ba! Ba!

Cần gì phải lệ châu người thứ nhất đứng lên, cười khanh khách vỗ tay vỗ tay.

Những người khác phục hồi tinh thần lại, làm cho này một khúc đặc sắc mở màn múa ủng hộ.

Hạ Huyền đứng thẳng người, đem ninh mưa kéo lên, cười gật đầu.

Ninh mưa một cái lao đảo, suýt nữa đụng vào hạ Huyền trong lòng, hai tay đặt tại hạ Huyền lồng ngực, phục hồi tinh thần lại chỉ có sau lùi một bước, hướng về phía hạ Huyền cười cười, nhẹ giọng nói: "Cảm tạ....."

.....

.....

Một khúc mở màn múa, làm cho hạ Huyền, ninh mưa đại xuất danh tiếng, cũng để cho vũ hội bầu không khí nhiệt liệt lên.

Hạ Huyền, ninh mưa trở về ngồi xuống, rất nhiều cả trai lẫn gái mới bắt đầu hạ tràng khiêu vũ.

Ninh mưa có chút thở hổn hển, uống từng ngụm lớn rồi một chén nước, hướng về phía Tô Vũ Nhu cười cười, nói rằng: "Không nghĩ tới, hấn khiêu vũ lợi hại như vậy."

Tô Vũ Nhu sắc mặt phức tạp, ním môi một cái vừa cười vừa nói: "Vừa mới..... Các ngươi nhảy thật tốt."

Ninh mưa có chút chột dạ, cười nhìn hạ Huyền, thúc giục: "Còn không mau mời mưa nhu đi nhảy một hồi?!"

Tô Vũ Nhu đưa cho hạ Huyền một chén nước, lắc đầu cười nói: "Một hồi rồi hãy nói, các ngươi vừa mới nhảy, vậy cũng mệt mỏi."

Ninh mưa vừa mới nhảy ra tràng múa, trong lúc nhất thời cũng sẽ không có người ngốc đến lại đi mời, nhưng lại vị kia nghe nói là Thái Lan nữ nhân nghị viên yêu mị Hà gia thiên kim rất được tung hô, mời không ngừng.

Đáng tiếc, cần gì phải lệ châu thoát nhìn rất không nể mặt mũi, uyển chuyển cự tuyệt hết thảy mời, bung ly rượu, lắc mông mông hướng hạ Huyền đi tới.

"Làm sao, không chào đón sao?!" Cần gì phải lệ châu nhìn Tô Vũ Nhu, ninh mưa liếc mắt, một cách tự nhiên ngồi ở hạ Huyền bên người, nhấp miếng rượu, mị thanh nói: "Honey, ngươi sao không mời ta xuống phía dưới nhảy đâu?"

Ninh mưa, Tô Vũ Nhu vẫn duy trì lễ phép cười cười, đều có chút bất mãn nhìn về phía hạ Huyền.

Hạ Huyền bắt đắc dĩ, tránh thoát Hắc quả phụ vương vúi, thờ dài nói rằng: "Hà tiểu thư, đừng đùa ta được không?"

"Liên cho phép người chơi ta, không cho phép ta chơi người sao?!" Cần gì phải lệ châu lại mặt dày mày dạn thiếp đi qua, hừ một tiếng, về mặt mập mờ nói: "Lần trước..... Ba năm trước đây buổi tối kia, ở nhà ta trên giường, người cái này ngoan tâm đàn ông phụ lòng, không phải suýt chút nữa đùa chơi chết ta sao..... Hiện tại ở trên lưng còn có vết thương đâu....."

Ninh mưa, Tô Vũ Nhu về mặt khiếp sợ, hoài nghi nhìn về phía hạ Huyền.

Cần gì phải lệ châu lời nói, rất dễ dàng khiến người ta sản sinh mập mờ liên tưởng.

Kỳ thực, hạ Huyền ban đầu là phối hợp nước Hoa, vượt biên quét sạch trùm buôn thuốc phiện, ngoài ý muốn cùng cần gì phải lệ châu đã xảy ra xung đột, Vì vậy tự mình xuất thủ ám sát cần gì phải lệ châu. Chỉ là không nghĩ tới, lúc đó cần gì phải lệ châu đã cùng một vị Thái Lan tướng quân câu được, biến hóa nhanh chóng thành hôn Hoa phản độc đầu sủi, hội nghị nghị viên. Trận kia ám sát, tự nhiên không giải quyết được gì.

Hạ Huyền thờ dài, bắt đắc dĩ nói: "Hà tiểu thư, đối với trước đây cuộc hiểu lầm, ta chỉ có thể nói tiếng xin lỗi."

Cần gì phải lệ châu nhãn tình sáng lên, đã xà tùy cơn trên, cười khanh khách nói: "Ban đầu là người có lỗi với ta, hiện tại chỉ cần người bồi thường ta một lần, sự tình trước kia ta liền không truy cứu....."

Hạ Huyền tự nhiên biết, cần gì phải lệ châu nói là liên thủ giết cần gì phải đồng bãi tam huynh đệ sự tình.

Chỉ là, ở ninh mưa, Tô Vũ Nhu nghe tới, cần gì phải lệ châu đây là muốn cùng hạ Huyền tình xưa phục nhiên, nói lại tiền duyên a!

Trong lúc nhất thời, từ hội trong góc phòng, bầu không khí trở nên vô cùng quý dị, âm phong trịnh trịnh, lãnh khí suu suu.

Ninh mưa, Tô Vũ Nhu, cần gì phải lệ châu ba người, đều là trong tiệc rượu tuyệt sắc. Bây giờ ba cái mỹ nhân tuyệt sắc tụ chung một chỗ, tự nhiên hấp dẫn hơn rồi rất nhiều điên cuồng ong nát vụn điệp. Hạ Huyền càng là hấp dẫn đại lượng cừu hận.

"Ninh tiểu thư, có thể hay không xin ngài nhảy một bản?!" Vài cái áo mũ chỉnh tề nhân sĩ thành công cùng đi qua đây, trước mặt nhất Trần gia đại thiếu Trần tin đầu tiên lên tiếng mời ninh mưa.

Ninh mưa như trước bảo trì nụ cười ưu nhã, nhìn hạ huyền nhất nhãn, từ chối nói: "Thật ngại quá, vừa mới nhảy, hơi mệt chút....."

Trần tin có chút tiếc nuối, nhìn hạ huyền nhất nhãn, có chút lý giải gật đầu.

"Tô tiểu thư, không biết có thể hay không cho ta vinh hạnh, cùng ta nhảy điệu nhảy....." Sai ai ra trình diện Trữ đại tiểu thư khó mời, những người khác tự nhiên chuyển hoá mục tiêu, bắt đầu mời trong trẻo lạnh lùng Tô Vũ Nhu.

Tô Vũ Nhu nghe xong cần gì phải lệ châu lời nói, trong lòng phiền muộn, thấy là Trần tin, đương nhiên sẽ không có hảo cảm gì thấy, lắc đầu cự tuyệt nói: "Xin lỗi, bạn trai ta biết mất hứng....."

Trần tin có chút giật mình, trước kia cho rằng hạ Huyền là ninh mưa bạn trai, không nghĩ tới là Tô Vũ Nhu.

Cần gì phải lệ châu không chỉ có là mỹ hoặc đẹp đẽ, vẫn là Thái Lan nghị viên, còn có chính phục cảm giác.

"Ta cũng muốn nhảy, nhưng là, bạn trai ta biết mất hứng....." Cần gì phải lệ châu cười - quyến rũ vài tiếng, suýt nữa đem trước bàn mấy nam nhân hồn câu dẫn, tràn đầy tiếc nuối cự tuyệt nói.

Trần tin nhìn không được nhú, cái này ba cái mỹ nhân cũng khó mời a!, tại chỗ chỉ có hạ Huyền một người nam, tuy nhiên cũng một bộ bạn trai ở đây, ta không thể với người nhảy giọng của, thật là có chút khi dễ người rồi, nhìn không được hỏi: "Không biết, Hà tiểu thư nam bằng hữu là vị nào?!"

"Chính là hấn a!" Cần gì phải lệ châu về mặt thẹn thùng ôm hạ Huyền cánh tay, nhìn về mặt giật mình Trần tin đám người, thẹn thùng một tiếng, đưa tay chỉ ninh mưa, Tô Vũ Nhu cùng mình, cười híp mắt nói bổ sung: "Kỳ thực, ba người chúng ta, đều là bạn gái của hấn....."

.....

.....

Chương 50: Rục rịch

"Kỳ thực, ba người chúng ta, đều là hắc nữ bằng hữu....."

Cần gì phải lệ châu lời nói, làm cho Trần tin đám người mục từng khẩu ngốc, nhin không được nhìn Tô Vũ Nhu, ninh mura phản ứng.

Tô Vũ Nhu vốn chính là hạ Huyền nữ bằng hữu, vô luận ai cũng không sửa đổi được điểm ấy, chẳng muốn đi cùng cần gì phải lệ châu tính toán, về mặt lạnh nhạt trông coi trong sân nhảy khỏi vũ nam nữ.

Ninh mura cúi đầu, như không có chuyện gì xảy ra mím môi rượ, tựa như không nhìn thấy Trần tin đám người phản ứng, không biết là không muốn còn không tiết giải thích phân bác.

Trần tin đám người hai mặt nhìn nhau, sợ đắc tội ninh mura lại không tiện nói gì, chỉ có thể biểu tình quý dị ly khai.

Ba nữ nhân thành một cái chợ.

Hạ Huyền bên người ba nữ nhân, không chỉ có xinh đẹp, cũng đều là đỉnh đầu một nhân vật lợi hại, máy này làm trò đã định trước sẽ phi thường phi thường đặc sắc.

Từ hội bầu không khí càng ngày càng nhiệt liệt, hạ Huyền lại cảm giác càng ngày càng lạnh.

Trần tin đám người đi rồi, không ngừng có người tới mời cần gì phải lệ châu, ninh mura cùng Tô Vũ Nhu ba người khiêu vũ, đều bị cần gì phải lệ châu dùng một câu "Ba người chúng ta đều là hắc nữ bằng hữu" Chấn đắc ngốc ngay tại chỗ, cẩn thận mỗi bước đi phần nộ rồi đi.

Quý dị hơn là, từ đầu tới đuôi, Tô Vũ Nhu, ninh mura dĩ nhiên an ổn như núi, không chút nào giải thích cãi lại ý tứ.

Sau nửa giờ, hạ Huyền thành công trở thành ở đây hết thấy phái nam cừu hận đối tượng.

Hạ Huyền không được tự nhiên xoay uốn người từ, rốt cục vẫn phải gánh không được các màu quý dị ánh mắt, bất đắc dĩ đứng lên nói: "Các người trò chuyện, ta đi nhà cầu....."

.....

.....

Yến hội đại sảnh trên ban công, hạ Huyền tay vịn vòng bảo hộ trông coi tinh quang thôi xán bầu trời đêm, thích ý phun ra một cái xinh đẹp vòng khói, thỏa mãn xả giận.

Trong tiệc rượu tiếng huyền nào bị ngăn trở, thế giới trở nên thanh tịnh.

Đột nhiên, một cái bóng đen đánh về phía hạ Huyền.

Hạ Huyền Tâm trung cả kinh, xoay người bắt lại đá hướng mình cái mông chân, thấy rõ người tới, bất đắc dĩ thở dài nói: "Tần cảnh quan, ta như thế nào đắc tội người?!"

Tần Tinh vốn định từ phía sau lưng đoán hạ Huyền cái mông một cước, đùa giỡn một chút thuận tiện hù dọa hạ huyền nhát dưới, không nghĩ tới lại bị hạ Huyền bắt được mất cá chân, trong lòng không cam lòng, cật lực duy trì thân thể cân bằng, cắn răng uy hiếp nói: "Còn không mau buông!"

Hạ Huyền vốn là muốn buông tay, nghe xong lời này lại đổi chủ ý, nắm chặt tần Tinh chân mắt cá dâng lên rồi nói, khinh thường nói: "Đánh lên người còn lý luận?! Ta không tha người có thể thế nào ta?!"

Tần Tinh đuôi phải bị hạ Huyền nhắc tới nơi ngực, chỉ còn lại có chân trái chống đỡ, thân thể bày ra một cái Kim Kê Độc Lập độ khó cao tư thế, lưng la lưng lay tùy thời tựa hồ cũng biết ngã sắp xuống, lại không muốn chịu thua cầu xin tha thứ, ngoài mạnh trong yếu nói: "Mau buông! Lại muốn vào bát cánh sát uống trà sao?!"

Hạ Huyền bữu môi, theo buông tay ra rồi tần Tinh chân mất cá.

"Ai nha....." Tần Tinh không nghĩ tới hạ Huyền đột nhiên buông tay, dưới sự ứng phó không kịp thân thể mất đi cân bằng, hai tay theo bản năng kéo lấy hạ huyền y lĩnh, liều mạng níu lại, cả người ngã về phía sau.

Hạ Huyền suýt chút nữa bị ghim chết, cũng theo về phía trước ngã xuống, ở giữa không trung ôm lấy tần Tinh hông của, dùng sức uốn người, cùng tần Tinh đối vị trí.

Phù phù một tiếng.

Hạ Huyền, tần Tần hai người ôm cùng một chỗ, té chặt chẽ vững vàng.

Trên ban công, dùng là màu trắng đá cẩm thạch sàn nhà.

Tần Tần đều đã nhắm mắt lại, làm xong bị ngã đến bán sống bán chết chuẩn bị, sau khi rơi xuống đất, phát hiện mình cũng không có té đau, vừa mở mắt nhìn, mới phát hiện thì ra hạ Huyền đem ở lại mặt.

Hạ Huyền kêu lên một tiếng đau đớn, rơi không nhẹ, cảm giác phía sau cứng quá thật mát, trước người thật là mềm tốt đạ.

Quả nhiên không hổ là ngực lớn cánh hoa, quả nhiên siêu cấp có hàng!

Tần Tần cũng cảm giác mình ngực đều sắp bị đè bẹp rồi, không phải đau hay là tức, khuôn mặt hồng hồng từ hạ Huyền trên người đứng lên.

Không phải đâu, hung hãn cánh hoa dĩ nhiên đỏ mặt?!

Hạ Huyền Tâm trung ngạc nhiên không thôi, như là nhìn thấy tân đại lục thông thường, nghe rằng trợn mắt đứng lên xoa ngang lưng, hấp khí nói: "Ta lão thất lung a....."

Tần Tần có chút ngượng ngùng, dù sao cũng là chính mình hồ đồ trước đây, hạ Huyền lại là vì mình rơi không nhẹ, về mặt áy náy nói: "Ngươi không sao chứ?"

"Yên tâm đi, không chết được!" Hạ Huyền tức giận nhìn tần Tần liếc mắt, kỳ quái nói: "Ngươi làm sao ở nơi này?!"

Tần Tần ăn mặc quần dài màu đen, lưu loát giáp khác, hiển nhiên không phải tới tham gia tửu hội.

Nói lên những thứ này tần Tần liền tức lên, nhìn không được tả oán nói: "Đương nhiên là tới bảo vệ các ngươi! Ngươi ở bên trong ăn chơi đàn đúm, khanh khanh ta ta, bản tiểu thư còn phải ở bên ngoài cho các ngươi gác!"

Gần nhất, giang hải rất không bình tĩnh, đêm nay tiệc rượu lại hội tụ giang hải các giới nhân vật nổi tiếng, giang hải bát cảnh sát tự nhiên như lâm đại địch.

Hạ Huyền lý giải gật đầu, trợn mắt một cái nói: "Ta chỉ là tới ăn uống miễn phí, trong lòng ngươi khó chịu, cũng không cần bắt ta xì a !?!"

"Cát, mới vừa cùng Trữ đại tiểu thư tình cảm mãnh liệt nhiệt vũ chính là người nào? Ở trong góc cùng ba cái đại mỹ nhân chuyện trò vui vẻ chính là người nào?!" Tần Tần về mặt khinh thường giễu cợt nói.

Hạ Huyền lộ vẻ tức giận cười cười, cũng không biết nên giải thích thế nào.

"Thế nào, không thể nói được gì a !?!" Tần Tần bắt được hạ Huyền nhược điểm, nhất thời lại vênh vào tự đắc đứng lên.

Hạ Huyền nhào nặn xong thất lung, lại bắt đầu nhào nặn ngực, hồi tưởng vừa mới sóng lớn mãnh liệt cảm giác áp bách cùng kinh người co dãn, liếc tần Tần trước ngực liếc mắt, cười đến có chút quỷ dị.

Tần Tần tự nhiên biết hạ Huyền đang suy nghĩ gì, ngang hạ huyền nhất nhãn, nhỏ vụn hàm răng cắn xuy xuy rung động, lại đem hạ Huyền không có cách nào.

"Xin hỏi là Hạ tiên sinh sao?!" Quán rượu quản lý đi đến, cười khom người nói: "Ninh tiên sinh xin ngài đi qua."

Hạ Huyền kinh ngạc, nhìn thì thần tìm mình làm cái gì?

Tần Tần nhìn không được nhìn có chút hả hê, thấp giọng cười nói: "Ngươi đoán, nếu như nhìn thì thần biết ngươi đã có vị hôn thê, còn đi câu dẫn nữ nhi bảo bối của hắn..... Hắn có thể hay không giận dữ?!"

.....

.....

Ninh thì thần vóc người không cao, cũng chưa nói tới anh tuấn, trên mặt mặc dù đang cười, nhìn về phía hạ Huyền ánh mắt nhưng có chút lãnh.

Gần nhất, nhìn mưa dị thường biểu hiện đã làm cho nhìn thì thần sinh lòng cảnh giác.

Vừa mới nhìn mưa chủ động cùng hạ Huyền nhảy ra tràng múa, làm cho nhìn thì thần nhú chặt mí, phái người thăm dò hạ Huyền nội tình sau đó, tâm tình càng là trầm trọng.

Không rõ lai lịch..... Giang hải sinh viên đại học..... Tựa hồ là một cái tiểu ông chủ quầy rượu nghèo thân thích..... Cùng hắc, trên đường có chút liên quan..... Cùng Tô gia quan hệ tỷ muội thân mật.....

Ở nhìn thì thần xem ra, đây rõ ràng là cái điển hình ăn bám tiểu bạch kiểm a.

Ninh mura là Trữ gia người thừa kế duy nhất, lui tới đối tượng, tuyệt đối tuyệt đối không thể là người như thế!

Ninh thì thần nhãn thần sắc bén trông coi hạ Huyền, muốn dùng khí thế áp bách, làm cho hắn biết khó mà lui, ngẩng đầu nhìn lên, không chỉ có giận dữ, tiểu tử này dĩ nhiên mất thần!

Hạ Huyền hoàn toàn chính xác mất thần.

Ninh thì thần muốn nói cái gì, muốn làm cái gì, hạ Huyền cũng không để bụng.

Bây giờ, hạ Huyền chú ý của lực đều đặt ở cần gì phải đồng bãi, cần gì phải đồng thành, Hà Ngũ hăng trên người.

Hà gia tam huynh đệ sắc mặt âm trầm, chặt chẽ nhìn chăm chú vào hạ Huyền, nhãn thần đằng đằng sát khí, rục rịch!

Hiện tại giết hắn đi, là có thể kế thừa vân đỉnh tập đoàn vô cùng tài phú!

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Thần bí người đại lý

Chủ trên bàn bầu không khí, có chút quái dị.

Trần gia ở gần nhất sống mái với nhau trung tổn thất không nhỏ, Trần Liệt đối với anh em nhà họ Hà tự nhiên không có gì hảo sắc mặt.

Hà gia tam huynh đệ lẫn nhau trong lúc đó lục đục với nhau, hai phe đều có địch ý, lại mỗi người mắt cao hơn đầu, không che giấu chút nào đối với Trần gia khinh miệt.

Ninh thì thần căn cơ thâm hậu, lại giao du rộng rãi, miễn cưỡng có thể chấn trụ bãi, giống như thái dây thép thông thường duy trì cân bằng.

Hiện tại, hạ Huyền xuất hiện, tràng diện triệt để không khống chế được.

Hà gia tam huynh đệ chứng kiến hạ Huyền trong nháy mắt, trên mặt đều lộ ra sát ý, bá đứng lên, hướng phía sau ra dấu một cái.

Xôn xao!

Ngồi bàn kề cận Hà gia bảo tiêu chính tề đứng lên, đi tới anh em nhà họ Hà phía sau, đằng đằng sát khí sò về phía rồi bên hông.

Thình thịch!

"Mẹ kiếp !" Trần Liệt tự nhiên cho rằng anh em nhà họ Hà là đang gây hấn với chính mình, bỗng nhiên vỗ bàn một cái, mắng to một tiếng, phía sau cũng đứng bảy tám danh đại hán áo đen.

Song phương giường cung bật kiếm, trong không khí tràn ngập mùi thuốc súng nồng nặc.

Ninh thì thần thực sự là mạc danh kỳ diệu, chính mình chẳng qua là muốn cảnh cáo một chút trước người cái này giống như lừa gạt nữ nhi mình tiểu bạch kiểm, làm sao Trần gia, Hà gia đều nổi cơn giận rồi?!

Hiện trường tân khách đều ngây người, kinh nghi bất định núp ở phía xa chỉ trỏ.

"Trên!" Giang hải bót cảnh sát cục trưởng Hoắc núi xa sắc mặt âm trầm, trong dự đoán xấu nhất cục diện vẫn là xuất hiện, hận hận phát tay một cái.

Rất nhiều cảnh sát tràn vào, rất nhanh đã khống chế cục diện, bắt đầu có thứ tự sơ tán tân khách.

.....

.....

Tiệc rượu lấy một loại hí kịch tính phương thức kết thúc, thế nhưng đã cho mọi người cung cấp thật nhiều trọng tâm câu chuyện.

Tỷ như kinh diễm ra sân hắc bạch song xu, Trữ đại tiểu thư cùng nam tử thần bí tình cảm mãnh liệt mở màn múa, lãnh ngạo Hà gia cậu ấm cùng mị hoặc cần gì phải lệ châu, Trữ gia điều đình thất bại, bót cánh sát bắt đắc dĩ thanh tràng..... Đặc sắc lộ ra, cao trào nhiều lần xuất hiện, quả thực so với hần, mẹ kiếp kịch truyền hình còn dễ nhìn hơn!

Chúng tân khách nhìn vừa ra tường, hài lòng rời đi.

Ninh mưa, Tô Vũ Nhu đều mơ hồ cảm giác được hạ Huyền đây đưa trong đó, có chút lo lắng.

Ninh thì thần sắc mặt rất khó nhìn, cùng Hoắc núi xa thấp giọng hàn huyền vài câu, liền mang theo ninh mưa vội vã ly khai, trước khi rời đi, còn ý vị thâm trường nhìn hạ huyền nhất nhãn.

"Tần cảnh quan, hạ Huyền đâu, hần tại sao vẫn chưa ra?!" Tô Vũ Nhu đứng ở cửa tiệm rượu hướng về phía cách đó không xa tần Tinh vẫy tay, có chút nóng nảy hỏi.

Tần Tinh đã đi tới, sắc mặt có chút cổ quái nói rằng: "Ta cũng kỳ quái, Hà gia huynh muội nói có chuyện gì muốn cùng hạ Huyền nói chuyện, hạ Huyền đồng ý, cục trường chúng ta không thể làm gì khác hơn là cũng đồng ý..... Thực sự là mặc danh kỳ diệu, giữa bọn họ có chuyện gì đáng nói....."

.....

.....

Từ điểm trong đại sảnh, đã là trống rỗng.

Hạ Huyền thong thả ngồi Hà gia tam huynh đệ đối diện, nhẹ nhàng loạng choạng chén rượu, nhiều hứng thú trông coi kim hoàng rượu ở dưới ngọn đèn tỏa sáng lấp lánh.

Đối diện, Hà gia tam huynh đệ như lâm đại địch, cần gì phải lệ châu ý ở trên vách tường thờ ơ lạnh nhạt.

"Người, là huyết nguyệt người! Huyết nguyệt, giết ta rồi phụ thân của chúng ta!" Buồn bã cần gì phải đông bãi ánh mắt sáng quắc nhìn chằm chằm hạ Huyền, giọng nói rõ ràng không phải nghi vấn, càng giống như là thông tri hạ Huyền một sự thật.

Hạ Huyền khẽ nhú mày, đem chén rượu đặt lên bàn, nhàn nhạt lắc đầu nói: "Cần gì phải gia sự tình, cùng huyết nguyệt không quan hệ, càng không liên quan gì tới ta. Ta hi nhìn các người không muốn đùa lừa."

"Hanh, đắc tội Hà gia, chết!" Đen gầy lạnh lùng cần gì phải đông thành biểu tình âm trầm, có chút cổ kị nhìn cách đó không xa Hoắc núi xa liếc mắt, đề xuống mạnh mẽ động thủ xung động.

Hạ Huyền trông coi nét mặt tươi cười như hoa cần gì phải lệ châu, chậm rãi nói rằng: "Người chẳng lẽ không khuyên nhủ ca ca của người chúng ta?"

Cần gì phải lệ châu về mặt vô tội buông tay một cái, ý bảo chính mình bất lực.

Hà Ngũ hăng một bên cắt móng tay một bên không âm không dương nói rằng: "Đại gia định xong quy củ, người nào cho lão nhân báo thù, người đó liền kẻ thừa vãn đình tập đoàn. Còn như người có hay không giết lão nhân, hắc hắc, đã không trọng yếu....."

Lời đã nói đến mức này, còn có cái gì dễ nói.

Hạ Huyền chợt cười to vài tiếng, phân biệt chỉ chỉ cần gì phải đông bãi, cần gì phải đông thành, Hà Ngũ hăng cùng với cần gì phải lệ châu, chậm rãi nói rằng: "Đã như vậy, vậy mọi người liền bằng bản lãnh của mình a !....."

.....

.....

Đàm phán tan rã trong không vui, hạ Huyền biểu tình lạnh nhạt đi ra từ điểm.

Hà gia ở Đông Nam Á tác uy tác phúc quá lâu, mỗi người đều không coi ai ra gì nhất cao hơn đầu, một bộ lão tử đệ nhất thiên hạ đáng đáp, cũng nên nhớ lâu một chút, khai mở nhân giới, minh bạch cái gì gọi là thiên ngoại hữu thiên, có bên ngoài có người.

"Đi thôi, ta đưa người trở về." Hạ Huyền cười vỗ vỗ Tô Vũ Nhu bả vai, vẫy tay kêu xe taxi.

Trên xe, Tô Vũ Nhu mấy lần muốn mở miệng hỏi cái gì, chỉ là xem hạ Huyền như có điều suy nghĩ, lại cố kỵ quan lại máy móc ở, rốt cục vẫn phải nhịn

xuống.

Đến rồi Tô gia dưới lầu, hạ Huyền ngẩng đầu nhìn một chút trên lầu ngọn đèn, vừa cười vừa nói: "A di hử là nóng lòng chờ, nhanh lên đi."

"Người không có gì muốn nói với ta sao?!" Tô Vũ Nhu trong trẻo lạnh lùng nhìn thần nhìn chăm chăm hạ Huyền, từ tốn nói.

"Yên tâm đi, không có chuyện gì....." Hạ Huyền thở dài, cười thoải mái Tô Vũ Nhu, nhớ tới cái gì, còn nói thêm: "Gần nhất ta có thể có chút vội vàng, buổi tối sẽ không tiễn người..... Trên đường chính mình tiêu tâm, có việc gọi điện thoại cho ta."

Tô Vũ Nhu ngăn người, trong lòng ngũ vị tạp trần, đứng ở nơi đó vẫn nhìn hạ Huyền bóng lưng đi xa.

.....

.....

Giang hải thị bót cảnh sát, Hoắc núi xa đang giận dữ, vỗ bàn mắng nửa ngày nương, phát tiết xong lửa giận trong lòng, thở hổn hển ngồi ghế trên.

"Cục trưởng, kế tiếp chúng ta làm sao bây giờ?!" Tần Tinh tiến lên một bước, nhíu mày.

Hoắc núi xa thở sâu, nghiêm nghị ra lệnh: "Phải người nghiêm mật giám thị cần gì phải gia huynh muội, cảnh cáo bọn họ không muốn chơi nữa hóa, giang hải không phải tùy ý bọn họ giương oai địa phương! Còn có, lập tức đi tra hạ Huyền nội tình!"

"Là!" Những người khác nhận được mệnh lệnh, lập tức nổi đuôi nhau ra.

"A....." Tần Tinh nghe xong một câu cuối cùng, kinh ngạc ngẩng đầu, theo bản năng vì hạ Huyền giải thích: "Tra hử làm cái gì?! Hạ Huyền bắt quá là một tên côn đồ, bây giờ đang ở Giang Hải đại học đến trường đâu."

"Hanh..... Một tên côn đồ, có thể khiến cho núi Hạ Lan tự mình đến tiếp? Có thể đối mặt Hà gia ba cái hung thần ác sát mặt không đổi sắc?!" Hoắc núi xa nhìn tần Tinh liếc mắt, thở dài nói rằng: "Ta biết người và hử là bằng hữu, nhưng càng như vậy, người càng là yếu lý trí lãnh tĩnh."

Tần Tinh mặt đỏ lên, ồ một tiếng đáp ứng, lại hỏi: "Người cục trưởng kia người xem, hạ Huyền cùng chuyện này có liên quan gì?"

"Có một số việc, ta ta cũng không gat người." Hoắc núi xa dựa vào ghế nhíu suy nghĩ một chút, đối với tần Tinh nói rằng: "Cần gì phải đông thẳng bị giết, bên ngoài tin đồn là huyết nguyệt ra tay, thật là nhiều người không tin, nói huyết nguyệt chỉ ở Phi Châu hoạt động. Kỳ thực, loại thuyết pháp này không đúng. Theo ta được biết, huyết nguyệt mấy năm trước không chỉ có từng ở Đông Nam Á xuất thủ qua, ở giang hải, còn có một thần bí người đại lý."

"A....." Tần Tinh thở nhẹ một tiếng, lập tức hiểu được, hỏi: "Lẽ nào..... Hạ Huyền chính là cái kia thần bí người đại lý?!"

"Hử là chính là như vậy." Hoắc núi xa gật đầu, trông coi tần Tinh gạt mình đáng đáp, vừa cười vừa nói: "Chỉ là một vòng ngoài người đại lý mà thôi, cũng không phải trong truyền thuyết huyết nguyệt đại đầu mục, người gạt mình như thế làm cái gì?!"

Tần Tinh ngưng ngưng cười cười.

"Cục trưởng, anh em nhà họ Hà muốn động thủ!" Lúc này, một người cảnh sát bắt chập gõ cửa, vội vã đẩy cửa tiến đến, đem một tấm hình đưa cho Hoắc núi xa.

Hoắc núi xa tiếp nhận ảnh chụp vừa nhìn, sắc mặt trầm xuống.

Tần Tinh tò mò đi tới, tiến tới nhìn thoáng qua, cũng không nhận được kinh hô một tiếng: "A..... Đây là....."

Hoắc núi xa trong tay, cầm chính là hạ Huyền ảnh chụp.

Trong hình, hạ Huyền đầu vị trí, thỉnh linh bị người vẽ một cái đỏ tươi x!

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Thiếp thân kế hoạch bảo vệ

Ngày thứ hai, Giang Hải đại học.

Tối hôm qua tiệc rượu, cũng trở thành các đứng đầu trọng tâm câu chuyện.

Tô Dung nhìn bên người ánh mắt hăm mộ, lòng hư vinh bị thật to thỏa mãn, nhìn xuống sự hoan hỉ trong lòng, tùy ý khoát khoát tay, dùng một loại hơi hợ giọng: "Ai, cũng không có gì..... Ở bình Kinh thời điểm, như vậy yên hội rất nhiều....."

Lúc này, ngoài cửa trên hành lang truyền đến hấp tấp tiếng bước chân.

Hạ Huyền đang buồn ngủ, nghe được thanh âm này ngẩng đầu lên.

Chính mình người quen biết trung, bước đi đều có thể đi được như thế có khí thế, như thế sấm rền gió cuốn, chỉ có ngực lớn cảnh hoa tần Tĩnh rồi.

Tần Tĩnh từ cửa sau đi đến, ánh mắt lợi hại ở trong phòng học lưu chuyển.

"Tần thư thư!" Tô Dung chứng kiến tần Tĩnh, nhãn tình sáng lên, lập tức đi ra phía trước mừng rỡ nói rằng: "Thì ra ngươi cũng đến giang hải rồi?! Ngươi là tới tìm ta đùa sao?!"

Tần Tĩnh đã phát hiện hạ Huyền, nhìn Tô Dung liếc mắt, cảm giác có chút nhìn quen mắt: "Ngươi là....."

"Ta, là Tô Dung a!" Tô Dung nụ cười trên mặt có chút cứng, nóng nảy giải thích: "Ngươi đã quên, năm ngoái tết âm lịch, ta và ba ba đi nhà ngươi chúc tết, cũng là ngươi tiếp đãi chúng ta....."

Tần Tĩnh cũng không biết có phải hay không là thực sự nghĩ tới, về mặt chợt gạt đầu, ha ha vừa cười vừa nói: "Là ngươi a..... Ngươi cũng ở đây đến trường?"

"Đúng vậy đúng vậy." Tô Dung gương mặt nụ cười, hỏi: "Tần thư thư lúc nào có thời gian vậy? Buổi trưa ta và ba ba mời ngươi ăn cơm....."

"Không được không được, ta còn có công vụ trong người." Tần Tĩnh không chút nghĩ ngợi xua tay cự tuyệt, ánh mắt nhìn về phía hạ Huyền, khí phách mười phần nói: "Hạ Huyền, ngươi lần ra đây cho ta!"

Trung khí mười phần thanh âm chấn đắc học sinh trong phòng học lỗ tai ông ông tác hưởng.

.....

.....

Khí phách tỷ tần Tĩnh mạnh mẽ vang dội, căn bản không để ý tới những người khác ánh mắt khác thường, bắt lại hạ Huyền tay liền hướng bên ngoài túm, còn lý trực khí tráng nói: "Ta là ở cứu ngươi!"

Hạ Huyền theo tần Tĩnh đi xuống lầu dưới bồn hoa bên cạnh, nhíu hỏi: "Cứu ta? Có ý tứ?!"

Tần Tĩnh tròn trịa mắt to mắt lé lấy hạ Huyền, hừ một tiếng, đem tám kia bị vẽ Hồng x Ảnh chụp đưa cho hạ Huyền, thấp giọng giải thích rõ nói: "Đây là chúng ta nội tuyến, từ anh em nhà họ Hà nơi ở làm ra....."

Hạ Huyền cẩn thận nhìn một chút, nửa ngày mới nhíu nghiêm túc bình luận: "Chiều thật khó xem."

Tần Tĩnh tức giận đến nói không ra lời, thật vất vả đề xuống con tức, nhắc nhở: "Bọn họ có thể là muốn giết ngươi!"

"Ai muốn giết hạ Huyền?!" Tô Vũ Nhu đã đi tới, vừa may nghe nói như thế, không khỏi lại càng hoảng sợ, nhìn chằm chằm hạ Huyền hỏi: "Đến cùng chuyện gì xảy ra?!"

"Yên tâm, cảnh sát chúng ta nhất định sẽ cam đoan an toàn của hân!" Tần Tĩnh vội vã lời thề son sắt cam đoan, lại áp a áp ứng nói rằng: "Bất quá, có chuyện, cần muốn hai người các ngươi phối hợp."

.....

.....

Ban đêm, Giang Hải đại học cửa dòng người như dệt cửi.

Hạ Huyền có chút nhức đầu, trông coi tần năng ẩm Tô Vũ Nhu, có chút không xác định hỏi: "Các ngươi xác định thật muốn làm như thế?!"

Tô Vũ Nhu khẽ nhủ mày, cũng có chút do dự.

"Yên tâm, chỉ là diễn kịch." Tần Tinh nặng thêm giọng nói cường điệu, vẻ mặt nghiêm nghị nói: "Đây là phối hợp công việc của chúng ta, cũng là vì hạ Huyền an toàn."

Tô Vũ Nhu không có cách nào, chỉ có thể gật đầu.

"Đi thôi." Tần Tinh thay đổi một thân thường phục, vẫn là khí khái anh hùng hùng lực, tiến lên ôm lấy hạ Huyền cánh tay, một bộ thân mật tình nhân dáng dấp.

Hạ Huyền thân thể có chút cứng ngắc, kiên trì ôm tần Tinh đi ra phía ngoài.

"A..... Đó không phải là Tô nữ thân chuyện xấu bạn trai sao?! Làm sao ôm một nữ nhân khác?!"

"Tô nữ thân lại bị từ bỏ?! Hồn đàn này hẳn là bị treo trên đèn đường hong gió!"

.....

Hạ Huyền, tần Tinh rêu rao khắp nơi, quả thực tựa như trong bầu trời đêm luồng chớp đạn, chọc mù ven đường chắc chắn vây xem ánh mắt của quần chúng.

"Kế hoạch này là ai định ra?!" Hạ Huyền nhìn tần Tinh liếc mắt, nhìn không được lần thứ ba hoài nghi hỏi: "Trường cục các người thực sự đồng ý kế hoạch này?!"

Hay là kế hoạch, là như vậy.

Từ Giang hải thị cục cảnh sát tinh anh tần Tinh đồng chí, giả mạo thẳng xui xẻo hạ Huyền nữ bằng hữu, tiến hành hoàn toàn, có thể tin tiếp thân bảo hộ. Nếu như anh em nhà họ Hà thật động thủ, tần Tinh đồng chí có thể cùng đồng sự cùng nhau, cấm sào chò nước, một lần hành động đem người hiểm nghi phạm tội bắt.....

Đối mặt như vậy ý nghĩ kỳ lạ, quả thực có chút trò đùa kế hoạch, hạ Huyền Chân vô lực nhỏ nước bọt rồi.

"Ít nói nhảm!" Tần Tinh "Thân mật" Tựa sát hạ Huyền, ánh mắt lại cảnh giác quét mắt bốn phía, bỗng nhiên ôm lấy hạ Huyền cổ.

Hạ Huyền bị ghim được có chút không thở nổi, ôm cũng không phải không ôm cũng không phải, không nhìn được nghĩ, lẽ nào ngực lớn cánh hoa phải thừa dịp máy móc ghim chết chính mình?

"Phía sau cũng an toàn!" Tần Tinh thà lập tức mở hạ Huyền, thật dài thở phào nhẹ nhõm.

Hạ Huyền chỉ có thể trợn mắt một cái, vô lực thở dài một tiếng.

.....

.....

Bệnh tâm thần tựa như đang nháo thành phố đi rồi hơn một giờ sau, tần cảnh hoa cảm giác đã đầy đủ làm cho anh em nhà họ Hà nhận được tin tức, liền quyết định buông tha hạ Huyền.

Hạ Huyền bị tần Tinh chơi đùa không nhẹ, trở lại nơi ở, ở ở trên ghế sa lon nghỉ ngơi, trông coi tần Tinh nghiêm túc kiểm tra rồi một lần trong phòng ngoài phòng, bắt đầu hạ lệnh trực khách: "Ta đến nhà, buổi tối cũng sẽ không xảy ra đi, ngài cũng có thể kết thúc công việc đi về nghỉ ngơi."

"Trở về? Về đâu trong a?!" Tần Tinh có chút kỳ quái hỏi.

Hạ Huyền ngẩn người, trông coi thần kinh lớn tần Tinh, chỉ có thể nói thẳng: "Trở về bớt cảnh sát..... Hoặc là về nhà. Chẳng lẽ người buổi tối còn muốn ở chỗ hay sao?!"

"Đương nhiên a!" Tần Tinh thoải mái ngồi hạ Huyền đối diện, đương nhiên nói: "Ta bây giờ là bạn gái người, ở tại người nơi đây cũng là nên a. Nếu không..., sẽ chọc cho người hoài nghi."

Hạ Huyền trông coi tần Tinh, dĩ nhiên hơn một phút đồng hồ cũng không nói ra lời tới, nín nửa ngày cuối cùng chỉ có thể chịu thua, đứng dậy nói rằng: "Tùy người làm sao làm lại nhiều lần a !. Ta muốn đi ngủ."

.....

.....

Giang hải ban đêm rất an tĩnh, hạ Huyền lại lật qua lật lại ngủ không được.

Ngoại trừ trong nhà đột nhiên tiến vào cái ngực lớn cánh hoa ở ngoài, còn có Hà gia tam huynh đệ sự tình.

Tần Tinh ở, là vì thiếp thân bảo hộ hạ Huyền, phòng bị người nhà họ Hà.

Thế nhưng, đồng dạng, đã cùng hạ Huyền tạo thành quấy nhiễu, làm cho hạ Huyền không còn cách nào bứt ra đi ra ngoài tìm Hà gia tam huynh đệ phiền phức.

Rào rào, tạp vật rơi xuống đất tiếng vang, còn làm tần Tinh một tiếng thét kinh hãi.

Hạ Huyền từ trên giường nhảy lên một cái, xông ra đụng vỡ tần Tinh cửa phòng.

"A..... Người làm cái gì?!" Tần Tinh đang chuẩn bị thay quần áo, sai ai ra trình diện hạ Huyền đột nhiên vọt vào, theo bản năng cầm lên trên bàn súng lục, nhắm ngay hạ Huyền.

Hạ Huyền trông coi hòng súng đen ngòm, tức giận nói: "Hơn nửa đêm, không cố gắng ngủ, quý gào cái gì!"

Tần Tinh cười gượng hai tiếng, thả tay xuống thương, có chút ủy khuất giải thích: "Tôi quá mau, đã quên mang áo ngủ... Muốn tìm tìm....."

Hạ Huyền tức giận đến mắt tròn trắng, trông coi bị lật được loạn tào tào từ quần áo, đi tới mở ra đầu giường tủ nhỏ, nhảy ra nhất kiện Tô chỉ Lan lưu lại đồ ngủ ném qua.

Tần Tinh cảm kích hướng về phía hạ Huyền cười cười, ôm đi tắm.

Hạ Huyền liếc mắt một cái cái bàn súng lục, đối với to thân kinh ngực lớn cánh hoa bất đắc dĩ, ở phòng khách trên ghế sa lon ngồi xuống, chuẩn bị một hồi cùng tần Tinh nói chuyện.

Bên trong phòng tắm, truyền đến ào ào tiếng nước chảy.

Tuy là cách gõ thiết cửa phòng, cái gì cũng không nhìn thấy, cũng không trở ngại hạ hoang tưởng như sương mù trắng xóa trung, tần Tinh thân thể trần truồng đáng dấp.

Không biết khoa trương hai ngọn núi, không có dày trang nghiêm cánh phục che, lại sẽ là như thế nào một bộ mê người cảnh tượng.....

Chỉ chốc lát sau, tiếng nước chảy dừng lại.

Tần Tinh ma ma thặng thặng từ trong phòng tắm đi ra, một tay nhéo cổ áo, tay kia không ngừng kéo quần áo ngủ vạt áo.

Hạ Huyền nhìn thoáng qua, trong lòng nóng lên.

Tô chỉ Lan đồ ngủ, vốn là cái loại này chỉ tới bắp đùi. Hiện tại mặc ở vô luận vóc người vẫn là thân cao, đều so với Tô chỉ Lan khoa trương tần Tinh trên người, liền có vẻ nhỏ hơn rồi.

Đồ ngủ dán thật chặt ở tần Tinh trên người, làm cho vóc người ma quỷ có vẻ càng thêm khoa trương. Quần áo ngủ vạt áo, chỉ có thể che khuất tần Tinh kiều đồn, màu vàng nhạt đùi thon dài hầu như toàn bộ bại lộ ở trong không khí, có vẻ phi thường gọi cảm mê hoặc. Trong khi giãy chết, đồ ngủ ở dưới ngọn đèn mờ hồ còn có chút trong suốt, tần Tinh mỗi đi lại một bước, đều có cánh xuân tiết lộ ra ngoài khả năng.

Tần Tinh tóc còn nửa ướt, da có vẻ hồng nhuận sáng bóng, so với bình thường bớt chút cứng rắn, sinh ra chút nữ nhân vị, cảm giác được hạ Huyền ánh mắt nóng bỏng, lần nữa kéo kéo dưới áo ngủ mở, cau mày nói: "Y phục..... Có chút nhỏ..... Cũng có chút lặc....."

Nghe nói như thế, hạ Huyền nhin không được đem nhãn thần từ bắp đùi thon dài hướng về phía trước di động, không nhin được nghĩ đến, liền loại người như người khoa trương vóc người, không phải lặc chỉ có kỳ quái đầu.

Tần Tinh căn bản không cái gì chuẩn bị, lỗ mông liền ở, đi chân trần đi ở băng lãnh bóng loáng trên sàn nhà, sợ tẩu quang chỉ được thận trọng phòng nghị gian chuyển đi, cảm tức trừng hạ huyền nhất nhãn, nhất ngoan tâm, thẳng thần hấp tấp hướng ngoại thất chạy đi.

Phù phù!

Tần Tinh mới vừa nhanh đi vài bước, dưới chân bỗng nhiên trượt, lấy một cái tiêu chuẩn bình sa lạc nhận thức ngã âm âm trên mặt đất, ở bóng loáng trên sàn nhà trượt ra thật là xa, quỳ rạp trên mặt đất thống khổ hừ hừ lấy.

Hạ Huyền liền vội vàng đứng lên, tiến lên nâng dậy đau đến nhe răng tròn mắt, đều nhanh nhãn hiện lên nước mắt cánh hoa, quan tâm nói: "Không có sao chứ?"

"Người té một cái thử xem!" Tần Tinh xẹp lẹp miệng, một bộ muốn khóc đáng dấp, khắp khểnh đi về phía trước đi, tay xoa trước ngực.

Hạ huyền cương muốn trào phúng vài câu, nhìn thoáng qua huyết nữa chảy ra máu mũi tới.

Tần Tinh vừa mới này đẩy bình sa lạc nhận thức ngã sắp xuống, có thể tưởng tượng được, đôi ngực là gặp tội lớn rồi.

Hiện tại, tần Tĩnh đau nhức nước mắt lưng tròng, hơn nữa thần kinh thô to, cũng đã quên phòng tắm quang, vừa đi đường còn vừa lấy tay không ngừng xoa bóp trước ngực vậy đối với hưng khí, ở hạ Huyền góc độ, thấy rất rõ ràng, ánh mắt suốt chút nữa bị thâm thủy khe rãnh cắn nuốt hết.

"A....." Tần Tĩnh nhận thấy được hạ Huyền ánh mắt khác thường, còn có chút mờ mịt, cúi đầu nhìn một chút trước ngực mình mới phản ứng được, đẩy ra hạ Huyền, vừa mới vậy một hồi ngoan, hiện tại thì tốt rồi quên vết sẹo đau, vừa nhanh bước tới ngọa thất chạy đi!

"A..... Tiểu tâm!"

Hạ Huyền vừa dứt lời, tần Tĩnh lần nữa kinh hô một tiếng, tay chân vũ đạo nửa ngày, rốt cục vẫn phải lần nữa té lăn trên đất.

Hạ Huyền thông khổ che cái trán, liên trình độ loại này, ngay cả bước đi đều có thể ngã sấp xuống, lấy cái gì bảo vệ mình?!

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Cùng cảnh hoa ở chung thời gian (Một)

Sáng sớm, hạ Huyền còn đang ngủ say, đột nhiên cảm giác hai mắt tỏa sáng, không tình nguyện mở mắt ra, phát hiện lúc tần Tĩnh kéo ra rèm cửa sổ, ánh mặt trời chiếu vào.

"Làm gì ngăn ra, mau dậy giường!" Tần Tĩnh dường như cho tới bây giờ đều là tính lực dồi dào, thần thái sáng láng đứng ở trước giường, bất mãn thúc giục.

Hạ Huyền sờ quá điện thoại di động vừa nhìn, ai thán một tiếng dùng sàng đan che lại đầu, hàm hồ nói không rõ: "Có làm hay không..... Chỉ có năm giờ rưỡi....."

"Bao nhiêu người, còn nằm ỳ!" Tần Tĩnh nhú, tiến lên ngăn chặn đơn, cảnh cáo nói: "Nếu như lúc này Hà gia phái sát nhân tới, ngươi lẽ nào cũng không đứng dậy?!"

Hạ Huyền nhắm mắt lại cùng tần Tĩnh tranh đoạt chăn đơn, cả giận nói: "Người nào không có mắt sát thủ dám vào lúc này đã quấy rầy ta ngủ, ta nhất định đem hắc thảo thành tám khối!"

Tần Tĩnh tức giận đến không được, dưới con nóng giận đem trọn cái chăn đơn đều kéo lên, nhìn hạ huyền nhất nhãn, nhú mày.

Hạ Huyền trên người chỉ mặc một bộ tứ giác quần soóc, bất đắc dĩ ngồi xuống, trông coi tần Tĩnh, kỳ quái hỏi: "Loại thời điểm này, nữ hài tử chẳng lẽ không phải thét chói tai vài tiếng, sau đó hai tay che mắt thẹn thùng đi ra ngoài sao?!"

"Cát....." Tần Tĩnh chẳng đáng cười cười, không vui nói: "Xin lỗi, để cho ngươi thất vọng rồi. Bất quá, ta là cảnh sát, thường xuyên cùng thi thể giao thiệp, cái này..... Quá tiểu nhi khoa!"

Hạ Huyền cười gượng hai tiếng, buu hãn ngang ngực cảnh hoa quả nhiên không thể cứ theo lẽ thường để ý suy đoán, vừa cười vừa nói: "Ngươi sẽ không sợ ta thú tính quá độ....."

Tần Tĩnh cười ha hả, sờ sờ bên hông thương, vừa cười vừa nói: "Ngươi thử xem a....."

Hạ Huyền cái này cảm tần Tĩnh không có cách nào, bất đắc dĩ nói: "Ta hiện tại muốn mặc quần áo, tần cảnh quan ngại có thể hay không tránh một chút?!"

"Cho là mình rất đẹp mắt, cô nãi nãi rất muốn xem sao?!" Tần Tĩnh liếc hạ Huyền hạ thân liếc mắt, bữu môi, hừ một tiếng, kiêu ngạo nghênh đầu đi ra ngoài.

.....

.....

Hạ Huyền tắm xong, vẫn chưa tới sáu điểm.

Tần Tinh lại bắt đầu cổ động hạ Huyền đi thần luyện.

Hạ Huyền nhìn một chút sắc trời bên ngoài, mang theo giận dữ nói: "Loại này tốt thời gian, dĩ nhiên để cho ta đi thần luyện..... Ta muốn đi ngủ hồi lưng gác!"

Tần Tinh không để ý tới, thay bạch sắc giấy thể thao, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Đây cũng là kế hoạch một bộ phận!"

Hạ Huyền ngơ ngác nhìn tần Tinh, rốt cục ở tần cảnh quan chánh nghĩa dưới con mắt khuất phục.

Bên trong tiểu khu, nhưng lại có không ít đi ra thần luyện.

Tần Tinh tư thế hiên ngang, mặc dù là màu xám trắng vận động áo khoác cũng không che giấu được vẻ này bưng bưng anh khí, từ trong tới ngoài sức sống rất là có thể làm người khác chú ý.

Hạ Huyền lười biếng chạy, dọc theo đường đi ngáp liên hồi.

Tần Tinh đại khái tới hôm qua té thực sự không nhẹ, chạy bộ thời điểm thỉnh thoảng nhú, có đôi khi còn biết vô ý thức tự tay xoa bóp bộ ngực, đại khái là chạy động thời điểm, giống như một đôi con thỏ nhỏ thông thường trên dưới nhảy động hung khí dẫn động tới chỗ đau.

Hạ Huyền thỉnh thoảng nhăn thần quý dị liếc tần Tinh liếc mắt, cười đến rất tặc.

"Không chạy!" Tần Tinh bị hạ Huyền thấy toàn thân không được tự nhiên, thẳng thắn dừng lại, cau mày nói: "Ngươi đi về trước đi, ta sau đó liền đến."

Hạ Huyền nhún nhún vai, biết tần Tinh đại khái muốn cùng đồng sự liên hệ hội báo gì gì đó.

Về đến nhà, hạ Huyền cũng mất buồn ngủ, ngăn người một hồi, cảm giác có chút đói bụng, thử dài đi hướng trù phòng, chuẩn bị điểm tâm.

Lúc này, tần Tinh đã trở về, trong tay dẫn theo vài cái túi ny lon, bên trong là chút bánh quẩy sữa đậu nành các loại đồ đặc.

Hạ Huyền rất là kinh hi, lại trở về ngồi xuống, khích lệ nói: "Tần cảnh quan ngươi thật là người tốt a! Đây tự nhận có chút tư sắc liền đương nhiên đem nam nhân làm lao động tay chân, áo đến thì đưa tay đem cơm cho tới há mồm nữ hài tử, ở trước mặt ngài thực sự là có thể xấu hổ chết....."

Tần Tinh đi trù phòng cầm bát thịnh sữa đậu nành, thoải mái uống một ngụm, nhìn hạ huyền nhất nhãn, mạn điều tư lý nói rằng: "Vuốt mông ngựa bộ này, ở ta nơi này vô dụng, ngươi chính là tiết kiệm một chút nước bọt a !.."

Hạ Huyền sai ai ra trình diện nịnh bợ thần công cũng không dùng, chỉ có thể thử dài một tiếng, đành hoang ăn.

Một trận không phải ám áp cũng không mập mờ điểm tâm ăn xong, hạ Huyền, tần Tinh đều rất không có phong độ sờ cái bụng kêu chống đỡ.

Hạ Huyền nhìn một chút trên bàn một mảnh hỗn độn, vừa cười vừa nói: "Chuyện tốt làm tới cùng, tiền Phật đưa đến tây, tần cảnh quan lại đi cầm chén giặt sạch a !....."

Tần Tinh ợ một cái, dựa vào ở trên ghế sa lon, bất mãn nói: "Ta mua về, hiện tại ngươi thu thập là phải."

Hai người mắt lớn trừng mắt nhỏ, đều không ý định động thủ.

"Nếu không, buổi trưa lại tẩy?!" Hạ Huyền thử dò xét hỏi một câu.

"Tốt." Tần Tinh mí mắt cũng không đánh, sáng khoải đáp ứng rồi.

Hạ Huyền phát hiện hấp tấp tần Tinh cũng có như thể lười biếng một mặt, chỉ có thể trộn mắt một cái, lười biếng hỏi: "Vậy theo kế hoạch, kế tiếp chúng ta làm cái gì?"

"Các loại!" Tần Tinh ngắn gọn dứt khoát hồi đáp.

Hạ Huyền ngăn người, bất đắc dĩ hỏi: "Chờ cái gì?!"

"Các loại Hà gia sát thủ tới a." Tần Tinh khinh bỉ trông coi hạ Huyền, tựa hồ hạ Huyền hỏi một cái đặc biệt ngu ngốc vấn đề.

Hạ Huyền bưng cái trán, thử dài nói rằng: "Vậy chúng ta ở nơi này ngồi ngồi chờ người tới giết ta?!"

Tần Tinh cũng cảm giác không đáng tin cậy, ngồi thẳng thân thể, suy nghĩ một chút nói rằng: "Chúng ta đây nói chuyện phiếm a !.."

Hạ Huyền gật đầu, nói rằng: "Trò chuyện gì vậy?"

"Tùy tiện a." Tần Tinh muốn đổi một tư thế thoải mái, giờ chân lên nhìn một chút một mảnh hỗn độn bàn trà không dám để lên, nghiêng người sang, cong chân nằm ở trên ghế sa lon dài, đầu gối ở sô pha trên tay vịn, thoải mái nói rằng: "Nếu không... Chúng ta đều tâm sự chính mình, làm sâu sắc một cái đối với với nhau lý giải."

Hạ Huyền trông coi chiếm hơn nửa cái sô pha, chỉ lưu lại cho mình nhất điểm không gian tần Tinh, thờ dài nói rằng: "Nữ sĩ ưu tiên."

Tần Tinh cũng thờ dài, chậm rãi nói rằng: "Ta gọi tần Tinh, là bình Kinh người, gia gia ta, ba ba, ca ca đều là quân nhân..... Ta từ nhỏ mộng tưởng chính là làm cái nữ tướng quân, đáng tiếc, đoạn thời gian trước bị quân đội khai trừ rồi, sau đó ta liền chạy tới giang hải tới làm cảnh sát rồi....."

Hạ Huyền kinh ngạc nhìn tần Tinh liếc mắt, hỏi: "Bị khai trừ rồi? Vì sao a?!"

Tần Tinh tùy ý khoát khoát tay, vừa cười vừa nói: "Ngươi đoán....."

"Chẳng lẽ là..... Bởi vì ngươi ngực quá lớn?!"

Hạ Huyền muốn bị đánh nguyên vọng được như nguyện bị thỏa mãn, tần Tinh dùng chân không nhẹ không nặng đạp hạ Huyền vài cái.

Tần Tinh nhìn chính mình nhô thật cao bộ ngực liếc mắt, đại khái cũng cảm giác có chút trói buộc, duỗi thẳng rồi chân dài, đem chân đưa đến giữa không trung, hời hợt nói: "Bởi vì, ta dùng cái chân này, đạp gãy một tên khốn kiếp ba cái chân....."

Hạ Huyền nhìn một chút con kia trắng nõn chân bó liếc mắt, có chút giật mình, theo bản năng hướng ra phía ngoài xê dịch thân thể.

Tần Tinh hoảng hốt chân rặng, liếc hạ Huyền cái chân thứ ba liếc mắt, đắc ý hừ một tiếng, nói rằng: "Tới phiên ngươi....."

Hạ Huyền suy nghĩ một chút, nói rằng: "Ta gọi hạ Huyền, gia gia ta, ba ba ta đều họ Hạ, ta kiếp sau mộng tưởng chính là làm nữ nhân, sau đó gả cho một người giống ta đàn ông ưu tú như vậy..... Ồi....."

Tần Tinh lại đạp hạ huyền nhất nhả, cả giận nói: "Thật dễ nói chuyện, bót ton hót."

Hạ Huyền đẩy ra tần Tinh chân, vừa cười vừa nói: "Ta gọi hạ Huyền, người nước Hoa, gia gia ta, ba ba đều là người nước Hoa, nhiều năm trước toàn gia đi nước ngoài. Lúc mới bắt đầu, ăn xong nhiều khổ, bị thật nhiều khi dễ, hiện tại tốt hơn nhiều....."

"Hải ngoại thật nhiều người Hoa gia tộc, đều qua được rất chật vật." Tần Tinh rất biết bộ dạng, thờ dài cảm khái một câu, tiếp tục nói: "Ngươi nói một chút cùng huyết nguyệt quan hệ a !."

"Ngươi biết chút gì?" Hạ Huyền cũng không có phủ nhận, cho tới nay chính mình không có tận lực che lấp lại đây, Hoắc núi xa, tần Tinh lại đều không phải người ngu, đoán được vài thứ tuyệt không ngoài ý muốn.

Tần Tinh nghiêng đầu trông coi hạ Huyền, chậm rãi nói rằng: "Ta biết, huyết nguyệt thế lực chủ yếu ở Phi Châu, nhưng kỳ thật đã từng ở Đông Nam Á xuất thủ qua. Ta còn biết, huyết nguyệt ở giang hải có một thần bí người đại lý..... Phải là người đi?!"

Hạ Huyền trông coi tần Tinh, có chút ngoài ý muốn, chỉ là huyết nguyệt ở giang hải đích thực người đại lý là lão Quan, mà không phải mình, cười gật đầu nói: "Mặc dù có chút sai lệch, nhưng đại bộ phận đúng."

Tần Tinh trông coi hạ Huyền, rất lãnh tĩnh hỏi: "Là huyết nguyệt giết cần gì phải đồng thẳng sao?"

"Không phải, cùng huyết nguyệt không quan hệ, ra sao gia nội bộ người khô." Hạ Huyền lắc đầu, nghiêm túc hỏi đáp.

Tần Tinh tinh thần chấn động, lại hỏi: "Huyết nguyệt là muốn tới Á Châu phát triển sao?"

Hạ Huyền thấy buồn cười, lắc đầu nói rằng: "Không có, nếu quả là như vậy, ta nhất định sẽ nhận được tin."

"Cát, ngươi bắt quả là một người đại lý mà thôi, khẩu khí không nhỏ!" Tần Tinh khách sáo hạ huyền nhất câu, tiếp tục hỏi: "Huyết nguyệt ở giang hải lại có bao nhiêu người? Các ngươi chuẩn bị cùng Hà gia đàm phán vẫn là sống mái với nhau?!"

Hạ Huyền kỳ quái nhìn tần Tinh liếc mắt, cười cười hỏi đáp: "Đàm phán vẫn là sống mái với nhau, cái này không nên hỏi ta, hẳn là đi hỏi Hà gia. Huyết nguyệt ở giang hải, người mặc dù không nhiều, nhưng đều là tinh nhuệ, chỉ ít tự bảo vệ mình không thành vấn đề....."

Ở giang hải, ngoại trừ lão Quan người đại lý này, huyết nguyệt người kỳ thực chỉ có hạ huyền nhất cái. Tiếng người thiếu nhưng đều là tinh nhuệ, cũng không tính là đối trá.

Tần Tinh không nghĩ tới đã vậy còn quá dễ dàng liền được nhiều tình báo như vậy, trở lại trong cục nhất định có thể làm cho cục trường đối với mình nhìn với cặp mắt khác xưa, hưng phấn đá đá vào cẳng chân, còn kém đứng dậy hoan hô.

Hạ Huyền ngồi ghế sa lon một đầu khác, dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, kêu lên một tiếng đau đớn, thống khổ bứt giữa hai chân.

Vừa mới tần Tinh còn nói, từng dùng chân ở bình Kinh phế rồi một người đàn ông ba cái chân, hiện tại bị kịch sẽ ở trên người mình lặp lại sao?

Tần Tinh vội vã đứng lên, chứng kiến chính mình lại không cẩn thận thọc lâu từ, trong lòng hổ thẹn, chứng kiến hạ Huyền động tác lại cảm giác có chút buồn cười, lộ vẻ tức giận quan tâm nói: "Xin lỗi, nguoi không sao chứ....."

"Nếu không, ta đánh nguoi một cái thử xem?!" Hạ Huyền có chút căm tức trừng tần Tinh liếc mắt.

Tần Tinh bĩu môi, nói rằng: "Ta đều đã nói xin lỗi..... Hơn nữa, vừa mới ta thật là không cẩn thận, cũng không dùng nhiều lực khí....."

Hạ Huyền tròn mắt một cái, trông coi dĩ nhiên tại vui vẻ tần Tinh, ác từ can đảm trung sinh, đột nhiên tự tay ở tần Tinh bộ ngực một con thỏ nhỏ trên hung hăng sờ soạng một cái, không kịp dư vị kinh người co dãn cùng đặc biệt xúc cảm, nhảy dựng lên liền chạy ra ngoài cửa, trong miệng nói rằng: "Xin lỗi..... Ta muốn đi trường học."

"Hạ Huyền, dám đùa giỡn cô nãi nãi, không muốn sống sao?!" Hung hãn cảnh hoa trực tiếp bạo phát, giống như một con tức giận cộp mẹ thông thường, hướng phía hạ Huyền đánh tới.

Hạ Huyền cảm giác tương đương hết giận, bĩu môi, cố ý học vừa mới tần Tinh giọng: "Ta đều đã nói xin lỗi..... Hơn nữa, vừa mới ta thật là không cẩn thận, cũng không dùng nhiều lực khí....."

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Cùng cảnh hoa ở chung thời gian (Hai)

.....

Tần Tinh thâm bị hạ Huyền sờ ngực, nhất thời lửa giận thiêu đốt, thoan khỏi lai triều hạ Huyền đánh tới.

Hạ Huyền ở phòng khách vòng quanh sô pha, bàn trà cùng tần Tinh đánh du kích.

"Có loại đừng chạy!" Tần Tinh từ nhỏ đến lớn đầu chịu nổi cái này ủy khuất, cắn răng nghiêng lợi hô, đuổi thử hồng học.

Hạ Huyền tránh thoát tần Tinh ám khí, khinh thường nói: "Không chạy đó là đùa ngốc!"

"Luôn chạy, coi là năng lực gì?! Có loại chúng ta một mình đấu!" Tần Tinh quả nhiên không phải bình thường mềm mại nữ hài, khí phách mười phần khiêu khích nói.

Hạ Huyền không thêm để ý chút nào, vừa cười vừa nói: "Trai hiền không phải cùng nữ nhân đấu!"

Tần Tinh đuổi nửa ngày, ngay cả hạ Huyền y phục chưa từng mò lấy, hừ một tiếng, một cước giẫm ở trên bàn trà, từ trên ghế salon bay qua, trực đỉnh đỉnh hướng hạ Huyền đánh tới.

"Con bà nó, không đến mức a !?!" Bất quá là sờ một cái ngực, vẫn là cách y phục, cũng không phải đang đuổi bắt trọng hình phạm, phải dùng tới liều mạng như vậy sao?

Hạ Huyền thở dài, tự tay tiếp được tần Tinh, ngạc nhiên nói: "Chẳng lẽ nguoi thích ta? Đã vậy còn quá nhanh liền **!"

"Thích nguoi cái đại đầu quý!" Tần Tinh cười ở hạ Huyền tự tay, hai tay vững vàng để lại hạ Huyền cánh tay, thật dài thở phào, đắc ý hừ nói: "Nhìn nguoi chạy trốn nơi đâu?! Cô nãi nãi ta là nhu đạo cao thủ!"

Hạ Huyền hơi dùng sức từ chối vài cái, thở dài nói rằng: "Ta chịu thua còn không được sao?"

Tần Tinh chỉ có sẽ không như thế dễ dàng hãy bỏ qua hạ Huyền, khiêu khích nói: "Nguoi cũng coi như huyết nguyệt nguoi, liền chút bản lĩnh này?!"

Hạ Huyền bỗng nhiên dùng sức đem tần Tinh bỏ qua, một cái xoay người đem tần Tinh áp trên mặt đất, thở dài một hơi vừa cười vừa nói: "Hiện tại thể

nào, cảm giác thế nào?!"

"Vừa mới là ta thư giãn!" Tần Tinh vẫn còn ở con vịt chết mạnh miệng, ra sức giãy giụa nói: "Có loại buông, làm lại" !

"Cắt....." Hạ Huyền chẳng đáng cùng tần Tinh không chấp nhặt, buông lỏng tay ra, đứng dậy nói rằng: "Ta còn có việc, trở về lại đánh ngươi."

"Hỗn đản!" Tần Tinh đứng lên nhào nặn cổ tay, bỗng nhiên từ phía sau lưng nhào tới đánh ngã hạ Huyền, lưỡng cái chân dài chặt chẽ khóa lại hạ Huyền, có chút Bra-xin Ba Tây nhu thuật ý tứ.

Hai người quán cùng một chỗ, ở phòng khách trên sân nhà lẩn lộn, khiến cho đầy đất đông hỗn độn.

"Mau buông tay, gây nữa ta trở mặt!" Mặc dù coi như rất ướt át, thế nhưng tần Tinh té ngã báo nhỏ giống nhau, khí lực thực sự không nhỏ, trên người vẫn còn có chút công phu thật, làm cho hạ Huyền ăn chút vị đắng.

Tần Tinh tự nhận chế phục hạ Huyền, chiếm cứ phía, hừ nói: "Để cho ngươi nhớ lâu một chút, cảnh sát không phải tốt như vậy đùa giỡn!"

Hạ Huyền âm thầm buồn cười, tránh thoát ra một tay, néo néo tần Tinh gương mặt.

"Ngươi....." Tần Tinh đằng không ra hai tay, bỗng nhiên há mồm cắn hạ Huyền tay chuông, dùng sức cắn.

"A..... Ngươi chúc cầu sao?!" Hạ Huyền không nghĩ tới tần Tinh dĩ nhiên thực sự ngoạn ăn, nhất thời nổi giận, bỏ qua tần Tinh vương vù ràng buộc: "Xem ta..... Bắt ngục Long trào thù!"

Nói, hạ Huyền hai tay của thành thành thật thật cầm tần Tinh hai vú trước ngực, ngạc nhiên phát hiện thậm chí ngay cả phần nửa đều nắm giữ không được, mềm mại to lớn cảm giác, làm cho hạ Huyền theo bản năng dùng sức néo néo.

"....." Tần Tinh con mắt tròn tròn, không nghĩ tới hạ Huyền dĩ nhiên thực sự dám hạ thủ, hăng hái phản kích, cả giận nói: "Hầu từ trâu đào!"

.....

Hai người mắt to trừng tiểu thư, đều ngu.

"Được rồi, cô nãi nãi, ta nhận thua" Hạ Huyền hai tay từ tần Tinh trên hai vú lấy ra, nửa cử trên không trung.

Tần Tinh cũng tức giận bắt bình từ dưới đất bò dậy, bừa bãi nói lầm bầm: "Là ngươi trước quá đáng, không thể trách ta!"

.....

.....

Hạ Huyền nhú đứng lên, chỉnh lý y phục chuẩn bị đi trường học.

Tần Tinh hừ một tiếng, cũng đi thay quần áo.

Dựa theo cái kia hay là thiếp thân kế hoạch bảo vệ, tần Tinh cũng muốn cùng theo một lúc.

Vẫn đưa đến cửa phòng học, tần Tinh chỉ có xoay người rời đi, không quên dặn dò: "Buổi chiều, ta ở cửa trường học chờ ngươi."

Hạ Huyền gật đầu, bất đắc dĩ thừa nhận rồi ước ao, đồ kị, khinh bỉ ánh mắt chắc chắn.

Tường Minh, Trần Dũng không cần phải nói, kinh hãi nhất vẫn là Tô Dung.

Đồng dạng đến từ bình Kinh, Tô Dung xem như là vì số không nhiều biết tần Tinh bối cảnh người, thực sự khó có thể tưởng tượng, Tần gia Đại tiểu thư dĩ nhiên sẽ đoạt người khác nam bằng hữu, càng bất khả tư nghị là người nam nhân kia thoát nhìn còn không thể nào xuất chúng.

Trong giờ học thời điểm, nình mưa xuất hiện ở cửa, trông coi hạ Huyền nói rằng: "Hạ Huyền, theo ta đi ra ngoài một chút!"

Trong lớp học sinh xem nình mưa không phải khuôn mặt dễ nhìn sắc, nịnh không được nhìn có chút hả hê.

"Ngươi và Tô Vũ Nhu, đến cùng chuyện gì xảy ra?!" Đến rồi phòng làm việc, nình mưa nhìn chăm chăm hạ Huyền, nhíu mày.

Hạ Huyền thở dài, cười hồi đáp: "Yên tâm đi, Nình lão sư, thực sự không có gì."

"Tôi hôm qua, cùng ngươi ở chung một chỗ nữ nhân kia là ai?!"

Hạ Huyền kinh ngạc trông coi nình mưa.

Nình mưa cho rằng hạ Huyền đuối lý rồi, sắc mặt phức tạp nói rằng: "Bất kể là làm hàng xóm, lão sư, vẫn là..... Bằng hữu, ta đều không hy vọng ngươi

là người như vậy....."

Hạ Huyền cười khỏ từ ninh mưa phòng làm việc đi tới, thầm hạ quyết tâm, anh em nhà họ Hà sự tình, vẫn là nhanh chóng giải quyết a !!

.....

.....

Tần Tinh thần kinh to lớn chút, tính khí cũng quá tốt, bất quá có một ưu điểm, đó chính là không phải mang thù.

Sáng sớm vẫn cùng hạ Huyền ngơoi chết ta sống, đến rồi buổi chiều gặp lại mặt, tần Tinh liền đã quên trước thù, không chút nào sẽ tìm hạ Huyền phiền toái ý tứ.

Về tới nơi ở, cảnh giác một đường tần Tinh rốt cục trầm tĩnh lại.

Hạ Huyền đã học xong không nhìn tần Tinh, nên vui đùa một chút, nên ngủ ngủ, đem tần Tinh làm người trong suốt.

Tần Tinh đại khái cũng là ý tứ này, hơn nữa còn có không nhìn càng triệt để hơn cảm giác.

Đại khái là ban ngày quay về chỗ ở dẫn theo chút y phục, tần Tinh thay đổi một thân rộng thùng thình bảo thủ trường đồ ngủ, một bên nằm trên ghế sa lon xem ti vi, một lần ăn đồ ăn vặt, chân dài duỗi thẳng, chân theo thói quen đặt ở hạ Huyền trên đùi.

Hạ Huyền nhìn một chút chân của mình trên trắng nõn chân bó, trịnh trọng chuyển lạ lấy ra.

Chỉ chốc lát sau, tần Tinh lại thả lên.

Như thực sự ba sau đó, hạ Huyền chỉ có thể thôi miên chính mình, chân của mình lên là heo đề..... Là heo đề.....

Xem xong rồi TV, tần Tinh vỗ vỗ tay, hoảng du du đi phòng tắm.

Chỉ chốc lát sau, tắm rửa đến toàn thân hồng nhuận, tinh thần toả sáng cảnh hoa ngâm nga bài hát đi ra, bất chấp lau khô tóc, liền lại ở trên ghế sa lon nằm xuống, đem chân đặt ở hạ Huyền trên đùi, không coi ai ra gì cầm lấy điều khiển từ xa, tìm được cái phim truyền hình, tân tân hữu vị nhìn.

Hạ Huyền có chút dờ ra, kháng nghị nói: "Tần cảnh quan, ngơoi không muốn đánh giá cao ta sự nhẫn nại! Ta là nam nhân bình thường, nhĩ lão mặc đồ ngủ, lộ bắp đùi lúc ẩn lúc hiện, một phần vạn ta trong chốc lát nhịn không được, tự gánh lấy hậu quả!"

"Cát....." Tần Tinh thẳng thần hướng về phía trước lôi kéo quần áo ngủ vạt áo, lộ ra cả cái bắp đùi, không có sợ hãi nói;"Ngơoi thử xem a..... Ta có mấy cái đồng sự ở dưới lầu, chỉ cần ta phát sinh tín hiệu, hai phút bên trong bọn họ là có thể xông lên!"

Hạ Huyền hoàn toàn phục, thờ sâu, đem ánh mắt từ bắp đùi kia trên dời, nói rằng: "Tần cảnh quan, chúng ta luôn ở ở chỗ này, bọn họ vẫn không đến làm sao bây giờ? Lẽ nào ngơoi một mực ở đi?!"

"Bọn họ nhất định sẽ động thủ!" Tần Tinh lời thề son sắt, một bộ rất có nắm chắc bộ dạng, suy nghĩ một chút. Đột nhiên xoay người đứng lên nói rằng: "Bất quá ngơoi nói cũng đúng, luôn cấm sào chờ nước cũng không tiện, hẳn là chủ động xuất kích!"

"A....." Hạ Huyền ngẩn ngơ, trông coi tần Tinh hỏi: "Làm sao chủ động xuất kích?!"

Tần Tinh thâm tư thực lự sau đó, nghiêm túc nói: "Đi, chúng ta đi dạo phố!"

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Có lầm hay không

Giang hải bóng đêm rất đẹp, trên đường có rất nhiều tình lữ ở ngọt ngào dắt tay tản bộ.

Tần nằng ảm hạ Huyền cũng có có học dạng, lẫn trong đám người.

Hạ Huyền nhìn đã lâu, vẫn là quát ra bị ngực lớn cảnh hoa cảm làm đau tay, hít hơi kháng nghị nói: "Tần cảnh quan, ngươi là muốn phế đi tay của ta sao?!"

"A, xin lỗi xin lỗi....." Tần Tinh đỏ mặt Hồng, có chút ngượng ngùng tiểu giải thích rõ nói: "Bình thường bắt tội phạm thời điểm quen. Không dùng sức, tội phạm có thể sẽ trốn chạy....."

Hạ Huyền sắc mặt cổ quái nhìn tần Tinh liếc mắt, hỏi: "Tần cảnh quan sẽ không đến bây giờ còn không có có yêu đương quá a !?!"

"Câm miệng, làm mờ, xen vào việc của người khác!" Tần Tinh then quá thành giận, không nhẹ không nặng ở hạ Huyền sườn quyền kề tiếp, hừ một tiếng khinh thường nói: "Muốn đuổi theo lão nương, có ít nhất một cái tăng mạnh đứng hàng!"

Hạ Huyền về mặt kinh ngạc, dùng chân thành giọng nói hỏi: "A, trên đời còn có nhiều như vậy thụ ngược đãi điên cuồng, tới ngài chỗ này chịu chết?!"

"Ân?!" Tần Tinh ngăn người, lại đây thêm vài phần đồng hồ mới phản ứng được là có ý gì, cắn răng nghiêng lợi nói: "Hạ Huyền, ngươi là tên khốn kiếp, có loại đứng lại! Xem cô nãi nãi không đánh chết ngươi!"

.....

.....

Hai người truy đánh đuổi đánh tốt mấy con phố, cuối cùng đã tới giang hải phồn hoa náo nhiệt nhất sân rộng.

Sân rộng phụ cận, đèn đuốc sáng trưng, là các loại cửa hàng cùng trò gian trá ăn vặt, vô cùng náo nhiệt.

Tần Tinh một bụng lửa giận bị trên quảng trường thức ăn ngon hương khí phá hư sạch sẽ, nhón chân đưa cổ dài hướng phố ăn vặt xem, còn không ngừng nuốt nước miếng.

"Muốn ăn, liền đi qua a." Hạ Huyền trông coi tần Tinh không ngừng xoa bụng từ, nhìn không được hảo tâm kiến nghị.

Tần Tinh nhìn chằm chằm hạ Huyền nhìn một hồi lâu, chỉ có xác định hạ Huyền không phải là đang nói nói gở, nghĩa chánh ngôn từ nói: "Không được! Ta đang thi hành nhiệm vụ, làm sao có thể đi sống phóng túng đâu!"

Hạ Huyền không để ý tới, đi tới mua mấy xuyến bún cay, ăn nồng nhiệt.

Tần Tinh về mặt quần quýt, suy nghĩ một chút vừa nhỏ tiếng lầm bầm: "Nhưng mà, vì để cho đạo tặc thả lỏng cảnh giác, ăn mấy xuyến cũng không có gì a !....." Chen lên đi, la lớn: "Lão bản, tới trước hai mươi xuyến!"

Hạ Huyền: "....."

Nửa giờ sau, tần Tinh rất không có thực nữ phong phạm độ ợ mấy cái, không ngừng xoa cái bụng, nhú lại ăn một miếng, lưu luyến không rời buông, rên rỉ nói: "Không được không được..... Thực sự không ăn được....."

Hạ Huyền nhìn không được hỏi: "Ngươi ăn nhiều như vậy, không sợ béo lên sao?!"

Tần Tinh nhìn không được đắc ý, mi phi sắc vũ nói rằng: "Không có biện pháp a, ăn thế nào cũng không mập, thể chất vấn đề, người khác hâm mộ không hết!"

Hạ Huyền gật đầu, nhìn thoáng qua tần Tinh sung mãn hai ngọn núi, nhỏ giọng nói rằng: "Cũng có thể là thịt đều dài hơn ở ngực rồi....."

"Ân?!" Tần Tinh không hồ là làm cảnh sát, hạ Huyền nói nói nhỏ như vậy dĩ nhiên cũng bị nghe được, trông coi hạ Huyền thái độ hung dữ nói: "Vừa mới nói cái gì? Có loại lập lại lần nữa?!"

Hạ Huyền cười gượng hai tiếng, chỉ vào giữa quảng trường thờ dài nói: "Ngươi xem bên kia, thật náo nhiệt!"

"Đâu có đâu có?!" Tần Tinh tinh thần chấn động, đã quên truy cứu hạ Huyền lỗi, dắt hạ Huyền liền chạy tới.

Giữa quảng trường, tựa hồ là một cái thương trường đang sống động di chuyển, rất nhiều người, bầu không khí rất là nhiệt liệt.

Người chủ trì ở trên đài như như thao thao nói quy tắc: "Vi tặng lại quảng khách hàng lớn một vốn một lời cửa hàng tổng hợp chống đỡ, đêm nay chúng ta cố ý làm hoạt động này. Một hồi tất cả mọi người không nên cử động, chúng ta ngẫu nhiên chọn hai cái khán giả đối với hát tình ca, chỉ cần hiện trường khán giả tiếng vỗ tay vượt lên trước 70 đề-xi-ben, có thể có được bản thương trường cung cấp giá trị chín trăm chín mươi chín nguyên tám sao tám mũi tên long trọng điện giấy thư....."

Tần Tinh nhiều hứng thú trông coi, đột nhiên nghĩ tới chủ ý, đẩy một cái hạ Huyền nói rằng: "Tốt như vậy, một hồi ta nghĩ biện pháp để cho ngươi lên đài

đi..... Chỉ cần anh em nhà họ Hà phải cơ sở ngầm, nhất định sẽ nhận được tin tức....."

Hạ Huyền lần nữa bị Tần Tinh thiên mã hành không ý tưởng đánh bại.

Tần Tinh lại càng nghĩ càng cảm giác có đạo lý, lấy ra cảnh sát giấy chứng nhận, hào hứng chạy đi hậu trường rồi.

Chỉ chốc lát sau, ở tần cảnh quan tự mình dưới sự khổng chế, một đạo ngọn đèn phi thường"Đúng dịp" Đánh vào hạ Huyền trên người.

Hạ Huyền tự tay ngăn cản ngọn đèn, không biết nói gì, ở người xem ồn ào cùng dưới sự thúc giục, ma ma thẳng thẳng đi lên đài.

Tần Tinh về mặt trò đùa dai thành công vui sướng, đứng ở dưới Vũ Đài mặt nhin không được cười ha ha.

"Như vậy, phía dưới, để cho chúng ta tuyển ra hôm nay vị thứ hai may mắn khán giả!"

Theo hùng dũng nhạc khúc tiếng, một đạo ngọn đèn cấp tốc lác lư đã lâu, tốc độ dần dần chậm lại.

Hạ Huyền nhin không được có chút khẩn trương, nếu như tuyển ra cái ngũ đại tam thô đại thúc trung niên, chính mình chẳng lẽ còn muốn cùng hắn đối với hát tình ca?! Ngẫm lại cũng có thể làm cho người tan vỡ!

"A..... Là vị xinh đẹp nữ sĩ..... Mời lên đài tới....."

Ào ào xôn xao!

Máy mắn đó cô nương vừa mới đi lên sân khấu, dưới đài tiếng vỗ tay tiếng khen liên tiếp trong nháy mắt vượt qua 70 đề-xi-ben rồi.

Hạ Huyền thở phào nhẹ nhõm, nhin không được hung ác trợn mắt nhìn dưới đài nhìn có chút hả hê Tần Tinh liếc mắt, lại quay đầu nhìn cái bị chọn lựa may mắn khán giả, nhất thời trợn tròn mắt.

Đi lên sân khấu người, dĩ nhiên là Tô Hân Dao!

"A..... Hân Dao người làm sao ở nơi này?!" Hạ Huyền kinh ngạc trông coi Tô Hân Dao, còn có chút chột dạ nhìn dưới đài Tần Tinh liếc mắt, nghênh đón nhỏ giọng hỏi.

"Ta còn muốn hỏi người đâu!" Tô Hân Dao cắn nhỏ vụn hàm răng, ánh mắt sáng ngời nhìn chăm chăm hạ Huyền, tới gần hạ Huyền nổi giận đùng đùng hạ thấp giọng hỏi: "Nghe nói người câu đáp một cái cánh hoa, đem Tô Vũ Nhu quăng?! Liền là mới vừa cùng với người nữ nhân kia?!"

"Xin bớt giận, không phải như người nghĩ....." Hạ Huyền có chút vô lực nói rằng.

"Đi, lẽ nào hai vị nhận thức?!" Người chủ trì ngạc nhiên trông coi hạ Huyền, Tô Hân Dao.

"Không chỉ là nhận thức đâu....." Tô Hân Dao liếc hạ huyền nhất nhãn, tự tiểu phi tiểu nói rằng: "Cái này nhưng là giang hải nổi danh đàn ông phụ lòng a, có vị hôn thê, đêm nay còn mang theo nữ nhân khác đi ra khanh khanh ta ta....."

Dưới đài tiếng kinh hô một mảnh, Tần Tinh lúng túng cười cười, dĩ nhiên chột dạ lưu.

Người chủ trì ngược lại có chút kinh hi, tuyệt sắc nữ nhân, đàn ông phụ lòng, càng cầu huyết càng khả năng hấp dẫn trong mắt a, nhin không được hỏi hạ Huyền nói: "Vị huynh đệ này làm sao nhin tâm phụ xinh đẹp như vậy cô nương?! Hiện tại nhanh lên giải thích a....."

Hạ Huyền ánh mắt tìm tòi một lần, dĩ nhiên không tìm được Tần Tinh, vô lực nói rằng: "Cái này..... Ta thật bất hảo nói quá nhỏ....."

"Xuyt....." Dưới đài hư thanh một mảnh, người càng ngày càng nhiều vây lại xem náo nhiệt.

Người chủ trì tinh thần phấn chấn, lại Tô Hân Dao nói: "Vị mỹ nữ này, người chuẩn bị làm sao đối phó hắn đâu?!"

Tô Hân Dao nhìn hạ huyền nhất nhãn, từ tốn nói: "Không đề cho cái giải thích, chém chết hắn!"

"Tốt!"

Dưới đài tiếng khen, ồn ào tiếng một mảnh.

Có chút nóng máu, cũng không nhin được bắt tay áo xoa tay, chuẩn bị lên đài đi hảo hảo dạy dỗ một chút trên đài người kia đàn ông phụ lòng, là đẹp người hết giận, thuận tiện ở trước mặt người đẹp bày ra mình một chút nam tử hán khí khái!

Người chủ trì sai ai ra trình diện không khí hiện trường càng ngày càng nóng, cười miệng toé toét, tối nay tuyên truyền tuyệt đối đại hoạch thành công, tiền thưởng bố lớn có.

Trên màn ảnh rất nhiều tình ca không ngừng toát ra, vân vân bài hát chọn xong, người ở dưới đài vừa nhìn, nhất thời ngã trái ngã phải cười thảm!

Hạ Huyền nhìn lại, khuôn mặt đều tái rồi.

Có làm hay không, ở trước mặt mọi người, cùng oán khí ngất trời cô em vợ hát 《 Ngày hôm nay người muốn gả cho ta 》?!!

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Tương lai đại minh tinh

Tô Hân Dao quay đầu nhìn thoáng qua, cũng đỏ mặt cúi đầu che miệng cười.

Dưới đài ồn ào tiếng đã đình tại như óc ròi.

Hạ Huyền hận chết tần Tinh chủ ý cúi bấp rồi, chỉ là hiện tại đám lao phải theo lao, muốn tìm tần Tinh tính sổ chưa từng cơ hội thoát thân, nhỏ giọng hỏi Tô Hân Dao nói: "Thật muốn hát? Nếu không chúng ta lưu a !....."

"Hát! Vì sao không phải hát!" Tô Hân Dao cười đến hải lòng, chân từng điểm từng điểm cộng lại nhịp, hừ nói: "Hào hảo hát, nói không chừng ta sẽ tha thứ cho người."

Âm nhạc thư giãn nhanh nhện khúc nhạc dạo tiếng vang lên.

"Mùa xuân ấm áp hoa nở mang đi mùa đông sầu não....." Hạ Huyền ở Tô Hân Dao ánh mắt dưới uy hiếp, chỉ có thể kiên trì bắt đầu hát, vừa mở miệng trên đài Tô Hân Dao, dưới đài khán giả đều kinh ngạc, hát rất tốt nha, làn điệu, chuẩn âm cũng không có có thể xoi mói.

"Mùa xuân ấm áp mùi hoa mang đi mùa đông cơ hàn....." Tô Hân Dao là giảng hải học viện âm nhạc nữ nhân tài ba, hát loại này lưu hành tình ca tự nhiên một bữa ăn sáng, tiếng âm vang lên, dưới đài lập tức rối loạn tung bùng, tiếp lấy vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt.

Cái này không chỉ là kinh ngạc, mà là kinh hãi, kinh diễm!

Tại loại này vốn là có chút chơi đùa nghiệp vụ sân khấu, đại gia lúc đầu cũng không sao cao chờ mong, Tô Hân Dao thanh âm đơn giản là thiên đại vui mừng ngoài ý muốn.

Tô Hân Dao không chỉ cho phép miễn tình xảo, khí chất tươi mát, ngay cả tiếng nói đều có chừng tươi mát trong suốt, tràn ngập sức sống cảm giác, đem một bài cơ hồ là nghe nhiều nên thuộc, khiến người ta nghe dính phiến tình chảy tình ca hát ra mới tình cảm giác, nhân nhạ tiếng nói dường như thanh lương sạch sẽ suối nước, hầu như có thể rót vào trong lòng người.

Hạ Huyền cũng không nhịn được trông coi cúi đầu nhẹ hát Tô Hân Dao.

Bây giờ Tô Hân Dao cùng bình thường một cách tình quái nàng tưởng như hai người, ôn nhu chân thành, chăm chú đầu nhập, thực sự dường như hàm xuân thiếu nữ ở bày tỏ tâm sự, mặc dù chỉ là cúi đầu nhẹ hát, đã có chừng khiến người ta lóa mắt chấn động mỹ cảm.

Dưới đài tiếng vỗ tay cũng dừng lại, hoàn toàn yên tĩnh, tựa hồ cũng không đành lòng khinh nhờn trên đài nữ thần.

"Tay trong tay theo ta cùng đi, sáng tạo hạnh phúc sinh hoạt....." Tô Hân Dao trước đây nói qua, nàng là thật rất thích hát, hiện tại nàng hoàn toàn đầu nhập chứng minh tuyệt đối không phải nói ngoa, sáng trông suốt mắt nhìn rồi hạ huyền nhất nhãn, đưa tay ra.

Hạ Huyền cũng có chừng bị cảm giác rung động, nắm cái tay nhỏ bé,

"Mùa đông ưu thương kết thúc mùa thu cô đơn, gió nhẹ thổi tới khô cay tưởng niệm, chim chóc hát vang hát không muốn biệt ly, lúc này ta cỡ nào muốn ôm người....." Tô Hân Dao người đẹp, thanh âm đẹp hơn, nhẹ nhàng giang hai tay, nàng ca hát thời điểm, là vui vẻ, đầu nhập, tràn ngập chân tình thật cảm giác, tuyệt không có nửa phần qua loa lấy lệ.

Hạ Huyền chưa từng thấy qua như vậy Tô Hân Dao, hơi xúc động nhẹ nhàng ôm một cái Tô Hân Dao.

Dưới đài lại vang lên một mảnh tiếng vỗ tay, đều bị Tô Hân Dao thanh âm cảm động, không có ai cảm thấy trên đài hai người làm ra vẻ, phiền tình.

Ca khúc tràn đầy chuẩn bị kết thúc, theo Tô Hân Dao hát xong người cuối cùng âm phủ, dưới đài trải qua thời gian dài lặng im sau đó, bỗng nhiên bộc phát ra như mưa giông gió bão tiếng vỗ tay, tiếng khen.

Giờ khắc này, đơn sơ trên võ đài Tô Hân Dao bắt chước như nữ thần.

.....

.....

Hạ Huyền bất chấp lĩnh lấy vật gì tám sao tám mũi tên phần thưởng, ở sao động khán giả xông tới trước, lôi kéo Tô Hân Dao nhanh chóng trốn.

Đi tới dưới đài mới phát hiện, cái này mất một lúc, toàn bộ trên quảng trường người hầu như đều vây quanh, dựng sân khấu làm quảng cáo thương trường cái này nếu cao hứng điên rồi.

Tô Hân Dao thở hồng hộc, giấu ở hạ Huyền phía sau cười hắc hắc quý quý túy túy chạy tới ngoài sân rộng, thần tình có chút không che giấu được hài lòng.

"Hát được rất tốt..... Không nghĩ tới người còn có thiên phú này....." Hạ Huyền trông coi Tô Hân Dao, về mặt cảm khái.

Bình thời Tô Hân Dao một cách tinh quái, chỉ nói là từ bản thân, luôn là không tự chủ lấy chính mình cùng Tô Vũ Nhu so với, biểu hiện có chút hồ đồ cùng tự ti.

"Hanh, đó là đương nhiên!" Tô Hân Dao kiêu ngạo ngắc đầu lên.

Tần Tinh xuất quỷ nhập thần, xuất hiện ở phía trước, cười cùng Tô Hân Dao chào hỏi: "Hân Dao đúng vậy, ta gọi tần Tinh, ít ngày trước còn đi qua nhà người, hẳn còn nhớ chứ?"

"Tần cảnh quan tốt....." Tô Hân Dao lễ phép chào hỏi, đôi tay nắm lấy hạ Huyền cánh tay, mắt nhìn hạ Huyền, đang đợi một lời giải thích.

Hạ Huyền bất đắc dĩ, vỗ vỗ Tô Hân Dao cánh tay, khẽ cười giải thích: "Ta đang phối hợp tần cảnh quan phá án, tỷ tỷ người cũng biết, không nên suy nghĩ bậy bạ."

"Thực sự?!" Tô Hân Dao trong giọng nói có chút hoài nghi.

Tần Tinh vội vã lên tiếng làm sáng tỏ nói: "Là thật, người xem góc đường kia chiếc xe kia, bên trong chính là ta đồng sự. Không tin, cũng có thể đi gọi điện thoại hỏi hỏi chị người tỷ."

"Như vậy a....." Tô Hân Dao cười hắc hắc hai tiếng, có chút ngượng ngùng, trách cứ hạ Huyền nói: "Người nên sớm nói với ta."

Tần Tinh trông coi Tô Hân Dao lôi hạ Huyền quần áo tay, biểu tình có chút cổ quái. Hạ Huyền cùng Tô Vũ Nhu giải thích đương nhiên. Tô Hân Dao cũng là hạ Huyền cô em vợ, tựa hồ không có quá nhiều giải thích cần phải a !?

Hạ Huyền bất động thanh sắc cựa ra Tô Hân Dao tay, nhủu hỏi: "Đã trẻ thế này, tại sao không trở về gia, ở chỗ này làm cái gì?!"

"Dựa vào cái gì người có thể tới, ta liền không thể?!" Tô Hân Dao không phục, thấp giọng oán giận nói: "Gần nhất người cũng không mang ta đi ra chơi, ta chỉ có thể tự hiện ra a."

Hạ Huyền lúng túng cười cười, vô lực giải thích: "Gần nhất ta bẽ bộn nhiều việc a....."

Tô Hân Dao bĩu môi.

"Vừa mới Hân Dao người hát được thật tốt, ta ở phía dưới đều nghe choáng váng. Trước đây cảm giác bài hát này tốt tục tốt làm ra vẻ, ngày hôm nay nghe người một hát, đều có chút cảm động." Tần Tinh giọng thành khẩn ca ngợi nói: "Muốn ta xem, có thể sánh bằng nguyên hát tốt hơn nhiều, chính là hạ Huyền tha người chân sau."

"Hắc hắc..... Cảm tạ tần cảnh quan." Tô Hân Dao cười cười, có chút ngượng ngùng.

Tần Tinh sai ai ra trình diện hiểu lầm giải thích rõ, cũng vui vẻ cùng Tô Hân Dao gần hơn quan hệ, tích cực bày mưu tính kế nói: "Về sau có thể hướng phương diện này phát triển a. Tốt như vậy thanh âm, không cho nhiều người hơn nghe được, cũng quá chôn không nhân tài rồi."

Tô Hân Dao bị khen lão ngượng ngùng, xấu hổ cúi đầu phủ nhận nói: "Nào có? Các người đều cười ta."

Hạ Huyền cũng chăm chú nhìn Tô Hân Dao nói rằng: "Thực sự, ta cũng cho là như vậy. Người không phải nói người rất thích hát, rất thích sân khấu sao? Nếu thích, tại sao không đi hát đâu?! Yên tâm, ta sẽ giúp người."

Tô Hân Dao ngắc đầu, nỗ lực trông coi hạ Huyền, tựa hồ muốn thấy rõ hẳn có phải hay không đang chê cười trêu đùa chính mình, tốt nửa thiên tài hỏi:

"Thật sao?"

"Người xem bên kia....." Hạ Huyền chỉ vào trên quảng trường còn chậm chạp không có tản đi khán giả, vừa cười vừa nói: "Nếu tại loại này gián dị sân khấu, người là có thể làm cho nhiều như vậy vui lòng phục tùng, đến rồi lớn hơn nữa càng chuyên nghiệp sân khấu, vì sao không phải có thể thành công đâu?!"

"Ân!" Tô Hân Dao gật đầu, trên mặt có chút khác thường quang thái, lại lo lắng nói: "Mẹ ta..... Ta nhị tỷ nơi đó....."

"Yên tâm, ta đi cùng các nàng nói." Hạ Huyền thương tiếc sờ sờ Tô Hân Dao đỉnh đầu, vừa cười vừa nói: "Các nàng cũng nhất định sẽ ủng hộ người, vì người cao hứng."

Tần Tinh ở một bên cũng cười gật đầu.

Tô Hân Dao định liễu định tinh thần, nhìn một chút hạ Huyền, tần Tinh vừa cười vừa nói: "Thời gian không còn sớm, các người đại khái cũng còn muốn phá án, ta đây về nhà trước."

Tần Tinh lúc này mới nhớ tới chính sự, nghiêm sắc mặt.

"Đi thôi, tương lai đại minh tinh..... Tiểu tâm bị người người ái mộ phát hiện, ta cũng sẽ không đi cứu người." Hạ Huyền cười phất tay một cái, nhìn theo Tô Hân Dao lỵ khai.

"Yên tâm, ta sẽ nhường một người đồng nghiệp theo ở phía sau, tiễn nàng về nhà." Tần Tinh cũng trông coi Tô Hân Dao bóng lưng, cảm thán nói: "Coi như là để cho nàng trước giờ hưởng thụ một chút siêu cấp lớn minh tinh đãi ngộ."

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Bắn nhau

Ong ong ong, điện thoại di động tiếng chấn động truyền đến.

Tần Tinh tinh thần chấn động, thật nhanh lấy điện thoại cầm tay ra nghe.

"Anh em nhà họ Hà muốn động thủ!" Tần Tinh để điện thoại xuống, đối với hạ Huyền nói rằng: "Vừa mới nhận được tin tức, Hà gia tam huynh đệ mua ngày mai trở về nước vé máy bay, đã thoát khỏi quản chế, từ từ điểm giờ đồng hồ, không biết tung tích!"

Hạ Huyền như có điều suy nghĩ, chậm rãi nói rằng: "Nói như vậy, bọn họ là muốn đêm nay động thủ."

"Ân, chắc là như vậy!" Tần Tinh ý chí chiến đấu tràn đầy, thờ sâu nói rằng: "Trước Hà gia cùng Trần gia ngầm chó cắn chó, trong cục không có cách nào. Lần này, nhất định phải cho bọn họ chút nhan sắc nhìn!"

"Trở về đi....." Hạ Huyền hoạt động tay chân một chút, vừa cười vừa nói: "Con cá đã đói bụng, cũng nên là ta cái này mỗi câu xuất động lúc."

Tần Tinh sờ sờ súng lục bên hông, rồi hướng âm thầm cùng việc làm mấy thủ thế, nghiêm túc nói: "Chúng ta nhất định sẽ cam đoan an toàn của người!"

.....

.....

Hạ Huyền, tần Tinh kẻ vai đi ở trên đường dài, u tối ngọn đèn đêm hai người cái bóng kéo thật lâu thật lâu.

Oanh!

Phía sau đột nhiên truyền đến một tiếng kịch liệt tiếng đánh, ngay sau đó vang lên liên tiếp ô tô cảnh báo.

Hạ Huyền cau mày, quay đầu nhìn một chút.

"Phía sau đã xảy ra tai nạn xe cộ..... Ta mấy cái đồng sự đều bị thương!" Tần Tinh để điện thoại xuống, sắc mặt rất khó nhìn, cảnh giác nhìn chung quanh một chút, thấp giọng nói rằng: "Cục trưởng chúng ta ra lệnh, toàn lực lùng bắt anh em nhà họ Hà. Nếu như bọn họ bắt bớ, trao quyền chúng ta trước tiên có thể nổ súng."

Hạ Huyền nhìn chung quanh, nhẹ giọng nói: "Đoạn hậu viện, chặn đường lui..... Kế tiếp tựu ứng cai thị sát thủ ra sân!"

Ong ong ong!

Trầm muộn động cơ tiếng oanh minh, bên đường trong hẻm nhỏ đột nhiên ngọn đèn chột hiện, vài trọng hình mô-tô chột hướng phía hạ Huyền, tần Tinh vọt tới!

"Tiểu tâm!"

Tần Tinh kinh hô một tiếng, phi thân đụng ngã hạ Huyền, khó khăn lắm tránh thoát lái xe trong tay lóc hằn quang trường đao.

Hô!

Xe máy nháy mắt gào thét vọt tới, ở góc đường vòng một khom, lại xông về.

Tần Tinh khẩn trương lòng bàn tay xuất mồ hôi, kéo hạ Huyền thấp giọng nói rằng: "Mau tránh đến bồn hoa phía sau!"

Hạ Huyền lại căn bản không có đi quán này hung hãn lái xe, lời tần Tinh hướng bên kia chạy đi.

"A..... Người làm cái gì?!" Tần Tinh vẻ mặt không giảng hoà khiếp sợ, lo lắng nói: "Hiện tại rất nguy hiểm!"

Xôn xao!

Hạ Huyền ôm lấy tần Tinh, dùng phía sau lưng đụng nát ven đường tủ kính thủy tinh, ngã vào trong điểm.

Thình thịch thình thịch!

Vài tiếng trầm muộn sùng vang lên, vừa mới hạ Huyền, tần Tinh tránh vị trí cất giữ thình linh bị bắn quét một trận.

"A....." Tần Tinh mặt trắng như giấy, kinh nghi bất định trông coi hạ Huyền.

Hạ Huyền thật dài thở ra một hơi, run run người lên miếng thủy tinh, đứng dậy nói rằng: "Mấy bà đao là chặt không chết người. Bọn họ chỉ là muốn trước đem chúng ta bức đến góc, sau đó sẽ dùng núp trong bóng tối xạ thủ giải quyết chúng ta."

"Làm sao người biết?!" Tần Tinh kinh ngạc hơn, cũng là sợ. Nếu như vừa mới hai người thực sự đi trong góc phòng tránh này cầm đao lái xe, chỉ sợ đã thân trúng mấy phát súng, đi đòi nhà ma rồi.

Hạ Huyền chỉ chỉ tần Tinh hông của gian, nhắc nhở: "Đừng quên, trong tay người có súng. Nếu như bị mấy bà đao chém chết, truyền đi chẳng phải là thành chề cười?!"

Tần Tinh lúng túng trầm mặc, cuống quýt móc súng lục ra.

Ngoại môn một hồi lần điệu quái dị tiếng hò hét, người cầm đao cùng xạ thủ đã từ từ vây quanh.

Hạ Huyền nghiêng tai lắng nghe một hồi, nhẹ giọng nói: "Bọn hắn bây giờ người đông thể mạnh, chúng ta vẫn là đi vào tránh một chút a !."

Tần Tinh tự nhiên không có dị nghị, liền vội vàng nói: "Ta đã thỉnh cầu chi viện, tối đa mười lăm phút bọn họ là có thể chạy tới."

Hạ Huyền cũng không có mừng rỡ kích động cảm giác, thờ dài nói rằng: "Hy vọng trợ giúp đến trước, chúng ta còn sống a !....."

.....

.....

Đây là một nhà chất lượng thường phòng ăn tây, trên dưới hai tầng, căn bản không cái gì chỗ núp.

"Chúng ta làm sao bây giờ?" Tần Tinh cũng không có trải qua loại này kịch liệt bắn nhau, theo bản năng hỏi hạ Huyền.

"Đi trù phòng, nhìn có hay không cửa sau." Hạ Huyền nói một câu, lời tần Tinh thật nhanh chạy về phía trước đi.

Ngoại môn bô bô la lên bọn sát thủ cũng từ phá toái tủ kính đuổi vào.

Khiến người ta thất vọng chính là, tại trụ phòng căn bản không có cửa sau.

"Chúng ta lên lầu!" Tần Tinh tỉnh táo lại, quả đoán nói rằng.

Lộc cốc đất!

Súng máy cuồng tảo, đem bên ngoài đánh thiên sang bách không, một mảnh hỗn độn, cũng sắp muốn xông lên lầu hai hạ Huyền, tần Tinh hai người đè ép trở về.

Bên ngoài lại vang lên kỷ lý oa lap tiếng hò hét, bọn sát thủ ở trò chuyện với nhau cái gì.

"Bọn họ đang nói cái gì?" Tần Tinh nhĩu nghe hồi lâu cũng không có cái gì manh mối.

"Bọn họ là cần gì phải đông thành người. Hơn nữa, phụ cận vài cái lộ khẩu đều đã xảy ra tai nạn xe cộ, muốn khơi thông đường, nhanh nhất cũng muốn nửa giờ." Hạ Huyền nhìn thoáng qua tần Tinh, lắc đầu nói rằng: "Chỉ ít trong vòng nửa canh giờ, chúng ta chỉ có thể dựa vào chính mình!"

Tần Tinh biến sắc.

Ngoại môn truyền đến trầm trọng phân loạn tiếng bước chân của, rất nhiều sát thủ chung quanh tản ra, bắt đầu sơ tầm toàn bộ nhà hàng.

"Ân?!" Một người mặc đưa xe dùng người cầm đao đi tới cửa, chứng kiến tần Tinh, hạ Huyền, thần tình phấn chấn, sẽ mở miệng hô hoán đồng bạn.

Thành thực!

Tần Tinh cắn răng nổ súng, một thương đánh ngã người cầm đao, lại cũng không thể tránh khỏi bại lộ rồi hai người vị trí.

Bên ngoài vang lên tạp nhạp la lên cùng tiếng bước chân.

Lộc cốc đất!

Súng máy mở đường, rất nhiều xạ thủ vây quanh.

Hạ Huyền từ phía sau ôm lấy tần Tinh, cầm tần Tinh tay.

Ba!

Một tiếng thanh thúy tiếng súng, cái kia đại phát thần uy súng máy tay vừa mới thăm dò vào trong nhìn thoáng qua, đã bị một súng bắn bẻ đầu, thân thể mềm nhũn ngã xuống cửa.

Môn ngoài truyền tới một tràng thốt lên tức giận mắng, tiếng thương đường như như gió bão mưa rào vang lên.

Hạ Huyền lặng lẽ nghe, vẫn không nhúc nhích.

Một cái xạ thủ không có thò đầu ra, người tránh ở cửa bên cạnh, chỉ đem thương đuổi đi ra bên ngoài.

Ba!

Tần Tinh súng trong tay lần nữa bóp cò, dọa tần Tinh giật mình.

"A a....." Tay súng cổ tay bị cắt đứt, thương rơi xuống đất, vết máu vẩy một mảnh lớn, kêu thảm lui về.

Ngoại môn xạ thủ tựa hồ nổi giận, bắt đầu cường công.

Ba ba ba!

Súng lục không ngừng bóp cò, cửa liên tiếp rồi ngã xuống rất nhiều cái xạ thủ, có bị một phát súng lấy mạng, có lại thương mà không chết, ngã trong vũng máu kêu thảm thiết.

Người đồng thể mạnh, item hoàn mỹ xạ thủ lại bị một khẩu súng ngăn chặn, chậm chạp không còn cách nào xông vào.

Tần Tinh nhìn thần hồ kỳ thần thuật bắn súng, trong lòng khê run, nhĩn không được nhìn ôm mình hạ huyền nhất nhãn, biểu tình phức tạp.

Xạ thủ trả giá nặng nề sau đó, rốt cục thối lui.

Chu vi vô cùng an tĩnh, chỉ có tần Tinh khẩn trương thờ hào hển cùng cửa tay súng kêu thảm thiết, trong không khí huyết tinh khí khiến người ta cảm thấy ác tâm.

"Bên ngoài thật yên tĩnh, bọn họ rút lui sao?!" Tần Tinh toàn thân đã ướt đầm, phía sau lưng dính sát hạ Huyền cảm giác rất khó chịu lại cảm giác rất an tâm, nhìn không được hỏi.

Đồng!

Nhất thanh thùy hưởng, một cái tròn vo đồ đặc ở cửa bắn ngược một cái, rơi xuống phòng bếp trên sàn nhà, không ngừng quay tròn chuyển.

"Mụ, , là lựu đạn!"

Hạ Huyền biến sắc, nắc nể một tiếng, ôm tần Tinh đánh về phía bàn điều khiển phía sau.

Oanh!

Một hồi tiếng nổ mạnh to lớn hầu như muốn ném đi nóc nhà, khiến người ta lỗ tai ầm vang. Bên trong phòng bếp phảng phất vừa mới bị mười hai cấp bão bão qua, chén đĩa mâm đĩa vỡ vụn đầy đất, kim loại tủ bát cùng bàn điều khiển đều đã vỡ vụn, các loại mảnh nhỏ chung quanh lấp lất.

Tần Tinh hơn nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, cảm giác trên mặt ẩm ướt, vuốt tay lấm lem, dĩ nhiên là huyết!

"A..... Người bị thương?!" Tần Tinh phát hiện mình bị hạ Huyền gắt gao áp dưới thân thể, núp ở tương đối an toàn bàn điều khiển trong góc phòng, không có thụ thương, như vậy huyết chỉ có thể là hạ Huyền rồi.

Hạ Huyền tự tay từ trên vai nhỏ một khối kẻ mảnh sứ vỡ, chậm rãi đứng dậy, nhũ thấp giọng nói: "Người ở chỗ này, ta đi làm thịt phía ngoài một đám hỗn đản!" Nói xong, đi nhanh đi ra cửa.

Trừ phòng như vậy không gian thu hẹp ném trái lựu đạn, lực sát thương kinh người, phía ngoài sát thủ tự nhiên cho rằng tần Tinh, hạ Huyền hai người không chết cũng phải bị thương nặng, chỉ là cẩn thận là hơn, trước phải rồi một cái giật mình sát thủ dò đường.

Hạ Huyền thả nhẹ cước bộ đi ra cửa, tiện tay sờ soạng một cái đao lóc xương cầm ở trong tay.

Dò đường sát thủ thận trọng đi tới cửa, vừa mới xoay người, lại chứng kiến một cái vẽ mặt sát ý nam nhân, tiếp lấy phản bội đau xót, khuôn mặt đều vặn vẹo biến hình.

Hạ huyền nhất đao đâm vào rồi sát thủ phản bội, dùng sức xoay tròn vài vòng, thuận thế tiếp nhận sát thủ súng máy trong tay, đem sát thủ thân thể làm tằm thuận, ngăn cản tại thân thể phía trước đi ra ngoài.

Lộc cộc đất!

Thanh thùy mà có tiết tấu bắn phá tiếng, làm cho phía ngoài sát thủ trở tay không kịp, từng cái kêu thảm ngã xuống đất.

Có mấy người phản ứng nổ súng mau đánh trả, nhưng không cách nào đánh tới giấu ở tấm khiên thịt người phía sau hạ Huyền, chỉ có thể làm cho mình chết nhanh hơn.

Tần Tinh mang dùng súng xông lúc đi ra, trên mặt đất tất cả đều là thi thể.

Hạ Huyền đứng trong vũng máu, đẩy ra ngăn cản ở trước người thi thể, nhẹ nhàng thở ra một hơi.

"Người..... Người..... Người....." Tần Tinh mục trừng khẩu ngốc, gương mặt khó có thể tin, bỗng nhiên nghĩ đến Trương tử mạnh bên trong biệt thự cũng là cảnh tượng tương tự, càng là rất là khiếp sợ, bất khả tư nghị nói: "Người chính là huyết nguyệt thủ lĩnh!"

Hạ Huyền quay đầu, thờ dài nói rằng: "Tần cảnh quan, người không cảm thấy, bây giờ thảo luận cái này, rất không thích hợp sao?!"

Tần Tinh trông coi hạ Huyền, cảm giác người trước mắt này quen thuộc mà xa lạ, trong lòng kính nể.

Hạ Huyền đột nhiên hướng cửa sổ vị trí đi tới, từ hai cái thi thể trong lúc đó bắt được một cái toàn thân run rẩy nam nhân.

"Cần gì phải đông thành, lần này người nhất định phải chết." Tần Tinh hung hãn nói, lấy điện thoại ra bắt đầu hội báo tình huống.

Hạ Huyền sắc mặt cũng không tiện xem, nhũ nói rằng: "Người thật giống như đã quên, hiện tại cần gì phải đông bãi, Hà Ngũ hăng còn chưa phải là tung tích."

"A, không xong!" Tần Tinh hội báo xong tình huống, lại lấy điện thoại di động ra nhìn một chút, gấp giọng hạ Huyền nói rằng: "Trong cục cùng bị phải đi hộ tống Tô Hân Dao đồng sự mất đi liên lạc! Khả năng đã gặp bất trắc rồi."

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Không sao

Hạ Huyền biến sắc, lập tức lấy điện thoại ra.

Không ngoài dự liệu, Tô Hân Dao điện thoại di động quả nhiên không ai tiếp.

"Người đừng vội, ta lập tức điều tra rõ tung tích của nàng." Tần Tinh sai ai ra trình diện hạ Huyền sắc mặt âm trầm, vội vã tháo mái, lấy điện thoại cầm tay ra đi tới một bên dón dập nói gì đó.

Lúc này, hạ Huyền điện thoại di động lại sáng lên.

Hạ Huyền cúi đầu nhìn thoáng qua, nhúu chuyển được.

"Honey, có cần hay không hỗ trợ....." Trong điện thoại, truyền đến cần gì phải lệ châu mị hoặc thanh âm.

Tần Tinh vận dụng tất cả lực lượng, rốt cục dò thăm chút sợi tơ nhện, dấu chân ngựa, vội vã quay đầu nói rằng: "Hân Dao hiện tại khả năng ở..... Ân, người đâu?!"

Trên đường trống rỗng, sớm đã không có hạ Huyền thân ảnh.

.....

.....

Giang hải thị vùng ngoại ô, một chỗ hoang vu bãi bỏ bến tàu, trong bóng tối bóng người đồng đảo.

Hà Ngũ hằng nôn nóng bắt an đi tới đi lui, sắc mặt có chút âm trầm.

"Lão đại, thuyền chuẩn bị xong, tùy thời có thể xuất phát." Một cái mang dùng súng đại hán đã đi tới, thấp giọng nói rằng.

Hà Ngũ hằng nhìn mình tâm phúc, gật đầu trầm giọng nói rằng: "Tất cả thuận lợi, một tuần sau, vân đỉnh tập đoàn chính là ta rồi! Đến lúc đó, không thể thiếu chỗ tốt của các người!"

Chung quanh xạ thủ tinh thần chấn động, nhãn thần nóng bỏng.

"Đồng thành cậu ám sát thủ....." Xạ thủ lại thấp giọng nói rằng.

"Hanh, tên ngu ngốc kia, dĩ nhiên ngốc đến đi cứng đối cứng, thật là sống nên." Hà Ngũ hằng có chút khinh thường, tùy ý khoát khoát tay, hiển nhiên không quan tâm huynh đệ mình cần gì phải đồng thành chết sống, thấp giọng hỏi: "Cô gái kia, bắt được không có?"

Xạ thủ nhìn thời gian một chút, suy đoán nói: "Bây giờ đang ở trên đường, Khôn chuyện khó hản là lập tức tới ngay."

Hà Ngũ hằng gật đầu, có chút cười đắc ý nói rằng: "Có cái này nhân loại chất nơi tay, chúng ta có thể dĩ dật đãi lao, cấm sào chờ nước, làm cho huyết nguyệt tự mình tiến tới chịu chết! So với trước cứng đối cứng chẳng phải là tốt hơn gấp trăm lần?!"

"Lão đại anh minh....." Xạ thủ chúng ta về mặt súng bái, nhao nhao vuốt mông ngựa.

Xa xa ngọn đèn lóng lánh, một chiếc xe đang nhanh chóng tiếp cận trung.

"Tiểu tâm"! Hà Ngũ hằng lập tức ẩn thân đến chỗ tối, phát tay nói: "Đi tới kiểm tra cẩn thận!"

Xạ thủ chúng ta tiến lên ngăn chặn đường, cản lại chiếc xe kia.

"Lão đại, người bắt trở lại rồi."

Hà Ngũ hằng tinh thần chấn động, từ chỗ tối đi ra, tiến lên vỗ vỗ người tới bả vai, hỏi: "Khôn chuyện khó, tất cả thuận lợi sao?!"

Khôn chuyện khó chỉ phía sau gật đầu nói: "Người ở trong xe, đã đã hôn mê. Trước giải quyết rồi cảnh sát, trên đường còn gặp một nhóm xạ thủ, không biết là của người nào người. Nhưng hữu kinh vô hiểm, coi như thuận lợi."

Hà Ngũ hằng trông coi trên xe vết đạn, trong lòng đã hiểu là cần gì phải đông bãi hoặc là cần gì phải lệ châu người đã hạ thủ, lần nữa vỗ vỗ Khôn chuyện khó bả vai, trầm giọng nói rằng: "Sau khi trở về, người là công đầu!"

Vài cái xạ thủ từ trong xe đem một người mang ra ngoài.

Quanh mình tối sẫm, chỉ có thể mờ nhạt nhận ra là một đã bất tỉnh nữ nhân.

Hà Ngũ hằng tinh thần chấn động, về mặt tàn nhẫn nói rằng: "Lập tức cho cái kia huyết nguyệt tiểu tử gửi tin nhắn, làm cho hắn tự mình đi Philippines, một mạng đổi một mạng! Nói cho hắn biết, nếu như đi chậm, người nữ nhân này nói không chừng đã bị bán được nam Mỹ đi....." Nói xong nhìn một chút chúng thủ hạ, quyết định cho bọn hắn chút ngon ngọt, nghiêm giọng nói: "Đến rồi trên thuyền, người nữ nhân này tùy các người xử trí....."

Chúng xạ thủ mừng rỡ, trong lòng hưng hực.

Trong nước biển, đã sớm chuẩn bị xong mấy chiếc ca nô.

Hà Ngũ hằng trông coi gần trong gang tấc ca nô, thúc giục thủ hạ mau nhanh xuất phát. Chỉ cần đến hải ngoại, leo lên chiếc kia ngoại tịch tàu hàng sau đó, liền vạn sự không lo, đại công cáo thành.

Đột nhiên, bên tàu trong góc phòng, hồng quang lóe lên.

Oanh!

Một con thuyền ca-nô nổ thành mảnh nhỏ, trở thành một trái cầu lửa lớn.

"Vai khiêng thức đạn hòa tiễn!" Chúng xạ thủ mặt như màu đất.

Hà Ngũ hằng cũng trong lòng cảm giác nặng nề, lạnh lùng xem lấy thủ hạ, lớn tiếng phân phó nói: "Lo lắng làm cái gì, còn không mau đi tiêu diệt bọn hắn!"

Chúng xạ thủ lưỡng lự một phen, kiên trì hướng đi trở về đi.

Oanh!

Lại một tiếng vang thật lớn, hỏa cầu thật lớn cắn nuốt mấy cái xui xẻo xạ thủ.

"Là lựu đạn!"

Rộng rãi trên bờ cát, không có bất kỳ công sự che chắn, Hà Ngũ hằng trở mắt nhìn thủ hạ của mình ở đối phương siêu cường hỏa lực kế tiếp cái rồi ngã xuống, cũng không kịp không nổi, thấp giọng phân phó nói: "Khôn chuyện khó, đem người nữ nhân này giao cho ta, người nhanh đi ngăn trở bọn họ!"

Khôn chuyện khó nghe xong cười cười, trầm mặc đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Hà Ngũ hằng vừa vội vừa giận mắng: "Khôn chuyện khó, người làm cái gì?!"

"Khôn chuyện khó, khổ cực người....." Nguyên bản hôn mê nữ nhân từ dưới đất bò dậy, lấy ra trên đầu hắc sắc mũ giáp, trông coi Hà Ngũ hằng quyền rũ cười.

"Cần gì phải lệ châu..... Người....." Hà Ngũ hằng trong nháy mắt hiểu rõ ra, trong lòng dâng lên vô tận hận ý, rung giọng nói: "Khôn chuyện khó..... Người..... Dĩ nhiên người phản bội ta!"

.....

.....

Cần gì phải lệ châu chính là thủ hạ rất nhanh dọn dẹp xong hiện trường.

Lớn như vậy trên bờ cát lại không có đứt quãng rên rỉ cùng kêu thảm thiết, chỉ có hỗn tạp gió thổi trên biển huyết tinh khí.

Hạ Huyền trông coi cần gì phải lệ châu, có chút kinh ngạc nói: "Không nghĩ tới người dĩ nhiên tự mình lên sân khấu, không sợ bởi vì một viên đạn lạc nộ mạng sao?!"

"Nếu nói muốn hợp tác, ta cuối cùng muốn xuất ra điểm thành ý." Cần gì phải lệ châu thu hồi mị hoặc khinh bạc tiểu ý, trông coi hạ Huyền, về mặt nói thật: "Đêm nay, trên bãi cát những người này, bao quát Hà Ngũ hằng, đều là huyết nguyệt giết, cùng ta không có quan hệ."

Cần gì phải lệ châu phải thừa kế vân đỉnh tập đoàn, khẳng định không thể cùng giết cha giết huynh chuyện như vậy có nửa điểm can hệ.

Cái tội danh này, chỉ có thể lần nữa trừ đến huyết nguyệt trên đầu.

Hà Ngũ hằng lại không có phía trước hăng hái, nghe xong lời này sợ đến sợ vỡ mật nứt, run giọng cầu xin tha thứ: "Châu muội..... Bỏ qua cho Ngũ ca con chó này mệnh a !! Sau khi trở về, ta nhất định toàn lực ủng hộ người kế thừa vận đĩnh tập đoàn....."

Cần gì phải lộ châu cười khê một tiếng, cần bản không xem Hà Ngũ hằng, hỏi hột nói: "Không cần người chống đỡ, vận đĩnh cũng sẽ là ta."

Hà Ngũ bên lòng trung không gì sánh được khủng hoảng, lại đi cầu hạ Huyền, khóc rờn rờn nói: "Là ta có mắt không nhìn thấy thái sơn, cầu ngài bỏ qua cho ta con chó này mệnh..... Còn có, trời cô gái kia, ra sao đông bãi chủ ý..... Hần nói là giang hải có người mặt báo, chỉ cần bắt cóc cô bé kia, nhất định có thể uy hiếp được người....."

Hạ Huyền nghe xong lời này từ chối cho ý kiến, hỏi cần gì phải lộ châu nói: "Cô gái kia đâu?!"

Cần gì phải lộ châu chỉ chỉ bên bờ biển đường cái, vừa cười vừa nói: "Xem, nàng chính ở bên kia. Yên tâm đi, nàng rất an toàn, cho ta mười cái lá gan, cũng không dám cầm tánh mạng của nàng nói đùa."

Hạ Huyền quay đầu nhìn một chút, quả nhiên có một nhu nhược thân ảnh đứng ở nơi đó, không để ý tới Hà Ngũ hằng, xoay người cười hướng Tô Hân Dao đi tới.

Phanh!

Phía sau một tiếng súng vang, Hà Ngũ hằng tiếng cầu xin tha thứ hơi ngừng.

.....

.....

"Tỷ phu....." Tô Hân Dao chấn kinh không nhỏ, khuôn mặt nhỏ nhắn so với trước kia trắng hơn, chứng kiến hạ Huyền lao đảo chạy mấy bước, hung hăng tiến đụng vào hạ Huyền trong lòng.

Hạ Huyền đau đến nhe răng trợn mắt, nhẹ nhàng vỗ Tô Hân Dao sau lưng của, nhẹ giọng trấn an nói: "Không sao không sao, đều đi qua."

Tô Hân Dao lo lắng hải hùng lâu như vậy rốt cuộc tìm được dựa vào, dùng lớn nhất khí lực ôm chặt hạ Huyền.

Cần gì phải lộ châu đã đi tới, trông coi gắt gao ôm nhau hạ Huyền, Tô Hân Dao, nhẹ giọng nói: "Đi thôi, cảnh sát liền mau tới."

Tô Hân Dao từ hạ Huyền trong lòng thò đầu ra nhìn cần gì phải lộ châu liếc mắt, lại rút trở về.

Hạ Huyền cũng biết không có thể ở lâu, cười khổ một tiếng, ôm không chịu buông tay Tô Hân Dao ly khai.

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Cần người hỗ trợ

Xa xa đã có đèn báo hiệu lóe ra, trên bờ cát mọi người bắt đầu có thứ tự lui lại.

Tô Hân Dao tự nhiên là muốn cùng hạ Huyền ở chung với nhau.

Màu đen cao cấp xe thương vụ rất nhanh khởi động, rất nhanh biến mất ở màn đêm ở giữa.

Tô Hân Dao đầu chôn ở hạ Huyền trong lòng, trên mặt còn lưu lại hồi hộp cùng sợ hãi. Ở quá khứ vài chục năm từng trải cộng lại, đại khái cũng không có đêm nay như vậy kinh tâm động phách a !.

Hạ Huyền ôm Tô Hân Dao, ngược lại không có bao nhiêu mập mờ tâm tư, nhẹ nhàng vuốt ve Tô Hân Dao trên lưng nhu thuận tóc dài, cười hỏi: "Sợ sao?!"

Tô Hân Dao đầu cứng cứng, không trả lời.

"Yên tâm đi, đều đi qua." Hạ Huyền chỉ có thể như thế thoải mái, lo lắng Tô Hân Dao lưu lại cái gì bóng ma trong lòng, làm bộ tùy ý hỏi: "Lúc đó tình huống gì?! Nói cho ta một chút."

Tô Hân Dao lại hướng hạ Huyền trong lòng rút một cái, tự tay nắn lấy hạ Huyền y phục, vung lên tái nhợt khuôn mặt nhỏ nhắn run giọng nói rằng: "Lúc đó..... Một tiếng súng vang, đi theo ta phía sau cảnh sát liền ngã xuống..... Ta sợ hãi, liền trốn bên cạnh trong hẻm nhỏ..... Sau đó bên ngoài hai nhóm người liền đánh nhau, tuy là ta nhìn không thấy, thế nhưng có thể nghe được tiếng thương cùng..... Kêu thảm thiết..... Sau đó, ta đã bị mang tới nơi này....."

Hạ Huyền thở phào nhẹ nhõm, không có gần gũi chính mắt thấy là tốt rồi, vuốt Tô Hân Dao náo cười lớn an ủi: "Không sợ..... Lẽ nào đã quên, ta đáp ứng người người, nhất định sẽ bảo hộ người."

Tô Hân Dao không có hắt đầu né tránh, cũng không có lên tiếng kháng nghị hạ Huyền đem mình làm tiểu hài tử, đầu dán tại hạ Huyền lồng ngực, nghe này hữu lực nhịp tim, tựa hồ mới vừa sợ hãi hoang mang, phía ngoài lạnh lẽo thê lương gió thổi trên biển đều biến mất, chỉ cảm thấy vô cùng an tâm cùng ấm áp, tìm một tư thế thoải mái ngủ thật say.

.....

.....

Trở lại nơi ở, Tô Hân Dao còn giống như con lười thông thường đọng ở hạ Huyền trên người ngủ say.

Hạ Huyền trong lòng có vô tận thương tiếc, cũng không đánh thức nàng, ôm Tô Hân Dao xuống xe lên lầu, động tác tận lực chậm lại.

"A....." Hạ Huyền cương mới vừa buông tay, Tô Hân Dao liền bỗng nhiên giựt mình tỉnh lại, theo bản năng lại ôm lấy hạ Huyền cái cổ, vẻ mặt nhu nhược mang theo tiếng khóc nức nở nói rằng: "Tỷ phụ..... Đừng bỏ lại ta....."

Hạ Huyền chỉ có thể ngồi bên giường, vỗ nhẹ Tô Hân Dao phía sau lưng, vừa cười vừa nói: "Yên tâm, thực sự không sao. Ta cam đoan, chuyện đêm nay sẽ không phát sinh lần thứ hai."

Tô Hân Dao không tiếng động gật đầu, giống như một rời nhà đã lâu, rốt cục nhìn thấy chủ nhân con mèo nhỏ thông thường, nhẹ nhàng cọ xát hạ Huyền gương mặt.

Hạ Huyền sai ai ra trình diện xem Tô Hân Dao trên mặt mang nước mắt thương cảm lẫn nhau, nhẹ nhàng vỗ vỗ nàng khuôn mặt nhỏ nhắn nói rằng: "Đi tắm, đều nhanh thành tiểu hoa miêu. Sau đó sẽ ngủ ngon giấc, bắt đầu từ ngày mai tới, lại là vui vẻ một ngày."

Tô Hân Dao có chút ngượng ngùng cười cười, buông ra hạ Huyền nhảy xuống giường đi chạy đi tắm, một hồi lại chạy trở lại làm bộ đáng thương hỏi: "Người sẽ không ném ta một người à!?"

Hạ Huyền lắc đầu, buồn cười nói rằng: "Tuyệt đối sẽ không, ta cam đoan."

Tô Hân Dao nhất thời thật dài thở phào nhẹ nhõm, hướng về phía hạ Huyền ngòn ngọt cười, chạy đi tắm.

Trong phòng tắm truyền đến ào ào tiếng nước chảy, Tô Hân Dao ở bên trong một bên tắm, một bên quán quít lấy hạ Huyền nói.

Hạ Huyền ngồi vào trong phòng khách trên ghế sa lon, cùng Tô Hân Dao câu được câu không nói nói, cảm giác thân thể giống như tan rã, lại đau vừa nhột rất khó chịu, tự tay ở phía sau bôi sờ sờ, dính dính ẩm ướt, có mồ hôi, vậy cũng có huyết.

Bị thương.

Hạ Huyền thở dài, chính mình cũng không phải thần, thụ thương cũng là bình thường. Nhất là viên kia liều lĩnh lựu đạn, mảnh đạn văng khắp nơi là không có khả năng toàn bộ tránh thoát.

Trong phòng tắm tiếng nước chảy ngừng.

Hạ Huyền ngẩng đầu, hai mắt tỏa sáng.

Tô Hân Dao chân trần tiểu sanh sanh đứng ở trên sàn nhà, thanh đạm nụ cười cùng ánh mắt sáng ngời lộ ra một thanh tú khí độ, tóc ướt nhẹ, trên đầu còn bốc hơi nóng, da bị nước nóng rửa đến phấn nhuận đỏ lên, đã không có bình thời một cách tinh quái cùng kiều man, toàn thân lại tản ra trong suốt tinh thuần vẻ đẹp.

"Hắc hắc..... Mặc người đồ ngủ....." Tô Hân Dao le lưỡi, vừa cười vừa nói, gương mặt ngây thơ.

"Tắm xong, thiên nhiên đi hoa văn trang sức....." Hạ Huyền nhin không được lên tiếng ca ngợi nói.

Tô Hân Dao quyết quyết miệng, cuối cùng vẫn hé miệng nở nụ cười hi hi nở nụ cười, lại đang hạ Huyền dưới sự thúc giục, gọi điện thoại cho trong nhà báo bình an, rốt cục vẫn phải không chống cự nổi mãnh liệt buồn ngủ, không ngừng đã khởi ngáp.

Hạ Huyền lôi kéo Tô Hân Dao đến ngọa thất, khuyên nàng mau nhanh ngủ.

"Tỷ phu..... Ngươi có thể đáp ứng hay không ta sự kiện?!" Tô Hân Dao nằm xuống, có chút chần chờ mà hỏi.

"Đương nhiên!" Tối nay từng trải, đối với Tô Hân Dao tiểu cô nương như vậy mà nói, cũng thực sự quá kinh tâm động phách rồi chút, hiện tại nàng nói bất kỳ yêu cầu gì, hạ Huyền đều sẽ tận lực đi thỏa mãn.

Tô Hân Dao cắn môi, hơn nửa ngày chỉ có nhỏ giọng nói rằng: "Tỷ phu ngươi không cần đi có được hay không..... Ta rất sợ hãi."

Hạ Huyền ngẩn ngơ, vừa cười vừa nói: "Đã trẻ thế này, ta còn có thể đi đâu?!"

"Không đúng không đúng....." Tô Hân Dao lắc đầu liên tục, gấp giọng nói rằng: "Ta là nói, đêm nay, tỷ phu có thể hay không không phải ly khai phòng này."

Hạ Huyền hiểu được, trong lòng thương tiếc, tự tay sờ sờ Tô Hân Dao tóc, gật đầu ôn nhu nói: "Ân. Ta ở nơi này trông coi ngươi ngủ."

Tô Hân Dao đêm nay tâm thần đều bị vĩ đại trùng kích, cũng nghiêm chỉnh làm cho hạ Huyền cũng lên giường tới, nằm xuống đắp kín chăn đơn, nghiêng người trông coi hạ Huyền cười cười, hai tay đưa ra ngoài.

Hạ Huyền cười cười, đưa tay đưa tới làm cho Tô Hân Dao cảm

Tô Hân Dao dùng sức nắm chặt hạ Huyền tay, dường như thực sự thu được cảm giác an toàn, nhắm mắt lại từ từ đã ngủ.

.....

.....

Các loại Tô Hân Dao ngủ say, hạ Huyền cẩn thận rút tay ra, nhú đi ra khỏi phòng, đến trừ phòng tìm ra một cây đao cùng một quyển băng vải, nhìn đau còi áo khoác ra cùng quần áo trong.

Áo khoác là màu đậm, ngoại trừ mấy chỗ không rõ ràng tổn hại, nhìn không ra hạ Huyền bị thương.

Thế nhưng, quần áo trong đã dính vào trên vết thương, còi ra thời điểm không thể tránh né khiến động vết thương.

Hạ Huyền trông coi đã bị nhuộm đỏ quần áo trong, đều đã có thể đại khái đoán được sau lưng thương thế, thở dài, như vậy máu me tràn cảnh, có thể không thích hợp Tô Hân Dao xem.

Thực sự rất phiền phức a. Hạ Huyền nhin không được nhú.

Vết thương không ít, nhưng phần lớn đều là trái lựu đạn kia bạo tạc lúc trầy da, chân chính phiền toái chỗ đau chỉ có ba lượng chỗ.

Ở phòng ăn tây gần gũi bắn nhau thời điểm, có một viên đạn đánh xuyên tâm khiến thịt người, lại đánh trúng hạ Huyền bả vai. Nhưng viên đạn quán mặc một cái nhóm người sau, lực đạo đã không lớn, vào thịt không sâu, không tính là vết thương trí mệnh.

Hạ Huyền tay chân lạnh lẽ thiếu đốt tiểu đao, cẩn thận dùng mũi đao lựa ra viên đạn.

Ba!

Viên đạn rơi xuống sàn nhà bắn vài cái, thanh âm thanh thúy.

Mặc dù nói đứng lên ung dung, nhưng một phen vội vàng sống sót, hạ Huyền đã thở hồng hộc, đầu đầy mồ hôi.

Nghiêm trọng hơn chỗ đau, vẫn còn ở sau lưng đeo, chắc là mảnh đạn.

Hạ Huyền có thể cảm nhận được mảnh đạn vị trí, lại cũng không có thể chính mình lấy ra, chỉ có thể tìm người hỗ trợ.

Tô Hân Dao coi như..... Tiểu cô nương đã chịu quá nhiều kinh hách..... Cửa đối diện ninh mưa cũng có thể ở, có thể Trữ đại tiểu thư đại khái sẽ bị máu me tràn diện sợ đã bất tỉnh..... Lão Quan cũng không được, nếu như hấn am hiểu cái này, hấn chân của mình cũng sẽ không què rồi.....

Nghĩ tới nghĩ lui, hạ Huyền đột nhiên nghĩ đến một cái thí sinh tốt nhất!

Tô chi Lan..... Ngoại khoa mổ chính bác sĩ..... Nhưng lại có thể tin được!

"Uy....." Hạ Huyền lấy điện thoại ra, bấm Tô chỉ Lan điện thoại của, thấp giọng khàn khàn nói: "Hiện tại thuận tiện sao? Ta cần người giúp một chuyện....."

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Thống khổ phản kháng

Từ bị bắt cóc sự kiện kia sau đó, Tô chỉ Lan chưa có về nhà ở, mà là đang bệnh viện gia chúc lâu bên trong vườn sáo phòng, tựa hồ là muốn cùng dĩ vãng sinh hoạt hoàn toàn đoạn.

Hiện tại, Tô chỉ Lan mỗi ngày ngoại trừ đi làm công tác, chính là ở tại chính mình cho thuê nhà nhỏ trong, thỉnh thoảng cũng sẽ trở về Tô gia ăn bữa cơm.

Cuộc sống như thế đơn giản có chút chán nản, thế nhưng Tô chỉ Lan rất thoả mãn, cũng rất quý trọng. Bởi vì cuộc sống như thế chính là mình trước đây nằm mộng cũng muốn, càng bởi vì hiện tại tại chính mình cũng có một người có thể tưởng niệm, có đôi khi chỉ là tưởng niệm, thì có thể làm cho Tô chỉ Lan ngơ ngác tọa cả một buổi chiều.

Cho thuê bộ này nhà nhỏ có chút cũ nát, thế nhưng bên trong lại bị Tô chỉ Lan bố trí rất ấm áp.

Làm Tô chỉ Lan bị chuông điện thoại thức dậy, nghe được cái kia thanh âm khàn khàn sau đó, trong lòng dâng lên vô tận mừng rỡ, vội vội vàng vàng đứng lên trang điểm trang phục, lại tỉ mỉ sửa sang một chút phòng khách, đẩy lồng thấp thơm tọa ở trên ghế sa lon đội, nghĩ đến "Hắn" Nghề nghiệp tính nguy hiểm, sinh sở làm cho sự chú ý của người khác, ngay cả đèn chưa từng dám mở.

Trên tường phục cổ đồng hồ treo tường phát sinh tí tách tiếng vang.

Tô chỉ Lan nhìn thoáng qua, phát hiện đã là hai giờ sáng, tâm tư lại bắt đầu phiêu tán..... Hắn lúc này qua đây, là gặp nguy hiểm gì vẫn là có ý đã tới đêm.....

Đồng đồng đồng!

Thanh thủy tiếng đập cửa cắt đứt Tô chỉ Lan miên man suy nghĩ.

"Tới tới....." Tô chỉ Lan vội vã đứng lên, không quên vỗ vỗ gò má của mình, ân, sắc mặt hồng nhuận, thật xinh đẹp mới tốt, thoả mãn gật đầu, có chút khăn trương mở cửa phòng ra, trông coi mờ nhạt nhưng lại thân ảnh quen thuộc, thanh âm đều có chút run: "Người đã đến rồi a....."

Hạ Huyền mặc một bộ cao cổ dày mang mũ áo khoác, sắc mặt còn mang theo một cái khoa trương kính râm, nhìn qua thần bí hề hề lại có chút lãnh khốc mũi vị.

Cũng không phải hạ hoang tưởng đầu đầu lộ đuôi, chỉ là vì tránh cho hai người đều sẽ xấu hổ.

Tô chỉ Lan thận trọng không có mở đèn, mặc dù có chút khô hài, nhưng là tạm thời tránh khỏi hai người xấu hổ. Ánh sáng mờ tối dưới, chỉ có thể mơ hồ chứng kiến bóng người, không có khả năng thấy rõ tướng mạo, làm cho hạ Huyền âm âm thờ phào nhẹ nhõm.

Trông coi "Hắn" Thần thần bí bí đáng đáp, Tô chỉ Lan không chút nào cảm thấy ngoài ý muốn, ngược lại cảm giác như vậy chỉ có bình thường, đứng dậy đi rót nước, trong lòng có chút khăn trương cũng mơ hồ có chút chờ mong.....

Hạ Huyền cũng không ngồi xuống, đưa lưng về phía Tô chỉ Lan, bắt đầu cởi áo khoác.

Tô chỉ Lan chứng kiến tình hình này, tâm run lên, suýt chút nữa đem cái chén trong tay văng ra, trong lòng lại có chút thích, quả nhiên là không hổ là "Hắn", chính là sạch sẽ như vậy lưu loát, mạnh mẽ vang dội..... Tiếp lấy lại có chút do dự, chính mình có muốn hay không rút rè làm bộ cự tuyệt như vậy một cái, nếu không.. "Hắn" Biết sẽ không cảm thấy chính mình rất tùy tiện, rất ngả ngớn.....

Cù kết tiểu nữ nhân a.

Hạ Huyền lại nhìn không thấy chị vợ lúc này muốn cự còn nghi biểu tình, lại bắt đầu cười bên trong t Tuất.

"Quả nhiên là muốn lên giường....." Tô chi Lan trong lòng rên rỉ một tiếng, tay chân đều có chút như nhũn ra, trong lòng càng thêm quán quýt, thẹn thùng nhắm mắt lại, một bộ không chủ động không phản kháng, nhâm quân thái kiết đáng đáp, yên lặng trầm nghĩ: "Vẫn là rụt rè một chút đi..... Ta đều như vậy, kẻ ngu si đều hiểu nên làm gì bây giờ a !....."

Hạ Huyền quay đầu nhìn thoáng qua, nhìn không được nói rằng: "Còn đứng ngây đó làm gì..... Mau tới đây a....."

Tô chi Lan tâm lại một run rẩy, có chút ỳ ỳ khua, không nên chính mình chủ động Hiến, thân chỉ có hải lòng không, thực sự là bá đạo nam nhân!! Không tình nguyện, xấu hổ mang oán đứng lên, hướng phía "Hắn" Đi tới, chủ động từ phía sau ôm lấy "Hắn" , lại cảm giác trên mặt nóng lên, một huyết tính khí truyền đến, nhìn không được kinh hô một tiếng, tới gần trông coi "Hắn" Máu me đầm đìa sau lưng của, chỉ có biết mình nghĩ sai, cũng không kịp xấu hổ xấu hổ, không gì sánh được đau lòng nói: "Người làm sao vậy....."

Hạ Huyền ngược lại không có để ý, nhẹ giọng giải thích: "Không có gì, bị thương nhẹ. Sau lưng vị trí tự ta không có biện pháp xử lý, chỉ có thể qua đây làm phiền người....."

Tô chi Lan sợ mất mặt, nước mắt đều nhanh chảy xuống, chỉ là thức thời không có truy hỏi nữa nguyên nhân.

Hạ Huyền đem một cây tiểu đao đưa tới, nhủu nói rằng: "Chắc là mảnh đạn..... Người giúp ta lấy ra....."

Tô chi Lan nhìn một chút cây dao gọt trái cây cũng không có nhận, đứng dậy trở lại gian phòng của mình, rất nhanh đoạn đưa ra một cái rương nhỏ, bên trong là một đồng hoặc trường hoặc ngắn chữa bệnh dùng thủ thuật khí giới, còn một người khác chén nhỏ, bên trong chắc là khử trùng cồn. Đương nhiên, còn có một đem cường quang đèn pin.

Hạ Huyền sai ai ra trình diện tình huống này, cũng cảm giác mình quả nhiên chưa có tới sai.

Tô chi Lan trước cẩn thận dọn dẹp vết thương sát biên giới, nghiêm túc khử trùng sau đó, đột nhiên nghĩ tới cái gì cau mày nói: "Nguy rồi....."

"Làm sao vậy?!" Hạ Huyền thấp giọng hỏi.

"Thuốc tê....." Tô chi Lan trông coi "Hắn" Da tróc thịt bong sau lưng của, vẻ mặt áy náy nói: "Ta chỗ này không có thuốc tê, nếu không ta dẫn người đi y viện a !."

Hạ Huyền cười khẽ một tiếng, lắc đầu nói: "Yên tâm đi, người mặc dù động thủ, ta nhìn được."

Tô chi Lan há mồm muốn nói cái gì lại nhìn xuống, nghĩ đến "Hắn" Đặc thù chức nghiệp, khả năng hiện tại liền bị người đuổi giết trung, thực sự không thích hợp đi bệnh viện, yên lặng cho dụng cụ cắt gọt khử trùng, ôn nhu nói: "Người chịu đựng chút, nếu như đau tụt ra tiếng....."

Hạ Huyền lắc đầu, không nói gì nữa.

Sau lưng đeo tổn thương, đối với hạ Huyền mà nói hoàn toàn không phải nghiêm trọng nhất một lần, nhưng là đối với Tô chi Lan mà nói, liền thực sự có chút đáng sợ.

Tô chi Lan sợ hãi thanh âm cũng run rẩy, nhưng tay lại vẽ run rẩy cũng không có.

Quả nhiên không hổ là ngoại khoa mổ chính bác sĩ, Tô chi Lan rất nhanh thì dùng cái nhíp kẹp ra khối thứ nhất mảnh đạn, đánh ngã bên cạnh trên bàn trà.

Tiếp lấy, là mảnh thứ hai..... Mảnh thứ ba.....

Đến khi lấy ra cuối cùng một mảnh, dù cho hạ Huyền tự nhận lực ý chí cứng cỏi, cũng có chút đau đầu vầng mắt hoa, sắc mặt dữ tợn.

"Ô ô....." Đại công cáo thành, Tô chi Lan nhưng không có vui sướng, ngược lại che miệng thấp giọng khóc lên.

Hạ Huyền đêm nay mang thương chiến đấu kịch liệt lưỡng tràng, vốn là có chút gần bị kiệt lực, trải qua phen này làm lại nhiều lần, càng là thờ hồng hộc, hỏi: "Làm sao vậy?!"

Tô chi Lan buông trong tay xuống đồ đạc, đưa hai tay ra ở hạ Huyền vết thương sát biên giới vuốt ve, tiếng nước nở càng rõ ràng, mò lấy lớn nhất một cái vết thương, tiếng khóc nói: "Nếu như cái này mảnh đạn lại lệch bên trái hai li mét, tiếp theo thương tổn được thần kinh..... Sâu hơn mấy cm, tiếp theo thương tổn được cơ quan nội tạng rồi....."

Hạ Huyền thở dài, an ủi: "Yên tâm đi, không phải hữu kinh vô hiểm sao?!"

Tô chi Lan trong bóng đêm cầm hạ Huyền tay, cầu khẩn nói: "Không muốn mạo hiểm như vậy, lưu lại lại đây cuộc sống của người bình thường không được sao?!"

Hạ Huyền cười khỏ một tiếng, kiên trì giải thích: "Người hiểu lầm, đêm nay chỉ là ngoài ý muốn, bình thường ta cũng cùng người không sai biệt lắm, không có nguy hiểm gì....."

Tô chỉ Lan noi nào chịu tin, một bên lắc đầu vừa lật ra băng vải bắt đầu băng bó.

Băng bó xong, hạ Huyền, Tô chỉ Lan hai người đều trầm mặc, trong phòng chỉ có sâu kín ánh trăng.

Đương đương đương!

Đồng hồ treo trên tường đột nhiên vang lên, đã là ba giờ sáng.

Tô chỉ Lan ngừng tiếng khóc, cũng không có khuyên nỡ cái gì, giúp đỡ có chút không có phương tiện hạ Huyền mặc quần áo.

Hạ Huyền trầm mặc một hồi, suy nghĩ một chút có chút chân chờ nói: "Bật đèn a !....."

"Ân?!" Tô chỉ Lan ngẩn người, trong nháy mắt hiểu "Hắn" Ý tứ, trong lòng mừng rỡ hơn, còn có chút hoài nghi, trước đây chính mình mấy lần yêu cầu nhìn "Hắn" Hình dáng đều bị chối từ cự tuyệt, hiện tại "Hắn" Lại chủ động nói ra, là muốn cùng chính mình tiến hơn một bước vẫn là..... Muốn cáo biệt?!

"Vì sao?!" Tô chỉ Lan trong lòng có cỗ dự cảm bất tường, hỏi: "Nhìn mặt của người, sau đó người sẽ biến mất sao?!"

"Yên tâm, chắc chắn sẽ không giết người diệt khẩu." Hạ Huyền cười khở một tiếng, chính mình đắp nặn cái này người anh hùng phân thân làm cho chị vợ si mê không ngớt, nghiêm nhiên thành Tô chỉ Lan sinh mệnh hy vọng mới cùng ký thác, thế nhưng sự tình chung quy có chân tướng rõ ràng một ngày, cùng với làm cho Tô chỉ Lan càng lún càng sâu, chẳng mình bây giờ liền sớm làm làm sáng tỏ, thấp giọng nói rằng: "Sự tình cùng người tưởng tượng có chút sai lệch....."

"Người phải cùng ta cáo biệt sao?!" Tô chỉ Lan căn bản không nghe giải thích, bắt lại hạ Huyền tay, vội vàng hỏi.

Hạ Huyền cười khở một tiếng, khe thờ dài, thấp giọng nói rằng: "Bật đèn người liền hiểu....."

Nếu như một hồi Tô chỉ Lan chứng kiến hạ Huyền mặt của, phát hiện thân làm chị vợ dĩ nhiên cùng muội phu của mình tinh thần yêu đã lâu, đại khái biết rơi vào xấu hổ xấu hổ, tại chỗ quát hạ Huyền lỗ tai đều không kỳ quái. Thế nhưng ngà bài sau đó, chỉ ít hai người đều có thể giải thoát, hạ Huyền cũng không cần khổ cực như vậy diễn kịch.

"Ta không phải!" Tô chỉ Lan trầm mặc đã lâu, vẫn là không có đứng dậy đi mở đèn, căn môi trông coi đối diện cái kia thân ảnh mơ hồ, rất cố chấp cự tuyệt, còn nói thêm: "Ta về sau không còn muốn cầu xem bộ dáng của người rồi, người không muốn tàn nhẫn như vậy có được hay không?!"

Hạ Huyền thờ dài, đứng dậy bắt đầu nói: "Về sau người sẽ hối hận, cũng sẽ hận ta."

"Đó là chuyện của ta, không cần người lo!" Tô chỉ Lan vội vã tiếp lời tới, cũng đứng dậy, gấp cũng không đoái hoài tới hạ Huyền thương thế, dùng sức ôm lấy hạ Huyền cầu khẩn nói: "Ta sẽ không hối hận, cũng sẽ không hận người, đừng không cần ta nữa có được hay không?!"

Hạ Huyền đau mắt tròn trắng, rên rỉ nói rằng: "Buông tay..... Mau buông tay!"

"Không thả! Ta sẽ không thả! Trừ phi người bằng lòng bắt tiêu thất, còn muốn ta, hoặc là người giết ta!" Tô chỉ Lan một bộ thả chết chứ không chịu khuất phục liệt sĩ cách mạng giọng của, trên tay lại bỏ thêm chút khí lực.

"Hào hào hào....." Hạ Huyền đau đầu đầy mồ hôi, lại không muốn thương tổn đến cổ chấp chị vợ, chỉ có thể chịu thua nói: "Ta đáp ứng! Ta đáp ứng người! Mau buông tay."

"Thực sự?!" Tô chỉ Lan còn hơi nghi ngờ.

"Thực sự!" Súng máy liếc bắn mình tránh thoát, lựu đạn không có nổ chết chính mình, nhưng bây giờ suýt chút nữa bị chính mình chị vợ ghim chết rồi, hạ Huyền Chân là buồn bực muốn chết.

Tô chỉ Lan trong lòng thờ phào nhẹ nhõm, lôi kéo hạ Huyền sẽ hướng ngọ thất đi, lại là cái loại này cố chấp giọng nói: "Đêm nay, lưu lại!"

Hạ Huyền nhúc nhúc, không nói đến cùng mình chị vợ lên giường khẳng định có chút chướng ngại tâm lý, thì nhìn hiện tại tại chính mình khắp người tổn thương, cũng không thích hợp cái loại này vận động dữ dội a.

Tô đại phu đại khái cũng tỉnh táo lại tới, biết "Hắn" Tình trạng cơ thể không thích hợp, giọng nói yếu đi yếu, đôi yêu cầu nói: "..... Hôn ta!"

Hạ Huyền lòng tràn đầy quần quýt, không biết nên làm sao cự tuyệt.

Tô chỉ Lan cũng không để ý nhiều như vậy, tạm thời đã quên rứt rứt e lệ, vòng lấy hạ Huyền cổ, lục lợi hôn lên, tuy là động tác không thuần thực, nhưng khí thế rất kinh người, một bộ muốn đem hạ Huyền hôn tắt thở tư thế!

"Cái này thật không thể trách ta....." Hạ Huyền tìm một lý do, đề xuống trong lòng ngoan ngoãn cảm giác, vô cùng "Thống khổ" Phản kháng đứng lên.

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Mến mộ

Hạ Huyền từ Tô chi Lan nơi ở lúc rời đi, chính là sắc trời tối tăm nhất thời điểm, bên ngoài vắng vẻ một mảnh, một điểm thanh âm cũng không có.

Tô chi Lan mở cửa phòng, cẩn thận nhìn chung quanh một chút, mới để cho hạ Huyền đi ra.

Hạ Huyền âm thầm buồn cười, ngược lại cũng không nói gì.

"Đi nhanh đi....." Tô chi Lan một bộ hài lòng giọng nói, phù môn đứng ở nơi đó, giống như một tiền trạng phu đi xa thê tử, ôn nhu nói: "Về sau nhớ kỹ tới thường nhìn ta một chút. Ta đã rất tri túc, sẽ không cho ngươi thêm phiền toái."

Hạ Huyền trong bóng đêm cười khổ một tiếng, nhưng không biết như vậy đây đưa tiếp đến cùng là đúng hay sai. Chỉ là, nhìn trước mắt cái này đã trải qua nhiều như vậy đau khổ tiểu nữ nhân, chính mình không đành lòng rồi cướp đi nàng một điểm hy vọng cuối cùng cùng ký thác.

Tô chi Lan ngửa đầu, trong bóng tối khinh thường biểu tình, nhưng này đôi ôn nhu như nước con mắt bày đặt nhu nhu thủy quang.

Hạ Huyền vẫy vẫy đầu, dứt bỏ ý tưởng rồi bụng, cúi đầu khẽ hôn một cái Tô chi Lan gương mặt, phất tay một cái xoay người rời đi.

Tô chi Lan cắn môi, hạnh phúc khẽ cười.

.....

.....

Bốn giờ sáng, trên đường tĩnh đáng sợ, không có bán cá nhân ảnh.

Hạ Huyền nửa ngày cũng không thấy được một chiếc xe, chỉ có thể bắt tắc đĩ chậm rãi đi về phía trước đi.

Lúc này, điện thoại di động vang lên đứng lên.

Hạ Huyền cảm lên vừa nhìn, nhất thời lại nhức đầu, vội vã chuyển được.

"Tỷ phu..... Ngươi đi đâu?!" Tô Hân Dao ở trong điện thoại mang theo tiếng khóc nức nở, hỏi: "Mau trở lại a !..... Ta rất sợ hãi."

"Đi ra làm một số chuyện, lập tức trở về." Chỉ lo được trấn an cố chấp vừa mềm yếu đáng thương Tô chi Lan, lại đã quên trong nhà còn có một bị kinh sợ đến tiểu cô nãi nãi, hạ huyền nhất bên thoải mái, một bên rất nhanh hướng trong nhà chạy đi.

Trở lại chỗ ở thời điểm, trong phòng ngoài phòng đèn đều toàn bộ sáng, sáng như ban ngày.

Sáng sửa rộng mở trong phòng, Tô Hân Dao mặc đồ ngủ, ôm đầu gối co lại thành một đoàn tọa ở trên ghế sa lon ngủ gật, sắc mặt còn treo móc lệ ngân, có vẻ phá lệ nhu nhược làm người thương yêu tiếc.

"Hân Dao....." Hạ Huyền thở phào nhẹ nhõm, đi tới sờ sờ Tô Hân Dao cánh tay, cảm giác hơi lạnh, vỗ vỗ mơ mơ màng màng khuôn mặt nhỏ nhắn, nhẹ giọng nói: "Tĩnh lại đi..... Trở về phòng ngủ đi."

"Tỷ phu, ngươi đã trở về a....." Tô Hân Dao xoa xoa mắt nhấp nhem mắt, chứng kiến hạ Huyền, bữu môi duỗi thư hai tay đáng thương nói: "Ta nghĩ đến ngươi lại bỏ lại ta, rất sợ hãi....."

Hạ Huyền bắt tắc đĩ, lại không thể ôm nàng đứng lên, chỉ có thể như dỗ hài tử thông thường đem Tô Hân Dao kéo lên.

Lúc rạng sáng, khí trời bản liền có chút ngượng mát, gian phòng lại mở ra điều hòa, Tô Hân Dao chỉ mặc đồ ngủ, da thịt lạnh lạnh.

Tô Hân Dao vậy được lợi hại, cả người dán tại hạ Huyền trên người.

Hạ Huyền nhẹ nhàng nắm ở Tô Hân Dao hông của chi, đỡ nàng hướng ngọa thất đi tới, trách cứ: "Mặc ít như thế, không thành thật nằm ở trên giường, không sợ lạnh sao?!"

Tô Hân Dao miêu vậy dùng đầu cọ cọ hạ Huyền cánh tay, điềm điềm đáng yêu nói: "Ta sợ a....."

Hạ Huyền xem ánh mắt nàng đều nhanh không mở ra được vẫn không quên làm nũng, lắc đầu cười cười, đưa nàng đặt lên giường đắp kín chăn đơn.

"Tỷ phu....." Tô Hân Dao đến rồi trên giường, ngược lại thanh tỉnh chút, kéo hạ Huyền tay, nhỏ giọng nói: "Chớ, ta sợ."

Hạ Huyền thờ dài, vừa cười vừa nói: "Tốt, ta ở nơi này trông coi người, lần này khẳng định không đi."

Tô Hân Dao gạt đầu, vừa nhỏ tiếng nói rằng: "Khí trời thật mát, tỷ phu khẳng định cũng vừa mệt lại khốn, cũng lên tới chuyển một hồi a !."

Hạ Huyền ngăn người, lắc đầu.

Tô Hân Dao lại khuyên nhủ: "Không có gì..... Lập tức trời sắp sáng."

Hạ Huyền nhìn một chút bên ngoài, đông phương đã hơi trắng bạch, khoảng cách hừng đông quả thực cũng không có có thời gian dài bao lâu.

Giường là giường hai người, địa phương nhưng lại khá lớn.

Tô Hân Dao dời về phía sau một chút thân thể, cho hạ Huyền dành ra chút không gian.

Hạ Huyền cẩn thận lên giường, trên lưng có tổn thương, chi có thể nằm nghiêng, lại sợ Tô Hân Dao phát hiện, chi có thể nghiêng người đối mặt Tô Hân Dao nằm xuống.

Tô Hân Dao cũng nằm nghiêng, sáng trông suốt mắt nhìn hạ Huyền, không biết nghĩ đến chuyện thú vị gì, ha ha nở nụ cười.

Hạ Huyền cũng cười cười, giằng co một đêm, cũng thực sự mệt quá, mặc dù mơ hồ làm đau vết thương cũng ngăn cản không được càng ngày càng mãnh liệt đồ ngủ.

Trong mơ hồ, một cái nho nhỏ mềm nhũn thân thể thiếp qua đây.

Hạ Huyền mở mắt, trông coi gần trong gang tấc một khuôn mặt tươi cười, cảm giác Tô Hân Dao mang theo nhàn nhạt mùi hương hô hấp đều có thể thổi tới trên mặt mình, dời về phía sau một chút thân thể, nhẹ giọng nói: "Hào hảo ngủ."

Tô Hân Dao mặc kệ, góp càng gần, sáng trông suốt con mắt cùng hạ Huyền nhìn nhau, có chút thương cảm nói rằng: "Ta nhớ được khi còn bé, ba ba ta công tác bề bộn nhiều việc. Nhưng là thật rất cưng chiều ta, buổi tối đi nhiên ôm ta ngủ, còn theo ta giấu ở bị ta thảo luận lặng lẽ nói....."

Hạ hoang tưởng đến Tô rõ ràng thành, nhất thời cũng có chút trầm mặc, không biết phải an ủi như thế nào tuổi nhỏ mất cha Tô Hân Dao.

Tô Hân Dao thực sự dùng chăn đơn đem hai người đều cái đắp nghiêm nghiêm thật thật, xê dịch thân thể, cùng hạ Huyền gần gũi nhìn nhau, nhiều nhất có ba cm khoảng cách, thật là hô hấp lẫn nhau nghe thấy.

Hạ Huyền không thể lui về phía sau nữa lui, nếu không... Liên quảng xuống giường đi, chi có thể vỗ vỗ Tô Hân Dao sau lưng của, nhẹ giọng nói: "Không lộn xộn, ngủ."

Tô Hân Dao thân thể run lên, bỗng nhiên cũng tự tay đi ôm hạ Huyền.

Hạ Huyền không có cách nào đang né tránh, thân thể cứng đờ.

Tô Hân Dao cũng trầm mặc lại, hiển nhiên là mò tới hạ Huyền sau lưng đeo băng vải.

Hạ Huyền thả lỏng thân thể, khẽ cười nói: "Không có việc gì, chỉ là điềm bị thương ngoài da mà thôi."

Tô Hân Dao tay tại hạ Huyền sau lưng đeo nhẹ nhàng phủ động, không nói gì, sáng trông suốt giọt nước mắt làm thế nào cũng không ngừng được.

Hạ Huyền cười cười, tự tay xoa xoa Tô Hân Dao gò má, nhẹ giọng nói: "Thực sự mệt nhọc, ngủ đi."

"Ân." Tô Hân Dao không nói gì nữa, dùng sức gạt đầu, thân thể co lại thành một đoàn nho nhỏ giấu vào hạ Huyền trong lòng, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

.....

.....

Bên ngoài truyền đến xe hơi tiếng còi xe cảnh sát, dị thường chói tai.

Hạ Huyền bỗng nhiên tỉnh táo lại, vừa muốn ngồi xuống tay lại ấn vào một chùm tóc dài, trong lòng cũng áp một cái mềm nhũn thân thể.

"A....." Tô Hân Dao kêu một tiếng đau nhức, cũng tỉnh lại.

Hạ Huyền các loại Tô Hân Dao mơ hồ tinh thần đi qua, cười nhẹ giọng nói: "Buổi sáng tốt lành."

"Buổi sáng tốt lành." Tô Hân Dao cho hạ Huyền một cái to lớn khuôn mặt tươi cười.

Tô Hân Dao tư thế ngủ hiển nhiên không thể nào thực nữ, tập trung tại hạ Huyền cánh tay, dường như tám trăm Bạch tuộc thông thường quần quít lấy hạ Huyền, dưới áo ngủ nửa người đều thổi sang bên hông, trên thân cũng lộ ra một bên bả vai, ở nắng sớm trung trắng nõn có chút chói mắt.

Hạ Huyền cũng có chút xấu hổ, một tay không biết từ lúc nào đưa đến Tô Hân Dao dưới áo ngủ, khoác lên trên kiểu đồn, nhanh như tia chớp thu tay về.

Tô Hân Dao đỏ mặt Hồng, lại không có bao nhiêu ngượng ngùng cảm giác, chậm rãi từ hạ Huyền thân thượng xuống tới, ngồi xuống quan tâm nói: "Không có áp đến miệng vết thương của ngươi a !?!"

Hạ Huyền lắc đầu, trông coi tóc rối tung, quần áo xóc xếch Tô Hân Dao cau mày một cái, bày ra anh rể cái giá nhắc nhở: "Mặc quần áo tử tế."

Tô Hân Dao bĩu môi, mạn điều tư lý kéo xuống đồ ngủ che khuất đầy đà tiểu mông cùng chân dài.

"Mặt trên!" Hạ Huyền không biết Tô Hân Dao có phải là cố ý hay không, nhúu dạy dỗ.

"Hanh, giả vờ chính đáng!" Tô Hân Dao thấp giọng lẩm bẩm một câu, bỗng nhiên xuống phía dưới lôi kéo đồ ngủ, chứng kiến hạ Huyền tròn mắt hốc mồm đáng đáp lại thật nhanh tạo nên đi mặc, cười khanh khách.

Hạ Huyền không phải không thừa nhận vừa mới bị lóa lên một cái rồi biến mất cảnh xuân lung lay con mắt, nỗ lực để cho mình nghiêm túc, dạy dỗ: "Nữ hài tử, muốn thực nữ điểm, dè dặt một chút!"

Tô Hân Dao đột nhiên tới gần hạ Huyền, dường như tiểu cầu thông thường ở hạ huyền y lĩnh, ngực ngửi, quần áo ngủ áo lại không cần thận rũ xuống.

"Nghe thấy gì đây?! Chớ hồ nháo." Hạ Huyền đề lại Tô Hân Dao thanh tú đầu, không nhận được đẩy qua một bên.

"Hanh, nữ nhân mùi nước hoa!" Tô Hân Dao giọng nói vô cùng khẳng định, có chút khinh thường nói: "Uổng ta tối hôm qua còn vì người nào đó lo lắng đã lâu, không nghĩ tới người nào đó bị trên vẫn không quên hừng đông đi dạ hội tình nhân."

"Ngươi là chúc cầu a." Hạ Huyền nhức đầu, chính mình cúi đầu nghe nghe, căn bản không có vị đạo trưởng nào đó nha, hồ nghi nhìn Tô Hân Dao một cái nói: "Ngươi lừa ta?!"

"Kỷ Phật hi mền mộ....." Tô Hân Dao lại đụng lên đi ngửi một cái, khả ái cau lại mũi, hừ lạnh nói: "Đại tỷ của ta liền ưa loại nước hoa này....."

Hạ Huyền đột nhiên hảo tâm hư, mồ hôi lạnh đều chảy ra.

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Yên tâm, không có chuyện gì

Sáng sớm, ánh nắng tươi sáng.

Hạ Huyền tọa ở trên ghế sa lon ăn đơn giản bữa sáng, nghe Tô Hân Dao tức giận bắt bình lên án công khai cửa tiểu khu keo kiệt chủ sạp, trong lòng một mảnh an tường, tựa hồ tối hôm qua mưa bom bão đạn chỉ là một giấc mộng.

Tô Hân Dao dùng sức hít một hơi sữa đậu nành, nóng thẳng hấp lãnh khí, hơn nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, nghiêng đầu trông coi hạ Huyền nói rằng: "Tỷ phu, ta có thể nhìn vết thương của ngươi một chút của sao?!"

Hạ Huyền ngẩn người, lắc đầu cười nói: "Vết thương có gì để nhìn? Mau ăn đem cơm cho, ăn xong tiễn người về nhà."

Tô Hân Dao hừ một tiếng, hung hăng cắn cửa bánh quẩy, tựa hồ đang phát tiết bất mãn, tiến tới làm được hạ Huyền bên người, thảo hảo dâng lên sữa đậu nành, làm nũng nói: "Ai nha..... Liền liếc mắt nhìn có được hay không a....."

Hạ Huyền tiếp nhận sữa đậu nành, vừa bực mình vừa buồn cười gật đầu.

Tô Hân Dao đem bóng nhảy ngón tay của ngâm trong miệng liếm một cái, đi vòng qua hạ Huyền phía sau, xóc lên hạ Huyền t Tuất, đưa ngón tay ra thận trọng ở màu trắng băng vải trên nhẹ nhàng gật một cái, nhẹ giọng hỏi: "Tỷ phụ, có đau hay không?!"

Hạ Huyền lắc đầu, vừa cười vừa nói: "Yên tâm, không đau."

"Nhất định rất đau." Tô Hân Dao dường như không có nghe được hạ Huyền lời nói, thờ dài, tự mình nói rằng: "Nam nhân a, luôn là chết vì sĩ diện, dù cho đau chết luôn cũng giả trang ra một bộ như không có chuyện gì xảy ra ung dung đáng đáp."

Hạ Huyền nhin không được quay đầu nhìn quan sát tí mĩ rồi Tô Hân Dao liếc mắt, buồn cười nói rằng: "Tiểu cô nương, nói lão khí hoành thu, dường như hiểu lầm nam nhân tựa như."

Tô Hân Dao trợn mắt một cái, tự tay ở hạ Huyền trên lưng nhẹ nhàng vuốt ve, sâu kín nói rằng: "Trước đây ba ba ta chính là như vậy a, ở bên ngoài khổ nữa mệt mỏi nữa, ở nhà chưa bao giờ nói nửa câu, vẫn luôn là 'Yên tâm, không có chuyện gì' 'Yên tâm, không có chuyện gì'"

Hạ Huyền trầm mặc ăn bữa sáng, nhẹ giọng hỏi: "Khi đó người còn rất nhỏ a !?"

"Đúng vậy..... Bốn tuổi vẫn là năm tuổi kia mà....." Tô Hân Dao thờ dài, xoa một chút con mắt cho hạ huyền nhất cái khuôn mặt tươi cười, trông coi hạ Huyền nói rằng: "Kỳ thực người cùng ta ba ba dường như, đều nguyện ý dôi theo ta hồ đồ, cũng không đối với ta phát hỏa. Ta còn nhớ rõ, có một lần ta từ công viên thang trượt đỉnh trên hướng xuống nhảy, ba ba ta tiếp được ta chuẩn bị ở sau cánh tay đều gây xương, nhưng vẫn là không có đối với ta phát hỏa....."

Hạ Huyền lặng lặng nghe Tô Hân Dao giảng thuật, tựa hồ cũng có thể tưởng tượng chính mình cái kia mắt sớm nhạc phụ đại nhân là thế nào một cái nhỏ nhả khiêm tốn nam nhân.

Tô Hân Dao ở hạ Huyền ngồi xuống bên người, từ hạ Huyền trong tay đoạt lấy mình sữa đậu nành, thoải mái duỗi người một cái, có chút tiết khí nói rằng: "Đáng tiếc, thế giới của các người ta thủy chung không hiểu."

Hạ Huyền nhin không được bật cười: "Học âm nhạc, có phải hay không đều giống như người vậy có điểm tố chất thần kinh, lão nói không giải thích được?"

Tô Hân Dao xuất thần nhìn chòng chọc lấy cái ly trong tay: "Ta không rõ tới hôm qua đến cùng là chuyện gì xảy ra, tựa như ta thủy chung không rõ mười mấy năm trước trận kia tai nạn xe cộ giống nhau....."

Hạ Huyền kinh ngạc nhìn Tô Hân Dao liếc mắt, tách ra Tô Hân Dao ánh mắt, cúi đầu.

"Quả nhiên....." Tô Hân Dao chứng kiến hạ Huyền phản ứng, thờ dài nói rằng: "Người biết một số chuyện..... Tô Vũ Nhu đại khái cũng biết một chút, nhưng là các người cũng sẽ không nói với ta đúng không?!"

Hạ Huyền không nghĩ tới một cách tình quái Tô Hân Dao trực giác dĩ nhiên như vậy nhạy cảm, đối với Tô Hân Dao vấn đề từ chối cho ý kiến, đôi chủ đề nói rằng: "Là người suy nghĩ nhiều quá mà thôi....."

Tô Hân Dao không có hỏi tiếp, nhìn ngoài cửa sổ xuất thần.

Đông đông đông.

Tiếng đập cửa vang lên.

Tô Hân Dao thật nhanh thu hồi khác thường tâm tình, nhảy dựng lên nói rằng: "Ta đi mở cửa."

"Hân Dao, người không sao chứ?!" Tô Vũ Nhu bắt lại Tô Hân Dao tay, trên dưới quan sát một phen sai ai ra trình diện Tô Hân Dao cái gì dị dạng chỉ có thờ phào, lâm bầm nói: "Không có việc gì là tốt rồi..... Không có việc gì là tốt rồi....."

Tô Hân Dao lần này không có như thường lui tới như vậy chống cự Tô Vũ Nhu, ôm ôm Tô Vũ Nhu bả vai, ha ha vừa cười vừa nói: "Yên tâm đi, ta có thể có chuyện gì a. Mau vào đi, tản cảnh quan, người cũng mời đến."

Tần Tinh đi ở phía sau, nhìn về phía hạ Huyền ánh mắt phá lệ phức tạp.

Tô Vũ Nhu trông coi trên bàn còn chưa ăn xong bữa sáng, nhìn Tô Hân Dao cùng hạ Huyền hỏi: "Hai người các người làm sao cũng không mở điện thoại di động?!"

"Đi, đúng vậy, điện thoại di động của ta đâu?!" Tô Hân Dao kinh ngạc sờ sờ trên người, xoay người chạy vào ngõ thất, lúc đi ra cười hắc hắc, cầm trong tay lưỡng cái điện thoại di động, giải thích: "Ta dường như rớt bể, anh rể tỉnh âm rồi....."

Tô Mưa trong lòng kinh ngạc, nhìn một chút ngõ thất, không rõ làm sao hai người điện thoại di động đều ở đây ngõ thất, trừ phi.....

Hạ Huyền cũng không có đa tâm hư, cùng Tô chỉ Lan liên lạc là khác một thế điện thoại di động, cũng không lo lắng biết bại lộ, tự tay tiếp nhận điện thoại di động của mình, không có gì bất ngờ xảy ra có thật nhiều chưa kể đó điện cũng không thấy tin nhắn ngắn..... Có Tô Vũ Nhu, cần gì phải lệ châu, lão Quan, lão gia tử, tần Tinh.....

Tô Hân Dao thoáng sửa sang một chút bị chính mình khiến cho loạn tào tào sô pha, nữ chủ nhân thông thường bắt chuyện nói rằng: "Các người đều chớ đứng tùy tiện tọa a....."

Tần Tinh miễn cưỡng cười cảm ơn, căn bản không lòng dạ nào thưởng thức trước mặt tuyệt sắc song bào thai, một mực trông coi hạ Huyền.

Hạ Huyền cho lão gia tử gọi điện thoại báo bình an, cự tuyệt lão gia tử phái người tới được hảo ý, cúp điện thoại lại bắt đầu cúi đầu gọi nhắn tin, mang hoạt một hồi lâu chỉ có cười nói: "Mưa nhu..... Tần cảnh quan, ăn cơm chưa? Sớm như vậy lại đây tới làm cái gì?!"

Tô Vũ Nhu nhìn tần Tinh liếc mắt, giải thích: "Tôi hôm qua giang hải dường như rất không yên ổn, tần cảnh quan sáng sớm hôm nay liền tới tìm Hân Dao, còn kiên trì muốn tận mắt thấy Hân Dao an toàn mới được, ta liền mang nàng tới rồi....."

Hạ Huyền gật đầu, không nói gì thêm.

Bầu không khí có chút quỷ dị.

Tô Vũ Nhu rõ ràng nhận thấy được cái gì, nhíu mày Tô Hân Dao nói: "Hân Dao, thành thật nói cho ta biết, tối hôm qua đến cùng đã xảy ra chuyện gì?!"

Tô Hân Dao lười biếng nằm trên ghế sa lon, cầm lấy TV điều khiển từ xa mở ti vi, như không có chuyện gì xảy ra hi hi cười nói: "Có thể có chuyện gì a? Ngày hôm qua chơi quá muộn, không thể quay về trường học, liền tới tỷ phụ nơi đây tá túc một đêm....."

Trong TV đang phát hình tin tức sáng sớm, đang ở truyền bá tối hôm qua kịch liệt bắn nhau sự tình: "Tôi hôm qua, có hai nhóm không rõ thân phận vũ trang phần tử ý đồ ở ta thành phố tiến hành hoạt động kinh khủng, bị cảnh sát phá hủy. Cảnh sát cùng đạo tặc ở phượng hoàng đường một tiệm cơm Tây cùng ngoại ô thành phố một chỗ bãi bỏ bến tàu phát sinh kịch liệt bắn nhau....."

Nghe được cái này tin tức, hạ Huyền, tần Tinh đều nghiêm sắc mặt, Tô Hân Dao ai nha một tiếng, luống cuống tay chân bắt đầu điều chỉnh đài.

Một cái khác đài truyền hình đã ở phát hình tin tức này: "Cảnh sát cộng đánh gục đạo tặc hai mươi ba người..... Giang hải thị bớt cảnh sát Hoắc núi xa cục trưởng biểu thị, đây là cảnh sát một lần thành công quét sạch hành động, mời thị dân không muốn khủng hoảng....."

Ba!

Tô Hân Dao dứt khoát tắt ti vi, cúi đầu không nói lời nào.

Tô Vũ Nhu trông coi trầm mặc ba người, tâm trung một cái giật mình, trợn to hai mắt, rung giọng nói: "Hân..... Hân Dao..... Lẽ nào..... Tối hôm qua người..... Ở bắn nhau hiện trường?!"

"Nào có? Người suy nghĩ nhiều quá." Tô Hân Dao cường điệu phủ nhận.

"Nói sao!" Tô Vũ Nhu nhớ lại vừa mới xúc mục kinh tâm tin tức hình ảnh, hàng loạt nghĩ mà sợ, đều có chút bị choáng rồi: "Hạ Huyền, tần cảnh quan, đến cùng chuyện gì xảy ra?! Hân Dao sao lại thể cùng bắn nhau dính líu quan hệ."

Hạ Huyền thở dài, cúi đầu xoa mi tâm.

"Xin lỗi....." Tần Tinh đột nhiên đứng lên, vẻ mặt áy náy nói: "Đều là của ta sai, là ta làm hại hạ Huyền cùng Hân Dao rơi vào hiểm cảnh....."

Tô Hân Dao có chút nhụt chí, tách ra Tô Vũ Nhu ánh mắt im lặng không lên tiếng.

Tô Vũ Nhu trông coi tần Tinh, trương liễu trương chủ chung quy không có mắng thành tiếng, vừa nhìn về phía hạ Huyền, nhãn thần có chút lợi hại.

Hạ Huyền nhìn hai bên một chút, chỉ có thể cười khổ một tiếng nói rằng: "Chuyện này, xem như là nguyên nhân bắt nguồn từ ta, chỉ là không cần thận dính líu Hân Dao..... Bất quá ta có thể bảo đảm, chuyện này dừng ở đây, hơn nữa tuyệt sẽ không có lần sau rồi....."

Tô Hân Dao vội vã vì hạ Huyền giải thích: "Không phải, là những người xấu kia muốn bắt ta, tỷ phụ nhận được tin tức, sau đó phản đầu quên mình tới cứu ta, cùng này giết lên, bị thương rất nặng....."

Tô Vũ Nhu đều có chút hồ đồ, ba người ba loại thuyết pháp, cũng không biết nên tin người nào tốt. Thế nhưng Có chuyện Tô Vũ Nhu rất xác định, tối hôm qua Tô Hân Dao thực sự ở bắn nhau hiện trường, mà hạ Huyền thậm chí có thể có thể tham dự rồi bắn nhau cho nên mới bị thương..... Cái này đã đầy đủ làm cho Tô Vũ Nhu nghĩ mà sợ.

Lúc này, lại vang lên tiếng đập cửa..

Một gã cảnh hàm rất cao cảnh sát đẩy cửa tiến đến, nhãn thần sắc bén trông coi hạ Huyền, trầm giọng nói: "Hạ tiên sinh đúng vậy? Chúng ta hoài nghi ngươi là nước ngoài khủng bố, thế lực thành viên, tham dự tối hôm qua đặc biệt đại thương chiến đấu, mời đi theo chúng ta một chuyến a !....."

Một đôi võ trang đầy đủ đặc công vọt vào, nòng súng nhắm ngay hạ Huyền.

Tần Tinh sắc mặt càng thêm tái nhợt, cúi đầu lập lại: "Xin lỗi..... Xin lỗi....."

Tô Vũ Nhu, Tô Hân Dao kinh nghi bất định, hoài nghi có phải hay không lắm.

Hạ Huyền chậm rãi đứng dậy, hướng về phía Tô gia tỷ muội cười cười, nhẹ giọng an ủi: "Yên tâm, không có chuyện gì."

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Người tới đón ta

Hạ Huyền bị dẫn tới một chiếc đặc chế trong xe cảnh sát, đoàn xe rất nhanh lái hướng Giang hải thị bót cảnh sát.

"Không cần thiết hưng sư động chúng như vậy a !?" Hạ Huyền gõ một cái thùng xe, tiếng vang nặng nề rõ ràng là thêm dày thép tấm.

"Không cho nói chuyện!" Trong xe hai gã đặc công đem nòng súng nhắm ngay hạ Huyền, lớn tiếng cảnh cáo.

Đại khái là bởi vì đặc thù bối cảnh, tần Tinh bị giấy phép đặc biệt ngồi ở trong xe, như trước đối với hạ Huyền nói rằng: "Xin lỗi....."

Hạ Huyền không hề kích thích hai gã khảm trương cao độ đặc công, nhìn về mặt áy náy ngực lớn cảnh hoa, bất đắc dĩ hỏi: "Ngươi đến cùng nơi nào có lỗi với ta rồi?! Chẳng lẽ là công ta tìm nam nhân khác?!"

"Ngươi....." Tần Tinh cũng không biết nên giận hay nên cười, tức giận nhìn hạ Huyền nhất biết, lại nhụt chí nói: "Ta trước không muốn cho ngươi làm mồi dụ, chỉ có làm hại ngươi và Tô Hân Dao rơi vào hiểm cảnh..... Hơn nữa, trước ta tiếp cận ngươi, mặt ngoài là vì bảo hộ ngươi, kỳ thực cũng là vì làm rõ ràng lá bài tẩy của ngươi..... Hiện tại trong cục muốn bắt ngươi, cũng là bởi vì tình báo của ta....."

"Nguyên lai là mỹ nhân kế a....." Hạ Huyền không thêm đề ý cười cười, thờ dãi nói rằng: "Được rồi, không cần lại tội lỗi, kỳ thực ta đã sớm biết....."

"Ngươi sớm biết?!" Tần Tinh bỗng nhiên ngừng đầu, nhìn chăm chăm hạ Huyền nhìn hơn mười giây, lại lắc đầu nói: "Làm sao có thể?!"

.....

.....

Giang hải thị bót cảnh sát như lâm đại địch, lí lí ngoại ngoại đứng đầy mang dùn súng cảnh vệ.

Tần Tinh xem hạ Huyền tràn đầy kinh ngạc, không biết là cảnh cáo vẫn là nhắc nhở, thấp giọng nói: "Những thứ này đều không phải là phổ thông cảnh vệ, là canh gác khu một cái đặc chủng ngay cả....."

Hạ Huyền có chút im lặng nhìn tần Tinh liếc mắt, trợn mắt một cái nói rằng: "Yên tâm, ta thực sự sẽ không mạnh mẽ trốn chạy."

Vào một gian phòng họp, hạ Huyền thấy được rất nhiều người quen.

Hoắc núi xa, Mã cục phó, mã Đào, núi Hạ Lan còn có cần gì phải lệ châu, cần gì phải đồng bãi.....

"Honey, người cũng tới rồi a." Cần gì phải lệ châu đứng lên, không chút nào thân làm tù nhân giác ngộ, nở nang thân thể lập tức áp vào hạ Huyền trên người.

Hoắc núi xa sắc mặt trang nghiêm, không có lên tiếng.

Mã cục phó, mã Đào chứng kiến hạ Huyền cùng về mặt âm nhiên tàn Tĩnh, trên mặt nổi lên cười nhạt.

Trong góc cần gì phải đông bãi, chứng kiến cần gì phải lệ châu cùng hạ Huyền thân mật đáng đáp, nhân thần oán độc, cười lạnh nói: "Ta liền đoán được là như thế này....."

Hoắc núi xa đứng lên, phát tay đánh đuổi nhân viên không quan hệ, trầm giọng nói rằng: "Ta biết ba vị đều là đại nhân vật, rất bận rộn. Thế nhưng chỗ chức trách, ta phải mời ba vị giải thích một chút chuyện tối ngày hôm qua."

Cần gì phải lệ châu dán tại hạ Huyền trên người, ngón tay ở hạ Huyền trước ngực về vài vòng, sắc mặt ứng đỏ về mặt xuân ý nói: "Tối hôm qua chúng ta triển miên cả đêm..... Ai nha, thật là mắc cỡ..... Hoắc cục trưởng, thật muốn nói xong sao?!"

Hoắc núi xa trên mặt có chút không nhận được, lạnh giọng nhắc nhở: "Cần gì phải nữ sĩ, theo chúng ta biết, tối hôm qua tám giờ rưỡi, người liền từ từ điểm ly khai."

Cần gì phải lệ châu sắc mặt không thay đổi, bay lên xinh đẹp bạch nhãn phản bác: "Ta thích ở trong xe làm, người quản sao?!"

Hoắc núi xa không để ý tới khó chơi cần gì phải lệ châu, trông coi hạ Huyền nói rằng: "Nhưng là, tối hôm qua mười giờ, Hạ tiên sinh vẫn còn ở phương hoàng đường trong nhà hàng Tây cùng người bán nhau, làm sao có thể cùng cần gì phải nữ sĩ triển miên một đêm?!"

Xem cần gì phải lệ châu còn muốn lên tiếng, Hoắc núi xa trầm giọng nói bổ sung: "Lúc đó, tàn Tĩnh cảnh quan đang ở hiện trường!"

Cần gì phải lệ châu nhìn cúi đầu không nói tàn Tĩnh liếc mắt, hướng về phía hạ Huyền làm ra cái thương mà không giúp được gì buông tay biểu tình.

"Cần gì phải đông bãi tiên sinh....." Hoắc núi xa vừa nhìn về phía góc Hà gia đại thiếu, chậm rãi nói rằng: "Người sáng mắt trước mặt không nói tiếng lóng. Giang hải, không phải Đông Nam Á, không được phép các người cần rồi!"

"Hoắc cục trưởng lời này ta liền không nghe rõ." Cần gì phải đông bãi đứng lên, mạn điều tư lý nói rằng: "Tối hôm qua ta một mực từ điểm ngủ, bán nhau song phương là ta hai cái không chịu thua kém đệ đệ cùng vị này Hạ tiên sinh, có thể còn có ta mười mười, nhưng tuyệt đối theo ta không có chút quan hệ nào."

Hoắc núi xa lạnh rên một tiếng, sắc mặt rất khó nhìn.

Cần gì phải đông bãi rất thông minh, không có để lại tội gì kiểm chứng, lại một phó kiên quyết cùng lưỡng người em trai phân rõ giới hạn đáng đáp, làm cho Hoắc núi xa cũng không thể tránh được.

Còn như cần gì phải lệ châu, liền khó đối phó hơn rồi. Thái Lan nổi tiếng hôn Hoa nghị viên, không phải giang hải bớt cảnh sát muốn bắt đã bắt.

Nhìn qua, chỉ có hạ Huyền chứng cứ phạm tội vô cùng xác thực, dễ dàng nhất đối phó.

Hạ Huyền cũng nhận thấy được tình cảnh của mình vô cùng không ổn, vèn vèn là tàn Tĩnh một người chứng thành có thể đóng đinh mình, bắt đắc dĩ đứng lên nói rằng: "Hoắc cục trưởng, có thể hay không nói chuyện riêng một chút."

.....

.....

Phòng họp ở ngoài, cảnh vệ sâm nghiêm.

Mã cục phó, mã Đào thúc cháu hai cái đứng ở cách đó không xa nhìn có chút hả hê xem náo nhiệt.

Trước đó vài ngày, hạ Huyền làm cho thúc cháu hai cái đều ăn rồi đại khổ đầu, nhưng là bây giờ, hạ Huyền đột nhiên thành tham dự bán nhau khủng bố người hiềm nghi, làm cho thúc cháu hai cái rất là hết giận, cảm giác thần thanh khí sảng.

Thực sự là phong thủy luân chuyển a!

Chứng kiến hạ Huyền, Hoắc núi xa đi ra phòng họp, mã Đào thúc cháu có loại cảm giác hạnh diện, còn có trông lên đi thái một cước xung động.

"Cục trưởng." Mã cục phó tự tiểu phi tiểu trông coi hạ Huyền, nhân thần có chút hèn mọn chẳng đáng, nói rằng: "Vừa mới thành phố cùng bộ ngoại giao đều gọi điện thoại tới, nói nếu như không có chứng cứ, để cho chúng ta mau sớm thả cần gì phải đông bãi, cần gì phải lệ châu hai người ly khai, tránh cho ở trên quốc tế sản sinh ảnh hưởng bất lợi....."

Cần gì phải đông bãi, cần gì phải lệ châu đều là ngoại tịch, vừa không có chứng cứ khổng cáo bọn họ.

Thế nhưng chuyện tối ngày hôm qua cực kỳ lớn ác liệt, hạ Huyền thẳng xui xẻo này sẽ trở thành người chịu tội thay rồi.

Nghĩ tới đây, mã Đào thúc cháu hai cái liền không nhịn được nhìn có chút hả hê, cười đến rất là hài lòng.

Hoắc núi xa cau mày một cái, chịu đựng tức giận lạnh lùng nói: "Chứng cứ không đủ, cũng muốn quan đủ bốn mươi tám giờ mới có thể làm cho bọn họ ly khai!"

Mã cục phó không cẩn thận gặp rắc rối, thức thời không hề nói, trông coi hạ Huyền, nói sang chuyện khác nói rằng: "Cái này là cực kỳ nguy hiểm hiểm phạm, hẳn là lập tức chuyển dời đến trọng phạm ngục giam. Ta lập tức cùng ngục giam phương diện câu thông....."

"Dám ở giang hải bắn nhau, chỉ ít làm cho hẳn tọa hai mươi năm ngục giam!" Mã Đào rất là hưng phấn, có chút không kịp chờ đợi nói rằng: "Ta hiện tại sẽ đưa hẳn đi cố thành ngục giam!"

Hoắc núi xa biết Mã gia thúc cháu cùng hạ Huyền ân oán, nhũu không nói gì, mang theo hạ Huyền đi bên cạnh một gian phòng họp nhỏ.

Hạ Huyền trông coi chết cấn môi, sắc mặt trắng bệch tần Tinh, đột nhiên làm một mặt quỷ.

Tần Tinh lại càng hoảng sợ, không nhịn cười được vài tiếng, lại xoa một chút con mắt cúi đầu.

Thấy như vậy một màn mã Đào lại bắt đầu trong con giận dữ rồi.

Bên trong phòng họp nhỏ, Hoắc núi xa sắc mặt phức tạp trông coi hạ Huyền, mở miệng nói: "Người dĩ nhiên là huyết nguyệt người, thực sự ngoài dự liệu của ta. Không biết người nghĩ lên lút nói gì với ta? Muốn hỏi lộ ta liền miễn, chuyện này đã không phải là ta có thể nắm giữ. Muốn bắt cóc ta cũng không cần suy nghĩ, ngoài cửa có ít nhất trên trăm bộ đội đặc chủng....."

Hạ Huyền nhìn không được cười khổ một tiếng, bất đắc dĩ nói: "Ta chỉ bất quá muốn mượn điện thoại, tìm người giúp ta cho thấy một cái thân phận....."

Hoắc núi xa chỉ chỉ điện thoại trên bàn, thờ dài nói rằng: "Hiện tại, tìm ai đều vô dụng."

"Vậy cũng chưa chắc." Hạ Huyền cười thần bí, bắt đầu gọi điện thoại.

.....

.....

Thập phần chung sau, hạ Huyền thần sắc buông lỏng đi ra, Hoắc núi xa chân mày nhũu rất căng.

"Cục trưởng." Mã cục phó lập tức nghênh lễ thượng khứ, liếc hạ huyền nhất nhãn nói rằng: "Ngoại sự Sảnh cùng Malaysia lãnh sự quán xe tới, chúng ta phải thả người."

Hoắc núi xa gật đầu, nhũu đi về phía trước đi.

Cửa cảnh cục, ngừng hai chiếc hắc sắc xe có rèm che.

Lập tức tới lãnh sự quán xe là tới đón cần gì phải đông bãi, giang hải ngoại sự Sảnh xe là tới đón cần gì phải lệ châu.

"Đây chính là quyền thế lực lượng a!" Mã cục phó trông coi cảnh tượng này, rất là thần thức cảm khái, trong thần sắc có chút ước ao.

Mã Đào liếc hạ huyền nhất nhãn, giễu cợt nói: "Hạ đại thiếu gia, tiếp xe của người ở chỗ nào?"

"Ha ha....." Mã cục phó lần đó bị hạ Huyền khiến cho đầy bụi đất, bây giờ cuối cùng cũng có thể cửa ra ác khí, nhìn không được cũng cười nhạo nói: "Chớ nóng vội, vừa mới ta đã liên lạc xong, một hồi cố thành ngục giam xe sẽ tới đón người."

Quả thực, lập tức tới trú giang hải tổng lãnh sự củi người gạt đầu đón đi về mặt buồng bình cần gì phải đông bãi, giang hải ngoại sự Sảnh lão đại tự mình tiếp cần gì phải lệ châu, dưới so sánh, hạ Huyền Chân là chật vật vừa đáng thương.

"Mã cục phó có hảo ý ta tâm linh, xe chờ tù người chính là chính mình đi ngồi đi." Hạ Huyền cười cười, thờ dài nói rằng: "Thật ngại quá, người đón ta đã đến."

"Ha ha, xe ở đâu a?!" Mã cục phó cười nhạt hai tiếng, thăm dò nhìn, trên đường phố trống rỗng, đừng nói ô tô rồi, chính là chiếc xe đạp cũng không có, về mặt khinh bỉ nói: "Sắp chết đến nơi, còn trang bị!"

Hạ Huyền bất đắc dĩ thờ dài, chỉ chỉ bầu trời.

Mã cục phó theo bản năng ngẩng đầu nhìn một chút, tiếp lấy then quá thành giận nói: "Thật là muốn chết, cũng dám trêu chọc ta, chờ người vào cố thành ngục giam, ta nhất định....."

"Thúc thúc..... Thúc thúc....." Mã Đào ở phía sau lôi kéo Mã cục phó y phục, sắc mặt hơi trắng bệch, thấp giọng nói: "Người nghe....."

"Ân?! Nghe cái gì?!" Mã cục phó có chút khó hiểu, trong tai nghe được một hồi ông ông tiếng vang, lúc đầu còn rất yếu ớt, chậm rãi trở nên rõ ràng.

"A..... Nhanh nhìn bầu trời..... Là phi cơ trực thăng!"

Mã gia thúc cháu ngẩng đầu nhìn lên, nhất thời mặt mày khựng lại.

Quả nhiên chân trời có cái chấm đen càng lúc càng lớn, một trận lục sắc phi cơ trực thăng oanh minh hướng bốn phía bay tới.

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Có một chân

Tại mọi người trợn mắt hốc mồm thời điểm, phi cơ trực thăng quanh quẩn trên không trung mấy tuần, bắt đầu chậm rãi rút xuống. Nhất thời, trên mặt đất cuồng phong gào thét, cát bay đá chạy, bụi đất tung bay, khiến người ta không mở mắt ra được.

Các loại phi cơ trực thăng cánh quạt từ từ dừng lại, mọi người mới thở phào nhẹ nhõm, mỗi người học trong miệng bùn cát bụi bặm, tự tay vỗ tới trên người thảo tiết lá cây.

Mã cục phó rất béo, đầu mỡ mặt béo phì trên đỉnh đầy bụi bặm, tự tay một là được vai mặt hoa, nhìn qua vô cùng chật vật khô hải, vừa muốn phát hỏa, ngẩng đầu nhìn liếc mắt lại nganh sinh sinh đích ngừng, đổi lại một bộ khiêm tốn nụ cười.

Một người trung niên mặt đen quân nhân từ trên phi cơ trực thăng nhảy xuống tới, trên cầu vai một viên sao Kim vô cùng ám sát mắt người.

Hoắc núi xa gãi gãi đầu, trông coi trên tay thảo tiết, trông coi mặt đen quân nhân lắc đầu liên tục, khuôn mặt bất đắc dĩ.

"Ha ha, lão Hoắc." Mặt đen quân nhân tiến lên đại đại liệt liệt vỗ vỗ Hoắc núi xa bả vai chào hỏi, ánh mắt lạnh lùng ở trong đám người nhìn quét một vòng.

Ánh mắt đến mức, mọi người hoặc là cúi đầu hoặc là mỉm cười.

Mặc dù không biết người nọ là lai lịch thế nào, nhưng gắt gao là bá đạo này lên sân khấu phương thức cùng lon trên cầu vai viên kia sáng chói sao Kim, cũng đã đáng giá ở đây tuyệt đại sở mấy người kính sợ.

Tần Tinh xuyên qua đám người đi tới trước, kỳ quái hỏi: "Thúc thúc, người chạy tới đây làm gì?!"

Thúc thúc..... Ngoại trừ Hoắc núi xa, hạ Huyền, người ở chỗ này lớn giết náy mình, đều không nghĩ tới bình thường hấp tấp, có chút mẫn cảm liễu lĩnh, tinh thần trọng nghĩa quá dư tiểu nữ cảnh lại có mạnh mẽ như vậy bối cảnh.

Mặt đen quân nhân đối mặt tần Tinh trên mặt chỉ có dẫn theo chút nụ cười, tháo xuống nón lính, bắt bắt không được một cm dài tóc, nghe được tần Tinh lời nói mới đột nhiên muốn bắt đầu mình còn có chính sự, vỗ tay một cái nói: "A..... Thiếu chút nữa đã quên rồi, ta là tới đón người a!"

Nói xong nhìn hai bên một chút, cuối cùng nhìn kỹ hạ Huyền vài lần, sải bước đi ra phía trước, cho hạ Huyền nhất cái siêu cấp nhiệt tình gấu ôm, dùng sức vỗ vỗ hạ Huyền phía sau lưng, cười to nói: "Ha ha..... Tiểu huyền tử, đã lâu không gặp!"

Người ở chỗ này, bao quát tần Tinh Hoắc núi xa đều về mặt kinh ngạc. Mã cục phó cùng cháu trai mã Đào hai mặt nhìn nhau, không ngừng lau mồ hôi lạnh.

Kế tiếp, hạ Huyền động tác lại khiến người ta mặt mày khựng lại.

Thình thịch!

Hạ Huyền sắc mặt dữ tợn, toàn lực một quyền đánh vào người nọ phần bụng.

Cái mới nhìn qua kia uy vũ hùng tráng quân nhân miệng to hấp lãnh khí, buông ra hạ Huyền lão đảo lui lại mấy bước, bụng phần bụng đều nhanh khom

thành con tôm trạng, tức giận chỉ vào hạ Huyền nói không ra lời.

Hạ Huyền cũng đau nhe răng trợn mắt, lao đảo vài cái suýt chút nữa ngã sấp xuống, trong lòng nhin không được mắng to, tên hỗn đản này, dĩ nhiên như vậy dùng sức hướng trên vết thương của chính mình dùng sức phách, nhất định là mẹ nó, có ý!

.....

.....

Một cái trọng phạm người hiểm nghi, một cái trong quân tướng lĩnh, cửa bót cảnh sát trước mặt mọi người sử dụng vương bát quyền lẫn nhau ầu, truyền đi khẳng định khó nghe.

Hoắc núi xa chỉ có thể mạnh mẽ xa nhau hai người, xin bọn họ vào phòng làm việc của mình.

Tần hán ngồi Hoắc núi xa trên bàn làm việc, cũng biết mình vừa mới phạm sai lầm, làm đau rồi hạ Huyền vết thương, thế nhưng không chút nào áy náy ý tứ, ngược lại giễu cợt nói: "Hà gia mấy thằng nhãi con, dĩ nhiên cũng làm để cho ngươi bị thương..... Ai..... Quá yếu quá yếu....."

Hạ Huyền nhin không được có chút căm tức, tức giận nói: "Chuyện gì xảy ra, ngươi hỏi một chút ngươi chất nữ chẳng phải sẽ biết?! Nếu không phải là Hà gia hứa hẹn huyết nguyệt tuyệt không ở nước Hoa lui tới..... Hừ hừ....."

Tần hán từ bàn thượng xuống tới, có chút dờ khóc dờ cười nói: "Lẽ nào Tiểu Tinh trong miệng nằm vùng thành công, bắt được khủng bố, người hiểm nghi, chính là ngươi?!"

Hạ Huyền vô cùng phiền muộn gật đầu, bất đắc dĩ nói: "Bằng không, ta gọi ngươi tới làm gì?"

"Lộn xộn cái gì....." Tần Tinh càng nghe càng hồ đồ, nhìn một chút hạ Huyền, hỏi tần hán nói: "Tam thúc, ngươi và..... Hấn nhận thức?!"

"Đúng vậy, không chỉ có là nhận thức, còn từng Kinh cùng nhau xuất sinh nhập tử đâu." Tần hán đi ra phía trước, hết sức thân mật muốn nắm ở hạ Huyền bả vai, bị hạ Huyền đá văng, không chút phật lòng, vỗ vỗ trên đùi vết chân, cảm thán nói: "Ba năm trước đây a !..... Cái kia tam giác vàng trùm ma túy lớn, chính là chúng ta liên thủ giết chết..... Tắm tã, ở trong rừng chui hơn mười ngày, suýt chút nữa ngủm....."

Hoắc núi xa về mặt giật mình, tự nhiên biết chuyện này, tần hán trước đây cũng là bởi vì cái này chỉ có lập công lớn, chiếm được tấn chức.

Tần Tinh hết sức kinh ngạc, suy nghĩ một chút lại cau mày nói: "Không thể nào đâu..... Ba năm, hấn mới bấy lớn?!"

Hạ Huyền bĩu môi, cúi đầu không có lên tiếng.

"Ai, sinh trưởng hoàn cảnh bất đồng nha....." Tần hán lắc đầu cảm khái nói: "Phi Châu chỗ kia..... Có chút hài từ chỉ có bảy tám tuổi biết là cảm thương giết người..... Ra chút quái thai như vậy cũng không có gì thật là kỳ quái....."

Hạ Huyền không muốn vướng víu cái đề tài này, thờ dài nhắc nhở: "Ta để cho ngươi tới, không phải nghe ngươi hỏi tường?"

"Ah, đối với, nói chính sự." Tần hán không hề nói giỡn, vẻ mặt nghiêm nghị nói rằng: "Hoắc cục trưởng, hạ Huyền tuyệt đối không phải cái gì khủng bố, phần tử. Cụ thể nội tình, ta không có phương tiện nói cho ngươi biết. Thế nhưng cho tới nay, hấn đều là chúng ta ở hải ngoại đồng bạn hợp tác..... Hơn nữa ta lần này tới, không phải đại biểu tự ta, càng không phải là đại biểu Tần gia, mà là đại biểu quân đội....."

"Ngươi đều nói như vậy, ta chẳng lẽ còn thực có can đảm dè nặng không thả người hay sao?! Hạ Huyền tùy thời đều có thể rời đi." Hoắc núi xa cười khô hai tiếng, lại nhin không được tả oán nói: "Đã có tăng quan hệ này, nên sớm cho ta biết một tiếng, chúng ta cũng không cần như lâm đại địch, tần Tinh cũng không cần đi hạ Huyền bên người nằm vùng rồi....."

Tần Tinh mặt đỏ lên, có chút xấu hổ, cũng biết mình làm ra rồi quạ đen, trong lòng cũng thờ phào nhẹ nhõm, trông coi hạ Huyền oán giận nói: "Đúng vậy, ngươi đã cùng thúc thúc nhận thức, lặng lẽ nói cho ta biết một tiếng không phải là được?! Làm hại ta bởi vì bắt ngươi còn áy náy đã hơn nửa ngày....."

"Ha ha....." Tần hán nghe nói như thế, cảm giác hết sức buồn cười, trông coi hạ Huyền giễu cợt nói: "Ngươi dĩ nhiên thua bởi ta mới vừa vào bót cảnh sát chất nữ trong tay, mất mặt hay không! Huyết nguyệt khuôn mặt cũng làm cho ngươi vứt sạch!"

"Cút!" Hạ Huyền đối với tần hán không có gì hảo sắc mặt, thờ dài đối với tần Tinh nói rằng: "Loại chuyện như vậy, ta là khẳng định không thể chủ động nói cho ngươi biết, nếu không.. Liên phá hư quy củ. Ta khi trước nói rồi, ngươi không cần áy náy. Dù cho ta cuối cùng thực sự tài liệu, ngươi cũng là ở tấn chức trách của ngươi, đang hoàn thành nhiệm vụ....."

"Lời nói thật ung dung..... Thật giống như ta là người máy giống nhau." Tần Tinh hừ một tiếng, có chút căm tức nói: "Kế hoạch của ta, ngươi đã sớm xem thấu, nhưng vẫn không nói ra, một mực cười nhạo ta, thực sự là quá ghê tởm!"

Tần hán nhìn một chút tần Tinh, như có điều suy nghĩ, néo cảm nói rằng: "Tục ngữ nói, anh hùng nan quá mỹ nhân quan. Tiểu tử ngươi từ trước đến nay quý rất, lần này lại tài liệu, khẳng định cũng là bởi vì cái này....." Ánh mắt ở hạ Huyền, tần Tinh trên người dao động, thấp giọng vừa cười vừa nói: "Chẳng lẽ..... Hai người các ngươi đùa mà thành thật..... Cọ xát ra hoa lửa rồi?!"

"Thúc thúc!"

"Câm miệng!"

Tần Tinh, hạ Huyền đồng thời lên tiếng, đều về mặt căm tức.

Tần hán chứng kiến hai người kịch liệt như vậy phản ứng, lại càng hoảng sợ, bỗng nhiên đánh cái rùng mình, đưa tay chỉ hạ Huyền, tần Tinh hai người, cả giận nói: "Hai người các ngươi..... Sẽ không thật dễ cho ta nói trung, đã có một chân a !?!"

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Tô chỉ Lan hoài nghi

Hoắc núi xa phòng làm việc của phòng cửa đóng kín, bên ngoài trên hành lang rất nhiều người đã nhiệt liệt thảo luận.

Giang hải là quốc tế đại đô thị, đại nhân vật còn nhiều mà. Quá khứ, nếu như hậu bối phạm tội vào bót cảnh sát, đại nhân vật kiếm người đối lập nhau khiếm tốn, nhiều lắm mang một luật sư, mờ vài xe tốt.

Lần trước, tuyệt sắc vị hôn thê, Trữ gia Đại tiểu thư loại này điểm sắc chuyện xấu, phách lối xã hội đen chặn bót cảnh sát đại môn, đã làm cho hạ Huyền ở giang hải cảnh giới đại xuất danh tiếng.

Lúc này đây, càng là khoa trương, dĩ nhiên là phi cơ trực thăng lên sân khấu, thiếu tướng kiếm người!

"Tám tắc, không biết là lai lịch thế nào, dĩ nhiên cường thế đến loại trình độ này, hắc bạch thông cật a!"

"Có thể là quân đội bí mật đặc công....."

"Nói không chừng là cái nào trong đó đại lão hậu bối....."

Rất nhiều bọn cảnh sát cũng là kiến thức rộng, như hôm nay tình hình như vậy vẫn là lần đầu tiên sai ai ra trình diện, nhiều chuyện chi tâm nổi lên.

Thành thực!

Rào rào!

Hoắc núi xa phòng làm việc của bên trong, đột nhiên truyền ra tiếng đánh nhau, mơ hồ có thể nghe được Hoắc núi xa bắt đầu dĩ khuyên bảo tiếng.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, đây là tình huống gì?! Tiểu tử kia sẽ không ở cục trưởng phòng làm việc cùng vị Thiếu tướng kia lẫn nhau ầu a !?!

Ba.

Phòng làm việc chúng ta bị mở ra, hạ Huyền nhú xoa bả vai đi ra.

Tần hán trên mặt thanh một khối, tức giận bất bình muốn đi đánh đuổi hạ Huyền.

Tần Tinh bắt lại chú cánh tay, liều mạng tha trụ, trong miệng còn căm tức nói gì đó.

Mặt sau cùng là về mặt bắt đầu dĩ Hoắc núi xa.

"Đều đứng ở chỗ này làm cái gì?! Đều không sao tình làm sao?" Hoắc núi xa xem lấy thủ hạ về mặt kinh nghi chuẩn bị xem nào nhiệt, nhú khiển trách: "Không có chuyện, đều đi trên đường tra rọ điều khiển!"

Nguyên bản chuyện tâm xem bát quái bọn cảnh sát nhao nhao cúi đầu, làm bộ bận rộn đứng lên.

"Tiểu tử, ta cho ngươi biết, Tàn gia con rể không phải tốt như vậy làm!" Tàn hán cao to lực lưỡng, đuổi theo hạ Huyền nghiêm túc nói: "Nói thật với ta, các ngươi đến cùng tiến triển đến mức nào rồi?!"

Hạ Huyền quay đầu nhìn tàn hán liếc mắt, nhìn xuống lần nữa huoi quyền xung động, rất nhanh đi ra bên ngoài.

"Ta nói cô gia....." Tàn hán sai ai ra trình diện hạ Huyền không nói lời nào, coi như hạ Huyền là thăm chấp nhận, lập tức nhận định quan hệ của hai người về mặt rầu rĩ nói rằng: "Nếu như ta chất nữ có bầu trước khi lập gia đình, lấy đỉnh bụng bự bái đường, biết vô cùng khó chịu a....."

"Ta %5%x#@¥%....." Hạ Huyền cũng không biết nói cái gì cho phải, chỉ có thể thán phục tàn hán đột phá chân trời sức tưởng tượng.

"Thức thức, ngươi nói bậy gì đây!" Tàn Tinh nghe được câu kia "Cô gia" Nhìn không được mặt đỏ, cũng vì mình có một như vậy thức thức cảm thấy mặt mặt, cắn răng nghiêng lợi nói rằng: "Hắn đã có vị hôn thê!"

"A....." Tàn hán lấy làm kinh hãi, trông coi tàn Tinh đau lòng nhưóc nói: "Ngươi cứ như vậy theo đuổi hắn bắt cả hai tay?!"

Tàn Tinh hiện tại cũng có huy quyền đánh người trùng động.

.....

.....

Đi thẳng đến cửa cảnh cục, tàn Tinh phí hết lắm lời thủy, mới tính niễn cường làm cho tàn hán tin tưởng mình cùng hạ Huyền chỉ gian là trong sạch.

Tàn hán tiếc nuối hơn, lại có chút tức giận, trông coi hạ Huyền nói: "Cháu gái ta chỗ không tốt?! Nơi nào không xứng với ngươi?! Ngươi vì sao không phải truy nã?!"

Hạ Huyền lười để ý cái này giả ngây giả dại hồn người.

Ngoài cửa, Tô Vũ Nhu, Tô Hân Dao tỷ muội đã đợi ở nơi đó, chứng kiến hạ Huyền đi ra đều thở phào nhẹ nhõm.

Hoa tỷ muội rất thông thường, nhưng như Tô gia tỷ muội như vậy thiên tư quốc sắc, khí chất khác xa sinh đôi tỷ muội hoa, ở lớn như vậy giang hải cũng tìm không ra đệ nhị đối với tới.

Tàn hán không phải quấy rối nữa, nhìn một chút Tô gia tỷ muội, cũng có chút kinh diễm, nhìn không được quay đầu nhìn một chút chính mình chất nữ, thấy nàng mặt tươi cười lại nhân thân âm đậm, lắc đầu thờ dài.

"Hoặc cục trưởng..... Tàn cảnh quan tái kiến." Hạ Huyền vẫy tay từ biệt, không nhìn thẳng tàn hán.

Tàn hán dường như không có phát hiện, lấy cùi chỏ đỉnh đỉnh hạ Huyền, vẻ mặt xấu xa nụ cười: "Được a, tiểu tử, sinh đôi tỷ muội hoa, thực sự là diễm phúc không cạn a....."

Rõ ràng ngũ đại tam thê quân ngũ đại hán, càng muốn làm ra một bộ vẻ mặt bi ối, thật là làm cho người quán quýt, mấu chốt là hỗn đản này một bộ nói lạng lẽ nói tư thế, thanh âm lại cũng đủ làm cho tất cả mọi người tại chỗ nghe được, bao quát Tô Hân Dao, Tô Vũ Nhu tỷ muội.

Hạ Huyền bỗng nhiên đánh một cùi chỏ, đánh cho tàn hán kêu lên một tiếng đau đớn, che ngực lui lại, triển khai nụ cười, hướng phía Tô gia tỷ muội đi tới.

"Tỷ phu....." Tô Hân Dao hân hoan nhảy nhót, chạy mau mấy bước, một bộ muốn xông vào hạ Huyền trong ngực tư thế, phục hồi tinh thần lại lại cứng rắn sinh ngừng cước bộ, đi tới hạ Huyền trước người lôi kéo hạ Huyền cánh tay, nét mặt tươi cười như hoa nói: "Tỷ phu, không sao chứ?!"

"Tỷ phu..... Hừ hừ....." Phía sau tàn hán cười đến ý vị thâm trường.

Hạ Huyền không để ý tới, gạt đầu, vừa cười vừa nói: "Ta sớm nói rồi, không có chuyện gì."

Tô Vũ Nhu tuy là cũng như trút được gánh nặng đáng đáp, nhưng so sánh với Tô Hân Dao liền rụt rè khác chế rất nhiều, cười đối với tàn Tinh, Hoặc núi xa gạt đầu, tiến lên bắt lại Tô Hân Dao tay, nhẹ giọng thúc giục: "Đi, trở về đi."

.....

.....

Tô Vũ Nhu lái xe, vững vàng hướng Tô gia chạy tới.

Tô Hân Dao quỳ gối kề bên người lái chỗ ngồi, hai tay ôm chỗ ngồi, cầm đặt ở đệm trên, trông coi ngồi ở đằng sau hạ Huyền nói: "Tỷ phu, thực sự không sao sao?!"

"Ân." Hạ Huyền cười gạt đầu, kiên nhẫn giải thích: "Chứng kiến vừa mới cái kia mặc quân trang người không có? Hắn giúp ta làm chứng, về sau cảnh sát cũng phải vòng quanh ta bước đi."

Tô Vũ Nhu nhớ lại một cái, hỏi: "Người nọ..... Hình như là thiếu tướng?"

Hạ Huyền không nghĩ tới Tô Vũ Nhu chú ý tới điểm ấy, gật đầu.

"Oa..... Thật là lợi hại." Tô Hân Dao khoa trương cảm khái, về mặt sùng kính nói rằng: "Ta sùng bái nhất quân nhân."

Tô Vũ Nhu nhìn hạ huyền nhất nhãn, phụ họa nói: "Là thật lợi hại, trẻ tuổi như vậy liền Thiếu tướng....."

Tô Hân Dao không đồng ý, đùa vừa cười vừa nói: "Tuổi còn trẻ?! Rõ ràng được có bốn mươi tuổi rồi! Khuôn mặt còn đen kịt, còn không có tý phu đáng đẹp trai....."

Tô Vũ Nhu nhẹ cười cười, không có sửa đúng Tô Hân Dao có chút ngậy thơ nói.

.....

.....

Đến rồi Tô gia, hạ Huyền kinh ngạc phát hiện, hôm nay người tốt đủ, bên trái vân, Tô chỉ Lan, Tô tiểu trúc dĩ nhiên có ở.

"Hạ Huyền tới a, nhanh tọa nhanh tọa, ngày hôm nay ở nơi này ăn cơm." Bên trái vân về mặt nụ cười ôn hòa, đứng dậy bắt chuyện hạ Huyền, lại phân phó nói: "Các người ở ngồi ở đây, ta đi trừ phòng nhìn, đồ ăn xong ngay đây."

Tô Hân Dao khiêu khích đối với Tô tiểu trúc làm cái mặt quỷ, không đợi Tô tiểu trúc đứng lên phản kích, đặng đặng đặng chạy đi lên lầu.

Tô tiểu trúc tức giận ngồi xuống, không để ý tới hạ Huyền, tiếp tục chuyên tâm xem ti vi.

Tô chỉ Lan hướng về phía hạ Huyền gật đầu thăm hỏi, trông coi lưỡng người muội muội chơi đùa, ôn nhu cười cười.

Hạ Huyền nghe trừ phòng động tĩnh không nhỏ, đi tới nhìn thoáng qua, nhóm bếp xiêm áo thật nhiều khay, trong đó có lại đồ tươi tươm hùm lớn càng là làm cho người nhân cầu, đối với bên trái vân nói rằng: "A di, không cần quá phiền toái, tùy tiện làm chút liền thành."

"Hạ Huyền, nhanh đi phòng khách ngồi. Nam nhân, không thể vào trừ phòng loại địa phương này." Bên trái vân đại khái là cái loại này truyền thống hiền thê lương mẫu thức nữ nhân, không nói lời gì đem hạ Huyền đẩy ra ngoài, trách cứ: "Tiểu trúc, dao dao, làm sao chiêu đãi người tỷ phu đâu?!"

"Ai nha, muội, tỷ phu cũng không phải ngoại nhân, khách khí như vậy làm cái gì?!" Tô Hân Dao chen vào trừ phòng, kêu gọi lưng cùng quần soóc, bên trong tựa hồ không có mặc cái gì rồi, nhưng lại thật không có đem hạ Huyền làm ngoại nhân.

"Nha đầu chết tiết kia, chưa giặt tay!" Bên trái vân đem hạ Huyền đẩy tới cửa, xoay người lại một cái tát đánh bay Tô Hân Dao đưa về phía thức ăn móng vuốt, vung oa sạn bắt đầu đuổi người: "Đi đi đi, hai người các người đều đi ra ngoài."

"Đúng vậy, dao dao, đi cùng hạ Huyền đi phòng khách xem ti vi a !, đừng ở chỗ này đảo loạn." Tô chỉ Lan đã đi tới, ôn nhu nói: "Ta tới bang muội như vậy đủ rồi."

Tô Hân Dao ồ một tiếng, xoay người lại thời điểm, thừa dịp bên trái vân không chú ý, thật nhanh sò đi hai chung tốt bằng, cười hắc hắc một con ngậm trong miệng, một con kín đáo đưa cho hạ Huyền.

Bên trái vân buồn bực cười mắng vài câu, làm bộ muốn đuổi theo.

Tô Hân Dao gấp gấp hoang mang lời hạ Huyền chạy trốn, trải qua Tô chỉ Lan bên người thời điểm, khịt khịt mũi, nhớ tới ở hạ Huyền trên người người được mùi nước hoa, quay đầu trông coi hạ Huyền, hừ một tiếng, nhỏ giọng nhắc nhở: "Kỷ Phật hi..... Mến mộ....."

Cửa phòng bếp rất hẹp, hạ Huyền đi ra thời điểm không thể không cùng Tô chỉ Lan tiếp rất gần, nghe được Tô Hân Dao lời nói, hít và một hơi, quả nhiên ngửi được một đậm nả mùi nước hoa, không khỏi có chút chột dạ, cười không nói chuyện.

"Không sai, chính là Kỷ Phật hi mến mộ." Tô chỉ Lan gật đầu, cũng không biết Tô Hân Dao cùng hạ Huyền đang nói cái gì, cười đối với Tô Hân Dao nói rằng: "Bất quá nước hoa này có thể không thích hợp người loại tuổi trẻ này nữ hài tử....."

"Hắc hắc, ta không thích lau nước hoa....." Tô Hân Dao tự nhiên cũng không thể giải thích, cười đối chủ đề, hàm hồ nói rằng.

Tô chỉ Lan lắc đầu, cười không nói, lơ đãng nhìn hạ Huyền phía sau lưng liếc mắt, kinh ngạc hỏi: "Hạ Huyền, trên lưng người làm sao có vết máu?!"

"A..... Có không?!" Hạ Huyền Tâm trung cả kinh, đại khái là trước ở bót cảnh sát bị tàn hán vỗ vết thương văng tung tóe. Có thể phiền toái là, sau lưng băng vải là Tô chỉ Lan tự tay băng bó, nếu như Tô chỉ Lan chứng kiến, khẳng định lập tức biết nhận ra mình. Ngay trước Tô gia người cả nhà, thực sự sẽ phi thường xấu hổ.

"Tỷ phu phía sau lưng bị thương, có thể là vết thương băng liệt....." Tô Hân Dao quay đầu, có chút bận tâm giải thích một câu.

"A..... Làm sao bị thương?!" Tô chi Lan thần sắc khê động, nhìn từ trên xuống dưới hạ Huyền, tựa hồ đang hoài nghi gì.

Hạ Huyền tim cũng nhảy lên đến cuống họng rồi, cường vừa cười vừa nói: "Không có việc gì không có việc gì..... Một chút thương nhỏ mà thôi....."

"Thế nào đi!" Bên trái vân cũng nhìn thoáng qua, quả nhiên thấy một chỗ nhỏ nhỏ hình tròn vết máu, không cho chất vấn ra lệnh: "Trong nhà có cái hòm thuốc, chi Lan ngại đi bang hạ Huyền xử lý một chút..... Ngày nóng bức đừng lầy....."

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Thăm dò

Trong nháy mắt, bên trong phòng bếp ba người ánh mắt đều tụ tập ở hạ Huyền phía sau một điểm vết máu trên.

Hạ Huyền tự nhiên không thể để cho Tô chi Lan cho mình bôi thuốc, nói vậy sự tình liền gặt không được, lúc này chi có thể trước cự tuyệt cha mẹ vợ bên trái vân có hảo ý, về mặt khó sở nói: "Quên đi, còn không phiền phức Lan tỷ rồi."

Bên trái vân sai ai ra trình diện hạ Huyền cự tuyệt, ngăn ngại, tiếp lấy rõ ràng hiểu lầm hạ Huyền ý tứ, buồn cười lắc đầu nói: "Hạ Huyền ngại cũng bao lớn ngại, da mặt vẫn như thế mỏng! Chi Lan là bác sĩ, ngại cũng không cần ngưng ngưng."

Tô chi Lan ôn nhu cười phụ họa nói: "Trong mắt ta, ngại chính là một đồng đường mà thôi."

"Thật không cần." Hạ Huyền thẳng thắn đâm lao phải theo lao, mở làm ra một bộ mặt đồ ngưng ngưng đáng đáp, âm thầm đối với Tô Hân Dao nháy mắt.

Tô Hân Dao lập tức hiểu, lời hạ Huyền đi ra ngoài, đoạt trước mở miệng nói: "Ai nha, chi là một điểm trầy da mà thôi..... Tính toán một chút, không cùng các ngại nói, phòng bếp khói dầu đối với da không tốt, ta mang tỷ phu đi phòng khách xem tivi."

Bên trái vân xem vết máu kia hoàn toàn chính xác cũng không giống nhiều vết thương lớn, đại khái thật sự cho rằng hạ Huyền thật ngại quá ở chị vợ trước mặt cời quần áo, cười lắc đầu tiếp tục làm việc sống.

Tô chi Lan trông coi hạ Huyền bóng lưng như có điều suy nghĩ.

Hạ Huyền thăm hồ nguy hiểm thật, nhìn lại phát hiện Tô chi Lan lại vẫn đang nhìn mình chăm chăm, như không có chuyện gì xảy ra dời ánh mắt, nói khê với Tô Hân Dao nói rằng: "Hân Dao, ta chuyện bị thương, không muốn nói với người rồi."

Tô Hân Dao cũng tiến nhập trạng thái, như là đang mưu đồ cái gì âm mưu động trời thông thường, suy nghĩ một chút, cũng hạ thấp giọng hỏi: "Ngay cả Tô Vũ Nhu cũng không nói?!"

"Ân." Hạ Huyền suy nghĩ một chút, gật đầu nói: "Người nào cũng không nói, coi như là hai chúng ta giữa bí mật có được hay không?!"

Tô Hân Dao nhãn tình sáng lên, cười hắc hắc gật đầu.

.....

.....

Rất nhanh, một bàn phong phú cơm trưa liền chuẩn bị xong.

Ngày hôm nay, bữa cơm này rất có ý nghĩa tượng trưng, xem như là Tô gia chính thức tiếp nhận hạ Huyền.

Bên trái vân xem như là đứng đầu một nhà, đầu tiên đối với hạ Huyền nói rằng: "Hạ Huyền, ngày hôm nay xem như là gia yến, ngàn vạn lần không nên khách khí."

Hạ Huyền có thể nghe ra bên trái vẫn nói bóng gió, chỉ có thể cười gật đầu.

"Hân Dao, rót rượu a." Tô gia bốn chị em, nhất được người ta yêu thích khẳng định vẫn là Tô Hân Dao, bên trái vẫn tuy là bình thường rắn dầy Tô Hân Dao tối đa, nhưng là thích nhất không nữ nữ nhi này, vừa mới ngồi xuống mà bắt đầu chỉ huy.

Tô Hân Dao niết lên một viên viên thịt nhét vào trong miệng, đứng dậy từ Tô chi Lan trong tay đoạt lấy bình rượu, hàm hồ nói rằng: "Ta tới ta tới....."

Rượu, tự nhiên là rượu đỏ, không phải là cái gì quý giá đại bài tử, chỉ là chất lượng thường mà thôi.

Tô Hân Dao đối với mình rất rộng rãi, rậm rậm ngã một cái chén lớn, cho hạ Huyền ngược lại thời điểm lại hẹp hòi rất, ngã nửa ngày cũng chỉ có nửa chén.

"Hân Dao, không muốn không hiểu chuyện, cho tỷ phụ rót đầy." Bên trái vẫn nhìn một chút, nhịn không được nhịu.

"Không muốn." Tô Hân Dao ôm bình rượu, đập nắp bình, rất hẹp hòi nói: "Ta còn muốn uống đi....."

Bên trái vẫn không rõ luôn luôn phóng khoáng sáng sủa Tô Hân Dao làm sao trở nên kỳ quái như thế, hơi nghi hoặc một chút cũng có chút tức giận.

Hạ Huyền cũng hiểu được Tô Hân Dao là lo lắng cho mình có thương tích không thể uống rượu, chỉ có cố ý ôm bình rượu làm bộ keo kiệt, trong lòng âm áp, tự tay cười nói: "Tới, rượu cho ta, tự ta ngược lại. Chén thứ nhất nhất định phải rót đầy. Yên tâm đi, uống vài chén rượu đỏ vẫn là không có vấn đề."

Tô Hân Dao biu môi, bắt đắc dĩ đưa cho hạ Huyền, ánh mắt nhìn chăm chăm hạ Huyền cái chén, rượu còn không có chảy ra mà bắt đầu kêu: "Được rồi được rồi....."

Bên trái vẫn lười để ý, bụng ly rượu đứng lên, nhìn hạ Huyền, Tô Vũ Nhu liếc mắt, có ý riêng nói: "Ngày hôm nay, chúng ta người một nhà khó có được cùng một chỗ, trước uống một chén."

Những người khác đều không nói lời nào, trầm mặc đứng lên nâng chén, uống một hớp.

Cái này rất có ý nghĩa tượng trưng một chén rượu uống xong, mới chánh thức bắt đầu ăn.

Trước khi ăn cơm, Tô Hân Dao một bộ thêm phải chết đáng dáp, mấy lần mạo hiểm bị bên trái vẫn mắng phiêu lưu đi trừ phòng ăn vụng, hiện tại tựa hồ đột nhiên không có lòng ham muốn, chỉ là ôm bình rượu uống từng ngụm lớn rượu.

Bên trái vẫn đối với Tô Hân Dao cung chiều quán, nói mấy lần thẳng thắn cũng liền từ nàng đi, trông coi hạ Huyền chậm rãi mở miệng nói: "Hạ Huyền tới giang hải cũng có một đoạn thời gian. Kỳ thực trước, chúng ta đều đối với người có chút hiểu lầm, thế nhưng lâu ngày mới biết lòng người, chậm rãi chúng ta đều biết người là ai....."

Hạ Huyền có thể nói cái gì? Chỉ có thể cười khiêm tốn nói: "A di ngài chớ khen ta, ta biết ta làm được còn chưa đủ."

Bên trái vẫn lắc đầu, bắt đầu chủ động đề nghị: "Hiện tại lại không có người ngoài, tới, chỉ Lan, mưa nhu, Hân Dao, đều các người nói một chút đối với hạ Huyền ấn tượng..... Chỉ Lan là tỷ tỷ, trước tiên là nói về."

Tô chi Lan ánh mắt ở hạ Huyền trên người dao động một phen, để dũa xuống, sửa lại một chút tóc mai ôn nhu nói: "Ta lần đầu tiên sai ai ra trình diện hạ Huyền, là ở y viện, lúc đó hân đuổi đi Lưu Kiến nghiệp, giúp ta tìm rồi nơi ở, còn theo ta đi lấy đồ..... Lúc đó cảm giác hạ Huyền đích xác là một sản sóc, có trách nhiệm nam nhân tốt, cùng mưa nhu rất xứng....."

Tô Vũ Nhu cúi đầu, bên trái vẫn mặt mày mỉm cười. Tô tiểu trúc biu môi, Tô Hân Dao nở nụ cười một tiếng, tiếp tục uống rượu.

Hạ Huyền chỉ có thể đối với Tô chi Lan cảm kích cười.

"Sau lại..... Đã xảy ra chút hiểu lầm, để cho ta đối với hạ Huyền ấn tượng tồi tệ..... Hoàn hảo cuối cùng chứng minh chỉ là một hiểu lầm....." Tô chi Lan nhu nhu cười, trông coi hạ Huyền nói rằng: "Bất quá, từ đó về sau, ta cũng cảm giác hạ Huyền không có nhìn qua đơn giản như vậy, tiếp xúc người, trải qua sự tình có chút ly kỳ, cảm giác thần thần bí bí....."

Hạ Huyền trong lòng cười khổ, không biết Tô chi Lan lời này chỉ là tùy ý cảm khái, vẫn là đã nhận ra cái gì, đang dùng ngôn ngữ thăm dò chính mình.

Bên trái vẫn trách cứ nhìn Tô chi Lan liếc mắt, vội vã tiếp lời nói: "Có thể là người bình thường tiếp xúc với hân không nhiều nguyên nhân....."

"Có thể là a !....." Tô chi Lan không nói tiếp nữa, nhấp miếng rượu chát định thần một chút, đột nhiên hỏi: "Hạ Huyền, người người bạn kia thế nào?!"

"A..... Bằng hữu gì?!" Hạ Huyền chấn động trong lòng, trong nháy mắt lại hiểu được Tô chi Lan nói tới ai, như không có chuyện gì xảy ra vừa cười vừa nói: "Ah, người nói hân a, vẫn là như cũ, thần bí hê hê, hỏi cái gì cũng không cho nói, hơn nữa gần nhất ngược lại không có làm sao gặp qua....."

"Hạ Huyền bằng hữu gì? Chỉ Lan người cũng nhận thức?!" Bên trái vẫn có chút mặt danh kỳ diệu.

"Không có gì." Tô chi Lan hỏi hột cười cười, đem bàn tay đến hạ Huyền trước người, vừa cười vừa nói: "Người còn không có số di động của ta a !?"

Điện thoại di động lấy tới, ta lưu lại mã số của ta."

Hạ Huyền cười đưa điện thoại di động đưa tới, thật không có đa tâm hù. Cùng Tô chỉ Lan liên hệ, dùng là một ... khác Trương thẻ điện thoại, coi như Tô chỉ Lan hoài nghi gì, ở điện thoại di động này trên cũng không phát hiện được manh mối gì.

Tô chỉ Lan tiếp nhận hạ Huyền điện thoại di động, cúi đầu đảo cổ một hồi, không biết là ở lưu số điện thoại di động hay là đang lật hạ Huyền trò chuyện, tin nhắn ngắn ghi lại, một lúc lâu ngẩng đầu, nhìn như tùy ý nói rằng: "Thật là đúng dịp, người cũng dùng cái này hình hào Nokia a....."

"Cũng dùng....." Hạ Huyền chấn động trong lòng, sắc mặt như thường nhận lấy điện thoại di động.

Thực sự là cẩn thận mấy cũng có sơ sót, thẻ điện thoại di động có thể đổi, điện thoại di động nhưng vẫn là cái kia. Bất quá Tô chỉ Lan hiện tại nhiều lắm cũng chính là hoài nghi, chính mình đánh chết không thừa nhận, nàng cũng không có biện pháp gì.

Bên trái vẫn cảm giác không hài lòng lắm, lại điểm Tô Vũ Nhu danh, nói rằng: "Chúng ta nói, người chỉ tham khảo, trọng yếu cũng là người cảm giác của mình. Người nói một chút, người đối với hạ Huyền ấn tượng thế nào?!"

Phía trước chỉ là món ăn khai vị, đây mới là kịch có giọng hát và điệu bộ rất nặng.

Bên trái vẫn nói xong lời này, Tô tiểu trúc đều ngồi ngay ngắn trông coi Tô Vũ Nhu, Tô Hân Dao cũng buông xuống bình rượu.

Hạ Huyền cũng thu hồi bữa bọn tâm tư, làm ra một bộ dáng rửa tai lắng nghe.

Ánh mắt mọi người đều nhìn về Tô Vũ Nhu.

Tô Vũ Nhu đại khái cũng thật khó khăn, nhìn hai bên một chút, chậm rãi mở miệng nói: "Kỳ thực, ta....."

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Tô Hân Dao uống say

Tô Vũ Nhu có chút hơi khó, nhìn hai bên một chút, ấp úng không biết nói cái gì cho phải.

Bên trái vẫn đại khái là chuyên tâm muốn không trêu bắt chó đi cày, bức Tô Vũ Nhu biểu thái, nhìn chính mình ưu tú nhất nữ nhi, cười khích lệ nói: "Ngày hôm nay lại không có người ngoài, mưa nhu người liền không nên xấu hổ rồi. Nghĩ cái gì thì nói cái đó."

Tô Vũ Nhu biết không tránh khỏi, buông chén đưa xuống, trầm mặc nghĩ một lát chỉ có mở miệng nói: "Kỳ thực, ta trước là rất chống cự cái này cái cộc việc hôn nhân, dù sao..... Chỉ phúc vì hôn chuyện như vậy, vào hôm nay xem ra, tổng cảm giác có chút khó tin....."

Đây là tập thể chơi lời thật lòng đại mạo hiểm sao?! Hạ Huyền bất động thanh sắc, cúi đầu uống nước.

Bên trái vẫn cho hạ huyền nhất cái bình tĩnh chó nóng ánh mắt, quay đầu chậm lại giọng nói đối với Tô Vũ Nhu nói rằng: "Nói tiếp....."

Tô Vũ Nhu thờ sâu, cố gắng đem ánh mắt chuyển qua hạ Huyền trên người, chậm rãi nói rằng: "Khả năng là bởi vì tự ta tính cách nguyên nhân, bắt đầu chúng ta chung đụng không tốt lắm, thậm chí có thể nói có điểm không xong....."

Bên trái vẫn vội vã quay đầu trấn an hạ Huyền: "Mưa nhu tính từ là lạnh một chút, nhưng nhân hay là rất hiểu chuyện. Nam nhân mà, phải rộng lượng chút, việc nhỏ nhường một chút nàng, không phải mất mặt."

Hạ Huyền nhìn Tô Vũ Nhu liếc mắt, cười gật đầu nói: "Yên tâm, a di, ta hiểu."

Tô Vũ Nhu làm bộ không nghe thấy, tiếp tục nói: "Sau lại, tiếp xúc sinh ra sau đó, cảm giác hẳn người cũng không tệ lắm, tựa như vừa mới tỷ tỷ nói, ôn nhu sẵn sàng, có trách nhiệm....."

Một bàn người lặng lặng nghe, bên trái vẫn cũng vui mừng cười, không có lên tiếng nữa cắt đứt.

"Thế nhưng, ta luôn cảm giác hần ôn nhu, sẵn sàng, là hợp với mặt ngoài. Hần không chỉ có đối với ta sẵn sàng..... Đối với Hân Dao, đối với đại tỷ, đối với những nữ nhân khác cũng là như thế này." Tô Vũ Nhu không có nhìn hạ Huyền, cũng không để ý bên trái vẫn có chút lo lắng ánh mắt, nhìn chằm chằm trong ly cây hoa hồng sắc rượu, tự mình nói rằng: "Trên người hần tựa như có từng lớp sương mù giống nhau, ta thấy chung nhìn không thấu, hần cũng tựa hồ chưa cùng ta ý giải thích....."

Những lời này xuống tới, mọi người đều an tĩnh lại.

Bên trái vẫn quả thực hồi hận chính mình khơi mào cái đề tài này rồi, cường tiểu hoà giải nói: "Thật là, làm sao có thể ăn muối muối mình dầm chua! Có cảm giác thần bí, mới nói hạ Huyền tương đối có mị lực a..... Nam nhân cùng nữ nhân không giống với, trước đây các người ba ba ở bên ngoài bận việc, cũng chưa bao giờ theo ta giải thích....."

Tô Vũ Nhu lấy dừng khí nói ra lời trong lòng, tiếp lấy liền trầm mặc xuống.

Hạ Huyền không có bao nhiêu hết ý biểu tình, cười tiếp lời nói: "Cảm tạ a di, đây chính là ta tương đối thương thức mưa nhu một điểm, nàng cho tới bây giờ đều hết sức thẳng thắn thành khẩn."

Bên trái vẫn cười cười, biểu tình hòa hoãn rất nhiều.

Tiểu la ly Tô tiểu trúc như là đang trả lời vấn đề của lão sư thông thường, giờ lên tay nhỏ bé nói rằng: "Mụ, kế tiếp là không phải nên ta nói?!"

Hạ Huyền nhìn Tô tiểu trúc liếc mắt, cười cúi đầu uống nước, mình và cái này tiểu la ly có thể không có gì vắng lai, hơn nữa căn cứ từ mình quan sát, cái này tiểu la ly chắc là Tô gia nhất không hoan nghênh mình một cái.

Bên trái vẫn khẳng định cũng biết điểm ấy, sẽ không cho Tô tiểu trúc đem bầu không khí khiến cho lúng túng hơn cơ hội, nhủ khiển trách: "Người tổng cộng cũng chưa từng thấy qua hạ Huyền mấy lần, có thể có ấn tượng gì?! Đại nhân nói chuyện, tiểu hài tử không nên chen miệng!"

Tô tiểu trúc không thích nhất người khác đem mình làm tiểu hài tử, nghe nói như thế quả thực muốn vỗ án rồi.

Tô Vũ Nhu ngẩng đầu, cho Tô tiểu trúc gấp chiếc đĩa rau xanh.

Tô tiểu trúc dường như bị cái này một tia từ thu mua, như là quả cầu da xì hơi thông thường, lộ vẻ tức giận ngồi xuống.

Hiển nhiên, ở trong nhà này, Tô Vũ Nhu so với bên trái vẫn càng có thể trấn được tràng diện.

Tô tiểu trúc cầm đầu ăn về sau, đứng là vẫn còn không cam lòng, hỏi Tô Vũ Nhu nói: "Ta có thể hỏi hần mấy vấn đề sao?"

Tô Vũ Nhu sờ sờ Tô tiểu trúc đầu, do dự một chút vẫn gạt đầu.

Tô tiểu trúc đạt được cho phép, lập tức lên tinh thần, trông coi hạ Huyền hỏi: "Nghe yêu tinh nói, người ở đây giang hải hắc, nói rất xài được?!"

"Tiểu trúc!" Bên trái vẫn nhìn không được gỡ bàn một cái nói, thần sắc có chút bất mãn, cau mày nói: "Biết nói sao đây?!"

Yêu tinh, tự nhiên là Tô tiểu trúc cho đối thủ một mất một còn Tô Hân Dao thức dậy biệt hiệu.

Tô Hân Dao uống nhiều rượu, gương mặt đỏ lên, nghe được mình biệt hiệu, khiêu khích tựa như ưỡn ngực, tự tay khoát lên hạ Huyền trên vai, hừ một tiếng nói rằng: "Cây gậy trúc nhỏ..... Biết giang hải hắc, nói đại ca núi Hạ Lan không phải? Tỷ phụ nhưng là cùng hần xưng huynh gọi đệ..... Xuất nhập giang hải bớt cảnh sát như vào chỗ không người....."

Hạ Huyền tổng không thể làm cha mẹ vợ nói mình ở hắc, nói rất có nhân mạch, chỉ có thể lúng túng cười cười.

Thân cao, vóc người đều còn kém rất rất xa Tô Hân Dao Tô tiểu trúc lửa giận ngút trời trừng Tô Hân Dao liếc mắt, dĩ nhiên lần đầu tiên không có phản kích, ngây thơ khuôn mặt nhỏ nhắn hết ý hiện ra vài phần vẻ trịnh trọng, trông coi hạ Huyền nói: "Có thể đem số điện thoại di động của người cho ta không?!"

Bên trái vẫn, Tô Vũ Nhu, Tô chỉ Lan đều có chút hết ý trông coi Tô tiểu trúc.

Hạ Huyền Giản thẳng có chút thụ sủng nhược kinh, cái này vẫn rất cảm thù mình tiểu nha đầu làm sao đột nhiên thay đổi tính tình, dĩ nhiên chủ động muốn số di động của mình rồi? Cười gạt đầu, đem hào mã số của mình báo qua một lần.

Tô tiểu trúc lấy điện thoại di động ra, nghiêm túc ghi lại, còn cố ý đánh một cái xác định không có phạm sai lầm, tiếp lấy cất điện thoại di động, vui đầu ăn, không hề phản ứng hạ Huyền.

Dần dần có chút còn tê ngắt hơn ý tứ.

Bên trái vẫn nhìn hai bên một chút, không muốn trở mặt nhìn chính mình khổ cực chuẩn bị gia yến không giải quyết được gì, chứng kiến cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ uống rượu Tô Hân Dao, nhần tình sáng lên, nhớ tới Tô Hân Dao nhưng là từ vừa mới bắt đầu liền đối với hạ Huyền rất có hảo cảm, gỡ bàn một cái nói nói rằng: "Hân Dao, ngoại trừ mưa nhu, người và hạ Huyền tiếp xúc tối đa, không có có muốn nói cái gì sao?!"

Tô Hân Dao gương mặt hồng đồng đồng, thân thể mềm nhũn tựa ở hạ Huyền trên người, mang theo mùi rượu hô hấp phun ở hạ Huyền cổ gian, nghe được lời của mẫu thân miễn cưỡng nhắc tới mấy phần tình thân, nỗ lực để cho mình thanh tỉnh, lắc lắc say xe đầu nói rằng: "Rốt cục..... Đến phiên ta sao?!"

Hạ Huyền thở dài, từ Tô Hân Dao trong tay đoạt lấy bình rượu kia, lại phát hiện đã trống không.

"Tỷ phu vừa tới giang hải ngày đầu tiên, suýt chút nữa coi ta là thành Tô Vũ Nhu rồi, hảo hảo cười....." Tô Hân Dao nhớ lại sự tình trước kia, nhin không được bật cười, dựa vào ở trên ghế sa lon xuất thần nói rằng: "Sau đó, hẳn dĩ nhiên mang theo ta đi quây rượu chơi..... Vẫn cùng người đánh một trận....."

Bên trái vẫn nhìn một chút Tô Vũ Nhu thân sắc, ngắt lời nói: "Cái này chúng ta đều biết, thì không cần nói."

"Không phải, các ngươi cũng không biết." Tô Hân Dao đại khái thật có chút say, thanh âm có chút cao, lắc đầu nói rằng: "Lúc đó ba tên tiểu lưu manh tới gây sự, muốn khi dễ ta..... Chu vi người nhiều như vậy cũng không có giúp ta, đều ở đây xem náo nhiệt, ta sợ hãi, cảm giác tốt bất lực rất muốn khóc..... Sau đó tỷ phu trở về, tam quyền lưỡng cước đem ba tên tiểu lưu manh liền đánh ngã....."

Tô Hân Dao đứng lên, tự tay đặt tại hạ Huyền trên vai, có chút men say mắt nhìn chằm chằm hạ Huyền: "Lúc đó tỷ phu liền nhìn ta như vậy, rất nghiêm túc nói, yên tâm, có ta ở đây, không ai có thể thương tổn ngươi..... Các ngươi biết không, từ nhỏ đến lớn, từ xưa tới nay chưa từng có ai dùng như vậy nghiêm túc giọng nói, nói với ta nói vậy..... Từ nhỏ đến lớn, chưa từng có..... Lúc đó ta liền ngây dại, sự ám áp đó, thực tế cảm giác an toàn tràn ngập toàn thân....."

Cho tới nay, Tô Hân Dao đều là một cách tinh quái, thậm chí là điều ngoa bocc đồng.

Như vậy lộ ra chân tình đáng đáp làm cho Tô gia mẫu nữ đều thấy ngây người.

"Sau lại, tỷ phu lại đang ta trường học giúp ta đuổi chạy vài cái bại hoại....." Tô Hân Dao thật là tội, lung la lung lay ngồi xuống, con mắt đều có điểm nước mắt, hơi híp mắt lại, thanh âm càng ngày càng thấp, hàm hồ tự lảm bảm: "Các ngươi cũng không biết..... Tối hôm qua, tỷ phu lại vì ta, cùng người bắn nhau..... Bị thật là nặng thật là nặng tổn thương..... Các ngươi..... Cái gì cũng không biết....."

Bên này Tô Hân Dao nhăn mặt nước mắt, bên kia bên trái vẫn cũng đã bắt đầu lau nước mắt rồi.

"Ai....." Bên trái vẫn lau lau nước mắt, thở dài nức nở nói: "Đều tại ta..... Các nàng ba ba sau khi chết, ta căn bản không năng lực cho các nàng tỷ muội một cái an ổn, cuộc sống yên tĩnh hoàn cảnh..... Hân Dao người thông minh, kỳ thực trong lòng cái gì cũng hiểu, từ nhỏ đã lo lắng hãi hùng lớn lên..... Khó các nàng rồi....."

"Mụ, đừng nói nữa." Tô Vũ Nhu cầm bên trái vẫn tay, khẽ gạt đầu một cái.

Tô chỉ Lan con mắt cũng có chút ướt át, cúi đầu, Tô tiểu trúc tuy là vẻ mặt mờ mịt, nhưng là có thể cảm giác được dị dạng, cũng rầu rĩ không vui cúi đầu.

"Ân, không nói không nói." Bên trái vẫn cầm Tô Vũ Nhu tay, đại khái cũng là bị Tô Hân Dao lay động rồi sâu trong nội tâm tâm tình, trông coi Tô chỉ Lan áy náy nói: "Trước, chỉ Lan hôn sự ta phạm vào sai lầm lớn, kỳ thực cũng là sốt ruột, muốn muốn tìm một cho Tô gia trên đỉnh đầu lập hộ nam nhân..... Đáng tiếc, ta hảo tâm làm chuyện xấu, hại khổ chỉ Lan..... Nếu như không phải tên khốn kia đã xảy ra ngoài ý muốn, chỉ Lan đời này liền hủy ở trên tay ta rồi....."

"Mụ, đừng nói nữa, ta không trách ngài." Tô chỉ Lan xoa một chút con mắt, quay đầu đi chỗ khác.

"Hạ Huyền, mura nhu, ta sẽ không cường cầu các ngươi cùng một chỗ, cụ thể thế nào, vậy thì các ngươi tự quyết định....." Bên trái vẫn lắc đầu, đứng dậy nói rằng: "Ta mệt mỏi, đi nghỉ ngơi một hồi."

Tô tiểu trúc đứng dậy, cúi đầu khéo léo nói rằng: "Mụ, ta cùng ngươi đi....."

Bên trái vẫn triều mền sò sò Tô tiểu trúc đầu, thở dài hướng ngoa thất đi.

Tô Hân Dao xảy ra động tĩnh lớn như vậy, cái này sẽ cũng đã mơ mơ màng màng đang ngủ.

Tô chỉ Lan lau khô nước mắt, trầm mặc bắt đầu thu thập cái bản. Tô Vũ Nhu khẽ thở dài, xoay người lại phù Tô Hân Dao.

"Hân Dao say, ta giúp ngươi dìu nàng đến lầu thượng a !....." Hạ Huyền xem Tô Vũ Nhu cật lực đáng đáp, kéo Tô Hân Dao, nửa phù nửa lau đi lên lầu.

Tô Vũ Nhu ở bên kia đỡ, thận trọng rất sợ Tô Hân Dao té xuống, có chút trầm mặc nghĩ vừa mới mẫu thân nói, Tô gia, thực sự cần một cái trên đỉnh đầu lập hộ nam nhân.....

"Hắc hắc..... Tỷ phu....." Tô Hân Dao say chueánh choáng bất tỉnh, không an phận ở hạ Huyền trên người cọ xát, đầu khoát lên hạ Huyền trên vai, sâu kín nói rằng: "Ta thật hy vọng..... Tối hôm qua thụ thương..... Chính là ta..... Không phải ngươi....."

Hạ Huyền thở dài, lắc đầu cười nói: "Ngươi say, chớ có nói hươu nói vượn rồi."

"Ta không có say..... Ta cũng không còn nói bậy!" Tô Hân Dao lắc lắc tay, vẫn như cũ là thường lui tới bộ kia bocc đồng giọng nói.

Tô Vũ Nhu không đem Tô Hân Dao lời say để ở trong lòng, tiếp tục trầm mặc nghĩ tâm sự.

Đưa đến ngọa thất, hạ Huyền liền rời đi, còn dư lại công tác giao cho Tô Vũ Nhu.

Tô Hân Dao men say dăng lên, nằm lỳ ở trên giường ngủ gà ngủ gật, mắt say lơ đãng nhìn đang ở trái giường chiếu đơn Tô Vũ Nhu liếc mắt, hàm hồ nói không rõ: "Tô Vũ Nhu..... Ngươi biết..... Ta thật ghen tỵ ngươi..... Ta nhiều nhớ năm đó..... Trước sinh ra cái kia..... Là ta..... Như vậy..... Ta cũng không cần gọi anh rể hán rồi....."

Tô Vũ Nhu run lên trong lòng, không có nghe quá rõ, dừng động tác trong tay lại, quay đầu trông coi Tô Hân Dao hỏi: "Ngươi vừa mới nói cái gì?"

Tô Hân Dao cũng đã ngủ thật say, lại không có hồi âm

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Sườn xám

Giang hải đêm khuya bắn nhau phong ba dần dần dẹp loạn, ở khắp nơi có lực dưới sự khống chế, cũng không có gây nên khủng hoảng.

Hà Ngũ hằng chết thảm, cần gì phải đồng thành bị xử nặng, cần gì phải đồng bãi, cần gì phải lệ châu thi bị giang hải bớt cảnh sát yêu cầu phải ngày quy định ly cảnh.

Ở nhà họ Tô gia yến ngày thứ ba, giang hải bớt cảnh sát ở giang hải đại từ điểm thiết yến, mời lần này phong ba mấy vị đương sự, trên danh nghĩa cho cần gì phải đồng bãi, cần gì phải lệ châu tiễn đưa, thực tế chính là muốn vì lần này phong ba triệt để về lên chấm hết.

Hạ Huyền, Tô Hân Dao tự nhiên đã ở trong danh sách.

.....

.....

Tô Hân Dao trên thân bạch sắc phim hoạt họa t Tuất, thân dưới mặc một cái giản lược phong cách 7 phần khố, trên đai lưng hệ một cái dài mười mấy cm toái màu sắc và hoa văn dây lưng, rũ xuống tới thiếp bên chân trái có lợi là làm đẹp, không ngừng tung bay theo gió, rất là đẹp.

Hạ Huyền theo thói quen đi ở Tô Hân Dao bên ngoài thân thể sườn, nhỏ giọng nhắc nhở: "Ngày hôm nay có người mời khách, một hồi muốn ăn gì cứ việc gọi, thế nhưng nhớ kỹ một điểm, không cho phép uống rượu!"

Tô Hân Dao lè lưỡi liếm môi một cái, nghiêm khắc gật đầu.

Ở cô tiếp khách dưới sự hướng dẫn, hạ Huyền, Tô Hân Dao hướng đặt trước ghế lô đi tới.

Tô Hân Dao đối với trong từ điểm này xanh vàng rực rỡ trang sức không có hứng thú, ngược lại là nhìn chăm chăm trước mặt dẫn đường cô tiếp khách Mãnh xem, kéo kéo hạ Huyền y phục, hạ giọng cười nói: "'Tỷ phu tỷ phu..... Ngươi xem, đẹp không phải?"

Giang hải đại từ điểm, là giang hải trên nhất cấp bậc từ điểm một trong, cô tiếp khách mặc dù không có Tô Hân Dao xinh đẹp, nhưng mỗi người vóc người cao gầy, đều tính được là là xuất sắc mỹ nhân, nhất là một thân này nở xiên phục cổ sườn xám, bắp đùi lúc ẩn lúc hiện, càng là có vẻ cao quý cùng mị hoặc cùng tồn tại.

Tuy là chỉ có thể nhìn được cái bóng lưng, nhưng eo nhỏ kiêu đồn cộng thêm đùi đẹp, ngược lại cũng vô cùng đẹp mắt, nhất là đi bộ tư thế tiếp cận người mẫu, rất có một diêm dúa lờ lợt mùi vị.

Hạ Huyền thu hồi ánh mắt, cười hắc hắc bình luận: "Là đẹp."

Tô Hân Dao gật đầu, rất chuyên nghiệp khoa tay múa chân nói: "Suồn xám vốn là lộ về khí chất, nhất là xẻ tà rất cao loại này, không có có một đôi tốt chân là không dám mặc..... Nàng lại mang giày cao gót, thoát nhìn càng cao gầy..... Ta cũng sẽ đi bước chân mèo, nhưng cũng có thể không có nàng chuyên nghiệp, nhất là nàng mỏng tốt kiều, càng lộ ra eo nhỏ, đi cũng càng đẹp mắt....."

Trong miệng nói, Tô Hân Dao nhìn không được quay đầu nhìn mình mỏng, còn đưa tay sờ một cái. Dù sao cũng là thiếu nữ, tuy là căng mịn đỉnh kiều, nhưng lượn đầy ắp êm dịu, nhất định là so ra kém phía trước cái này dẫn đường cô tiếp khách, không khỏi có chút mát mát tiếc nuối thờ dài.

Hạ Huyền thấy buồn cười, an ủi: "Quay đầu người cũng mua một thân, khẳng định càng đẹp mắt."

"Hắc hắc..... Tỷ phụ người nghĩ xem sao?!" Tô Hân Dao liếc mắt một cái hạ huyền nhất nhãn, cười dụ dỗ nói: "Ta có thể mua cái loại này xẻ tà đến bắp đùi..... Quay đầu xuyên cho người xem?!"

Hạ Huyền theo bản năng gật đầu, bật thốt lên: "Dĩ nhiên muốn xem."

"Hanh! Ta biết là!" Tô Hân Dao được như nguyện phần nộ, nhãn thần mang theo châm chọc hung hăng khinh bỉ hạ Huyền, nhưng cũng không nói không để cho xem.

.....

.....

Trong bao sương, Hoắc núi xa, tần Tinh, cần gì phải đông thành, cần gì phải lệ châu đều đã ở đang ngồi.

"Tối, mời ngồi mời ngồi." Hoắc núi xa đứng dậy bắt chuyện hạ Huyền cùng Tô Hân Dao, tần Tinh cũng đứng dậy theo nhưng không có lên tiếng, cần gì phải lệ châu như trước mặt hoặc cười, tựa hồ càng nhiều hơn ở chú ý Tô Hân Dao, cần gì phải đông thành sắc mặt lại có chút âm trầm.

Hạ Huyền cười gật đầu cảm ơn, mang theo Tô Hân Dao ngồi xuống.

"Tô tiểu thư chào người, trước mặt thân người hăm hiểm cảnh, có trách nhiệm của chúng ta, ở chỗ này ta xin lỗi người." Hoắc núi xa sắc mặt nghiêm túc, thực sự khom lưng hướng Tô Hân Dao bái một cái.

Tô Hân Dao có chút sợ hãi đứng dậy né tránh.

"Ai, tiểu muội muội, thực sự là xin lỗi, đem người dính lú vào rồi." Cần gì phải lệ châu như trước cười khanh khách, đứng dậy ngồi vào Tô Hân Dao bên người lôi kéo làm quen, nhìn hạ huyền nhất nhãn, vừa cười vừa nói: "Hoàn hảo, bạn trai người rất lợi hại....."

Tô Hân Dao có chút cảnh giác trông coi cần gì phải lệ châu, cười đến có chút nhạt, khẽ gật đầu một cái nói: "Thật ngại quá, đó là ta tỷ phụ, không phải bạn trai ta."

Cần gì phải đông thành ở hừ một tiếng, ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Nam bằng hữu cùng tỷ phụ, cũng không có gì khác nhau lạ, ngược lại sớm muộn gì đều là người một nhà....."

"Cần gì phải đông thành, người thiếu âm dương quái khí!" Tần Tinh hung hăng vỗ bàn một cái, sắc mặt âm trầm trông coi cần gì phải đông thành nói: "Không phải muốn khiêu chiến sự chịu đựng của chúng ta. Người còn dám nói như vậy, ta để cho người đời này đều không có biện pháp ly khai giảng hải! Không tin, cứ việc thử một chút!"

Cần gì phải đông thành bị người như thế trước mặt uy hiếp, tự nhiên rất là căm tức, có thể đại khái cũng biết tần Tinh địa vị, sắc mặt thay đổi mấy lần, chung quy không dám nói cái gì nữa, hừ một tiếng cúi đầu.

Cái này tổng biệt yến hội, từ vừa mới bắt đầu liên tràn đầy mùi thuốc súng, rất nhanh tan hàng không vui.

Hoắc núi xa phải đi về hội báo tình huống, cần gì phải đông thành, cần gì phải lệ châu thì phải chuẩn bị ly cảnh về nước.

Lần này giảng hải hành trình, ba cái đối thủ cạnh tranh cũng chỉ thừa lại cần gì phải đông thành một cái, cần gì phải lệ châu mặc dù có chút tiếc nuối, nhưng là coi là hải lòng.

Lập tức phải ly khai giảng hải, ngay trước Tô Hân Dao cùng Hoắc núi xa, cần gì phải lệ châu không có lại bán lộng phong tao, mà là trông coi hạ Huyền, thờ dài nói rằng: "Ta biết chuyện lần này để cho người rất căm tức, vì phòng ngừa người đối với ta nổi sát tâm, ta cảm thấy được ta lập tức rời đi tốt. Bất quá trước khi đi, trước đáp ứng người sự tình cũng phải cần làm được....." Nói, từ trong bao lấy ra một tờ vàng lông lánh chỉ phiếu.

Hạ Huyền không có nhận ý tứ, lắc đầu nói: "Ta đối với kế hoạch của người không có hứng thú, đối với cái này càng không có hứng thú."

"Nhưng, người tóm lại vẫn là giúp ta một tay....." Cần gì phải lệ châu cười cười, thẳng thắn xoay người đem thẻ kín đáo đưa cho Tô Hân Dao, phát tay một cái lên xe, vừa cười vừa nói: "Tiểu muội muội cũng chịu không ít kinh hách, coi như là ta bồi tội, cầm đi mua một ít quần áo đẹp a !....."

Tô Hân Dao chỉ có không muốn nữ nhân này thể, theo bản năng muốn trả lại cho nàng, nhưng là rất nhanh cửa sổ xe đóng cửa, cần gì phải lệ châu ngồi xe nhanh nhanh rời đi, biến mất ở dòng xe cộ ở giữa.

Cần gì phải đông thành một mực bên cạnh vừa nhìn, đại khái cũng có thể đoán được trong đó nội tình, sắc mặt rất là âm trầm.

Hạ Huyền lập tức hiểu được, cần gì phải lệ châu trước khi đi vẫn còn ở đùa giỡn thủ đoạn, cố ý ở cần gì phải đông thành trước mặt diễn cái này xuất diễn, quả nhiên không hổ là tên hiệu Hắc quả phụ nữ nhân a..... Thờ dài đối với Tô Hân Dao nói: "Cầm a !, nữ hài tử dù sao cũng phải có điểm tiền riêng."

Tô Hân Dao đều chuẩn bị ném tới thùng rác, nghe được hạ Huyền nói lại bỏ vào xách tay trong, cúi đầu cười hắc hắc nói: "Đang dễ dàng mua sườn xám....."

Hạ Huyền nhìn không được quay đầu nhìn cửa tiệm rượu đứng hai cái cô tiếp khách liếc mắt, không biết xinh đẹp như vậy sườn xám mặc ở Tô Hân Dao trên người, lại nên thật đẹp mê hoặc.

Hà gia ở Đông Nam Á rất xài được, lần này là Philippines trú giang hải lãnh sự quán xe chờ ở rồi từ điểm bên ngoài, chuẩn bị tiền cần gì phải đông thành ly khai.

Cần gì phải đông thành ngồi vào trong xe, từ trong cửa sổ xe trông coi hạ Huyền, ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Không biết hạ Huyền, Tô tiểu thư khi nào đi Đông Nam Á vui đùa một chút, ta nhất định khoản đãi thật tốt hai vị....."

Hạ Huyền tự nhiên nghe được trong lời nói uy hiếp ý tứ, nhàn nhạt lắc đầu nói: "Quên đi, tạm thời không có quyết định này. Coi như đi, ta cũng hiểu được hãy tìm cần gì phải lệ châu tương đối khéo phở....."

Cần gì phải đông thành sắc mặt lập tức âm trầm xuống.

Lúc này, vân đỉnh tập đoàn người thừa kế tranh, chỉ còn lại có cần gì phải lệ châu, cần gì phải đông thành hai người, hạ Huyền lời nói, không ngoài là nhắc nhở cần gì phải đông thành, cần gì phải lệ châu trở thành vân đỉnh chủ nhân có khả năng lớn hơn nữa.

"Vân đỉnh tập đoàn, là ta nhất yêu quý đồ đặc." Cần gì phải đông thành bị đâm chọt rồi chỗ đau, cũng có chút vạch mặt ý tứ, ánh mắt âm trầm nhìn bên cạnh Tô Hân Dao liếc mắt, nheo mắt lại uy hiếp trắng trợn nói: "Vị này Tô tiểu thư, đại khái là Hạ tiên sinh nhất yêu quý một người trong a !? Hạ tiên sinh thiết nghĩ một hồi, nếu có người đoạt đi rồi Tô tiểu thư, đưa cho người đối đầu, người có hay không phát cuồng....."

"Cần gì phải đông thành! Người thật muốn vào ngục giam bồi đệ đệ người sao?!" Tần Tinh giận dữ.

Lúc này, ngồi ở vị trí kế bên tài xế Philippines lãnh sự đi xuống xe, vừa cười vừa nói: "Vị sĩ quan cảnh sát này, cần gì phải đông thành tiên sinh là lãnh sự quán thương vụ tham tán, dựa theo lệ quốc tế, là được hưởng được miễn quyền ngoại giao..... Đây là cần gì phải tham tán căn cứ chính xác món....."

"Người....." Tần Tinh tiếp nhận giấy chứng nhận, thuận tay ngã trên mặt đất.

Hoắc núi xa sắc mặt cũng khó nhìn, kéo muốn nổi đóa tần Tinh, thấp giọng nói: "Được rồi, yên tĩnh một chút!"

Cần gì phải đông thành vẻ mặt âm ngoan cười, tự tay hướng về phía hạ Huyền, làm ra một cái nổ súng động tác, vỗ vỗ hàng tọa ý, cười ha ha lấy ly khai.

"Lẽ nào cứ như vậy thả hần đi rồi?!" Tần Tinh cảm giác vô cùng biệt khuất, tức giận trông coi Hoắc núi xa: "Tên khốn kia, thực sự quá kiêu ngạo....."

Hoắc núi xa cũng cảm giác vô cùng biệt khuất, nhưng không có kích động như vậy, chỉ nói: "Người thấy được, hần có được miễn quyền ngoại giao, vừa không có động thủ thật, chúng ta không thể đem hần như thế nào..... Hần cũng liền chỉ là nói một chút, không dám lại đến gây sự."

"Nhưng là, một phần vận....." Tần Tinh không đồng ý, mới vừa muốn phản bác mới nhớ tới hạ Huyền, Tô Hân Dao vẫn còn ở, lập tức đổi lời nói chuyện: "Đối với, các người yên tâm, ta cam đoan không có việc gì....."

Tô Hân Dao cũng không phải dễ dàng bị lừa bịp tiểu hài tử, có chút rầu rĩ nhìn về phía hạ Huyền.

Hạ Huyền không thêm để ý cười cười, thoải mái Tô Hân Dao nói: "Yên tâm đi, có ta ở đây, sẽ không để cho người cặn bã như vậy xúc phạm tới người."

Tô Hân Dao trong lòng âm áp, cười ừ một tiếng, thực sự giống như tiểu hài tử thông thường tin.

Tần Tinh nuốt chút nữa ngắt đi, lẽ nào hạ Huyền yêu đương sau đó, chỉ số IQ liền thành số không? Cũng không đúng a, Tô Vũ Nhu mới là hạ Huyền nữ bằng hữu.....

"Có tiền, đi, ta cùng người đi mua sườn xám....." Hạ Huyền đẩy một cái Tô Hân Dao, thúc giục: "Đi nhanh đi."

"Ân, ta hiểu rõ cái thủ công chế sườn xám địa phương, cách đây không xa, rất nổi danh." Tô Hân Dao tỉnh thần một hồi, gương mặt tung tăng đi ở phía trước dẫn đường.

Hạ Huyền cười đi theo.

Quả nhiên không xa, đi vài chục phút, liền đi tới Tô Hân Dao nói địa phương.

Tiệm rất tầm thường, bên trong lại lắp ráp rất xưa cũ trang nhã, bên ngoài bày bày tám món sườn xám cũng thoát nhìn so với từ điểm tiếp khách mặc tốt

hơn mấy cấp bậc. Một cái chừng ba mươi nữ nhân tiếp đãi Tô Hân Dao, mang theo nạng đi ra sau số lượng nhỏ.

Hạ Huyền nhìn đồng hồ, mở ra trên vách tường cao thanh TV, điều chỉnh đến giang hải đài tin tức, lẳng lặng cùng đợi cái gì.

Đều là một ít nhàm chán tin tức, hạ Huyền thấy có chút ngủ gà ngủ gật.

Đột nhiên, người chủ trì sừng sốt một chút, tiếp lấy biểu tình trang nghiêm giọng: "Khán giả các bằng hữu..... Phía dưới tôi phát hình một cái tin tức đặc biệt..... Theo tin tức mới vừa nhận được, năm phút đồng hồ trước, một chiếc hắc sắc chạy băng băng ở cơ trảng cao tốc nấu cơm bạo tạc..... Trên xe bốn gã nam tử toàn bộ chết tại chỗ. Cự sát, xe cộ thuộc về Philippines trú giang hải tổng lãnh sự quán, phát sinh lúc nổ, trên xe có Philippines trú giang hải tổng lãnh sự, hai gã võ quan cùng với một gã họ gì tuổi còn trẻ phú hào....."

Lúc này, hạ Huyền điện thoại di động vang lên.

Ra sao lệ châu gỏi tới, mặt trên chỉ có hai chữ "Cảm tạ".

Hạ Huyền lắc đầu cười cười, thuận tay bôi bỏ.

Tiếp lấy, điện thoại di động vang lên lần nữa, là tần Tinh đánh tới.

"Tỷ phu tỷ phu, các nàng nơi đây kiểu dáng thật nhiều a, nhanh tới giúp ta nhìn, ta nên chọn cái nào tốt?!" Tô Hân Dao từ phía sau thò đầu ra, phát tay triệu hoán hạ Huyền.

Hạ Huyền cúi đầu tắt máy, thuận tay liền đóng lại TV, vừa cười vừa nói: "Cái này còn không dễ dàng, mỗi cái kiểu dáng đều đặt hàng một bộ không phải tốt?!"

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Dấu môi son

Cơ trảng cao tốc bạo tạc án kiện, cho lần này to lớn phong ba, vẽ lên một cái huy hoàng dấu chấm tròn.

Đương nhiên, chuyện kể tiếp muốn Hoắc núi xa bọn họ đi đau đầu, hạ Huyền thư thư phục phục ở ở trong trường học là được.

Cha mẹ vợ bên trái vẫn còn ở miễn cưỡng quản lý Tô gia xí nghiệp; Còn không có phát hiện mình đã trở thành tiểu phú bà Tô Hân Dao còn đang chờ mong chính mình may mắn xán; Lạnh như băng hội trường hội học sinh Tô Vũ Nhu như cũ mang mang lục lục, đã chừng mấy ngày không gặp; Cũ kết xinh đẹp thiếu phụ Tô chỉ Lan Tô đại phu đi tiến tu rồi, thậm chí tiểu la lý Tô tiểu trúc cũng đang chuẩn bị tham gia một cái gì thi đua, ăn ở ở trường học, lời thể son sắt tuyên bố muốn bế quan tu tiên.....

Tất cả mọi người mang hoạt rất, dường như chỉ có hạ Huyền đặc biệt không rảnh.

Trong giờ học thời điểm. Có thật nhiều người đang cùng hạ huyền nhất dạng ngủ gà ngủ gật.

"Các học sinh, yên lặng một chút." Ninh mưa đi lên bục giảng, gõ bàn một cái nói.

Ninh mưa ở trong ban vẫn rất có uy tín, hò hét âm i phòng học rất nhanh an tĩnh lại.

Hạ Huyền ở ninh Vũ lão sư ánh mắt nhìn gần dưới, cũng chỉ có thể lên dây cót tinh thần ngồi xong.

Ninh mưa hoà mẫn gật đầu, thu hồi ánh mắt, ưu nhã vừa cười vừa nói: "Đã quá rầy đại gia mấy phút, mở giãn đoàn ban hội, ta chủ yếu nói hai chuyện. Kiện thứ nhất, chính là giáo hội học sinh, viện hội học sinh chiêu nạp người mới sự tình. Dưới lầu đã thiếp ra khỏi biển báo, hứng thú đồng học có thể đi nhìn, không nên bỏ qua thời gian....."

Trong ban rất nhiều người xoa tay, nóng lòng muốn thử.

Tướng Minh, Tô Dung, Trần Dũng càng là ngẩn ngơ cao đầu, một bộ nhất định phải được đáng đáp.

Ninh mura nhìn hạ huyền nhất nhãn, tiếp tục nói: "Chuyện thứ hai, chính là quan hệ hữu nghị sự tình. Dựa theo trường học lão mang mới truyền thống, sinh viên mới vào năm thứ nhất tiểu đội cùng năm thứ ba đại học tiểu đội quan hệ hữu nghị. Cái này tối thứ sáu chính là lễ ra mắt, về sau đại gia có cái gì không hiểu lại thật ngại quá hỏi lão sư, có thể tìm những thứ này quan hệ hữu nghị sư huynh sư tỷ..... Nhớ kỹ, tối thứ sáu bảy giờ, mọi người phải đều đến yêu....."

Phía dưới lập tức vỡ òa rồi, nhiệt liệt thảo luận.

"Lão sư..... Quan hệ hữu nghị có hay không xinh đẹp độc thân sư tỷ a?!"

"Lão sư..... Suất ca nhiều hay không a?!"

Trong phòng học học sinh e sợ cho bất loạn, nhao nhao ồn ào, trong lúc nhất thời loạn tào tào, tiếng quát tháo, tiếng cười mắng không ngừng.

Ninh mura cũng không tức giận, hé miệng cười, các loại trong phòng học thoáng an tĩnh lại chỉ có mở miệng cười nói rằng: "Được rồi, lão sư liền trước giờ để lộ một điểm..... Cùng chúng ta tiểu đội quan hệ hữu nghị, mỹ nữ vẫn là rất nhiều, trường học chúng ta hội chủ tịch sinh viên chính là một người trong đó....."

"A..... Nói như vậy, về sau liền có cơ hội tiếp xúc gần gũi Tô nữ thần?!" Phía dưới bầu không khí càng thêm nhiệt liệt đứng lên, nhất là các nam sinh, càng là không ngừng ồn ào, nhao nhao biểu thị tối thứ sáu tuyệt đối không phải trò chơi không phải đi dạo phố, bên ngoài hạ đạo tử cũng sẽ đi.

Ninh mura liếc hạ huyền nhất nhãn, khẽ cười nhắc nhở: "Bất quá theo lão sư biết, các ngươi Tô học tỷ danh hoa đã có chủ a....."

"A..... Không phải đâu!"

"Là tên khốn kiếp kia đoạt đi rồi nữ thần của ta!"

"Tinh thiên phích lịch a! Đánh chết tên khốn kia a !!"

"Đại gia không phải sợ, danh hoa tuy có chủ, ta tới thả lỏng thôi!"

Trong phòng học lại vỡ òa rồi, các loại kêu thảm thiết các loại làm quái các loại sung sướng.

Ninh mura cũng không ngăn lại, cười đi xuống bậc giảng, ôm mấy cuốn sách đi hướng cửa sau, đi tới hạ Huyền bên người, gõ một cái hạ Huyền cái bàn, ngoắc ngoắc ngón tay nói: "Theo ta đi ra ngoài một chút....."

.....

.....

Ninh mura dù sao thân phận đặc thù, không chỉ có độc hưởng một cái phòng làm việc nhỏ, hoàn cảnh càng là lịch sự tào nhã.

Ninh mura để quyển sách trên tay xuống, ngồi vào trên bàn làm việc phía sau, có chút mệt mỏi xoa bóp mình huyệt Thái Dương, đưa tay chỉ máy nước uống cùng xô pha nói rằng: "Thủy, khát tự mình rót..... Xô pha, tùy tiện tọa, không cần khách khí với ta."

"Cảm tạ Ninh lão sư....." Hạ Huyền cũng cảm giác có chút khát, nhìn chung quanh một lần, từ ninh mura trên bàn cầm lấy một cái ly, đi về phía máy nước uống.

"Ai, ngươi....." Ninh mura lập tức vỗ tay, có chút nóng nảy, vậy cũng là của mình dành riêng ly nước!

Hạ Huyền nhận chút thủy, một hơi thở hết nửa chén, hỏi: "Làm sao vậy?!"

Ninh mura trông coi hạ Huyền cái ly trong tay, có chút không nói, ngược lại đều đã dùng hết, cũng lười truy cứu, chẳng qua là đổi cái mới, tùy ý khoát khoát tay nói rằng: "Quên đi..... Không có việc gì....."

Hạ Huyền không rõ, cũng không tiện truy vấn, bưng cái chén tọa ở trên ghế sa lon.

Ninh mura nỗ lực đưa mắt từ bảo bối của mình trên ly dời, có chút do dự mở miệng nói: "Mấy ngày hôm trước bắn nhau sự tình, ta nghe nói....."

Lấy yên tĩnh bối cảnh, biết những thứ này là dễ dàng.

Hạ Huyền cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn, trông coi ninh vũ biểu quyết tâm nói: "Ninh lão sư yên tâm, ta tới Giang Hải đại học, thực sự là tới đi học, sẽ không cho ngươi thêm phiền phức....."

"Ta không lo lắng cái này." Ninh mura vỗ bàn một cái, có chút kích động dạy dỗ: "Ngươi mới bấy lớn?! Nhân sinh của ngươi đường còn dài mà, có thật nhiều thân nhân bằng hữu đang quan tâm quan tâm ngươi, ngươi không muốn cầm tánh mạng của mình nói đùa!..... Dù cho ở trường học phong hoa

tuyệt nguyệt, cũng so với trước bên ngoài xuất sinh nhập tử tốt hơn nhiều!"

Hạ Huyền Tâm trung cảm động, liên tục gật đầu, lại cười khổ nói: "Ta và người nào phong hoa tuyết nguyệt đi a....."

"Tô Vũ Nhu a..... Nàng không phải người vị hôn thê sao?!" Ninh mưa kỳ quái nhìn hạ huyền nhất nhãn, cau mày nói: "Đúng vậy, người ở trường học làm sao rất ít cùng với nàng a?! Làm sao, phát sinh mâu thuẫn?!"

Hạ Huyền lại nghĩ tới mấy ngày trước Tô gia gia yến lúc Tô Vũ Nhu lời nói, lắc đầu, cảm khái nói: "Một lời khó nói hết, không nói cũng được."

Ninh mưa nhưng lại rất bộ dáng cảm hứng thú, vẻ mặt bất quá hỏi tới: "Đến cùng tình huống gì, cái này có gì không thể nói a..... Ta không chỉ có là sư phụ của người, càng là của người hàng xóm cùng..... Bằng hữu a!"

Hạ Huyền quan sát toàn thể ninh mưa liếc mắt, miệng hơi cười, nhớ tới ngày đó ninh mưa xinh đẹp tuyệt luân đáng đáp.

Ninh mưa khẳng định cũng không có quên, trong lòng xấu hổ, trên mặt lại giả vờ làm dường như không có việc ấy, cúi đầu làm bộ chỉnh lý bàn công tác, lỗ tai lại đều đỏ, hừ một tiếng nói lầm bầm: "Không nói xong rồi..... Ta còn không hiếm nghe đâu!"

Hạ Huyền cười cười, bất đắc dĩ thờ dài nói rằng: "Kỳ thực, ta trước cùng Tô Vũ Nhu căn bản không gặp mặt..... Hai chúng ta, là chỉ phúc vi hôn oa oa thân....."

"A....." Ninh mưa kinh hô một tiếng, không biết nên biểu tình gì, sắc mặt có chút cổ quái, dồn dập nở nụ cười một tiếng lại vội vã ngừng, băng bó tiểu ý nói xin lỗi: "Thật ngại quá..... Ta luôn cảm giác, có chút khó tin..... Người và Tô Vũ Nhu dĩ nhiên là..... Chỉ phúc vi hôn, không phải là mấy trăm năm trước quy củ không? Bây giờ lại còn có?!"

Hạ Huyền vẻ mặt bất đắc dĩ, cười khổ nói: "Không có gì, ta cũng cảm giác có gắng không đáng tin cậy. Bất quá hai nhà lão nhân quyết định, ai cũng không có can đảm đẩy ra lật a..... Muốn cười thì cứ việc cười đi, nhìn người ghen thật khổ cực....."

"Ha ha....." Ninh mưa cười vài tiếng, cảm giác có chút thất lễ, thẳng thắn ghé vào cái bàn thấp giọng cười, bả vai run run, hơn nữa ngày chỉ có ngẩng đầu, khuôn mặt ghen đến đỏ bừng.

Hạ Huyền tròn mắt một cái, cúi đầu uống nước, đột nhiên sững sờ ở.

Tê nị đồ sứ trắng ly nước ly duyên trên, thỉnh linh in một cái nhân nhạ màu đỏ dấu môi son.

Ninh mưa phát hiện hạ Huyền biểu tình cổ quái, trong lòng căng thẳng.

Hạ Huyền đại khái cũng có thể đoán được mình dùng, chính là ninh mưa cái chén, nhìn một chút dấu môi son, chậm rãi đem cái chén vòng vo nửa vòng, dùng bên kia uống nước.

Đồ sứ trắng trên ly nước, một cái màu đỏ dấu môi son tự nhiên rất là thấy được.

Ninh mưa ngồi không xa, xem hạ Huyền trịnh trọng đem cái chén vòng vo nửa vòng, lập tức liền thấy cái kia dấu môi son, hơi đỏ mặt.

Hạ Huyền uống một hớp, ngẩng đầu nhìn liếc mắt ninh mưa đôi môi đỏ thắm, trong lòng có chút ý tưởng tà ác, cái này có phải hay không cũng coi như cùng Ninh lão sư gián tiếp tiếp vẫn liệu?!

Ninh mưa lớn khái cùng hạ Huyền thần giao cách cảm, theo bản năng lấy tay che môi đỏ mọng, cuống quýt đứng lên, tiến lên đoạt ly kia, chân ở trên ghé sa lon đẩy ta một cái, ai nha một tiếng nhào vào hạ Huyền trong lòng.

Hạ Huyền trong tay còn bưng một chén trà nóng đầu, sợ lập tức tạt vào ninh mưa trên người, ngay cả vội vươn tay giữ lên không trung.

Ninh mưa không nghĩ tới hạ Huyền không có né tránh cũng không còn tự tay phủ chính mình, chỉ có thể trơ mắt nhìn hạ Huyền gương mặt đỏ càng ngày càng gần, lập tức hôn lên hạ Huyền trên mặt.

"Ngô....." Như vậy đều có thể hôn đến?! Ninh mưa khóc không ra nước mắt, có muốn hay không như thế cầu huyết a!

"A....." Hạ Huyền nhưng lại thật muốn khóc, môi thom chính mình rất chờ mong. Nhưng chớ quên, Ninh lão sư nhưng là đẩy ta một cái trực đỉnh đỉnh té tới được, giá thể kia, không thể nói là hôn, mà phải nói là găm! Mặt mình đau quá, không biết mặt mày hốc hác không có!

Ninh mưa tay xanh tại hạ Huyền ngực, che đôi môi căm tức nhìn hạ Huyền.

Hạ Huyền đỡ ninh mưa bả vai, bụm mặt gò má, cũng hung tợn trông coi ninh mưa, không biết nên xin lỗi hay là nên phát hỏa.

Hai người đều không ra, cứ như vậy nhìn nhau.

Bầu không khí chậm rãi trở nên có chút ám muội.

Ninh mưa biểu tình nhu hòa xuống tới, trong ánh mắt ngưng ngừng quá nhiều cảm xúc, sắc mặt bay lên đỏ ửng.

Hạ Huyền thay đổi phù vì kéo, nhớ tới trên ly nước dầu môi son, trông coi gần trong gang tấc kiều điểm môi đỏ mọng, có chút hôn một cái xung động, lại có chút do dự, không biết Ninh lão sư có thể hay không bão nổi.

Ninh mưa hô hấp có chút gấp thúc, con mắt tựa hồ mông thượng tăng hơi nước, có nhắm lại xu thế, kiều điểm môi đỏ mọng vì vi mở ra rung động, ngón tay nắm chặt sô pha đệm, có chút khẩn trương còn có chút chờ mong.

Hạ Huyền đến gần rồi một cái, sai ai ra trình diện ninh mưa chỉ là thân thể run rẩy dưới, không có tránh thoát ý tứ, từ từ hôn đi.

Môi vừa mới tiếp xúc, hai người đều thở phào nhẹ nhõm.

"Người là tình nhân của ta, cây hoa hồng như hoa một dạng nữ nhân....." Mới vừa phải tiếp tục đến cái hôn nồng nàn các loại, một hồi vang dội mà tục tăng chuông điện thoại di động vang lên.

Hai cái giết nãy mình, vội vã xa nhau.

Ninh mưa đứng lên, trong lòng xấu hổ xấu hổ, cũng mơ hồ có chút tiếc nuối, đoạt lấy ly kia vững vàng siết trong tay, khuôn mặt đỏ lên, lớn tiếng nói: "Cái chén của ta!"

Hạ Huyền liên tục gạt đầu, tự nhiên không dám phản bác, cười gượng hai tiếng, lấy điện thoại cầm tay ra đứng lên bước nhanh ra ngoài.

Ninh mưa trông coi hạ Huyền Tâm hư chạy trốn đáng đáp, nở nụ cười một tiếng, đang cầm ly kia trông coi, còn không cam lòng cho ném xuống thay mới, cúi đầu uống một hớp nước, ly duyên trên lại xuất hiện một cái dấu môi son, bỗng nhiên nhớ tới hạ Huyền trên mặt bị chính mình "Gặm" Một cái, cũng có một mất một dấu môi son, người khác nhìn nhất định phải hiểu lầm, suy nghĩ một chút hừ một tiếng, lẩm bẩm "Ta chỉ có không nhắc nhở người nì..... Nhìn người giải thích thế nào!"

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Ba cái Tiểu Thái Muội

Hạ Huyền cúi đầu nhìn xem điện thoại di động, có chút kinh ngạc.

Tới điện thoại, lại là Tô Tiểu trúc.

Phải biết, Tô gia mẫu nữ năm người, Tiểu La Ly Tô Tiểu trúc từ trước đến nay là đối Hạ Huyền lạnh nhạt nhất lớn nhất mâu thuẫn một cái.

"Cho ăn, Tiểu Trúc." Hạ Huyền không kịp dư vị vừa mới mập mờ, đi đến chỗ hẻm lạnh tiếp thông suốt điện thoại, hỏi thăm: "Làm sao, tìm ta có việc?!"

"Ừ, là ta." Điện thoại bên kia hoàn cảnh có chút âm ỉ, Tô Tiểu trúc âm thanh có chút không tự nhiên, thấp giọng nói: "Người bây giờ năng lượng tới đây một chút sao?!"

Hạ Huyền xem xem thời gian, liền đáp ứng, hỏi thăm: "Đi người trường học?"

"Không, hiện tại ta không tại trường học." Tô Tiểu trúc nhanh chóng nói một cái cũng xa xôi yên lặng địa chỉ, lại thấp giọng nói ra: "Chính người tới, đừng nói cho người khác!"

Nói xong, không đợi Hạ Huyền hỏi lại cái gì liền treo điện thoại.

.....

.....

Hạ Huyền bên trên Taxi, mày nhíu lại đứng lên.

Gần nhất, Tô Tiểu trúc lấy muốn chuẩn bị tham gia áo thi đấu làm lý do luôn luôn ăn ở tại trường học, bây giờ lại lạ thường trốn học.

Lại thêm trước mấy ngày, Tô Tiểu trúc còn hỏi mình có biết hay không Giang Hải hắc, xã hội, còn cố ý muốn chính mình số điện thoại di động, càng làm cho Hạ Huyền có dự cảm không tốt.

Hạ Huyền xuống xe, bấm Tô Tiểu trúc điện thoại di động, hỏi thăm: "Tiểu Trúc, ta đến. Ngươi ở đâu đâu??"

"Ta sau lưng ngươi....." Tô Tiểu trúc âm thanh có chút khàn trương.

Hạ Huyền xoay người nhìn lại, nhất thời tròn mắt hốc mồm.

Qua phố Thiên Kiều trên bậc thang, ngồi ba cái tiểu nữ hài, mười ba mười bốn tuổi niên kỷ, cũng là xoa tung lộn xộn tóc, loè loẹt y phục, cổ tay, trên cổ còn mang theo Người Trong Giang Hồ phong cách Vật phẩm trang sức, một bộ Tiểu Thái Muội cách ăn mặc.

Tô Tiểu trúc đi tại phía sau cùng, Đầu Lâu giày xăng đan, kèm eo quần soóc ngắn, áo ba lỗ màu đen thêm Hip-Hop tiểu áo khoác, trên eo nhỏ vậy mà quần lấy một đầu kim khí liên.

Mặt khác hai cái cũng kém không nhiều, đi ở trước nhất này cái nữ hài thân trên thậm chí chỉ mặc một bộ cùng loại cái yếm đồ vật, lộ ra toàn bộ phía sau lưng, trên cánh tay có đóa hắc sắc Đàm Hoa, không phải Hình xăm, là dán giấy.

Hạ Huyền cuối cùng Vu Minh Bạch Tô Tiểu Trúc không để cho mình nói cho hẳn biết người là vì sao, đưa tay xoa mi tâm, sắc mặt không dễ nhìn.

Cái yếm nữ hài cũng lão đạo bộ dáng, trên dưới dò xét Hạ Huyền một phen, quay đầu hỏi thăm: "Tiểu Trúc, cái này cũng là nhà ngươi đại thúc?!"

"Chớ nói nhảm, đây là ta..... Tỷ phu." Tô Tiểu trúc xem Hạ Huyền sắc mặt Bất Thiện, cũng có chút khiếp đảm tâm hồng, cẩn thận xem Hạ Huyền liếc một chút, giới thiệu nói: "Tỷ phu, hai cái này là ta bằng hữu, Đậu Đậu cùng tiểu thảo."

Hạ Huyền miễn cưỡng cười cười, nhẹ nhàng gật đầu.

Đậu Đậu, cũng là cái kia ăn mặc cái yếm nữ hài, tóc chọn nhuộm thành kim hoàng sắc. Người kia kêu là tiểu thảo, rõ ràng là cái khí chất cũng yên tĩnh tiểu nữ hài, lại vẫn cứ muốn đánh đóng vai khác loại mà cổ quái, xem Hạ Huyền ánh mắt rụt rè, ánh mắt có chút sung đỏ, tựa hồ đã mới vừa khóc.

"Tỷ phu?" Đậu Đậu vòng quanh Hạ Huyền đi hai vòng, bữu môi nói ra: "Không được tốt lắm a, không cao không lớn mạnh....."

Hạ Huyền thờ dài, trực tiếp nhìn xem Tô Tiểu trúc hỏi thăm: "Đến chuyện gì xảy ra?! Ngươi không là chuẩn bị tham gia áo thi đấu đang tại Tập Huấn a? Ta muốn, ngươi tỷ tỷ, muội muội nhìn thấy ngươi bộ dáng này khẳng định cũng kinh hi."

"Tìm ngươi không muốn nói cho ta biết tỷ tỷ và muội muội....." Tô Tiểu trúc một mặt lo lắng, tiến lên bắt lấy Hạ Huyền y phục gấp giọng nói: "Ta là có chuyện tìm ngươi....."

"Ta nhắc nhở ngươi, tốt nhất đừng mặt báo, không phải vậy ta cạo chết ngươi!" Đậu Đậu trên mặt còn mang theo ngây thơ, lại tận lực giả làm hung ác biểu lộ, nhìn qua hết sức buồn cười.

Hạ Huyền lắc đầu cười cười, sẽ không theo loại này Tiểu La Ly kiến thức, nhìn xem Tô Tiểu trúc nói ra: "Ngươi bằng hữu lợi hại như vậy, động bất động muốn cạo chết người khác, ngươi còn cần đến tìm ta?!"

"Đậu Đậu, ngươi cầm miệng cho ta!" Tô Tiểu trúc giống con Tiểu Lão Hổ đối Đậu Đậu gặm thét, nhìn xem Hạ Huyền, trong ánh mắt mang chút lệ quang, thấp giọng buồn bã Cầu Đạo: "Tỷ phu, tìm ngươi, ngươi một điểm muốn giúp chúng ta một tay, không phải vậy Đậu Đậu cùng tiểu thảo đều sẽ bị hủy....."

.....

.....

Bên đường một nhà tiệm nước giải khát, Hạ Huyền ngồi ở chỗ đó mắt lạnh nhìn, đối diện ba cái Tiểu Thái Muội gạt ra ngồi hai chỗ ngồi.

Vào lúc giữa trưa, bên ngoài khí trời có chút nóng, tiệm nước giải khát làm ăn khá khảm, Hạ Huyền bàn này liền vô cùng chói mắt.

Hạ Huyền các loại ba cái tiểu cô nương ăn xong đồ uống lạnh, mở miệng hỏi thăm: "Đến chuyện gì xảy ra, hiện tại có thể nói a?!"

Tô Tiểu trúc vội vàng chà chà miệng, thấp giọng nói ra: "Nếu, ba người chúng ta đều thông qua chúng ta trường học áo thi đấu tuyển bạt, tiểu thảo vẫn là chúng ta trường học đệ nhất danh....."

Hạ Huyền mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, xem tiểu thảo liếc một chút.

Tiểu thảo một thân Thái Muội cách ăn mặc, lúc này lại thẹn thùng Hồng Kiềm, cúi đầu xuống khăn trương xoa góc áo.

Hạ Huyền không nhịn được cười.

"Chúng ta Chi Đạo Lão Sư là cái biến thái, hần..... Lại muốn..... Muốn..... Khi dễ tiểu thảo!" Tô Tiểu trúc tận lực ép kềm âm thanh, mang trên mặt tức giận, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Tiểu thảo quá thành thật, căn bản không dám phản kháng..... Nếu không phải ta cùng Đậu Đậu nghe được tiểu thảo tiếng khóc xông đi vào....."

Tiểu thảo dùng sức cúi đầu không ra.

Hạ Huyền lông mày cau chặt, loại này sự tình cũng không phải trò đùa, nhẹ giọng hỏi thăm: "Các người chẳng lẽ sẽ không nói cho hần biết lão sư hoặc là gia trưởng?"

"Chúng ta là tiểu hài tử, hần là cũng nổi danh rất có uy vọng lão sư, chúng ta lời nói, căn bản không có người tin tưởng. Tiểu thảo không có phụ mẫu, gia gia nãi nãi đều lớn tuổi, cũng đều có bệnh..... Đậu Đậu cha mẹ ly hôn, căn bản không ai quản..... Ta cũng kém không nhiều..... Chúng ta đi tìm hiệu trưởng, kết quả hiệu trưởng chửi chúng ta, nói chúng ta là ghi hận này biến thái lão sư quản được quá nghiêm, mới vu hại trả thù hần....." Tô Tiểu trúc có chút nhụt chí cúi đầu xuống, thở dài thấp giọng nói: "Người có phải hay không cũng không tin?!"

Hạ Huyền thở dài, không có trả lời, chỉ chỉ ba người trang phục hỏi thăm: "Này chuyện này là sao nữa?!"

Tô Tiểu trúc trưởng Hồng Kiếm, dùng sức đem chính mình tiểu áo khoác hướng phía dưới túm, muốn che khuất chính mình eo nhỏ, thấp giọng nói: "Chúng ta hù dọa này biến thái, nói chúng ta quen biết hắc, xã hội, muốn tìm người chém hần trả thù, vì để hần tin tưởng, liền đều mặc thành dạng này. Hần sợ hãi, cũng không dám lại đến tìm phiền toái....."

Hạ Huyền thế mà không biết nên nói cái này ba cái hài tử ngây thơ hay là thông minh, đưa tay sờ sờ Tô Tiểu trúc đầu, nói khẽ: "Nói tiếp đi, tỷ phụ tin tưởng người....."

"Thật?!" Tô Tiểu trúc ngẩng đầu, trên mặt đa tạ thần thái, thở sâu, tiếp tục nói: "Khả năng này biến thái còn chưa từ bỏ ý định, cũng có thể là nhìn ra chúng ta đang hù dọa hần..... Trước mấy ngày lại muốn đem tiểu thảo một cá nhân gọi gọi vào trong nhà hần đi học bù, bị ta cùng Đậu Đậu ngăn cản..... Này biến thái liền uy hiếp chúng ta, nói nếu như tiểu thảo không đi, liền để trường học khai trừ chúng ta....."

Hạ Huyền nhìn xem Tô Tiểu trúc, nhìn nhìn lại dừ dừ Đậu Đậu cùng đã nhẹ giọng nức nở tiểu thảo, trong lòng đã tin tám thành.

"Sau đó..... Đậu Đậu nghĩ biện pháp, ba người chúng ta tập hợp ba ngàn khối tiền, chuẩn bị tìm hắc, xã hội đánh hần..... Đậu Đậu lấy tiền liền đi tìm phụ cận Phi ca, mời hần giúp chúng ta đi đánh này biến thái..... Thế nhưng là không nghĩ tới....."

Hạ Huyền nhịn không được che trán đầu, cái này ba cái nha đầu không chỉ có trời thật đáng sợ, lá gan càng là đều có thể sợ.

Xinh đẹp đáng yêu lại Tiểu Thái Muội cách ăn mặc tiểu nữ hài, đi tìm hắc, xã hội hỗ trợ, không phải Dương đi vào hổ khẩu sao?!

Luôn luôn biểu hiện cũng bưng bít hần Đậu Đậu trên mặt cũng đa tạ vẻ sợ hãi, tức giận mắng: "Không nghĩ tới, cái kia Phi ca lấy tiền, không chỉ có không giúp đỡ, còn mạnh hơn bách ta cùng hần ngủ, yêu cầu ta giới thiệu ta đồng học cho hần..... May mắn ta trên thân giấu đem đao nhỏ, về hần nhất đao thừa dịp loạn chạy đến....."

Hạ Huyền biến sắc, thăm mắng một tiếng cặn bã, trầm mặt dạy dỗ: "Ba người các người lá gan quá lớn, nếu quả thật ra cái gì sự tình, các người sẽ hối hận cả một đời! Tiểu Trúc, riêng là người, không giống như trong nhà người người nói, cũng cần phải nói cho ta biết một tiếng a?!"

"Thế nhưng là..... Ta và người không quen a....." Tô Tiểu trúc ủy khuất lại sợ, nước mắt chảy xuống tới, thấp giọng nói: "Đậu Đậu quệt làm bị thương cái kia Phi ca, hần uy hiếp bắt được Đậu Đậu, nhất định tìm thật nhiều người..... Hơn nữa còn muốn chụp hình cùng video..... Chúng ta bây giờ cũng không dám quay về trường học, cũng không dám về nhà....."

"Đều tại ta, cũng là ta không tốt....." Tiểu thảo mắt có chút sưng đỏ, trừu khấp nói: "Ta không nên nói cho các người biết....."

Đậu Đậu có chút hoảng sợ cắn cắn miệng môi, quyết tâm an ủi bằng hữu nói: "Không có gì..... Chỉ muốn cái kia Phi ca đáp ứng đi giết này biến thái, cùng hần ngủ một giấc cũng không có gì....."

Hạ Huyền nhìn xem ba cái rõ ràng kinh hồn táng đảm đến không được, vẫn còn từng cái nghĩa mòng vân thiên Tiểu La Ly, âm thầm buồn cười, hung hăng ần ần Đậu Đậu cùng Tô Tiểu trúc đầu, đứng lên nói: "Đi thôi, chuyện này ta giúp các người giải quyết."

"Thật?!" Ba cái Tiểu La Ly đồng thời ngẩng đầu, khuôn mặt nhỏ đều treo nước mắt.

"Đương nhiên là thật." Hạ Huyền âm thầm nghĩ mà sợ, cũng không biết nếu như Tô Tiểu trúc không đến nói với chính mình, cái này ba cái tiểu cô nương sẽ tạo ngộ cái gì, trong lòng có chút hận ý, nói ra: "Đậu Đậu, ở phía trước dẫn đường."

Ba cái Tiểu Thái Muội mừng rỡ, Đậu Đậu có chút hồ đồ hỏi thăm: "Đi cái nào a?!"

"Đi tìm Phi ca, đem này ba ngàn khối tiền muốn trở về!" Hạ Huyền xem lấy mặt trước ba cái Tiểu Thái Muội, hung dữ nói ra: "Sau đó đi cửa hàng, cho ba người các người mua chút bình thường điểm y phục!"

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Cho rằng ở phách kịch truyền hình a?

.....

"Ân, chính là chỗ này." Đậu đậu dừng bước, chỉ vào phía trước xa mấy chục mét chỗ một nhà tắm rửa thành: "Cái kia Phi ca..... Ở nơi này xem tràng tử."

Dù sao chỉ là mười ba bốn tuổi tiểu nha đầu, tuy là vừa mới từng cái nghĩa bạc vân thiên, nhưng là bây giờ thật muốn đi đối mặt này hung ác đồ bảy bà, vẫn còn có chút chột dạ nhụt chí.

Cỏ nhỏ khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, vẫn cắn môi, nắm thật chặt Tô tiểu trúc tay.

Tô tiểu trúc tuy là tín nhiệm hạ không tin được, thế nhưng trong lòng cũng có chút bồn chồn, yếu ớt nói rằng: "Tỷ phu..... Nếu không chúng ta hôm nào gọi chút giúp đỡ lại đi?!"

Hạ không tin được hoạt động hạ thủ cổ tay, cười hỏi: "Làm sao, sợ?"

"Hanh, ta..... Ta..... Mới không sợ!" Đậu đậu một bộ Sĩ khả Sát bất khả Nhục dáng dấp, ưỡn ngực, đáng tiếc vóc người mới vừa phát dục, căn bản chưa nói tới cái gì đánh vào thị giác lực, nhất là có chút thanh âm run rẩy, khiến người ta nghiêm trọng hoài nghi lời này độ tin cậy.

Tô tiểu trúc cũng khẽ cắn môi, kiên định nói rằng: "Ta đi! Ta tin tưởng tỷ phu!"

Cỏ nhỏ nhát gan, sợ nhất, nhưng nhìn hai cái bằng hữu cũng gật đầu, bĩu môi muốn khóc, một bộ thấy chết không sờn tư thế.

Hạ không tin được cười cười, gật đầu nói: "Vậy chúng ta đi."

Ba cái nha đầu hai mắt nhìn nhau, kiên trì đi theo.

.....

.....

Tắm rửa thành không lớn, cũng không tính được đình cấp, nhìn qua xanh vàng rực rỡ, đến gần vừa nhìn thực sự thô tục rất, thậm chí có chút rách nát.

Thoạt nhìn làm ăn khá khảm, trong đại sảnh có chút áo mũ chỉnh tề khách nhân đang ngồi ở chỗ kia, chứng kiến hạ không tin được đi vào, trợn cả mắt lên rồi.

Đầu năm nay, tới tắm rửa thành còn mang theo ba cái Ấu, răng la ly, tuyệt đối là khó gặp.

Quản lý đại sảnh cũng há hốc mồm, vội vã đi tới ngăn lại hạ không tin được, liếc liếc hạ không tin được sau lưng ba cái nha đầu, nói rằng: "Xin lỗi tiên sinh, chúng ta nơi đây là không cho phép kèm theo..... Kèm theo cô nương....."

Tựa như đi ktv Thông thường không cho phép kèm theo rượu giống nhau, tắm rửa thành khẳng định cũng không nguyện ý chứng kiến khách nhân chính mình mang cô nương, cái này không gần ảnh hưởng lợi nhuận hư quý cù, càng về mặt a.

Hạ không tin được nhìn chung quanh một vòng, không có phát hiện cái gì Phi ca thân ảnh, mạn bất kinh tâm nói: "Nếu như ta không nên chính mình mang đầu....."

"Tiên sinh, chúng ta nơi đây không phải từ điểm." Quản lý đại sảnh cười đến có chút lạnh, ý vị thâm trường nói rằng: "Nếu như tiên sinh muốn đem cô nương để ở chỗ này bom nước tiên, cái này có thể thương lượng, nếu như tiên sinh là tới gây chuyện, ta khuyên người vẫn là đuổi mau rồi đi....."

"Người cần bà!" Hạ không tin được nghe nói như thế, con tức lại bắt đi, một cước đạp bay quản lý đại sảnh, cười lạnh nói: "Hiện tại đã biết rõ ta là tới làm gì rồi?"

Thình thịch!

Quản lý đại sảnh bay ra xa mấy mét, ở trên sàn nhà trượt ra thật là xa mới dừng lại, nhìn đau lấy ra bộ đàm, gào khóc nói: "Phi ca..... Phòng khách có người nháo sự! Tôi giết chết hần!"

Đại sảnh khách nhân đều kinh ngạc đứng lên, nhưng không ai lý khai, ngược lại đứng ở đằng xa xem náo nhiệt.

Hạ không tin được cũng không gấp, tùy ý quản lý đại sảnh viện binh, quay đầu cho ba cái nha đầu đi học, từ tốn nói: "Ba người các ngươi, hiện tại đã biết rõ nơi đây là địa phương nào đi? Đâu đâu lần trước ngươi chạy đến, là vận khí tốt. Các ngươi muốn nghỉ nếu như bị bắt, ngươi biết có kết quả gì?!"

Đâu đâu cũng mất tiêu lão hồ vậy khí thế, nghỉ mà sợ cúi đầu. Tô tiểu trúc cùng cô nhỏ cũng sắc mặt trắng bệch.

Một hồi tiếng bước chân hỗn loạn truyền đến.

"Cái kia không có mắt chạy tới nơi này nháo sự, muốn không chết được!" Bấy tám cái tóc màu sắc rực rỡ, trên người xăm lấy xăm tay chân đi ra, trước mặt nhất một cái không đến ba mươi tuổi thanh niên biểu tình hung lệ, khinh miệt nhìn một người độc thân hạ huyền nhất nhãn, xem đến phần sau đầu đầu sáng ngời, theo bản năng sờ sờ trên cánh tay một đạo mới tinh thẹo, âm ngoan nói rằng: "Cô nàng, ngươi tìm lão tử một đạo, lại vẫn dám xuất hiện! Lão tử nói được thì làm được, ngày hôm nay nhất định luân phiên ngươi, vỗ video chế thành cd, đến ngươi trường học đi tát!"

Đâu đâu khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, tiến lên bắt lại hạ không tin được tay không ngừng lay động, rung giọng nói: "Đại thúc đại thúc, chính là hần! Hần chính là Phi ca!"

"Đại thúc....." Hạ không tin được tròn mắt một cái, có chút không nói, tự có già như vậy sao?!

"Yêu, lại vẫn dẫn theo hai tiểu nữ tới, vừa lúc làm cho lão tử thử nghiệm một cái bay tứ phía cực hạn vui vẻ!" Phi ca như độc xà ánh mắt đánh giá ba cái là ly, cái loại này thâm độc biểu tình khiến người ta không chút nghi ngờ hần thật là loại người như vậy cận bã.

Chung quanh những thứ khác còn đồ cũng ồ ồ ào lên cười ha hả.

Ba cái nha đầu tuy là một thân thái muội trang phục, kỳ thực chỉ là muốn hù dọa trường học tên cầm thú kia lão sư, có thể cũng có chút phản bội liệt kỳ nhân tố ở trong đó, nhưng là tuyệt đối chưa từng gặp Phi ca như vậy chân chính xã hội đen, từng cái sắc mặt trắng bệch, theo bản năng áp vào hạ không tin được bên người, bắt tay bắt tay, túm quần áo túm y phục.

Hạ không tin được lười để ý chó điên kêu gào, hồi đầu lại cho ba cái giả thái muội đi học, nói rằng: "Bây giờ biết sợ? Thật sự cho rằng mặc giống như thái muội liền không sợ hắc, xã hội? Các ngươi ngẫm lại, ngày hôm nay nếu như không có ta ở, đám người kia cận bã biết làm như thế nào?! Thật sự cho rằng làm thái muội rất đáng gờm rất lợi hại?! Về sau gặp phải sự tình, nhiều dùng đầu óc một chút!"

"Tỷ phu, chúng ta biết lỗi rồi, về sau cũng không dám nữa!" Tô tiểu trúc nơi nào thấy qua bức này chiến trận, sợ khóc lên, mặt khác hai cái tiểu nha đầu cũng bị cuốn hút.

Phi ca bị không để ý tới rồi, cảm giác rất khó chịu, biểu tình âm trầm nhìn xem hạ không tin được, lạnh lùng nói: "Tiểu tử, ngươi là đang làm gì?!"

Hạ không tin được biết tiểu hài tử bây giờ phản nghịch lợi hại, không phải cho các nàng chút lợi hại giáo huấn, cái này ba cái nha đầu nói không chừng thực sự sẽ trở thành thái muội, ngăn đầu nói rằng: "Phi ca đúng vậy? Ta tới, chính là muốn muội muội ta ba nghìn đồng tiền....."

"Ha ha..... Bệnh tâm thần, dĩ nhiên là tìm đến Phi ca muốn tiền?!"

"Tiểu tử này đổ nước vào não đi?!"

"Là tới tiền ba tiểu nữ vội tới Phi ca tã hóa bồi tội a !?!"

Một đám tay chân ngăn người, ầm ầm cười ha hả, hướng về phía hạ không tin được châm chọc khiêu khích.

Phi ca phát phát tay, cũng cảm giác có chút buồn cười, đi tới trước, biến thái thông thường liếm liếm vết thương trên cánh tay sẹo, con mắt chết nhìn chòng chọc đầu đầu.

Ba cái nha đầu thấp hạ không tin được chắc hơn.

Hạ không tin được ngăn tam đôi tay nhỏ bé, quay đầu nói rằng: "Ba người các ngươi, lui tới cửa, sẽ ở đó nhìn xem ta cho các ngươi hết giận."

"Phi, tiểu tử, ngươi hần, mụ cho là mình là Lan Bác, đây là đang phách kích truyền hình a?!" Phi ca càng phát ra cảm giác hạ không tin được là người bị bệnh thần kinh, thuận tay một cái tát đánh về phía hạ không tin được mặt cửa.

Ba!

Một tiếng thanh thúy tiếng tát tai vang dội.

Phi ca trên mặt đau xót, tiếp lấy xuất hiện vân tay, đau rát.

"Mẹ nó, , người cũng dám....."

Ba!

Phi ca bên kia khuôn mặt lại bị hạ không tin được quăng một bạt tai.

Lần này, Phi ca ngay cả tiếng mắng đều ngừng lại, bùm mặt gò má, Trương cửa khạc ra một búng máu, trong đó còn có mấy viên răng hàm.

Ba!

Hạ không tin được cuối cùng một bạt tai, trực tiếp đem Phi ca đánh cho tại chỗ vòng vo ba vòng.

Khách nhân chung quanh, tay chân đều ngu.

"Ngu ngốc, người cho rằng ở phách kịch truyền hình a? Ta chẳng lẽ còn muốn đứng ở nơi đó chờ người tới đánh?!" Hạ không tin được lắc lắc hơi tê tê tay, khinh thường nói.

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Không phục?!

Phi ca bị hạ không tin được liên tục ba bạt tai đánh hôn mê.

Bình thường, làm khu vực này đại ca cấp nhân vật, Phi ca từ trước đến nay là không kiêng nể gì cả, khi dễ người dân thường đó là cơm thường. Nay bị khi dễ, người nào không phải nên giận? Chịu đòn không chỉ có không dám tránh, còn phải thành thật đứng đứng nghiêm!

Đang tắm thành xem bãi, đương nhiên sẽ không thiếu nữ nhân, nhưng như đậu đậu, Tô tiểu trúc như vậy mềm mại khả ái tiểu la ly, hãy để cho Phi ca trong lòng hừng hực, dâm tâm nổi lên.

"Mụ, Dám đánh..... Lão tử!" Phi ca gò má sưng lên, hàm răng rớt mấy viên, nói có chút hờ, trong lòng không gì sánh được căm tức, phát phát tay, mập mờ không rõ quát: "Cho..... Lão tử trên! Lộng..... Chết hửn! Ba tiểu nữ, tùy các người chơi!"

Không biết bởi vì đại ca có lệnh vẫn là la ly hấp dẫn người, cái khác bảy tám cái xem tràng từ tay chân khí thế hung hăng hướng phía phóng đi.

Có một cánh tay nghe long tay chân đại khái lập công sốt ruột, xông mạnh nhất, một quyền khai hỏa hạ không tin được đầu.

Hạ không tin được là hận thấu những người cận bã này, xuất thủ không lưu tình chút nào, thân thể nhường một cái, bắt lại cái kia "Long cánh tay", dùng sức ninh một vòng.

"A....."

Tay chân kêu thảm một tiếng, "Long cánh tay" Mềm nhũn rũ xuống, bùng bả vai lui lại.

Những thứ này tay chân, đại đô côn đồ đầu đường xuất thân, kinh nghiệm nhưng lại rất phong phú. Một người trong đó cơ trí, đi vòng qua hạ không tin được phía sau bỗng nhiên ôm hướng hạ không tin được hông của.

Hạ không tin được cười lạnh một tiếng, khuỷu tay quét ngang, ở giữa người nọ huyết Thái Dương.

Người nọ lập tức mềm nhũn ngã xuống.

Đã thủ môn bước chân xung phong không khỏi dừng lại, nhìn hai bên một chút, cũng không dám gần chút nữa.

"Mụ, , các người heo a..... Làm tên a!" Phi ca mặt xung phù muốn bánh màn thầu, chứng kiến tình hình này nhện không được nể to nhắc nhỏ.

Còn thừa lại đã thủ môn phản ứng kịp, nhao nhao xuất ra tên, vũ khí trong tay đủ loại, có dao nhỏ, có thiết côn, còn có bình rượu kia cùng băng ghế.

"Trên!"

Đã thủ môn lẫn nhau cổ động, quơ vũ khí xông về hạ không tin được.

Chu vi xem náo nhiệt khách nhân đều nhanh sợ ngây người, vượt qua náo nhiệt như vậy, so với hấn mụ, cười nữ nhân, xem chiều bóng thoải mái sinh ra.

Cửa ba cái nha đầu nhét chung một chỗ, hai tay che mắt từ ngón tay và nhìn lên, lòng khẩn trương đều đến cổ họng.

Hạ không tin được về mặt chẳng đáng, bức này bất nhập lưu hắc, xã hội, sức chiến đấu so với Hà gia này động sùng tự động, lựu đạn bỏ túi sát thủ kém đến quá xa.

Chiếu Phi ca cùng đã thủ môn xem ra, bên mình không chỉ có người đông thể mạnh, còn có ưu thế sân nhà, thắng lợi là tất nhiên.

Thế nhưng, hạ không tin được biểu hiện làm cho tất cả mọi người tuyệt vọng, hiểu cái gì gọi là hiện thực so với kịch truyền hình thần kỳ hơn!

Rào rào!

Một cái tay chân hoành bay ra ngoài, đụng phải một cái giá rượu, các loại không chính hiệu giả mạo dương tửu vỡ vụn đầy đất, miếng thủy tinh, rượu trực tiếp đem che mắt.

Thình thịch!

Hạ không tin được đập nhanh một cái, đem một cái 1m8 mấy đại hấn đập phải trên quầy, đem quầy thủy tinh đập đến xuất hiện vô số hình mạng nhện vết rạn.

"A....."

Một cái tay chân còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, chủ thủ trong tay mình liền quán tới rồi trên đầu mình, từ một ít bạo lực hắc bang điện ảnh học được kiến thức y học, làm cho hấn cho rằng khẳng định đâm tới bắp đùi động mạch chủ, ôm bắp đùi khóc thiên đập đất hét thảm lên, tổn thương không nặng, chính mình cũng đã đem mình sợ đến chết khiếp.

.....

.....

Trước sau bất quá hai phút, nguyên bản khí thế hung hăng đã thủ môn liền đại đồ nằm ở trên mặt đất, không ngừng lăn rên rĩ.

Hạ không tin được đem trên mặt đất một cái ba ghế nhỏ đỡ dậy, sửa sang lại quần áo nếp uốn ngồi xuống, nhàn nhạt nhìn xem người cuối cùng còn đứng giữ lại mào gà kiểu tóc tay chân.

Mào gà hai chân run rẩy, nhìn trên đất đồng bạn, lại nhìn một chút trong tay mình thiết côn, chặt vật nuốt nước miếng, thẳng thắn ném xuống thiết côn chớp mắt nằm trên mặt đất giả bộ hôn mê.

Xem náo nhiệt quần chúng vậy xem cùng cửa ba đứa con nít nhện không được cười.

Phi ca mục trừng khẩu ngọc, hung tợn nhìn xem hạ không tin được.

Lúc này, một tên mập thờ hồn hèn chạy ra, cúi người gật đầu nói rằng: "Vị đại ca này ngài khỏe..... Ta là ở đây lão bản..... Đây tuyệt đối là cái hiểu lầm, đại gia ngồi xuống giải thích rõ..... Đại ca ngài mời ngồi bên này....."

Hạ không tin được cười cười, đứng dậy ngồi xuống trong phòng khách trên ghế sa lon, cửa đồ điện cửa ba chỉ không biết là sợ vẫn là hưng phấn tiêu la lý vậy tay.

Phi ca như cũ về mặt lệ khí, bụm mặt gò má ngồi vào đối diện.

Ba cái la lý rất cục hãnh diện, thần tình rất là kiệt ngạo, cáo mượn oai hùm đứng ở hạ không tin được bên người.

Đậu đậu to gan nhất, thật nhanh cướp được ôm lấy hạ không tin được cánh tay ngồi xuống, Tô tiểu trúc phản ứng cũng không chậm, cướp được bên kia.

Cỏ nhỏ yếu đuối nhất, không dám cùng bằng hữu đoạt, nhìn hai bên một chút, chung quy không có can đảm ngồi vào hạ không tin được trên đùi, ủy ủy khuất khuất đứng ở hạ không tin được phía sau đi.

Mập mập lão bản không ngừng xoa hấn, cười khan nói: "Vị đại ca này, đây nhất định là cái hiểu lầm....." Nhìn một chút cáo mượn oai hùm đậu đậu, thảo hảo cười cười, nói rằng: "Vị tiểu cô nương này ngày đó tới, Phi ca bọn họ cũng không còn thể nào nằng..... Còn như sự tình phía sau, là Phi ca bị vạch một đao, có chút giận, đang nói đùa....."

Hạ không tin được từ chối cho ý kiến, nhìn xem như cũ về mặt không phục Phi ca, thần nhiên nói: "Thật là vui đùa? Nếu như ta ngày hôm nay không đến,

Phi ca thực sự sẽ không đi tìm muối muối ta chúng ta phiền phức?!"

"Sẽ không, chắc chắn sẽ không....." Mập mập mở hời trán càng nhiều, từ phía sau một trong tay người tiếp qua một cái bọc giấy, phóng tới hạ không tin được trước người, một mặt đau lòng nói: "Đây là 10 vạn đồng..... Coi như là cho mấy vị bồi tội cùng áp kinh rồi....."

Đậu đậu gương mặt tham tiền dạng, vừa định tự tay đi lấy, đã bị Tô tiểu trúc bấm một cái, lộ vẻ tức giận thu tay về.

Hạ không tin được nhìn xem Phi ca, hỏi: "Làm sao, không phục?!"

Phi ca trong ánh mắt có chút sợ hãi, lại như cũ không chịu cúi đầu, hung hãn nói: "Ngày hôm nay, lão tử nhận tài! Thế nhưng cách ngôn nói, mọi việc lưu lại một đường, sau này tốt gấp lại. Ngươi lại có thể đánh, cũng là một người!"

Giết địch bắt tử, di họa vô cùng đạo lý hạ không tin được vẫn hiểu.

Hạ không tin được cười cười, có chút hăng hái mà hỏi: "Làm sao, nghe lời này của ngươi, còn có bài tẩy không có lấy ra?!"

Phi ca cười lạnh một tiếng, không trả lời.

Mập mập lão bản hàm hồ nhắc nhở: "Tây thành Phi ca, là lớn Phi ca..... Vị này, là tiểu Phi ca..... Bọn họ là hôn đường huynh đệ....."

"Tây thành Phi ca....." Hạ không tin được có chút ấn tượng, gỡ một cái đầu nghĩ tới, tây thành Phi ca không phải là trước cho mình trời mưa thuốc, ở thương cùng cây hoa hồng quán bar cùng mình phát sinh xung đột người sao, cười hỏi: "Làm sao, lớn Phi ca rất lợi hại sao?!"

Tiểu Phi ca cười lạnh một tiếng, trong lòng đối với hạ không tin được có chút hèn mọn, thậm chí ngay cả tiếng tăm lừng lẫy cao thấp Phi ca cũng không biết, có chút kiêu ngạo giải thích: "Ta đường huynh là tây thành lão đại, ta Đường bá từng là giang hải hắc, nói đại ca, núi Hạ Lan đều chỉ có thể coi là tiểu tử thế hệ..... Giang hải bát cảnh sát cũng có người của chúng ta..... Mã cục phó biết chưa? Ta Đường bá anh em kết nghĩa!"

"Yêu, nguyên lai là ** Thế gia, hắc bạch thông cật a." Hạ không tin được gương mặt cảm thán, nở nụ cười một tiếng khoanh tay dựa vào ở trên ghế sa lon, thần nhiên nói: "Ta chờ ở đây đây, ngươi mặc dù đem ngươi hắc bạch lưỡng đạo chỗ dựa vững chắc gọi tới..... Ngày hôm nay, ta nhất định khiến ngươi tâm phục khẩu phục nhận tài!"

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Cao thấp Phi ca

Tiểu Phi ca tự nhận là có đầy đủ lý do không phục!

Phải biết rằng, cao thấp Phi ca ở giang hải hắc, nói tuyệt đối là nổi tiếng tồn tại, cái này biển chữ vàng nhưng là lập vài chục năm rồi, người nào nghe khó lường kính nể ba phần?! Cũng chính là mình trong chốc lát chuẩn bị không đủ, làm cho đối diện cái này không biết nơi nào nhô ra, hết lần này tới lần khác lại rất có thể đánh mao đầu tiểu tử chui chỗ trống, chỉ có tài liệu té ngã.

Thế nhưng, thẳng ngực này lại muốn cho mình tuyệt đối cơ hội phản kích, thực sự là nảo tàn đến nhà!

Ông chủ mập cười đến cũng có chút lạnh, do dự mà có phải hay không nên đem trên bàn 10 vạn đồng tiền thu hồi lại.

"Ngươi xác định?!" Tiểu Phi ca bỗng nhiên đứng lên, tựa hồ cũng đã quên trên mặt đau nhức, rất sợ hạ không tin được đối ý, móc điện thoại ra ba lạp ba lạp một hồi khóc lóc kể lể.

Cao thấp Phi ca, nhưng là đường huynh đệ.

Tiểu Phi ca bị đập, bị thua thiệt, làm sao bây giờ?! Đương nhiên là gọi lớn Phi ca tới, sau đó gấp đôi trả thù trở về a!

"Hừ hừ..... Tiểu tử, đây đều là ngươi tự tìm." Tiểu Phi ca cúp điện thoại, tự nhận nắm chắc phần thắng, bắt đầu dương dương đắc ý đứng lên, làm bộ

phần thâm trầm cảm thán nói: "Có vài người, tự cho là rất nb, nhưng không biết ở tầng thứ cao hơn, có người bao quát bọn họ như con kiến hôi....."

Hạ không tin được không nhìn được muốn cười, về mặt kinh ngạc nói: "Không nghĩ tới tiểu Phi ca vẫn là người có học thức hắc, xã hội....."

Tiểu Phi ca rất kiêu ngạo hừ một tiếng.

Ba cái la ly lại dán chặt rồi hạ không tin được, đầu đầu, Tô tiểu trúc một tả một hữu ôm lấy hạ không tin được hai cái tay cánh tay, phía sau cổ nhỏ đại khái cũng muốn biểu thị mình cảm ơn, tự tay bang hạ không tin được xoa bóp bả vai.

Hạ không tin được nhìn không được mắt tròn trắng, thiếp được như thế chặt, còn ôm lấy cánh tay mình, nếu như đối diện tiểu Phi ca đột nhiên làm khó dễ, chính mình hoàn thủ, ngăn cản cũng thành vấn đề. Còn có phía sau cái kia cổ nhỏ, người là xoa bóp vẫn là bóp diện đoàn đầu, khí lực tiểu không nói, còn có nhân cơ hội ăn chính mình đầu hủ hiềm nghi!

Tiểu Phi ca tự nhận là dota Tay già đòi, đáng kể bị ngược từng trải làm cho tiểu Phi ca ngộ được một cái chân lý. Đó chính là tại chính mình Thần cấp đồng đội không có đuổi trước khi tới, tuyệt đối không muốn liều lĩnh đi cường công đã ra khỏi thần trang đối thủ! Nhìn ba cái la ly liếc mắt, âm thầm suy nghĩ, để tiểu tử người phách lối nửa một hồi, các loại lớn Phi ca chạy tới, xem lão tử chơi thế nào chết người! Cái này ba cái mỹ nhân, cũng trốn không thoát lòng bàn tay của ta.

Trong phòng khách đại đa số nam mất người đều đã trừng trực, lòng tràn đầy hâm mộ và ghen ghét!

Nhìn hạ không tin được, không được hai cái mềm mại khả khẩu tiểu la ly không nói, phía sau còn có người thứ ba về mặt u oán xếp hàng chờ lấy! Bực này tràng cảnh, nhất định chính là siêu cấp luồng chớp đạn, chọc mù ở đây tuyệt đại đa số người mất!

Chết tiết Lolicon a! Nên treo tường thành treo đèn đường!

Tuyệt đại đa số đều ở trong lòng mắng to.

.....

.....

Tám nửa ngoài thành, vài nửa mới không cũ xe có rèm che ngừng lại, phát sinh tiếng thắng xe chói tai, rất nhiều người đại hán áo đen ôm lấy một thanh niên đi đến.

Lớn Phi ca đến rồi!

Mình cứu tinh đến rồi!

Biết bây giờ là tình huống gì sao?! Chính là dota Trung tất cả đồng đội đều bị đối phương đánh giết lui, chỉ có ta tiểu Phi ca đau khổ kiên trì, bảo lưu lại hy vọng mỗi lửa, sau đó đang bị đối phương còn ăn hiếp chà đạp trước, mở auto t Rồi đối diện mọi người!

Kinh thiên lớn nghịch chuyển!

Cái này tm Thật không phải là treo b! Cái này gọi là cứu thế chủ!!

Tiểu Phi ca nhìn không được muốn lệ nóng doanh tròng, ngửa mặt lên trời thét dài!

"Ha ha, tiểu tử, người tm Chờ chết a !!" Tiểu Phi ca chịu nhục dài đến hai mươi phút, rốt cuộc đã tới Bát Lộ quân..... Không phải, là mình đường huynh. Hành diện thời khắc đến rồi, bên tay trái một con la ly, bên tay phải một con la ly, phía sau còn đứng một con la ly cuộc sống tốt đẹp sắp đến!

Hạ không tin được không có đứng dậy, đứng xa xa nhìn một đám người đi tới.

Lớn Phi ca tâm tình rất khó chịu, đoạn thời gian trước vô ý mạo phạm Trữ gia thiên kim, tuy là núi Hạ Lan ở mũi nhọn phía trước ăn đại khổ đầu, thế nhưng núi Hạ Lan cũng đem lửa giận phát tiết đến rồi trên người mình, nếu như không phải là mình từ quý gia cha dư uy vẫn còn, hiện tại tại chính mình thật khả năng đã bị chìm Hoàng phủ giang rồi.

Nhưng đường đệ cật liễu khuy, chính mình làm là huynh trưởng, cũng phải tìm về mặt mũi mới đúng. Chống lại núi Hạ Lan, Trữ gia chính mình chả là cái cóc khô gì, đuổi theo người thường, chính mình vẫn rất có kinh nghiệm cùng phần khích, cũng chánh hảo mượn cơ hội phát tiết một chút lòng tràn đầy phiền muộn.

Lớn Phi ca nhìn cách đó không xa kiêu ngạo kêu gào gì gì đó đường đệ, âm thầm thở dài, tiểu Phi là một chi biết là ý thế hiếp người, tự cao tự đại phê vật, căn bản không biết có những người này căn bản không thể đắc tội, tỷ như núi Hạ Lan, tỷ như Hoắc núi xa, tỷ như Trữ gia, tỷ như.....

"Phi ca, người xem....." Lớn Phi ca đang cảm khái, bên người một cái tâm phúc rất xa chỉ vào hạ không tin được, kinh ngạc nói: "Là đêm hôm đó cứu Trữ gia Đại tiểu thư, cùng núi Hạ Lan xưng huynh gọi đệ tiểu tử....."

Lớn Phi ca trong lòng cả kinh, hung hăng chụp được tâm phúc tay, cả giận nói: "Lão tử có mắt, chỉ cái gì ngón tay! Không biết đây là kiêng kỵ sao?!"

Nói xong xa xa nhìn một chút, quả nhiên là cái kia thần bí tiểu tử!

Cái này tm Cũng là một không đắc tội nổi nhân vật!

Lớn Phi ca dừng bước lại, do dự có phải hay không hiện tại đang thẳng thắn xoay người ly khai, không phải dính vào nước đục này.

Tiểu Phi ca lại ngênh liêu thượng khứ, cầm lấy lớn Phi ca vui vẻ nói: "Đại ca, nguoi rút cuộc đã tới."

Ông chủ mập vội vã rời xa hạ không tin được, tiến lên cúi người gật đầu vắn an.

Lớn Phi ca nhìn xem hạ không tin được, sắc mặt có chút cứng ngắc.

Làm Tiền Giang hải hắc, nói đại ca con trai, lớn Phi ca sinh hoạt rất làm dịu, có lão đầu tử dư uy cùng Nhân Mạch ở, chỉ cần chơi được không thái quá hóa, hắc, nói, thậm chí giang hải bát cảnh sát cũng sẽ không quá tích cực, thông thường nhắm một mắt mở một mắt trang bị nhìn không thấy.

Thế nhưng, như núi Hạ Lan như vậy kiêu hùng thật muốn hạ ngoan tâm, dư uy cùng Nhân Mạch chính là một rắm, bóp chết chính mình không quá phận phút sự tình. Mà trước mặt tiểu tử này, không chỉ có cùng Trữ gia quan hệ chặt chẽ, còn có thể làm cho núi Hạ Lan lại kính vừa sợ, căn bản không phải mình có thể chọc!

"Đại ca, chính là chỗ này tiểu tử!" Tiểu Phi ca chỉ mình mặt cửa, khóc kể lể: "Đại ca nguoi xem, đây chính là tiểu tử kia đánh! Quy củ giang hồ, đánh nguoi không đánh khuôn mặt a! Tiểu tử này lại chuyên môn hướng trên mặt ta đánh a! Được rồi, hấn còn đánh thủ hạ của ta....."

Nguyên bản nằm trên mặt đất giả bộ hôn mê đã thủ môn nhao nhao đứng lên, bắt đầu cáo trạng.

"Lớn Phi ca..... Nguoi muốn làm chủ cho chúng ta, cho chúng ta báo thù a!"

"Lớn Phi ca..... Ta trên đùi động mạch chủ khả năng phá, nhanh cứu ta a!"

"Lớn Phi ca....."

.....

Lớn Phi ca trong lòng không gì sánh được bị thống, quả nhiên đường đệ chọc phải tiểu tử này, đám phé vật này lại vẫn tới cho mình kéo cừ hận, giết bọn họ tâm đều có, mặt không thay đổi nói rằng: "Hấn đánh các nguoi, dù sao cũng phải có nguyên nhân a !?"

Tiểu Phi ca không rõ đường huynh hỏi cái này để làm gì, khiến nguoi ta phé đi tiểu tử này không phải rồi, bất mãn hét lên: "Là ta nhìn trúng qua bên kia ba cái nha đầu..... Nguoi hỏi nhiều như vậy để làm gì, cùng lắm thì ta phân nguoi một cái....."

"Phân ta một cái?!" Lớn Phi ca nghe nói như thế, trực tiếp sợ đến hồn phi phách tán, lần trước cái kia là Trữ gia Đại tiểu thư, làm cho núi Hạ Lan đều bị thua thiệt nhiều, lần này ai biết bên kia ba cái kia tiểu nha đầu có phải hay không bối cảnh càng thêm nghịch thiên?! Phé vật này đường đệ nhất định là muốn hại chết chính mình a !?!

Tiểu Phi ca nhú, quay đầu nhìn thoáng qua, dưới quyết nói: "Tốt, phân hai nguoi....."

"Phân..... Phân..... Phân nguoi, mụ!" Lớn Phi ca bị tức nói đều kết ba, thậm chí đã quên đường đệ mụ chính là mình tẩu tẩu rồi.

Tiểu Phi ca liền tương đối thông minh, lập tức phản ứng kịp, cả giận nói: "Mẹ ta chính là nguoi tẩu tẩu....." Dừng một chút lại như có điều suy nghĩ nói rằng: "Chẳng lẽ nguoi nói là, là cha ta mới bao dưỡng cái kia tiểu minh tinh tiểu mụ?!"

Lớn Phi ca thật lâu không nói, tự tay nắm tiểu Phi ca cằm, nhìn hai bên một chút nói rằng: "Hấn đánh nguoi cái nào rồi?!"

Tiểu Phi ca tỉnh thần chấn động, chỉ mình mặt sung gò má khóc kể lể: "Bên này..... Bên này..... Còn có nơi đây..... Thật là đau!"

Lớn Phi ca gật đầu, lại đi hỏi này trên nguoi mang thương tay chân, tổn thương ở nơi nào.

Tiểu Phi ca cùng rất nhiều tay chân thêm mắm thêm muối nói, tự nhiên cho rằng lớn Phi ca hỏi rõ ràng như vậy, nhất định là muốn ở đâu tiểu tử trên nguoi trả thù lại.

"Đại ca..... Trước tiên đem hấn đánh thành đầu heo....."

"Bên phải đoạn!"

"Khuôn vác gân!!"

.....

Lớn Phi ca khoe miệng co quắp di chuyển, khuôn mặt đều nhanh tái rồi, gật đầu, ở tiểu Phi ca đám nguoi không gì sánh được nóng bỏng chờ đợi trong ánh mắt..... Bỗng nhiên xoay nguoi lại quăng tiểu Phi ca một bạt tai!

Ba!

Tiểu Phi ca trực tiếp bị đánh ngã trên đất.

Người ở chỗ này đều thất kinh, mục trừng khẫu ngốc.

"Đại ca..... Người đánh lầm người..... Tiểu tử kia ngồi ở chỗ kia đâu!" Tiểu Phi ca che mặt té trên mặt đất, trong lòng không gì sánh được oán giận ủy khuất nhắc nhở.

"Đánh cho chính là nguoi!" Lớn Phi ca bất kể nhiều như vậy, đồ ập xuống chính là một trận đập mạnh, hung hăng phát tiết một trận sau đó, lại đem vừa mới hết thấy tổ khô, đề nghị chặt tay khuôn vác gân toàn bộ đánh thành đầu heo, độ mạnh yếu xa xa so với hạ huyền trọng sinh ra.

Hạ không tin được là lo lắng quá Huyết tinh, hù được ba cái la ly.

Lớn Phi ca lại lo lắng không đủ ngoan, không đủ để làm cho hạ không tin được hết giận.

Trong đại sảnh kêu rên một mảnh, tất cả mọi người lăng lăng nhìn xem lớn Phi ca đem chính mình đường đệ cùng rất nhiều đánh cho chết đi sống lại, từng cú đâm thấu thịt nặng nề tiếng vang cùng lớn Phi ca thở hổn hển đáng đáp, cho thấy cũng không là ở diễn khổ nhục kế.

Hạ không tin được tự tay đi che Tô tiểu trúc mắt, cau mày nói: "Không thích hợp thiếu nhi....."

"Ta không phải!" Tô tiểu trúc một tay ngăn hạ không tin được tay chường, trên mặt nào có nửa phần sợ hãi, rõ ràng là mười phần hưng phấn kích thích!

Hạ không tin được cảm giác nơi nào có chút không đúng, mình thực nghiệm dạy học dường như xảy ra vấn đề.

Sau mười lăm phút, lớn Phi ca ngừng tay, lại hận hận đá tiểu Phi mấy đá, liền thực sự không còn khí lực đánh, cũng cảm giác không sai biệt lắm có thể khiến cho hạ không tin được hài lòng, sửa sang lại y phục, chậm rãi đi tới hạ không tin được trước người khom lưng khiêm nhường nói rằng: "Không tin được thiếu..... Ngài khỏe....."

Tất cả mọi người ngốc ở nơi nào, ba cái la ly con mắt cùng miệng đều được hình tròn, trên đất tiểu Phi ca cùng chúng tay chân lăng lăng nhìn xem, thậm chí đều quên kêu đau.

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Ngài còn có dặn dò gì?!

Hạ không tin được để hai chân xuống, nhìn xem cười rạng rỡ lớn Phi ca, cười hỏi: "Phi ca còn nhớ rõ ta?!"

Lớn Phi ca cười gượng hai tiếng, ngượng ngừng nói rằng: "Hạ gia bình thường theo chúng ta nhắc tới không tin được thiếu....."

Hạ không tin được ồ một tiếng, nhìn một chút cách đó không xa ngốc ở nơi đó tiểu Phi ca cùng chúng tay chân, nghi ngờ hỏi: "Phi ca tới đây, là vì....."

"Không tin được thiếu đừng hiểu lầm..... Đi ngang qua, ta chỉ là đi ngang qua....." Lớn Phi ca khoát tay lia lịa, trước mơ hồ nghe nói giang hải gần nhất sóng gió lớn cùng khả năng hạ không tin được có quan hệ, nào dám đắc tội hạ không tin được, chỉ thiên lập thế phiết thanh can hệ.

Hạ không tin được gật đầu, thân thiết vỗ vỗ lớn Phi ca bả vai, vẻ mặt quan tâm khuyên nhủ: "Nếu Phi ca là đi ngang qua, ta đây cũng không muốn nói nhiều, Phi ca vẫn là nhanh đi làm việc đi....."

Lớn Phi ca ngẩn người, lập tức hiểu hạ không tin được ý tứ trong lời nói, ám ám thở phào nhẹ nhõm, liên tục gật đầu bằng lòng, xoay người đi ra phía ngoài.

Cái này tính là gì?!

Mở auto t Người, kết quả buồn khổ phát hiện, đối phương dĩ nhiên là tm gm!! Hiện tại phần mềm hack không chỉ có bị tịch thu, còn phải đối mặt bị phong hào nguy hiểm!

Tiểu Phi ca lòng tràn đầy bị phần không chỗ kể ra.

"Đường ca..... Người không thể cứ như vậy đi a....." Tiểu Phi ca tiến lên ôm lấy lớn Phi ca bấp dùi, bị phần nói: "Người đi ta làm sao bây giờ a?!"

Lớn Phi ca thật vất vả làm cho hạ không tin được nhả ra thả chính mình ly khai, hòa cấp hòa liệu phải ly khai, nơi nào còn có thể quản những người khác chết sống, run lên chân không có bỏ qua, cúi đầu tới gần tiểu Phi ca không nhận được nói: "Chính người muốn chết thì chết a !, cũng không cần lại tạo nên ta đem lưng rồi!"

Tiểu Phi ca nơi nào chịu nghe, chính là không buông ra cái này cột trụ.

"Đệ nhất, người bây giờ buông tay, ta ly khai; Đệ nhị, ta khiến người ta chém hai tay của người, ta rời đi, người chọn một a !....." Lớn Phi ca nhận thấy được hạ không tin được ánh mắt lại nhìn mình, mồ hôi lạnh đều chảy ra, cũng không kịp cái gì tình nghĩa huynh đệ rồi, thấp giọng uy hiếp.

Tiểu Phi ca mục trừng khẩu ngốc, khó tin nhìn mình đường huynh, cuối cùng khuất phục, bắt đắc dĩ buông ra.

Lớn Phi ca mang lấy thủ hạ, long quyền phong thông thường hòa nhanh rời đi, rất nhanh thì mất bóng.

Trong đại sảnh, chúng tay chân hai mặt nhìn nhau, minh bạch là đá vào tầm sát rồi.

Ông chủ mập dầu mang trên mặt miễn cưỡng tiểu ý, khổ hề hề lại ngồi xuống hạ không tin được bên người, lấy ra vừa mới 10 vạn đồng, cười khan lại thả lại đến hạ không tin được trước mặt trên bàn.

Tô tiểu trúc tự tay lột ước lượng, cau mày tóc vẻ mặt nghi ngờ nói: "Làm sao chỉ có một xấp rồi, vừa mới không phải giường hai tầng sao?!"

Hạ không tin được trong lòng thầm mắng một tiếng tham tiền, cũng làm bộ phối hợp nói: "Thật vậy chăng? Người có phải hay không nhìn lầm rồi a?!"

"Không nhìn lầm..... Không nhìn lầm....." Ông chủ mập xoa một chút mồ hôi lạnh, trong lòng bị phần, cái này lớn lợi hại, nhỏ cũng là một lòng dạ độc ác, bất động thanh sắc há mồm là hơn muốn gấp đôi tiền, đau lòng gọi người đem ra 10 vạn đồng, đưa cho Tô tiểu trúc.

"Như vậy a, xem ra thật là ta nhìn lầm" Hạ không tin được áy náy nhìn xem ông chủ mập.

Ông chủ mập thường ngày cũng là tay độc lòng dạ đen tối chủ, bằng không cũng sẽ không cùng tiểu Phi ca cấu kết với nhau làm việc xấu, ngày hôm nay xem như là gặp bảo ứng.

Tô tiểu trúc hi tư tư tiếp nhận tiền, phân cho bên kia đậu đậu phân nửa, con mắt cười đến đều híp lại.

Đứng ở hạ không tin được sau lưng cổ nhỏ nhìn mình hai cái tỷ muội đang cầm một chồng tiền, đẩy một cái hạ không tin được bả vai, mang theo tiếng khóc nức nở vẻ mặt ủy khuất nói: "Theo ta không có....."

"Có..... Có..... Có!" Ông chủ mập cắn răng bằng lòng, phái người lại đi lấy tiền, trong lòng nghĩ khóc.

.....

.....

Đã thủ môn đều trốn đại sảnh góc đi trị thương, chỉ có tiểu Phi ca sưng mặt sưng mũi đứng tại chỗ.

Ở tiểu Phi ca xem ra, hiện tại mới lên bày ra đại ca phong phạm thời điểm!

Làm đại ca cấp nhân vật, phải kiên quyết cùng phổ thông tay chân phân rõ giới hạn.

Tuy nói tiểu Phi ca mở auto đụng phải gm, chịu khổ chà đạp. Thế nhưng, tiểu Phi ca tự nhận còn có lật bàn hy vọng!

gm Rất ngu sao?! Ta biết công ty game thầy cai!

Tiểu Phi ca ngẩng cao đầu heo của mình, nhìn thấy bên ngoài có chiếc xe đậu dưới, lau mặt một cái, chen làm ra một bộ kinh khủng nụ cười nghênh liễu thượng khứ.

Ông chủ mập quay đầu nhìn thoáng qua, biến sắc, ánh mắt vừa nhìn về phía ba đứa con nít trong ngực ba chồng tiền.

Ba cái là ly nhảy cảm rất, lập tức đem tiền giấu ở trong ngực.

Ông chủ mập do dự một chút, vẫn cảm thấy chò đã tốt nhất, bài trừ chút nụ cười, chỉ chỉ cửa, làm bộ hào ý nhắc nhở: "Giang hải bát cảnh sát Mã cục

phó.....!"

Trong góc đá thủ môn lại bắt đầu rối loạn lên, do do dự dự, ma ma thẳng thẳng đi tới tiểu Phi, Mã cục phó phía sau.

Lại trâu tội phạm, cũng Ngưu bắt quá cảnh sát a. Làm bắt nạt kẻ yếu, nhất hữu nghị gió chiều nào theo chiều nấy tên côn đồ, rất có thể thấy rõ thế cục!

Hạ không tin được gật đầu, nụ cười sâu hơn.

Mã cục phó ợ rượu, say huân huân thậm chí cũng không có phát hiện tiểu Phi ca mặt mũi bầm dập, tới đây cái không tính là nhất lưu tám rửa thành, cũng là bởi vì nơi đây an toàn, hơn nữa tiểu Phi hiểu chuyện, biết cố ý chuẩn bị vài cái sa hoa nữ nhân, vỗ vỗ tiểu Phi bả vai, hoảng liều hoảng đầu, rốt cục phát hiện tiểu Phi thảm trạng, kinh ngạc nói: "Tiểu Phi..... Ngươi làm sao vậy?!"

Tiểu Phi lập tức lớn tiếng tố khổ, đem hạ không tin được miêu tả thành một cái cả gan làm loạn, lòng dạ độc ác đạo tặc, trong lòng hơi động, nhớ tới Mã cục phó mê, thấp giọng nói rằng: "Tiểu tử kia bên người có ba cái cực phẩm tiểu xử nữ nhân, đều là sơ trung....."

Mã cục phó nhãn tình sáng lên, theo tiểu Phi chỉ điểm nhìn lại, quả nhiên thấy được ba cái mềm mại tiểu nữ sinh, thoả mãn gật đầu, chứng kiến mỉm cười gật đầu hạ không tin được, ngăn người tại đó.

Tiểu Phi ca lại cho rằng Mã thúc thúc là rất hài lòng mà xem sừng sốt thân, về mặt ngạo nghễ nhìn xem hạ không tin được, không ngừng cười nhạt, quay đầu lại nhìn xem Mã cục phó, nịnh nọt nói: "Mã thúc thúc, ngươi còn thoả mãn a !?! Đánh ta đúng là bên kia tên tiểu tử kia, ngươi nhất định phải báo thù cho ta!"

Mã cục phó đây là 7 phần cảm giác say đều tỉnh dậy, cái trán toát mồ hôi lạnh.

Nếu như nói trước Mã cục phó còn dám bằng vào trong tay thực quyền cứng rắn tới, trải qua vừa mới bắn nhau phong ba, kẻ ngu si cũng minh bạch hạ không tin được tuyệt đối có thông thiên bối cảnh, lại bởi vì lúc trước cùng hạ không tin được kết thúc lại đây oán, Mã cục phó vẫn cảnh giác hạ không tin được có thể hay không trả thù, vẫn khác ý giấu, nào nghĩ tới sẽ ở đây gặp phải cái này sát tinh!

Mã cục phó tỉnh táo lại, âm thầm may mắn chính mình còn không có liều lĩnh phát uy, bây giờ còn có cứu vãn chỗ trống, quay đầu hướng sau lưng hai cảnh sát lớn tiếng nói: "Bắt lại! Bắt hết cho ta!"

Tiểu Phi đều sắp cảm động nước mắt chảy đầy mặt!

Ngắm lại trước chính mình hôn đường huynh đối với mình chẳng quan tâm, quyền đâm cước đá, nhìn nhìn lại hiện tại Mã thúc thúc quả quyết sát phạt, tiểu Phi mắt đều mang nước mắt.

Thân thích nhắm nhò gì rồi, không đình dụng! Thời khắc mấu chốt, cha nuôi mới là vương đạo!

Tiểu Phi ca vẫn còn ở cảm động, đột nhiên trên tay mát lạnh, đã bị mang còng tay, nhất thời nóng nảy, giờ chân nói: "Ai ai ai..... Các ngươi làm! Muốn bắt người ở ngòi bên kia đâu! Không phải muốn bắt ta!"

Hai cảnh sát về mặt lãnh khốc, đem tiểu Phi ca đè xuống đất, bắt đầu hô hoán trợ giúp.

"Mã....." Tiểu Phi ca về mặt ủy khuất nhìn về phía mình cha nuôi Mã cục phó, bắt đầu kêu cứu. Cái này lưỡng người lính cảnh sát có thể làm, Mã thúc thúc tổng sẽ không làm chứ?!

"Cũng dám nằng ta!" Mã cục phó tay mát lạnh, một bạt tai đem tiếng kia tiểu Phi còn chưa hô cửa ra "Mã thúc thúc" Sinh sôi đánh trở về, rất sợ hạ không tin được nghe được cho rằng nhược điểm nữu lấy không buông tới chính mình.

Tiểu Phi ca mục trừng khản giọng, trong lòng vô hạn ủy khuất.

Mã cục phó hiện tại chỉ quan tâm chỗ của mình, bắt kẻ tiểu Phi ủy không phải ủy khuất nữa, tiến lên khom lưng cười đối với hạ không tin được nói rằng: "Trong cục nhận được tố cáo, nói nơi này có trị an phạm tội sự tình, ta cố ý qua đây hiện trường đốc thúc..... Một hồi trong cục sẽ phái cảnh lực qua đây..... Ngươi còn có dặn dò gì sao?!"

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Thật lớn!

Ông chủ mập mập phì cảm đều cả kinh muốn rớt, tiểu Phi ca cũng mục tròng khẩu ngọc, gương mặt khó có thể tin.

Đến cùng là dạng gì nhân vật cường thế, có thể khiến cho giang hải bát cảnh sát Phó cục trưởng khom lưng cười làm lạnh, còn cung kính hỏi một câu "Ngài còn có dặn dò gì?" ?

Thâm nhất là này gió chiều nào theo chiều nấy tay chân, mỗi một người đều ôm đầu ngồi chồm hồm dưới đất, lần nữa từ thiên đường ngã vào địa ngục, hiện tại cũng đã chết lặng đến không làm được cái gì biểu tình giật mình.

Mã cục phó không để ý tới mọi người kinh ngạc ánh mắt, tiếp tục đảm bảo cảm thái độ cung kính. Không nói khác, chỉ bằng hạ không tin được cùng Tần gia quan hệ, chính mình cái tư thái thấp này cũng là nên, truyền đi cũng không mất mặt.

"Đi thôi." Hạ không tin được nhìn thấy bên ngoài đèn báo hiệu lóe ra, vỗ mông một cái đứng lên, bắt đầu thúc giục ba cái xem nào nhiệt xem ghiền tiểu la ly rời đi, đi mấy bước, cúi đầu nhìn xem tiểu Phi ca, cười hỏi: "Hiện tại, ngươi có phục hay không?"

Tiểu Phi ca lớn nhất hai tòa chỗ dựa vững chắc đã mất hiệu lực, đã sớm bị sợ vỡ mặt, chiến chiến căng căng liên tục gật đầu.

Hạ không tin được đi tới cửa, quay đầu nhìn một chút, chỉ chỉ tiểu Phi cùng chúng tay chân, từ tốn nói: "Những người này, ta rất không thích."

Mã cục phó nghiêm sắc mặt, gật đầu, hiểu hạ không tin được ý tứ.

.....

.....

Tầm rủa ngoài thành mặt, đèn báo hiệu lóe ra.

Ba cái nha đầu không chỉ có xả giận, còn phát bứt tiền của phi nghĩa, rất vui vẻ, vênh vào hồng hách đi ở phía trước.

Hạ không tin được nhìn xem ba cái càng ngày càng có thái muội phong phạm tiểu nha đầu, chỉ có thể lác đầu thờ dài, trong lúc lơ đãng ngẩng đầu, ngoài ý muốn thấy được một bóng người quen thuộc.

Tần Tinh thoát nhìn so với hạ không tin được còn giật mình, quan sát ba nàng tiểu thái muội liếc mắt chân mày cau lại, nghi ngờ hỏi: "Hạ không tin được..... Ngươi làm sao ở nơi này?! Cái này ba cái nha đầu là chuyện gì xảy ra?!"

"Tần thư thư chào ngươi....." Tô tiểu trúc một bên đem trong tay tiền hướng phía sau giấu, một bên cười ngọt ngào chào hỏi.

"Ngươi là..... Tiểu trúc?!" Tần Tinh nhìn kỹ một hồi mới nhận ra Tô tiểu trúc, khuôn mặt giật mình hỏi: "Ngươi..... Các ngươi làm sao mặc như vậy?!"

Hạ không tin được cười gượng hai tiếng, cũng không biết giải thích thế nào, chỉ có thể hàm hồ nói rằng: "Chuyện này, nói rất dài dòng....."

Tần Tinh nhìn xem ba cái tiểu nha đầu thái muội trang bị, có chút đau lòng nhức óc, tức giận đối với hạ không tin được nói: "Các nàng vẫn như thế tiểu..... Ngươi tại sao có thể dẫn các nàng đến loại địa phương này tới?! Trả lại cho nàng chúng ta nhiều tiền như vậy, một phần vạn bị người để mất tới biết rất nguy hiểm!"

Tầm rủa thành bên này chắc chắn sẽ không có cái gì hậu hoạn rồi, thế nhưng trường học còn có một biến thái lão sư làm cho hạ không tin được đau đầu.

Loại chuyện như vậy, buông tha biến thái là không có khả năng, nhưng mạo muội làm lớn chuyện cũng có thể sẽ đối với cô nhỏ có ảnh hưởng không tốt, ngược lại là có thể tìm tần Tinh thương lượng một chút.

Hạ không tin được trong lòng có quyết định, đối với tần Tinh nói rằng: "Chuyện này, nói ba xạo cũng không nói rõ ràng, cũng chánh hảo có chuyện tìm ngươi hỗ trợ..... Đi một chút đi, trên xe của ngươi nói."

Tần Tinh vẫn còn ở tức giận lấy, đã bị hạ không tin được lúi lúi kéo kéo nhét vào trong xe, bắt đắ dĩ ngồi vào chỗ tài xế ngồi.

Ba cái nha đầu đối với cái này xinh đẹp cảnh sát tỷ tỷ vẫn là hết sức kính úy, ngoan ngoãn chen đến chỗ ngồi phía sau.

Tần Tinh quay đầu nhắc nhở ba cái nha đầu nịt giây an toàn, nhìn hạ huyền nhất nhãn, tức giận nói: "Đi đâu?!"

Hạ không tin được nhìn ngồi phía sau ba nàng tiểu thái muội, bắt đắ dĩ thờ dài nói: "Đi trước thương trường..... Cho các nàng ba cái mua chút bình thường một chút y phục."

.....

.....

Vô luận là nữ nhân người hay là con gái, khả năng đều có mua sắm thích.

Ba cái nha đầu hi hi ha ha đi ở phía trước, chọn của mình thích y phục.

Hạ không tin được cùng tần Tinh kê vai đi ở phía sau, thấp giọng đem sự tình nói một lần.

Tần Tinh sau khi nghe xong, nhìn xem ở phía trước hài lòng cười cỏ nhỏ, thần tình lập tức có chút kích động, cắn răng nghiêng lợi nói: "Dĩ nhiên đánh tiêu hài tử chú ý, thực sự là cảm thú! Biến thái như vậy lão sư, liền nên băm thây vạn đoạn!"

Hạ không tin được đề lại tần Tinh bả vai, trấn an nói: "Đừng kích động....."

"Loại chuyện như vậy, ta làm sao có thể không phải kích động?!" Ngực lớn cảnh hoa tình thần trọng nghĩa nhộn nhịp, tâm trung khí phẫn vừa giận hờn, lập tức có tiến hóa thành cộp mẹ tư thế, tức giận hướng về phía hạ không tin được rống lớn.

"Tốt lắm, nghe lời người. Nếu không, đêm nay ta phải đi hái được đầu của hán?"

Tần Tinh nghe nói như thế sùng sốt một chút, khí thế chậm rãi thư sướng, trầm mặc cúi đầu.

Hạ không tin được vỗ vỗ tần Tinh bả vai xem như là thoải mái, lạnh giọng nói rằng: "Loại cặn bã này, giết hán, liền lợi cho hán quá rồi....."

.....

.....

Tần Tinh đại khái cũng nghĩ thông suốt, cười vượt qua ba cái nha đầu, nghiêm túc bang ba cái nha đầu làm tham khảo.

Năm người tổ hợp, tương đương khác loại.

Ba cái tức tức tra tra tiêu thái muội, một người vóc dáng bá đạo nữ cảnh sát, còn có một cái mặt mang ôn hòa nụ cười trẻ nam nhân, đi ở trong thương trường, rất là hấp dẫn trông mắt.

Một đại ba tiểu tứ cô gái tràn đầy phấn khởi đi dạo trọn hai giờ sau đó, mới rốt cục bắt đầu xuất thủ. Ba cái nha đầu cũng thay cho một cái thân thái muội trang bị.

Hạ không tin được hữu khí vô lực theo ở phía sau, âm thầm hối hận, sớm biết liền ở dưới lầu KFC ngồi chờ rồi.

"Tỷ phụ....."

Tô tiểu trúc yếu ớt thanh âm đánh thức chờ đến không nhận được, bắt đầu ngủ gật hạ không tin được.

Hạ không tin được một cái giật mình tỉnh táo lại, chỉ cảm thấy hai mắt tỏa sáng.

Ba cái nha đầu thay cho rồi thái muội trang bị, quả thực tựa như biến thành một người khác thông thường.

Đậu đậu một thân rộng thùng thình thư thích đồ thể thao, đầu đội một đỉnh bông cầu mạo che khuất loạn tao tao tóc, có vẻ sạch sẽ gọn gàng, giả tiểu tử thông thường.

Cỏ nhỏ đơn giản bạch sắc t Tuất cùng quần ống loa, cùng phù hợp tự thân khí chất nhu nhược.

Tươi đẹp nhất, vẫn là Tô tiểu trúc.

Tô tiểu trúc quần áo quá gói bạch sắc váy công chúa, trên thân là khả ái kiểu cách phao phao tay áo, sườn ngực chỗ có một xinh đẹp nơ con bướm, cái khác lại không có làm đẹp, nguyên bản không phải chủ lưu kiểu tóc cũng được khôi phục thuận thẳng, nhu thuận rũ xuống tới thiếp ở trên người, canh sông mì sợi thông thường, đem tiểu la lý khả ái và thiếu nữ thanh thuần trộn chung cảm giác.

Chứng kiến ba cái phong cách đại biến tiểu la lý, hạ không tin được chỉ cảm thấy một khí mát mẻ đập vào mặt.

Tô tiểu trúc nhìn xem phao phao tay áo chu chu mỏ,捏 một cái bộ ngực nơ con bướm, lẩm bẩm: "Thật là trẻ con a....."

"Nơi nào ngây thơ? Thật đẹp mắt a." Hạ không tin được đi tới, sờ sờ Tô tiểu trúc tóc, vừa cười vừa nói: "Mặc như vậy liền thuận mắt sinh ra. Ba người các người, cũng đẹp....."

Ba cái nha đầu nhìn lẫn nhau, cười hắc hắc.

"Thế nào, ánh mắt của ta không tệ chứ?!" Tần Tinh đã đi tới, có chút đắc ý.

Hạ không tin được tự nhiên là gật đầu ca ngợi, nhìn một chút tằm Tằm một thân ngành bang bang cảnh phục, cau mày nói: "Shopping, ăn mặc cảnh phục cũng quá không được tự nhiên a !?! Người cũng đi chọn một bộ."

Tằm Tằm theo bản năng cự tuyệt, lắc đầu nói: "Không cần....."

"Muốn muốn....."

"Đúng vậy đúng vậy, Tằm thư thư, chúng ta có tiền....."

Tô tiểu trúc, đầu đầu, cô nhỏ cũng ở một bên ồn ào giết giết, còn Hiến bảo tự xuất ra ngoa ông chủ mập tiền, chứng minh chính mình không có nói sai.

Tiệm mọc ra mắt chứng kiến ba cái nha đầu tiền trong tay, trợn cả mắt lên rồi, nơi nào bằng lòng buông tha như vậy khách hàng, cũng ở một bên khuyên nhủ: "Chính phải chính phải, bởi nam bằng hữu shopping, nào có mặc quần áo làm việc a?!"

Tằm Tằm trừng hạ huyền nhất nhãn, trách cứ hần nói lung tung khiến người ta hiểu lầm, lại cũng không có cự tuyệt nữa.

Hạ không tin được ở trong điểm đi dạo một vòng, xuất ra một bộ tính chất cực tốt hắc sắc quần dài, đưa cho tằm Tằm vừa cười vừa nói: "Mặc cái này cái thử xem..... Coi là ta đưa người."

"Ai ô ô..... Vị tiên sinh này tốt thật tình mắt!" Tiệm mọc ra mắt sáng lên, nhiệt tình giới thiệu: "Bộ y phục này, là năm nay kiểu mới, là chúng ta trong điểm tốt nhất đắt tiền nhất nhất kiện, người bình thường mua không nổi cũng không dám xuyên....."

Nhiều người như vậy khuyên, tằm Tằm chỉ có thể tiếp nhận quần dài, đi về phía phòng thử quần áo.

Vào phòng thử quần áo, tằm Tằm coi cảnh phục, cầm lên món đó hắc sắc quần dài vừa nhìn, lại mắt choáng váng.

Quần dài là hàng hiệu, tính chất cũng không tệ, nhưng thực sự quá tốt rồi chút, không chỉ có là lộ vai lộ lưng, phía trước vẫn là sâu v Cái chủng loại kia.

"Hạ không tin được..... Người hỗn đản này....." Tằm Tằm nghiêng rằng nghiêng lợi, rốt cục xem thấu hạ không tin được dụng tâm hiểm ác, cũng minh bạch vừa mới nhiệt tình điểm trường theo như lời người bình thường không dám mặc ý tứ, cầm quần dài chần chờ hồi lâu, vẫn là kiên trì mặc vào.

Phòng thử quần áo cửa bị mở ra, tằm Tằm ma ma thẳng thẳng đi ra.

"A....."

Trong tiệm hướng dẫn mua viên, khách hàng đều nhãn tình sáng lên, thán phục lên tiếng.

Cùng bao gồm nghiêm nghiêm thật thật cảnh phục đi hai thái cực, cái này thân hắc sắc quần dài nổi bật lên tằm Tằm da thịt sạch trắng, eo nhỏ phong đồn, hay bởi vì là lộ lưng lộ vai, vẫn là sâu v, trước ngực sâu không lường được rãnh giữa hai vú cùng hai cái nửa cung tròn cầu, quả thực làm cho tại chỗ nam nhân muốn cuồng phún máu mũi.

Quả nhiên như điểm trường nói như vậy, mặc quần áo này là đem phái nữ gọi cảm vẻ đẹp nổi lên đến mức tận cùng.

Tằm Tằm kiên trì đi ra, dùng bàn tay che khuất bộ ngực kiều diễm phong cảnh, cắn răng nghiêng lợi nhìn xem hạ không tin được nói: "Người khẳng định là cố ý....." Nhận thấy được trong điểm, thậm chí phía ngoài nam nhân đều con mắt đăm đăm, càng là quần bách lợi hại, hối hận nói: "Ta thay cảnh phục a !....."

Hạ không tin được đột nhiên đoạt lấy tằm Tằm coi ra cảnh phục, vừa cười vừa nói: "Đừng a..... Như vậy thật đẹp mắt."

"Trả lại cho ta!" Tằm Tằm ngay lập tức tiến lên chém giết.

Hạ không tin được cười từ phía sau ném cho Tô tiểu trúc.

"Các người đừng làm rộn....." Tằm Tằm cảm giác hai ngọn núi cọ đến rồi hạ không tin được tay, run lên trong lòng, khuôn mặt hồng hồng nói rằng: "Tiểu trúc, nhanh còn cho tỷ tỷ....."

Hiện tại, tằm Tằm không có biện pháp lại dùng tay che bộ ngực xuân quang, vội vã đoạt y phục, hai ngọn núi run lên một cái, quả thực kinh tâm động phách.

Ba cái còn không có trở mã tiểu nha đầu chứng kiến, cả kinh con mắt đều trợn tròn, cùng kêu lên kinh hô: "A, thật lớn a!"

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Ta có thể một cái sờ sao?!

.....

Tần Tinh che ngực đi nhanh ra thương trường, thế nhưng khêu gọi quần dài cùng khoa trương vóc người hãy để cho người qua đường ghé mắt.

Ba cái nha đầu nói nhỏ đi ở phía trước, còn bất chợt quay đầu nhìn chằm chằm tần Tinh xem, đại khái đối với tần Tinh vóc người đẹp rất là ước ao.

Ra thương trường, tần Tinh mới thở phào nhẹ nhõm, hặn hặn trừng hạ huyền nhất nhãn.

Vừa mới ở trong thương trường, ba cái nha đầu cùng kêu lên kinh hô "Thật lớn", làm cho trong tiệm người ầm ầm cười to, cũng để cho tần Tinh thẹn thùng muốn chết, bất chấp đoạt y phục, che ngực liền chạy trời chết rồi.

Ngây thơ chất phác đồng thủ đồng ngôn vô kỵ, tần Tinh không thể cùng ba cái nha đầu tích cực, chỉ có đem lửa giận phát tiết đến đầu sỏ gây nên hạ không tin được trên người.

Hạ huyền cương mới vừa ngồi vào chỗ cạnh tài xế, cũng cảm giác chân bị đập vài cái, chỉ có thể cười xòa nói: "Lão ăn mặc mặc cảnh phục kia, đều đem người xuyên lỗ liễu, một phần vận thành trong mắt người khác gái lơ thì, người nên khóc..... Ta đây là vì muốn tốt cho người biết?!"

Tần Tinh kéo lấy cắt xéo mảnh dưới váy dài mở xuống phía dưới kéo, muốn che khuất chân dài, lại không nghĩ rằng động tác này lại để cho ngực cảnh xuân lộ ra càng nhiều, có chút cảm tức nắm cổ áo, cũng không biết hình dung như thế nào rồi, cắn răng nói: "Nhưng là, y phục này cũng quá..... Quá....."

"Gọi cảm!"

"Kinh diễm!"

"Chấn động!"

Phía sau ba cái nha đầu lập tức nói tiếp.

Tô tiểu trúc tuy là cũng là một tươi mát cô gái khả ái, nhưng vóc người thật sự là ngạnh thương, trước ngực căn bản không gì phập phồng, nguyên do bởi vì cái này bình thường không ít bị Tô Hân Dao châm biếm trào phúng, đối với tần Tinh khoa trương vóc người tự nhiên là hâm mộ và ghen ghét, về mặt hâm mộ nói rằng: "Tần thư thư người lẽ nào không thấy được, trong thương trường những nam nhân kia trông mắt đều nhanh trừng ra ngoài, thật nhiều nữ nhân ghen ghét nhãn đều đỏ....."

Tần Tinh vóc người, là tất sát kỹ cấp bậc, nghe thế ca ngợi nói trong lòng cũng có chút hi tư tư, liền không so đo hạ không tin được tội lỗi lớn, mặt mày lại cười nói: "Hiện tại, muốn đi đâu?! Tỷ tỷ tiễn các người đi."

Ba cái nha đầu trầm mặc xuống.

Biến thái lão sư sự tình còn chưa có giải quyết, loại chuyện như vậy lại không nhớ nhà trong biết, ba cái nha đầu hiện tại đáng thương đều nhanh không có nhà để về.

Tần Tinh lập tức cũng ý thức được chính mình hỏi sai rồi nói, lộ vẻ tức giận vuốt tay lái.

Hạ không tin được khe khẽ thở dài, mở miệng nói: "Về trước chỗ ta ở a !."

.....

.....

Hạ không tin được nơi ở, địa phương cũng không lớn, đột nhiên chen vào một đại ba tiểu tứ cô gái, náo nhiệt là náo nhiệt, nhưng không khỏi liền có vẻ hơi chen.

Tần Tinh trước đây ở hạ không tin được bên người nằm vùng, từng cùng hạ không tin được "Ồ chung" Rồi ít ngày, bây giờ trở lại chốn cũ, trong lòng thôn thức cảm khái, trong thoáng chốc lại trở về từ trước.

Bắt đầu mình là phụng mệnh nằm vùng, có chút mỹ nhân kế ý tứ, chỉ là càng về sau không biết là đang thi hành nhiệm vụ vẫn là đã thích thú.

Cái này cái ghế sa lon trên, chính mình từng cùng hắn một bên đầu võ mồm một bên xem phim truyền hình.....

Cái này cái khay trà trên, chính mình từng cùng hắn cười đùa lấy ăn điểm tâm.....

.....

Chớp mắt một cái, những thứ này thật giống như qua đã lâu đã lâu, này hải lòng, buồn bực, khẩn trương, ám muội..... Mình cũng nhớ kỹ thanh thanh sở sở, mỗi khi nhớ tới liền không nhịn được muốn cười, lại nhịn không được tiếc nuối hiện tại đã dường như đã có mấy đời, hai người tựa hồ lập tức dường như sơ viễn thật nhiều.

"Tần thư thư tọa a....." Tô tiểu trúc làm hạ không tin được chính quy cô em vợ, vẫn rất có tâm lý ưu thế, bày ra nửa nữ chủ nhân tư thế chiêu đãi những người khác.

Tần Tinh phục hồi tinh thần lại, nhìn hạ huyền nhất nhãn, cười lắc đầu, rất quen thuộc vào trừ phòng nấu nước pha trà.

Ba cái nha đầu chiếm đoạt ghế salon dài, thừa lại kế tiếp một người sơ pha thì từ tần Tinh ngồi.

Hạ không tin được chỉ có thể làm bộ đáng thương tọa sán nhà.

Tần Tinh cười vỗ vỗ sơ pha tay vịn, ý bảo hạ không tin được ngồi xuống, sai ai ra trình diện hạ không tin được sắc mặt lưỡng lự, trừng hạ huyền nhất nhãn, về mặt không nhịn được nói: "Đề cho người tọa người cứ ngồi, bản thân cái gì tinh thần?!"

Tô tiểu trúc tựa hồ không thêm đề ý anh rể của mình cùng tần Tinh biểu hiện thân mật, sai ai ra trình diện hạ không tin được kinh ngạc, ngược lại cảm đầu nhìn có chút hà hê che miệng cười.

Hạ không tin được ngồi sơ pha trên tay vịn, so với tần Tinh cao rất nhiều, trên cao nhìn xuống, vô tận phong cảnh đều ở trong mắt.

Tần Tinh phảng phất vô cảm, trên thân ưỡn lên thẳng tắp, làm cho hai ngọn núi rảnh rồi càng phát ra hùng vĩ, thân thể như có như không dựa vào hạ không tin được, chỉ cảm thấy trong lòng có chừng khác thường an bình cùng vui sướng, lấy cùi chỏ đỉnh đỉnh hạ không tin được, phảng phất lại trở về trước đây"Ồ chung" Thời điểm cười đùa không có kỳ thời gian, thấp giọng nói rằng: "Trường học tên biến thái kia lão sư sự tình..... Chúng ta dù sao cũng phải hỏi một chút tình huống cụ thể thương lượng lại kế tiếp làm thế nào chứ?!"

Hạ không tin được sai ai ra trình diện tần Tinh nhắc tới chính sự, cũng nghiêm chỉnh lại nhìn coi tần Tinh bộ ngực cánh xuân, tiến tới cúi đầu nhẹ giọng nói: "Loại chuyện như vậy, ta không tiện mở miệng, cũng là người tới hỏi. Cô nhỏ xấu hổ, đừng hỏi quá trực tiếp....."

Tần Tinh có thể cảm thấy hạ không tin được cúi đầu xuống lúc tới sau khi thổi tới tóc mình lên hô hấp, chịu đựng trong lòng dị dạng gật đầu, nhìn xem ba cái nha đầu, cười hỏi: "Ngày hôm nay chơi có vui vẻ không?!"

"Hải lòng!" Ba cái nha đầu miệng đồng thanh ăn ý trả lời.

Có thể không vui sao?! Trốn học không cần lên học, kiến thức dưới chân chính xã hội đen, phát bút tiền của phi nghĩa, lại mua thật nhiều quần áo mới, biết cái xinh đẹp cảnh sát tỷ tỷ.....

Ba cái nha đầu tức tức tra tra nói một ngày từng trải, cuối cùng trọng tâm câu chuyện liền trở về tần Tinh trên người.

Ở sơ trung tiểu nữ sinh trong mắt, cảnh sát đại khái là so với tiểu thái muội còn muốn cho người hướng tới chức nghiệp.

Tô tiểu trúc tại chính mình không có gì bộ ngực pháp phòng khoa tay múa chân một cái, ham học hỏi như khát mà hỏi: "Tần thư thư, người nơi đây..... Làm sao sẽ lớn như vậy?!"

Đậu đậu cùng cô nhỏ cũng về mặt mong đợi nhìn xem tần Tinh.

Hạ không tin được tròn mắt một cái, có chút không nói, cái đề tài này thật đúng là..... Do dự mà có muốn hay không tránh một chút.

Tần Tinh cũng có chút xấu hổ, nhưng nhớ tới một sẽ tự mình còn muốn hỏi biến thái lão sư sự tình, hai tay lấy nâng hùng vĩ hai ngọn núi, tận lực nghiêm túc hồi đáp: "Kỳ thực, cái này quá lớn, kỳ thực cũng có chỗ xấu..... Nhất là tỷ tỷ là cảnh sát, bình thường có thể sẽ không có phương tiện....."

Sai ai ra trình diện tần Tinh không có né tránh, Tô tiểu trúc tinh thần chấn động, tiếp tục truy vấn nói: "Tỷ tỷ kia thân người tài tốt như vậy..... Người có cái gì bí quyết sao?!"

Tần Tinh có chút chật vật nuốt nước miếng, kiên trì nói rằng: "Cái này, nào có cái gì bí quyết..... Khả năng tỷ tỷ bình thường vận động tương đối nhiều, dinh dưỡng cũng tương đối khá....." Sai ai ra trình diện Tô tiểu trúc về mặt hoài nghi còn muốn truy vấn bộ dạng, lập tức đoạt mở miệng trước nói: "Các người còn nhỏ, hiện tại không cần lo lắng cái này, tương lai khẳng định cũng sẽ thay đổi..... Trở nên lớn....."

Nói xong những lời này, tần Tinh đều đã đầu đầy mồ hôi, cảm giác so với đuổi bắt khó dây dưa nhất tội phạm còn mệt mỏi hơn.

Hạ không tin được cũng nhào nặn mi tâm, biểu tình quán quyết.

Tô tiểu trúc khẳng định đối với Tần Tinh hơi lộ ra qua loa lấy lệ trả lời không hài lòng, nhưng là lại không tiện truy hỏi nữa, tròn mắt chuyển động, trong lòng hơi động, vất bắt tay vào làm ngón tay yếu ớt nhỏ giọng hỏi: "Ta đây..... Có thể một cái sờ sao?!"

Đậu đậu cùng cỏ nhỏ cũng nhăn tình sáng lên, gương mặt chờ mong.

Hạ không tin được, Tần Tinh hai mặt nhìn nhau, cũng không nhìn được lau mồ hôi lạnh.

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Hôn trộm sự kiện

Tần Tinh bị Tô tiểu trúc ý nghĩ kỳ lạ yêu cầu sợ ngây người, ngăn người tại đó, nửa ngày nói không ra lời, muốn mở miệng cự tuyệt, lại lo lắng sẽ làm ba cái nha đầu sinh lòng bất mãn, một hội đàm tới trường học biến thái lão sư sự tình tiếp theo biết không phối hợp.

Hạ không tin được cũng có chút xấu hổ, nhúu nhìn xem Tô tiểu trúc, nhỏ giọng dạy dỗ: "Tiểu trúc, đừng hồ đồ!"

"Ai nha, Tần thư thư....." Tô tiểu trúc không sợ hạ không tin được, kéo dài thanh âm run rẩy bả vai làm nũng.

Hiện tại xem như là ở tư hạ trường hợp, hơn nữa trước mặt lại là ba cái nha đầu, bị một cái sờ cũng có thể không có gì, chí ít cũng không tính là bị sờ sáng a !.....

"Tốt." Tần Tinh suy nghĩ một chút, cắn răng gật đầu bằng lòng, chỉ vào Tô tiểu trúc nói rằng: "Bất quá các ngươi phải đáp ứng ta hai điều kiện!"

Ba cái nha đầu liên tục gật đầu.

Tần Tinh nhìn xuống trong lòng xấu hổ, nói thật: "Đệ nhất, chuyện này, các ngươi không thể nói với bất kỳ người nào! Đệ nhị, một hồi tỷ tỷ hỏi các ngươi vấn đề, các ngươi nhất định phải trả lời thành thật, không cho phép có lệ, lại càng không chuẩn gạt ta!"

Tô tiểu trúc ba cái suy nghĩ một chút, lưỡng lự một cái, vẫn là gật đầu bằng lòng.

Tần Tinh thở sâu, ưỡn ngực ngẩng đầu, mở làm ra một bộ thấy chết không sờn tư thế, nhắm mắt lại nói: "Các ngươi..... Sờ đi."

Hạ không tin được đứng lên, trong lòng quán quyết, cảm giác mình hẳn là tránh một chút, lại cảm thấy tuyệt không thể bỏ qua kế tiếp tràng cảnh.

Tô tiểu trúc đứng lên đi tới, thận trọng lấy nâng Tần Tinh hai ngọn núi, quay đầu bắt chuyện đậu đậu cùng cỏ nhỏ, vui vẻ nói: "Mau tới mau tới..... Thật là nặng thật lớn a!"

Tần Tinh khước miệng giật một cái, suýt chút nữa nổ tung, chỉ có thể nhìn ở cảm giác khác thường, sắc mặt vẫn là bay lên đỏ ửng.

Đậu đậu cùng cỏ nhỏ cũng tiến tới, tam đôi tay nhỏ bé càng ngày càng làm tầm trọng thêm, không ngừng xoa vuốt ve, còn dùng khen ngợi giọng nói trao đổi.....

"Thật lớn a..... Hai cái tay phụng không tới!"

"Mềm nhũn, thật có co dãn!"

"Đi bộ thời điểm có thể hay không dễ dàng ngã sấp xuống?!"

"Có thể sẽ a !....."

Tô tiểu trúc hưng phấn có chút đắc ý vênh vào rồi, khuôn mặt nhỏ nhắn hồng đồng đồng, quay đầu lớn tiếng mời: "Tỷ phụ, người cũng tới sờ sờ a !....."

Hạ không tin được chứng kiến ba cái tiểu nha đầu động tác, có loại xem đồng doanh hoa bách hợp mảnh tà ác cảm giác, nghe được Tô tiểu trúc lời nói theo bản năng yếu điểm đầu bằng lòng, phục hồi tinh thần lại lại lời vừa ra đến khóe miệng nuốt trở về, nuốt chút nữa cắn phải đầu lưỡi mình, lộ vẻ tức giận tự tay xoa mi tâm che giấu xấu hổ.

Tần Tinh run lên trong lòng, mặt càng đỏ hơn, mở mắt đẩy ra tam đôi tay nhỏ bé, không nhịn được xua đuổi nói: "Được rồi được rồi, đều trở về ngồi xong!"

Tô tiểu trúc cũng mình bạch mình nói sai, thè lưỡi ngoan ngoãn trở về ngồi.

Đậu đậu cùng cô nhỏ rõ ràng có chút chưa thỏa mãn, nhỏ giọng oán giận Tô tiểu trúc lắm miệng, phá hủy chuyện tốt.

Tần Tinh sâu đậm hít hơi, không để ý tới ba cái tiểu nha đầu nói nhỏ, nhìn hạ huyền nhất nhãn, nghiêm nghị nói rằng: "Yêu cầu của các người, tỷ tỷ làm xong rồi. Kế tiếp, nên là các người thực tiễn các người cam kết lúc."

Ba cái nha đầu đại khái cũng ý thức được tần Tinh muốn hỏi gì, đều có chút trầm mặc.

Tần Tinh có chút nóng nảy, nếu như không có chứng cứ không có làm sự tình người chỉ chứng, liền chỉ có thể mặc cho tên biến thái kia lão sư nhon nhon ngoài vòng pháp luật.

Hạ không tin được đi tới, sờ sờ ba cái tiểu nha đầu đầu, ôn nhu nói: "Yên tâm, có ta cùng Tần thư thư ở, nhất định có thể bảo hộ các người. Tần thư thư hỏi cái gì, các người thành thật trả lời là được."

Tô tiểu trúc tương đối hiểu chuyện, cảm cô nhỏ tay, cho nàng một cái ánh mắt khích lệ. Cô nhỏ nhìn hạ không tin được, nhìn nhìn lại Tô tiểu trúc, lưỡng lự gật đầu.

Tần Tinh thở phào nhẹ nhõm, chậm lại giọng nói ôn nhu hỏi: "Trước nói cho tỷ tỷ, tên khốn kia lão sư tên gọi là gì?"

Đậu đậu người thứ nhất nhấc tay, đoạt trước trả lời nói: "Tên biến thái kia gọi yêu thương tất cả hướng, dạy chúng ta số học cùng thể dục!"

"Yêu thương tất cả hướng....." Tần Tinh lấy giấy bút, cúi đầu viết viết về một chút một phen, lại nhìn xem cô nhỏ nhẹ giọng hỏi: "Cái này yêu thương tất cả hướng, là khi nào thì bắt đầu từ nhỏ cô chủ ý?!"

Cô nhỏ cắn môi, cúi đầu không nói lời nào.

Tô tiểu trúc do dự một chút, thấp giọng nói rằng: "Trước đây trên khóa thẻ dục thời điểm, biến thái liền thường xuyên đấm đuổi nhìn chăm chăm nữ sinh xem, bất quá nhiều cái tiểu đội đi học chung, hắn không dám có động tác..... Nửa tháng trước chúng ta bắt đầu huyền tái tập huấn, hắn là sư phụ mang đội, cô nhỏ học giỏi, vẫn là lớp số học đại biểu, hắn tự lấy phụ đạo vì danh, bình thường đem cô nhỏ gọi vào phòng làm việc....."

"Người căn bã!" Tần Tinh cắn răng cúi đầu mắng một tiếng, thở sâu nói rằng: "Cô nhỏ, kế tiếp người tới nói. Cái kia yêu thương tất cả hướng đem người gọi vào phòng làm việc mấy lần, đều nói gì với người nói, làm chuyện gì....."

Cô nhỏ cắn môi, hơn nửa ngày chỉ có thấp giọng nói rằng: "Ngay từ đầu, hắn liền hỏi ta tình huống trong nhà, ông nội bà nội bệnh xong chưa, tiền có đủ hay không hoa..... Sau đó nói cho ta biết không nên cùng đậu đậu, tiểu trúc các nàng chơi, có rắc rối muốn đi tìm hắn..... Sau lại cho ta xem..... Cái loại này hình ảnh, còn muốn côi y phục của ta sờ ta....."

Tần Tinh nghiêng răng nghiêng lợi, bút trong tay mấy lần hoa phá kỷ lục bản, tiếp tục hỏi: "Cô nhỏ, thành thật nói cho tỷ tỷ, tên khốn kia có hay không..... Thực sự khi dễ người?!"

"Không có....." Cô nhỏ lắc đầu, nhỏ giọng nói rằng: "Ngày đó hắn muốn côi y phục của ta, đậu đậu cùng tiểu trúc vọt vào đem hắn đánh ngã..... Sau đó hắn uy hiếp chúng ta, nếu như ta không đi nhà hắn, để trường học khai trừ chúng ta....."

Tần Tinh rốt cục thở phào nhẹ nhõm, nói thật: "Tỷ tỷ bằng lòng người, nhất định đem tên khốn kia bắt lại, còn ác hơn ngoan đánh hắn một trận cho các người hết giận!"

.....

.....

Một phen vội vàng sống sót, thời gian liền không còn sớm, ba cái nha đầu cùng tần Tinh cũng không có phải đi ý tứ, cũng chỉ có thể ở.

Phòng ở không lớn, chỉ có lưỡng căn phòng ngủ.

Trải qua kịch liệt thảo luận, cuối cùng vẫn là tần Tinh đánh nhịp, đậu đậu cùng tiểu trúc ngủ một gian, mình và cô nhỏ ngủ một gian. Còn như phòng này vốn là chủ nhân hạ không tin được, phòng khách địa phương rất lớn a, sàn nhà, sofa tùy tiện ngủ.

Hạ không tin được khẳng định không thể ủy khuất ba cái nha đầu, cũng nghiêm chỉnh làm cho tần Tinh ngủ sofa, chỉ có thể bắt đắc dĩ nhận mệnh.

Kỳ thực, ba cái nha đầu gầy teo nhỏ, chen một giường lớn cũng không phải không thể, thế nhưng tằm Tằm khẳng định không muốn cùng mình chia sẻ một giường lớn là được.

Cơm tối sau đó, ba cái nha đầu chen ở trên ghế sa lon xem ti vi, tằm Tằm đem hạ không tin được gọi vào trù phòng thương lượng kế tiếp làm sao bây giờ.

"Loại chuyện như vậy làm lớn lên không tốt, nhân ngôn đáng sợ a, dù sao cỏ nhỏ còn nhỏ, đường sau này còn dài mà....." Tằm Tằm đại khái thực sự thích ba cái nha đầu, đại đại liệt liệt tính cách không có trực tiếp đi mang dùng súng bắt người đã rất làm cho hạ không tin được ngoài ý muốn, không nghĩ tới còn nghĩ xa hơn, thế nhưng nhắc tới yêu thương tất cả hướng, tằm Tằm lập tức lại nghiêng răng nghiêng lợi, đưa ngón tay cầm cả băng đạn rung động, oán hận nói: "Các loại tên khốn kia rơi xuống trên tay ta, ta nhất định cho hắn biết thế nào là lễ độ nhìn!"

Hạ không tin được gật đầu, nhìn phòng khách liếc mắt nói rằng: "Ngày mai a !, chúng ta trước cùng đi trường học nhìn."

"Àn." Tằm Tằm đáp ứng, suy nghĩ một chút lại có chút áy náy nói: "Để cho người ngủ sơ pha, thực sự là thật ngại quá..... Bất quá buổi tối ta chuẩn bị lại cẩn thận hỏi một chút cô nhỏ, chỉ có thể cho người chịu ủy khuất."

Hạ không tin được đương nhiên chỉ có thể đại độ phát tay một cái, biểu thị không có gì.

Kế tiếp, hai người đều trầm mặc, thu hẹp trù phòng một mảnh an tĩnh, chỉ có thể nghe được phòng khách truyền đến phim hoạt hình khoa trương, hồngбет loạn phối nhạc cùng ba cái tiểu nha đầu tiếng cười.

Tằm Tằm không thuận thực rửa chén, không yên lòng không biết đang suy nghĩ gì, có chút sững sờ, tiện tay đem tấm xong chén đĩa để qua một bên..... Trong không khí.

Rào rào vài tiếng giòn vang. Chén đĩa té thành mảnh vụn đầy đất.

"Ai nha....." Tằm Tằm kinh hô một tiếng, vội vã ngồi xổm xuống muốn bỏ cứu, ngượng ngùng nói xin lỗi: "Xin lỗi xin lỗi....."

Hạ không tin được cũng ngồi chồm hổm xuống nhặt mảnh nhỏ, vừa muốn ngẩng đầu thoải mái tằm Tằm, tiếp lấy ngăn người tại đó.

Tằm Tằm đại khái cũng không thích nganh bang bang cảnh phục, vẫn ăn mặc thân gọi cảm hắc sắc quần dài. Có thể là thói quen tùy tiện, cũng không có gì phòng tằm quang ý thức, như thế một ngồi xổm xuống, hai đầu gối áp bách trước ngực hai cái nhục đoàn, nặn ra khe rãnh quả thực có thể chết người, trắng nõn da thịt ở dưới ngọn đèn lóe sáng bóng. Càng khiến người ta phun máu mũi chính là, ngực lớn cánh hoa bên trong đều không mặc gì, như thế một ngồi xổm xuống, hai ngọn núi hầu như hoàn toàn bại lộ ở hạ không tin được dưới ánh mắt.

Hạ không tin được nuốt nước miếng, thấy hoa mắt thần mê.

"A..... Người nhìn đầu vậy?!" Tằm Tằm rất nhanh cũng phản ứng kịp, run lên trong lòng, ngón tay bị chén đĩa mảnh nhỏ tìm một vết thương, đứng lên đỏ mặt cắn răng nói: "Tiểu tâm ta đâm mù ánh mắt của người!"

Hạ không tin được có chút tức nổi thở dài, đứng lên tron mắt một cái nói: "Trước đây sờ đều sờ tới, bây giờ nhìn một chút làm sao vậy?! Hơn nữa, ai cho người bên trong không mặc gì cả?!"

Tằm Tằm tức giận trừng mắt hạ không tin được, cảm tức giải thích: "Người biết cái gì?! Mua loại này sâu v Y phục, vốn là hắn là phối hợp chuyên môn đồ lót! Vừa mới chỉ mua rồi cái này vậy, ta đương nhiên chỉ có thể mặc như vậy rồi!"

Hạ không tin được tự biết đuối lý, đuối tay nắm lấy tằm Tằm tay, quan tâm nói: "Chảy máu..... Nơi này có cái hòm thuốc, ta giúp người xử lý bọc lại một cái....."

Ba cái nha đầu chen tới cửa xem náo nhiệt, nhìn xem hạ không tin được, tằm Tằm hai người"Dắt tay" Dáng dấp, không khỏi mở to hai mắt nhìn, kinh hô: "Các người....."

"Không cần người quan tâm!" Tằm Tằm đỏ mặt Hồng, vội vã bỏ qua hạ không tin được tay, đưa bị thương ngón tay giải thích: "Các người đừng hiểu lầm, vừa mới là tỷ tỷ ngón tay bị thương....."

.....

.....

Ba cái nha đầu giăng co một ngày, cũng mệt mỏi, liền sớm bò lên giường nghỉ ngơi.

Hạ không tin được đi trước quan tâm cô em vợ Tô tiểu trúc, gõ cửa một cái các loại bên trong bằng lòng chỉ có đẩy cửa đi vào, nhìn xem cười hi hi thảo luận gì gì đó đầu đầu cùng Tô tiểu trúc, đi tới giúp các nàng đắp kín chăn đơn, vừa cười vừa nói "Nhanh ngủ đi, ngày mai theo ta, Tằm thư thư cùng đi trường học."

Hai cái tiểu nha đầu đem chăn kéo đến cái cổ, chỉ lộ ra hai tờ nhỏ nhỏ còn mang theo ngây thơ khuôn mặt, gật đầu đáp ứng.

Đậu đậu do dự một chút, vẫn là không nhịn được nhiều chuyện nói: "Đại thúc..... Người có phải hay không đang cùng Tằm thư thư đàm luận bằng hữu

a?!"

Hạ không tin được lau mồ hôi lạnh, Tô tiểu trúc đang ở trăng a, vấn đề này thực sự vô cùng sắc bén chút a !, lắc đầu nói: "Chớ có nói hươu nói vượn rồi, thành thật ngủ."

Đậu đậu bấu môi, từ trong chăn thân ở tề tề cánh tay nhỏ đóng cửa đèn.

"Tỷ phu....." Tô tiểu trúc gọi lại muốn rời đi hạ không tin được, trong bóng tối con mắt có chút sáng sủa, chu mỏ nói: "Trước đây tại gia, tối ngủ trước, mẹ mẹ đều phải tới hôn ta một cái, sau đó nói ngủ ngon....."

Hạ không tin được không nói, người lên một lượt sơ trung rồi, còn thật sự coi chính mình tiểu hài tử a.

"Ta cũng muốn ta cũng muốn!" Đậu đậu e sợ cho bất loạn, khua tay múa chân ồn ào.

Hạ không tin được thở dài, cúi người xuống tới, ở Tô tiểu trúc, đậu đậu trên tóc mỗi bên hôn một cái, nhẹ giọng nói: "Chớ hồ nháo, mau nhanh ngủ."

Tô tiểu trúc sờ đỉnh đầu một cái, căn bản không có cảm giác gì a, lùi về trong chăn nhỏ giọng nói lầm bầm: "Thật nhỏ mọn....."

Hạ không tin được lại đi một gian khác ngọa thất dò xét.

Trong phòng đã tắt đèn, tằm Tinh đại khái đã lặng lẽ đề ra nghi vấn lại đây cô nhỏ, hai cái người cũng đã đang ngủ.

Hạ không tin được nhìn xem trên mặt còn treo móc nước mắt cô nhỏ, khe khẽ thở dài, không dám kinh động nàng, nhìn tư thế ngủ bất nhã tằm Tinh lắc đầu, thay nàng kéo tốt chăn đơn, quý thần xui khiến cũng muốn cá hồi ngủ ngon hơn.

Hạ huyền cương mới vừa cúi đầu, tằm Tinh đột nhiên xoay người. Hạ không tin được trở tay không kịp, lập tức hôn lên tằm Tinh hai trên môi.

Tằm Tinh cảm giác trên môi một hồi xúc cảm khác thường, mơ mơ màng màng tỉnh lại, bỗng nhiên ngồi xuống trừng mắt to nhìn hạ không tin được, cả giận nói: "Người hôn trộm ta!"

.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Tỷ Phu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.